

El Nou Testament

Taula de Continguts

Mateu

CAPÍTOL 1

1 Llibre de la generació de Jesucrist, fill de David, fill d'Abraham.
2 Abraham va engendrar Isaac; i Isaac va engendrar Jacob; i Jacob va engendrar Judes i els seus germans;
3 I Judes va engendrar Fares i Zara de Thamar; i Fares va engendrar Esrom; i Esrom va engendrar Aram;
4 I Aram va engendrar Aminadab; i Aminadab va engendrar Naasson; i Naasson va engendrar Salmon;
5 Salmon va engendrar Booz de Rachab; i Booz va engendrar Obed de Rut; i Obed va engendrar Jessè;
6 I Jessè va engendrar el rei David; i el rei David va engendrar Salomó d'ella que havia estat la dona d'Uries;
7 Salomó va engendrar Roboam; i Roboam va engendrar Abia; i Abia va engendrar Asà;
8 Asà va engendrar Josafat; i Josafat va engendrar Joram; i Joram va engendrar Ozias;
9 I Ozies va engendrar Joatam; i Joatam va engendrar Achaz; i Achaz va engendrar Ezequies;
10 Ezequies va engendrar Manasses; i Manasès va engendrar Amon; i Amon va engendrar Josies;
11 I Josies va engendrar Jeconies i els seus germans, aproximadament quan van ser portats a Babilònia:
12 I després que foren portats a Babilònia, Jeconias va engendrar Salatiel; i Salathiel va engendrar Zorobabel;
13 Zorobabel va engendrar Abiud; i Abiud va engendrar Eliaquim; i Eliaquim va engendrar Azor;
14 I Azor va engendrar Sadoc; i Sadoc va engendrar Aquim; i Aquim va engendrar Eliud;
15 Eliud va engendrar Eleazar; i Eleazar va engendrar Matan; i Matà va engendrar Jacob;
16 I Jacob va engendrar Josep, el marit de Maria, de qui va néixer Jesús, que s'anomena Crist.
17 Per tant, totes les generacions des d'Abraham fins a David són catorze generacions; i des de David fins al transport a Babilònia són catorze generacions; i des del transport a Babilònia fins a Crist són catorze generacions.
18 El naixement de Jesucrist va ser així: quan la seva mare Maria estava desposada amb Josep, abans que es reunissin, es va trobar encinta de l'Esperit Sant.
19 Llavors Josep, el seu marit, que era un home just i no volia fer-ne un exemple públic, va voler apartar-la en secret.
20 Però mentre pensava en aquestes coses, vet aquí que l'àngel del Senyor se li va aparèixer en somni i li va dir: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre amb tu Maria, la teva esposa, perquè el que és concebut en ella és de l'Esperit Sant.
21 I ella parirà un fill, i li posaràs el nom de JESÚS, perquè salvarà el seu poble dels seus pecats.
22 Tot això va passar perquè es complís allò que el Senyor havia dit pel profeta:
23 Heus aquí, una verge quedarà embarassada i donarà a llum un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que s'interpreta: Déu amb nosaltres.
24 Llavors Josep, que es va aixecar del son, va fer com l'àngel del Senyor li havia manat, i va prendre amb ell la seva dona:
25 I no la va conèixer fins que va donar a llum el seu fill primogènit, i ell li va posar el nom de JESÚS.

CAPÍTOL 2

1 Quan Jesús va néixer a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vet aquí que van venir uns savis d'orient a Jerusalem,
2 dient: On és el rei dels jueus que ha nascut? perquè hem vist la seva estrella a llevant i hem vingut a adorar-lo.
3 Quan el rei Herodes va sentir aquestes coses, es va turbar, i tot Jerusalem amb ell.
4 I quan va reunir tots els grans sacerdots i els escribes del poble, els va preguntar on havia de néixer Crist.
5 I li digueren: A Betlem de Judea, perquè així està escrit pel profeta:
6 I tu, Betlem, a la terra de Judà, no ets el més petit entre els prínceps de Judà, perquè de tu sortirà un governador que regirà el meu poble Israel.
7 Llavors Herodes, quan va cridar en secret els savis, els va preguntar diligentment a quina hora havia aparegut l'estrella.
8 I els envià a Betlem i els digué: --Aneu a buscar diligentment el nen; i quan l'hagueu trobat, torneu-me a saber, perquè també vingui a adorar-lo.
9 Quan van sentir el rei, van marxar; i, vet aquí, l'estrella, que van veure a l'orient, anava davant d'ells, fins que va venir i es va posar damunt d'on era el nen petit.
10 Quan van veure l'estrella, es van alegrar amb una alegria molt gran.
11 Quan van entrar a casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i es van arrossegar i el van adorar; i quan van obrir els seus tresors, li van oferir regals; or, encens i mirra.
12 I sent advertits de Déu en somni que no tornessin a Herodes, van marxar cap al seu país per un altre camí.
13 I quan se n'han anat, vet aquí que l'àngel del Senyor es va aparèixer a Josep en somni i li va dir: Aixeca't, pren el nen i la seva mare, fuig a Egipte i sigues-hi fins que et comuniqui: Herodes buscarà el nen petit per destruir-lo.
14 Quan es va aixecar, va agafar el nen petit i la seva mare de nit i se'n va anar a Egipte:
15 I va estar-hi fins a la mort d'Herodes, perquè es complís allò que el Senyor havia dit pel profeta: He cridat el meu fill d'Egipte.
16 Llavors Herodes, quan va veure que els savis se'n burlaven, es va indignar moltíssim i va enviar i va matar tots els nens que eren a Betlem i a tots els seus voltants, a partir dels dos anys d'edat, segons el temps que havia consultat diligentment als savis.
17 Aleshores es va complir allò que havia dit el profeta Jeremi, que deia:
18 A Rama es va sentir una veu, lamentacions i plors i un gran dol: Raquel plora pels seus fills, i no volia ser consolada, perquè no ho són.
19 Però quan Herodes va morir, he aquí, un àngel del Senyor se li va aparèixer en somni a Josep a Egipte.
20 dient: Aixeca't, pren el nen i la seva mare, i vés a la terra d'Israel, perquè han mort els que buscaven la vida del nen.
21 I es va aixecar, va agafar el nen petit i la seva mare i va arribar a la terra d'Israel.
22 Però quan va saber que Arquelau regnava a Judea a l'habitació del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi;

tanmateix, advertit de Déu en somni, es va traslladar a les parts de Galilea.
23 I va venir i va habitar a una ciutat anomenada Natzaret, perquè es complís allò que els profetes havien dit: Se l'anomenarà Natzaret.

CAPÍTOL 3

1 En aquells dies va venir Joan Baptista, predicant al desert de Judea,
2 I dient: Pendeu-vos, perquè el Regne dels cels és a prop.
3 Perquè aquest és el que va ser parlat pel profeta Isaies, dient: La veu d'un que clama al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.
4 I el mateix Joan tenia la seva vestimenta de pèl de camell i un cinturó de cuir al voltant dels seus lloms; i la seva carn eren llagostes i mel silvestre.
5 Llavors van sortir cap a ell Jerusalem, tota Judea i tota la regió del voltant del Jordà,
6 I van ser batejats per ell al Jordà, confessant els seus pecats.
7 Però quan va veure que molts dels fariseus i saduceus venien al seu baptisme, els va dir: Oh generació d'escurçons, qui us ha advertit que fugiu de la ira que vindrà?
8 Fes, doncs, fruits adequats per al penediment:
9 I no us penseu a dir en vosaltres mateixos: Tenim Abraham com a pare, perquè us dic que Déu pot, d'aquestes pedres, fer créixer fills a Abraham.
10 I ara també la destral està posada a l'arrel dels arbres; per tant, tot arbre que no dóna bons fruits és tallat i llançat al foc.
11 De fet, jo us batejo amb aigua per al penediment, però el que ve després de mi és més poderós que jo, del qual no sóc digne de portar les sabates: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.
12 El seu ventall té a la mà, netejarà completament el seu terra i recollirà el seu blat al graner; però cremarà la palla amb foc inextinguible.
13 Llavors Jesús va venir de Galilea al Jordà on Joan, per ser batejat per ell.
14 Però Joan li va prohibir, dient: He de ser batejat per tu, i vens a mi?
15 I Jesús responent li digué: Deixa que sigui així ara, perquè així ens convé complir tota justícia. Llavors el va patir.
16 I Jesús, quan va ser batejat, va pujar de seguida de l'aigua; i he aquí, el cel se li va obrir, i va veure que l'Esperit de Déu baixava com un colom i s'encén sobre ell.
17 I he aquí una veu del cel que deia: Aquest és el meu Fill estimat, en qui m'he complagut.

CAPÍTOL 4

1 Llavors Jesús va ser conduït per l'Esperit al desert per ser temptat pel dimoni.
2 I quan va haver dejunat quaranta dies i quaranta nits, després va tenir gana.
3 I quan el temptador es va acostar a ell, li va dir: Si ets Fill de Déu, ordena que aquestes pedres es facin pa.
4 Però ell respongué i digué: Està escrit: L'home no viurà només de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu.
5 Llavors el dimoni el porta a la ciutat santa i el posa al cim del temple,
6 I li digué: Si ets Fill de Déu, llança-te avall, perquè està escrit: Ell donarà ordre als seus àngels sobre tu; contra una pedra.
7 Jesús li digué: Escriu de nou: No temptaràs el Senyor, el teu Déu.
8 De nou, el dimoni el porta a una muntanya molt alta i li mostra tots els regnes del món i la seva glòria;
9 I li digué: Tot això et donaré, si et prosternes i m'adores.
10 Llavors Jesús li digué: " Vés-te'n d'aquí, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i només a ell serviràs".
11 Llavors el dimoni el va abandonar i, vet aquí, uns àngels van venir i el van servir.
12 Quan Jesús va saber que Joan havia estat empresonat, se'n va anar a Galilea;
13 I sortint de Natzaret, va venir i es va quedar a Cafarnaüm, que és a la costa del mar, als límits de Zabuló i Neftali.
14 perquè es complís allò que el profeta Isaies havia dit:
15 La terra de Zabuló i la terra de Neftali, pel camí del mar, més enllà del Jordà, Galilea dels gentils;
16 El poble assegut a les tenebres va veure una gran llum; i als qui s'asseien a la regió i a l'ombra de la mort la llum va sorgir.
17 Des d'aleshores Jesús va començar a predicar i a dir: Pendeu-vos, perquè el Regne dels cels és a prop.
18 I Jesús, caminant vora el mar de Galilea, va veure dos germans, Simó, anomenat Pere, i el seu germà Andreu, que llençaven la xarxa al mar, perquè eren pescadors.
19 I els digué: Seguiu-me i us faré pescadors d'homes.
20 I de seguida van deixar les xarxes i el van seguir.
21 I, passant d'allà, va veure altres dos germans, Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, en un vaixell amb Zebedeu, el seu pare, arreglant les xarxes; i els va cridar.
22 I de seguida van deixar el vaixell i el seu pare i el van seguir.
23 I Jesús va recórrer tota Galilea, ensenyant a les seves sinagogues, predicant l'evangeli del regne i guarint tota mena de malalties i tota mena de mal al poble.
24 I la seva fama es va estendre per tota Síria; i li van portar tots els malalts que estaven presos de diverses malalties i turments, i els endimoniats, i els llunàtics i els que tenien paràlisi; i els va curar.
25 I el seguien una gran multitud de gent de Galilea, i de Decàpolis, i de Jerusalem, i de Judea i de més enllà del Jordà.

CAPÍTOL 5

1 I en veure la multitud, va pujar a una muntanya; i quan es va posar, els seus deixebles s'hi van acostar:
2 I va obrir la boca i els va ensenyar dient:
3 Feliços els pobres d'esperit, perquè d'ells és el Regne dels cels.
4 Feliços els que ploren, perquè seran consolats.
5 Feliços els mansos, perquè ells heretaran la terra.

6 Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran saciats.
7 Feliços els misericordiosos, perquè obtindran misericòrdia.
8 Feliços els purs de cor, perquè veuran Déu.
9 Feliços els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu.
10 Feliços els que són perseguits per la justícia, perquè d'ells és el Regne dels cels.
11 Feliços sou quan els homes us insultin i us perseguiran, i diguin tota mena de mals contra vosaltres en fals, per amor meu.
12 Alegreu-vos i alegreu-vos molt, perquè la vostra recompensa és gran al cel, perquè així van perseguir els profetes que van ser abans de vosaltres.
13 Vosaltres sou la sal de la terra; però si la sal ha perdut el seu gust, amb què es salarà? des d'aleshores no serveix de res, sinó per ser expulsat i trepitjat pels homes.
14 Vosaltres sou la llum del món. Una ciutat situada en un turó no es pot amagar.
15 Tampoc els homes s'encenen una espelma i la posen sota d'un busell, sinó sobre un canelobre; i il·lumina tots els que hi ha a la casa.
16 Que brilli així la vostra llum davant els homes, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que és al cel.
17 No us penseu que he vingut a destruir la llei o els profetes: no he vingut a destruir, sinó a complir.
18 Perquè en veritat us dic: Fins que no passin el cel i la terra, ni una jota ni un títol no passarà de la llei, fins que tot es compleixi.
19 Qui, doncs, incompleixi un d'aquests manaments més petits i així ho ensenyarà als homes, serà anomenat el més petit al regne del cel; però qui els faci i els ensenyi, aquest serà anomenat gran al regne del cel.
20 Perquè us dic que, llevat que la vostra justícia no superi la dels escribes i fariseus, en cap cas entrareu al Regne dels cels.
21 Heu sentit que els antics deien: No mataràs; i qui mati estarà en perill del judici:
22 Però jo us dic que qui s'enfada amb el seu germà sense cap causa estarà en perill del judici; i qui digui al seu germà: Raca, serà en perill del concili; , estarà en perill de foc infernal.
23 Per tant, si portes la teva ofrena a l'altar, i allí et recordes que el teu germà té res contra tu;
24 Deixa allí la teva ofrena davant l'altar i vés; primer reconcilia't amb el teu germà, i després vine a oferir el teu regal.
25 Acorda't ràpidament amb el teu adversari, mentre estàs amb ell en el camí; perquè en cap moment l'adversari et lliuri al jutge i el jutge et lliuri a l'oficial i siguis empresonat.
26 En veritat et dic que no en sortiràs de cap manera, fins que no hagis pagat l'últim cèntim.
27 Heu sentit que els antics diuen: No cometràs adulteri;
28 Però jo us dic que qui mira una dona per desitjar-la, ja ha comès adulteri amb ella en el seu cor.
29 I si el teu ull dret t'ha ofès, traieu-lo i llenceu-lo de sobre, perquè us és útil que un dels vostres membres es perdi, i no que tot el vostre cos sigui llançat a l'infern.
30 I si la teva mà dreta t'ha ofès, talla-la i llença-la fora de tu, perquè t'aprofita que un dels teus membres es perdi, i no que tot el teu cos sigui llançat a l'infern.
31 S'ha dit: Qui repudi la seva dona, que li doni un escrit de divorci.
32 Però jo us dic que qui rep la seva dona, llevat d'una causa de fornicació, la fa cometre adulteri; i qui es casa amb la divorciada, comet adulteri.
33 De nou, heu sentit que els antics diuen: No et jurares, sinó que compliràs al Senyor els teus juraments:
34 Però jo us dic: No jureu gens; ni pel cel; perquè és el tron de Déu:
35 Ni per la terra; perquè és l'esmbori dels seus peus: ni per Jerusalem; perquè és la ciutat del gran Rei.
36 Tampoc jurares pel teu cap, perquè no pots fer blanc ni negre un cabell.
37 Però que la vostra comunicació sigui: Sí, sí; No, no: perquè tot allò que és més que aquests ve del mal.
38 Heu sentit que s'ha dit: Ull per ull i dent per dent.
39 Però jo us dic que no us resistiu al mal;
40 I si algú et vol demandar davant la llei i et treu la túnica, deixa-li també el teu mantell.
41 I qui us obligui a recórrer una milla, aneu amb ell dos.
42 Dóna-li al qui et demana, i no t'allunyis del qui vol demanar-te prestat.
43 Heu sentit que s'ha dit: Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic.
44 Però jo us dic: Estimeu els vostres enemics, beneïu els qui us maleeixen, feu el bé als qui us odien i pregueu pels que us fan malament i us persegueixen;
45 perquè sigueu fills del vostre Pare que és al cel, perquè ell fa sortir el seu sol sobre els dolents i sobre els bons, i fa ploure sobre els justos i sobre els injustos.
46 Perquè si estimeu els qui us estimen, quina recompensa teniu? ni tan sols els publicans el mateix?
47 I si només saludeu els vostres germans, què feu més que els altres? ni tan sols els publicans?
48 Sigueu, doncs, perfectes, com és perfecte el vostre Pare que és al cel.

CAPÍTOL 6

1 Tingueu cura de no fer la vostra almoina davant els homes perquè els vegin; en cas contrari, no tindreu recompensa del vostre Pare que és al cel.
2 Per tant, quan facis la teva almoina, no facis sonar la trompeta davant teu, com fan els hipòcrites a les sinagogues i als carrers, perquè tinguin glòria dels homes. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
3 Però quan fas almoina, que la teva mà esquerra no sàpiga què fa la teva dreta:
4 perquè la teva almoina sigui en secret, i el teu Pare, que veu en secret, et recompensarà públicament.
5 I quan pregueu, no siguis com els hipòcrites, perquè els agrada pregar dempeus a les sinagogues i als racons dels carrers, perquè siguin vists pels homes. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
6 Però tu, quan preguis, entra al teu armari, i quan hagis tancat la porta, prega al teu Pare que està en secret; i el teu Pare que veu en secret et recompensarà obertament.

7 Però, quan pregueu, no feu servir repeticions vanes, com fan els pagans, perquè pensen que seran escoltats per la seva gran paraula.
8 Per tant, no sigueu com ells, perquè el vostre Pare sap de què necessiteu, abans que li demaneu.
9 Així doncs, pregueu: Pare nostre que ets al cel, santificat sigui el teu nom.
10 Vinga el teu regne. Es faci la teva voluntat a la terra, com al cel.
11 Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia.
12 I perdoneu-nos els nostres deutes, com nosaltres perdonem als nostres deutors.
13 I no ens deixis a la temptació, sinó allibera'ns del mal: perquè teu és el regne, el poder i la glòria per sempre. Amén.
14 Perquè si perdoneu als homes les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà:
15 Però si no perdoneu als homes les seves faltes, tampoc el vostre Pare us perdonarà.
16 A més, quan dejuneu, no tingueu la cara trista com els hipòcrites, perquè es desfiguran els seus rostres per semblar als homes que dejunen. En veritat us dic que tenen la seva recompensa.
17 Però tu, quan dejunis, ungeu-vos el cap i renteu-vos la cara;
18 Que no sembli als homes que dejunis, sinó al teu Pare que està en secret; i el teu Pare, que veu en secret, et recompensarà obertament.
19 No us acumuleu tresors a la terra, on l'arna i l'òxid corrompeixen, i on els lladres trenquen i roben:
20 Però acumuleu-vos tresors al cel, on ni l'arna ni l'òxid corrompeixen, i on els lladres no trenquen ni roben:
21 Perquè on és el teu tresor, allà també hi serà el teu cor.
22 La llum del cos és l'ull; per tant, si el teu ull és sol, tot el teu cos estarà ple de llum.
23 Però si el teu ull és dolent, tot el teu cos estarà ple de foscor. Per tant, si la llum que hi ha en tu és foscor, quina foscor és gran!
24 Ningú no pot servir a dos amos: o odirà l'un i estimarà l'altre; o bé s'aferrarà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir a Déu i a Mammon.
25 Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, què menjareu o què beureu; ni encara pel vostre cos, què us vestireu. No és la vida més que la carn, i el cos que el vestit?
26 Mireu les aus del cel: perquè no sembren, ni collien, ni recullen als graners; però el vostre Pare celestial els alimenta. No sou molt millor que ells?
27 Qui de vosaltres pot afegir una colzada a la seva estatura, si s'hi preocupa?
28 I per què us penseu pel vestit? Considereu els lliris del camp, com creixen; no treballen, ni filen:
29 I, tanmateix, us dic que ni Salomó, amb tota la seva glòria, es va vestit com un d'aquests.
30 Per això, si Déu vesteix així l'herba del camp, que avui és, i demà es tira al forn, no us vestirà molt més, oh poc fe?
31 Per tant, no us penseu i digueu: Què menjarem? o: Què beurem? o: De què ens vestirem?
32 (Perquè després de totes aquestes coses busquen els gentils:) perquè el vostre Pare celestial sap que teniu necessitat de totes aquestes coses.
33 Però busqueu primer el regne de Déu i la seva justícia; i totes aquestes coses us seran afegides.
34 Per tant, no us preocupeu per l'endemà, perquè l'endemà es preocuparà per les coses pròpies. Suficient per al dia és el seu mal.

CAPÍTOL 7

1 No jutgeu, perquè no sigueu jutjats.
2 Perquè amb el judici que jutgeu, sereu jutjats; i amb quina mesura mesureu, us tornarà a mesurar.
3 I per què mires la palla que hi ha a l'ull del teu germà, però no tens en compte la biga que hi ha al teu propi ull?
4 O com diràs al teu germà: Deixa'm treure la palla del teu ull; i, mira, hi ha una biga al teu propi ull?
5 Hipòcrita, treu primer la biga del teu propi ull; i llavors veuràs clarament per treure la palla de l'ull del teu germà.
6 No doneu allò que és sagrat als gossos, ni llenceu les vostres perles davant dels porcs, perquè no les trepitgin sota els seus peus i es tornin i us trenquin.
7 Demaneu, i us donarà; busqueu, i trobareu; truqueu i se us obrirà:
8 Perquè tothom qui demana rep; i qui cerca troba; i al qui truqui se li obrirà.
9 O quin home hi ha de vosaltres, a qui si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra?
10 O si demana un peix, li donarà una serp?
11 Si doncs, que sou dolents, sabeu donar bons regals als vostres fills, quant més el vostre Pare que és al cel donarà coses bones als qui li demanin?
12 Per tant, tot el que voleu que els homes us facin, feu-los també amb ells, perquè això és la llei i els profetes.
13 Entreu per la porta estreta, perquè ampla és la porta i ample és el camí que porta a la destrucció, i n'hi ha molts que hi entren.
14 Perquè estreta és la porta i estret és el camí que porta a la vida, i pocs són els que la troben.
15 Compteu-vos amb els falsos profetes, que venen a vosaltres amb roba d'ovella, però per dins són llops devoradors.
16 Els coneixereu pels seus fruits. Els homes recullen raïm d'espines o figues de cards?
17 Així mateix, tot arbre bo dóna bons fruits; però un arbre corrupte dóna fruits dolents.
18 Un bon arbre no pot donar fruits dolents, ni un arbre corrupte donar bons fruits.
19 Tot arbre que no dóna bons fruits és talat i llençat al foc.
20 Per tant, pels seus fruits els coneixereu.
21 No tots els que em diuen: Senyor, Senyor, entraran al regne dels cels; sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que és al cel.
22 Molts em diran aquell dia: Senyor, Senyor, no hem profetitzat en el teu nom? i en el teu nom has expulsat dimonis? i en el teu nom has fet moltes obres meravelloses?
23 I aleshores els confessaré que no us vaig conèixer mai: allunyeu-vos de mi, vosaltres que feu iniquitat.
24 Per tant, qui escolti aquestes meves paraules i les compleixi, el compararé a un home savi que va construir la seva casa sobre una roca:
25 I la pluja va baixar, van arribar les riuades i van bufar els vents i van colpejar aquella casa; i no va caure, perquè estava fonamentat sobre una roca.

26 I tothom qui escolta aquestes paraules meves i no les compleix, serà semblat a un home insensat que va construir la seva casa sobre la sorra:
27 I va caure la pluja, van arribar les riuades i van bufar els vents i van colpejar aquella casa; i va caure: i gran va ser la seva caiguda.
28 I succeí que quan Jesús va acabar aquestes paraules, la gent va quedar meravellada de la seva doctrina:
29 Perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribas.

CAPÍTOL 8

1 Quan va baixar de la muntanya, una gran gent el seguia.
2 I vet aquí que va venir un lepros i el va adorar, dient: Senyor, si vols, em pots netejar.
3 I Jesús va estendre la mà i el va tocar, dient: Ho faré; sigues net. I de seguida es va netejar la seva lepra.
4 I Jesús li digué: Mira que no ho diguis a ningú; però vés, mostra't al sacerdot i ofereix l'obsequi que Moisès va manar, perquè els doni testimoni.
5 I quan Jesús va entrar a Cafarnaüm, se li va acostar un centurió i li va suplicar:
6 I dient: Senyor, el meu servent es troba a casa, malalt de paràlisi, i molt turmentat.
7 I Jesús li digué: Vindré i el curaré.
8 El centurió va respondre i va dir: Senyor, no sóc digne que entris sota el meu sostre, sinó només digues la paraula i el meu servent serà guarit.
9 Perquè sóc un home sota autoritat, tinc soldats al meu ordre; i dic a aquest: Vés, i se'n va; i a un altre: Vine, i ve; i al meu servent: Fes això, i ell ho fa.
10 Quan Jesús ho va sentir, es va meravellar i va dir als que el seguien: En veritat us dic que no he trobat una fe tan gran, no a Israel.
11 I us dic que vindran molts d'orient i d'oest, i s'asseuran amb Abraham, Isaac i Jacob al regne dels cels.
12 Però els fills del regne seran llançats a les tenebres de fora: hi haurà plors i cruixir de dents.
13 I Jesús digué al centurió: Vés-te'n; i com has cregut, així es faci amb tu. I el seu servent va ser guarit a la mateixa hora.
14 I quan Jesús va entrar a casa de Pere, va veure la mare de la seva dona acostada i malalta de febre.
15 I li va tocar la mà i la febre la va abandonar; i ella es va aixecar i els va servir.
16 Quan va arribar la tarda, li van portar molts endimoniats, i va expulsar els esperits amb la seva paraula i va guarir tots els malalts.
17 perquè es complís allò que el profeta Isaies va dir, que deia: Ell mateix va prendre les nostres debilitats i va portar les nostres malalties.
18 Quan Jesús va veure una gran gent al seu voltant, va manar que marxés a l'altra banda.
19 I un escriba va venir i li va dir: Mestre, et seguiré allà on vagis.
20 I Jesús li digué: Les guineus tenen forats, i els ocells del cel tenen nius; però el Fill de l'home no té on posar el cap.
21 I un altre dels seus deixebles li va dir: Senyor, deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.
22 Però Jesús li digué: Segueix-me; i que els morts enterren els seus morts.
23 I quan va pujar a un vaixell, els seus deixebles el van seguir.
24 I vet aquí que es va aixecar una gran tempesta al mar, de tal manera que el vaixell es va cobrir de les onades, però ell dormia.
25 I els seus deixebles es van acostar a ell i el van despertar dient: Senyor, salva'ns: perim.
26 I els digué: Per què teniu por, oh poc fe? Llavors es va aixecar i va increpar els vents i el mar; i hi havia una gran calma.
27 Però els homes es van meravellar i deien: Quina mena d'home és aquest, que fins i tot els vents i el mar l'obeeixen!
28 I quan va arribar a l'altra banda, al país dels gergesens, li van trobar dos endimoniats, que sortien dels sepulcres, molt ferotges, perquè ningú no pogués passar per aquell camí.
29 I vet aquí que cridaven dient: Què tenim a veure amb tu, Jesús, Fill de Déu? Has vingut aquí a turmentar-nos abans del temps?
30 I molt lluny d'ells hi havia un ramat de molts porcs que alimentaven.
31 Els dimonis li van suplicar, dient: Si ens expulses, deixa'ns anar al ramat de porcs.
32 I els digué: Aneu. I quan van sortir, van entrar al ramat de porcs; i vet aquí que tot el ramat de porcs va córrer amb força per un lloc costerut cap al mar i va morir a les aigües.
33 I els que els guardaven van fugir i se'n van anar a la ciutat i van explicar tot i el que els havia passat als endimoniats.
34 I vet aquí que tota la ciutat va sortir a trobar Jesús; i quan el van veure, li van suplicar que marxés de les seves costes.

CAPÍTOL 9

1 I va entrar en un vaixell, va passar i va arribar a la seva pròpia ciutat.
2 I, vet aquí, li van portar un paralític, estirat en un llit; i Jesús, veient la seva fe, va dir al paralític: Fill, sigues d'ànim; els teus pecats et siguin perdonats.
3 I, vet aquí, alguns dels escribes deien dintre d'ells: Aquest home blasfema.
4 I Jesús, coneixent els seus pensaments, va dir: Per què penseu malament en els vostres cors?
5 Perquè el més fàcil és dir: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't i camina?
6 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (aleshores diu al paralític:) Aixeca't, agafa el teu llit i vés a casa teva.
7 I es va aixecar i se'n va anar a casa seva.
8 Però quan la gent ho va veure, es va meravellar i van glorificar Déu, que havia donat tal poder als homes.
9 I quan Jesús va sortir d'allà, va veure un home, que es deia Mateu, assegut a la duana, i li digué: Segueix-me. I es va aixecar i el va seguir.
10 I succeí que, mentre Jesús s'asseia a dinar a casa, vet aquí que molts publicans i pecadors van venir i es van asseure amb ell i els seus deixebles.
11 I els fariseus, en veure-ho, van dir als seus deixebles: Per què menja el vostre Mestre amb els publicadors i els pecadors?

12 Però Jesús, en sentir-ho, els digué: Els qui estan sans necessiten metge, sinó els malalts.
13 Però aneu i apreneu què vol dir: Tindré misericòrdia, i no sacrificis, perquè no he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors al penediment.
14 Llavors els deixebles de Joan es van acostar a ell i li van dir: Per què nosaltres i els fariseus dejunem sovint, però els teus deixebles no dejunem?
15 I Jesús els digué: Els fills de la cambra nupcial poden plorar mentre el nuvi estigui amb ells? però vindran dies en què el nuvi els serà pres, i llavors dejunaran.
16 Ningú no posa un tros de drap nou a un vestit vell, perquè el que es posa per omplir-lo es treu de la roba i el trencament empitjora.
17 Tampoc els homes posen vi nou en ampolles velles: d'altra banda, les ampolles es trenquen, el vi s'esgota i les ampolles es perden;
18 Mentre els deia aquestes coses, vet aquí que va venir un cap i el va adorar, dient: La meva filla ja és morta; però vine i posa la teva mà sobre ella i viurà.
19 I Jesús es va aixecar i el va seguir, i els seus deixebles també.
20 I, vet aquí, una dona, que estava malalta d'un flux de sang durant dotze anys, es va acostar darrere d'ell i li va tocar la vora del vestit:
21 Perquè ella deia dins de si mateixa: Si només toco la seva roba, estaré sana.
22 Però Jesús es va girar, i quan la va veure, li va dir: Filla, consol; la teva fe t'ha guarit. I la dona va quedar sana des d'aquella hora.
23 I quan Jesús va entrar a casa del cap i va veure els joglars i la gent fent soroll,
24 Ell els va dir: Deixeu lloc, perquè la donzella no és morta, sinó que dorm. I se'n van riure de menyspreu.
25 Però quan la gent va ser feta fora, ell va entrar, la va agafar de la mà i la criada es va aixecar.
26 I la seva fama es va estendre per tota aquella terra.
27 I quan Jesús va marxar d'allà, dos cecs el van seguir, cridant i dient: Fill de David, tingues pietat de nosaltres.
28 I quan va entrar a casa, els cecs s'hi van acostar i Jesús els digué: Creieu que sóc capaç de fer això? Ells li van dir: Sí, Senyor.
29 Aleshores els va tocar els ulls, dient: --Sigui a vosaltres segons la vostra fe.
30 I se'ls va obrir els ulls; i Jesús els va ordenar severament, dient: Mireu que ningú ho sàpiga.
31 Però ells, quan van marxar, van estendre la seva fama per tot aquell país.
32 Quan sortien, vet aquí que li van portar un home mut endimoniat.
33 I quan el dimoni va ser expulsat, el mut va parlar; i la gent es va meravellar, dient: Mai s'havia vist així a Israel.
34 Però els fariseus deien: Ell expulsa els dimonis mitjançant el príncep dels dimonis.
35 I Jesús va recórrer totes les ciutats i pobles, ensenyant a les seves sinagogues, predicant l'evangeli del regne, i guarint totes les malalties i totes les malalties del poble.
36 Però quan va veure la gent, se'n va compassionar, perquè es van desmaiar i es van escampar com ovelles que no tenen pastor.
37 Llavors diu als seus deixebles: La verema és abundant, però els treballadors són pocs;
38 Pregueu, doncs, al Senyor de la sega, que enviï treballadors a la seva sega.

CAPÍTOL 10

1 I quan va cridar a ell els seus dotze deixebles, els va donar poder contra els esperits impurs, per expulsar-los i per guarir tota mena de malaltia i tota mena de dol.
2 Ara bé, aquests són els noms dels dotze apòstols; El primer, Simó, que es diu Pere, i Andreu el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà;
3 Felip i Bartomeu; Tomàs, i Mateu el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Lebeu, el cognom dels quals era Tadeu;
4 Simó el cananeu i Judes Iscariot, que també el va trair.
5 Jesús els va enviar aquests dotze i els va manar dient: No aneu pel camí dels gentils, i no entreu a cap ciutat dels samaritans.
6 Més aviat aneu a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.
7 I mentre aneu, prediceu i digueu: El Regne dels cels és a prop.
8 Guarieu els malalts, neteja els leprosos, ressuscita els morts, expulseu els dimonis: de franc heu rebut, doneu gratuïtament.
9 No poseu ni or, ni plata, ni llautó a les vostres bosses,
10 Ni bossa per al viatge, ni dos abrics, ni sabates, ni bastons, perquè l'obrer és digne de la seva alimentació.
11 I a qualsevol ciutat o poble que entreu, pregunteu qui en és digne; i allà romaneu fins que marxeu d'allí.
12 I quan entreu a una casa, saludeu-la.
13 I si la casa és digna, que la vostra pau vingui sobre ella; però si no ho és, que la vostra pau torni a vosaltres.
14 I qui no us rebi, ni escolti les vostres paraules, quan sortiu d'aquesta casa o ciutat, sacsegeu la pols dels vostres peus.
15 En veritat us dic que el dia del judici serà més tolerable per a la terra de Sodoma i Gomorra que per a aquella ciutat.
16 Heus aquí, us envio com ovelles enmig dels llops: sigueu, doncs, savis com les serps i inofensius com els coloms.
17 Però compteu amb els homes, perquè us lliuraran als concilis i us assotaran a les seves sinagogues;
18 I sereu portats davant governants i reis per amor meu, com a testimoni contra ells i els gentils.
19 Però quan us lliuren, no us preocupeu com ni què parlareu, perquè en aquella mateixa hora us donarà el que parlareu.
20 Perquè no sou vosaltres els que parleu, sinó l'Esperit del vostre Pare qui parla en vosaltres.
21 I el germà lliurarà el germà a la mort, i el pare el fill; i els fills s'aixecaran contra els seus pares i els faran morir.
22 I sereu odiats de tots per amor del meu nom, però el qui persevera fins a la fi serà salvat.
23 Però quan us persegueixin en aquesta ciutat, fugiu a una altra; perquè en veritat us dic: No haureu passat per les ciutats d'Israel fins que no vingui el Fill de l'home.
24 El deixeble no és per sobre del seu amo, ni el servent per sobre del seu senyor.
25 Al deixeble n'hi ha prou que sigui com el seu mestre, i el servent com el seu senyor. Si han cridat l'amo de la casa Beelzebú, quant més els anomenaran de la seva casa?
26 No els tingueu por, doncs, perquè no hi ha res cobert que no sigui revelat; i amagat, això no es coneixerà.

27 El que us dic a les tenebres, parleu-ho a la llum; i el que sentiu a l'orella, prediceu-lo als terrats.
28 I no tingueu por dels qui maten el cos, però no poden matar l'ànima, sinó més aviat por aquell que pot destruir l'ànima i el cos a l'infern.
29 No es venen dos pardals per un sol? i un d'ells no caurà a terra sense el vostre Pare.
30 Però els mateixos cabells del teu cap estan tots comptats.
31 No tingueu por, doncs, sou més valuosos que molts pardals.
32 Qui, doncs, em confessa davant els homes, jo també ho confessaré davant el meu Pare que és al cel.
33 Però a qui em negui davant els homes, jo també el negaré davant el meu Pare que és al cel.
34 No us penseu que he vingut a enviar pau a la terra: no he vingut a enviar pau, sinó espasa.
35 Perquè he vingut a posar un home en desacord amb el seu pare, i la filla contra la seva mare, i la nora contra la seva sogra.
36 I els enemics de l'home seran els de la seva pròpia casa.
37 Qui estima el pare o la mare més que a mi no és digne de mi; i qui estima el fill o la filla més que a mi no és digne de mi.
38 I qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi.
39 Qui trobi la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida per causa meva, la trobarà.
40 El qui us rep, em rep a mi, i el qui em rep a mi rep el qui m'ha enviat.
41 Qui rep un profeta en nom d'un profeta rebrà la recompensa d'un profeta; i qui rep un home just en nom d'home just rebrà la recompensa d'un home just.
42 I qui doni a beure a un d'aquests nens només una tassa d'aigua freda en nom d'un deixeble, en veritat us dic que no perdrà de cap manera la seva recompensa.

CAPÍTOL 11

1 I succeí que, quan Jesús va acabar de donar ordres als seus dotze deixebles, va marxar d'allí a ensenyar i a predicar a les seves ciutats.
2 Quan Joan va sentir a la presó les obres de Crist, va enviar dos dels seus deixebles,
3 I li va dir: Tu ets el que ha de venir, o n'esperem un altre?
4 Jesús respongué i els digué: Aneu i torneu a mostrar a Joan allò que escolteu i veieu.
5 Els cecs veuen, els coixos caminen, els leprosos es purifiquen, els sords escolten, els morts ressuscitan i els pobres se'ls predica l'evangeli.
6 I feliç és aquell qui no s'escandirà en mi.
7 I quan se n'anaren, Jesús va començar a dir a la gent sobre Joan: Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent?
8 Però què heu sortit a veure? Un home vestit amb vestits suaus? vet aquí, els que porten roba suau són a les cases dels reis.
9 Però què heu sortit a veure? Un profeta? sí, us ho dic, i més que un profeta.
10 Perquè aquest és aquell de qui està escrit: Heus aquí, envio el meu missatger davant vostre, que us prepararà el camí.
11 En veritat us dic que entre els nascuts de dones no s'ha aixecat cap més gran que Joan Baptista, però el més petit al Regne dels cels és més gran que ell.
12 I des dels dies de Joan Baptista fins ara, el regne dels cels pateix violència, i els violents se l'emporten per la força.
13 Perquè tots els profetes i la llei van profetitzar fins a Joan.
14 I si ho rebeu, aquest és Elies, que havia de venir.
15 Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
16 Però amb què compararé aquesta generació? És com els nens asseguts als mercats i cridant als seus companys:
17 I dient: Us hem tocat flauta i no heu ballat; us hem plorat, i no us heu lamentat.
18 Perquè va venir Joan sense menjar ni beure, i diuen: Té un dimoni.
19 Va venir el Fill de l'home menjant i bevent, i diuen: Heus aquí un home glotós i bevedor de vi, amic dels publicans i dels pecadors. Però la saviesa està justificada dels seus fills.
20 Llavors va començar a retreure les ciutats on es feien la majoria de les seves obres poderoses, perquè no es van penedir:
21 Ai de tu, Corazin! ai de tu, Betsaida! perquè si les grans obres que s'han fet en vosaltres s'haguessin fet a Tir i Sidó, fa temps que s'haurien penedit amb roba de sac i cendra.
22 Però jo us dic que el dia del judici serà més tolerable per a Tir i Sidó que per a vosaltres.
23 I tu, Cafarnaüm, que has estat exaltat fins al cel, seràs portat a l'infern, perquè si les obres poderoses que s'han fet en tu s'haguessin fet a Sodoma, hauria romangut fins avui.
24 Però jo us dic que serà més tolerable per a la terra de Sodoma el dia del judici que per a vosaltres.
25 En aquell temps Jesús va respondre i va dir: Et dono gràcies, oh Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i savis, i les has revelat als nens.
26 Així mateix, Pare, perquè així us semblava bé.
27 Tot m'ha estat lliurat del meu Pare; i ningú no coneix el Fill, sinó el Pare; ni ningú no coneix el Pare, sinó el Fill, i aquell a qui el Fill el vol revelar.
28 Veniu a mi, tots els que esteu treballats i carregats, i jo us faré descansar.
29 Preneu-vos el meu jou i apreneu de mi; perquè sóc mansu i humil de cor, i trobareu repòs per a les vostres ànimes.
30 Perquè el meu jou és fàcil, i la meva càrrega és lleugera.

CAPÍTOL 12

1 En aquell temps, Jesús va marxar en dissabte pel gra; i els seus deixebles van passar gana i van començar a arrencar les espigues i a menjar.
2 Però els fariseus, quan ho van veure, li van dir: "Mira, els teus deixebles fan allò que no és lícit fer en dissabte.
3 Però ell els digué: ¿ No heu llegit el que va fer David quan ell tenia gana i els qui eren amb ell?
4 Com va entrar a la casa de Déu i va menjar els pans de la proposta, que no li era permès menjar, ni als qui estaven amb ell, sinó només als sacerdots?

5 O no heu llegit a la llei que els dies de dissabte els sacerdots del temple profanen el dissabte i són irreprensibles?
6 Però jo us dic que en aquest lloc n'hi ha un més gran que el temple.
7 Però si haguéssiu sabut què vol dir això, tindré misericòrdia, i no sacrificis, no hauríeu condemnat els innocents.
8 Perquè el Fill de l'home és el Senyor fins i tot del dissabte.
9 I quan se'n va anar d'allà, va entrar a la seva sinagoga:
10 I, vet aquí, hi havia un home que tenia la mà seca. I li van preguntar, dient: És lícit guarir en dissabte? perquè el poguessin acusar.
11 I els digué: Quin home entre vosaltres tindrà una ovella, i si cau a una fossa en dissabte, no l'agafarà i la traurà?
12 Quant val, doncs, un home que una ovella? Per això és lícit fer el bé els dies de dissabte.
13 Llavors diu a l'home: Estira la mà. I el va estirar; i es va restaurar sencer, com l'altre.
14 Llavors els fariseus van sortir i van celebrar un concili contra ell per tal de destruir-lo.
15 Però Jesús, quan ho va adonar, se'n va apartar d'allà; i una gran gent el va seguir i els va guarir a tots;
16 I els va manar que no el fessin conèixer:
17 perquè es complís allò que el profeta Isaies havia dit:
18 Heus aquí el meu servent, que he escollit; el meu estimat, en qui la meva ànima es complau: posaré el meu esperit sobre ell, i farà justícia als gentils.
19 No es barallarà ni plorarà; ni ningú escoltarà la seva veu pels carrers.
20 No trencarà la canya trencada, ni el lli fumant no apagarà, fins que enviï el judici a la victòria.
21 I en el seu nom confiaran els gentils.
22 Llavors li van portar un endimoniat, cec i mut, i el va guarir, de tal manera que el cec i el mut parlaven i veien.
23 Tot el poble es va quedar meravellat i va dir: No és aquest el fill de David?
24 Però els fariseus, quan ho van sentir, van dir: Aquest no expulsa els dimonis, sinó per Beelzebú, príncep dels dimonis.
25 I Jesús coneixia els seus pensaments i els digué: Tot regne dividit contra si mateix és desolat; i tota ciutat o casa dividida contra si mateixa no resistirà:
26 I si Satanàs expulsa Satanàs, està dividit contra ell mateix; com es mantindrà llavors el seu regne?
27 I si jo expulso els dimonis per Beelzebú, amb qui els expulsen els vostres fills? per tant, seran els vostres jutges.
28 Però si expulso els dimonis per l'Esperit de Déu, aleshores el Regne de Déu ha arribat a vosaltres.
29 O bé, com es pot entrar a la casa d'un home fort i saquejar els seus béns, si no lligue primer l'home fort? i llavors espatllarà la seva casa.
30 Qui no està amb mi, és contra mi; i qui no s'aplega amb mi s'escampa.
31 Per això us dic que tota mena de pecat i blasfèmia serà perdonada als homes, però la blasfèmia contra l'Esperit Sant no serà perdonada als homes.
32 I a qui digui una paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonat;
33 O feu bo l'arbre i el seu fruit bon; o bé, corrompreu l'arbre i corrompreu el seu fruit, perquè l'arbre es coneix pel seu fruit.
34 Oh generació d'escurçons, com podeu dir coses bones, essent dolents? perquè de l'abundància del cor parla la boca.
35 Un home bo del bon tresor del cor treu coses bones, i un home dolent del tresor dolent en treu coses dolentes.
36 Però jo us dic que tota paraula ociosa que els homes diguin, en donaran compte el dia del judici.
37 Perquè per les teves paraules seràs justificat, i per les teves paraules seràs condemnat.
38 Llavors alguns dels escribes i dels fariseus van respondre, dient: Mestre, volem veure un senyal de tu.
39 Però ell respongué i els digué: Una generació dolenta i adúltera busca un senyal; i no se li donarà cap signe, sinó el senyal del profeta Jonàs:
40 Perquè com Jonàs va estar tres dies i tres nits al ventre de la balena; així el Fill de l'home estarà tres dies i tres nits al cor de la terra.
41 Els homes de Nínive s'aixecaran en el judici amb aquesta generació i la condemnaran, perquè es van penedir a la predicació de Jonàs; i vet aquí un més gran que Jonas.
42 La reina del sud s'aixecarà en el judici amb aquesta generació i la condemnarà, perquè va venir dels extrems de la terra per escoltar la saviesa de Salomó; i vet aquí que hi ha un més gran que Salomó.
43 Quan l'esperit impur surt d'un home, camina per llocs secs, buscant repòs, i no en troba.
44 Llavors diu: Tornaré a casa meva d'on he sortit; i quan arriba, el troba buit, escombrat i guarnit.
45 Llavors se'n va i s'emporta set altres esperits més dolents que ell, i entren i habiten allà; i l'últim estat d'aquell home és pitjor que el primer. Així serà també amb aquesta generació dolenta.
46 Mentre encara parlava amb la gent, he aquí, la seva mare i els seus germans estaven fora, desitjant parlar amb ell.
47 Llavors un li va dir: Heus aquí, la teva mare i els teus germans estan fora, volent parlar amb tu.
48 Però ell va respondre i va dir al qui li havia dit: Qui és la meva mare? i qui són els meus germans?
49 I va allargar la mà cap als seus deixebles i va dir: Heus aquí la meva mare i els meus germans!
50 Perquè qui faci la voluntat del meu Pare que és al cel, aquest és el meu germà, la meva germana i la meva mare.

CAPÍTOL 13

1 Aquell dia Jesús va sortir de casa i es va asseure a la vora del mar.
2 I una gran gent es va reunir davant d'ell, de manera que va pujar a una barca i es va asseure; i tota la multitud es va quedar a la riba.
3 I els va parlar moltes coses en paràboles, dient: Heus aquí, un sembrador va sortir a sembrar;
4 I quan va sembrar, algunes llavors van caure pel costat del camí, i les aus van venir i les van devorar:
5 Alguns van caure sobre llocs pedregosos, on no tenien molta terra, i de seguida van sorgir, perquè no tenien profunditat de terra:
6 I quan va sortir el sol, es van cremar; i com que no tenien arrel, es van marcir.

7 I una part va caure entre les espines; i les espines van sorgir i els van ofegar:
8 Però un altre va caure en bona terra i va donar fruit, un cent per cent, un altre seixanta vegades, un altre trenta.
9 Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
10 I els deixebles van venir i li van dir: Per què els parles en paràboles?
11 Ell respongué i els digué: Perquè us ha donat conèixer els misteris del Regne dels cels, però a ells no els hi és donat.
12 Perquè a qui té, se li donarà, i tindrà més abundància;
13 Per això els parlo en paràboles, perquè els que veuen no veuen; i escoltant no escolten, ni entenen.
14 I en ells s'acompleix la profecia d'Isaies, que diu: En escoltar, escoltareu i no entendreu; i veient veureu, i no us adonareu:
15 Perquè el cor d'aquest poble s'ha engrossat, les seves orelles s'han enfosquit d'oïda, i els seus ulls han tancat; perquè en cap moment vegin amb els ulls i escoltin amb les orelles, entenguin amb el cor, es converteixin i jo els guareixi.
16 Però feliços els teus ulls, perquè veuen, i les teves orelles, perquè escolten.
17 Perquè en veritat us dic que molts profetes i homes justos han desitjat veure allò que vosaltres veieu, i no les han vist; i escoltar les coses que escolteu i no les heu sentit.
18 Escolteu, doncs, la paràbola del sembrador.
19 Quan algú escolta la paraula del regne i no l'entén, aleshores ve el malvat i agafa allò que va ser sembrat al seu cor. Aquest és el que va rebre la llavor pel costat del camí.
20 Però el qui va rebre la llavor als llocs pedregosos, és el qui escolta la paraula, i de seguida la rep amb alegria;
21 No obstant això, no té arrel en ell mateix, sinó que perdura un temps; perquè quan sorgeix una tribulació o persecució a causa de la paraula, poc a poc s'ofesa.
22 També el qui va rebre la llavor entre les espines és el que escolta la paraula; i la cura d'aquest món i l'engany de les riqueses ofeguen la paraula i esdevé infructuosa.
23 Però el qui va rebre la llavor a la bona terra és el que escolta la paraula i l'entén; que també dóna fruit i en dóna un cent per cent, un altre seixanta, un altre trenta.
24 Els va proposar una altra paràbola, dient: El Regne dels cels s'assembla a un home que va sembrar bona llavor al seu camp.
25 Però mentre els homes dormien, el seu enemic va venir, va sembrar cizaña entre el blat i va marxar.
26 Però quan la fulla va sorgir i va donar fruit, va aparèixer també la cizaña.
27 Llavors els criats del patró van venir i li van dir: Senyor, no vas sembrar bona llavor al teu camp? d'on, doncs, té la cizaña?
28 Ell els va dir: Un enemic ha fet això. Els criats li digueren: Vols, doncs, que anem a recollir-los?
29 Però ell va dir: No; no sigui que, mentre recolliu la cizaña, també arrenqueu amb ella el blat.
30 Deixeu que tots dos creixin junts fins a la sega; i en el temps de la sega diré als segadors: Recolliu primer la cizaña i lligueu-la en farcells per cremar-la; però recolliu el blat al meu graner.
31 Els va proposar una altra paràbola, dient: El regne dels cels és com un gra de mostassa que un home va agafar i va sembrar al seu camp.
32 Que és, certament, la més petita de totes les llavors, però quan creix, és la més gran entre les herbes, i es converteix en un arbre, de manera que els ocells del cel vénen i s'allotgen a les seves branques.
33 Els va dir una altra paràbola; El regne dels cels és semblant al llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va ser llevat.
34 Tot això va dir Jesús a la multitud en paràboles; i sense paràbola no els va parlar:
35 perquè es complís el que havia dit el profeta, que deia: Obriré la meva boca en paràboles; Diré coses que s'han mantingut en secret des de la fundació del món.
36 Llavors Jesús va fer marxar la gent i va entrar a la casa; i els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Expliqueu-nos la paràbola de la cizaña del camp.
37 Ell respongué i els digué: El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home;
38 El camp és el món; la bona llavor són els fills del regne; però la cizaña són els fills del malvat;
39 L'enemic que els va sembrar és el dimoni; la collita és la fi del món; i els segadors són els àngels.
40 Així, doncs, la cizaña es recull i es crema al foc; així serà a la fi d'aquest món.
41 El Fill de l'home enviarà els seus àngels, i recolliran del seu regne tots els que ofenden i els que fan iniquitat;
42 I els llançarà a un forn de foc: hi haurà plors i cruixir de dents.
43 Aleshores els justos brillaran com el sol al regne del seu Pare. Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
44 De nou, el regne del cel és com un tresor amagat en un camp; el que, quan un home troba, s'amaga, i amb alegria se'n va i ven tot el que té i compra aquell camp.
45 De nou, el regne del cel és semblant a un comerciant que busca perles boniques:
46 El qual, quan va trobar una perla de gran preu, va anar a vendre tot el que tenia i la va comprar.
47 De nou, el regne dels cels és com una xarxa que va ser llançada al mar i arreplegada de tota mena:
48 El qual, quan es va omplir, van tirar a la costa i es van asseure i van reunir els bons en recipients, però van llençar els dolents.
49 Així serà a la fi del món: els àngels sortiran i apartaran els malvats d'entre els justos,
50 I els llançarà al forn de foc: hi haurà plors i cruixir de dents.
51 Jesús els digué: Heu entès totes aquestes coses? Ells li diuen: Sí, Senyor.
52 Llavors els va dir: Per tant, tot escriba que és instruït per al Regne del cel és semblant a un home que és cap de casa, que treu del seu tresor coses noves i antigues.
53 I succeí que quan Jesús va haver acabat aquestes paràboles, se'n va anar.
54 I quan va arribar a la seva pròpia terra, els ensenyava a la seva sinagoga, de tal manera que es quedaven meravellats, i deien: D'on té aquest home aquesta saviesa i aquestes obres poderoses?
55 No és aquest el fill del fuster? la seva mare no es diu Maria? i els seus germans Jaume, Josep, Simó i Judes?
56 I les seves germanes, no estan totes amb nosaltres? D'on té aquest home totes aquestes coses?
57 I es van ofendre en ell. Però Jesús els digué: Un profeta no és sense honor, sinó al seu país i a la seva casa.

58 I no hi va fer moltes obres poderoses a causa de la seva incredulitat.

CAPÍTOL 14

1 En aquell temps, el tetrarca Herodes va sentir parlar de la fama de Jesús,
2 I va dir als seus servents: Aquest és Joan Baptista; ha ressuscitat d'entre els morts; i per això es manifesten en ell obres poderoses.
3 Perquè Herodes havia pres Joan, l'havia lligat i posat a la presó per amor d'Herodies, la dona del seu germà Felip.
4 Perquè Joan li va dir: No ets lícit tenir-la.
5 I quan el volia matar, va tenir por de la multitud, perquè el consideraven profeta.
6 Però quan es va celebrar l'aniversari d'Herodes, la filla d'Herodies va ballar davant d'ells i va agradar a Herodes.
7 Llavors va prometre amb jurament que li donaria tot el que ella li demanés.
8 I ella, donada abans per la seva mare, va dir: Dóna'm aquí el cap de Joan Baptista en un carretó.
9 I el rei es va lamentar; tanmateix, a causa del jurament i dels qui s'asseien amb ell a dinar, va manar que se li donessin.
10 I va enviar a degollar Joan a la presó.
11 I el seu cap va ser portat en un carretó i donat a la donzella, i ella el va portar a la seva mare.
12 I els seus deixebles van venir, van agafar el cos, el van enterrar i van anar a informar-ho a Jesús.
13 Quan Jesús ho va saber, va marxar d'allí en vaixell cap a un lloc desert a part; i quan la gent ho va saber, el van seguir a peu fora de les ciutats.
14 I Jesús va sortir i va veure una gran multitud, es va compassionar d'ells, i va guarir els seus malalts.
15 I quan es va fer la tarda, els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Aquest és un lloc desert, i el temps ja ha passat; despediu la gent perquè vagi als pobles i es compri menjar.
16 Però Jesús els digué: No cal que marxin; doneu-los a menjar.
17 I li digueren: No tenim aquí més que cinc pans i dos peixos.
18 Ell va dir: Porta-me'ls aquí.
19 I va manar a la gent que s'assegués a l'herba, i va agafar els cinc pans i els dos peixos, i, mirant al cel, va beneir i els va partir i va donar els pans als seus deixebles, i els deixebles a la gent. .
20 I tots van menjar i es van farcir; i van agafar dels fragments que quedaven dotze cistelles plenes.
21 I els que havien menjat eren uns cinc mil homes, a més de dones i nens.
22 I de seguida Jesús va obligar els seus deixebles a pujar a una barca i a anar davant d'ell a l'altra banda, mentre enviava la gent.
23 I quan va haver despedit la gent, va pujar a una muntanya a part a pregar; i quan va arribar el vespre, ell era allà sol.
24 Però el vaixell era ara al mig del mar, batut per les onades, perquè el vent era contrari.
25 I a la quarta vigilància de la nit, Jesús va anar cap a ells caminant sobre el mar.
26 I els deixebles, quan el van veure caminant sobre el mar, es van amoïnar i van dir: És un esperit; i cridaven de por.
27 Però de seguida Jesús els va parlar, dient: Estigueu d'ànim; sóc jo; no tinguis por.
28 I Pere li respongué i digué: Senyor, si ets tu, ordena que vingui a tu sobre l'aigua.
29 I va dir: Vine. I quan Pere va baixar del vaixell, va caminar sobre l'aigua per anar a trobar Jesús.
30 Però quan va veure el vent fort, va tenir por; i va començar a enfonsar-se, va cridar, dient: Senyor, salva'm.
31 I de seguida Jesús va estendre la mà, el va agafar i li va dir: " Oh de poca fe, per què vas dubtar?
32 I quan van pujar al vaixell, el vent va cessar.
33 Llavors els qui anaven a la barca van venir i el van adorar, dient: En veritat ets el Fill de Déu.
34 I quan van passar, van arribar a la terra de Genesaret.
35 I quan els homes d'aquell lloc el van conèixer, van enviar a tot aquell país al voltant i li van portar tots els malalts;
36 I li va suplicar que només toquessin la vora del seu vestit;

CAPÍTOL 15

1 Llavors es van acostar a Jesús els escribes i els fariseus, que eren de Jerusalem, i li van dir:
2 Per què els teus deixebles transgreden la tradició dels ancians? perquè no es renten les mans quan mengen pa.
3 Però ell respongué i els digué: Per què també transgrediu el manament de Déu amb la vostra tradició?
4 Perquè Déu va manar, dient: Honra el teu pare i la teva mare; i: Qui maleeixi el pare o la mare, que mori.
5 Però vosaltres dieu: Qualsevol que digui al seu pare o a la seva mare: És un obsequi, tot el que us pot aprofitar per mi;
6 I no honreu el seu pare ni la seva mare, serà lliure. Així, per la vostra tradició, heu deixat sense efecte el manament de Déu.
7 Hipòcrites, bé va profetitzar de vosaltres Isaies, dient:
8 Aquest poble s'acosta a mi amb la seva boca i m'honora amb els seus llavis; però el seu cor està lluny de mi.
9 Però en va m'adoren, ensenyant com a doctrines els manaments dels homes.
10 I va cridar la gent i els va dir: Escolteu i comprengueu:
11 No allò que entra a la boca contamina l'home; però allò que surt de la boca, això contamina l'home.
12 Llavors van venir els seus deixebles i li van dir: Saps que els fariseus es van escanyar quan van sentir aquesta paraula?
13 Però ell respongué i digué: Tota planta que el meu Pare celestial no ha plantat, serà arrelada.
14 Deixeu-los en pau: són els líders cecs dels cecs. I si el cec condueix el cec, tots dos cauran a la sèquia.
15 Llavors Pere va respondre i li va dir: Expliqueu-nos aquesta paràbola.
16 I Jesús digué: --Vostè encara no enteniu?
17 No enteneu encara que tot allò que entra per la boca entra al ventre i és llençat a l'aire?
18 Però les coses que surten de la boca surten del cor; i profanen l'home.
19 Perquè del cor surten els mals pensaments, els assassinats, els adulteris, les fornicacions, els robatoris, els falsos testimonis, les blasfèmies:

20 Aquestes són les coses que contaminen l'home, però menjar sense rentar-se les mans no contamina ningú.
21 Llavors Jesús va marxar d'allà i se'n va anar cap a les costes de Tir i Sidó.
22 I he aquí, una dona de Canaan va sortir d'aquelles costes i li va cridar, dient: Tingues pietat de mi, Senyor, fill de David; la meva filla està molt molesta amb un dimoni.
23 Però ell no li va respondre ni una paraula. I els seus deixebles s'hi van acostar i el van suplicar, dient: "Despediu-la; perquè ella plora darrere nostre.
24 Però ell va respondre i va dir: No sóc enviat sinó a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.
25 Llavors ella va venir i el va adorar dient: Senyor, ajuda'm.
26 Però ell respongué i digué: No convé prendre el pa dels nens i llançar-lo als gossos.
27 I ella va dir: Veritat, Senyor, però els gossos mengen de les molles que cauen de la taula dels seus amos.
28 Llavors Jesús va respondre i li va dir: Oh dona, la teva fe és gran; I la seva filla va quedar sana des d'aquella mateixa hora.
29 I Jesús se'n va anar d'allà i va arribar a prop del mar de Galilea; i va pujar a una muntanya i s'hi va asseure.
30 I grans multituds es van acostar a ell, amb ells coixos, cecs, muts, manilles i molts altres, i els van llançar als peus de Jesús; i els va curar:
31 De tal manera que la gent es va meravellar, quan veia que els muts parlaven, els manilles que estaven sanes, els coixos caminaven i els cecs veien; i glorificaven el Déu d'Israel.
32 Llavors Jesús va cridar a ell els seus deixebles i va dir: Tinc compassió de la gent, perquè fa tres dies que estan amb mi i no tenen res per menjar;
33 I els seus deixebles li digueren: D'on hauríem de tenir tant pa al desert per omplir una multitud tan gran?
34 I Jesús els digué: Quants pans teniu? I ells van dir: Set, i uns quants peixets.
35 I va manar a la gent que s'assegués a terra.
36 I va agafar els set pans i els peixos, va donar gràcies, els va partir i els va donar als seus deixebles, i els deixebles a la gent.
37 I tots van menjar i es van farcir; i van agafar set cistelles plenes de la carn trencada que quedava.
38 I els que menjaven eren quatre mil homes, a més de dones i nens.
39 I va enviar la gent, va agafar el vaixell i va arribar a les costes de Magdala.

CAPÍTOL 16

1 També vingueren els fariseus amb els saduceus i, temptador, li demanaven que els mostrés un senyal del cel.
2 Ell respongué i els digué: Quan es fa vespre, dieu: Farà bon temps, perquè el cel és vermell.
3 I al matí: Avui farà mal temps, perquè el cel és vermell i baix. Oh hipòcrites, podeu discernir la cara del cel; però no sabeu discernir els signes dels temps?
4 Una generació dolenta i adúltera busca un senyal; i no se li donarà cap signe, sinó el senyal del profeta Jonàs. I els va deixar i se'n va anar.
5 I quan els seus deixebles van arribar a l'altra banda, s'havien oblidat de prendre pa.
6 Llavors Jesús els digué: Compteu amb el llevat dels fariseus i dels saduceus.
7 I van raonar entre ells, dient: És perquè no hem pres pa.
8 La qual cosa, quan Jesús ho va adonar, els va dir: « Os de poca fe, per què parleu entre vosaltres perquè no heu portat pa?
9 Encara no enteneu, ni recordeu els cinc pans dels cinc mil, i quants cistelles vau agafar?
10 Ni els set pans dels quatre mil, i quantes cistelles heu agafat?
11 Com és que no enteneu que no us ho vaig dir sobre el pa, perquè tingueu cura del llevat dels fariseus i dels saduceus?
12 Llavors van comprendre que els deia que no es guardin del llevat del pa, sinó de la doctrina dels fariseus i dels saduceus.
13 Quan Jesús va arribar a les costes de Cesarea de Filip, va preguntar als seus deixebles, dient: Qui diuen els homes que sóc el Fill de l'home?
14 I ells digueren: Uns diuen que ets Joan Baptista; altres, Elies; i altres, Jeremies, o un dels profetes.
15 Ell els digué: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo?
16 I Simó Pere va respondre i va dir: Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu.
17 I Jesús respongué i li digué: Feliç tu, Simó Barjona, perquè no t'ho han revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare que és al cel.
18 I també et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva església; i les portes de l'infern no prevaldran contra ella.
19 I et donaré les claus del regne del cel; i tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel; i tot allò que deslliguis a la terra serà deslligat al cel.
20 Aleshores va manar als seus deixebles que no diguessin a ningú que era Jesús el Crist.
21 Des d'aleshores Jesús va començar a ensenyar als seus deixebles que havia d'anar a Jerusalem i patir moltes coses dels ancians, dels principals sacerdots i dels escribes, ser assassinat i ressuscitar el tercer dia.
22 Llavors Pere el va agafar i va començar a increpar-lo, dient-li: --Està lluny de tu, Senyor, això no et serà.
23 Però ell es va girar i va dir a Pere: " Aneu darrere meu, Satanàs; sou una ofensa per a mi, perquè no us agraden les coses que són de Déu, sinó les que són dels homes".
24 Llavors Jesús digué als seus deixebles: Si algú vol venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i em segueixi.
25 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida per causa meva, la trobarà.
26 Perquè de què serveix un home si guanya el món sencer i perd la seva pròpia ànima? o què donarà un home a canvi de la seva ànima?
27 Perquè el Fill de l'home vindrà en la glòria del seu Pare amb els seus àngels; i després recompensarà a cadascú segons les seves obres.
28 En veritat us dic que hi ha alguns que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no vegin el Fill de l'home venir al seu regne.

CAPÍTOL 17

1 I al cap de sis dies, Jesús va agafar Pere, Jaume i Joan, el seu germà, i els va portar a part a una muntanya alta,

2 I es va transfigurar davant d'ells, i el seu rostre lluïa com el sol, i els seus vestits eren blancs com la llum.
3 I, vet aquí, Moisès i Elies se'ls van aparèixer parlant amb ell.
4 Llavors Pere respongué i digué a Jesús: Senyor, és bo que estiguem aquí; si vols, fem aquí tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un per a Elies.
5 Mentre encara parlava, he aquí, un núvol lluminós els cobria, i he aquí una veu del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.
6 I quan els deixebles ho van sentir, es van arrossegar amb la cara i van tenir molta por.
7 I Jesús va venir, els va tocar i els va dir: Aixecau-vos i no tingueu por.
8 I quan van aixecar els ulls, no van veure ningú, excepte Jesús.
9 I quan baixaven de la muntanya, Jesús els va manar, dient: No expliqueu la visió a ningú, fins que el Fill de l'home ressuscita d'entre els morts.
10 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Per què doncs diuen els escribas que primer ha de venir Elies?
11 I Jesús respongué i els digué: Elies vindrà primer i restaurarà totes les coses.
12 Però jo us dic que Elies ja ha vingut i no el coneixien, sinó que li han fet tot el que han dit. De la mateixa manera també els patirà el Fill de l'home.
13 Llavors els deixebles van comprendre que els parlava de Joan Baptista.
14 I quan van arribar a la gent, se li va acostar un home, es va agenollar davant d'ell i li va dir:
15 Senyor, tingueu pietat del meu fill, perquè és llunàtic i molt afligit, perquè sovint cau al foc i sovint a l'aigua.
16 I el vaig portar als teus deixebles, i no el van poder guarir.
17 Llavors Jesús va respondre i va dir: Oh generació infidel i perversa, fins a quan seré amb vosaltres? quant temps et patiré? porta'l aquí a mi.
18 I Jesús va increpar el dimoni; i va marxar d'ell, i el nen va ser guarit des d'aquella mateixa hora.
19 Llavors els deixebles es van acostar a Jesús a part i li van dir: Per què no hem pogut expulsar-lo?
20 I Jesús els va dir: A causa de la vostra incredulitat, perquè en veritat us dic: Si teniu fe com un gra de mostassa, dieu a aquesta muntanya: Porta d'aquí allà; i s'eliminarà; i res us serà impossible.
21 Tanmateix, aquesta mena no surt sinó amb la pregària i el dejuni.
22 I mentre estaven a Galilea, Jesús els digué: El Fill de l'home serà lliurat en mans dels homes.
23 I el mataran, i el tercer dia ressuscitarà. I estaven molt apenats.
24 I quan van arribar a Cafarnaüm, els qui rebien els diners del tribut es van acostar a Pere i li van dir: El teu amo no paga tribut?
25 Ell diu: Sí. I quan va entrar a casa, Jesús li va impedir, dient: Què et sembla, Simó? de qui els reis de la terra prenen costums o tributs? dels seus propis fills, o dels estranys?
26 Pere li digué: Dels forasters. Jesús li digué: Aleshores els nens són lliures.
27 No obstant això, perquè no els ofenguem, vés al mar, llança un ham i agafa el primer peix que pugi; i quan li hagis obert la boca, trobaràs un tros de diners: que prens i dóna'ls-hi per mi i per tu.

CAPÍTOL 18

1 Al mateix temps, els deixebles es van acostar a Jesús i li van dir: Qui és el més gran del Regne dels cels?
2 I Jesús va cridar un nen petit i el va posar enmig d'ells,
3 I va dir: En veritat us dic: Si no us convertiu i no us feu com els nens, no entrareu al Regne dels cels.
4 Per tant, qui s'humilia com aquest nen, aquest és el més gran al Regne dels cels.
5 I qui rep un nen com aquest en el meu nom, em rep.
6 Però qui ofengui un d'aquests petits que creuen en mi, seria millor que li pengéssin al coll una pedra de molí i que s'ofegués a les profunditats del mar.
7 Ai del món per culpa de les ofenses! perquè cal que vinguin les ofenses; però ai d'aquell home per qui ve l'ofensa!
8 Per tant, si la teva mà o el teu peu t'ofenen, talla'ls i llença'ls de tu: és millor que entris a la vida escàs o manco, que tenir dues mans o dos peus per ser llançat al foc etern.
9 I si el teu ull t'ha ofès, traieu-lo i llenceu-lo fora de vosaltres: és millor que entris a la vida amb un ull, que tenir dos ulls ser llançat al foc de l'infern.
10 Vigileu que no menyspreeu cap d'aquests petits; perquè us dic que al cel els seus àngels sempre veuen el rostre del meu Pare que és al cel.
11 Perquè el Fill de l'home ha vingut a salvar allò que s'havia perdut.
12 Com us sembla? si un home té cent ovelles, i una d'elles s'ha descarriat, ¿no deixa les noranta-nou i se'n va a les muntanyes i busca allò que s'ha extraviat?
13 I si és que el troba, en veritat us dic que s'alegra més d'aquelles ovelles que de les noranta-nou que no s'han descarriat.
14 Així i tot, no és la voluntat del vostre Pare que és al cel, que un d'aquests petits es perdi.
15 A més, si el teu germà t'infraca, vés a dir-li la seva culpa entre tu i ell sol: si t'escolta, hauràs guanyat el teu germà.
16 Però si no us escolta, preneu-ne un o dos més, perquè en boca de dos o tres testimonis es confirmi tota paraula.
17 I si no els escolta, digueu-ho a l'església; però si no escolta l'església, que sigui per a vosaltres com un pagan i un publicà.
18 En veritat us dic: tot allò que lligueu a la terra estarà lligat al cel; i tot allò que deslligueu a la terra serà deslligat al cel.
19 Un cop més us dic que si dos de vosaltres es posen d'acord a la terra pel que fa a alguna cosa que demanaran, els serà fet del meu Pare que és al cel.
20 Perquè allà on dos o tres estan reunits en el meu nom, allà sóc jo enmig d'ells.
21 Llavors Pere es va acostar a ell i li va dir: Senyor, quantes vegades pecarà el meu germà contra mi i jo el perdonaré? fins set vegades?
22 Jesús li digué: No et dic: Fins set vegades, sinó: Fins setanta vegades set.
23 Per tant, el regne del cel s'assembla a un rei que tindria en compte els seus servents.
24 I quan va començar a comptar, se li va portar un que li devia deu mil talents.

25 Però com que no havia de pagar, el seu senyor va ordenar que el vengués, la seva dona i els seus fills, i tot el que tenia, i que es pagués.
26 Llavors, el servent es va arrossegar i el va adorar dient: Senyor, tingues paciència amb mi i et pagaré tot.
27 Llavors el senyor d'aquell servent es va compassionar, el va deixar anar i li va perdonar el deute.
28 Però el mateix servent va sortir i va trobar un dels seus companys que li devia cent denaris; i ell li va imposar les mans i el va agafar per la gola, dient: Paga'm el que deus.
29 I el seu company de servei es va arrossegar als seus peus i li va suplicar dient: “Tingues paciència amb mi i et pagaré tot.
30 I no va voler, sinó que se'n va anar i el va llançar a la presó fins que pagués el deute.
31 Llavors, quan els seus companys van veure el que havia passat, es van sentir molt tristos i van venir i van explicar al seu senyor tot el que havia passat.
32 Llavors el seu senyor, després d'haver-lo cridat, li va dir: "Oh servent malvat, et vaig perdonar tot aquest deute, perquè em vas desitjar".
33 ¿No t'hauries d'haver tingut compassió també del teu company de servei, tal com jo vaig tenir pietat de tu?
34 I el seu senyor es va indignar i el va lliurar als turmentadors, fins que pagués tot el que li havia de pagar.
35 Així també us farà el meu Pare celestial, si no perdoneu de tot cor a cadascú al seu germà les seves faltes.

CAPÍTOL 19

1 I succeí que quan Jesús va haver acabat aquestes paraules, va marxar de Galilea i va arribar a les costes de Judea més enllà del Jordà;
2 I grans multituds el seguien; i allí els va curar.
3 També es van acostar a ell els fariseus, el temptaven i li digueren: És lícit que un home repudi la seva dona per qualsevol causa?
4 I ell respongué i els digué: No heu llegit que aquell que els va fer al principi els va fer home i dona,
5 I va dir: Per això l'home deixarà el pare i la mare i s'unirà a la seva dona; i tots dos seran una sola carn?
6 Per això ja no són dos, sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi.
7 Li digueren: Per què, doncs, Moisès va manar de donar un escrit de divorci i de destituir-la?
8 Ell els digué: Moisès, a causa de la duresa del vostre cor, us va permetre repudiar les vostres dones; però des del principi no va ser així.
9 I us dic: Qui rep la seva dona, llevat que sigui per fornicació, i es casa amb una altra, comet adulteri; i qui es casa amb la que és repudiada, comet adulteri.
10 Els seus deixebles li diuen: Si el cas de l'home és així amb la seva dona, no és bo casar-se.
11 Però ell els va dir: No tots els homes poden rebre aquesta paraula, excepte aquells a qui se'ls ha donat.
12 Perquè hi ha alguns eunucs, que van néixer així des del ventre de la seva mare; i n'hi ha alguns, que es van fer eunucs dels homes; Qui la pugui rebre, que la rebi.
13 Llavors li van portar nens petits perquè els posés les mans i pregués; i els deixebles els van increpar.
14 Però Jesús va dir: Deixeu que els infants vinguin a mi i no els prohibiu, perquè d'aquests és el Regne del cel.
15 I els va imposar les mans i se'n va anar d'allà.
16 I, vet aquí, algú va venir i li va dir: Mestre bo, què faré de bo per tenir vida eterna?
17 I ell li va dir: Per què em dius bo? no hi ha cap bo sinó un, és a dir, Déu; però si vols entrar a la vida, guarda els manaments.
18 Ell li digué: Quina? Jesús va dir: No mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no donaràs testimoniatge fals,
19 Honra el teu pare i la teva mare, i: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
20 El jove li digué: Tot això ho he guardat des de la meva joventut; què em falta encara?
21 Jesús li digué: Si vols ser perfecte, vés i ven el que tens, dóna-ho als pobres i tindreu un tresor al cel; i vine i segueix-me.
22 Però quan el jove va sentir aquesta paraula, se'n va anar trist, perquè tenia grans béns.
23 Llavors Jesús digué als seus deixebles: En veritat us dic que un ric difícilment entrarà al Regne dels cels.
24 I de nou us dic: És més fàcil que un camell passi pel ull d'una agulla que un ric entri al Regne de Déu.
25 Quan els seus deixebles ho van sentir, es van quedar molt meravellats i van dir: Qui es pot salvar?
26 Però Jesús els va mirar i els va dir: --Això és impossible per als homes; però amb Déu totes les coses són possibles.
27 Llavors Pere va respondre i li va dir: Heus aquí, ho hem abandonat tot i et hem seguit; què tindrem doncs?
28 I Jesús els digué: En veritat us dic que vosaltres, que m'heu seguit, en la regeneració, quan el Fill de l'home s'asseu al tron de la seva glòria, vosaltres també us seureu en dotze trons, jutjant les dotze tribus de Israel.
29 I tothom que hagi abandonat cases, o germans, o germanes, o pare, o mare, o dona, o fills, o terres, per amor del meu nom, rebrà el centenar de vegades i heretarà la vida eterna.
30 Però molts dels primers seran els últims; i els últims seran els primers.

CAPÍTOL 20

1 Perquè el Regne del cel s'assembla a un home que és cap de casa, que va sortir de bon matí a contractar treballadors a la seva vinya.
2 I quan es va posar d'acord amb els treballadors per un cèntim al dia, els va enviar a la seva vinya.
3 I va sortir cap a l'hora tercera, i en va veure d'altres que estaven ociosos a la plaça,
4 I els digué: Aneu també vosaltres a la vinya, i us donaré tot el que sigui just. I van seguir el seu camí.
5 Va tornar a sortir cap a l'hora sisena i novena, i va fer el mateix.
6 I cap a l'hora onzen va sortir i va trobar-ne d'altres que estaven ociosos, i els va dir: Per què esteu aquí tot el dia ociosos?
7 Li diuen: Perquè ningú no ens ha contractat. Ell els digué: Aneu també vosaltres a la vinya; i tot allò que és just, això ho rebreu.
8 Aleshores, quan es va fer la tarda, el senyor de la vinya va dir al seu administrador: Truca els treballadors i dóna'ls el seu sou, començant des dels últims fins als primers.
9 I quan van venir els que estaven llogats cap a l'hora onzena, van rebre cadascú un cèntim.

10 Però quan van arribar els primers, van pensar que haurien de rebre més; i igualment rebien cada home un cèntim.
11 I quan ho van rebre, van murmurar contra l'amo de la casa:
12 dient: Aquests últims han treballat només una hora, i els has fet iguals a nosaltres, que hem suportat la càrrega i la calor del dia.
13 Però ell va respondre a un d'ells i va dir: Amic, no et faig cap mal; no vas estar d'acord amb mi per un cèntim?
14 Agafa el teu i vés-te'n: jo li donaré a aquest últim, igual que a tu.
15 No em és lícit fer el que vull amb els meus? El teu ull és dolent, perquè sóc bo?
16 Així, els últims seran els primers, i els primers els últims, perquè molts seran anomenats, però pocs escollits.
17 I Jesús pujant a Jerusalem va agafar els dotze deixebles a part i els va dir:
18 Heus aquí, pugem a Jerusalem; i el Fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribas, i el condemnaran a mort,
19 I el lliurarà als gentils perquè el burlin, l'assotin i el crucifiquin, i el tercer dia ressuscitarà.
20 Llavors es va acostar a ell la mare dels fills de Zebedeu amb els seus fills, adorant-lo i desitjant-li alguna cosa.
21 I ell li va dir: Què vols? Ella li digué: Concedeix que aquests dos meus fills s'asseguin, l'un a la teva dreta i l'altre a l'esquerra, al teu regne.
22 Però Jesús va respondre i va dir: No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure de la copa que jo beuré, i ser batejats amb el baptisme amb què sóc batejat? Ells li diuen: Podem.
23 I els digué: Beureu de veritat de la meva copa i sereu batejats amb el baptisme amb què sóc batejat; però asseure'm a la meva dreta i a la meva esquerra, no em toca donar-ho, però serà donat a aquells per als quals està preparat pel meu Pare.
24 I quan els deu ho van sentir, es van indignar contra els dos germans.
25 Però Jesús els va cridar i els va dir: Sabeu que els prínceps dels gentils els dominen, i els grans exerceixen autoritat sobre ells.
26 Però no serà així entre vosaltres; sinó qui vulgui ser gran entre vosaltres, que sigui el vostre ministre;
27 I qui vulgui ser el cap entre vosaltres, que sigui el vostre servent:
28 Així com el Fill de l'home no va venir per ser servit, sinó per ministrar i per donar la seva vida en rescat per molts.
29 I quan marxaven de Jericó, una gran gent el seguia.
30 I, vet aquí, dos cecs asseguts al costat del camí, quan van sentir que Jesús passava, van cridar, dient: Tingues pietat de nosaltres, Senyor, Fill de David.
31 I la multitud els increpava perquè callaven, però ells cridaven més, dient: Tingues pietat de nosaltres, Senyor, Fill de David.
32 I Jesús es va aturar, els va cridar i els va dir: Què voleu que us faci?
33 Li diuen: Senyor, que se'ns obrin els ulls.
34 Jesús, doncs, va tenir compassió d'ells i els va tocar els ulls; i de seguida els seus ulls van rebre la vista, i el van seguir.

CAPÍTOL 21

1 I quan es van acostar a Jerusalem i van arribar a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres, llavors Jesús va enviar dos deixebles:
2 Dient-los: Aneu al poble que hi ha al davant vostre, i de seguida trobareu un ase lligat i un poltre amb ella: deixeu-los anar i porteu-me'ls.
3 I si algú us diu alguna cosa, digueu: El Senyor els necessita; i de seguida els enviarà.
4 Tot això va ser fet perquè es complís el que havia dit el profeta, que deia:
5 Digues-li a la filla de Sió: Heus aquí, el teu rei ve a tu, mansu i assegut sobre un ase, i un poltre, el poltre d'un ase.
6 I els deixebles se'n van anar i van fer com Jesús els va manar:
7 I va portar l'ase i el poltre, i se'ls va posar la roba i el van posar a sobre.
8 I una multitud molt gran estengué els seus vestits pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i les pallaven pel camí.
9 I la multitud que anava abans i la seguia cridaven, dient: Hosanna al Fill de David: Beneït sigui el qui ve en nom del Senyor! Hosanna al més alt.
10 I quan va arribar a Jerusalem, tota la ciutat es va emocionar i va dir: Qui és aquest?
11 I la gent deia: Aquest és Jesús, el profeta de Natzaret de Galilea.
12 I Jesús va entrar al temple de Déu, va expulsar tots els que venien i compraven al temple, i va enderrocar les taules dels canviers i els seients dels que venien coloms,
13 I els digué: Està escrit: La meva casa serà anomenada casa de pregària; però vosaltres l'heu convertit en un cau de lladres.
14 I els cecs i els coixos es van acostar a ell al temple; i els va curar.
15 I quan els grans sacerdots i els escribas van veure les meravelles que feia, i els nens cridaven al temple i deien: Hosanna al Fill de David! estaven molt disgustats,
16 I li digué: «Senses què diuen aquests? I Jesús els digué: Sí; No heu llegit mai: De la boca dels nens i de les criatures has perfeccionat la lloança?
17 I els va deixar i va sortir de la ciutat cap a Betania; i s'hi va allotjar.
18 Ara al matí, quan tornava a la ciutat, va tenir gana.
19 I quan va veure una figuera pel camí, s'hi va acostar i no hi va trobar res, sinó només fulles, i li va dir: Que no et creixi fruit per sempre. I de seguida la figuera es va marcir.
20 I els deixebles, en veure-ho, es van quedar meravellats i van dir: Com aviat s'ha secat la figuera!
21 Jesús respongué i els digué: En veritat us dic: si teniu fe i no dubteu, no només fareu això que es fa a la figuera, sinó també si dieu a aquesta muntanya: Allunya't. , i sigues llançat al mar; es farà.
22 I tot allò que demaneu en pregària, creient, ho rebrà.
23 I quan va entrar al temple, els grans sacerdots i els ancians del poble es van acostar a ell mentre ensenyava, i li van dir: Amb quina autoritat fas aquestes coses? i qui et va donar aquesta autoritat?
24 I Jesús respongué i els digué: Jo també us demanaré una cosa, que si em dieu, també us diré amb quina autoritat faig aquestes coses.

25 El baptisme de Joan, d'on era? del cel, o dels homes? I van raonar entre ells mateixos, dient: Si diem: Del cel; ell ens dirà: Per què no l'heu cregut?
26 Però si diem: Dels homes; tenim por a la gent; perquè tots consideren a Joan com a profeta.
27 I ells van respondre a Jesús, i van dir: No ho podem dir. I els digué: No us dic tampoc amb quina autoritat faig aquestes coses.
28 Però què en penseu? Un home va tenir dos fills; i es va acostar al primer i va dir: Fill, vés avui a treballar a la meva vinya.
29 Ell va respondre i va dir: No ho vull; però després es va penedir i se'n va anar.
30 I va arribar al segon i va dir el mateix. I ell va respondre i va dir: Vaig, senyor, i no hi vaig anar.
31 Quin dels dos va fer la voluntat del seu pare? Ells li diuen: El primer. Jesús els digué: En veritat us dic que els publicans i les prostitutes entren abans de vosaltres al Regne de Déu.
32 Perquè Joan va venir a vosaltres pel camí de la justícia, i vosaltres no el vau creure; però els publicans i les prostitutes el van creure; i vosaltres, quan ho vau veure, no us vau penedir després, perquè creguéssiu en ell.
33 Escolteu una altra paràbola: Hi havia un cap de casa que va plantar una vinya, la va tancar al voltant, hi va cavar un prems, va construir una torre, la va llogar als pagesos i se'n va anar a un país llunyà.
34 I quan s'acostava el temps del fruit, va enviar els seus servents als pagesos perquè en rebien els fruits.
35 I els llauradors van agafar els seus servents, van colpejar un, i van matar un altre i van apedregar un altre.
36 De nou, va enviar altres servents més que els primers, i ells els van fer el mateix.
37 Però, finalment, els hi va enviar el seu fill, dient: "Reveriran el meu fill".
38 Però quan els pagesos van veure el fill, es van dir entre ells: Aquest és l'hereu; venim, matem-lo i apoderem-nos de la seva herència.
39 I el van agafar, el van fer fora de la vinya i el van matar.
40 Quan vingui, doncs, el senyor de la vinya, què farà amb aquells pagesos?
41 Li diuen: Destruirà miserablement aquells malvats i cedarà la seva vinya a altres pagesos, que li donaran els fruits a les seves estacions.
42 Jesús els digué: No heu llegit mai a les Escriptures: La pedra que van rebutjar els constructors s'ha convertit en el cap de la cantonada: això és obra del Senyor, i és meravellós als nostres ulls?
43 Per això us dic: El Regne de Déu us serà pres i us serà donat a una nació que en porti els fruits.
44 I qui caigui sobre aquesta pedra serà trencat;
45 I quan els grans sacerdots i els fariseus van sentir les seves paràboles, es van adonar que parlava d'ells.
46 Però quan volien imposar-li les mans, tenien por de la multitud, perquè el tenien per profeta.

CAPÍTOL 22

1 I Jesús respongué i els tornà a parlar amb paràboles i digué:
2 El regne dels cels és semblant a un rei que va casar el seu fill,
3 I va enviar els seus servents a cridar els convidats al casament, i no van venir.
4 De nou, va enviar altres criats, dient: Digues als convidats: Heus aquí, he preparat el meu sopar: els meus bous i els meus cris grossos han estat matats, i tot està preparat: veniu al casament.
5 Però ells ho van fer menysprear i van marxar, un a la seva granja, un altre a la seva mercaderia:
6 I la resta va agafar els seus servents, els va implorar i els va matar.
7 Però quan el rei ho va saber, es va indignar i va enviar els seus exèrcits, va destruir aquells assassins i va cremar la seva ciutat.
8 Llavors diu als seus servents: Les noces estan a punt, però els convidats no eren dignes.
9 Aneu, doncs, pels camins, i a tots els que trobeu, convideu-vos al casament.
10 Així que aquells servents van sortir als camins i van reunir tots els que van trobar, tant dolents com bons; i el casament va ser proveït de convidats.
11 I quan el rei va entrar a veure els convidats, hi va veure un home que no duia vestit de noces:
12 I ell li digué: Amic, com vas entrar aquí sense tenir el vestit de noces? I es va quedar sense paraules.
13 Aleshores el rei va dir als servents: Lligueu-lo de peus i de mans, porteu-lo i llenceu-lo a les tenebres de fora; hi haurà plor i cruixir de dents.
14 Perquè molts són cridats, però pocs escollits.
15 Llavors els fariseus van anar i van demanar consell com el podrien enredar en la seva conversa.
16 I li enviaren els seus deixebles amb els herodians, dient-li: Mestre, sabem que ets veritable i que ensenyes el camí de Déu amb veritat, i que no et preocupes per ningú, perquè no tens en compte la persona dels homes.
17 Digues-nos, doncs, què et sembla? És lícit donar tribut al Cèsar, o no?
18 Però Jesús va adonar-se de la seva maldat i va dir: Per què em tempteu, hipòcrites?
19 Mostra'm els diners del tribut. I li van portar un cèntim.
20 I els digué: De qui és aquesta imatge i inscripció?
21 Li digueren: Del Cèsar. Aleshores els diu: Doneu, doncs, al Cèsar les coses que són del Cèsar; i a Déu les coses que són de Déu.
22 Quan van sentir aquestes paraules, es van quedar meravellats, el van deixar i van marxar.
23 Aquell dia li van venir els saduceus, que diuen que no hi ha resurrecció, i li van preguntar:
24 Dient: Mestre, Moisès va dir: Si un home mor sense tenir fills, el seu germà es casarà amb la seva dona i donarà descendència al seu germà.
25 Ara hi havia set germans amb nosaltres; i el primer, quan es va casar amb una dona, va morir i, sense tenir descendència, va deixar la seva dona al seu germà:
26 De la mateixa manera, el segon, i el tercer, fins al setè.
27 I, finalment, la dona també va morir.
28 Per tant, a la resurrecció, de qui serà la dona dels set? perquè tots la tenien.
29 Jesús respongué i els digué: Us equivoqueu, no coneixeu les Escriptures ni el poder de Déu.
30 Perquè a la resurrecció no es casen ni es donen en matrimoni, sinó que són com els àngels de Déu al cel.

31 Però pel que fa a la resurrecció dels morts, no heu llegit allò que Déu us ha dit:
32 Jo sóc el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? Déu no és el Déu dels morts, sinó dels vius.
33 I quan la gent va sentir això, es va quedar meravellat de la seva doctrina.
34 Però quan els fariseus van saber que havia fet callar els saduceus, es van reunir.
35 Llavors un d'ells, que era advocat, li va fer una pregunta, temptant-lo i dient:
36 Mestre, quin és el gran manament de la llei?
37 Jesús li digué: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment.
38 Aquest és el primer i gran manament.
39 I el segon és semblant a ell: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
40 D'aquests dos manaments depenen tota la llei i els profetes.
41 Mentre els fariseus estaven reunits, Jesús els va preguntar:
42 dient: Què en penseu de Crist? de qui és fill? Li digueren: El Fill de David.
43 Ell els digué: Com doncs David en esperit l'anomena Senyor, dient:
44 El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins que faci dels teus enemics els teus peus?
45 Si David l'anomena Senyor, com és el seu fill?
46 I ningú no va poder respondre-li una paraula, ni des d'aquell dia ningú es va atrevir a fer-li més preguntes.

CAPÍTOL 23

1 Llavors Jesús va parlar a la multitud i als seus deixebles:
2 dient: Els escribas i els fariseus seuen al seient de Moisès:
3 Per tant, tot allò que us demanen que observeu, que observeu i feu; però no seguiu les seves obres, perquè ells diuen i no ho fan.
4 Perquè lliguen càrregues pesades i pesades que cal portar, i les posen a les espatlles dels homes; però ells mateixos no els mouran amb un dels seus dits.
5 Però totes les seves obres les fan perquè siguin vistes dels homes: amplien els seus filacteris i engrandien els límits de les seves vestidures,
6 I estimeu les habitacions superiors a les festes, i els principals seients de les sinagogues,
7 I salutacions als mercats, i ser cridat dels homes, Rabí, Rabí.
8 Però no us digueu Rabí, perquè un sol és el vostre Mestre, el Crist; i tots vosaltres sou germans.
9 I no digueu a ningú el vostre pare a la terra, perquè un és el vostre Pare, el que és al cel.
10 Tampoc us digueu mestres, perquè un sol és el vostre Mestre, el Crist.
11 Però el més gran entre vosaltres serà el vostre servent.
12 I qui s'enalti serà humiliat; i el qui s'humilia serà exaltat.
13 Però ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè tanqueu el Regne del cel als homes, perquè ni entreu a vosaltres mateixos, ni deixeu que els qui hi entren hi entrin.
14 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè devoreu les cases de les vídues, i per pretensió feu una llarga pregària; per tant, rebreu la condemnació més gran.
15 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè encercleu el mar i la terra per fer-ne un sol prosèlit, i quan és fet, el feu el doble de fill de l'infern que vosaltres mateixos.
16 Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu: Qui jure pel temple, no és res; però qui jure per l'or del temple, és un deutor!
17 Insensats i cecs, perquè quin és més gran, l'or o el temple que santifica l'or?
18 I: Qui jure per l'altar, no és res; però qui jura pel do que hi ha al damunt, és culpable.
19 Insensats i cecs, perquè quin és més gran, l'obsequi o l'altar que santifica l'obsequi?
20 Qui, doncs, jura per l'altar, jura per ell i per tot el que hi ha sobre ell.
21 I qui jura pel temple, jura per ell i per qui hi habita.
22 I qui jura pel cel, jura pel tron de Déu i per aquell que s'hi asseu.
23 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè pagueu el delme de la menta, l'anís i el comí, i heu omès les coses més importants de la llei, el judici, la misericòrdia i la fe: això hauríeu d'haver fet, i no deixar l'altre desfet.
24 Guies cecs, que coleu un mosquit i us empaseu un camell.
25 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè netegeu l'exterior de la copa i del plat, però dins estan plens d'extorsió i d'excés.
26 Fariseu cec, neteja primer el que hi ha dins la copa i el plat, perquè també quedi net l'exterior.
27 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè sou semblants a sepulcres blanquejats, que per fora semblen bonics, però dins estan plens d'ossos de morts i de tota impuresa.
28 Així també vosaltres per fora us semblau justos als homes, però dins esteu plens d'hipocresia i d'iniquitat.
29 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè construïu els sepulcres dels profetes i guarniu els sepulcres dels justos,
30 I digues: Si haguéssim estat en els dies dels nostres pares, no hauríem participat amb ells en la sang dels profetes.
31 Per tant, sou testimonis per vosaltres mateixos que sou fills dels qui van matar els profetes.
32 Aleshores, ompliu la mesura dels vostres pares.
33 Serps, generació d'escurçons, com podeu escapar de la condemnació de l'infern?
34 Per això, vet aquí, us envio profetes, savis i escribas; i alguns d'ells matareu i crucificareu; i alguns d'ells assotareu a les vostres sinagogues i els perseguireu de ciutat en ciutat.
35 perquè vingui sobre vosaltres tota la sang justa vessada sobre la terra, des de la sang del just Abel fins a la sang de Zacaries, fill de Baraquias, que vau matar entre el temple i l'altar.
36 En veritat us dic que totes aquestes coses vindran sobre aquesta generació.
37 Jerusalem, Jerusalem, tu que mates els profetes i apedregues els que t'han enviat, quantes vegades hauria volgut reunir els teus fills, com una gallina reuneix els seus pollastres sota les seves ales, i no ho volies!
38 Heus aquí, la vostra casa us ha deixat desolada.

39 Perquè us dic que d'ara endavant no em veureu, fins que digueu: Beneït el que ve en nom del Senyor.

CAPÍTOL 24

1 I Jesús va sortir i va marxar del temple; i els seus deixebles es van acostar a ell per ensenyar-li els edificis del temple.
2 I Jesús els digué: No veieu totes aquestes coses? En veritat us dic que no quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 I mentre estava assegut a la muntanya de les Oliveres, els deixebles es van acostar a ell en particular, i li van dir: Digues-nos, quan seran aquestes coses? i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món?
4 I Jesús respongué i els digué: Vigileu que ningú us enganyi.
5 Perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i enganyarà molts.
6 I escoltareu de guerres i rumors de guerres: mireu que no us turbuleu, perquè totes aquestes coses han de passar, però el final encara no és.
7 Perquè nació s'aixecarà contra nació, i regne contra regne; i hi haurà fam, pestilències i terratrèmols en diversos llocs.
8 Tot això és l'inici dels dolors.
9 Llavors us lliuraran per ser afligits i us mataran, i sereu odiats de totes les nacions per amor del meu nom.
10 I aleshores, molts s'ofendrean, es trairan els uns als altres i s'odiaran els uns als altres.
11 I molts falsos profetes s'aixecaran i enganyaran molts.
12 I perquè la iniquitat abundarà, l'amor de molts es refredarà.
13 Però el qui persevera fins a la fi, aquest serà salvat.
14 I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni a totes les nacions; i llavors arribarà el final.
15 Quan veieu, doncs, l'abominació de la desolació, de la qual ha parlat el profeta Daniel, dempeus al lloc sant (qui llegeix, que entengui:)
16 Llavors els qui estiguin a Judea que fugin a les muntanyes:
17 Que el qui estigui al terrat no baixi a treure res de casa seva:
18 Tampoc el que és al camp no torni a agafar-se la roba.
19 I ai de les gestants i de les alletants en aquells dies!
20 Però pregueu que la vostra fugida no sigui a l'hivern, ni en dissabte:
21 Perquè aleshores hi haurà una gran tribulació, com no hi va haver des del principi del món fins avui, ni hi haurà mai.
22 I si no s'escurçaven aquells dies, no es salvaria cap carn; però per amor dels elegits aquells dies seran escurçats.
23 Aleshores, si algú us diu: Heus aquí el Crist, o allà; no ho creguis.
24 Perquè sorgiran falsos Crists i falsos profetes, i faran grans senyals i prodigis; de tal manera que, si fos possible, enganyaran els mateixos elegits.
25 Heus aquí, us ho he dit abans.
26 Per tant, si us diuen: Heus aquí, és al desert; no sortiu: vet aquí que és a les cambres secretes; no ho creguis.
27 Perquè com el llamp surt de l'est i brilla fins a l'oest; així serà també la vinguda del Fill de l'home.
28 Perquè allà on sigui el cadàver, allà s'aplegaran les àguiles.
29 Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, i la lluna no donarà la seva llum, i les estrelles cauran del cel, i els poders del cel seran sacsejats:
30 I aleshores apareixerà el signe del Fill de l'home al cel; i llavors totes les tribus de la terra ploraran, i veuran el Fill de l'home venir als núvols del cel amb poder i gran glòria.
31 I enviarà els seus àngels amb un gran so de trompeta, i reuniran els seus elegits dels quatre vents, d'un extrem del cel a l'altre.
32 Ara apreneu una paràbola de la figuera; Quan la seva branca encara és tendra i dona fulles, sabeu que l'estiu és a prop:
33 Així també vosaltres, quan vegeu totes aquestes coses, sapigueu que és a prop, fins i tot a les portes.
34 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que s'acompleixin totes aquestes coses.
35 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
36 Però d'aquell dia i hora ningú ho sap, ni els àngels del cel, sinó només el meu Pare.
37 Però com van ser els dies de Noè, així serà la vinguda del Fill de l'home.
38 Perquè com els dies anteriors al diluvi menjaven i bevien, es casaven i es donaven en casament, fins el dia que Noè va entrar a l'arca,
39 I no ho van saber fins que va arribar el diluvi i se'ls va emportar a tots; així serà també la vinguda del Fill de l'home.
40 Aleshores dos seran al camp; l'un serà pres, i l'altre deixat.
41 Dues dones estaran molint al molí; l'un serà pres, i l'altre deixat.
42 Vigileu, doncs, perquè no sabeu a quina hora vindrà el vostre Senyor.
43 Però sàpigues això: si l'amo de la casa hagués sabut a quina vigilia vindria el lladre, hauria vetllat i no hauria deixat que la seva casa fos trencada.
44 Per tant, estigueu preparats també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora que no us penseu.
45 Qui és, doncs, un servent fidel i savi, a qui el seu senyor ha posat com a cap de la seva casa, per donar-los carn a temps?
46 Feliç aquell servent a qui el seu senyor quan vingui trobarà fent això.
47 En veritat us dic que el farà governar tots els seus béns.
48 Però si aquell servent dolent diu en el seu cor: El meu senyor retarda la seva vinguda;
49 I començarà a colpejar els seus companys, ia menjar i beure amb els borratxos;
50 El senyor d'aquest servent vindrà un dia que no el busqui, i en una hora que no s'adoni,
51 I el tallarà, i li assignarà la seva part amb els hipòcrites: hi haurà plor i cruixir de dents.

CAPÍTOL 25

1 Llavors el Regne del cel s'assemblarà a deu verges que van agafar les seves llànties i van sortir a trobar el nuvi.
2 I cinc d'ells eren savis i cinc eren ximples.

3 Els insensats van agafar les seves llànties i no van prendre oli amb ells:
4 Però els savis van agafar oli als seus vasos amb els llums.
5 Mentre el nuvi es demorava, tots es van adormir i es van dormir.
6 I a mitjanit es va fer un crit: "Mireu, ve el nuvi; sortiu a trobar-lo.
7 Llavors totes aquelles verges es van aixecar i van tallar els seus llums.
8 I els insensats van dir als savis: Dóna'ns del teu oli; perquè els nostres llums s'han apagat.
9 Però els savis van respondre, dient: No és així; perquè no n'hi hagi prou per a nosaltres i per a vosaltres; més aviat aneu als qui venen i compreu-vos.
10 I mentre anaven a comprar, va venir el nuvi; i els qui estaven preparats van entrar amb ell a les noces; i la porta es va tancar.
11 Després vingueren també les altres verges, dient: Senyor, Senyor, obre-nos.
12 Però ell va respondre i va dir: En veritat us dic que no us conec.
13 Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora en què vindrà el Fill de l'home.
14 Perquè el regne del cel és com un home que viatja a un país llunyà, que va cridar els seus propis servents i els va lliurar els seus béns.
15 I a un li va donar cinc talents, a un altre dos i a un altre un; a cada home segons la seva capacitat; i de seguida va fer el seu viatge.
16 Llavors el que havia rebut els cinc talents se'n va anar a comerciar amb els mateixos, i els va guanyar cinc talents més.
17 I de la mateixa manera el qui n'havia rebut dos, també en va guanyar altres dos.
18 Però el qui n'havia rebut un va anar a cavar a la terra i va amagar els diners del seu senyor.
19 Després de molt de temps, el senyor d'aquells servents ve i fa compte amb ells.
20 Llavors, el que havia rebut cinc talents va venir i va portar cinc talents més, dient: Senyor, em vas lliurar cinc talents; he aquí, he guanyat cinc talents més.
21 El seu senyor li digué: Molt bé, servent bo i fidel: has estat fidel en poques coses, et faré governar sobre moltes coses; entra en l'alegria del teu senyor.
22 També va venir el que havia rebut dos talents i va dir: Senyor, m'has lliurat dos talents: he guanyat dos talents més a part d'ells.
23 El seu senyor li digué: --Molt bé, servent bo i fidel; has estat fidel en poques coses, et faré governar sobre moltes coses: entra en l'alegria del teu senyor.
24 Llavors va venir el que havia rebut un talent i va dir: Senyor, et sabia que ets un home dur, que sega on no has sembrat i que recull on no has pallat.
25 I vaig tenir por i vaig anar a amagar el teu talent a la terra: aquí tens el teu.
26 El seu senyor va respondre i li va dir: Servidor dolent i mandrós, sabies que jo sega on no he sembrat i que recullo on no he pallat.
27 Per tant, hauríeu d'haver posat els meus diners als intercanviadors, i aleshores, quan vingués, hauria rebut els meus amb usura.
28 Preneu-li, doncs, el talent i doneu-lo al que en té deu.
29 Perquè a tot el que té li serà donat, i tindrà abundància, però al que no té, fins i tot el que té li prendrà.
30 I llenceu el servent inútil a les tenebres de fora: allà hi haurà el plor i el cruixir de dents.
31 Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria, i tots els sants àngels amb ell, llavors s'asseurà al tron de la seva glòria:
32 I davant d'ell s'aplegaran totes les nacions, i els separarà els uns dels altres, com un pastor separa les seves ovelles de les cabres.
33 I posarà les ovelles a la seva dreta, i les cabres a l'esquerra.
34 Aleshores el Rei dirà als que estan a la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare, heredeu el Regne preparat per a vosaltres des de la fundació del món:
35 Perquè vaig tenir gana, i em vau donar de menjar; vaig tenir set i em vau donar de beure; era foraster, i em vau acollir;
36 Despullat i em vau vestir; estava malalt i em vau visitar; estava a la presó i vau venir a mi.
37 Llavors li respondran els justos: Senyor, quan et vam veure afamat i et vam donar menjar? o set, i et va donar de beure?
38 Quan et vam veure estranger i et vam acollir? o nu i et va vestir?
39 O quan et vam veure malalt o a la presó i vam venir a tu?
40 I el rei respondrà i els dirà: En veritat us dic: en la mesura que ho heu fet a un d'aquests germans meus més petits, m'ho heu fet a mi.
41 Llavors també dirà als de l'esquerra: Aparteu-vos de mi, maleïts, al foc etern, preparat per al dimoni i els seus àngels.
42 Perquè vaig tenir gana, i no em vau donar carn; vaig tenir set i no em vau donar de beure;
43 Jo era foraster, i no em vau acollir: nu, i no em vau vestir; malalt, i a la presó, i no em vau visitar.
44 Llavors també li respondran: Senyor, quan et vam veure amb gana, o set, o foraster, o nu, o malalt, o a la presó, i no t'hem servit?
45 Aleshores els respondrà: En veritat us dic que, en la mesura que no ho heu fet a un d'aquests més petits, no ho heu fet a mi.
46 I aquests aniran al càstig etern, però els justos a la vida eterna.

CAPÍTOL 26

1 I succeí que, quan Jesús va acabar totes aquestes paraules, va dir als seus deixebles:
2 Ja sabeu que al cap de dos dies és la festa de la Pasqua, i el Fill de l'home és traït perquè sigui crucificat.
3 Llavors es van reunir els principals sacerdots, els escribas i els ancians del poble, al palau del gran sacerdot, anomenat Caifàs,
4 I van consultar perquè prenguessin Jesús amb astúcia i el matessin.
5 Però ells digueren: No el dia de la festa, no fos cas que hi hagi un rebombori entre el poble.
6 Quan Jesús era a Betània, a casa de Simó el lepros,
7 Es va acostar a ell una dona que tenia una caixa d'alabastre d'un ungüent molt preciós i se la va abocar al cap mentre ell estava assegut a la sopa.

8 Però els seus deixebles, en veure-ho, es van indignar i
van dir: Per a què serveix aquest desperdici?
9 Perquè aquest ungüent podria haver estat venut per molt i
donat als pobres.
10 Quan Jesús ho va entendre, els va dir: Per què molesteu
la dona? perquè ha fet una bona obra amb mi.
11 Perquè sempre teniu els pobres amb vosaltres; però a mi
no sempre teniu.
12 Perquè, en vessar aquest ungüent sobre el meu cos, ho
va fer per a la meva sepultura.
13 En veritat us dic que allà on sigui predicat aquest
evangeli al món sencer, també s'explicarà això que aquesta
dona ha fet, com a record d'ella.
14 Llavors un dels dotze, anomenat Judes Iscariote, va anar
a trobar els principals sacerdots,
15 I els va dir: Què em donareu i us el lliuraré? I van fer un
pacte amb ell per trenta peces de plata.
16 I des d'aquell moment va buscar l'oportunitat de trair-lo.
17 El primer dia de la festa dels àzims, els deixebles es van
acostar a Jesús i li van dir: On vols que et preparem per
menjar la Pasqua?
18 I ell va dir: Aneu a la ciutat amb un home així i digueu-
li: El Mestre diu: El meu temps és a prop; Celebraré la
Pasqua a casa teva amb els meus deixebles.
19 I els deixebles van fer com Jesús els havia ordenat; i van
preparar la Pasqua.
20 Quan va arribar la tarda, es va asseure amb els dotze.
21 I mentre menjaven, digué: En veritat us dic que un de
vosaltres em trairà.
22 I estaven molt tristos, i cadascun d'ells va començar a
dir-li: Senyor, sóc jo?
23 I ell respongué i digué: El qui mulla la mà amb mi al
plat, aquest em trairà.
24 El Fill de l'home se'n va, tal com està escrit d'ell; però ai
d'aquell home per qui el Fill de l'home és traït! li hagués
estat bé a aquell home si no hagués nascut.
25 Aleshores Judes, que el va trair, va respondre i va dir:
Mestre, sóc jo? Ell li va dir: Tu has dit.
26 I mentre menjaven, Jesús va agafar pa, el va beneir, el
va partir i el va donar als deixebles i va dir: " Preneu,
mengeu; aquest és el meu cos.
27 I va agafar la copa, va donar gràcies, i els va donar,
dient: Beveu-ne tots;
28 Perquè aquesta és la meva sang del nou testament, que
és vessada per molts per a la remissió dels pecats.
29 Però jo us dic que d'ara endavant no beuré d'aquest fruit
de la vinya, fins aquell dia que el beuré nou amb vosaltres
al regne del meu Pare.
30 I quan van haver cantat un himne, van sortir a la
muntanya de les Oliveres.
31 Llavors Jesús els digué: " Tots estareu ofès per culpa
meva aquesta nit; perquè està escrit: colpejaré el pastor, i
les ovelles del ramat seran escampades".
32 Però després que hagi ressuscitat, aniré davant vostre a
Galilea.
33 Pere respongué i li digué: Tot i que tots s'escandiran per
culpa teva, jo no m'oferiré mai.
34 Jesús li digué: En veritat et dic que aquesta nit, abans
que canti el gall, em negaràs tres vegades.
35 Pere li digué: Encara que morís amb tu, no et negaré.
Així també van dir tots els deixebles.
36 Llavors Jesús va venir amb ells a un lloc anomenat
Getsemaní i digué als deixebles: Seieu aquí, mentre jo vaig
a pregar cap allà.
37 I va agafar amb ell Pere i els dos fills de Zebedeu, i va
començar a estar trist i molt pesat.
38 Llavors els diu: La meva ànima està molt trista, fins a la
mort: quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi.
39 I va anar una mica més enllà, es va arrossegar amb la
cara i va pregar, dient: Pare meu, si és possible, que
aquesta copa passi de mi; però no com jo vull, sinó com tu
vols.
40 I es va acostar als deixebles, els va trobar adormits, i
digué a Pere: Què, no podríeu vetllar amb mi ni una hora?
41 Vetlleu i pregueu perquè no entriu en temptació:
l'esperit és ben disposat, però la carn és feble.
42 Va tornar a marxar per segona vegada i va pregar dient:
Pare meu, si aquesta copa no passa de mi si no la begui,
sigui feta la teva voluntat.
43 I va venir i els va tornar a trobar adormits, perquè tenien
els ulls pesats.
44 I els va deixar i se'n va tornar i va pregar per tercera
vegada, dient les mateixes paraules.
45 Llavors es va acostar als seus deixebles i els digué:
Dormiu ara i descanseu; vet aquí, l'hora s'acosta i el Fill de
l'home és lliurat a les mans dels pecadors.
46 Aixeca't, anem: vet aquí que és a prop el que em traeix.
47 I mentre encara parlava, va venir Judes, un dels dotze, i
amb ell una gran multitud amb espases i bàsquets, dels
principals sacerdots i dels ancians del poble.
48 El que el va trair els va fer un senyal, dient: Aquell qui
besaré, aquest és: agafeu-lo.
49 I de seguida es va acostar a Jesús i va dir: Salve, mestre!
i el va besar.
50 I Jesús li digué: Amic, per què has vingut? Llavors van
venir, van posar les mans a Jesús i el van agafar.
51 I, vet aquí, un dels qui estaven amb Jesús va estendre la
mà i va estirar l'espasa, va colpejar un servent del gran
sacerdot i li va tallar l'orella.
52 Llavors Jesús li digué: Torna a posar l'espasa al seu lloc,
perquè tots els que prenen l'espasa periran amb l'espasa.
53 Creus que ara no puc pregar al meu Pare, i em donarà de
seguida més de dotze legions d'àngels?
54 Però, doncs, com es compliran les Escriptures, que així
ha de ser?
55 En aquella mateixa hora Jesús digué a la gent: Heu
sortit com contra un lladre amb espases i bàsquets per
agafar-me? M'asseia cada dia amb vosaltres ensenyant al
temple, i no em vau agafar.
56 Però tot això es va fer perquè es complissin les
Escriptures dels profetes. Llavors tots els deixebles el van
abandonar i van fugir.
57 I els que havien pres Jesús el van portar al gran sacerdot
Caifàs, on es reunien els escribas i els ancians.
58 Però Pere el va seguir de lluny fins al palau del gran
sacerdot, va entrar i es va asseure amb els servents per
veure el final.
59 Ara els grans sacerdots, els ancians i tot el sinedri
buscaven un fals testimoni contra Jesús per fer-lo morir;
60 Però no en van trobar cap; sí, encara que van venir
molts testimonis falsos, no en van trobar cap. Al final van
arribar dos falsos testimonis,

61 I va dir: Aquest home va dir: Puc destruir el temple de Déu i construir-lo en tres dies.
62 I el gran sacerdot es va aixecar i li va dir: No respons res? Què és el que aquests testimonis contra tu?
63 Però Jesús callà. I el gran sacerdot respongué i li digué: Et conjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Crist, el Fill de Déu.
64 Jesús li digué: Tu has dit; tanmateix et dic: d'ara endavant veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del poder, i venint als núvols del cel.
65 Llavors el gran sacerdot es va esquinçar la roba i va dir: Ha blasfèmia; quina necessitat més tenim de testimonis? Heus aquí, ara heu sentit la seva blasfèmia.
66 Què us sembla? Ells van respondre i van dir: És culpable de mort.
67 Llavors li van escopir a la cara i el van colpejar; i altres el van colpejar amb els palmells de les mans,
68 dient: Profetitza'ns, oh Crist, qui és el que t'ha colpejat?
69 Pere estava assegut fora al palau, i una donzella se li va acostar i li va dir: Tu també estaves amb Jesús de Galilea.
70 Però ell va negar davant de tots, dient: No sé què dius.
71 I quan va sortir al porxo, una altra donzella el va veure i va dir als qui hi eren: Aquest també estava amb Jesús de Natzaret.
72 I de nou va negar amb un jurament: No conec aquell home.
73 I al cap d'una estona es van acostar a ell els qui eren presents i li van dir a Pere: Segur que tu també ets un d'ells; perquè el teu discurs et descobreix.
74 Llavors va començar a maleir i a jurar, dient: No conec aquell home. I de seguida va cantar el gall.
75 I Pere es va recordar de la paraula de Jesús, que li va dir: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. I va sortir i va plorar amargament.

CAPÍTOL 27

1 Quan va arribar el matí, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van decidir contra Jesús per fer-lo morir:
2 I quan el van lligar, el van endur i el van lliurar al governador Ponç Pilat.
3 Aleshores Judes, que l'havia traït, quan va veure que estava condemnat, es va penedir i va tornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i als ancians.
4 dient: He pecat en haver traït la sang innocent. I ells van dir: Què ens passa això? fins a això.
5 Llavors va llençar les peces de plata al temple, se'n va anar i es va penjar.
6 I els grans sacerdots van agafar les peces d'argent i van dir: --No és lícit posar-les al tresor, perquè és el preu de la sang.
7 I van prendre consell i van comprar amb ells el camp del terrisser per enterrar-hi els estrangers.
8 Per això aquell camp es va anomenar Camp de sang, fins avui.
9 Llavors es va complir el que havia dit el profeta Jeremi, que deia: I van agafar les trenta peces de plata, el preu del valorat, que els fills d'Israel valoraven;
10 I els va donar per al camp del terrisser, tal com el Senyor em va ordenar.
11 I Jesús es va presentar davant del governador, i el governador li va preguntar: «Ets tu el rei dels jueus? I Jesús li digué: Tu ho dius.
12 I quan va ser acusat pels principals sacerdots i els ancians, no va respondre res.
13 Llavors Pilat li va dir: No escoltes quantes coses testifiquen contra tu?
14 I ell li va respondre que mai una paraula; de tal manera que el governador es va meravellar molt.
15 Ara bé, en aquella festa, el governador solia alliberar al poble un presoner que volia.
16 Llavors tenien un presoner notable, anomenat Barrabàs.
17 Per tant, quan es van reunir, Pilat els va dir: A qui voleu que us alliberi? Barrabàs, o Jesús que es diu Crist?
18 Perquè sabia que per enveja l'havien lliurat.
19 Quan es va asseure al tribunal, la seva dona li va enviar a dir-li: No tinguis res a veure amb aquell just, perquè avui he patit moltes coses en somnis per culpa d'ell.
20 Però els grans sacerdots i els ancians van persuadir la gent que demanessin a Barrabàs i destruís Jesús.
21 El governador va respondre i els va dir: Quin dels dos voleu que us alliberi? Van dir: Barrabàs.
22 Pilat els digué: Què faré, doncs, amb Jesús, anomenat Crist? Tots li diuen: Que sigui crucificat.
23 I el governador va dir: Per què, quin mal ha fet? Però ells cridaven més, dient: Que sigui crucificat.
24 Quan Pilat va veure que no podia guanyar res, sinó que més aviat es va fer un tumult, va agafar aigua i es va rentar les mans davant la gent, dient: Sóc innocent de la sang d'aquest just;
25 Llavors tot el poble va respondre i va dir: La seva sang caigui sobre nosaltres i sobre els nostres fills.
26 Llavors els va alliberar Barrabàs, i després d'haver assotat Jesús, el va lliurar perquè el crucifiquen.
27 Llavors els soldats del governador van portar Jesús a la sala comuna i van reunir amb ell tota la banda de soldats.
28 I el van despullar i li van posar una túnica escarlata.
29 I després d'haver trepitjat una corona d'espines, li van posar al cap i una canya a la seva mà dreta, i es van agenollar davant d'ell i es van burlar d'ell dient: "Salve, rei dels jueus!
30 I li van escopir, van agafar la canya i el van colpejar al cap.
31 I després d'haver-se burlat d'ell, li van treure la túnica, li van posar les seves pròpies robes i el van portar per crucificar-lo.
32 I quan van sortir, van trobar un home de Cirene, que es deia Simó; el van obligar a portar la seva creu.
33 I quan van arribar a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir, un lloc de calavera,
34 Li van donar a beure vinagre barrejat amb fel, i quan el va haver tastat, no va voler beure.
35 I el van crucificar i van repartir els seus vestits, tirant a sorts, perquè es complís el que havia dit el profeta: Van repartir els meus vestits entre ells, i sobre la meva vestidura van tirar la sort.
36 I asseguts el van mirar allí;
37 I va posar sobre el seu cap la seva acusació escrita: AQUEST ÉS JESÚS, EL REI DELS JEUS.
38 Llavors hi havia dos lladres crucificats amb ell, un a la dreta i un altre a l'esquerra.
39 I els qui passaven l'injuriaven, movent el cap,

40 I dient: Tu que destrueixes el temple i el construeixes en tres dies, salva't a tu mateix. Si ets Fill de Déu, baixa de la creu.
41 De la mateixa manera, els grans sacerdots es burlaven d'ell, amb els escribas i els ancians, i deien:
42 Va salvar els altres; ell mateix no pot salvar-se. Si és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, i el creurem.
43 Va confiar en Déu; que el lliure ara, si el vol, perquè va dir: Jo sóc el Fill de Déu.
44 També els lladres, que van ser crucificats amb ell, li van llençar les dents.
45 Ara des de l'hora sisena hi havia foscor per tota la terra fins a l'hora novena.
46 I cap a l'hora novena, Jesús va cridar amb veu forta, dient: Elí, Elí, lama sabactani? és a dir: Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
47 Alguns dels que estaven allí, en sentir-ho, deien: Aquest home crida Elies.
48 I de seguida un d'ells va córrer, va agafar una esponja, la va omplir de vinagre, la va posar sobre una canya i li va donar a beure.
49 La resta va dir: Deixeu-ho, a veure si Elies vindrà a salvar-lo.
50 Jesús, quan va tornar a cridar amb una gran veu, va cedir l'espirit.
51 I, vet aquí, el vel del temple es va trencar en dos de dalt a baix; i la terra va tremolar, i les roques es van trencar;
52 I es van obrir les tombes; i es van aixecar molts cossos de sants que dormien,
53 I va sortir dels sepulcres després de la seva resurrecció, va entrar a la ciutat santa i es va aparèixer a molts.
54 Quan el centurió i els qui eren amb ell, que miraven Jesús, van veure el terratrèmol i les coses que s'havien fet, van tenir molta por i van dir: Veritablement, aquest era el Fill de Déu.
55 I hi havia moltes dones que miraven de lluny, que seguien Jesús des de Galilea, servint-lo:
56 Entre les quals hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.
57 Quan va arribar la tarda, va venir un home ric d'Arimatea, que es deia Josep, que també era deixeble de Jesús:
58 Va anar a trobar Pilat i va suplicar el cos de Jesús. Aleshores Pilat va ordenar que el cos fos lliurat.
59 I quan Josep va prendre el cos, el va embolicar amb un llenç net,
60 I el va posar a la seva pròpia tomba nova, que havia tallat a la roca; i va fer rodar una gran pedra a la porta del sepulcre i se'n va anar.
61 I hi havia Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes davant del sepulcre.
62 L'endemà, després del dia de la preparació, els grans sacerdots i els fariseus es van reunir a Pilat,
63 Dient: Senyor, recordem que aquell enganyador va dir, mentre vivia: Al cap de tres dies ressuscitaré.
64 Mana, doncs, que el sepulcre es guardi fins al tercer dia, no sigui que els seus deixebles vinguin de nit i el robin i diguin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts; així l'últim error serà pitjor que el primer.
65 Pilat els digué: Teniu un rellotge; aneu, feu-ho tan segur com pugueu.
66 Així doncs, van anar i van assegurar el sepulcre, segellant la pedra i posant la vetlla.

CAPÍTOL 28

1 Al final del dissabte, quan començava a matinar el primer dia de la setmana, Maria Magdalena i l'altra Maria van venir a veure el sepulcre.
2 I, vet aquí, hi va haver un gran terratrèmol, perquè l'àngel del Senyor va baixar del cel i va venir, va fer rodar la pedra de la porta i s'hi va asseure.
3 El seu rostre era com un llamp, i el seu vestit blanc com la neu:
4 I per por d'ell, els guardians van tremolar i es van tornar com morts.
5 I l'àngel respongué i digué a les dones: No tingueu por, perquè sé que cerqueu Jesús, que va ser crucificat.
6 No és aquí, perquè ha ressuscitat, com va dir. Vine, mira el lloc on jaia el Senyor.
7 I vés ràpidament i digues als seus deixebles que ha ressuscitat d'entre els morts; i vet aquí que va davant vosaltres a Galilea; allà el veureu: ja us ho he dit.
8 I van marxar ràpidament del sepulcre amb por i gran alegria; i va córrer a donar paraula als seus deixebles.
9 I mentre anaven a dir-ho als seus deixebles, vet aquí que Jesús se'ls va trobar i els digué: Salut! I van venir, el van agafar pels peus i el van adorar.
10 Llavors Jesús els digué: No tingueu por; aneu a dir als meus germans que marxen a Galilea, i allí em veuran.
11 Quan anaven, vet aquí que alguns de la guàrdia van entrar a la ciutat i van explicar als principals sacerdots tot el que havia passat.
12 I quan es van reunir amb els ancians, i havien pres consell, van donar molts diners als soldats,
13 dient: Digueu que els seus deixebles van venir de nit i el van robar mentre dormim.
14 I si això arriba a oïdes del governador, el persuadirem i us asseguraren.
15 Així doncs, van agafar els diners i van fer com els havien ensenyat;
16 Llavors els onze deixebles se'n van anar a Galilea, a una muntanya on Jesús els havia designat.
17 I quan el van veure, el van adorar, però alguns dubtaven.
18 I Jesús va venir i els va parlar, dient: Tot el poder m'ha estat donat al cel i a la terra.
19 Aneu, doncs, i ensenya totes les nacions, batejant-les en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant:
20 ensenyant-los a observar tot allò que us he manat; i, he aquí, jo sóc amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món. Amén.

Marc

CAPÍTOL 1

1 El començament de l'evangeli de Jesucrist, el Fill de Déu;

2 Com està escrit als profetes: Heus aquí, envio el meu missatger davant vostre, que us prepararà el camí.

3 La veu d'un que crida al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.

4 Joan va batejar al desert i va predicar el baptisme de penediment per a la remissió dels pecats.

5 I tot el país de Judea i els de Jerusalem van sortir cap a ell, i tots van ser batejats per ell al riu Jordà, confessant els seus pecats.

6 I Joan anava vestit amb pèl de camell i amb un cinturó de pell al voltant dels seus lloms; i va menjar llagostes i mel silvestre;

7 I va predicar, dient: Després de mi ve un més poderós que jo, el cortó de les sabates del qual no sóc digne d'ajupir-me i deslligar-me.

8 De fet, jo us he batejat amb aigua, però ell us batejarà amb l'Esperit Sant.

9 I succeí en aquells dies que Jesús va venir de Natzaret de Galilea i va ser batejat per Joan al Jordà.

10 I tot seguit, sortint de l'aigua, va veure el cel obert i l'Esperit que baixava sobre ell com un colom:

11 I va venir una veu del cel que deia: Tu ets el meu Fill estimat, en qui m'he complagut.

12 I de seguida l'Esperit el va conduir al desert.

13 I va estar allà quaranta dies al desert, temptat per Satanàs; i estava amb les bèsties salvatges; i els àngels li van servir.

14 Després que Joan va ser empresonat, Jesús va venir a Galilea i va predicar l'evangeli del Regne de Déu.

15 I dient: El temps s'ha complert i el Regne de Déu és a prop; penedeix-te i creu l'evangeli.

16 Mentre caminava vora el mar de Galilea, va veure Simó i el seu germà Andreu llançant una xarxa al mar, perquè eren pescadors.

17 I Jesús els digué: Veniu després de mi, i us faré pescar d'home.

18 I de seguida van deixar les xarxes i el van seguir.

19 I quan va haver-hi anat una mica més enllà, va veure Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà, que també eren a la barca arreglant les xarxes.

20 I de seguida els va cridar, i van deixar el seu pare Zebedeu a la barca amb els mercenaris i van anar darrere d'ell.

21 I van anar a Cafarnaüm; i tot seguit el dissabte va entrar a la sinagoga i ensenyava.

22 I estaven sorpresos de la seva doctrina, perquè els ensenyava com qui té autoritat, i no com els escribas.

23 I hi havia a la seva sinagoga un home amb un esperit impur; i va cridar,

24 dient: Deixeu-nos; Què tenim a veure amb tu, Jesús de Natzaret? has vingut a destruir-nos? Et sé qui ets, el Sant de Déu.

25 I Jesús el va increpar, dient: --Calla i surt d'ell.

26 I quan l'esperit impur el va esquinçar i va cridar amb una gran veu, va sortir d'ell.

27 I tots estaven meravellats, de tal manera que es preguntaven entre ells, dient: Què és això? quina nova doctrina és aquesta? perquè amb autoritat mana fins i tot als esperits impurs, i ells l'obeeixen.

28 I immediatament la seva fama es va estendre per tota la regió de Galilea.

29 I tot seguit, quan van sortir de la sinagoga, van entrar a casa de Simó i Andreu, amb Jaume i Joan.

30 Però la mare de la dona de Simó estava estirada amb febre, i de seguida li van parlar d'ella.

31 I va venir, la va agafar de la mà i la va aixecar; i de seguida la febre la va abandonar, i ella els va servir.

32 I al capvespre, quan el sol es va posar, li van portar tots els malalts i els endimoniats.

33 I tota la ciutat es va reunir a la porta.

34 I va guarir molts malalts de diverses malalties, i va expulsar molts dimonis; i no va deixar parlar els dimonis, perquè el coneixien.

35 I al matí, llevat-se molt abans del dia, va sortir i se'n va anar a un lloc solitari, i allí va pregar.

36 I Simó i els que anaven amb ell el van seguir.

37 I quan el van trobar, li van dir: "Tots els homes et busquen".

38 I els va dir: Anem a les ciutats properes, perquè també hi prediqui, perquè per això vaig sortir.

39 I va predicar a les seves sinagogues per tota Galilea i va expulsar els dimonis.

40 I un lepros es va acostar a ell, el va suplicar i es va agenollar davant d'ell i li va dir: Si vols, em pots netejar.

41 I Jesús, mogut per compassió, va estendre la mà, el va tocar i li va dir: Ho faré; sigues net.

42 I tan bon punt va haver parlat, de seguida la lepra se li va apartar i es va purificar.

43 I ell li va ordenar amb rigor i el va fer marxar de seguida;

44 I li digué: Mira que no diguis res a ningú; sinó vés, mostra't al sacerdot i ofereix per purificar-se les coses que Moisès va ordenar, com a testimoni.

45 Però ell va sortir i va començar a publicar-ho molt i a divulgar l'assumpte, de manera que Jesús ja no va poder entrar més obertament a la ciutat, sinó que es va quedar fora en llocs deserts;

CAPÍTOL 2

1 Al cap d'uns dies tornà a entrar a Cafarnaüm; i es va fer soroll que era a casa.

2 I de seguida es van reunir molts, de tal manera que no hi havia lloc per rebre'ls, no tant com a prop de la porta: i els va predicar la paraula.

3 I es van acostar a ell i van portar un paralític, que havia nascut de quatre.

4 I quan no podien apropar-se a ell per la premsa, van destapar el terrat on era ell, i quan l'havien trencat, van baixar el llit on hi havia el paralític.

5 Quan Jesús va veure la seva fe, va dir al paralític: Fill, els teus pecats et són perdonats.

6 Però hi havia alguns dels escribes asseguts allà, que pensaven en el seu cor:

7 Per què aquest home parla així blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats sinó només Déu?

8 I immediatament, quan Jesús va adonar-se en el seu esperit que així raonen en si mateixos, els va dir: Per què raoneu aquestes coses en el vostre cor?
9 Si és més fàcil dir al paralític: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't, agafa el teu llit i camina?
10 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (va dir al paralític):
11 Et dic: Aixeca't, agafa el teu llit i vés a casa teva.
12 I de seguida es va aixecar, va agafar el llit i va sortir davant de tots; de tal manera que tots estaven meravellats i glorificaven Déu, dient: No ho hem vist mai d'aquesta manera.
13 I va tornar a sortir per la vora del mar; i tota la gent va recórrer a ell i ell els ensenyava.
14 I quan passava, va veure a Leví, fill d'Alfeu assegut a la duana, i li va dir: Segueix-me. I es va aixecar i el va seguir.
15 I succeí que, mentre Jesús s'asseia a dinar a casa seva, molts publicans i pecadors també s'asseien amb Jesús i els seus deixebles, perquè eren molts, i el seguien.
16 I quan els escribes i els fariseus el van veure menjar amb els publicans i els pecadors, van dir als seus deixebles: Com és que menja i beu amb els publicans i els pecadors?
17 Quan Jesús ho va sentir, els digué: Els sanats no necessiten el metge, sinó els malalts; no he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors al penediment.
18 I els deixebles de Joan i dels fariseus solien dejunar; i vingueren i li digueren: Per què els deixebles de Joan i els fariseus dejunen, però els teus deixebles no dejunen?
19 I Jesús els digué: Els fills de la cambra de núvias poden dejunar mentre el nuvi és amb ells? mentre tinguin el nuvi amb ells, no poden dejunar.
20 Però vindran dies en què el nuvi els serà llevat, i llavors dejunaran en aquells dies.
21 Tampoc ningú no cus un tros de tela nova a una roba vella; sinó, la peça nova que l'omplia s'emporta de la vella i el trencament s'empitjora.
22 I ningú no posa vi nou en ampolles velles; sinó, el vi nou trencarà les ampolles, i el vi es vessa, i les ampolles quedaran malmeses; però cal posar vi nou en ampolles noves.
23 I succeí que el dissabte va passar pels camps de blat; i els seus deixebles van començar, mentre anaven, a arrencar les espigues.
24 I els fariseus li digueren: «Mira, per què fan el dissabte allò que no és lícit?
25 I els va dir: No heu llegit mai el que va fer David quan va tenir necessitat i va tenir gana, ell i els qui eren amb ell?
26 Com va entrar a la casa de Déu en temps del gran sacerdot Abiatar i va menjar els pa de la proposta, que no és lícit de menjar sinó per als sacerdots, i també els va donar als qui anaven amb ell?
27 I els digué: El dissabte va ser fet per a l'home, i no l'home per al dissabte.
28 Per tant, el Fill de l'home és també el Senyor del dissabte.

CAPÍTOL 3

1 I va tornar a entrar a la sinagoga; i allà hi havia un home que tenia la mà seca.
2 I el miraven per saber si el curaria el dissabte; perquè el poguessin acusar.
3 I va dir a l'home que tenia la mà seca: Aixeca't.
4 I els digué: És lícit fer el bé en dissabte o fer el mal? per salvar la vida, o per matar? Però van callar.
5 I quan els va mirar al voltant amb ira, entristat per la duresa del seu cor, va dir a l'home: Estira la mà. I el va allargar, i la seva mà va ser restaurada com l'altra.
6 I els fariseus van sortir i de seguida van demanar consell amb els herodians contra ell per tal de destruir-lo.
7 Però Jesús es va retirar amb els seus deixebles al mar, i una gran gent de Galilea i de Judea el seguien.
8 I de Jerusalem, i d'Idumea i de més enllà del Jordà; i els de Tir i Sidó, una gran multitud, quan van sentir les grans coses que feia, es van acostar a ell.
9 I va dir als seus deixebles que un petit vaixell l'acompanyés a causa de la multitud, perquè no l'amuntessin.
10 Perquè n'havia guarit molts; de tal manera que el pressionaven per tocar-lo, tots els que tenien plagues.
11 I els esperits impurs, quan el van veure, es van arrossegar davant seu i van cridar, dient: Tu ets el Fill de Déu.
12 I els va ordenar que no el fessin conèixer.
13 I va pujar a una muntanya i va cridar a qui volia; i ells van venir a ell.
14 I en va ordenar dotze perquè estiguessin amb ell i els enviés a predicar,
15 I tenir poder per guarir malalties i expulsar els dimonis:
16 I Simó li va anomenar Pere;
17 I Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, germà de Jaume; i els va anomenar Boanerges, que és, els fills del tro:
18 I Andreu, i Felip, i Bartomeu, i Mateu, i Tomàs, i Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu, i Simó el cananeu,
19 I Judes Iscariote, que també el va trair; i van entrar a una casa.
20 I la multitud es torna a reunir, de manera que ni tan sols podien menjar pa.
21 I quan els seus amics ho van saber, van sortir a agafar-lo, perquè deien: Està fora de si mateix.
22 I els escribes que baixaven de Jerusalem van dir: Té Beelzebú, i pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis.
23 I els va cridar a ell i els va dir en paràboles: Com pot Satanàs expulsar Satanàs?
24 I si un regne es divideix contra si mateix, aquest regne no es pot mantenir.
25 I si una casa està dividida contra si mateixa, aquesta casa no pot mantenir-se.
26 I si Satanàs s'aixeca contra ell mateix i es divideix, no pot resistir, però té un final.
27 Ningú no pot entrar a la casa d'un home fort i saquejar els seus béns, si no lligui primer l'home fort; i llavors espatllarà la seva casa.
28 En veritat us dic que tots els pecats seran perdonats als fills dels homes, i les blasfèmies amb què blasfemin:
29 Però el qui blasfema contra l'Esperit Sant mai no té perdó, sinó que està en perill de condemnació eterna:
30 Perquè deien: Té un esperit impur.
31 Llavors van venir els seus germans i la seva mare, i, dempeus fora, el van enviar a cridar-lo.
32 I la gent s'assegué al seu voltant i li digueren: "Mira, la teva mare i els teus germans de fora et busquen".
33 I ell els respongué dient: Qui és la meva mare o els meus germans?

34 I va mirar al seu voltant els qui seien al seu voltant i va dir: Heus aquí la meva mare i els meus germans!
35 Perquè qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meva germana i la meva mare.

CAPÍTOL 4

1 I va tornar a començar a ensenyar a la vora del mar; i es va reunir davant d'ell una gran multitud, de manera que va pujar a un vaixell i es va asseure al mar; i tota la gent estava al costat del mar a terra.
2 I els ensenyava moltes coses amb paràboles, i els digué en la seva doctrina:
3 Escolteu; Heus aquí, va sortir un sembrador a sembrar:
4 I succeí que, mentre sembrava, una part va caure pel costat del camí, i les aus del cel van venir i la van devorar.
5 I una part va caure sobre un terreny pedregós, on no tenia molta terra; i de seguida va sorgir, perquè no tenia profunditat de terra:
6 Però quan el sol va sortir, es va cremar; i com que no tenia arrel, es va marcir.
7 I una part va caure entre les espines, i les espines van créixer i la van ofegar, i no va donar fruit.
8 I un altre va caure a terra bona i va donar fruit que va sorgir i augmentar; i en va donar a llum uns trenta, uns seixanta i uns cent.
9 I els digué: Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
10 I quan es va quedar sol, els qui l'envoltaven amb els dotze li van demanar la paràbola.
11 I els digué: A vosaltres, us és donat conèixer el misteri del Regne de Déu; però als qui són fora, totes aquestes coses es fan en paràboles:
12 perquè, veient, vegin, i no percebin; i escoltant poden escoltar i no entendre; perquè en cap moment es tornin a convertir i els seus pecats els siguin perdonats.
13 I els digué: No coneixeu aquesta paràbola? i, doncs, com coneixereu totes les paràboles?
14 El sembrador sembra la paraula.
15 I aquests són al costat del camí, on es sembra la paraula; però quan ho han escoltat, Satanàs ve immediatament i els lleva la paraula sembrada en els seus cors.
16 I aquests són també els que es sembren en terreny pedregós; els quals, quan han escoltat la paraula, immediatament la reben amb alegria;
17 I no tenen arrel en ells mateixos, i així aguanten només per un temps; després, quan sorgeix l'aflicció o la persecució per causa de la paraula, immediatament s'ofereixen.
18 I aquests són els sembrats entre espines; com escoltar la paraula,
19 I les preocupacions d'aquest món, i l'engany de les riqueses, i els desitjos d'altres coses que entren, ofeguen la paraula i esdevé infructuosa.
20 I aquests són els sembrats en bona terra; els que escolten la paraula, la reben i donen fruit, uns trenta vegades, uns seixanta i uns cent.
21 I els digué: Es porta una espelma per posar-la sota d'un busell o sota un llit? i no posar-se en un canelobre?
22 Perquè no hi ha res amagat, que no es manifesti; tampoc no es guardava res en secret, sinó que havia de sortir a l'estranger.
23 Si algú té orelles per escoltar, que escolti.
24 I els digué: " Veugeu amb el que escolteu; amb quina mesura mesureu, us serà mesurat; i als que ho sentiu se'ls donarà més".
25 Perquè al qui té, se li donarà; i al que no té, fins i tot allò que té li serà pres.
26 I digué: Així és el Regne de Déu, com si un home llença llavor a la terra;
27 I s'hauria de dormir, i s'aixecà nit i dia, i la llavor broixi i creixia, no sap com.
28 Perquè la terra dóna fruit d'ella mateixa; primer la fulla, després l'espiga, després el blat de moro ple a l'espiga.
29 Però quan ha donat el fruit, de seguida posa la falç, perquè ha arribat la collita.
30 I va dir: Amb què compararem el Regne de Déu? o amb quina comparació ho compararem?
31 És com un gra de mostassa que, quan es sembra a la terra, és menor que totes les llavors que hi ha a la terra:
32 Però quan és sembrat, creix i es fa més gran que totes les herbes, i brota grans branques; perquè les aus del cel s'allotgin sota la seva ombra.
33 I amb moltes paràboles com aquestes els va dir la paraula, tal com la van poder escoltar.
34 Però no els va parlar sense paràbola; i quan estaven sols, va exposar totes les coses als seus deixebles.
35 I aquell mateix dia, quan va arribar la tarda, els va dir: Passem a l'altra banda.
36 I quan van haver despedit la gent, el van agafar tal com era al vaixell. I també hi havia amb ell altres petits vaixells.
37 I es va aixecar una gran tempesta de vent, i les onades van colpejar el vaixell, de manera que ja estava ple.
38 I ell estava a la part posterior del vaixell, adormit sobre un coixí; i el van despertar i li van dir: Mestre, no t'importa que morim?
39 I es va aixecar, va increpar el vent i va dir al mar: Pau, calla. I el vent va cessar i es va fer una gran calma.
40 I els va dir: Per què teniu tanta por? com és que no teniu fe?
41 I van tenir una gran por, i es deien l'un a l'altre: Quina mena d'home és aquest, que fins i tot el vent i el mar l'obeeixen?

CAPÍTOL 5

1 I van passar a l'altra banda del mar, al país dels Gadarenes.
2 I quan va sortir del vaixell, de seguida li va trobar un home d'entre els sepulcres amb un esperit impur,
3 que tenia la seva habitació entre els sepulcres; i ningú el podia lligar, no, no amb cadenes:
4 Perquè sovint l'havien lligat amb cadenes i cadenes, i les cadenes havien estat arrencades per ell i les cadenes trencades, i ningú no el podia domesticar.
5 I sempre, nit i dia, estava a les muntanyes i als sepulcres, plorant i tallant-se amb pedres.
6 Però quan va veure Jesús de lluny, va córrer i el va adorar,
7 I va cridar amb una veu forta i va dir: Què tinc a veure amb tu, Jesús, Fill del Déu Altíssim? Et conjuro per Déu, que no em turmentis.
8 Perquè ell li va dir: Surt de l'home, esperit impur.
9 I ell li va preguntar: Com et dius? I ell va respondre dient: El meu nom és Legió, perquè som molts.
10 I li va suplicar molt que no els enviés fora del país.

11 A prop de les muntanyes hi havia un gran ramat de porcs pasturant.
12 I tots els dimonis li van suplicar, dient: Envia'ns als porcs perquè hi entrem.
13 I de seguida Jesús els va donar permís. I els esperits impurs van sortir i van entrar als porcs; i el ramat va córrer amb força per un indret costerut cap al mar (eren uns dos mil;) i es van sufocar al mar.
14 I els que pasturaven els porcs van fugir i ho van explicar a la ciutat i al camp. I van sortir a veure què es feia.
15 I es van acostar a Jesús, i van veure aquell que estava endimoniat i que tenia la legió, assegut, vestit i amb bon sentit, i van tenir por.
16 I els qui ho van veure els van explicar com li va passar a l'endemoniat, i també pel que fa als porcs.
17 I van començar a pregar-li que marxés de les seves costes.
18 I quan va pujar al vaixell, el que havia estat endimoniat li va pregar perquè estigués amb ell.
19 Però Jesús no li va permetre, sinó que li digué: Ves a casa amb els teus amics i explica'ls quantes coses ha fet el Senyor per tu i s'ha compadit de tu.
20 I se'n va anar i va començar a publicar a la Decàpolis les grans coses que Jesús havia fet per ell; i tots es van meravellar.
21 I quan Jesús va passar de nou en vaixell a l'altra banda, molta gent es va reunir a ell i ell era a prop del mar.
22 I vet aquí que arriba un dels caps de la sinagoga, de nom Jair; i quan el va veure, va caure als seus peus,
23 I el va suplicar moltíssim, dient: La meva filla petita està a punt de morir; et prego, vine i imposa les teves mans sobre ella perquè es curi; i ella viurà.
24 I Jesús va anar amb ell; i molta gent el seguia i l'amuntegava.
25 I una dona, que va tenir un flux de sang durant dotze anys,
26 I havia patit moltes coses de molts metges, i havia gastat tot el que tenia, i no havia millorat res, sinó que empitjorava,
27 Quan ella va sentir parlar de Jesús, va venir al darrere i li va tocar la roba.
28 Perquè ella deia: Si només toco la seva roba, estaré sana.
29 I de seguida es va assecar la font de la seva sang; i va sentir en el seu cos que estava guarida d'aquella plaga.
30 I Jesús, tot seguit, coneixent en ell mateix que la virtut havia sortit d'ell, el va girar entre la premsa i va dir: Qui m'ha tocat la roba?
31 I els seus deixebles li digueren: Veus la gent que t'amuntega, i dius: Qui m'ha tocat?
32 I va mirar al seu voltant per veure la que havia fet això.
33 Però la dona, espantada i tremolant, sabent el que li passava, va venir i es va arrossegar davant d'ell i li va dir tota la veritat.
34 I ell li va dir: Filla, la teva fe t'ha curat; vés en pau i estigues cura de la teva plaga.
35 Mentre encara parlava, de casa del cap de la sinagoga vingueren alguns que digueren: La teva filla ha mort; per què molestes més el Mestre?
36 Tan bon punt Jesús va sentir la paraula que havia dit, digué al cap de la sinagoga: No tinguis por, només creu.
37 I no va permetre que ningú el seguís, excepte Pere, Jaume i Joan, germà de Jaume.
38 I va arribar a la casa del cap de la sinagoga, i va veure el tumult i els que ploraven i ploraven molt.
39 I quan va entrar, els va dir: Per què feu aquest rumor i ploreu? la donzella no és morta, sinó que dorm.
40 I es van riure d'ell amb menyspreu. Però quan els va haver fet fora tots, va agafar el pare i la mare de la donzella, i els qui anaven amb ell, i va entrar on era la donzella.
41 I va agafar la donzella de la mà i li va dir: Talita cumi; que és, interpretat, donzella, et dic, aixeca't.
42 I de seguida la donzella es va aixecar i va caminar; perquè tenia dotze anys. I van quedar meravellats amb una gran sorpresa.
43 I els va ordenar que ningú ho sabés; i va manar que li donessin alguna cosa per menjar.

CAPÍTOL 6

1 I va sortir d'allà i va arribar al seu país; i els seus deixebles el segueixen.
2 I quan va arribar el dissabte, va començar a ensenyar a la sinagoga; i molts, que l'escoltaven, es van quedar meravellats i deien: D'on té aquest home aquestes coses? i quina saviesa és aquesta que se li dóna, que fins i tot aquestes obres tan poderoses són fetes per les seves mans?
3 No és aquest el fuster, el fill de Maria, el germà de Jaume, de Josep, de Judà i de Simó? i les seves germanes no són aquí amb nosaltres? I es van ofendre amb ell.
4 Però Jesús els digué: Un profeta no és sense honor, sinó al seu país, entre els seus parents i a casa seva.
5 I allí no va poder fer cap obra poderosa, excepte que va imposar les mans sobre uns quants malalts i els va curar.
6 I es va meravellar de la seva incredulitat. I va recórrer els pobles, ensenyant.
7 I va cridar als dotze i va començar a enviar-los de dos en dos; i els va donar poder sobre els esperits impurs;
8 I els va manar que no s'emportessin res pel seu viatge, excepte només un bastó; ni bossa, ni pa, ni diners a la bossa:
9 Però calça't amb sandàlies; i no posar dos abrics.
10 I els digué: Allà on entreu a una casa, romangueu-hi fins que marxeu d'aquell lloc.
11 I qui no us rebi ni us escolti, quan marxeu d'allà, sacsegeu la pols que hi ha sota els vostres peus com a testimoni contra ells. En veritat us dic que el dia del judici serà més tolerable per a Sodoma i Gomorra que per a aquella ciutat.
12 I van sortir i van predicar que els homes es penedirien.
13 I van expulsar molts dimonis, van ungir amb oli molts malalts i els van curar.
14 I el rei Herodes va sentir parlar d'ell; (perquè el seu nom es va difondre;) i va dir: Que Joan Baptista ha ressuscitat d'entre els morts, i per això es manifesten en ell obres poderoses.
15 Altres deien: Que és Elies. I altres deien: Que és un profeta, o com un dels profetes.
16 Però Herodes, quan ho va sentir, va dir: És Joan, a qui vaig decapitar: ha ressuscitat d'entre els morts.
17 Perquè el mateix Herodes l'havia enviat a pres Joan i l'havia lligat a la presó per amor d'Herodies, la dona del seu germà Felip, perquè s'havia casat amb ella.
18 Perquè Joan havia dit a Herodes: No et és lícit tenir la dona del teu germà.

19 Per tant, Herodies va tenir una baralla contra ell i l'hauria matat; però ella no podia:
20 Perquè Herodes tenia por de Joan, sabent que era un home just i sant, i el va observar; i quan el va sentir, va fer moltes coses, i el va escoltar amb alegria.
21 I quan va arribar un dia convenient, Herodes, el dia del seu aniversari, va fer un sopar als seus senyors, grans capitans i principals estaments de Galilea;
22 I quan la filla de l'esmentada Herodies va entrar, va ballar i va agradar a Herodes i als qui s'asseien amb ell, el rei va dir a la donzella: Demana'm el que vulguis, i t'ho donaré.
23 I li va jurar: Tot el que em demanis, te'l donaré a la meitat del meu regne.
24 I ella va sortir i va dir a la seva mare: Què li demanaré? I ella va dir: El cap de Joan Baptista.
25 I de seguida va entrar de pressa al rei i li va preguntar, dient: "Vull que em doneu de seguida en un recipient el cap de Joan Baptista".
26 I el rei estava molt trist; no obstant això, pel seu jurament, i pel amor d'ells que s'asseien amb ell, no la va rebutjar.
27 I de seguida el rei va enviar un botxí i va manar que li portés el cap; i va anar i el va decapitar a la presó.
28 I va portar el seu cap en un recipient i el va donar a la donzella, i la donzella el va donar a la seva mare.
29 I quan els seus deixebles ho van sentir, van venir, van agafar el seu cadàver i el van posar en una tomba.
30 I els apòstols es van reunir a Jesús i li van explicar totes les coses, tant el que havien fet com el que havien ensenyat.
31 I els digué: Veniu a part a un lloc desert i descanseu una estona, perquè n'hi havia molts que anaven i venien, i no tenien ni lleure com per menjar.
32 I van marxar en un vaixell a un lloc desert.
33 I la gent els va veure marxar, i molts el van conèixer, i van córrer cap allà de totes les ciutats, van sortir d'ells i es van reunir a ell.
34 I Jesús, quan va sortir, va veure molta gent i es va compassionar d'ells, perquè eren com ovelles que no tenen pastor; i va començar a ensenyar-los moltes coses.
35 I quan el dia ja s'havia acabat, els seus deixebles es van acostar a ell i li van dir: Aquest és un lloc desert, i ara el temps ha passat.
36 Envieu-los perquè vagin al camp dels voltants i als pobles i es compren pa, perquè no tenen res per menjar.
37 Ell respongué i els digué: Doneu-los de menjar. I li digueren: Anem a comprar pa de dos-cents centaus i els donarem a menjar?
38 Ell els digué: Quants pans teniu? anar a veure. I quan ho van saber, van dir: Cinc, i dos peixos.
39 I els va manar que seien tots per grups sobre l'herba verda.
40 I es van asseure en files, per centenars i per cinquanta.
41 Després d'haver pres els cinc pans i els dos peixos, va mirar al cel, va beneir, va partir els pans i els va donar als seus deixebles perquè els hi posessin davant; i els dos peixos es va repartir entre tots.
42 I tots van menjar i es van farcir.
43 I van agafar dotze cistelles plenes dels fragments i dels peixos.
44 I els que menjaven dels pans eren uns cinc mil homes.
45 I tot seguit va obligar els seus deixebles a pujar a la barca i a anar a l'altra banda abans cap a Betsaida, mentre enviava la gent.
46 I quan els va fer marxar, se'n va anar a la muntanya a pregar.
47 I quan es va fer la tarda, el vaixell era al mig del mar, i ell sol a terra.
48 I els va veure treballant a rem; perquè el vent els era contrari; i cap a la quarta vigilància de la nit se'ls va acostar, caminant sobre el mar, i els hauria passat.
49 Però quan el van veure caminar sobre el mar, van pensar que era un esperit i van cridar:
50 Perquè tots el van veure i es van preocupar. I de seguida va parlar amb ells i els va dir: Estigueu ben animats: sóc jo; no tinguis por.
51 I va pujar cap a ells al vaixell; i el vent va cessar; i van quedar meravellats en si mateixos sense mesura, i es van quedar meravellats.
52 Perquè no tenien en compte el miracle dels pans, perquè el seu cor estava endurit.
53 I quan van haver passat, van arribar a la terra de Genesaret i van tirar cap a la costa.
54 I quan van sortir del vaixell, de seguida el van conèixer,
55 I va córrer per tota aquella regió al voltant i va començar a portar en llits els malalts, on van sentir que era.
56 I allà on entrava, a pobles, ciutats o camps, posaven els malalts als carrers i li suplicaven que toquessin si només fos la vora del seu vestit; i tots els que el tocaven eren guarits.

CAPÍTOL 7

1 Llavors es van reunir a ell els fariseus i alguns dels escribes que venien de Jerusalem.
2 I quan van veure que alguns dels seus deixebles menjaven pa amb les mans impures, és a dir, sense rentar-se, van trobar culpa.
3 Perquè els fariseus i tots els jueus, llevat que es renten les mans sovint, no mengen, mantenint la tradició dels ancians.
4 I quan vénen del mercat, si no es rentan, no mengen. I hi ha moltes altres coses que han rebut per tenir, com el rentat de copes i olles, recipients de bronze i taules.
5 Llavors els fariseus i els escribes li van preguntar: Per què els teus deixebles no segueixen la tradició dels ancians, sinó que mengen pa amb les mans sense rentar-se?
6 Ell respongué i els digué: Bé ha profetitzat Isaies de vosaltres, hipòcrites, com està escrit: Aquest poble m'honora amb els seus llavis, però el seu cor està lluny de mi.
7 Però en va m'adoren, ensenyant doctrines com a manaments dels homes.
8 Perquè, deixant de banda el manament de Déu, manteniu la tradició dels homes, com el rentat d'olles i copes, i feu moltes altres coses semblants.
9 I els digué: --Rebutgeu bé el manament de Déu, per tal de guardar la vostra pròpia tradició.
10 Perquè Moisès va dir: Honra el teu pare i la teva mare; i: Qui maleeixi el pare o la mare, que mori de mort:
11 Però vosaltres dieu: Si un home diu al seu pare o a la seva mare: És Corban, és a dir, un regal, tot el que us pogués aprofitar per mi; serà lliure.
12 I no li permeteu més fer res pel seu pare o la seva mare;

13 Invalidant la paraula de Déu per la vostra tradició que
heu donat, i feu moltes coses semblants.
14 I quan va cridar a tot el poble a ell, els va dir: Escolteu-
me cadascú i enteneu-ho:
15 No hi ha res de fora de l'home que l'entra en ell pugui
contaminar-lo; però les coses que surten d'ell, són les que
contaminen l'home.
16 Si algú té orelles per escoltar, que escolti.
17 I quan ell va entrar a la casa de la gent, els seus
deixebles li van preguntar sobre la paràbola.
18 I els digué: També sou així sense enteniment? No
enteneu que qualsevol cosa de fora que entri a l'home, no el
pot contaminar;
19 Perquè no entra al seu cor, sinó al ventre, i surt a l'aigua,
netejant totes les carns?
20 I va dir: El que surt de l'home, el que contamina l'home.
21 Perquè de dins, del cor dels homes, surten mals
pensaments, adulteris, fornicacions, assassinats,
22 Robatoris, cobdícia, maldat, engany, lascivia, mal d'ull,
blasfèmia, orgull, bogeria:
23 Totes aquestes coses dolentes surten de dins i profanen
l'home.
24 I d'allí es va aixecar i va entrar a les fronteres de Tir i
Sidó, i va entrar en una casa, i no va voler que ningú ho
sàpiga, però no es va poder amagar.
25 Perquè una dona, la filla jove de la qual tenia un esperit
impur, va sentir parlar d'ell i va venir i es va caure als seus
peus:
26 La dona era grega, sirofenica de nació; i ella li va
suplicar que expulsés el dimoni de la seva filla.
27 Però Jesús li digué: Deixeu primer que els nens
s'omplen, perquè no convé prendre el pa dels fills i llençar-
lo als gossos.
28 Ella respongué i li digué: Sí, Senyor, però els gossos
sota la taula mengen les molles dels nens.
29 I ell li va dir: Per aquesta paraula vés; el dimoni ha
sortit de la teva filla.
30 I quan va arribar a casa seva, va trobar que el dimoni
havia sortit, i la seva filla estirada al llit.
31 I de nou, sortint de les costes de Tir i Sidó, va arribar al
mar de Galilea, passant pel mig de les costes de Decàpolis.
32 I li van portar un que era sord i que tenia un impediment
en la seva parla; i li demanen que li posi la mà.
33 I el va apartar de la gent, i li va posar els dits a les
orelles, va escopir i es va tocar la llengua;
34 I mirant al cel, va sospirar i li va dir: Effatà, és a dir,
obre't.
35 I de seguida se li van obrir les orelles, i el cordó de la
seva llengua es va deixar anar, i va parlar clar.
36 I els va manar que no ho diguessin a ningú; però com
més els va ordenar, tant més ho van publicar;
37 I es van quedar meravellats i van dir: Tot ho ha fet bé;
fa que els sords escoltin i els muts parlin.

CAPÍTOL 8

1 En aquells dies, la multitud era molt gran i no tenia res
per menjar, Jesús va cridar a ell els seus deixebles i els
digué:
2 Tinc compassió de la multitud, perquè fa tres dies que
estan amb mi i no tenen res per menjar:
3 I si els envio dejunant a casa seva, es desmaiaran pel
camí, perquè molts d'ells van venir de lluny.
4 I els seus deixebles li respongueren: D'on pot un home
saciar de pa aquests homes aquí al desert?
5 I els va preguntar: Quants pans teniu? I ells van dir: Set.
6 I va manar a la gent que s'assegués a terra; i va agafar els
set pans, va donar gràcies, els va partir i els va donar als
seus deixebles perquè els posessin davant; i els van posar
davant del poble.
7 I tenien uns quants peixos petits, i ell va beneir i va
manar que els posessin també davant d'ells.
8 Així que van menjar i es van farcir, i van agafar set
cistelles de la carn trencada que quedava.
9 I els que havien menjat eren uns quatre mil, i els va fer
marxar.
10 I tot seguit va pujar a un vaixell amb els seus deixebles i
va arribar a les parts de Dalmanuta.
11 I els fariseus van sortir i van començar a preguntar amb
ell, buscant-li un senyal del cel per temptar-lo.
12 I va sospirar profundament en el seu esperit, i va dir:
Per què aquesta generació busca un senyal? En veritat us
dic: No es donarà cap senyal a aquesta generació.
13 I els va deixar i, tornant a entrar a la barca, va marxar a
l'altra banda.
14 Els deixebles s'havien oblidat de prendre pa, i no tenien
més d'un pa a la barca amb ells.
15 I els va manar, dient: Compte, tingueu cura del llevat
dels fariseus i del llevat d'Herodes.
16 I van raonar entre ells, dient: És perquè no tenim pa.
17 I Jesús, en saber-ho, els digué: Per què parleu perquè no
teniu pa? Encara no us adoneu, ni enteneu? Ja teniu el cor
endurit?
18 Tenint ulls, no ho veus? i tenint orelles, no escolteu? i
no te'n recordes?
19 Quan vaig trencar els cinc pans entre cinc mil, quants
cistelles plenes de fragments heu agafat? Li digueren:
Dotze.
20 I quan els set entre quatre mil, quants cistelles plenes de
fragments vau agafar? I ells van dir: Set.
21 I els digué: Com és que no enteneu?
22 I va arribar a Betsaida; i li van portar un cec i li van
demanar que el toqués.
23 I va agafar el cec de la mà i el va portar fora de la ciutat;
i quan li va haver escopit als ulls, i li va posar les mans
damunt, li va preguntar si havia vist alguna cosa.
24 I va alçar la vista i va dir: Veig homes caminant com
arbres.
25 Després d'això, es va tornar a posar les mans als ulls i el
va fer mirar amunt; i va ser restaurat i va veure clarament
tots els homes.
26 I el va enviar a casa seva, dient: No entris a la ciutat, ni
ho diguis a ningú de la ciutat.
27 I Jesús va sortir amb els seus deixebles a les ciutats de
Cesarea de Filip, i pel camí va preguntar als seus deixebles,
dient-los: Qui diuen els homes que sóc jo?
28 I ells van respondre: Joan Baptista; però alguns diuen:
Elies; i altres, Un dels profetes.
29 I els digué: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo? I Pere
respongué i li digué: Tu ets el Crist.
30 I els va manar que no ho diguessin a ningú.
31 I va començar a ensenyar-los que el Fill de l'home havia
de patir moltes coses, ser rebutjat pels ancians, els

principals sacerdots i els escribas, ser assassinat i, al cap de tres dies, ressuscitar.
32 I va dir aquesta dita obertament. I Pere el va agafar i va començar a increpar-lo.
33 Però quan es va girar i va mirar els seus deixebles, va increpar Pere, dient-li: --Fes-te darrere meu, Satanàs, perquè no t'agrada el que és de Déu, sinó el que és dels homes.
34 I quan va cridar el poble amb els seus deixebles també, els va dir: Qui vulgui venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i em segueixi.
35 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; però qui perdi la seva vida per amor meu i de l'evangeli, aquest la salvarà.
36 Perquè, de què li servirà a un home si guanya el món sencer i perd la seva pròpia ànima?
37 O què donarà un home a canvi de la seva ànima?
38 Per tant, qui s'avergonyeixi de mi i de les meves paraules en aquesta generació adúltera i pecadora; d'ell també s'avergonyirà el Fill de l'home, quan vindrà en la glòria del seu Pare amb els sants àngels.

CAPÍTOL 9

1 I els digué: En veritat us dic que hi ha alguns dels que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no hagin vist venir el Regne de Déu amb poder.
2 I al cap de sis dies, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, i els va portar a part a una muntanya alta, i es va transfigurar davant d'ells.
3 I la seva roba es va tornar brillant, molt blanca com la neu; perquè cap fuller de la terra els pugui blanquejar.
4 I se'ls va aparèixer Elies amb Moisès, i parlaven amb Jesús.
5 I Pere respongué i digué a Jesús: Mestre, és bo que estiguem aquí; i fem tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un per a Elies.
6 Perquè no sabia què dir; perquè tenien molta por.
7 I hi havia un núvol que els cobria, i una veu va sortir del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat; escolteu-lo.
8 I de sobte, quan van mirar al seu voltant, no van veure més ningú, excepte Jesús només amb ells mateixos.
9 I quan baixaven de la muntanya, els va manar que no diguessin a ningú el que havien vist, fins que el Fill de l'home ressuscitava d'entre els morts.
10 I van mantenir aquesta dita entre ells, preguntant-se els uns als altres què hauria de significar la ressuscitació d'entre els morts.
11 I li van preguntar, dient: Per què diuen els escribas que primer ha de venir Elies?
12 I ell respongué i els digué: Elies és el primer i ho restaura tot; i com està escrit del Fill de l'home, que ha de patir moltes coses i ser rebutjat.
13 Però jo us dic que Elies ha vingut, i li han fet tot el que han indicat, tal com està escrit d'ell.
14 I quan va arribar als seus deixebles, va veure una gran multitud al seu voltant, i els escribas que interrogaven amb ells.
15 I de seguida tota la gent, quan el va veure, es va quedar molt meravellat, i corrent cap a ell el va saludar.
16 I va preguntar als escribas: Què els pregunteu?
17 I un de la multitud va respondre i va dir: Mestre, t'he portat el meu fill, que té un esperit mut;
18 I allà on se l'agafa, l'esquinça; i fa escuma, cruixen les dents i s'enfonsa; i vaig dir als teus deixebles que el expulsessin; i no podien.
19 Ell li respon i diu: Oh generació infidel, fins a quan seré amb vosaltres? quant temps et patiré? porta'l a mi.
20 I el van portar a ell; i quan el va veure, de seguida l'esperit el va arruïnar; i va caure a terra i es va rebolcar fent escuma.
21 I va preguntar al seu pare: Quant de temps fa que això li va venir? I ell va dir: D'un nen.
22 I moltes vegades l'ha llençat al foc i a les aigües per destruir-lo; però si pots fer alguna cosa, tingues compassió de nosaltres i ajuda'ns.
23 Jesús li digué: Si pots creure, tot és possible al qui creu.
24 I tot seguit el pare del nen va cridar i va dir amb llàgrimes: Senyor, crec; ajuda la meva incredulitat.
25 Quan Jesús va veure que la gent s'ajuntava, va increpar l'esperit impur, dient-li: Esperit mut i sord, t'ho ordeno, surt d'ell i no entris més en ell.
26 Llavors l'esperit va cridar, el va esquinçar i va sortir d'ell; i era com un mort; de tal manera que molts deien: Ha mort.
27 Però Jesús el va agafar de la mà i el va aixecar; i es va aixecar.
28 I quan va entrar a casa, els seus deixebles li van preguntar en particular: Per què no l'hem pogut expulsar?
29 I els va dir: Aquest tipus no pot sortir amb res, sinó amb la pregària i el dejuni.
30 I van marxar d'allí i van passar per Galilea; i no volia que ningú ho sabés.
31 Perquè ensenyava als seus deixebles, i els deia: El Fill de l'home és lliurat en mans dels homes, i el mataran; i després de ser assassinat, ressuscitarà el tercer dia.
32 Però ells no entenien aquella paraula, i tenien por de preguntar-li.
33 I va arribar a Cafarnaüm i, essent a casa, els va preguntar: Què és el que discutíeu entre vosaltres pel camí?
34 Però van callar, perquè pel camí s'havien discutit entre ells qui havia de ser el més gran.
35 I es va asseure, va cridar els dotze i els va dir: Si algú vol ser el primer, serà el darrer de tots i el servidor de tots.
36 I va agafar un nen i el va posar enmig d'ells; i quan el va agafar en braços, els va dir:
37 Qui rep un d'aquests fills en el meu nom, em rep a mi;
38 I Joan li va respondre dient: Mestre, hem vist un que expulsava dimonis en el teu nom, i no ens segueix; i li vam prohibir, perquè no ens segueix.
39 Però Jesús va dir: No li ho prohibeu, perquè no hi ha ningú que faci un miracle en el meu nom, que pugui dir malament de mi a la lleugera.
40 Perquè el qui no està en contra nostre és de la nostra part.
41 Perquè qui us doni una copa d'aigua per beure en el meu nom, perquè sou de Crist, us ho dic en veritat que no perdrà la seva recompensa.
42 I a qui ofengui un d'aquests petits que creuen en mi, és millor que li pengin una pedra de molí al coll i el llencen al mar.

43 I si la teva mà t'ha ofès, talla-la: és millor que entris manco a la vida, que tenir dues mans per anar a l'infern, al foc que mai s'apagarà.
44 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
45 I si el teu peu t'ha ofès, talla-lo: és millor per a tu entrar dempeus a la vida, que tenir dos peus per ser llançat a l'infern, al foc que mai s'apagarà.
46 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
47 I si el teu ull t'ha ofès, treu-lo: és millor per a tu entrar al Regne de Déu amb un sol ull, que amb dos ulls ser llançat al foc de l'infern.
48 On el seu cuc no mor, i el foc no s'apaga.
49 Perquè tothom serà salat amb foc, i tot sacrifici serà salat amb sal.
50 La sal és bona; però si la sal ha perdut la seva sal, amb què la condimenteu? Tingueu sal en vosaltres mateixos i tingueu pau els uns amb els altres.

CAPÍTOL 10

1 I es va aixecar d'allà i va arribar a les costes de Judea a l'altre costat del Jordà; i el poble va tornar a ell; i, com era costum, els va tornar a ensenyar.
2 I els fariseus es van acostar a ell i li van preguntar: És lícit que un home repudi la seva dona? temptant-lo.
3 Ell respongué i els digué: Què us ha manat Moisès?
4 I van dir: Moisès va permetre escriure una carta de divorci i deixar-la fora.
5 I Jesús respongué i els digué: Per la duresa del vostre cor us ha escrit aquest precepte.
6 Però des del principi de la creació Déu els va fer home i dona.
7 Per això l'home deixarà el seu pare i la seva mare i s'unirà a la seva dona;
8 I tots dos seran una sola carn; per tant, ja no són dos, sinó una sola carn.
9 Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi.
10 I a la casa els seus deixebles li van tornar a preguntar sobre el mateix tema.
11 I els digué: Qui rep la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra ella.
12 I si una dona rep el seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.
13 I li van portar nens petits perquè els toqués; i els seus deixebles van increpar els que els portaven.
14 Però Jesús, quan ho va veure, es va disgustar molt i els va dir: Deixeu que els nens vinguin a mi, i no els ho prohibeu, perquè d'aquests és el Regne de Déu.
15 En veritat us dic que qui no rebrà el Regne de Déu com un nen petit, no hi entrarà.
16 I els va agafar en braços, els va posar les mans i els va beneir.
17 I quan va sortir al camí, va venir un que va córrer, es va agenollar davant d'ell i li va preguntar: "Bo Mestre, què faré per heretar la vida eterna?
18 I Jesús li va dir: Per què em dius bo? no hi ha cap bo sinó un, és a dir, Déu.
19 Coneixes els manaments: No cometis adulteri, no matis, no robes, no donis testimoniatge fals, no defraudis, honra el teu pare i la teva mare.
20 I ell respongué i li digué: Mestre, tot això ho he observat des de la meva joventut.
21 Llavors Jesús, mirant-lo, el va estimar i li va dir: Una cosa et falta: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, agafa la creu i segueix-me.
22 I es va entristir d'aquella paraula, i se'n va anar trist, perquè tenia grans béns.
23 I Jesús, mirant al voltant, digué als seus deixebles: Com difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu!
24 I els deixebles es van quedar meravellats de les seves paraules. Però Jesús respongué de nou i els digué: Fills, que difícil és que els qui confien en les riqueses entren al Regne de Déu!
25 És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que un ric entrar al Regne de Déu.
26 I es van quedar meravellats, i es deien entre ells: Qui, doncs, es pot salvar?
27 I Jesús, mirant-los, digué: Per als homes és impossible, però no per Déu, perquè amb Déu tot és possible.
28 Llavors Pere va començar a dir-li: Heus aquí, ho hem deixat tot i t'hem seguit.
29 I Jesús respongué i digué: En veritat us dic que no hi ha ningú que hagi deixat casa, o germans, o germanes, o pare, o mare, o dona, o fills, o terres, per amor meu i de l'evangeli. ,
30 Però rebrà cent vegades en aquest temps, cases, germans, germanes, mares, fills i terres, amb persecucions; i en el món vinent la vida eterna.
31 Però molts dels primers seran els últims; i l'últim primer.
32 I estaven en el camí que pujaven a Jerusalem; i Jesús va anar davant d'ells; i van quedar meravellats; i mentre seguien, tenien por. I va agafar de nou els dotze i va començar a dir-los què li havia de passar:
33 dient: Heus aquí, pugem a Jerusalem; i el Fill de l'home serà lliurat als principals sacerdots i als escribes; i el condemnaran a mort i el lliuraran als gentils:
34 I es burlaran d'ell, l'assotaran, l'escupiran i el mataran; i el tercer dia ressuscitarà.
35 I Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, s'acosten a ell i li diuen: Mestre, volem que facis per nosaltres el que volem.
36 I els va dir: Què voleu que us faci?
37 Li digueren: Dona'ns que ens asseurem, l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra, en la teva glòria.
38 Però Jesús els digué: No sabeu què demaneu; podeu beure de la copa que jo bevo? i ser batejat amb el baptisme amb què sóc batejat?
39 I li van dir: Podem. I Jesús els digué: --Beureu de la copa que jo bec; i amb el baptisme amb què jo sóc batejat sereu batejats:
40 Però asseure'm a la meva dreta i a la meva esquerra no em toca donar; però se li donarà a aquells per a qui estigui preparat.
41 I quan els deu ho van sentir, van començar a estar molt disgustats amb Jaume i Joan.
42 Però Jesús els va cridar a ell i els digué: Sabeu que els que són considerats com a governants sobre els gentils els exerceixen el senyor; i els seus grans exerceixen autoritat sobre ells.
43 Però no serà així entre vosaltres; sinó qui vulgui ser gran entre vosaltres, serà el vostre ministre:
44 I qui de vosaltres vulgui ser el primer, serà servent de tots.

45 Perquè ni tan sols el Fill de l'home va venir per ser servit, sinó per servir i per donar la seva vida en rescat per molts.
46 I van arribar a Jericó, i quan ell sortia de Jericó amb els seus deixebles i un gran nombre de gent, el cec Bartimeu, fill de Timeu, estava assegut a la vora del camí mendicant.
47 I quan va sentir que era Jesús de Natzaret, es va posar a cridar i va dir: Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi.
48 I molts el van manar que callés, però ell cridava amb més força: Fill de David, tingues pietat de mi.
49 I Jesús es va aturar i va manar que el cridés. I criden el cec, dient-li: Consol, aixeca't; ell et crida.
50 I ell, llençant la roba, es va aixecar i es va acostar a Jesús.
51 I Jesús respongué i li digué: Què vols que et faci? El cec li va dir: Senyor, perquè recobreixi la vista.
52 I Jesús li digué: Vés-te'n; la teva fe t'ha guarit. I de seguida va recuperar la vista i va seguir Jesús pel camí.

CAPÍTOL 11

1 I quan es van apropar a Jerusalem, a Betfagé i Betània, a la muntanya de les Oliveres, va enviar dos dels seus deixebles:
2 I els digué: Aneu al poble que hi ha davant vostre; i tan bon punt hi entreu, trobareu un poltre lligat, on mai s'ha assegut ningú; deixa'l anar i porta'l.
3 I si algú us diu: Per què feu això? digueu que el Senyor en necessita; i de seguida l'enviarà aquí.
4 I van anar, i van trobar el poltre lligat a la porta de fora, en un lloc on es trobaven dues vies; i el perden.
5 I alguns dels que estaven allà els van dir: Què feu, deixant anar el poltre?
6 I els van dir tal com Jesús els havia manat, i els van deixar anar.
7 I van portar el poltre a Jesús i li van tirar els vestits; i es va asseure sobre ell.
8 I molts estengueren les seves vestidures pel camí; i altres tallaven branques dels arbres i les pallaven pel camí.
9 I els qui anaven davant i els que seguien, cridaven, dient: Hosanna! Beneït el que ve en el nom del Senyor:
10 Beneït sigui el regne del nostre pare David, que ve en el nom del Senyor: Hosanna al més alt.
11 I Jesús va entrar a Jerusalem i al temple; i quan va mirar tot al voltant, i ja va arribar la tarda, va sortir amb els dotze cap a Betània.
12 I l'endemà, quan van arribar de Betania, va tenir gana:
13 I en veure de lluny una figuera que tenia fulles, va venir, si hi pogués trobar alguna cosa; i quan hi va arribar, no hi va trobar més que fulles; perquè el temps de les figues encara no era.
14 I Jesús respongué i li digué: Ningú no mengi fruit de tu per sempre més. I els seus deixebles ho van sentir.
15 I van arribar a Jerusalem; i Jesús va entrar al temple, i va començar a expulsar els qui venien i compraven al temple, i va enderrocar les taules dels canviers i els seients dels que venien coloms;
16 I no permetria que ningú portés cap vaixell pel temple.
17 I ensenyava, dient-los: No està escrit: La meva casa serà anomenada de totes les nacions casa de pregària? però vosaltres l'heu convertit en un cau de lladres.
18 I els escribes i els principals sacerdots ho van sentir i van buscar com el podrien destruir, perquè el temien, perquè tot el poble estava meravellat de la seva doctrina.
19 I quan es va fer la tarda, va sortir de la ciutat.
20 I al matí, mentre passaven, van veure la figuera assecada des de les arrels.
21 I Pere, recordant-se, li digué: Mestre, vet aquí que la figuera que vas maleir s'ha assecat.
22 I Jesús, responent, els digué: Teniu fe en Déu.
23 Perquè en veritat us dic, que qualsevol que digui a aquesta muntanya: Desplaceu-vos i deixeu-vos llençar al mar; i no dubtarà en el seu cor, sinó que creurà que les coses que diu passaran; tindrà tot el que digui.
24 Per això us dic: Tot allò que desitgeu, quan pregueu, creieu que les rebeu i les tindreu.
25 I quan estigueu pregant, perdoneu si teniu alguna cosa contra algú, perquè també el vostre Pare que és del cel us perdoni les vostres faltes.
26 Però si no perdoneu, el vostre Pare que és al cel tampoc perdonarà les vostres faltes.
27 I tornen a Jerusalem; i mentre ell caminava pel temple, s'hi van acostar els grans sacerdots, els escribas i els ancians,
28 I digues-li: Amb quina autoritat fas aquestes coses? i qui et va donar aquesta autoritat per fer aquestes coses?
29 I Jesús respongué i els digué: Jo també us faré una pregunta, responeu-me, i us diré amb quina autoritat faig aquestes coses.
30 El baptisme de Joan, era del cel o dels homes? contesta'm.
31 I van raonar entre ells, dient: Si diem: Del cel; dirà: Per què doncs no l'heu cregut?
32 Però si diem: Dels homes; temien el poble, perquè tothom considerava que Joan era realment un profeta.
33 I ells van respondre i van dir a Jesús: No ho podem dir. I Jesús responent els digué: Jo tampoc us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

CAPÍTOL 12

1 I va començar a parlar-los amb paràboles. Un home va plantar una vinya, la va posar una bardissa, va cavar un lloc per al greix del vi, i va construir una torre, la va llogar als pagesos i se'n va anar a un país llunyà.
2 I a l'època va enviar un criat als pagesos perquè rebés dels labradors el fruit de la vinya.
3 I el van agafar, el van colpejar i el van enviar buit.
4 I de nou els va enviar un altre servent; i li van llançar pedres, el van ferir al cap i el van fer marxar amb una mà vergonya.
5 I de nou en va enviar un altre; i el van matar, i molts altres; pegant-ne alguns i matant-ne alguns.
6 Tenint, doncs, encara un fill, el seu estimat, l'envià també l'últim a ells, dient-los: Reveraran el meu fill.
7 Però aquells pagesos es deien entre ells: Aquest és l'hereu; vine, matem-lo, i l'herència serà nostra.
8 I el van agafar, el van matar i el van expulsar de la vinya.
9 Què farà, doncs, el senyor de la vinya? vindrà i destruirà els pagesos, i donarà la vinya als altres.
10 I no heu llegit aquesta Escriptura? La pedra que van rebutjar els constructors s'ha convertit en el cap de la cantonada:

11 Això va ser obra del Senyor, i és meravellós als nostres
ulls?
12 I van intentar agafar-lo, però van tenir por del poble,
perquè sabien que havia dit la paràbola contra ells, i el van
deixar i se'n van anar.
13 I van enviar-li alguns dels fariseus i dels heroidians
perquè l'agafinssin les seves paraules.
14 I quan van arribar, li digueren: Mestre, sabem que ets
veritable i no t'importa ningú, perquè no tens en compte la
persona dels homes, sinó que ensenyes el camí de Déu amb
veritat: és lícit donar homenatge al Cèsar, o no?
15 Donem, o no donarem? Però ell, coneixent la seva
hipocresia, els va dir: Per què em tempteu? porta'm un
cèntim, que el vegi.
16 I el van portar. I els digué: De qui és aquesta imatge i
inscripció? I ells li digueren: Del Cèsar.
17 I Jesús, responent, els digué: Renteu al Cèsar el que és
del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. I es van meravellar
d'ell.
18 Llavors s'acosten a ell els saduceus, que diuen que no hi
ha resurrecció; i li van preguntar dient:
19 Mestre, Moisès ens va escriure: Si el germà d'un home
mor, i deixa la seva dona darrere d'ell i no deixa fills, que
el seu germà prengui la seva dona i doni descendència al
seu germà.
20 Ara hi havia set germans, i el primer va prendre una
dona, i morint no va deixar descendència.
21 I el segon la va agafar i va morir, i no va deixar cap
descendència; i el tercer també.
22 I els set la van tenir, i no van deixar descendència;
l'últim de tots també va morir la dona.
23 Per tant, a la resurrecció, quan ressuscitaran, de qui serà
la dona d'ells? perquè els set la tenien per dona.
24 I Jesús responent els digué: No us equivoqueu, perquè
no coneixeu les Escriptures, ni el poder de Déu?
25 Perquè quan ressuscitaran d'entre els morts, ni es casen
ni es donen en matrimoni; però són com els àngels que són
al cel.
26 I pel que fa als morts, que ressuscitaran: no heu llegit al
llibre de Moisès com Déu li va parlar a la mata dient: Jo
sóc el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob? ?
27 Ell no és el Déu dels morts, sinó el Déu dels vius; per
tant, us equivoqueu molt.
28 Llavors un dels escribes va venir, i després de sentir-los
discutir i adonar-se que els havia respost bé, li va preguntar:
Quin és el primer manament de tots?
29 I Jesús li respongué: El primer de tots els manaments és:
Escolta, Israel! El Senyor, el nostre Déu, és un sol Senyor:
30 I estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor,
amb tota la teva ànima, amb tota la teva ment i amb totes
les teves forces: aquest és el primer manament.
31 I el segon és semblant, és a dir, estimaràs el teu proïsme
com a tu mateix. No hi ha cap altre manament més gran
que aquests.
32 I l'escriba li va dir: Bé, Mestre, has dit la veritat, perquè
hi ha un sol Déu; i no hi ha cap altre que ell:
33 I estimar-lo amb tot el cor, amb tot l'enteniment, amb
tota l'ànima i amb tota la força, i estimar el proïsme com a
si mateix, és més que tots els holocaustos i sacrificis.
34 I quan Jesús va veure que responia amb prudència, li va
dir: No estàs lluny del Regne de Déu. I després d'això
ningú no es va atrevir a fer-li cap pregunta.
35 I Jesús respongué i digué mentre ensenyava al temple:
Com diuen els escribas que Crist és el Fill de David?
36 Perquè el mateix David va dir per l'Esperit Sant: El
Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins que
faci dels teus enemics els teus peus.
37 Per això David mateix l'anomena Senyor; i, doncs, d'on
és el seu fill? I la gent comuna el va escoltar encantada.
38 I els digué en la seva doctrina: Compte amb els escribas,
als quals els agrada anar amb vestits llargs i els agrada les
salutacions a les places.
39 I els principals seients de les sinagogues i les sales
superiors a les festes:
40 Que devoren les cases de les vídues i, per pretensió, fan
llargues oracions: aquestes rebran una condemna més gran.
41 I Jesús es va asseure davant del tresor, i va veure com la
gent hi posava diners; i molts rics en feien molt.
42 I va venir una vídua pobra, i va tirar dos àcars, que fan
un dèntim.
43 I va cridar els seus deixebles i els digué: En veritat us
dic que aquesta pobra vídua ha posat més que tots els qui
han posat al tresor.
44 Per tot el que van fer de la seva abundància; però ella,
de la seva necessitat, va posar tot el que tenia, fins i tot tota
la seva vida.

CAPÍTOL 13

1 I quan sortia del temple, un dels seus deixebles li digué:
Mestre, mira quina classe de pedres i quins edificis hi ha
aquí!
2 I Jesús responent li digué: Veus aquests grans edificis?
no quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 I mentre estava assegut a la muntanya de les Oliveres
davant del temple, Pere, Jaume i Joan i Andreu li van
preguntar en particular:
4 Digues-nos, quan seran aquestes coses? i quin serà el
senyal quan totes aquestes coses s'acompleixin?
5 I Jesús, responent-los, començà a dir: Vigileu que ningú
us enganyi.
6 Perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el
Crist; i enganyarà molts.
7 I quan escolteu de guerres i rumors de guerres, no us
turbeu, perquè cal que hi hagi coses així; però el final
encara no serà.
8 Perquè nació s'aixecarà contra nació, i regne contra regne;
i hi haurà terratrèmols en diversos llocs, i hi haurà fam i
afliccions: aquests són els principis dels dolors.
9 Però tingueu cura de vosaltres mateixos, perquè us
lliuraran als consells; i sereu colpejats a les sinagogues, i
sereu portats davant governants i reis per amor meu, com a
testimoni contra ells.
10 I l'evangeli ha de ser publicat primer entre totes les
nacions.
11 Però quan us condueixin i us lliuraran, no us preocupeu
per endavant el que parlareu, ni premediteu; l'Esperit Sant.
12 Ara el germà lliurarà el germà fins a la mort, i el pare el
fill; i els fills s'aixecaran contra els seus pares i els
provocaran la mort.
13 I sereu odiats de tots per amor del meu nom; però el qui
persevera fins a la fi, aquest serà salvat.
14 Però quan veieu l'abominació de la desolació, de la qual
ha parlat el profeta Daniel, aturada on no cal, (que el

llegeixi entengui), llavors els qui estiguin a Judea fugin a les muntanyes:
15 I que el qui estigui al terrat no baixi a la casa, ni hi entri, per treure res de casa seva:
16 I que el qui estigui al camp no torni enrere per agafar la seva vestimenta.
17 Però ai de les gestants i de les que alleten en aquells dies!
18 I pregueu que la vostra fugida no sigui a l'hivern.
19 Perquè en aquells dies hi haurà una aflicció com no hi va haver des del principi de la creació que Déu va crear fins a aquest temps, ni hi haurà.
20 I llevat que el Senyor hagués escurçat aquells dies, cap carn no es salvaria; però per amor dels elegits, a qui ha escollit, ha escurçat els dies.
21 I llavors, si algú us diu: Heus aquí el Crist; o, vet aquí, hi és; no el creguis:
22 Perquè s'aixecaran falsos crists i falsos profetes, i faran senyals i prodigis per seduir, si fos possible, fins i tot els elegits.
23 Però tingueu cura: he aquí, us he predit totes les coses.
24 Però en aquells dies, després d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum,
25 I cauran les estrelles del cel, i els poders que hi ha al cel seran sacsejats.
26 I aleshores veuran el Fill de l'home venir als núvols amb gran poder i glòria.
27 I llavors enviarà els seus àngels i reunirà els seus elegits dels quatre vents, des de l'extrem de la terra fins a l'extrem del cel.
28 Ara apreneu una paràbola de la figuera; Quan la seva branca encara és tendra i dona fulles, sabeu que l'estiu és a prop:
29 Així doncs, de la mateixa manera, quan veieu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que és a prop, fins i tot a les portes.
30 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que no es facin totes aquestes coses.
31 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
32 Però d'aquell dia i d'aquella hora ningú ho sap, ni els àngels que són al cel, ni el Fill, sinó el Pare.
33 Estigueu atents, vetlleu i pregueu, perquè no sabeu quan és el moment.
34 Perquè el Fill de l'home és com un home que fa un camí llunyà, que va abandonar la seva casa i va donar autoritat als seus servents i a cadascú la seva feina, i va manar al porter que vigilés.
35 Vigileu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa, al vespre, o a mitjanit, o al cant del gall, o al matí:
36 No sigui que venint de sobte et trobi dormint.
37 I el que us dic, ho dic a tots: Vigileu.

CAPÍTOL 14

1 Al cap de dos dies va ser la festa de la Pasqua i dels àzims; i els grans sacerdots i els escribas buscaven com agafar-lo per enginy i fer-lo morir.
2 Però ells digueren: No el dia de la festa, no fos cas que hi hagi un rebombori del poble.
3 I estant a Betania, a casa de Simó el lepros, mentre ell estava assegut a dinar, arribà una dona que tenia una caixa d'alabastre d'ungüent de nard molt preuada; i ella va frenar la caixa i la va abocar al seu cap.
4 I hi havia alguns que estaven indignats dins de si mateixos i deien: Per què s'ha fet aquest malbaratament d'ungüent?
5 Perquè s'hauria venut per més de tres-cents denics i s'hauria donat als pobres. I van murmurar contra ella.
6 I Jesús va dir: Deixeu-la; per què la molestes? ha fet una bona feina amb mi.
7 Perquè els pobres els teniu sempre amb vosaltres, i quan vulgueu els podeu fer bé, però a mi no sempre em teniu.
8 Ha fet el que ha pogut: ha vingut de primera per ungir el meu cos per a la sepultura.
9 En veritat us dic que allà on sigui predicat aquest evangeli per tot el món, també es parlarà d'això que ella ha fet com a record d'ella.
10 I Judes Iscariote, un dels dotze, va anar als principals sacerdots per lliurar-los.
11 I quan ho van sentir, es van alegrar i van prometre que li donarien diners. I va buscar com podia trair-lo convenientment.
12 I el primer dia dels àzims, quan van sacrificar la Pasqua, els seus deixebles li van dir: On vols que anem i preparem perquè mengis la Pasqua?
13 I va enviar dos dels seus deixebles i els digué: " Aneu a la ciutat i us trobarà un home que porta una gerra d'aigua; seguiu-lo".
14 I allà on hi entri, digueu al senyor de la casa: El Mestre diu: On és la cambra de convidats, on menjaré la Pasqua amb els meus deixebles?
15 I us mostrarà una gran cambra alta moblada i preparada: allà prepareu-nos.
16 I els seus deixebles van sortir i van entrar a la ciutat i van trobar com ell els havia dit; i van preparar la Pasqua.
17 I al vespre ve amb els dotze.
18 I mentre s'asseien i menjaven, Jesús va dir: En veritat us dic: Un de vosaltres que menja amb mi em trairà.
19 I van començar a estar tristos i a dir-li un per un: Sóc jo? i un altre va dir: Sóc jo?
20 I ell respongué i els digué: És un dels dotze que mulla amb mi al plat.
21 El Fill de l'home se'n va, com està escrit d'ell; però ai d'aquell home per qui el Fill de l'home és traït! bé seria per a aquell home si no hagués nascut mai.
22 I mentre menjaven, Jesús va agafar pa, va beneir, el va partir i els va donar, i va dir: Preneu, mengeu: aquest és el meu cos.
23 I va agafar la copa, i després d'haver donat gràcies, els va donar, i tots en van beure.
24 I els digué: Aquesta és la meva sang del nou pacte, que és vessada per molts.
25 En veritat us dic que no beuré més del fruit de la vinya, fins aquell dia que el beuré nou al Regne de Déu.
26 I quan van haver cantat un himne, van sortir a la muntanya de les Oliveres.
27 I Jesús els digué: Tots us ofendreu per culpa meva aquesta nit, perquè està escrit: colpejaré el pastor i les ovelles seran escampades.
28 Però després d'haver ressuscitat, aniré davant vostre a Galilea.
29 Però Pere li va dir: Tot i que tots s'escandiran, jo no ho faré.

30 I Jesús li digué: En veritat et dic que avui, fins i tot en
aquesta nit, abans que canti dues vegades el gall, em
negaràs tres vegades.
31 Però ell va dir amb més vehemència: Si morís amb tu,
no et negaré de cap manera. Igualment també ho van dir
tots.
32 I van arribar a un lloc que es deia Getsemaní, i digué als
seus deixebles: Seieu aquí mentre jo pregaré.
33 I va agafar amb ell Pere, Jaume i Joan, i va començar a
quedar molt sorprès i a angoixar-se molt;
34 I els digué: La meva ànima està molt trista fins a la mort:
quedeu-vos aquí i vetlleu.
35 I va avançar una mica, va caure a terra i va pregar
perquè, si era possible, l'hora passava d'ell.
36 I va dir: Abba, Pare, tot et és possible; lleva'm aquesta
copa: però no el que jo vull, sinó el que tu vulguis.
37 I va venir, els va trobar dormint, i va dir a Pere: Simó,
dorms? no vas poder mirar una hora?
38 Vigileu i pregueu, perquè no entriu en temptació.
L'esperit està realment preparat, però la carn és feble.
39 I de nou se'n va anar, va pregar i va dir les mateixes
paraules.
40 I quan va tornar, els va trobar de nou adormits (perquè
tenien els ulls pesats), ni sabien què respondre-li.
41 I va venir per tercera vegada i els digué: Dormiu ara i
descanseu; n'hi ha prou, ha arribat l'hora; vet aquí, el Fill de
l'home és lliurat a les mans dels pecadors.
42 Aixeca't, anem; vet aquí, el qui em traeix és a prop.
43 I de seguida, mentre encara parlava, va venir Judes, un
dels dotze, i amb ell una gran multitud amb espases i
bàsquets, dels principals sacerdots, dels escribas i dels
ancians.
44 I el qui el va trair els havia donat un senyal, dient: A qui
besaré, aquest és ell; preneu-lo i conduïu-lo fora de perill.
45 I tan bon punt va arribar, s'acosta de seguida a ell i li diu:
Mestre, mestre; i el va besar.
46 I li van imposar les mans i el van agafar.
47 I un dels que estaven allà va treure una espasa, va
colpejar un servent del gran sacerdot i li va tallar l'orella.
48 I Jesús respongué i els digué: Heu sortit, com contra un
lladre, amb espases i bàsquets per agafar-me?
49 Cada dia estava amb vosaltres al temple ensenyant, i no
em vau prendre; però cal que es compleixin les Escriptures.
50 I tots el van abandonar i van fugir.
51 I el seguia un jove que tenia un llenç al voltant del seu
cos nu; i els joves el van agafar:
52 I va deixar el llenç i va fugir d'ells nu.
53 I van portar Jesús al gran sacerdot, i amb ell es van
reunir tots els grans sacerdots, els ancians i els escribas.
54 I Pere el va seguir de lluny, fins al palau del gran
sacerdot; i es va asseure amb els criats i es va escalfar al
foc.
55 I els grans sacerdots i tot el concili buscaven testimoni
contra Jesús per fer-lo morir; i no n'he trobat cap.
56 Perquè molts van donar un fals testimoni contra ell,
però el seu testimoni no va coincidir.
57 I alguns es van aixecar i van donar un fals testimoni
contra ell, dient:
58 Li vam sentir dir: Destruiré aquest temple fet per mans,
i d'aquí a tres dies n'edificaré un altre fet sense mans.
59 Però el seu testimoni tampoc va coincidir.
60 I el gran sacerdot es va aixecar al mig i va preguntar a
Jesús, dient: No respons res? Què és el que aquests
testimonis contra tu?
61 Però ell va callar i no va respondre res. De nou el gran
sacerdot li va preguntar i li va dir: Ets tu el Crist, el Fill del
Beneït?
62 I Jesús va dir: Jo sóc; i veureu el Fill de l'home assegut a
la dreta del poder, i venint als núvols del cel.
63 Llavors el gran sacerdot es va esquinçar la roba i va dir:
Què necessitem més testimonis?
64 Heu sentit la blasfèmia: què en penseu? I tots el van
condemnar a ser culpable de mort.
65 I alguns van començar a escopir-lo, a tapar-li la cara, a
donar-li cops i a dir-li: Profetitza; i els servents el van
colpejar amb les palmes de les mans.
66 I com Pere era a baix, al palau, va venir una de les
serventes del gran sacerdot:
67 I quan va veure Pere escalfar-se, el va mirar i va dir: I tu
també estaves amb Jesús de Natzaret.
68 Però ell va negar, dient: No sé, ni entenc el que dius. I
va sortir al porxo; i el gall canta.
69 I una donzella el va tornar a veure i va començar a dir
als qui eren al seu costat: Aquest és un d'ells.
70 I ho va negar de nou. I poc després, els qui eren presents
van tornar a dir a Pere: Segur que ets un d'ells, perquè ets
galileu, i el teu discurs hi concorda.
71 Però va començar a maleir i a jurar, dient: No conec
aquest home de qui parleu.
72 I la segona vegada el gall va cantar. I Pere va recordar la
paraula que Jesús li va dir: Abans que el gall canti dues
vegades, em negaràs tres vegades. I quan hi va pensar, va
plorar.

CAPÍTOL 15

1 I de seguida, al matí, els grans sacerdots van fer una
consulta amb els ancians i els escribes i amb tot el consell,
i van lligar Jesús, el van portar i el van lliurar a Pilat.
2 I Pilat li va preguntar: «Ets tu el rei dels jueus? I ell
responent li digué: Tu ho dius.
3 I els grans sacerdots el van acusar de moltes coses, però
ell no va respondre res.
4 Pilat tornà a preguntar-li: --No respons res? mira quantes
coses testifiquen contra tu.
5 Però Jesús encara no va respondre res; de manera que
Pilat es va meravellar.
6 En aquella festa, els va alliberar un presoner, a qui
desitjaven.
7 I hi havia un que es deia Barrabàs, que estava lligat amb
els que s'havien revoltat amb ell, que havien comès
assassinat en la revolta.
8 I la multitud, que cridava, va començar a demanar-li que
fes com els havia fet mai.
9 Però Pilat els respongué dient: Voleu que us alliberi el rei
dels jueus?
10 Perquè sabia que els grans sacerdots l'havien lliurat per
enveja.
11 Però els grans sacerdots van impulsar el poble perquè
els alliberés Barrabàs.
12 Pilat respongué i els tornà a dir: Què voleu, doncs, que
faci amb aquell a qui anomeneu el rei dels jueus?
13 I van tornar a cridar: Crucifiqueu-lo.

14 Llavors Pilat els digué: Per què, quin mal ha fet? I cridaven amb més intensitat: Crucifiqueu-lo.
15 Llavors Pilat, disposat a satisfer la gent, els va alliberar Barrabàs i, després d'haver-lo assotat, va lliurar Jesús perquè el crucifiquessin.
16 I els soldats el van conduir a la sala, anomenada Pretori; i convoquen a tota la banda.
17 I el van vestir de porpra, van revestir una corona d'espines i li van posar al cap.
18 I va començar a saludar-lo: Salve, rei dels jueus!
19 I el van colpejar al cap amb una canya, i li van escopir i, inclinant els genolls, el van adorar.
20 I quan es van burlar d'ell, li van treure la porpra, li van posar les seves pròpies robes i el van fer sortir per crucificar-lo.
21 I obliguen a portar la seva creu un tal Simó de Cirene, que venia del camp, pare d'Alexandre i Ruf, que passava.
22 I el van portar al lloc del Gòlgota, que és, que s'interpreta, el lloc d'una calavera.
23 I li van donar a beure vi barrejat amb mirra, però no el va rebre.
24 I quan l'hagueren crucificat, es repartiren els seus vestits, tirant-los a sort sobre el que havia de prendre cadascú.
25 I era l'hora tercera, i el van crucificar.
26 I la inscripció de la seva acusació estava escrita: EL REI DELS JEUS.
27 I amb ell crucifiquen dos lladres; l'un a la seva mà dreta, i l'altre a la seva esquerra.
28 I es va complir l'Escriptura que diu: I va ser comptat amb els transgressors.
29 I els que passaven el van insultar, movent el cap i dient: Ah, tu que destrueixes el temple i el construeixes en tres dies!
30 Salva't a tu mateix i baixa de la creu.
31 De la mateixa manera, els grans sacerdots, burlant-se, deien entre ells amb els escribas: "Va salvar altres; ell mateix no pot salvar-se.
32 Que baixi ara de la creu Crist, rei d'Israel, perquè ho veiem i creguem. I els que van ser crucificats amb ell el van insultar.
33 I quan va arribar l'hora sisena, es va fer foscor per tota la terra fins a l'hora novena.
34 I a l'hora novena, Jesús va cridar amb una gran veu, dient: Eloi, Eloi, lama sabactani? que és, interpretat, Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
35 I alguns dels assistents, en sentir-ho, digueren: Heus aquí, crida Elies.
36 I un va córrer i va omplir una esponja plena de vinagre, la va posar sobre una canya, i li va donar a beure, dient: Deixa-ho; a veure si Elies vindrà a fer-lo caure.
37 I Jesús va cridar amb una gran veu i va donar l'esperit.
38 I el vel del temple es va trencar en dos de dalt a baix.
39 I quan el centurió, que s'estava davant d'ell, va veure que cridava així i va deixar l'esperit, va dir: Veritablement, aquest home era el Fill de Déu.
40 També hi havia dones que miraven de lluny: entre les quals hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el menor i de Josep, i Salomé;
41 (El qual també, quan era a Galilea, el va seguir i el va servir;) i moltes altres dones que van pujar amb ell a Jerusalem.
42 I ara, quan va arribar la tarda, perquè era la preparació, és a dir, el dia abans del dissabte,
43 Josep d'Arimatea, un conseller honorable, que també esperava el Regne de Déu, va venir i va anar amb valentia a Pilat, i va desitjar el cos de Jesús.
44 Pilat es va meravellar si ja havia mort; i cridant-lo el centurió, li va preguntar si havia estat mort fa temps.
45 I quan ho va saber del centurió, va donar el cos a Josep.
46 I va comprar llençols, el va baixar, el va embolicar amb el llenç i el va posar en un sepulcre tallat a la roca, i va fer rodar una pedra fins a la porta del sepulcre.
47 I Maria Magdalena i Maria, la mare de Josep, van veure on el posaven.

CAPÍTOL 16

1 I quan va passar el dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé, havien comprat aromes per venir a ungir-lo.
2 I molt de bon matí, el primer dia de la setmana, van arribar al sepulcre a la sortida del sol.
3 I es deien entre ells: Qui ens farà rodar la pedra de la porta del sepulcre?
4 I quan van mirar, van veure que la pedra estava rodada, perquè era molt gran.
5 I entrant al sepulcre, van veure un jove assegut a la dreta, vestit amb un vestit blanc llarg; i es van espantar.
6 I els digué: No us espanteu: cerqueu Jesús de Natzaret, que va ser crucificat; ha ressuscitat; no és aquí: vet aquí el lloc on el van posar.
7 Però aneu, digueu als seus deixebles i a Pere que va davant vosaltres a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir.
8 I van sortir ràpidament i van fugir del sepulcre; perquè tremolaven i estaven meravellats; ni van dir res a ningú; perquè tenien por.
9 Quan Jesús va ressuscitar d'hora el primer dia de la setmana, es va aparèixer primer a Maria Magdalena, de la qual havia expulsat set dimonis.
10 I ella va anar i ho va dir als qui havien estat amb ell, mentre ells ploraven i ploraven.
11 I ells, quan van sentir que ell era viu i l'havien vist, no van creure.
12 Després d'això, es va aparèixer d'una altra manera a dos d'ells, mentre caminaven i se'n van anar al camp.
13 I van anar i ho van explicar a la resta, i ells no els van creure.
14 Després es va aparèixer als onze mentre estaven asseguts a dinar, i els va retreure amb la seva incredulitat i duresa de cor, perquè no van creure als qui l'havien vist després de ressuscitar.
15 I els digué: Aneu per tot el món i prediqueu l'evangeli a tota criatura.
16 Qui cregui i sigui batejat serà salvat; però el qui no creu serà condemnat.
17 I aquests senyals seguiran els qui creguin; En el meu nom expulsaran els dimonis; parlaran en llengües noves;
18 Prendran serps; i si beuen alguna cosa mortal, no els farà mal; imposaran les mans als malalts i es guariran.
19 Aleshores, després que el Senyor els hagués parlat, fou rebut al cel i es va asseure a la dreta de Déu.

20 I van sortir i van predicar per tot arreu, el Senyor treballant amb ells i confirmant la paraula amb els senyals que els seguien. Amén.

Luke

CAPÍTOL 1

1 Com que molts s'han pres la mà d'exposar per ordre una declaració d'aquelles coses que amb tota seguretat es creuen entre nosaltres,
2 Així com ens els van lliurar, que des del principi van ser testimonis oculars i ministres de la Paraula;
3 També m'ha semblat bé, havent tingut una perfecta comprensió de totes les coses des del primer moment, escriure't per ordre, excel·lent Teòfil,
4 perquè coneguis la certesa d'aquelles coses en què has estat instruït.
5 Hi havia en temps d'Herodes, rei de Judea, un sacerdot anomenat Zacaries, de la descendència d'Abia; i la seva dona era de les filles d'Aaron, i es deia Elisabet.
6 I tots dos eren justos davant de Déu, seguint tots els manaments i ordenances del Senyor irreprensibles.
7 I no van tenir fills, perquè Elisabet era estèril, i tots dos ja tenien una bona edat.
8 I succeí que mentre exercia el càrrec de sacerdot davant Déu segons l'ordre del seu camí,
9 D'acord amb el costum del sacerdot, el seu sort era cremar encens quan entrava al temple del Senyor.
10 I tota la multitud del poble pregava fora en el moment de l'encens.
11 I se li va aparèixer un àngel del Senyor dempeus al costat dret de l'altar de l'encens.
12 I Zacaries, quan el va veure, es va esgarrifar i el va caure la por.
13 Però l'àngel li digué: No tinguis por, Zacaries, perquè la teva pregària ha estat escoltada; i la teva dona Elisabet et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan.
14 I tindreu alegria i alegria; i molts s'alegraran del seu naixement.
15 Perquè serà gran als ulls del Senyor, i no beurà ni vi ni alcohol; i serà ple de l'Esperit Sant des del ventre de la seva mare.
16 I molts dels fills d'Israel tornarà al Senyor, el seu Déu.
17 I anirà al seu davant amb l'esperit i el poder d'Elies, per convertir el cor dels pares cap als fills, i els desobedients a la saviesa dels justos; per preparar un poble preparat per al Senyor.
18 I Zacaries va dir a l'àngel: Per què sabré això? perquè sóc un vell, i la meva dona ben feta en anys.
19 I l'àngel responent li digué: Sóc Gabriel, que estic davant de Déu; i he estat enviat per parlar-te i per anunciar-te aquesta bona nova.
20 I, vet aquí, quedaràs mut i no podràs parlar, fins al dia que es facin aquestes coses, perquè no creus les meves paraules, que es compliran en el seu temps.
21 I el poble esperava Zacaries i es va meravellar que s'estigués tant de temps al temple.
22 I quan va sortir, no els va poder parlar; i van adonar-se que havia tingut una visió al temple, perquè els va fer gestos i es va quedar sense paraules.
23 I succeí que, tan bon punt van acabar els dies del seu ministeri, se'n va anar a casa seva.
24 I després d'aquells dies, la seva dona Elisabet va concebre, i es va amagar cinc mesos, dient:
25 Així m'ha fet el Senyor els dies en què em va mirar, per eliminar el meu oprobio entre els homes.
26 I al sisè mes, l'àngel Gabriel va ser enviat de Déu a una ciutat de Galilea, anomenada Natzaret,
27 A una verge desposada amb un home que es deia Josep, de la casa de David; i la verge es deia Maria.
28 I l'àngel es va acostar a ella i li va dir: "Salve, tu que ets molt afavorida, el Senyor és amb tu; beneïda ets entre les dones".
29 I quan el va veure, es va turbar per la seva paraula, i va pensar quina manera de salutar havia de ser aquesta.
30 I l'àngel li digué: No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant de Déu.
31 I, vet aquí, concebràs dins el teu ventre, i donaràs a llum un fill, i li posaràs el nom de JESÚS.
32 Serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David.
33 I regnarà sobre la casa de Jacob per sempre; i el seu regne no tindrà fi.
34 Llavors Maria va dir a l'àngel: Com serà això, ja que no conec home?
35 I l'àngel respongué i li digué: L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra;
36 I, vet aquí, la teva cosina Elisabet, també ha concebut un fill en la seva vellesa; i aquest és el sisè mes amb ella, que s'anomenava estèril.
37 Perquè res no serà impossible per a Déu.
38 I Maria va dir: Heus aquí la serventa del Senyor; sigui per mi segons la teva paraula. I l'àngel se'n va anar.
39 I Maria es va aixecar en aquells dies i va anar de pressa a la muntanya, a una ciutat de Judà;
40 I va entrar a casa de Zacaries i va saludar Elisabet.
41 I succeí que, quan Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen va saltar dins el seu ventre; i Elisabeth es va omplir de l'Esperit Sant:
42 I ella va parlar amb veu alta i va dir: Beneïda ets entre les dones, i beneït és el fruit del teu ventre.
43 I d'on em ve això que la mare del meu Senyor vingui a mi?
44 Perquè, vet aquí, tan bon punt la veu de la teva salutació va sonar a les meves orelles, el nen va saltar dins el meu ventre d'alegria.
45 I benaurada és la que va creure, perquè es compliran les coses que el Senyor li van dir.
46 I Maria va dir: La meva ànima magnifica el Senyor,
47 I el meu esperit s'ha alegret en Déu, el meu salvador.
48 Perquè ha tingut en compte l'estat baix de la seva serventa;
49 Perquè el poderós m'ha fet grans coses; i sant és el seu nom.
50 I la seva misericòrdia és sobre els qui el temen de generació en generació.
51 Ha mostrat força amb el seu braç; ha escampat els orgullosos en la imaginació dels seus cors.
52 Ha abatut els poderosos dels seus seients i ha enaltit els de baix grau.
53 Ha omplert de coses bones els famolencs; i els rics els ha enviat buits.
54 Ell ha ajudat el seu servent Israel, en record de la seva misericòrdia;
55 Com va parlar als nostres pares, a Abraham i a la seva descendència per sempre.

56 I Maria es va quedar amb ella uns tres mesos i va tornar
a casa seva.
57 Ara va arribar el temps complet d'Elisabeth perquè
havia de parir; i va donar a llum un fill.
58 I els seus veïns i els seus cosins van sentir com el
Senyor havia fet una gran misericòrdia amb ella; i es van
alegrar amb ella.
59 I succeí que el vuitè dia van venir a circumcidar el nen; i
li van anomenar Zacaries, amb el nom del seu pare.
60 I la seva mare va respondre i va dir: No és així; però
s'anomenarà Joan.
61 I li digueren: No hi ha cap dels teus parents que es digui
amb aquest nom.
62 I van fer senyals al seu pare de com volia que el digués.
63 I va demanar una taula i va escriure, dient: Es diu Joan.
I tots es van meravellar.
64 I immediatament se li va obrir la boca i se li va deslligar
la llengua, i va parlar i va lloar Déu.
65 I la por es va apoderar de tots els que habitaven al seu
voltant; i totes aquestes paraules es van recórrer per tota la
muntanya de Judea.
66 I tots els qui els escoltaven les guardaven al cor, dient:
Quina mena de nen serà aquest! I la mà del Senyor estava
amb ell.
67 I el seu pare Zacaries es va omplir de l'Esperit Sant i va
profetitzar, dient:
68 Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel; perquè ha visitat i
redimit el seu poble,
69 I ens ha aixecat una banya de salvació a la casa del seu
servent David;
70 Tal com va parlar per boca dels seus sants profetes, que
han estat des dels inicis del món:
71 Que serem salvats dels nostres enemics i de la mà de
tots els qui ens odien;
72 Per complir la misericòrdia promesa als nostres pares, i
recordar la seva santa aliança;
73 El jurament que va fer al nostre pare Abraham,
74 Que ens concediria que, al ser lliurats de la mà dels
nostres enemics, el poguéssim servir sense por,
75 En santedat i justícia davant d'ell, tots els dies de la
nostra vida.
76 I tu, nen, seràs anomenat el profeta de l'Altíssim, perquè
aniràs davant del Senyor per preparar els seus camins;
77 Per donar coneixement de la salvació al seu poble
mitjançant la remissió dels seus pecats,
78 Per la tendra misericòrdia del nostre Déu; per la qual
ens ha visitat l'alba des de dalt,
79 Per il·luminar els qui seuen a les tenebres i a l'ombra de
la mort, per guiar els nostres peus pel camí de la pau.
80 I el nen va créixer i es va enfortir en esperit, i va estar
als deserts fins al dia de la seva mostra a Israel.

CAPÍTOL 2

1 I succeí en aquells dies que va sortir un decret de Cèsar
August, que tot el món fos gravat.
2 (I aquest impost es va fer per primera vegada quan Cireni
era governador de Síria.)
3 I tots anaven a ser gravats, cadascú a la seva ciutat.
4 I Josep també va pujar de Galilea, de la ciutat de Natzaret,
a Judea, a la ciutat de David, anomenada Betlem; (perquè
era de la casa i llinatge de David:)
5 Estar imposat amb Maria, la seva esposa, sent gran
encinta.
6 I així va ser que, mentre eren allà, es van complir els dies
que havia de parir.
7 I va donar a llum el seu fill primogènit, el va embolicar
amb panys i el va posar en un pessebre; perquè no hi havia
lloc per a ells a la fonda.
8 I hi havia al mateix país uns pastors que habitaven al
camp, vigilant el seu ramat durant la nit.
9 Llavors, l'àngel del Senyor va venir sobre ells, i la glòria
del Senyor els va lluir al seu voltant, i van tenir molta por.
10 I l'àngel els digué: No tingueu por, perquè us porto una
bona nova d'una gran alegria, que serà per a tots els pobles.
11 Perquè avui us ha nascut a la ciutat de David un
Salvador, que és Crist, el Senyor.
12 I això us serà un senyal; Trobareu el nen embolicat amb
pantolls, estirat en un pessebre.
13 I de sobte hi havia amb l'àngel una multitud de l'exèrcit
celestial que lloava Déu i deia:
14 Glòria a Déu al més alt, i pau a la terra, bona voluntat
envers els homes.
15 I succeí que quan els àngels s'havien marxat d'ells al cel,
els pastors es digueren els uns als altres: Anem ara fins a
Betlem i mirem això que ha passat, que el Senyor ha donat
a conèixer. nosaltres.
16 I van arribar de pressa i van trobar Maria, Josep i el nen
ajagut en un pessebre.
17 I quan ho van veure, van donar a conèixer la paraula
que se'ls va dir sobre aquest nen.
18 I tots els que ho sentien es van meravellar de les coses
que els deien els pastors.
19 Però Maria guardava totes aquestes coses i les meditava
en el seu cor.
20 I els pastors van tornar, glorificant i lloant Déu per totes
les coses que havien sentit i vist, tal com els havia dit.
21 I quan s'havien complert vuit dies per a la circumcisió
del nen, se li va anomenar JESÚS, que va ser anomenat
així de l'àngel abans que fos concebut en el ventre matern.
22 I quan es van complir els dies de la seva purificació
segons la llei de Moisès, el van portar a Jerusalem per
presentar-lo al Senyor;
23 (tal com està escrit a la llei del Senyor: Tot home que
obre l'úter serà anomenat sant al Senyor;)
24 I per oferir un sacrifici segons el que es diu a la llei del
Senyor: Una parella de tórtores o dos coloms joves.
25 I vet aquí que hi havia un home a Jerusalem que es deia
Simeó; i el mateix home era just i devot, esperant el consol
d'Israel; i l'Esperit Sant era sobre ell.
26 I l'Esperit Sant li va revelar que no veuria la mort abans
d'haver vist el Crist del Senyor.
27 I va entrar per l'Esperit al temple; i quan els pares van
portar el nen Jesús, per fer-lo segons el costum de la llei,
28 Llavors el va agafar en braços, va beneir Déu i va dir:
29 Senyor, ara permet que el teu servent marxi en pau,
segons la teva paraula:
30 Perquè els meus ulls han vist la teva salvació,
31 Que has preparat davant de tots els pobles;
32 Una llum per il·luminar els gentils, i la glòria del teu
poble d'Israel.
33 I Josep i la seva mare es van meravellar de les coses que
es deien d'ell.

34 I Simeó els va beneir i va dir a Maria, la seva mare: "Mira, aquest nen està preparat per a la caiguda i el ressuscitament de molts a Israel; i per un senyal contra el qual es parlarà;
35 (Sí, una espasa també travessarà la teva pròpia ànima), perquè es manifestin els pensaments de molts cors.
36 I hi havia una Anna, una profetessa, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser; era de gran edat i havia viscut amb un marit set anys des de la seva virginitat;
37 I era una vídua d'uns vuitanta-quatre anys, que no es va apartar del temple, sinó que servia Déu amb dejunis i oracions nit i dia.
38 I ella va arribar en aquell instant també va donar gràcies al Senyor i va parlar d'ell a tots els que esperaven la redempció a Jerusalem.
39 I quan van haver fet tot segons la llei del Senyor, van tornar a Galilea, a la seva ciutat, Natzaret.
40 I el nen creixia i s'enfortia en esperit, ple de saviesa, i la gràcia de Déu era sobre ell.
41 Els seus pares anaven cada any a Jerusalem a la festa de la Pasqua.
42 I quan tenia dotze anys, van pujar a Jerusalem segons el costum de la festa.
43 I quan van haver complert els dies, quan van tornar, el nen Jesús es va quedar a Jerusalem; i Josep i la seva mare no ho sabien.
44 Però ells, creient que era a la companyia, van fer un dia de camí; i el van buscar entre els seus parents i coneguts.
45 I quan no el van trobar, van tornar a Jerusalem a buscar-lo.
46 I succeí que al cap de tres dies el van trobar al temple assegut enmig dels metges, escoltant-los i fent-los preguntes.
47 I tots els qui l'escoltaven estaven sorpresos de la seva comprensió i de les seves respostes.
48 I quan el van veure, es van quedar meravellats; i la seva mare li va dir: Fill, per què ens has fet així? vet aquí, el teu pare i jo t'hem cercat tristos.
49 I els va dir: Com és que em vau buscar? No sabíeu que he de dedicar-me als negocis del meu Pare?
50 I no van entendre la paraula que els va dir.
51 I va baixar amb ells i va arribar a Natzaret i els va sotmetre; però la seva mare guardava totes aquestes paraules en el seu cor.
52 I Jesús va augmentar en saviesa i estatura i en favor davant Déu i els homes.

CAPÍTOL 3

1 L'any quinze del regnat de Tiberi Cèsar, Ponç Pilat era governador de Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, i el seu germà Felip tetrarca d'Iturea i de la regió de Traconitis, i Lisànies, tetrarca d'Abilene,
2 Anàs i Caifàs eren els grans sacerdots, la paraula de Déu va venir a Joan, fill de Zacaries, al desert.
3 I va venir per tot el país al voltant del Jordà, predicant el baptisme de penediment per a la remissió dels pecats;
4 Tal com està escrit al llibre de les paraules del profeta Isaies, que diu: La veu d'un que clama al desert: Prepareu el camí del Senyor, rectifiqueu els seus camins.
5 Totes les valls s'ompliran, i totes les muntanyes i els turons seran abaixats; i els torts seran rectes, i els camins aspres seran suaus;
6 I tota carn veurà la salvació de Déu.
7 Llavors va dir a la multitud que anava a ser batejada per ell: Oh generació d'escurçons, qui us ha advertit que fugiu de la ira que vindrà?
8 Feu, doncs, fruits dignes de penediment, i no comenceu a dir en vosaltres mateixos: Tenim Abraham com a pare, perquè us dic que Déu pot, d'aquestes pedres, fer créixer fills a Abraham.
9 I ara també la destral està col·locada a l'arrel dels arbres; per tant, tot arbre que no dóna bons fruits és tallat i llançat al foc.
10 I la gent li va preguntar, dient: Què farem, doncs?
11 Ell respongué i els digué: Qui tingui dos abrics, que en doni al qui no en tingui; i qui tingui carn, que faci el mateix.
12 Llavors també van venir uns publicadors a batejar-se i li van dir: Mestre, què farem?
13 I els va dir: No exigiu més del que us ha estat designat.
14 I els soldats també li van preguntar, dient: I què farem? I els digué: No violeu ningú, ni acuseu cap falsament; i contents amb el teu sou.
15 I com la gent estava esperant, i tots els homes meditaven en els seus cors sobre Joan, si ell era el Crist o no;
16 Joan va respondre, dient a tots: Jo us batejo amb aigua; però ve un més poderós que jo, al qual no sóc digne de deslligar el cornet de les sabates: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.
17 El seu ventall té a la mà, i netejarà completament el seu terra, i recollirà el blat al seu graner; però la palla la cremarà amb un foc inextinguible.
18 I moltes altres coses en la seva exhortació va predicar al poble.
19 Però Herodes, el tetrarca, va ser reprovat per ell per Herodies, la dona del seu germà Felip, i per tots els mals que havia fet Herodes,
20 Afegia això sobretot, que va tancar Joan a la presó.
21 Quan tot el poble va ser batejat, va succeir que també Jesús, sent batejat i pregant, el cel es va obrir,
22 I l'Esperit Sant va baixar sobre ell en forma corporal com un colom, i va venir una veu del cel que deia: Tu ets el meu Fill estimat; en tu estic ben complagut.
23 I Jesús mateix va començar a tenir uns trenta anys, sent (com es suposava) fill de Josep, que era fill d'Hèli,
24 que era fill de Mattat, que era fill de Leví, que era fill de Melqui, que era fill de Janna, que era fill de Josep,
25 que era fill de Matàtias, que era fill d'Amos, que era fill de Naum, que era fill d'Esli, que era fill de Nagge,
26 Que era fill de Maat, que era fill de Matàties, que era fill de Semei, que era fill de Josep, que era fill de Judà,
27 Que era fill de Joana, que era fill de Resa, que era fill de Zorobabel, que era fill de Salathiel, que era fill de Neri,
28 Que era fill de Melqui, que era fill d'Addí, que era fill de Cosam, que era fill d'Elmodam, que era fill d'Er,
29 Que era fill de Josep, que era fill d'Eliezer, que era fill de Jorim, que era fill de Mattat, que era fill de Leví,
30 que era fill de Simeó, que era fill de Judà, que era fill de Josep, que era fill de Jonan, que era fill d'Eliaquim,
31 que era fill de Melea, que era fill de Menan, que era fill de Mattata, que era fill de Natan, que era fill de David,

32 que era fill de Jessè, que era fill d'Obed, que era fill de Booz, que era fill de Salmó, que era fill de Naasson,
33 que era fill d'Aminadab, que era fill d'Aram, que era fill d'Esrom, que era fill de Fares, que era fill de Judà,
34 que era fill de Jacob, que era fill d'Isaac, que era fill d'Abraham, que era fill de Thara, que era fill de Nacor,
35 Que era fill de Saruch, que era fill de Ragau, que era fill de Falec, que era fill d'Hèber, que era fill de Sala,
36 que era fill de Cainan, que era fill d'Arfaxad, que era fill de Sem, que era fill de Noè, que era fill de Lamec,
37 Que era fill de Matusalà, que era fill d'Enoc, que era fill de Jared, que era fill de Maleleel, que era fill de Cainan,
38 Que era fill d'Enòs, que era fill de Set, que era fill d'Adam, que era fill de Déu.

CAPÍTOL 4

1 I Jesús, ple de l'Esperit Sant, va tornar del Jordà i va ser conduït per l'Esperit al desert,
2 Estant quaranta dies temptats pel dimoni. I en aquells dies no va menjar res; i quan van acabar, va tenir fam.
3 I el dimoni li va dir: Si ets Fill de Déu, mana a aquesta pedra que es faci pa.
4 I Jesús li respongué dient: Està escrit: No només de pa viurà l'home, sinó de tota paraula de Déu.
5 I el dimoni, portant-lo a una muntanya alta, li va mostrar tots els regnes del món en un moment de temps.
6 I el dimoni li va dir: Et donaré tot aquest poder i la glòria d'ells, perquè això m'ha lliurat; i a qui vull li dono.
7 Per tant, si m'adores, tot serà teu.
8 I Jesús respongué i li digué: " Vés-te darrere meu, Satanàs, perquè està escrit: Adoraràs el Senyor, el teu Déu, i només a ell serviràs".
9 I el va portar a Jerusalem, el va posar sobre un pinacle del temple i li va dir: Si ets Fill de Déu, llança't avall d'aquí.
10 Perquè està escrit: Ell encarregarà als seus àngels que et guardin:
11 I a les seves mans et portaran, no sigui que en cap moment et toquis el peu contra una pedra.
12 I Jesús responent li digué: Està dit: No temptaràs el Senyor, el teu Déu.
13 I quan el dimoni va acabar amb tota la temptació, es va apartar d'ell per un temps.
14 I Jesús va tornar amb el poder de l'Esperit a Galilea, i es va fer la seva fama per tota la regió dels voltants.
15 I ensenyava a les seves sinagogues, sent glorificat per tots.
16 I va arribar a Natzaret, on s'havia criat; i, segons el seu costum, va entrar el dissabte a la sinagoga i es va aixecar per llegir.
17 I se li va lliurar el llibre del profeta Isaies. I quan va obrir el llibre, va trobar el lloc on estava escrit:
18 L'Esperit del Senyor és sobre mi, perquè m'ha ungit per anunciar l'evangeli als pobres; m'ha enviat a guarir els que tenen el cor trencat, a predicar la salvació als captius i la recuperació de la vista als cecs, a posar en llibertat els ferits,
19 Per predicar l'any agradable del Senyor.
20 I va tancar el llibre, el va tornar a donar al ministre i es va asseure. I els ulls de tots els que estaven a la sinagoga estaven fixats en ell.
21 I va començar a dir-los: Avui s'ha complert aquesta Escriptura a les vostres orelles.
22 I tots li van donar testimoni i es van meravellar de les paraules de gràcia que sortien de la seva boca. I ells van dir: No és aquest el fill de Josep?
23 I els digué: Segurament em direu aquest proverbi: Metge, cura't a tu mateix; tot el que hem sentit fer a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu país.
24 I va dir: En veritat us dic que cap profeta és acceptat al seu país.
25 Però us dic de veritat que hi havia moltes vídues a Israel en temps d'Elies, quan el cel va ser tancat tres anys i sis mesos, quan hi havia una gran fam per tot el país;
26 Però a cap d'ells va ser enviat Elies, sinó a Sarepta, una ciutat de Sidó, a una dona que era vídua.
27 I molts leprosos hi havia a Israel en temps del profeta Eliseu; i cap d'ells va ser purificat, excepte Naaman el sirià.
28 I tots a la sinagoga, quan van sentir aquestes coses, es van omplir d'ira,
29 I es va aixecar, el van expulsar de la ciutat i el van conduir fins al cim del turó sobre el qual estava construïda la seva ciutat, perquè el fessin caure de cap.
30 Però ell, passant pel mig d'ells, se'n va anar,
31 I va baixar a Cafarnaüm, una ciutat de Galilea, i els va ensenyar els dies de dissabte.
32 I van quedar meravellats de la seva doctrina, perquè la seva paraula era amb poder.
33 I a la sinagoga hi havia un home que tenia un esperit d'un dimoni impur, i cridava amb veu forta:
34 dient: Deixeu-nos; Què tenim a veure amb tu, Jesús de Natzaret? has vingut a destruir-nos? et sé qui ets; el Sant de Déu.
35 I Jesús el va increpar, dient: --Calla i surt d'ell. I quan el dimoni l'hagué llençat al mig, en va sortir i no li va fer mal.
36 I tots van quedar meravellats i van parlar entre ells, dient: Quina paraula és aquesta! perquè amb autoritat i poder mana als esperits impurs, i ells surten.
37 I la seva fama es va estendre per tots els llocs del país al voltant.
38 I es va aixecar de la sinagoga i va entrar a casa de Simó. I la mare de la dona de Simó va tenir molta febre; i li van suplicar per ella.
39 I es va posar al seu costat i va increpar la febre; i la va deixar; i de seguida es va aixecar i els va servir.
40 Quan el sol es va posar, tots els que tenien malalts amb diverses malalties els van portar a ell; i va imposar les mans a cadascun d'ells i els va curar.
41 I de molts també van sortir dimonis que cridaven i deien: Tu ets Crist, Fill de Déu. I ell els increpava, els va permetre que no parlessin, perquè sabien que ell era el Crist.
42 I quan es va fer de dia, se'n va anar i va anar a un lloc desert; i la gent el va cercar, es va acostar a ell i el va detenir perquè no s'allunyés d'ells.
43 I els va dir: He de predicar el Regne de Déu també a altres ciutats, perquè per això sóc enviat.
44 I va predicar a les sinagogues de Galilea.

CAPÍTOL 5

1 I succeí que, mentre la gent s'apressava sobre ell per escoltar la paraula de Déu, es va quedar a peu del llac de Genesaret,
2 I va veure dues naus parades al costat del llac; però els pescadors havien sortit d'elles i rentaven les xarxes.

3 I va entrar en una de les naus, que era de Simó, i li va pregar que s'allunyés una mica de terra. I es va asseure i va ensenyar a la gent a sortir del vaixell.
4 Quan va acabar de parlar, va dir a Simó: Llança't a l'abisme i tira les xarxes per tirar.
5 I Simó, responent, li digué: Mestre, hem treballat tota la nit i no hem pres res; tanmateix, a la teva paraula, llençaré la xarxa.
6 I quan van fer això, van tancar una gran multitud de peixos i es va trencar la xarxa.
7 I van fer senyals als seus companys, que eren a l'altre vaixell, perquè vinguessin a ajudar-los. I vingueren i ompliren les dues naus, de manera que començaren a enfonsar-se.
8 Quan Simó Pere ho va veure, va caure als genolls de Jesús i li va dir: Aparteu-vos de mi; perquè sóc un home pecador, Senyor.
9 Perquè ell i tots els que anaven amb ell es van sorprendre de l'esborrany dels peixos que havien agafat:
10 I també Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. I Jesús digué a Simó: No tinguis por; d'ara endavant agafaràs homes.
11 I quan van portar les seves naus a terra, ho van abandonar tot i el van seguir.
12 I succeí que quan ell era a una certa ciutat, va veure un home ple de lepra; el qual, veient Jesús, es va caure de cap a sobre i li va suplicar, dient: Senyor, si vols, em pots netejar.
13 I va allargar la mà i el va tocar, dient: --Ho vull; sigues net. I de seguida la lepra se'n va apartar.
14 I li va manar que no ho digués a ningú, sinó que vés i mostra't al sacerdot i ofereix per la teva purificació, tal com Moisès va ordenar, com a testimoniatge.
15 Però més i més la fama d'ell es va estendre; i grans multituds es van reunir per escoltar i per ser guarits per ell de les seves malalties.
16 I es va retirar al desert i va pregar.
17 I succeí que un dia, mentre ensenyava, hi havia fariseus i doctors de la Llei asseguts, que venien de totes les ciutats de Galilea, Judea i Jerusalem, i el poder del Senyor. estava present per curar-los.
18 I, vet aquí, uns homes van portar en un llit un home que estava paratitzat, i van buscar mitjans per fer-lo entrar i posar-lo davant seu.
19 I com que no sabien com el podien fer entrar a causa de la multitud, van pujar al terrat i el van fer baixar per les rajoles amb el seu llit al mig, davant de Jesús.
20 I quan va veure la seva fe, li va dir: Home, els teus pecats et són perdonats.
21 I els escribas i els fariseus van començar a raonar, dient: Qui és aquest que parla blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats, sinó només Déu?
22 Però quan Jesús va adonar-se dels seus pensaments, responent els va dir: Què penseu en el vostre cor?
23 Si és més fàcil dir: Els teus pecats et són perdonats; o dir: Aixeca't i camina?
24 Però perquè sàpigues que el Fill de l'home té poder a la terra per perdonar els pecats (va dir al paralític): Jo et dic: Aixeca't, agafa el teu llit i entra a casa teva.
25 I de seguida es va aixecar davant d'ells, va agafar allò on estava estirat i se'n va anar a casa seva, glorificant Déu.
26 I tots es van quedar meravellats i van glorificar Déu i es van omplir de por, dient: Avui hem vist coses estranyes.
27 Després d'això, va sortir i va veure un publicà, que es deia Leví, assegut a la duana, i li va dir: Segueix-me.
28 I ho va deixar tot, es va aixecar i el va seguir.
29 I Leví li va fer una gran festa a casa seva; i hi havia una gran colla de publicants i d'altres que s'asseien amb ells.
30 Però els seus escribes i fariseus van murmurar contra els seus deixebles, dient: Per què mengeu i beveu amb els publicans i els pecadors?
31 I Jesús responent els digué: Els que estan sans no necessiten metge; però els que estan malalts.
32 No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors al penediment.
33 I li van dir: Per què els deixebles de Joan dejunen sovint i fan oracions, i també els deixebles dels fariseus? però el teu menja i beu?
34 I els va dir: ¿Podeu fer dejunar els fills de la cambra dels nuvis, mentre el nuvi és amb ells?
35 Però vindran dies en què el nuvi els serà llevat, i llavors dejunaran en aquells dies.
36 I també els va parlar una paràbola; Ningú posa un tros d'un vestit nou sobre un vell; si no és així, tant el nou fa una renda, i la peça que es va treure del nou no concorda amb el vell.
37 I ningú no posa vi nou en ampolles velles; en cas contrari, el vi nou rebentarà les ampolles i s'abocarà, i les ampolles es perdran.
38 Però cal posar vi nou en ampolles noves; i tots dos es conserven.
39 Ningú, després d'haver begut vi vell, no desitja de nou, perquè diu: El vell és millor.

CAPÍTOL 6

1 I succeí que el segon dissabte després del primer, va passar pels camps de blat; i els seus deixebles arrencaven les espigues i les menjaven, fregant-les a les mans.
2 I alguns dels fariseus els digueren: Per què feu allò que no és lícit fer en dissabte?
3 I Jesús, responent-los, digué: No heu llegit tant com això, el que va fer David, quan ell mateix va tenir gana i els qui estaven amb ell?
4 Com va entrar a la casa de Déu, va prendre i va menjar els pans de la proposta, i també els va donar als qui anaven amb ell; que no és lícit menjar sinó només per als sacerdots?
5 I els digué: Que el Fill de l'home és també el Senyor del dissabte.
6 I succeí també un altre dissabte, que entrà a la sinagoga i ensenyava; i hi havia un home que tenia la mà dreta seca.
7 I els escribas i els fariseus el miraven per saber si curaria el dissabte; perquè poguessin trobar una acusació contra ell.
8 Però ell coneixia els seus pensaments i va dir a l'home que tenia la mà seca: Aixeca't i posa't enmig. I es va aixecar i es va aixecar.
9 Llavors Jesús els digué: Us demanaré una cosa; És lícit els dies de dissabte fer el bé o fer el mal? per salvar la vida, o per destruir-la?
10 I mirant-los a tots al voltant, va dir a l'home: Estira la mà. I així ho va fer: i la seva mà va ser restaurada com l'altra.

11 I es van omplir de bogeria; i es van comunicar els uns amb els altres el que podien fer a Jesús.
12 I succeí en aquells dies que va sortir a una muntanya a pregar i va romandre tota la nit pregant a Déu.
13 Quan es va fer de dia, va cridar a ell els seus deixebles, i d'ells en va triar dotze, als quals també va anomenar apòstols;
14 Simó, a qui també anomenava Pere, i Andreu, el seu germà, Jaume i Joan, Felip i Bartomeu,
15 Mateu i Tomàs, Jaume, fill d'Alfeu, i Simó anomenat Zelotes,
16 I Judes, germà de Jaume, i Judes Iscariote, que també era el traïdor.
17 I va baixar amb ells i es va quedar a la plana, i la companyia dels seus deixebles i una gran multitud de gent de tota Judea i Jerusalem, i de la costa de Tir i Sidó, que va venir a escoltar-lo. i per ser guarits de les seves malalties;
18 I els que estaven afligits pels esperits impurs, i van ser curats.
19 I tota la gent buscava tocar-lo, perquè d'ell sortia virtut i els guaria a tots.
20 I va alçar els ulls cap als seus deixebles i va dir: Beneïts sigueu els pobres, perquè el vostre és el Regne de Déu.
21 Feliços els que ara teniu fam, perquè estareu saciats. Feliços els que ara ploreu, perquè riureu.
22 Feliços sou quan els homes us odiin i us separen de la seva companyia, us insultin i rebutgin el vostre nom com a dolent, per amor del Fill de l'home.
23 Alegreu-vos aquell dia i saltejau d'alegria, perquè, vet aquí, la vostra recompensa és gran al cel, perquè així ho van fer els seus pares amb els profetes.
24 Però ai de vosaltres que sou rics! perquè heu rebut el vostre consol.
25 Ai de vosaltres que sou plens! perquè tindreu fam. Ai de vosaltres que rieu ara! perquè plorareu i plorareu.
26 Ai de vosaltres, quan tots parlin bé de vosaltres! perquè així van fer els seus pares amb els falsos profetes.
27 Però jo us dic als qui escolteu: Estimeu els vostres enemics, feu el bé als qui us odien,
28 Beneïu els qui us maleeixen i pregueu per aquells que us maltracten.
29 I al qui et colpeja a una galta, ofereix també l'altra; i el que et treu el mantell, no prohibeix que et porti també el mantell.
30 Dóna a tothom que et demani; i del qui t'emporta els teus béns no els tornis a demanar.
31 I com voleu que els homes us facin, feu també vosaltres també amb ells.
32 Perquè si estimeu els qui us estimen, quina gràcies teniu? perquè els pecadors també estimen els qui els estimen.
33 I si feu bé als qui us fan bé, quina gràcies en teniu? perquè els pecadors també fan el mateix.
34 I si presteu a aquells de qui espereu rebre, quin agraïment teniu? perquè els pecadors també presten als pecadors, per rebre'n de nou.
35 Però estimeu els vostres enemics, feu el bé i presteu sense esperar res més; i la vostra recompensa serà gran, i sereu els fills de l'Altíssim, perquè és benigne amb els ingrats i amb els dolents.
36 Sigueu, doncs, misericordiosos, com també ho és el vostre Pare.
37 No jutgeu, i no sereu jutjats: no condemneu, i no sereu condemnats: perdoneu i sereu perdonats:
38 Doneu, i us serà donat; bona mesura, pressionada i sacsejada junts i tombant, els homes donaran al teu si. Perquè amb la mateixa mesura amb què mesureu, us tornarà a mesurar.
39 I els va dir una paràbola: Pot el cec guiar el cec? no cauran tots dos a la rasa?
40 El deixeble no està per sobre del seu mestre, però tot el que és perfecte serà com el seu mestre.
41 I per què mires la palla que hi ha a l'ull del teu germà, però no t'adones de la biga que hi ha al teu propi ull?
42 O com pots dir al teu germà: Germà, deixa'm treure la palla que hi ha al teu ull, quan tu mateix no veus la biga que hi ha al teu ull? Hipòcrita, treu primer la biga del teu propi ull, i després veuràs clarament per treure la palla que hi ha a l'ull del teu germà.
43 Perquè un bon arbre no dóna fruits corruptes; ni un arbre corrupte no dóna bons fruits.
44 Perquè cada arbre es coneix pel seu propi fruit. Perquè d'espines els homes no recullen figues, ni d'esbarzers en recullen raïm.
45 Un home bo del bon tresor del seu cor treu el que és bo; i un home dolent del mal tresor del seu cor treu allò que és dolent, perquè de l'abundància del cor parla la seva boca.
46 I per què em crideu: Senyor, Senyor, i no feu el que dic?
47 Qui ve a mi, escolta les meves paraules i les compleix, us mostraré a qui és semblant:
48 És com un home que va construir una casa, va cavar profundament i va posar els fonaments sobre una roca; i quan va sorgir el diluvi, el rierol va colpejar amb força sobre aquella casa i no la va poder sacsejar, perquè estava fundada sobre una roca. .
49 Però el qui escolta i no fa, és com un home que, sense fonaments, va construir una casa a la terra; contra la qual la riera va bategar amb vehemència, i de seguida va caure; i la ruïna d'aquella casa era gran.

CAPÍTOL 7

1 Quan va acabar totes les seves paraules davant l'audiència del poble, va entrar a Cafarnaüm.
2 I el servent d'un centurió, que era estimat per ell, estava malalt i disposat a morir.
3 I quan va sentir parlar de Jesús, li va enviar els ancians dels jueus, pregant-li que vingués a guarir el seu servent.
4 I quan es van acostar a Jesús, li van suplicar immediatament, dient-li que era digne per a qui fes això:
5 Perquè estima la nostra nació, i ens ha construït una sinagoga.
6 Llavors Jesús va anar amb ells. I quan ja no era lluny de casa, el centurió li va enviar amics, dient-li: Senyor, no et preocupis, perquè no sóc digne que entris sota el meu sostre.
7 Per tant, tampoc em vaig considerar digne d'anar a tu; però digues en una paraula, i el meu servent serà guarit.
8 Perquè també sóc un home sotmès a autoritat, que tinc soldats al meu ordre, i dic a un: Vés, i se'n va; i a un altre: Vine, i ve; i al meu servent: Fes això, i ell ho fa.
9 Quan Jesús va sentir aquestes coses, es va meravellar d'ell, es va girar i va dir a la gent que el seguia: Us dic que no he trobat tanta fe, no, ni a Israel.

10 I els enviats, tornant a casa, van trobar el criat que havia estat malalt.
11 I succeí que l'endemà va anar a una ciutat anomenada Nain; i molts dels seus deixebles anaven amb ell i molta gent.
12 Quan es va acostar a la porta de la ciutat, va veure que un mort era endut, l'únic fill de la seva mare, i ella era vídua; i molta gent de la ciutat estava amb ella.
13 I quan el Senyor la va veure, es va compadir d'ella i li va dir: No ploris.
14 I ell va venir i va tocar l'arca, i els qui el portaven es van quedar quiets. I ell va dir: Jove, et dic: Aixeca't.
15 I el mort es va aixecar i va començar a parlar. I el va lliurar a la seva mare.
16 I es va apoderar de tots, i van glorificar Déu, dient: Que un gran profeta s'ha aixecat entre nosaltres; i que Déu ha visitat el seu poble.
17 I aquest rumor sobre ell es va estendre per tota Judea i per tota la regió del voltant.
18 I els deixebles de Joan li van mostrar totes aquestes coses.
19 Joan, cridant a ell, dos dels seus deixebles els va enviar a Jesús, dient-los: «¿Eres tu el que ha de venir? o en busquem un altre?
20 Quan els homes es van acostar a ell, li van dir: Joan Baptista ens ha enviat a tu per dir-te: Ets tu el que ha de venir? o en busquem un altre?
21 I en aquella mateixa hora va guarir molts de les seves malalties i plagues i dels esperits dolents; i a molts cecs els va donar la vista.
22 Llavors Jesús responent els digué: --Veniu i expliqueu a Joan el que heu vist i sentit; com els cecs veuen, els coixos caminen, els leprosos es purifiquen, els sords escolten, els morts ressuscitan, als pobres s'anuncia l'evangeli.
23 I benaventurat és aquell qui no s'ofensi en mi.
24 I quan els missatgers de Joan se'n van anar, va començar a parlar a la gent sobre Joan: Què vau anar a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent?
25 Però què heu sortit a veure? Un home vestit amb vestits suaus? Heus aquí, els que porten magníficament vestits i viuen amb delicadesa, són a les corts dels reis.
26 Però què heu sortit a veure? Un profeta? Sí, us ho dic, i molt més que un profeta.
27 Aquest és aquell de qui està escrit: Heus aquí, jo envio el meu missatger davant teu, el qual prepararà el teu camí davant teu.
28 Perquè us dic que entre els nascuts de dona no hi ha cap profeta més gran que Joan Baptista, però el més petit al Regne de Déu és més gran que ell.
29 I tota la gent que l'escoltava, i els publicans, van justificar Déu, sent batejats amb el baptisme de Joan.
30 Però els fariseus i els advocats van rebutjar el consell de Déu contra ells mateixos, sense ser batejats per ell.
31 I el Senyor va dir: Amb què, doncs, compararé els homes d'aquesta generació? i com són?
32 Són com nens asseguts a la plaça i cridant-se els uns als altres i dient: Us hem tocat la flauta i no heu ballat; us hem plorat i no heu plorat.
33 Perquè Joan el Baptista va venir ni menjant pa ni bevent vi; i dieu: Té un dimoni.
34 El Fill de l'home ha vingut menjant i bevent; i dieu: Heus aquí un home glotós i un bevedor de vi, amic dels publicans i dels pecadors!
35 Però la saviesa és justificada de tots els seus fills.
36 I un dels fariseus li va demanar que mengés amb ell. I va entrar a casa del fariseu i es va asseure a menjar.
37 I, vet aquí, una dona a la ciutat, que era pecadora, quan va saber que Jesús estava assegut a dinar a casa del fariseu, va portar una caixa d'alabastre amb ungüent.
38 I es va posar als seus peus darrere d'ell plorant, i va començar a rentar-li els peus amb llàgrimes, i els va eixugar amb els cabells del seu cap, i li va besar els peus i els va ungir amb l'ungüent.
39 Quan el fariseu que l'havia convidat ho va veure, va parlar dins seu dient: Aquest home, si fos profeta, sabria qui i quina és la dona que el toca, perquè és una pecadora.
40 I Jesús responent li digué: Simó, tinc alguna cosa a dir-te. I ell diu: Mestre, digues.
41 Hi havia un creditor que tenia dos deutors: l'un devia cinc-cents denics i l'altre cinquanta.
42 I quan no tenien res a pagar, els va perdonar francament a tots dos. Digues-me, doncs, quin d'ells l'estimarà més?
43 Simó respongué i digué: Suposo que aquell a qui més va perdonar. I ell li digué: Has jutjat bé.
44 I es va girar cap a la dona i va dir a Simó: Veus aquesta dona? Vaig entrar a casa teva, no em vas donar aigua per als meus peus, però ella m'ha rentat els peus amb llàgrimes i els ha eixugat amb els cabells del seu cap.
45 No em vas fer cap petó, però aquesta dona des del moment en què vaig entrar no ha parat de besar-me els peus.
46 No em vas ungir el cap amb oli, però aquesta dona m'ha ungit els peus amb perfum.
47 Per això et dic que els seus pecats, que són molts, són perdonats; perquè estimava molt; però a qui poc se li perdona, el mateix estima poc.
48 I ell li va dir: Els teus pecats són perdonats.
49 I els qui s'asseien a dinar amb ell van començar a dir dintre d'ells: Qui és aquest que també perdona els pecats?
50 I digué a la dona: La teva fe t'ha salvat; anar en pau.

CAPÍTOL 8

1 I succeí després que anà per totes les ciutats i pobles, predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu; i els dotze estaven amb ell.
2 I algunes dones, que havien estat guarides dels mals esperits i de les malalties, Maria anomenada Magdalena, de la qual van sortir set dimonis,
3 I Joana, la dona de Chuza, l'administrador d'Herodes, i Susanna, i molts altres, que el servien amb els seus béns.
4 I quan molta gent es va reunir i venia a ell de totes les ciutats, va parlar amb una paràbola:
5 Un sembrador va sortir a sembrar la seva llavor; i mentre sembrava, una part va caure pel costat del camí; i va ser trepitjat, i les aus del cel el van devorar.
6 I alguns van caure sobre una roca; i tan bon punt va néixer, es va marcir, perquè no tenia humitat.
7 I una part va caure entre les espines; i les espines van sorgir amb ell i el van sufocar.

8 I un altre va caure a terra bona, va sorgir i va donar fruit al centenar. I quan va haver dit aquestes coses, va cridar: Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.
9 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Quina pot ser aquesta paràbola?
10 I ell va dir: A vosaltres és donat a conèixer els misteris del Regne de Déu; però als altres en paràboles; que veient no vegin, i escoltant no entenguin.
11 La paràbola és aquesta: La llavor és la paraula de Déu.
12 Els que estan al costat del camí són els que escolten; aleshores ve el dimoni i els treu la paraula del cor, perquè no creguin i es salven.
13 Els que estan a la roca són els que, quan escolten, reben la paraula amb alegria; i aquests no tenen arrel, que durant un temps creuen, i en temps de temptació cauen.
14 I el que va caure entre les espines són aquells que, quan ho han sentit, surten i s'ofeguen per les preocupacions, les riqueses i els plaers d'aquesta vida, i no porten cap fruit a la perfecció.
15 Però, en bona terra, són aquells que amb un cor honest i bon, havent escoltat la paraula, la guarden i donen fruit amb paciència.
16 Ningú, quan ha encès una espelma, no la cobreix amb un recipient ni la posa sota un llit; sinó que el posa sobre un candelabro, perquè els qui entren vegin la llum.
17 Perquè res és secret, que no es manifesti; ni res amagat, que no es conegui i s'extingeixi.
18 Vigileu, doncs, com escolteu, perquè a qui tingui, se li donarà; i qui no té, li serà pres fins i tot allò que sembla tenir.
19 Llavors es van acostar a ell la seva mare i els seus germans, i no van poder venir contra ell per la premsa.
20 I alguns li van dir: La teva mare i els teus germans estan fora, desitjant veure't.
21 I ell respongué i els digué: La meva mare i els meus germans són aquests que escolten la paraula de Déu i la compleixen.
22 Un dia, ell va pujar a una barca amb els seus deixebles i els va dir: -- Passem a l'altra banda del llac. I es van llançar.
23 Però mentre navegaven, es va adormir; i va caure una tempesta de vent sobre el llac; i es van omplir d'aigua i estaven en perill.
24 I es van acostar a ell i el van despertar dient: Mestre, mestre, morim. Llavors es va aixecar i va increpar el vent i la furia de l'aigua; i van cessar, i es va fer una calma.
25 I els va dir: On és la vostra fe? I ells, espantats, es preguntaven els uns als altres: Quina mena d'home és aquest! perquè ell mana fins i tot als vents i l'aigua, i ells l'obeeixen.
26 I van arribar al país dels gadarenus, enfront de Galilea.
27 I quan va sortir a terra, el va trobar fora de la ciutat un home, que tenia dimonis des de feia temps, i no guardava vestits, ni s'allotjava a cap casa, sinó als sepulcres.
28 Quan va veure Jesús, va cridar i es va arrossegar davant d'ell, i va dir en gran veu: Què tinc a veure amb tu, Jesús, Fill de Déu Altíssim? Et suplico, no em turmentis.
29 (Perquè havia manat que l'esperit impur que sortís de l'home. Moltes vegades l'havia agafat; i el van mantenir lligat amb cadenes i caixes, i va trencar les lligams i va ser expulsat pel dimoni al desert.)
30 I Jesús li va preguntar, dient: Com et dius? I digué: Legió, perquè molts dimonis li van entrar.
31 I li van suplicar que no els manés que sortissin al fons.
32 Allà hi havia un ramat de molts porcs pasturant a la muntanya, i li demanaven que els permetés entrar-hi. I els va patir.
33 Aleshores, els dimonis van sortir de l'home i van entrar als porcs; i el ramat va córrer violentament per un indret costerut cap al llac, i es va sufocar.
34 Quan els que els donaven de menjar van veure el que s'havia fet, van fugir i van anar a explicar-ho a la ciutat i al camp.
35 Llavors van sortir a veure què es feia; i es va acostar a Jesús, i va trobar l'home del qual havien sortit els dimonis, assegut als peus de Jesús, vestit i amb sa de judici; i van tenir por.
36 Els qui ho veien també els digueren com es curava el posseïdor dels dimonis.
37 Llavors tota la multitud del país dels gadarenus al voltant li va suplicar que se n'anés d'ells; perquè es van agafar amb gran por; i va pujar al vaixell i va tornar.
38 L'home del qual havien sortit els dimonis li va suplicar que estigués amb ell, però Jesús el va fer marxar dient:
39 Torna a casa teva i mostra les grans coses que Déu t'ha fet. I se'n va anar i va publicar per tota la ciutat les grans coses que Jesús li havia fet.
40 I succeí que, quan Jesús va tornar, la gent el va rebre de bon grat, perquè tots l'esperaven.
41 I vet aquí que va venir un home que es deia Jair, que era cap de la sinagoga; i es va arrossegar als peus de Jesús i li va suplicar que entrés a casa seva:
42 Perquè tenia una única filla, d'uns dotze anys d'edat, i ella estava moribunda. Però mentre anava, la gent l'amuntegava.
43 I una dona que tenia dotze anys de flux de sang, que havia gastat tota la seva vida amb metges, i no podia ser guarida de cap,
44 Va venir darrere d'ell i va tocar la vora del seu vestit; i immediatament el seu flux de sang es va apagar.
45 I Jesús va dir: Qui m'ha tocat? Quan tots van negar, Pere i els que eren amb ell van dir: Mestre, la gent t'amuntega i t'apreta, i dius: Qui m'ha tocat?
46 I Jesús va dir: Algú m'ha tocat, perquè veig que la virtut ha sortit de mi.
47 I quan la dona va veure que no s'amagava, va venir tremolant, i es va arrossegar davant d'ell, i li va explicar davant de tot el poble per quina raó l'havia tocat i com va ser curada immediatament.
48 I ell li digué: Filla, consol; la teva fe t'ha guarida; anar en pau.
49 Mentre encara parlava, va venir un de la casa del cap de la sinagoga i li va dir: La teva filla ha mort; no molesti el Mestre.
50 Però Jesús, quan ho va sentir, li va respondre dient: No tinguis por: creu només, i ella serà guarida.
51 I quan va entrar a casa, no va deixar entrar ningú, excepte Pere, Jaume i Joan, i el pare i la mare de la donzella.
52 I tots ploraven i la ploraven, però ell digué: No ploreu; ella no és morta, sinó que dorm.
53 I es van riure d'ell amb menyspreu, sabent que era morta.
54 I els va fer fora a tots, la va agafar de la mà i va cridar, dient: Donzella, aixeca't.

55 I el seu esperit va tornar, i ella es va aixecar de seguida; i ell va manar que li donara menjar.
56 I els seus pares es van quedar meravellats, però ell els va manar que no diguessin a ningú el que havia passat.

CAPÍTOL 9

1 Llavors va reunir els seus dotze deixebles i els va donar poder i autoritat sobre tots els dimonis i per guarir malalties.
2 I els va enviar a predicar el Regne de Déu i a guarir els malalts.
3 I els digué: No porteu res pel vostre viatge, ni bastons, ni carter, ni pa, ni diners; ni tenen dos abrics cadascun.
4 I a qualsevol casa a la qual entreu, hi romaneu, i d'allí marxeu.
5 I qui no us rebi, quan sortiu d'aquesta ciutat, sacsegeu la pols dels vostres peus com a testimoni contra ells.
6 I van marxar i van anar per les ciutats, predicant l'evangeli i curant per tot arreu.
7 Llavors Herodes el tetrarca va saber de tot el que havia fet per ell; i es va quedar perplex perquè d'alguns es deia que Joan havia ressuscitat d'entre els morts;
8 I d'alguns, que Elies havia aparegut; i d'altres, que un dels vells profetes va ressuscitar.
9 Herodes va dir: He decapitat Joan; però, qui és aquest, de qui sento aquestes coses? I va desitjar veure'l.
10 I els apòstols, quan van tornar, li van explicar tot el que havien fet. I els va agafar i se'n va anar a un costat en un lloc desert de la ciutat anomenada Betsaida.
11 I el poble, en saber-ho, el va seguir, i ell els va rebre i els va parlar del Regne de Déu i va guarir els que tenien necessitat de curació.
12 I quan el dia va començar a passar-se, van venir els dotze i li van dir: Envia la gent perquè vagi a les ciutats i camps dels voltants, s'allotgin i agafin menjar, perquè estem aquí en un lloc desert.
13 Però ell els digué: Doneu-los de menjar. I ells van dir: No tenim més que cinc pans i dos peixos; excepte que anem a comprar carn per a tota aquesta gent.
14 Perquè eren uns cinc mil homes. I digué als seus deixebles: Feu-los seure per cinquanta persones en grup.
15 I així ho van fer i els van fer seure a tots.
16 Llavors va agafar els cinc pans i els dos peixos, i mirant al cel, els va beneir, els va trencar i els va donar als deixebles perquè els posessin davant la gent.
17 I van menjar i es van farcir, i es van agafar dotze cistelles dels fragments que els quedaven.
18 I succeí que mentre ell estava sol pregant, els seus deixebles eren amb ell; i els va preguntar: Qui diu el poble que sóc jo?
19 Ells responent digueren: Joan Baptista; però alguns diuen: Elies; i altres diuen que un dels vells profetes ha ressuscitat.
20 Ell els va dir: Però vosaltres, qui dieu que sóc jo? Pere responent digué: El Crist de Déu.
21 I els va ordenar estrictament i els va manar que no diguessin això a ningú;
22 dient: El Fill de l'home ha de patir moltes coses i ser rebutjat pels ancians, els principals sacerdots i els escribas, ser assassinat i ressuscitar el tercer dia.
23 I els digué a tots: Si algú vol venir després de mi, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu cada dia i em segueixi.
24 Perquè qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; però qui perdi la seva vida per causa meva, aquest la salvarà.
25 Perquè, de què beneficia l'home, si guanya el món sencer, es perd o és rebutjat?
26 Perquè qui s'avergonyi de mi i de les meves paraules, el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell, quan vingui en la seva pròpia glòria, en la del seu Pare i dels sants àngels.
27 Però us dic de veritat que hi ha alguns que estan aquí, que no tastaran la mort fins que no vegin el Regne de Déu.
28 I succeí que uns vuit dies després d'aquestes paraules, va agafar Pere, Joan i Jaume, i va pujar a una muntanya a pregar.
29 I mentre pregava, la forma del seu rostre es va alterar, i els seus vestits eren blancs i brillants.
30 I vet aquí que van parlar amb ell dos homes, que eren Moisès i Elies:
31 El qual va aparèixer en glòria i va parlar de la seva mort que havia de complir a Jerusalem.
32 Però Pere i els que anaven amb ell estaven pesats de son; i quan es van despertar, van veure la seva glòria i els dos homes que estaven amb ell.
33 I succeí que quan s'allunyaven d'ell, Pere digué a Jesús: Mestre, és bo que estiguem aquí; i fem tres tabernacles; un per a tu, un per a Moisès i un altre per a Elies, sense saber què deia.
34 Mentre ell parlava així, un núvol va venir i els va ombrejar; i van tenir por quan van entrar al núvol.
35 I va sorgir una veu del núvol que deia: Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo.
36 I quan la veu va passar, Jesús es va trobar sol. I el van mantenir a prop, i no van dir a ningú en aquells dies res de les coses que havien vist.
37 I succeí que l'endemà, quan baixaven del turó, se'l va trobar molta gent.
38 I, vet aquí, un home de la gent va cridar, dient: Mestre, et suplico, mira el meu fill, perquè és el meu únic fill.
39 I he aquí, un esperit l'agafa, i de sobte crida; i li esquinça que torna a fer escuma, i fer-lo amb prou feines s'allunya d'ell.
40 I vaig demanar als teus deixebles que el expulsessin; i no podien.
41 I Jesús responent digué: Oh generació infidel i perversa, fins a quan seré amb vosaltres i us patiré? Porta el teu fill aquí.
42 I quan encara s'acostava, el dimoni el va llençar a terra i el va fer caure. I Jesús va increpar l'esperit impur, va guarir el nen i el va tornar a lliurar al seu pare.
43 I tots estaven meravellats del poder poderós de Déu. Però mentre tots es meravellaven de tot el que feia Jesús, digué als seus deixebles:
44 Que us caiguin aquestes paraules a les orelles: perquè el Fill de l'home serà lliurat en mans dels homes.
45 Però no van entendre aquesta paraula, i se'ls va ocultar, perquè no la van adonar; i van temer de preguntar-li aquesta paraula.
46 Llavors va sorgir entre ells un raonament sobre quin d'ells hauria de ser el més gran.
47 I Jesús, en adonar-se del pensament del seu cor, va agafar un nen i el va posar al costat:

48 I els digué: Qui rep aquest nen en el meu nom, em rep a
mi;
49 Joan respongué i digué: Mestre, hem vist un que
expulsava dimonis en nom teu; i li vam prohibir, perquè no
ens segueix.
50 I Jesús li digué: No li ho prohibeu, perquè el qui no està
contra nosaltres és per nosaltres.
51 I succeí que, quan va arribar l'hora que l'havien de rebre
aixecat, es va posar fermament el rostre per anar a
Jerusalem,
52 I li va enviar missatgers davant seu; i van anar i van
entrar a un poble dels samaritans per preparar-lo.
53 I no el van rebre, perquè el seu rostre era com si anés a
Jerusalem.
54 I quan els seus deixebles Jaume i Joan van veure això,
van dir: Senyor, vols que manem que baixi foc del cel i els
consumeixi, tal com va fer Elies?
55 Però ell es va tornar i els va increpar i els va dir: No
sabeu de quina mena d'esperit sou.
56 Perquè el Fill de l'home no ha vingut per destruir la vida
dels homes, sinó per salvar-los. I van anar a un altre poble.
57 I succeí que, mentre anaven pel camí, un home li va dir:
Senyor, et seguiré allà on vagis.
58 I Jesús li digué: Les guineus tenen forats, i els ocells del
cel tenen nius; però el Fill de l'home no té on posar el cap.
59 I va dir a un altre: Segueix-me. Però ell va dir: Senyor,
deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.
60 Jesús li digué: Deixa que els morts enterrin els seus
morts; però tu vés i predica el Regne de Déu.
61 I un altre també va dir: Senyor, et seguiré; però deixeu-
me anar primer a acomiadar-me d'ells, que són a casa meva.
62 I Jesús li digué: Ningú, després d'haver posat la mà a
l'arada i mirant enrere, no és apte per al Regne de Déu.

CAPÍTOL 10

1 Després d'això, el Senyor també en va nomenar setanta
altres, i els va enviar de dos en dos davant seu a totes les
ciutats i llocs on ell mateix havia d'anar.
2 Per això els va dir: La verema és gran, però els
treballadors són pocs; pregueu, doncs, al Senyor de la sega,
que enviï treballadors a la seva sega.
3 Vés als teus camins: vet aquí que us envio com anyells
entre llops.
4 No porteu ni bossa, ni cartera, ni sabates, i no saludeu
ningú pel camí.
5 I a qualsevol casa que entreu, primer digueu: Pau a
aquesta casa.
6 I si hi ha el fill de la pau, la vostra pau descansarà sobre
ell; si no, tornarà a tornar cap a vosaltres.
7 I quedeu-vos a la mateixa casa, menjant i bevent les
coses que donen, perquè el treballador és digne del seu sou.
No vagis de casa en casa.
8 I a qualsevol ciutat que entreu i us rebin, mengeu les
coses que us posen davant:
9 I guareix els malalts que hi ha, i digues-los: El Regne de
Déu s'ha apropat a vosaltres.
10 Però a qualsevol ciutat que entreu, i no us rebin, sortiu
als carrers de la mateixa i digueu:
11 Fins i tot la pols de la vostra ciutat, que s'ha enganxat
sobre nosaltres, us eixuguem; malgrat que estigueu segurs
d'això, que el Regne de Déu s'ha acostat a vosaltres.
12 Però us dic que en aquell dia serà més tolerable a
Sodoma que a aquella ciutat.
13 Ai de tu, Corazin! ai de tu, Betsaida! perquè si a Tir i
Sidó s'haguessin fet les grans obres que s'han fet en
vosaltres, fa molt de temps que s'havien penedit, asseguts
amb roba de sac i cendra.
14 Però al judici serà més tolerable per a Tir i Sidó que per
a vosaltres.
15 I tu, Cafarnaüm, que has estat exaltat fins al cel, seràs
llançat a l'infern.
16 Qui us escolta m'escolta; i qui et menysprea a mi em
menysprea; i qui em menysprea menysprea el qui m'ha
enviat.
17 I els setanta van tornar amb alegria, dient: Senyor, fins i
tot els dimonis se'ns sotmeten pel teu nom.
18 I els va dir: Vaig veure Satanàs com un llamp caure del
cel.
19 Heus aquí, us dono poder per trepitjar serps i escorpins,
i sobre tot el poder de l'enemic, i res us farà mal.
20 No obstant això, no us alegreu que els esperits us estan
sotmesos; sinó més aviat alegreu-vos, perquè els vostres
noms estan escrits al cel.
21 En aquella hora Jesús es va alegrar en esperit i va dir: Et
dono gràcies, oh Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè
has amagat aquestes coses als savis i savis, i les has revelat
als nens: així mateix, Pare; perquè així semblava bé als
teus ulls.
22 Tot m'ha estat lliurat del meu Pare; i ningú sap qui és el
Fill sinó el Pare; i qui és el Pare, sinó el Fill, i aquell a qui
el Fill el revelarà.
23 I el va dirigir als seus deixebles, i va dir en particular:
Feliços els ulls que veuen les coses que vosaltres veieu!
24 Perquè us dic que molts profetes i reis han desitjat veure
les coses que veieu, i no les han vist; i escoltar les coses
que escolteu i no les heu sentit.
25 I, vet aquí, un advocat de la llei es va aixecar i el va
temptar, dient: Mestre, què faré per heretar la vida eterna?
26 Ell li digué: Què hi ha escrit a la llei? com llegeixes?
27 I ell va respondre: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb
tot el teu cor, amb tota la teva ànima, amb tota la teva força
i amb tota la teva ment; i el teu proïsme com tu mateix.
28 I ell li digué: --Has respost bé; fes això i viuràs.
29 Però ell, disposat a justificar-se, va dir a Jesús: I qui és
el meu proïsme?
30 I Jesús respondent digué: Un home va baixar de
Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns lladres, que el
van despullar dels vestits, el van ferir i se'n van anar
deixant mig mort.
31 I per casualitat va baixar un sacerdot per aquest camí, i
quan el va veure, va passar per l'altra banda.
32 Així mateix, un levita, quan era al lloc, va venir, el va
mirar i va passar per l'altra banda.
33 Però un samarità que anava de viatge va arribar on era; i
quan el va veure, es va compadir d'ell.
34 I se'n va acostar i li va lligar les ferides, abocant-li oli i
vi, i el va posar sobre la seva pròpia bèstia, el va portar a
una fonda i va tenir cura d'ell.
35 L'endemà, quan se'n va anar, va treure dos denaris i els
va donar a l'amfitrió i li va dir: "Cuida'l; i tot el que gastis
més, quan torni, et pagaré.
36 Quin d'aquests tres creus que era el veí del que va caure
entre els lladres?

37 I ell va dir: El qui va tenir pietat d'ell. Llavors Jesús li digué: Vés i fes el mateix.
38 I succeí que mentre anaven, ell va entrar en un poble, i una dona que es deia Marta el va rebre a casa seva.
39 I ella tenia una germana anomenada Maria, que també s'asseia als peus de Jesús i escoltava la seva paraula.
40 Però la Marta estava avorrida per servir molt, i es va acostar a ell i li va dir: Senyor, no t'importa que la meva germana m'hagi deixat servir sol? digues-li, doncs, que m'ajudi.
41 I Jesús respongué i li digué: Marta, Marta, ets preocupada i preocupada per moltes coses;
42 Però una cosa és necessària: i Maria ha escollit la bona part, que no li serà treta.

CAPÍTOL 11

1 I succeí que mentre pregava en un lloc determinat, quan va acabar, un dels seus deixebles li va dir: Senyor, ensenya'ns a pregar, com també Joan va ensenyar als seus deixebles.
2 I els digué: Quan pregueu, digueu: Pare nostre que sou dels cels, sigui santificat el vostre nom. Vinga el teu regne. Es faci la teva voluntat, com al cel, així a la terra.
3 Dóna'ns dia a dia el nostre pa de cada dia.
4 I perdoneu-nos els nostres pecats; perquè també perdonem a tots els que ens deuen. I no ens deixis a la temptació; però allibera'ns del mal.
5 I els digué: Qui de vosaltres tingueu un amic i anirà a trobar-lo a mitjanit i li dirà: Amic, presta'm tres pans;
6 Perquè un amic meu en el seu viatge ha vingut a mi, i no tinc res a posar-li davant?
7 I ell, des de dins, respondrà i dirà: No em molestis; ara la porta està tancada i els meus fills són amb mi al llit; No puc aixecar-te i donar-te.
8 Us dic que encara que no s'aixecarà i li donarà, perquè és el seu amic, però per la seva importunitat s'aixecarà i li donarà tant com li calgui.
9 I us dic: Demaneu, i us donarà; busqueu, i trobareu; truqueu i se us obrirà.
10 Perquè tothom qui demana rep; i qui cerca troba; i al qui truqui se li obrirà.
11 Si un fill demana pa a algun de vosaltres que sigui pare, li donarà una pedra? o si demana un peix, li donarà una serp per peix?
12 O si demana un ou, li oferirà un escorpí?
13 Si doncs vosaltres, que sou dolents, sabeu donar bons dons als vostres fills, quant més el vostre Pare celestial donarà l'Esperit Sant als qui li ho demanin?
14 I estava expulsant un dimoni, i era mut. I succeí que, quan el dimoni havia sortit, el mut va parlar; i la gent es preguntava.
15 Però alguns d'ells deien: Ell expulsa els dimonis per mitjà de Beelzebub, el cap dels dimonis.
16 I d'altres, temptant-lo, buscaven d'ell un senyal del cel.
17 Però ell, coneixent els seus pensaments, els va dir: Tot regne dividit contra si mateix és desolat; i cau una casa dividida contra una casa.
18 Si Satanàs també està dividit contra ell mateix, com es mantindrà el seu regne? perquè dieu que jo expulso dimonis mitjançant Belzebú.
19 I si jo expulso els dimonis per Beelzebú, amb qui els expulsen els vostres fills? per això seran els vostres jutges.
20 Però si jo expulso els dimonis amb el dit de Déu, sens dubte el Regne de Déu ha vingut sobre vosaltres.
21 Quan un home fort armat guarda el seu palau, els seus béns estan en pau:
22 Però quan un més fort que ell s'enfronta a ell i el venç, li treu totes les seves armadures en què confiava i reparteix el seu botí.
23 Qui no està amb mi és contra mi, i qui no reuneix amb mi dispersa.
24 Quan l'esperit impur surt d'un home, camina per llocs secs buscant repòs; i no trobant-ne cap, diu: Tornaré a casa meva d'on he sortit.
25 I quan arriba, el troba escombrat i guarnit.
26 Llavors se'n va i li porta set esperits més dolents que ell; i entren i habiten allí: i l'últim estat d'aquell home és pitjor que el primer.
27 I succeí que, mentre ell deia aquestes coses, una dona de la gent va alçar la veu i li va dir: Feliç el ventre que t'ha parit i els pits que has matat.
28 Però ell va dir: Sí, més aviat, feliços els qui escolten la paraula de Déu i la guarden.
29 I quan el poble es va reunir, va començar a dir: Aquesta és una generació dolenta; cerquen un senyal; i no se li donarà cap senyal, sinó el senyal del profeta Jonàs.
30 Perquè com Jonàs va ser un senyal per als ninivetes, així ho serà el Fill de l'home per a aquesta generació.
31 La reina del sud s'aixecarà en el judici amb els homes d'aquesta generació i els condemnarà, perquè va venir dels extrems de la terra per escoltar la saviesa de Salomó; i vet aquí que hi ha un més gran que Salomó.
32 Els homes de Nínive s'aixecaran en el judici amb aquesta generació i la condemnaran, perquè es van penedir a la predicació de Jonàs; i vet aquí un més gran que Jonas.
33 Ningú, quan ha encès una espelma, no la posa en un lloc secret, ni sota un escull, sinó sobre un canelobre, perquè els qui entren vegin la llum.
34 La llum del cos és l'ull; per tant, quan el teu ull és sol, tot el teu cos també està ple de llum; però quan el teu ull és dolent, també el teu cos està ple de foscor.
35 Ves, doncs, que la llum que hi ha en tu no sigui foscor.
36 Per tant, si tot el teu cos està ple de llum, sense cap part fosca, tot serà ple de llum, com quan la brillantor d'una espelma t'il·lumina.
37 I mentre parlava, un fariseu li va demanar que sonés amb ell; i va entrar i es va asseure a menjar.
38 I quan el fariseu ho va veure, es va meravellar que no s'hagués rentat abans de sopar.
39 I el Senyor li va dir: Ara, els fariseus, netegeu l'exterior de la copa i del plat; però la teva part interior és plena de rapos i maldats.
40 Insensats, el que va fer el que és fora no va fer també el que és dins?
41 Més aviat feu almoina de les coses que teniu; i, vet aquí, totes les coses són netes per a vosaltres.
42 Però ai de vosaltres, fariseus! perquè demeu la menta, la ruda i tota mena d'herbes, i passeu per alt el judici i l'amor de Déu: això hauríeu d'haver fet, i no deixar l'altre desfet.
43 Ai de vosaltres, fariseus! perquè us agraden els seients superiors a les sinagogues, i les salutacions als mercats.

44 Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè sou com sepulcres que no apareixen, i els homes que passen per sobre ells no les coneixen.
45 Llavors un dels advocats va respondre i li va dir: Mestre, dient això, també ens retreu.
46 I va dir: Ai també de vosaltres, advocats! perquè carregueu els homes amb càrregues que cal portar, i vosaltres mateixos no les toqueu amb un dels vostres dits.
47 Ai de vosaltres! perquè construïu els sepulcres dels profetes, i els vostres pares els van matar.
48 Veritablement, doneu testimoni que permeteu les accions dels vostres pares, perquè realment els van matar, i vosaltres construïu els seus sepulcres.
49 Per això també va dir la saviesa de Déu: Els enviaré profetes i apòstols, i alguns d'ells mataran i perseguiran:
50 Perquè la sang de tots els profetes, que va ser vessada des de la fundació del món, sigui exigida d'aquesta generació;
51 Des de la sang d'Abel fins a la sang de Zacaries, que va desaparèixer entre l'altar i el temple: en veritat us dic que serà exigit a aquesta generació.
52 Ai de vosaltres, advocats! perquè us heu tret la clau del coneixement: no heu entrat en vosaltres mateixos, i els que hi entraven els heu impedit.
53 I mentre els deia aquestes coses, els escribas i els fariseus van començar a instar-lo amb vehemència i a provocar-lo perquè parlés de moltes coses:
54 L'empançaven i buscaven treure-li alguna cosa de la boca perquè l'acusessin.

CAPÍTOL 12

1 Mentrestant, quan s'ajuntava una multitud innombrable de gent, de tal manera que es trepitjaven l'un a l'altre, va començar a dir als seus deixebles primer de tot: Aneu amb compte amb el llevat dels fariseus, que és la hipocresia.
2 Perquè no hi ha res cobert, que no es revelarà; ni amagat, això no se sabrà.
3 Per tant, tot allò que heu dit a les tenebres serà escoltat a la llum; i allò que heu dit a l'orella als armaris serà proclamat als terrats.
4 I us dic, amics meus: No tingueu por dels que maten el cos, i després d'això ja no tenen res més que puguin fer.
5 Però us advertiré a qui temeu: temeu aquell que, després d'haver matat, té el poder de llançar a l'infern; sí, us dic: Teniu-lo por.
6 No es venen cinc pardals per dos lliures, i cap d'ells no s'oblida davant Déu?
7 Però fins i tot els cabells del teu cap estan tots comptats. No tingueu por, doncs: sou més valuosos que molts pardals.
8 També us dic: Qui em confessa davant els homes, el Fill de l'home també ho confessarà davant els àngels de Déu:
9 Però el qui em nega davant els homes serà negat davant els àngels de Déu.
10 I a qui digui una paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonat; però al qui blasfema contra l'Esperit Sant, no li serà perdonat.
11 I quan us portin a les sinagogues, als magistrats i als poders, no us preocupeu com o què respondreu, o què digueu:
12 Perquè l'Esperit Sant us ensenyarà a la mateixa hora el que heu de dir.
13 I un de la gent li va dir: Mestre, parla al meu germà perquè reparteixi l'herència amb mi.
14 I ell li va dir: Home, qui em va fer jutge o divisor sobre tu?
15 I els digué: --Veu en compte i tingueu cura de la cobdícia, perquè la vida d'un home no consisteix en l'abundància de les coses que posseeix.
16 I els va dir una paràbola, dient: La terra d'un home ric va produir abundantment;
17 I va pensar en ell mateix, dient: Què faré, perquè no tinc lloc on donar els meus fruits?
18 I va dir: Això faré: destruiré els meus graners i n'edificaré més grans; i allà donaré tots els meus fruits i els meus béns.
19 I diré a la meva ànima: Ànima, tens molts béns guardats per molts anys; tranquil·la, menja, beu i alegra't.
20 Però Déu li va dir: Insensat, aquesta nit se't demanarà l'ànima; llavors, de qui seran les coses que has proveït?
21 Així ho és el qui acumula tresors per a si mateix i no és ric amb Déu.
22 I va dir als seus deixebles: Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, què menjareu; ni pel cos, el que us vestireu.
23 La vida és més que la carn, i el cos és més que el vestit.
24 Mireu els corbs, perquè ni sembren ni cullen; que no tenen magatzem ni graner; i Déu els alimenta: quant més sou millors que els ocells?
25 I qui de vosaltres, pensant-ho, pot afegir una colzada a la seva estatura?
26 Si, doncs, no podeu fer allò que és més petit, per què us penseu en la resta?
27 Considereu els lliris com creixen: no treballen, no filen; i tanmateix us dic que Salomó amb tota la seva glòria no estava vestit com un d'aquests.
28 Si, doncs, Déu vesteix així l'herba que avui és al camp i demà es tira al forn; quant més us vestirà, oh de poca fe?
29 I no busqueu què menjareu o què beureu, ni tingueu la ment dubtosa.
30 Perquè totes aquestes coses busquen les nacions del món, i el vostre Pare sap que en teniu necessitat.
31 Més aviat busqueu el Regne de Déu; i totes aquestes coses us seran afegides.
32 No tinguis por, petit ramat; perquè el vostre Pare ha volgut donar-vos el regne.
33 Veniu el que teniu i feu almoina; Proporcioneu-vos bosses que no envelleixin, un tresor al cel que no falla, on cap lladre s'acosta, ni l'arna corromp.
34 Perquè on és el teu tresor, allà també hi serà el teu cor.
35 Que els vostres lloms estiguin cenyits, i els vostres llums encesos;
36 I vosaltres mateixos, com els homes que esperen el seu senyor quan torni de les noces; perquè quan vingui i truci, li obrin immediatament.
37 Feliços aquells servents que el senyor, quan vingui, els trobarà vigilant: en veritat us dic que es cenyirà i els farà seure a menjar, i sortirà i els servirà.
38 I si vindrà a la segona vigilància o vindrà a la tercera vigilància i els troba així, feliços aquests servents.
39 I sàpigues això: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora vindria el lladre, hauria vetllat i no hauria deixat que la seva casa fos trencada.

40 Estigueu, doncs, preparats també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora que no us penseu.
41 Llavors Pere li va dir: Senyor, ens parles aquesta paràbola a nosaltres o fins i tot a tots?
42 I el Senyor va dir: Qui és, doncs, aquell administrador fidel i savi, a qui el seu senyor posarà cap a la seva casa per donar-los la seva porció de carn en el seu temps?
43 Feliç aquell servent a qui el seu senyor quan vingui trobarà fent això.
44 De veritat us dic que el farà governar sobre tot el que té.
45 Però si aquell servent diu en el seu cor: El meu senyor retarda la seva vinguda; i començarà a colpejar els criats i les donzelles, i a menjar i a beure i a embriagar-se;
46 El senyor d'aquell servent vindrà un dia que no el busqui, i a l'hora que no se n'adoni, el tallarà, i li assignarà la seva part amb els infidels.
47 I aquell servent, que coneixia la voluntat del seu senyor i no es va preparar, ni va fer segons la seva voluntat, serà colpejat amb molts cops.
48 Però el qui no ho sabia i va fer coses dignes de cops, serà colpejat amb pocs cops. Perquè a qui se li doni molt, se li demanarà molt; i a qui els homes li han encarregat molt, li demanaran més.
49 He vingut a enviar foc a la terra; i què faré, si ja està encès?
50 Però tinc un baptisme amb què em batejar; i com estic estret fins a aconseguir-ho!
51 Us penseu que he vingut a donar pau a la terra? et dic, no; sinó més aviat divisió:
52 Perquè a partir d'ara n'hi haurà cinc en una casa dividits, tres contra dos i dos contra tres.
53 El pare estarà dividit contra el fill, i el fill contra el pare; la mare contra la filla, i la filla contra la mare; la sogra contra la seva nora, i la nora contra la seva sogra.
54 I també va dir al poble: Quan veieu que un núvol s'aixeca de l'oest, de seguida dieu: ve un xàfec; i així és.
55 I quan veieu que bufa el vent del sud, dieu: Hi haurà calor; i arriba a passar.
56 Hipòcrites, podeu discernir la faç del cel i de la terra; però com és que no discerniu aquest temps?
57 Sí, i per què ni tan sols per vosaltres mateixos jutgeu el que és just?
58 Quan vagis amb el teu adversari al magistrat, tal com estàs en el camí, fes diligència perquè puguis ser alliberat d'ell; no sigui que et guardi al jutge, i el jutge et lliura a l'oficial, i l'oficial et llança a la presó.
59 Et dic que no marxaràs d'allà fins que no hagis pagat l'últim àcar.

CAPÍTOL 13

1 En aquella època hi havia alguns que li parlaven dels galileus, la sang dels quals Pilat havia barrejat amb els seus sacrificis.
2 I Jesús responent els digué: Us penseu que aquests galileus eren pecadors més que tots els galileus, perquè van patir aquestes coses?
3 Us dic que no, però si no us penedeu, tots també perirem.
4 O els divuit, sobre els quals la torre de Siloé va caure i els va matar, us penseu que eren pecadors més que tots els homes que habitaven a Jerusalem?
5 Jo us dic que no, però si no us penedeu, tots també perireu.
6 També va parlar aquesta paràbola; Un home tenia plantada una figuera a la seva vinya; i va venir i va buscar-hi fruit, i no n'hi va trobar.
7 Llavors va dir al llaurador de la seva vinya: Heus aquí, aquests tres anys vinc a buscar fruit en aquesta figuera, i no en trobo; talla-la; per què s'engreixa la terra?
8 I ell, responent, li va dir: Senyor, deixa-ho també aquest any, fins que l'excavaré i l'excavaré.
9 I si dóna fruit, bé; i si no, després el tallaràs.
10 I el dissabte estava ensenyant en una de les sinagogues.
11 I, vet aquí, hi havia una dona que feia divuit anys que tenia un esperit de malaltia, que estava inclinada, i no podia de cap manera aixecar-se.
12 I quan Jesús la va veure, la va cridar i li va dir: Dona, estàs alliberada de la teva malaltia.
13 I ell li va imposar les mans, i de seguida ella es va endreçar i va glorificar Déu.
14 I el cap de la sinagoga va respondre indignat, perquè Jesús havia guarit en dissabte, i va dir a la gent: Hi ha sis dies en què els homes han de treballar; dia de dissabte.
15 Llavors el Senyor li va respondre i li va dir: Hipòcrita, cadascú de vosaltres, en dissabte, no deixa anar el seu bou o el seu ase de la parada i el porta a beure?
16 I aquesta dona, que és filla d'Abraham, a qui Satanàs ha lligat, vet aquí, aquests divuit anys, no hauria de ser deslligada d'aquest lligam el dissabte?
17 I quan va dir aquestes coses, tots els seus adversaris es van avergonyir, i tot el poble es va alegrar de totes les coses glorioses que havia fet per ell.
18 Llavors va dir: A què s'assembla el Regne de Déu? i a què m'hi assemblaré?
19 És com un gra de mostassa que un home va agafar i va llançar al seu jardí; i va créixer i va encerar un gran arbre; i les aus del cel s'allotjaven a les seves branques.
20 I de nou va dir: Amb què compararé el Regne de Déu?
21 És com el llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que tot va ser llevat.
22 I va anar per ciutats i pobles, ensenyant i marxant cap a Jerusalem.
23 Llavors algú li va dir: Senyor, són pocs els que es salven? I els va dir:
24 Esforçau-vos per entrar per la porta estreta: perquè us dic que molts buscaran entrar i no podran.
25 Quan l'amo de casa s'aixequi i hagi tancat la porta, i comenceu a quedar-vos fora i a trucar a la porta, dient: Senyor, Senyor, obre'ns; i ell et respondrà i et dirà: No sé d'on sou.
26 Llavors començareu a dir: Hem menjat i begut davant vostre, i heu ensenyat als nostres carrers.
27 Però ell dirà: Us dic que no sé d'on sou; allunyeu-vos de mi, tots els treballadors de la iniquitat.
28 Allà hi haurà plors i cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isaac, Jacob i tots els profetes, al regne de Déu, i vosaltres mateixos expulsats.
29 I vindran de l'est, i de l'oest, i del nord i del sud, i s'asseuran al regne de Déu.
30 I, vet aquí, hi ha últims que seran primers, i hi ha primers que seran últims.
31 Aquell dia vingueren alguns fariseus i li digueren: Surt i marxa d'aquí, perquè Herodes et matarà.

32 I els digué: " Aneu i digueu a aquella guineu: Heus aquí, faig fora els dimonis i faig cures avui i demà, i al tercer dia seré perfeccionat".
33 No obstant això, he de caminar avui, i demà i l'endemà, perquè no pot ser que un profeta mori fora de Jerusalem.
34 Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedreu els que t'han enviat; Quantes vegades hauria reunit els vostres fills, com una gallina reuneix la seva cria sota les seves ales, i vosaltres no ho volíeu!
35 Heus aquí, la vostra casa us ha deixat desolada; i en veritat us dic: no em veureu, fins que arribi el moment en què digueu: Beneït el que ve en nom del Senyor.

CAPÍTOL 14

1 I succeí que, mentre entrava a casa d'un dels principals fariseus per menjar pa el dissabte, el van vigilar.
2 I, vet aquí, davant d'ell hi havia un home que tenia l'hidropèsia.
3 I Jesús, responent, va parlar als professors de la llei i als fariseus, dient: És lícit guarir en dissabte?
4 I callaren. I el va agafar, el va curar i el va deixar anar;
5 I els va respondre dient: Qui de vosaltres tindrà caigut un ase o un bou a la fossa i no el traurà de seguida en dissabte?
6 I no van poder tornar a respondre-li a aquestes coses.
7 I va proposar una paràbola als convidats, quan va observar com escollien les habitacions principals; dient-los,
8 Quan algun home us convida a un casament, no us asseieu a l'habitació més alta; no sigui que un home més honorable que tu sigui convidat per ell;
9 I el qui t'ha demanat a tu i a ell vingui i et digui: Dona lloc a aquest home; i comences amb vergonya a prendre l'habitació més baixa.
10 Però quan et conviden, vés i seu a l'habitació més baixa; perquè quan vingui el qui t'ha manat, et digui: Amic, puja més amunt; llavors t'adoraràs davant dels qui seuen amb tu.
11 Perquè qui s'enaltirà serà humiliat; i el qui s'humilia serà exaltat.
12 Llavors també va dir al que el va dir: Quan facis un sopar o un sopar, no cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni els teus veïns rics; no sigui que ells també et tornin a demanar i et facin una recompensa.
13 Però quan facis una festa, crida als pobres, als manilles, als coixos i als cecs:
14 I seràs beneït; perquè no et poden pagar, perquè seràs recompensat a la resurrecció dels justos.
15 I quan un dels que anaven a dinar amb ell va sentir aquestes coses, li va dir: Feliç el qui menjarà pa al Regne de Déu.
16 Llavors li va dir: Un home va fer un gran sopar i va convidar a molts:
17 I va enviar el seu servent a l'hora del sopar a dir als convidats: Vine; perquè ara totes les coses estan a punt.
18 I tots d'un mateix consentiment van començar a excusar-se. El primer li va dir: He comprat un tros de terra, i he d'anar a veure'l; et prego que em disculpin.
19 I un altre va dir: He comprat cinc jous de bous i vaig a provar-los; us prego que em disculpeu.
20 I un altre va dir: M'he casat amb una dona i, per tant, no puc venir.
21 El servent va venir i va mostrar aquestes coses al seu senyor. Llavors l'amo de la casa, enfadat, va dir al seu servent: Surt de pressa als carrers i carrers de la ciutat, i fes venir aquí els pobres, els manilles, els bocs i els cecs.
22 I el servent va dir: Senyor, s'ha fet com has manat, però hi ha lloc.
23 I el senyor va dir al servent: Sortiu pels camins i les bardisses i obliga-los a entrar perquè la meva casa s'ompli.
24 Perquè us dic que cap d'aquells homes convidats no tastarà el meu sopar.
25 I una gran gent anava amb ell; i es va girar i els va dir:
26 Si algú ve a mi i no odia el seu pare, i la mare, i la dona, els fills, i els germans i les germanes, sí, i també la seva pròpia vida, no pot ser el meu deixeble.
27 I qui no porta la seva creu i ve després de mi, no pot ser el meu deixeble.
28 Perquè, qui de vosaltres, amb la intenció de construir una torre, no s'asseu primer i n'explica el cost, si en té prou per acabar-la?
29 No sigui que, després d'haver posat els fonaments i no pot acabar-lo, tots els qui la veuen es comencin a burlar-se d'ell,
30 dient: Aquest home va començar a construir i no va poder acabar.
31 O quin rei, que va a fer la guerra contra un altre rei, no s'asseu primer i consulta si pot trobar-se amb deu mil a aquell que ve contra ell amb vint mil?
32 O bé, mentre l'altre és encara molt lluny, envia un ambaixatge i demana condicions de pau.
33 De la mateixa manera, qui sigui d'entre vosaltres que no abandona tot el que té, no pot ser el meu deixeble.
34 La sal és bona; però si la sal ha perdut el seu gust, amb què es pot condimentar?
35 No és apte per a la terra, ni per al femer; però els homes l'expulsen. Qui tingui orelles per escoltar, que escolti.

CAPÍTOL 15

1 Llavors es van acostar a ell tots els publicans i pecadors per escoltar-lo.
2 I els fariseus i els escribas murmuraven, dient: Aquest home rep els pecadors i menja amb ells.
3 I els va dir aquesta paràbola, dient:
4 Quin home de vosaltres, que té cent ovelles, si en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va després de la que s'ha perdut, fins que la troba?
5 I quan l'ha trobat, se la posa sobre les seves espatlles, alegre.
6 I quan va tornar a casa, va reunir els seus amics i els seus veïns, dient-los: Alegreu-vos amb mi; perquè he trobat la meva ovella que estava perduda.
7 Us dic que també hi haurà alegria al cel per un pecador que es penedeix, més que per noranta-nou justos, que no necessiten penediment.
8 O quina dona que té deu monedes de plata, si en perd una, no encén una espelma, escombra la casa i busca diligentment fins que la troba?
9 I quan l'ha trobat, convoca els seus amics i els seus veïns, dient: Alegreu-vos amb mi; perquè he trobat la peça que havia perdut.
10 Així mateix, us dic que hi ha alegria davant dels àngels de Déu per un sol pecador que es penedeix.

11 I digué: Un home tenia dos fills:
12 I el més petit d'ells va dir al seu pare: Pare, dóna'm la part dels béns que em correspon. I els va repartir la seva vida.
13 I pocs dies després, el fill petit es va reunir tots i va marxar cap a un país llunyà, i allí va gastar els seus béns amb una vida desenfrenada.
14 I quan ho va haver de gastar tot, va sorgir una gran fam a aquella terra; i va començar a tenir necessitat.
15 I va anar i es va unir a un ciutadà d'aquell país; i el va enviar als seus camps per alimentar porcs.
16 I hauria volgut omplir el seu ventre amb les closques que menjaven els porcs, i ningú no li va donar.
17 I quan es va tornar en si, va dir: Quants assalariats del meu pare tenen pa suficient i de sobra, i jo moro de fam!
18 M'aixecaré i aniré al meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i davant teu,
19 I ja no sóc digne de ser anomenat fill teu: fes-me com un dels teus mercenaris.
20 I es va aixecar i va anar al seu pare. Però quan encara era molt lluny, el seu pare el va veure, va tenir compassió, va córrer, es va caure al coll i el va besar.
21 I el fill li va dir: Pare, he pecat contra el cel i davant els teus ulls, i ja no sóc digne de ser anomenat fill teu.
22 Però el pare va dir als seus servents: --Treneu la millor túnica i poseu-li-la; i li va posar un anell a la mà i sabates als peus:
23 I porteu aquí el vedell gros i mateu-lo; i mengem i alegrem-nos:
24 Perquè aquest meu fill era mort i ha tornat a viure; es va perdre, i es troba. I van començar a estar alegres.
25 El seu fill gran era al camp, i quan va arribar i s'acostava a casa, va sentir música i danses.
26 I va cridar un dels criats i li va preguntar què volien dir aquestes coses.
27 I ell li digué: El teu germà ha vingut; i el teu pare ha matat el vedell gros, perquè l'ha rebut sa i estalvi.
28 I es va enfadar i no va voler entrar; per això el seu pare va sortir i li va suplicar.
29 I ell responent va dir al seu pare: Heus aquí, aquests molts anys que et serveixo, ni he transgredit en cap moment el teu manament; i tanmateix no em vas donar cap cabrit per a alegrar-me amb els meus amics.
30 Però tan bon punt ha vingut aquest teu fill, que t'ha devorat la vida amb prostitutes, has matat per ell el vedell gros.
31 I ell li digué: Fill, tu estàs sempre amb mi, i tot el que tinc és teu.
32 Era convenient que ens alegrissim i ens alegréssim, perquè aquest teu germà era mort i ha tornat a viure; i es va perdre, i es troba.

CAPÍTOL 16

1 I també va dir als seus deixebles: Hi havia un home ric que tenia un administrador; i el mateix se li va acusar d'haver malgastat els seus béns.
2 I el va cridar i li va dir: Com és que escolto això de tu? doneu compte de la vostra intenció; perquè ja no pots ser administrador.
3 Llavors el majordom va dir dins seu: Què faré? perquè el meu senyor em lleva l'administració: no puc cavar; suplicar em fa vergonya.
4 Estic decidit què he de fer, perquè, quan sigui fora de l'administració, em rebin a les seves cases.
5 Llavors va cridar a tots els deutors del seu senyor i va dir al primer: Quant deus al meu senyor?
6 I va dir: Cent mesures d'oli. I ell li digué: Pren la teva factura, asseu-te ràpidament i escriu cinquanta.
7 Llavors va dir a un altre: I quant deus? I ell digué: Cent mesures de blat. I ell li digué: Pren el teu compte i escriu vuitanta.
8 I el senyor va elogiar l'administrador injust, perquè havia actuat amb saviesa, perquè els fills d'aquest món són en la seva generació més savis que els fills de la llum.
9 I us dic: Feu-vos amics de la mammona de la injustícia; perquè, quan fracassiu, us rebin a les cases eternes.
10 Qui és fidel en el més petit, també és fidel en el molt; i el qui és injust en el més mínim, també és injust en el molt.
11 Per tant, si no heu estat fidels en la mammona injusta, qui us confiarà les veritables riqueses?
12 I si no heu estat fidels en allò que és d'un altre home, qui us donarà allò que és vostre?
13 Cap servent no pot servir a dos amos: o odirà l'un i estimarà l'altre; o bé s'aferrarà a l'un i menyspreará l'altre. No podeu servir a Déu i a Mammon.
14 I també els fariseus, que eren avars, van sentir totes aquestes coses, i es van burlar d'ell.
15 I els va dir: Vosaltres sou els que us justifiqueu davant els homes; però Déu coneix els vostres cors, perquè allò que és molt estimat entre els homes és abominació als ulls de Déu.
16 La Llei i els profetes van existir fins a Joan; des d'aleshores, el Regne de Déu és predicat, i tothom s'hi pressiona.
17 I és més fàcil que el cel i la terra passin, que no pas un títol de la llei.
18 Qui rep la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri;
19 Hi havia un home ric, que anava vestit de porpra i de lli fi, i anava amb sumptuositat cada dia:
20 I hi havia un captaire que es deia Llàtzer, que estava posat a la seva porta, ple de nafres,
21 I desitjant alimentar-se amb les molles que queien de la taula del ric; a més, els gossos van venir i li van llepar les nafres.
22 I succeí que el captaire va morir, i va ser portat pels àngels al si d'Abraham: també va morir l'home ric i va ser enterrat;
23 I a l'infern va alçar els ulls, sent en els turments, i va veure Abraham de lluny i Llàtzer al seu si.
24 I va cridar i va dir: Pare Abraham, tingues pietat de mi i envia Llàtzer perquè mulli la punta del seu dit en aigua i em refredi la llengua; perquè estic turmentat en aquesta flama.
25 Però Abraham va dir: Fill, recorda que en la teva vida vas rebre les teves coses bones, i també Llàtzer coses dolentes; però ara ell ha estat consolat i tu ets turmentat.
26 I a més de tot això, entre nosaltres i vosaltres hi ha un gran abisme fixat, de manera que els qui volen passar d'aquí a vosaltres no poden; tampoc ens poden passar, això vindria d'allí.

27 Llavors va dir: Per tant, et prego, pare, que l'enviïs a casa del meu pare.
28 Perquè tinc cinc germans; perquè els doni testimoni, no sigui que ells també vinguin a aquest lloc de turment.
29 Abraham li digué: Tenen Moisès i els profetes; que els escoltin.
30 I va dir: No, pare Abraham; però si algú d'entre els morts va a ells, es penedirà.
31 I ell li digué: Si no escolten Moisès i els profetes, tampoc no es persuadiran, encara que algú ressuscita d'entre els morts.

CAPÍTOL 17

1 Llavors va dir als deixebles: És impossible que vinguin faltes, però ai d'aquell per qui vénen!
2 Li valdria més que li pengéssin una pedra de molí al coll i el llençar al mar, que no ofendre un d'aquests petits.
3 Tingueu cura de vosaltres mateixos: si el vostre germà us ha ofegat, reprendeu-lo; i si es penedeix, perdona'l.
4 I si t'infraces set vegades al dia, i set vegades al dia es torna a tu, dient: Em penedeixo; el perdonaràs.
5 I els apòstols van dir al Senyor: Augmenta la nostra fe.
6 I el Senyor va dir: Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa, podríeu dir a aquest sicamí: Deixa't arrencar de l'arrel i planta't al mar; i t'hauria d'obeir.
7 Però, qui de vosaltres, tenint un criat que llaura o alimenta el bestiar, li dirà poc a poc, quan vingui del camp: Ves i seu a menjar?
8 I no li dirà més aviat: Prepara't amb què sopar, cenyeix-te i serveix-me fins que hagi menjat i begut; i després menjaràs i beures?
9 Agraeix ell aquest servent perquè va fer les coses que li havien manat? Jo no.
10 Així també vosaltres, quan hàgiu fet totes les coses que us han manat, digueu: Som servents inútils; hem fet allò que ens havia de fer.
11 I succeí que, mentre anava a Jerusalem, va passar pel mig de Samaria i Galilea.
12 I quan va entrar en un poble, li van trobar deu homes que eren leprosos, que es van quedar lluny:
13 I van alçar la veu i van dir: Jesús, Mestre, tingueu pietat de nosaltres.
14 I quan els va veure, els va dir: Aneu a mostrar-vos als sacerdots. I succeí que, mentre anaven, es van purificar.
15 I un d'ells, en veure que s'havia curat, es va tornar enrere i va glorificar Déu a gran veu,
16 I es va arrossegar amb el rostre boca abajo als seus peus, donant-li gràcies; i era samarità.
17 I Jesús responent digué: No n'hi havia deu purificats? però on són els nou?
18 No hi ha qui tornés a donar glòria a Déu, sinó aquest foraster.
19 I ell li digué: Aixeca't, vés: la teva fe t'ha guarit.
20 I quan li van demanar als fariseus quan vindria el Regne de Déu, els va respondre: El Regne de Déu no ve amb observació.
21 Tampoc no diran: Heus aquí! o bé, allà! perquè, vet aquí, el Regne de Déu és dins vostre.
22 I digué als deixebles: --Vendran dies en què desitjareu veure un dels dies del Fill de l'home, i no el veureu.
23 I us diran: Mira aquí; o, mira allà: no els seguiu ni els seguiu.
24 Perquè com el llamp, que il·lumina d'una part sota el cel, brilla fins a l'altra part sota el cel; així serà el Fill de l'home en el seu dia.
25 Però abans ha de patir moltes coses i ser rebutjat per aquesta generació.
26 I com va ser en els dies de Noè, així serà també en els dies del Fill de l'home.
27 Van menjar, van beure, es van casar amb dones, es van casar fins al dia que Noè va entrar a l'arca, i va arribar el diluvi i els va destruir a tots.
28 Igualment com va ser en els dies de Lot; van menjar, van beure, van comprar, van vendre, van plantar, van construir;
29 Però el mateix dia que Lot va sortir de Sodoma, va ploure foc i sofre del cel i els va destruir a tots.
30 Així serà el dia que es manifesti el Fill de l'home.
31 Aquell dia, el que estigui al terrat i les seves coses a la casa, no baixi a endur-se-les; i el que estigui al camp, tampoc torni enrere.
32 Recordeu-vos de la dona de Lot.
33 Qui busqui salvar la seva vida, la perdrà; i qui perdi la seva vida, la conservarà.
34 Us dic que aquella nit hi haurà dos homes en un mateix llit; l'un serà pres, i l'altre serà deixat.
35 Dues dones trituraran juntes; l'un serà pres, i l'altre deixat.
36 Dos homes seran al camp; l'un serà pres, i l'altre deixat.
37 I ells van respondre i li van dir: On, Senyor? I els digué: Allà on sigui el cos, allà s'aplegaran les àguiles.

CAPÍTOL 18

1 I els va dir una paràbola amb aquesta finalitat, que els homes han de pregar sempre i no desmaiar-se;
2 dient: Hi havia en una ciutat un jutge que no tenia por de Déu, ni tenia en compte els homes.
3 I hi havia una vídua a aquella ciutat; i ella es va acostar a ell i li va dir: Venja'm del meu adversari.
4 I no ho va voler durant un temps, però després va dir dins de si mateix: Encara que no tinc por de Déu, ni tingui en compte l'home;
5 Però com que aquesta vídua em molesta, la venjaré, perquè no em cansi amb la seva contínua vinguda.
6 I el Senyor va dir: Escolteu el que diu el jutge injust.
7 I no venjarà Déu els seus propis elegits, que clamen a ell dia i nit, encara que els aguanti?
8 Us dic que els venjarà ràpidament. Tanmateix, quan vingui el Fill de l'home, trobarà fe a la terra?
9 I va dir aquesta paràbola a alguns que confiaven en ells mateixos que eren justos i menyspreaven els altres:
10 Dos homes van pujar al temple a pregar; l'un era fariseu, i l'altre publicava.
11 El fariseu es va posar dempeus i va pregar amb ell mateix: Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, estorsionadors, injustos, adúlters, ni tan sols com aquest publicà.
12 Dejuno dues vegades a la setmana, dono el delme de tot el que tinc.

13 I el publicà, dempeus lluny, no va voler aixecar ni més ni menys els ulls al cel, sinó que es va colpejar el pit, dient: Déu, tingui pietat de mi pecador.
14 Us dic que aquest home va baixar a casa seva justificat més que l'altre; i el qui s'humilia serà exaltat.
15 I també li van portar nens perquè els toqués, però els seus deixebles, quan ho van veure, els van increpar.
16 Però Jesús els va cridar i els va dir: Deixeu que els nens vinguin a mi, i no els ho prohibeu, perquè d'aquests és el Regne de Déu.
17 En veritat us dic que qui no rep el Regne de Déu com un nen, de cap manera hi entrarà.
18 I un cap li va preguntar, dient: Mestre bo, què faré per heretar la vida eterna?
19 I Jesús li va dir: Per què em dius bo? cap és bo, excepte un, és a dir, Déu.
20 Coneixes els manaments: no cometis adulteri, no matis, no robes, no donis testimoniatge fals, honra el teu pare i la teva mare.
21 I va dir: Tot això ho he guardat des de la meva joventut.
22 Quan Jesús va sentir aquestes coses, li va dir: Una cosa et falta: ven tot el que tens i reparteix-ho entre els pobres i tindreu un tresor al cel; i vine, segueix-me.
23 I quan va sentir això, va estar molt trist, perquè era molt ric.
24 I quan Jesús va veure que estava molt trist, va dir: Com difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu!
25 Perquè és més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que un ric entrar al Regne de Déu.
26 I els qui ho van sentir van dir: Qui es pot salvar?
27 I va dir: El que és impossible als homes és possible a Déu.
28 Llavors Pere va dir: Heus aquí, ho hem deixat tot i et hem seguit.
29 I els digué: En veritat us dic que no hi ha ningú que hagi deixat casa, ni pares, ni germans, ni dona, ni fills, per amor de Déu,
30 Qui no rebrà moltes més en aquest temps present, i en el món vinent la vida eterna.
31 Llavors va agafar els dotze i els va dir: " Mireu, pugem a Jerusalem, i tot allò que està escrit pels profetes sobre el Fill de l'home s'acompleix".
32 Perquè serà lliurat als gentils, i serà burlat, implorat i escopit a sobre:
33 I l'assotaran i el mataran, i el tercer dia ressuscitarà.
34 I no entenien res d'aquestes coses, i aquesta paraula els era oculta, i no sabien les coses que deien.
35 I succeí que quan s'acostava a Jericó, un cec es va asseure al costat del camí demanant:
36 I en sentir la gent passar, va preguntar què volia dir.
37 I li van dir que Jesús de Natzaret passava.
38 I va cridar, dient: Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi.
39 I els qui anaven al davant el van increpar perquè callés, però ell cridava molt més: Fill de David, tingues pietat de mi.
40 I Jesús es va posar dempeus i va manar que el portassin a ell; i quan es va acostar, li va preguntar:
41 dient: Què vols que et faci? I ell digué: Senyor, perquè recobreixi la vista.
42 I Jesús li digué: Recupera la vista: la teva fe t'ha salvat.
43 I de seguida va recuperar la vista i el va seguir, glorificant Déu; i tot el poble, quan ho va veure, va lloar Déu.

CAPÍTOL 19

1 I Jesús va entrar i va passar per Jericó.
2 I, vet aquí, hi havia un home que es deia Zaqueu, que era el cap dels publicans, i era ric.
3 I buscava veure Jesús qui era; i no podia per la premsa, perquè era de poca estatura.
4 I va córrer davant, i es va enfilar a un sicomor per veure'l, perquè havia de passar per aquell camí.
5 Quan Jesús va arribar al lloc, va alçar la vista, el va veure i li va dir: Zaqueu, afanya't i baixa; perquè avui he de quedar-me a casa teva.
6 I es va precipitar, va baixar i el va rebre amb alegria.
7 I quan ho van veure, tots van murmurar, dient: Que havia anat a ser hoste amb un home que és un pecador.
8 I Zaqueu es va aixecar i va dir al Senyor: Heus aquí, Senyor, la meitat dels meus béns dono als pobres; i si he pres alguna cosa a algú per falsa acusació, li restitueixo quatre vegades.
9 I Jesús li digué: Avui ha arribat la salvació a aquesta casa, perquè també és fill d'Abraham.
10 Perquè el Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.
11 I quan van sentir aquestes coses, va afegir i va dir una paràbola, perquè era a prop de Jerusalem, i perquè pensaven que el Regne de Déu s'havia d'aparèixer immediatament.
12 Ell digué, doncs: Un senyor noble se'n va anar a un país llunyà per rebre un regne i tornar-hi.
13 I va cridar els seus deu servents i els va lliurar deu lliures i els va dir: Ocupeu-vos fins que jo vingui.
14 Però els seus ciutadans el van odiar i van enviar un missatge darrere seu, dient: No volem que aquest home regni sobre nosaltres.
15 I succeí que, quan va tornar, després d'haver rebut el regne, va manar que es cridessin a ell aquests servents, a qui havia donat els diners, per saber quant havia guanyat cadascú amb el comerç.
16 Llavors va venir el primer i va dir: Senyor, la teva lliura ha guanyat deu lliures.
17 I ell li digué: Bé, bon servent: com que has estat fidel en molt poc, tens autoritat sobre deu ciutats.
18 I el segon va venir i va dir: Senyor, la teva lliura ha guanyat cinc lliures.
19 I ell també li va dir: Sigues també tu sobre cinc ciutats.
20 I un altre va venir i va dir: Senyor, vet aquí la teva lliura, que he guardat en un tovalló.
21 Perquè et tenia por, perquè ets un home auster: prens allò que no vas deixar i sega allò que no vas sembrar.
22 I ell li digué: Per la teva pròpia boca et jutjaré, servent dolent. Sabies que era un home auster, que agafava allò que no vaig posar i collia allò que no vaig sembrar:
23 Per què, doncs, no vas lliurar els meus diners al banc, perquè quan vingués jo hagués exigit els meus amb usura?
24 I digué als qui eren presents: Preneu-li la lliura i doneu-la al qui en tingui deu lliures.
25 (I ells li van dir: Senyor, té deu lliures.)

26 Perquè us dic que a tot el que té li serà donat; i del que no té, fins i tot el que té li serà tret.
27 Però els meus enemics, que no volien que jo regnés sobre ells, porten aquí i mata'ls davant meu.
28 I després d'haver dit això, va anar abans, pujant a Jerusalem.
29 I succeí que quan va arribar a Betfagé i Betània, a la muntanya anomenada de les Oliveres, va enviar dos dels seus deixebles:
30 dient: Aneu al poble que hi ha davant vostre; en el qual, en entrar, trobareu un poltre lligat, on encara no s'ha assegut mai ningú: deixeu-lo anar i porteu-lo aquí.
31 I si algú us pregunta: Per què el deixeu anar? així li diràs: Perquè el Senyor en necessita.
32 I els enviats se'n van anar i van trobar tal com ell els havia dit.
33 I mentre deixaven anar el poltre, els seus amos els van dir: Per què deixeu anar el poltre?
34 I ells van dir: El Senyor el necessita.
35 I el van portar a Jesús, i van tirar les seves vestidures sobre el poltre, i hi van posar Jesús a sobre.
36 I mentre anava, van estendre la roba pel camí.
37 I quan s'acostava, fins i tot ara a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels deixebles va començar a alegrar-se i lloar Déu a gran veu per totes les grans obres que havien vist;
38 dient: Beneït sigui el Rei que ve en nom del Senyor: pau al cel i glòria al més alt.
39 I alguns fariseus d'entre la multitud li digueren: Mestre, increpa els teus deixebles.
40 I ell respongué i els digué: Us dic que, si aquests callaven, les pedres de seguida cridarien.
41 I quan es va acostar, va contemplar la ciutat i va plorar per ella:
42 dient: Si haguessis conegut, fins i tot tu, almenys en aquests dies, les coses que pertanyen a la teva pau! però ara estan amagats als teus ulls.
43 Perquè vindran damunt teu dies en què els teus enemics t'envoltaran una trinxera, t'envoltaran i et guardaran per totes bandes,
44 I et posarà a terra, i els teus fills dins teu; i no deixaran en tu pedra sobre pedra; perquè no coneixies el temps de la teva visitació.
45 I va entrar al temple i va començar a expulsar els qui hi venien i els qui compraven;
46 dient-los: Està escrit: La meva casa és la casa de la pregària, però vosaltres l'heu convertit en una cova de lladres.
47 I ensenyava cada dia al temple. Però els grans sacerdots i els escribas i el cap del poble buscaven destruir-lo,
48 I no trobaven què podien fer, perquè tota la gent estava molt atenta per escoltar-lo.

CAPÍTOL 20

1 I succeí que un d'aquells dies, mentre ensenyava a la gent al temple i predicava l'evangeli, els grans sacerdots i els escribas es van acostar a ell amb els ancians,
2 I li va parlar, dient: Digues-nos, amb quina autoritat fas aquestes coses? o qui és el que et va donar aquesta autoritat?
3 I ell respongué i els digué: Jo també us demanaré una cosa; i contesta'm:
4 El baptisme de Joan, era del cel o dels homes?
5 I van raonar entre ells mateixos, dient: Si diem: Del cel; dirà: Per què doncs no el vau creure?
6 Però si diem: Dels homes; tot el poble ens apedrearà, perquè estan convençuts que Joan era un profeta.
7 I ells van respondre que no sabien d'on era.
8 I Jesús els digué: No us dic tampoc amb quina autoritat faig aquestes coses.
9 Llavors va començar a parlar al poble aquesta paràbola; Un home va plantar una vinya, la va deixar als pagesos i se'n va anar a un país llunyà durant molt de temps.
10 I a l'època va enviar un criat als pagesos perquè li donessin del fruit de la vinya; però els pagesos el van colpejar i el van enviar buit.
11 I va tornar a enviar un altre servent, i també el van colpejar i el van suplicar amb vergonya i el van enviar buit.
12 I de nou en va enviar un tercer, i també el van ferir i el van expulsar.
13 Llavors el senyor de la vinya va dir: Què faré? Enviaré el meu fill estimat: potser el reverenciaran quan el vegin.
14 Però quan els llauradors el van veure, van discutir entre ells, dient: Aquest és l'hereu; veniu, matem-lo, perquè l'herència sigui nostra.
15 Llavors el van expulsar de la vinya i el van matar. Què els farà, doncs, el senyor de la vinya?
16 Ell vindrà i destruirà aquests pagesos, i donarà la vinya als altres. I quan ho van sentir, van dir: Déu n'hi do!
17 I els va mirar i va dir: Què és, doncs, això que està escrit: La pedra que van rebutjar els constructors, s'ha convertit en el cap de l'angle?
18 Qui caigui sobre aquesta pedra serà trencat; però sobre qui caigui, el triturarà en pols.
19 I els grans sacerdots i els escribas, en aquella mateixa hora, procuraven imposar-li les mans; i tenien por del poble, perquè s'adonaren que havia dit aquesta paràbola contra ells.
20 I el van vigilar i van enviar espies, que es fessin homes justos, per tal d'apoderar-se de les seves paraules, per tal de lliurar-lo al poder i l'autoritat del governador.
21 I li van preguntar, dient: Mestre, sabem que dius i ensenyes correctament, i que no acceptes la persona de ningú, sinó que ensenyes el camí de Déu de veritat.
22 Ens és lícit donar tribut al Cèsar, o no?
23 Però ell va adonar-se de la seva astúcia i els va dir: Per què em tempteu?
24 Mostra'm un cèntim. De qui té la imatge i la inscripció? Ells van respondre i van dir: del Cèsar.
25 I els digué: Doneu, doncs, al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.
26 I no van poder agafar les seves paraules davant el poble, i es van meravellar de la seva resposta i van callar.
27 Llavors es van acostar a ell alguns dels saduceus, que neguen que hi hagi resurrecció; i li van preguntar:
28 dient: Mestre, Moisès ens va escriure: Si el germà d'un home mor, tenint esposa, i mor sense fills, que el seu germà prengui la seva dona i en doni descendència al seu germà.
29 Per tant, hi havia set germans, i el primer es va prendre esposa i va morir sense fills.
30 I el segon la va prendre per muller, i va morir sense fills.
31 I el tercer la va agafar; i de la mateixa manera els set també; i no van deixar fills i van morir.
32 Finalment, la dona també va morir.

33 Per tant, a la resurrecció, de qui és la dona d'ells? perquè set la van tenir per dona.
34 I Jesús responent els digué: Els fills d'aquest món es casen i són donats en matrimoni.
35 Però els que seran considerats dignes d'aconseguir aquest món i la resurrecció d'entre els morts, no es casen ni es donen en matrimoni:
36 Tampoc podran morir més, perquè són iguals als àngels; i són fills de Déu, sent fills de la resurrecció.
37 Ara que els morts han ressuscitat, fins i tot Moisès ho va mostrar a l'arbust, quan anomena el Senyor Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob.
38 Perquè no és un Déu dels morts, sinó dels vius, perquè tots viuen per a ell.
39 Llavors alguns dels escribes van respondre: Mestre, ho has dit bé.
40 I després d'això no es van gosar fer-li cap pregunta.
41 I els va dir: Com diuen que Crist és fill de David?
42 I David mateix diu al llibre dels Salms: El Senyor va dir al meu Senyor: Seieu a la meva dreta.
43 Fins que faci dels teus enemics els teus peus.
44 Per tant, David l'anomena Senyor, com és, doncs, el seu fill?
45 Aleshores, davant de tot el poble, va dir als seus deixebles:
46 Compte amb els escribas, que volen caminar amb robes llargues, i estimen les salutacions als mercats, i els seients més alts a les sinagogues i les sales principals a les festes;
47 Que devoren les cases de les vídues, i per un espectacle fan llargues oracions: aquestes rebran una condemna més gran.

CAPÍTOL 21

1 I va alçar la vista i va veure els rics que llançaven els seus regals al tresor.
2 I va veure també una vídua pobra que hi posava dos àcars.
3 I ell va dir: De veritat us dic que aquesta pobra vídua ha fet més que tots.
4 Perquè tots aquests han rebut de la seva abundància a les ofrenes de Déu, però ella de la seva misèria ha posat tot el que tenia.
5 I mentre alguns parlaven del temple, com estava adornat amb pedres precioses i regals, va dir:
6 Quant a aquestes coses que veieu, vindran dies en què no quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
7 I li van preguntar, dient: Mestre, però quan seran aquestes coses? i quin senyal hi haurà quan succeeixin aquestes coses?
8 I ell digué: --Vinegeu que no us enganyin, perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i el temps s'acosta: no aneu, doncs, darrere d'ells.
9 Però quan sentiu parlar de guerres i commocions, no us espanteu, perquè aquestes coses primer han de passar; però el final no és de tant en tant.
10 Aleshores els va dir: s'aixecarà nació contra nació, i regne contra regne.
11 I hi haurà grans terratrèmols en diversos llocs, i fams i pestilències; i hi haurà espectacles terribles i grans senyals des del cel.
12 Però abans de tot això, us imposaran les mans i us perseguiran, lliurant-vos a les sinagogues i a les presons, i seran portats davant reis i governants per amor del meu nom.
13 I us tornarà com a testimoni.
14 Fixeu-ho, doncs, en el vostre cor, no meditar abans del que respondreu:
15 Perquè et donaré una boca i una saviesa que tots els teus adversaris no podran resistir ni resistir.
16 I sereu traïts tant per pares, com per germans, i per parents i amics; i alguns de vosaltres faran morir.
17 I sereu odiats per tots els homes per amor del meu nom.
18 Però no perdrà cap cabell del teu cap.
19 Amb la vostra paciència posseïu les vostres ànimes.
20 I quan veieu Jerusalem envoltada d'exèrcits, sabeu que la seva desolació és a prop.
21 Llavors els qui estiguin a Judea que fugin a les muntanyes; i que se'n vagin els qui estan al mig; i no hi entrin els qui són als països.
22 Perquè aquests són els dies de venjança, perquè es compleixin totes les coses escrites.
23 Però ai de les gestants i de les alletants en aquells dies! perquè hi haurà una gran angoixa a la terra i ira contra aquest poble.
24 I cauran a fil de l'espasa, i seran portats captius a totes les nacions; i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que s'acabin els temps dels gentils.
25 I hi haurà senyals al sol, a la lluna i a les estrelles; i sobre la terra l'angoixa de les nacions, amb perplexitat; el mar i les onades rugeixen;
26 El cor dels homes els falla per por i per vetllar per les coses que vindran a la terra, perquè els poders del cel seran sacsejats.
27 I llavors veuran el Fill de l'home que ve en un núvol amb poder i gran glòria.
28 I quan aquestes coses comencin a passar, aleshores mireu i aixequeu el cap; perquè la teva redempció s'acosta.
29 I els va dir una paràbola; Mireu la figuera i tots els arbres;
30 Quan ara surten, veieu i sabeu de vosaltres mateixos que l'estiu és a prop.
31 Així també vosaltres, quan veieu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el Regne de Déu és a prop.
32 En veritat us dic que aquesta generació no passarà fins que tot s'hagi complert.
33 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
34 I tingueu cura de vosaltres mateixos, perquè en cap moment els vostres cors es sobrecarreguin d'excés, d'embriaguesa i de preocupacions d'aquesta vida, i que aquest dia us vingui sense saber-ho.
35 Perquè vindrà com un parany sobre tots els qui habiten a la faç de tota la terra.
36 Vetlleu, doncs, i pregueu sempre, perquè pugueu ser considerats dignes d'escapar de totes aquestes coses que passaran i de presentar-vos davant el Fill de l'home.
37 I durant el dia ensenyava al temple; i de nit va sortir i es va quedar a la muntanya que es diu la muntanya de les oliveres.
38 I tot el poble va venir a ell de bon matí al temple per escoltar-lo.

CAPÍTOL 22

1 Ara s'acostava la festa dels àzims, que s'anomena Pasqua.
2 I els grans sacerdots i els escribas buscaven com matar-lo;
perquè tenien por del poble.
3 Llavors Satanàs va entrar a Judes, anomenat Iscariote,
que era del nombre dels dotze.
4 I se'n va anar i va parlar amb els principals sacerdots i els
capitans sobre com el podia lliurar.
5 I es van alegrar i van fer pacte de donar-li diners.
6 I va prometre, i va buscar l'oportunitat de lliurar-lo a ells
en absència de la multitud.
7 Llavors va arribar el dia dels àzims, quan s'havia de
sacrificar la Pasqua.
8 I va enviar Pere i Joan, dient-los: Aneu i prepareu-nos la
Pasqua perquè puguem menjar.
9 I li van dir: On vols que preparem?
10 I els va dir: " Mireu, quan entreu a la ciutat, us trobarà
un home que duu una gerra d'aigua; segueix-lo a la casa on
entra.
11 I digueu al pagès de la casa: El Mestre et diu: On és la
cambra de convidats on menjaré la Pasqua amb els meus
deixebles?
12 I us mostrarà una gran cambra alta moblada: allà
prepareu-vos.
13 I se'n van anar i van trobar com ell els havia dit, i van
preparar la Pasqua.
14 I quan va arribar l'hora, es va asseure, i els dotze
apòstols amb ell.
15 I els digué: Amb desig he desitjat menjar aquesta
Pasqua amb vosaltres abans de patir.
16 Perquè us dic que no en menjaré més fins que no es
compleixi en el Regne de Déu.
17 I va agafar la copa, va donar gràcies i va dir: Agafeu
això i repartiu-lo entre vosaltres:
18 Perquè us dic que no beuré del fruit de la vinya fins que
vingui el Regne de Déu.
19 I va agafar pa, va donar gràcies, el va partir i els va
donar, dient: Aquest és el meu cos que és donat per
vosaltres; feu-ho en memòria de mi.
20 Així mateix també la copa després de sopar, dient:
Aquesta copa és el nou pacte de la meva sang, que és
vessada per vosaltres.
21 Però, vet aquí, la mà del qui em traeix és amb mi a taula.
22 I realment el Fill de l'home se'n va, com estava decidit;
però ai d'aquell home per qui és traït!
23 I van començar a preguntar-se entre ells qui d'ells havia
de fer això.
24 I també hi va haver una baralla entre ells, quin d'ells
hauria de ser considerat el més gran.
25 I els digué: Els reis de les nacions els dominan; i els que
exerceixen autoritat sobre ells s'anomenen benefactors.
26 Però vosaltres no sereu així; però el més gran entre
vosaltres, que sigui com el més jove; i el que és cap, com el
que serveix.
27 Perquè què és més gran, el qui seu a dinar o el qui
serveix? no és el qui seu a la carn? però jo sóc entre
vosaltres com el qui serveix.
28 Vosaltres sou els que heu continuat amb mi en les
meves temptacions.
29 I us designo un regne, tal com el meu Pare m'ha
designat;
30 perquè mengeu i begueu a la meva taula al meu regne, i
us assegueu en trons per jutjar les dotze tribus d'Israel.
31 I el Senyor va dir: Simó, Simó, vet aquí, Satanàs ha
volgut tenir-te per garbellar-te com el blat.
32 Però jo he pregat per tu perquè no falli la teva fe; i quan
et tornis, enforteix els teus germans.
33 I li digué: Senyor, estic disposat a anar amb tu, tant a la
presó com a la mort.
34 I digué: Pere, et dic, el gall no cantarà avui, abans que
neguis tres vegades que em coneixes.
35 I els va dir: Quan us vaig enviar sense bossa, bossa i
sabates, us va faltar alguna cosa? I ells van dir: Res.
36 Llavors els va dir: Però ara, el qui tingui una bossa, que
l'agafi, i també la seva bossa; i el que no tingui espasa, que
vengui la seva roba i en compri una.
37 Perquè us dic que això que està escrit encara s'ha de
complir en mi, i ell va ser comptat entre els transgressors,
perquè les coses que em concerneixen tenen un final.
38 I van dir: Senyor, aquí hi ha dues espases. I ell els digué:
Ja n'hi ha prou.
39 I va sortir i se'n va anar, com era habitual, a la muntanya
de les Oliveres; i els seus deixebles també el van seguir.
40 I quan era al lloc, els digué: Pregueu per no caure en
temptació.
41 I es va apartar d'ells com una pedra, es va agenollar i va
pregar:
42 dient: Pare, si vols, allunya de mi aquesta copa; però no
es faci la meva voluntat, sinó la teva.
43 I se li va aparèixer un àngel del cel que l'enfortia.
44 I en agonia, va pregar amb més fervor, i la seva suor era
com grans gotes de sang que caien a terra.
45 I quan es va aixecar de la pregària i va arribar als seus
deixebles, els va trobar adormits de dolor,
46 I els va dir: Per què dormiu? aixequeu-vos i pregueu,
perquè no entriu en temptació.
47 I mentre encara parlava, vet aquí una multitud, i el que
s'anomenava Judes, un dels dotze, anava davant d'ells i es
va acostar a Jesús per besar-lo.
48 Però Jesús li digué: Judes, traïs el Fill de l'home amb un
petó?
49 Quan els qui eren al seu voltant van veure què havia de
passar, li van dir: Senyor, colpejarem amb l'espasa?
50 I un d'ells va colpejar el servent del gran sacerdot i li va
tallar l'orella dreta.
51 I Jesús va respondre i va dir: Permeteu-vos-ho. I li va
tocar l'orella i el va curar.
52 Llavors Jesús digué als grans sacerdots, als capitans del
temple i als ancians que anaven a ell: -- Heu sortit, com
contra un lladre, amb espases i bàsquets?
53 Quan jo era cada dia amb vosaltres al temple, no heu
allargat les mans contra mi, però aquesta és la vostra hora i
el poder de les tenebres.
54 Llavors el van agafar, el van conduir i el van portar a la
casa del gran sacerdot. I Pere el va seguir de lluny.
55 I quan van encendre un foc al mig de la sala i es van
asseure junts, Pere es va asseure enmig d'ells.
56 Però una donzella el va veure assegut al costat del foc,
el va mirar amb atenció i va dir: Aquest home també era
amb ell.
57 I el va negar, dient: Dona, no el conec.
58 I al cap de poc un altre el va veure i va dir: Tu també ets
d'ells. I Pere va dir: Home, no ho sóc.

59 I aproximadament una hora després un altre va afirmar amb confiança, dient: De veritat, aquest també estava amb ell, perquè és galileu.
60 I Pere va dir: Home, no sé què dius. I de seguida, mentre encara parlava, el gall va tocar.
61 I el Senyor es va girar i va mirar Pere. I Pere es va recordar de la paraula del Senyor, com ell li havia dit: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades.
62 I Pere va sortir i va plorar amargament.
63 I els homes que aguantaven Jesús es burlaven d'ell i el van colpejar.
64 I quan li van embenar els ulls, li van donar un cop a la cara i li van preguntar: Profetitza, qui és el que t'ha colpejat?
65 I moltes altres coses blasfemament van parlar contra ell.
66 I tan bon punt es va fer de dia, els ancians del poble, els principals sacerdots i els escribas es van reunir i el van portar al seu concili, dient:
67 Ets tu el Crist? digueu-nos. I els digué: Si us ho dic, no creureu;
68 I si jo també us pregunto, no em respondreu ni em deixareu anar.
69 D'ara endavant el Fill de l'home s'asseurà a la dreta del poder de Déu.
70 Llavors tots digueren: «¿Ets tu el Fill de Déu? I els digué: Vosaltres dieu que sóc.
71 I ells van dir: Què necessitem més testimoniatge? perquè nosaltres mateixos hem sentit parlar de la seva pròpia boca.

CAPÍTOL 23

1 I tota la multitud es va aixecar i el va conduir a Pilat.
2 I van començar a acusar-lo, dient: Hem trobat aquest home pervertint la nació i prohibint pagar tributs al Cèsar, dient que ell mateix és Crist Rei.
3 Pilat li va preguntar: --Tu ets el rei dels jueus? I ell li respongué i digué: Tu ho dius.
4 Llavors Pilat va dir als grans sacerdots i al poble: No trobo cap culpa en aquest home.
5 I ells eren més ferotges, i deien: Ell anima el poble, ensenyant per tot el jueu, començant des de Galilea fins a aquest lloc.
6 Quan Pilat va saber parlar de Galilea, va preguntar si aquell home era Galileu.
7 I tan bon punt va saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes, el va enviar a Herodes, que també era a Jerusalem en aquell temps.
8 I Herodes, quan va veure Jesús, es va alegrar moltíssim, perquè feia molt de temps que volia veure'l, perquè havia sentit moltes coses d'ell; i esperava haver vist algun miracle fet per ell.
9 Llavors li va preguntar amb moltes paraules; però no li va respondre res.
10 I els grans sacerdots i els escribas es van posar dempeus i el van acusar amb vehemència.
11 I Herodes amb els seus homes de guerra el van deixar en res, es van burlar d'ell, el van vestir amb una túnica magnífica i el van enviar de nou a Pilat.
12 I aquell dia Pilat i Herodes es van fer amics, perquè abans es van enemistar entre ells.
13 I Pilat, quan va reunir els grans sacerdots, els governants i el poble,
14 Els va dir: M'heu portat aquest home com a un que perverteix el poble; i he aquí, jo, després d'haver-lo examinat davant vostre, no he trobat cap culpa en aquest home pel que fa a les coses de les quals l'acuseu:
15 No, ni Herodes, perquè jo t'he enviat a ell; i, vet aquí, no se li fa res digne de mort.
16 Per tant, el castigaré i el deixaré anar.
17 (Perquè necessàriament els ha de deixar un a la festa).
18 I d'un cop van cridar, dient: "Aparta't d'aquest home i allibera'ns Barrabàs.
19 (Qui per una certa sedició feta a la ciutat i per assassinat va ser llançat a la presó.)
20 Pilat, doncs, disposat a deixar anar Jesús, els va tornar a parlar.
21 Però ells cridaven, dient: Crucifica-lo, crucifica-lo.
22 I els digué per tercera vegada: Per què, quin mal ha fet? No he trobat en ell cap causa de mort; per tant, el castigaré i el deixaré marxar.
23 I van ser instantàniament amb veus forts, demanant que fos crucificat. I les veus d'ells i dels principals sacerdots van imposar-se.
24 I Pilat va condemnar que fos com havien demanat.
25 I els va deixar anar a la presó aquell que havien desitjat per sedició i assassinat; però ell va lliurar Jesús a la seva voluntat.
26 I mentre se l'enduien, van agafar un tal Simó, de Cirene, que sortia del camp, i li van posar la creu perquè la portés després de Jesús.
27 I el seguia un gran grup de gent i de dones, que també es lamentava i es lamentava d'ell.
28 Però Jesús, girant-se cap a elles, digué: Filles de Jerusalem, no ploreu per mi, sinó per vosaltres mateixos i pels vostres fills.
29 Perquè, vet aquí, vénen dies en què diran: Feliços els estèrils, i els ventres que no van donar a llum, i els papes que no van alletar.
30 Llavors començaran a dir a les muntanyes: Caieu sobre nosaltres; i als turons, cobreix-nos.
31 Perquè si fan aquestes coses en un arbre verd, què es farà en sec?
32 I també hi havia altres dos malfactors que portaven amb ell perquè fossin morts.
33 I quan van arribar al lloc que s'anomena Calvari, allà el van crucificar a ell i als malfactors, un a la dreta i l'altre a l'esquerra.
34 Llavors Jesús digué: Pare, perdona'ls; perquè no saben què fan. I li van repartir els vestits i van tirar a sort.
35 I el poble es va quedar mirant. I els governants també amb ells es van burlar d'ell, dient: "Els va salvar a altres; que es salvi a si mateix, si és el Crist, l'escollit de Déu.
36 I els soldats també es burlaven d'ell, anant a ell i oferint-li vinagre,
37 I dient: Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix.
38 També hi havia escrit sobre ell una inscripció en lletres gregues, llatines i hebrees: AQUEST ÉS EL REI DELS JEUS.
39 I un dels malfactors penjats el va insultar, dient: Si ets el Crist, salva't a tu mateix i a nosaltres.
40 Però l'altre, responent, el va increpar, dient: No temes Déu, ja que estàs en la mateixa condemna?

41 I nosaltres amb justícia; perquè rebem la deguda recompensa de les nostres accions, però aquest no ha fet res malament.
42 I digué a Jesús: Senyor, recorda't de mi quan vinguis al teu regne.
43 I Jesús li digué: En veritat et dic que avui estaràs amb mi al paradís.
44 I era aproximadament l'hora sisena, i hi va haver una foscor sobre tota la terra fins a l'hora novena.
45 I el sol es va enfosquir i el vel del temple es va trencar al mig.
46 I quan Jesús va cridar amb una gran veu, va dir: Pare , a les teves mans encomano el meu esperit;
47 Quan el centurió va veure el que s'havia fet, va glorificar Déu, dient: Certament, aquest era un home just.
48 I tot el poble que es va reunir per veure allò que s'havia fet, es va colpejar el pit i va tornar.
49 I tots els seus coneguts, i les dones que el seguien des de Galilea, es quedaren de lluny, contemplant aquestes coses.
50 I vet aquí que hi havia un home que es deia Josep, conseller; i era un home bo i just:
51 (Aquest no havia consentit el consell i l'acte d'ells); era d'Arimatea, ciutat dels jueus, que també esperava el Regne de Déu.
52 Aquest home va anar a Pilat i va suplicar el cos de Jesús.
53 I el va baixar, el va embolicar amb llençols i el va posar en un sepulcre tallat a la pedra, on mai abans havia posat ningú.
54 I aquell dia era la preparació, i s'acostava el dissabte.
55 I les dones, que venien amb ell des de Galilea, el van seguir i van veure el sepulcre i com era dipositat el seu cos.
56 I van tornar i van preparar aromes i ungüents; i va descansar el dissabte segons el manament.

CAPÍTOL 24

1 El primer dia de la setmana, molt de bon matí, van arribar al sepulcre i van portar les aromes que havien preparat, i alguns altres amb ells.
2 I van trobar la pedra enrotllada del sepulcre.
3 I van entrar i no van trobar el cos del Senyor Jesús.
4 I succeí que, mentre estaven molt perplexos, vet aquí, dos homes es presentaven al seu costat amb vestits brillants:
5 I quan tenien por i s'inclinaven el rostre a terra, els digueren: Per què cerqueu el viu entre els morts?
6 Ell no és aquí, sinó que ha ressuscitat; recordeu com us va parlar quan encara era a Galilea:
7 dient: El Fill de l'home ha de ser lliurat a les mans dels pecadors, ser crucificat i ressuscitar el tercer dia.
8 I es van recordar les seves paraules:
9 I va tornar del sepulcre i va explicar totes aquestes coses als onze i a la resta.
10 Eren Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume, i altres dones que anaven amb elles, les que van explicar aquestes coses als apòstols.
11 I les seves paraules els semblaven històries ocioses, i no les van creure.
12 Llavors Pere es va aixecar i va córrer cap al sepulcre; i es va ajupir, va veure els llençols posats sols, i se'n va anar, meravellat en ell mateix del que havia passat.
13 I, vet aquí, dos d'ells van anar aquell mateix dia a un poble anomenat Emmaús, que era de Jerusalem a uns seixanta estadis.
14 I van parlar junts de totes aquestes coses que havien passat.
15 I succeí que mentre conversaven i discutien, Jesús mateix es va acostar i va anar amb ells.
16 Però els seus ulls estaven fixats perquè no el coneguessin.
17 I ell els va dir: Quina mena de comunicacions són aquestes que teniu els uns amb els altres, mentre camineu i esteu tristos?
18 I un d'ells, que es deia Cleopas, li respongué: --Tu només ets un estranger a Jerusalem i no has conegut el que hi ha passat en aquests dies?
19 I els va dir: Quines coses? I li digueren: Sobre Jesús de Natzaret, que era un profeta poderós en fets i paraules davant de Déu i de tot el poble.
20 I com els grans sacerdots i els nostres governants el van lliurar perquè fos condemnat a mort i l'han crucificat.
21 Però confiàvem que havia estat ell qui havia de redimir Israel; i a més de tot això, avui és el tercer dia des que es van fer aquestes coses.
22 Sí, i també algunes dones de la nostra companyia ens van sorprendre, que eren d'hora al sepulcre;
23 I quan no van trobar el seu cos, van venir dient que també havien vist una visió d'àngels, que deien que era viu.
24 I alguns dels que estaven amb nosaltres van anar al sepulcre i van trobar-ho tal com havien dit les dones, però no el van veure.
25 Llavors els digué: Insensats i lents de cor per creure tot el que han dit els profetes:
26 ¿No hauria d'haver sofert el Crist aquestes coses i entrar en la seva glòria?
27 I començant per Moisès i tots els profetes, els va exposar en totes les Escriptures les coses que el concernien.
28 I es van acostar al poble, on anaven, i va fer com si volgués anar més enllà.
29 Però el van contenir, dient: Queda't amb nosaltres, perquè és cap al vespre i el dia s'ha acabat. I va entrar a quedar-se amb ells.
30 I succeí que mentre s'asseia a dinar amb ells, va agafar pa, el va beneir, el va trencar i els va donar.
31 I se'ls va obrir els ulls i el van conèixer; i va desaparèixer de la seva vista.
32 I es deien l'un a l'altre: No ens cremava el cor dins nostre mentre parlava amb nosaltres pel camí i ens obriria les Escriptures?
33 I es van llevar a la mateixa hora i van tornar a Jerusalem, i van trobar els onze reunits i els que estaven amb ells.
34 dient: El Senyor ha ressuscitat, i s'ha aparegut a Simó.
35 I van explicar què es feien durant el camí, i com se'l coneixia d'ells al partir el pa.
36 I mentre parlaven així, Jesús mateix es va posar enmig d'ells i els va dir: La pau sigui amb vosaltres.
37 Però estaven aterrits i espantats, i creien que havien vist un esperit.
38 I els va dir: Per què esteu angoixats? i per què sorgeixen els pensaments als vostres cors?
39 Mireu les meves mans i els meus peus, que sóc jo mateix: toca'm i mira; perquè un esperit no té carn ni ossos, com veieu que jo tinc.

40 I quan va haver de dir això, els va mostrar les mans i els
peus.
41 I mentre encara no creien per l'alegria i s'estaven
meravellats, ell els digué: Teniu menjar aquí?
42 I li van donar un tros de peix a la planxa i un breu de
mel.
43 I el va agafar i va menjar davant d'ells.
44 I els va dir: Aquestes són les paraules que us vaig dir,
quan encara era amb vosaltres, que s'havien de complir
totes les coses que estaven escrites a la llei de Moisès, als
profetes i als salms. pel que fa a mi.
45 Llavors els va obrir l'enteniment, perquè entenguessin
les Escriptures,
46 I els digué: Així està escrit, i així calia que Crist sofreixi
i ressuscitarà d'entre els morts el tercer dia:
47 I que el penediment i la remissió dels pecats fos predicat
en el seu nom a totes les nacions, començant per Jerusalem.
48 I vosaltres sou testimonis d'aquestes coses.
49 I, vet aquí, us envio la promesa del meu Pare; però
quedeu-vos a la ciutat de Jerusalem fins que sigueu
revestits del poder des de dalt.
50 I els va portar fins a Betania, i va alçar les mans i els va
beneir.
51 I succeí que mentre els beneïa, es va separar d'ells i es
va elevar al cel.
52 I el van adorar i van tornar a Jerusalem amb gran alegria:
53 I estaven contínuament al temple, lloant i beneint Déu.
Amén.

Joan

CAPÍTOL 1

1 Al principi era la Paraula, i la Paraula era amb Déu, i la Paraula era Déu.
2 El mateix va ser al principi amb Déu.
3 Totes les coses van ser fetes per ell; i sense ell no es va fer res del que es va fer.
4 En ell hi havia la vida; i la vida era la llum dels homes.
5 I la llum brilla en les tenebres; i la foscor no ho va comprendre.
6 Hi havia un home enviat de Déu, que es deia Joan.
7 Aquest mateix va venir com a testimoni, per donar testimoni de la Llum, perquè tots els homes creguessin per mitjà d'ell.
8 Ell no era aquesta Llum, sinó que va ser enviat a donar testimoni d'aquesta Llum.
9 Aquesta era la veritable Llum, que il·lumina tot home que ve al món.
10 Ell era al món, i el món va ser fet per ell, i el món no el va conèixer.
11 Va venir als seus, i els seus no el van rebre.
12 Però a tots els qui el van rebre, els va donar el poder de convertir-se en fills de Déu, fins i tot als qui creuen en el seu nom:
13 Que no han nascut de sang, ni de la voluntat de la carn, ni de la voluntat de l'home, sinó de Déu.
14 I el Verb es va fer carn i va habitar entre nosaltres (i vam contemplar la seva glòria, la glòria com l'unigènit del Pare), ple de gràcia i de veritat.
15 Joan va donar testimoni d'ell, i va cridar, dient: Aquest era aquell de qui vaig parlar: el que ve després de mi és preferit a mi, perquè era abans que jo.
16 I de la seva plenitud hem rebut tots, i gràcia per gràcia.
17 Perquè la llei va ser donada per Moisès, però la gràcia i la veritat van venir per Jesucrist.
18 Ningú no ha vist Déu en cap moment; el Fill unigènit, que està en el si del Pare, l'ha anunciat.
19 I aquest és el testimoni de Joan, quan els jueus van enviar sacerdots i levites des de Jerusalem per preguntar-li: Qui ets tu?
20 I va confessar, i no va negar; però confessat, jo no sóc el Crist.
21 I li van preguntar: Què, doncs? Ets Elies? I ell diu: No ho sóc. Ets tu aquell profeta? I ell va respondre: No.
22 Llavors li van dir: Qui ets? perquè donem resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix?
23 Ell va dir: Sóc la veu d'un que crida al desert: Endreceu el camí del Senyor, com va dir el profeta Isaies.
24 I els enviats eren dels fariseus.
25 I ells li van preguntar i li van dir: Per què bateges, si no ets el Crist, ni Elies, ni aquest profeta?
26 Joan els va respondre dient: Jo batejo amb aigua; però hi ha un entre vosaltres que no coneixeu;
27 És el que ve després de mi és preferit abans que jo, a qui no sóc digne de deslligar-li el lligam de la sabata.
28 Aquestes coses es van fer a Betàbara, més enllà del Jordà, on Joan batejava.
29 L'endemà Joan va veure que Jesús venia a ell i digué: Heus aquí l'Anyell de Déu, que lleva el pecat del món.
30 Aquest és aquell de qui vaig dir: "Després de mi ve un home que m'ha pres, perquè era abans que jo".
31 I jo no el coneixia; però perquè es manifestés a Israel, he vingut a batejar amb aigua.
32 I Joan va donar testimoni, dient: Vaig veure l'Esperit baixar del cel com un colom, i es va quedar sobre ell.
33 I jo no el coneixia; però el qui m'ha enviat a batejar amb aigua, em va dir: Sobre qui veuràs baixar l'Esperit i quedar-se sobre ell, aquest és el que bateja amb l'Esperit Sant.
34 I vaig veure i vaig donar testimoni que aquest és el Fill de Déu.
35 L'endemà, Joan es va aixecar de nou i dos dels seus deixebles;
36 I mirant Jesús mentre caminava, diu: Heus aquí l'Anyell de Déu!
37 I els dos deixebles el van sentir parlar i van seguir Jesús.
38 Llavors Jesús es va girar, va veure que seguien i els va dir: Què busqueu? Ells li digueren: Rabí (que vol dir: Mestre), on vius?
39 Ell els digué: Veniu i ho veureu. Van venir i van veure on vivia i es van quedar amb ell aquell dia, perquè eren aproximadament l'hora desena.
40 Un dels dos que van sentir parlar Joan i el van seguir, era Andreu, germà de Simó Pere.
41 Primer va trobar el seu germà Simó, i li digué: Hem trobat el Messies, que és, segons la interpretació, el Crist.
42 I el va portar a Jesús. I quan Jesús el va veure, va dir: " Tu ets Simó, fill de Jona; t'anomenaran Cefas, que per interpretació és una pedra".
43 L'endemà, Jesús volia sortir a Galilea, va trobar Felip i li digué: Segueix-me.
44 Felip era de Betsaida, ciutat d'Andreu i Pere.
45 Felip va trobar Natanael i li digué: Hem trobat aquell de qui Moisès va escriure a la Llei i els profetes, Jesús de Natzaret, fill de Josep.
46 I Natanael li va dir: ¿Pot sortir alguna cosa bona de Natzaret? Felip li digué: Vine i ho veuràs.
47 Jesús va veure que Natanael s'acostava a ell i va dir d'ell: Heus aquí un israelita, en el qual no hi ha engany!
48 Natanael li digué: D'on em coneixes? Jesús respongué i li digué: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure.
49 Natanael respongué i li digué: Rabí, tu ets el Fill de Déu; tu ets el rei d'Israel.
50 Jesús respongué i li digué: Perquè t'he dit que t'he vist sota la figuera, creus? veuràs coses més grans que aquestes.
51 I ell li digué: En veritat, en veritat us dic: d'ara endavant veureu el cel obert i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

CAPÍTOL 2

1 I al tercer dia hi va haver un casament a Canà de Galilea; i la mare de Jesús hi era:
2 I tant Jesús com els seus deixebles van ser cridats al casament.
3 I quan volien vi, la mare de Jesús li digué: No tenen vi.
4 Jesús li digué: Dona, què tinc a veure amb tu? la meva hora encara no ha arribat.
5 La seva mare diu als servents: Fes-ho tot el que et digui.
6 I hi havia sis pots d'aigua de pedra, segons la manera de la purificació dels jueus, que contenien dos o tres firkins cadascun.

7 Jesús els digué: Ompliu d'aigua els pots d'aigua. I els van omplir de gom a gom.
8 I els digué: Traieu ara i porteu-los al governador de la festa. I ho van portar.
9 Quan el cap de la festa va tastar l'aigua que es feia vi i no sabia d'on era (però els criats que treien l'aigua ho sabien), el governador de la festa va cridar el nuvi:
10 I li digué: Tothom al principi posa bon vi; i quan els homes han begut bé, llavors el que és pitjor: però tu has guardat el bon vi fins ara.
11 Aquest començament de miracles va fer Jesús a Canà de Galilea i va manifestar la seva glòria; i els seus deixebles van creure en ell.
12 Després d'això, va baixar a Cafarnaüm, ell, la seva mare, els seus germans i els seus deixebles; i no hi van romandre molts dies.
13 I la Pasqua dels jueus era a prop, i Jesús va pujar a Jerusalem,
14 I va trobar al temple els que venien bous, ovelles i coloms, i els canviadors asseguts:
15 I després d'haver fet un flagell de petites cordes, els va expulsar a tots del temple, i les ovelles i els bous; i va abocar els diners dels canviadors i va enderrocar les taules;
16 I va dir als que venien coloms: Treu aquestes coses d'aquí; no feu de la casa del meu Pare una casa de mercaderies.
17 I els seus deixebles es van recordar que estava escrit: El zel de la teva casa m'ha menjat.
18 Llavors els jueus van respondre i li van dir: Quin senyal ens mostres, ja que fas aquestes coses?
19 Jesús respongué i els digué: Destruïu aquest temple, i d'aquí a tres dies l'aixecaré.
20 Llavors els jueus van dir: Aquest temple va estar en construcció de quaranta-sis anys, i l'aixecaràs en tres dies?
21 Però ell parlava del temple del seu cos.
22 Per tant, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles es van recordar que els havia dit això; i van creure l'Escriptura i la paraula que Jesús havia dit.
23 Quan ell era a Jerusalem a la Pasqua, el dia de la festa, molts van creure en el seu nom, en veure els miracles que feia.
24 Però Jesús no es va comprometre amb ells, perquè coneixia tots els homes,
25 I no necessitava que ningú testimoniés de l'home, perquè sabia què hi havia en l'home.

CAPÍTOL 3

1 Hi havia un home dels fariseus que es deia Nicodem, un cap dels jueus:
2 Aquest mateix es va acostar a Jesús de nit i li va dir: Rabí, sabem que ets un mestre vingut de Déu, perquè ningú no pot fer aquests miracles que fas, si no és Déu amb ell.
3 Jesús respongué i li digué: En veritat, en veritat, et dic que si un home no neix de nou, no pot veure el Regne de Déu.
4 Nicodem li digué: Com pot néixer un home quan és vell? pot entrar per segona vegada al ventre de la seva mare i néixer?
5 Jesús va respondre: En veritat, en veritat et dic que si un home no neix d'aigua i de l'Esperit, no pot entrar al Regne de Déu.
6 Allò que neix de la carn és carn; i allò que neix de l'Esperit és esperit.
7 No et sorprengui que t'hagi dit: Heu de néixer de nou.
8 El vent bufa allà on vol, i tu n'escoltes el so, però no saps d'on ve ni cap a on va: així és tot el que ha nascut de l'Esperit.
9 Nicodem va respondre i li va dir: Com poden ser aquestes coses?
10 Jesús respongué i li digué: Ets amo d'Israel i no saps aquestes coses?
11 En veritat, en veritat, et dic: Parlem el que sabem, i testimoniem el que hem vist; i no rebeu el nostre testimoni.
12 Si us he dit coses terrenals, i no creieu, com creureu, si us parlo de coses celestials?
13 I ningú no ha pujat al cel, sinó el que ha baixat del cel, el Fill de l'home que és al cel.
14 I com Moisès va aixecar la serp al desert, així ha de ser aixecat el Fill de l'home:
15 perquè qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
16 Perquè Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill unigènit, perquè qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna.
17 Perquè Déu no va enviar el seu Fill al món per condemnar el món; sinó perquè el món per ell es salvi.
18 El qui creu en ell no és condemnat, però el qui no creu ja està condemnat, perquè no ha cregut en el nom del Fill unigènit de Déu.
19 I aquesta és la condemna, que la llum ha vingut al món, i els homes estimaven les tenebres més que la llum, perquè les seves obres eren dolentes.
20 Perquè tot aquell que fa el mal odia la llum, ni ve a la llum, perquè no siguin reprovades les seves obres.
21 Però el qui fa la veritat ve a la llum, perquè les seves obres es manifestin, que són fetes en Déu.
22 Després d'això, Jesús i els seus deixebles van venir a la terra de Judea; i allí es va quedar amb ells i va batejar.
23 I Joan també batejava a Enon, prop de Salim, perquè allí hi havia molta aigua; i van venir i es van batejar.
24 Perquè Joan encara no havia estat empresonat.
25 Llavors va sorgir una qüestió entre alguns dels deixebles de Joan i els jueus sobre la purificació.
26 I es van acostar a Joan i li van dir: Rabí, aquell que era amb tu més enllà del Jordà, de qui vas donar testimoni, vet aquí que bateja i tots els homes vénen a ell.
27 Joan va respondre i va dir: Un home no pot rebre res si no li ha donat del cel.
28 Vosaltres mateixos em doneu testimoni que he dit: No sóc el Crist, sinó que he estat enviat davant d'ell.
29 El qui té la núvia és el nuvi; però l'amic del nuvi, que s'aixeca i l'escolta, s'alegra molt per la veu del nuvi: aquesta, doncs, la meva alegria s'ha complert.
30 Ell ha d'augmentar, però jo he de disminuir.
31 El qui ve de dalt és per sobre de tots; el que és de la terra és terrenal i parla de la terra: el que ve del cel és per sobre de tots.
32 I el que ha vist i sentit, ho testimonia; i ningú no rep el seu testimoni.
33 Qui ha rebut el seu testimoni ha posat al seu segell que Déu és veritable.
34 Perquè aquell a qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, perquè Déu no li dóna l'Esperit amb mesura.

35 El Pare estima el Fill i ho ha lliurat totes les coses a les seves mans.
36 Qui creu en el Fill té vida eterna; i qui no creu en el Fill no veurà la vida; però la ira de Déu roman sobre ell.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, quan el Senyor va saber com els fariseus havien sentit que Jesús feia i batejava més deixebles que Joan,
2 (Tot i que Jesús mateix no va batejar, sinó els seus deixebles,)
3 Deixà Judea i tornà a marxar a Galilea.
4 I ha de passar per Samaria.
5 Llavors va arribar a una ciutat de Samaria, que es diu Sicar, prop de la parcel·la que Jacob va donar al seu fill Josep.
6 Ara hi havia el pou de Jacob. Per tant, Jesús, cansat del camí, es va asseure així al pou; i eren aproximadament l'hora sisena.
7 Va venir una dona de Samaria a treure aigua; Jesús li digué: Dóna'm de beure.
8 (Perquè els seus deixebles se'n van anar a la ciutat a comprar carn.)
9 Llavors la dona de Samaria li va dir: Com és que tu, que ets jueu, em demanes beure a mi, que sóc una dona de Samaria? perquè els jueus no tenen cap tracte amb els samaritans.
10 Jesús respongué i li digué: Si coneguessis el do de Déu i qui és qui et diu: Dona'm de beure; tu li hauries demanat, i t'hauria donat aigua viva.
11 La dona li digué: Senyor, no tens res per treure, i el pou és profund; d'on treus, doncs, aquesta aigua viva?
12 Ets tu més gran que el nostre pare Jacob, que ens va donar el pou i n'ha begut ell, els seus fills i el seu bestiar?
13 Jesús respongué i li digué: Qui begui d'aquesta aigua tornarà a tenir set.
14 Però qui begui de l'aigua que jo li donaré mai no tindrà set; però l'aigua que li donaré serà en ell un pou d'aigua que brollarà a la vida eterna.
15 La dona li diu: Senyor, dóna'm aquesta aigua perquè no tingui set, ni vingui aquí a treure'n.
16 Jesús li digué: Vés, truca el teu marit i vine aquí.
17 La dona va respondre i va dir: No tinc marit. Jesús li digué: Bé has dit: No tinc marit.
18 Perquè has tingut cinc marits; i el que ara tens no és el teu marit: en això has dit veritat.
19 La dona li digué: Senyor, veig que ets un profeta.
20 Els nostres pares van adorar en aquesta muntanya; i dieu que a Jerusalem és el lloc on els homes han d'adorar.
21 Jesús li digué: Dona, creieu-me, arriba l'hora que ni en aquesta muntanya, ni encara a Jerusalem, adorareu el Pare.
22 Vosaltres adoreu, no sabeu què; nosaltres sabem el que adorem, perquè la salvació és dels jueus.
23 Però ve l'hora, i ara és, que els veritables adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat, perquè el Pare busca tals que l'adorin.
24 Déu és un Esperit, i els qui l'adoren han d'adorar-lo en esperit i en veritat.
25 La dona li digué: Sé que ve el Messies, que s'anomena Crist; quan vingui, ens dirà totes les coses.
26 Jesús li digué: Ell sóc jo que et parlo.
27 I sobre això van venir els seus deixebles i es van meravellar que parlés amb la dona; però ningú va dir: Què busques? o: Per què parles amb ella?
28 Aleshores la dona va deixar la seva olla i va anar a la ciutat i va dir als homes:
29 Vine, mira un home que m'ha dit tot el que he fet mai: no és aquest el Crist?
30 Llavors van sortir de la ciutat i van arribar a ell.
31 Mentrestant, els seus deixebles el pregaven dient: Mestre, menja.
32 Però ell els va dir: Tinc carn per menjar que no coneixeu.
33 Per això els deixebles es deien els uns als altres: ¿Algú li ha portat per menjar?
34 Jesús els digué: El meu menjar és fer la voluntat del qui m'ha enviat i acabar la seva obra.
35 No dieu: Encara queden quatre mesos, i després vindrà la collita? Heus aquí, us dic: Alceu els ulls i mireu els camps; perquè ja són blanques per collir.
36 I el qui sega rep un sou i recull fruit per a la vida eterna, perquè tant el qui sembra com el qui sega s'alegren junts.
37 I aquí és vertadera aquesta dita: Un sembra i un altre sega.
38 Jo us he enviat a segar allò que no heu treballat; altres homes han treballat, i vosaltres heu entrat en els seus treballs.
39 I molts dels samaritans d'aquella ciutat van creure en ell per la paraula de la dona, que va donar testimoni: M'ha explicat tot el que he fet.
40 Llavors, quan els samaritans van arribar a ell, li van suplicar que es quedés amb ells; i es va quedar allà dos dies.
41 I molts més van creure per la seva pròpia paraula;
42 I va dir a la dona: Ara creiem, no per la vostra paraula, perquè nosaltres mateixos l'hem escoltat i sabem que aquest és realment el Crist, el Salvador del món.
43 Al cap de dos dies va marxar d'allà i se'n va anar a Galilea.
44 Perquè Jesús mateix va donar testimoni que un profeta no té honor al seu país.
45 Llavors, quan va arribar a Galilea, els galileus el van rebre, havent vist tot el que feia a Jerusalem durant la festa, perquè també ells anaven a la festa.
46 Així que Jesús va tornar a Canà de Galilea, on va fer vi l'aigua. I hi havia un noble, el fill del qual estava malalt a Cafarnaüm.
47 Quan va saber que Jesús havia sortit de Judea a Galilea, va anar a ell i li va demanar que baixés i guarís el seu fill, perquè estava a punt de morir.
48 Llavors Jesús li digué: Si no veieu senyals i prodigis, no creureu.
49 El senyor noble li diu: Senyor, baixa abans que el meu fill mor.
50 Jesús li digué: Vés-te'n; el teu fill viu. I l'home va creure la paraula que Jesús li havia dit, i se'n va anar.
51 I mentre baixava, els seus servents se li van trobar i li van dir: El teu fill viu.
52 Aleshores els va preguntar l'hora en què va començar a corregir-se. I li digueren: Ahir a l'hora setena el va deixar la febre.
53 El pare, doncs, va saber que era a la mateixa hora en què Jesús li va dir: El teu fill viu; i ell mateix va creure i tota la seva casa.

54 Aquest és de nou el segon miracle que va fer Jesús quan va sortir de Judea a Galilea.

CAPÍTOL 5

1 Després d'això hi va haver una festa dels jueus; i Jesús va pujar a Jerusalem.
2 Ara a Jerusalem, al costat del mercat de les ovelles, hi ha un estany, que en hebreu s'anomena Betesda, que té cinc porxos.
3 En aquests hi havia una gran multitud de gent impotent, cecs, aturats, marcits, esperant el moviment de l'aigua.
4 Perquè un àngel baixava a una època determinada a l'estany i torbava l'aigua: qui, aleshores, el primer que hi entrava després de l'agitació de l'aigua, era guarit de qualsevol malaltia que tingués.
5 Allà hi havia un home que tenia una malaltia de trenta-vuit anys.
6 Quan Jesús el va veure mentir i va saber que feia molt de temps que estava en aquell cas, li digué: Vols ser guarit?
7 L'home impotent li respongué: Senyor, no tinc ningú, quan l'aigua s'agita, que em posi a la piscina; però mentre vinc, un altre baixa davant meu.
8 Jesús li digué: Aixeca't, agafa el teu llit i camina.
9 I de seguida l'home va ser guarit, va agafar el seu llit i va caminar, i aquell mateix dia era dissabte.
10 Els jueus, doncs, digueren al que havia estat guarit: És dissabte; no ets permès portar el teu llit.
11 Ell els respongué: El qui em va guarir, em va dir: Agafa el teu llit i camina.
12 Llavors li van preguntar: Quin és l'home que et va dir: Agafa el teu llit i camina?
13 I el que va ser guarit no sabia qui era, perquè Jesús s'havia traslladat a ell mateix quan hi havia una multitud en aquell lloc.
14 Després Jesús el va trobar al temple i li va dir: " Mira, estàs guarit; no pequis més, perquè no et vingui una cosa pitjor".
15 L'home se'n va anar i va dir als jueus que era Jesús qui l'havia guarit.
16 Per això, els jueus van perseguir Jesús i van intentar matar-lo, perquè havia fet aquestes coses en dissabte.
17 Però Jesús els respongué: El meu Pare treballa fins ara, i jo treballo.
18 Per tant, els jueus cercaven més de matar-lo, perquè no només havia incomplert el dissabte, sinó que també deia que Déu era el seu Pare, fent-se igual a Déu.
19 Llavors Jesús respongué i els digué: En veritat, en veritat us dic que el Fill no pot fer res per si mateix, sinó allò que veu fer el Pare;
20 Perquè el Pare estima el Fill i li mostra totes les coses que ell mateix fa; i ell li mostrarà obres més grans que aquestes, perquè us sorpreneu.
21 Perquè com el Pare ressuscita els morts i els dóna vida; així mateix el Fill dóna vida a qui vol.
22 Perquè el Pare no jutja ningú, sinó que ha encarregat tot el judici al Fill:
23 Que tots els homes honren el Fill, com honren el Pare. Qui no honra el Fill no honra el Pare que l'ha enviat.
24 En veritat, en veritat us dic: Qui escolta la meva paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no arribarà a condemnar; però ha passat de la mort a la vida.
25 En veritat, en veritat us dic: ve l'hora, i ara és, que els morts escoltaran la veu del Fill de Déu, i els qui ho escoltin viuran.
26 Perquè com el Pare té vida en si mateix; així ha donat al Fill que tingui vida en si mateix;
27 I també li ha donat autoritat per fer judici, perquè és Fill de l'home.
28 No et sorprenguis d'això: perquè ve l'hora en què tots els que són als sepulcres escoltaran la seva veu,
29 I sortirà; els qui han fet el bé, fins a la resurrecció de vida; i els qui han fet el mal, fins a la resurrecció de la condemna.
30 No puc fer res per mi mateix; tal com escolto, jutjo; i el meu judici és just; perquè no busco la meva pròpia voluntat, sinó la voluntat del Pare que m'ha enviat.
31 Si porto testimoni de mi mateix, el meu testimoni no és cert.
32 N'hi ha un altre que dóna testimoni de mi; i sé que el testimoni que ell dona de mi és veritable.
33 Vau enviar a Joan, i ell va donar testimoni de la veritat.
34 Però jo no rebo testimoni d'home, sinó que dic aquestes coses perquè pugueu ser salvats.
35 Ell era una llum ardent i resplendent, i vosaltres estaveu disposats a alegrar-vos durant un temps de la seva llum.
36 Però jo tinc un testimoni més gran que el de Joan: perquè les obres que el Pare m'ha donat per acabar, les mateixes obres que jo faig, donen testimoni de mi que el Pare m'ha enviat.
37 I el mateix Pare, que m'ha enviat, ha donat testimoni de mi. No heu sentit la seva veu en cap moment, ni heu vist la seva forma.
38 I no teniu la seva paraula que roman en vosaltres: no creieu a qui ell ha enviat.
39 Busca les Escriptures; perquè en ells penseu que teniu vida eterna, i ells són els que donen testimoni de mi.
40 I no vindreu a mi, perquè tingueu vida.
41 No rebo honor dels homes.
42 Però jo us sé que no teniu l'amor de Déu en vosaltres.
43 Jo he vingut en nom del meu Pare, i no em rebeu; si un altre ve en nom propi, el rebreu.
44 Com podeu creure vosaltres, que rebeu l'honor els uns dels altres, i no cerqueu l'honor que ve només de Déu?
45 No us penseu que us acusaré davant el Pare: n'hi ha un que us acusa, Moisès, en qui confieu.
46 Perquè si haguéssiu cregut Moisès, m'haurieu cregut, perquè ell va escriure de mi.
47 Però si no creieu els seus escrits, com creureu les meves paraules?

CAPÍTOL 6

1 Després d'això, Jesús va travessar el mar de Galilea, que és el mar de Tiberíades.
2 I una gran multitud el seguia, perquè veien els seus miracles que feia amb els malalts.
3 I Jesús va pujar a una muntanya, i allí es va asseure amb els seus deixebles.
4 I la Pasqua, festa dels jueus, era a prop.
5 Quan Jesús, doncs, va alçar els ulls i va veure que una gran gent venia a ell, va dir a Felip: D'on comprarem pa perquè mengin aquests?

6 I això va dir per provar-lo, perquè ell mateix sabia què
faria.
7 Felip li respongué: Dos-cents denats de pa no els n'hi ha
prou, perquè cadascú en prengui una mica.
8 Un dels seus deixebles, Andreu, germà de Simó Pere, li
digué:
9 Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixets,
però què són entre tants?
10 I Jesús va dir: Feu seure els homes. Ara hi havia molta
herba al lloc. Així que els homes es van asseure, uns cinc
mil.
11 I Jesús va agafar els pans; i després d'haver donat
gràcies, va repartir entre els deixebles, i els deixebles als
qui estaven asseguts; i així mateix dels peixos tant com ho
farien.
12 Quan es van omplir, va dir als seus deixebles: Recolliu
els fragments que queden, perquè no es perdi res.
13 Per tant, els van reunir i van omplir dotze cistelles amb
els fragments dels cinc pans d'ordi, que van quedar per
sobre dels qui havien menjat.
14 Llavors aquells homes, quan van veure el miracle que
va fer Jesús, van dir: Aquest és veritat el profeta que havia
de venir al món.
15 Quan Jesús, doncs, va adonar-se que venien a agafar-lo
per la força per fer-lo rei, va tornar ell mateix a una
muntanya.
16 I quan ja va arribar la tarda, els seus deixebles van
baixar al mar,
17 I va entrar en un vaixell i va travessar el mar cap a
Cafarnaüm. I ja era fosc, i Jesús no havia vingut a ells.
18 I el mar es va aixecar a causa d'un gran vent que bufava.
19 Llavors, quan van haver de remar uns vint-i-cinc o
trenta estades, van veure Jesús caminant sobre el mar i
apropant-se al vaixell, i van tenir por.
20 Però ell els digué: Sóc jo; no tinguis por.
21 Llavors el van rebre de bon grat a la barca, i de seguida
la nau va arribar a terra on anaven.
22 L'endemà, quan la gent que estava a l'altra banda del
mar va veure que no hi havia cap altra barca allà, excepte
aquella on havien entrat els seus deixebles, i que Jesús no
hi va anar amb els seus deixebles, sinó que el seu els
deixebles se'n van anar sols;
23 (No obstant això, unes altres barques de Tiberíades van
arribar a prop del lloc on menjaven pa, després que el
Senyor havia donat gràcies:)
24 Per tant, quan la gent va veure que Jesús ni els seus
deixebles no hi era, també van agafar un vaixell i van anar
a Cafarnaüm a buscar Jesús.
25 I quan el van trobar a l'altra banda del mar, li van dir:
Rabí, quan has vingut aquí?
26 Jesús els respongué i digué: En veritat, en veritat us dic:
Em cerqueu, no perquè hagueu vist els miracles, sinó
perquè heu menjat dels pans i heu estat saciats.
27 No treballeu per la carn que es perd, sinó per la menjar
que perdura fins a la vida eterna, que us donarà el Fill de
l'home, perquè Déu el Pare l'ha segellat.
28 Llavors li van dir: Què farem per fer les obres de Déu?
29 Jesús respongué i els digué: Aquesta és l'obra de Déu:
que cregueu en aquell que ell ha enviat.
30 Ells li digueren, doncs, quin senyal fas, doncs, perquè
veiem i et creguem? què treballes?
31 Els nostres pares van menjar mannà al desert; com està
escrit: Els va donar a menjar pa del cel.
32 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic:
Moisès no us va donar aquest pa del cel; però el meu Pare
us dóna el veritable pa del cel.
33 Perquè el pa de Déu és el que baixa del cel i dóna vida
al món.
34 Llavors li van dir: Senyor, dóna-nos sempre aquest pa.
35 I Jesús els digué: Jo sóc el pa de vida; el qui ve a mi no
passarà mai fam; i qui creu en mi mai tindrà set.
36 Però jo us vaig dir que vosaltres també m'heu vist i no
creieu.
37 Tot el que el Pare em dóna vindrà a mi; i el que ve a mi,
no ho expulsaré de cap manera.
38 Perquè he baixat del cel no per fer la meva pròpia
voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.
39 I aquesta és la voluntat del Pare que m'ha enviat: que de
tot el que m'ha donat no perdi res, sinó que el ressuscita
l'últim dia.
40 I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tothom
qui veu el Fill i creu en ell, tingui vida eterna; i jo el
ressuscitaré en l'últim dia.
41 Llavors els jueus van murmurar contra ell, perquè deia:
Jo sóc el pa que ha baixat del cel.
42 I van dir: No és aquest Jesús, el fill de Josep, del pare i
de la mare del qual coneixem? Com és, doncs, que diu: He
baixat del cel?
43 Jesús, doncs, respongué i els digué: No murmureu entre
vosaltres.
44 Ningú no pot venir a mi, si no l'atrau el Pare que m'ha
enviat, i jo el ressuscitaré a l'últim dia.
45 Està escrit als profetes: I tots seran ensenyats per Déu.
Per tant, tot home que ha sentit i ha après del Pare, ve a mi.
46 No és que ningú hagi vist el Pare, sinó el que és de Déu,
sinó que ha vist el Pare.
47 En veritat, en veritat us dic: Qui creu en mi té vida
eterna.
48 Jo sóc el pa de vida.
49 Els vostres pares van menjar mannà al desert i han mort.
50 Aquest és el pa que baixa del cel, perquè un home en
mengi i no mori.
51 Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel: si algú menja
d'aquest pa, viurà per sempre; i el pa que jo donaré és la
meva carn, que donaré per la vida del món.
52 Els jueus, doncs, es barallaven entre ells, dient: Com pot
aquest home donar-nos la seva carn per menjar?
53 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si
no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva
sang, no tindreu vida en vosaltres.
54 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida
eterna; i el ressuscitaré l'últim dia.
55 Perquè la meva carn és realment carn, i la meva sang és
realment beguda.
56 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, habita en
mi, i jo en ell.
57 Com el Pare viu m'ha enviat, i jo visc pel Pare, així
també el qui em menja, viurà de mi.
58 Aquest és el pa que va baixar del cel: no com els vostres
pares van menjar el mannà i han mort: el qui menja
d'aquest pa viurà per sempre.
59 Va dir aquestes coses a la sinagoga, mentre ensenyava a
Cafarnaüm.

60 Per tant, molts dels seus deixebles, quan ho van sentir, van dir: És una paraula dura; qui ho pot escoltar?
61 Quan Jesús va saber en si mateix que els seus deixebles ho murmuraven, els va dir: Això us ofen?
62 I si veieu el Fill de l'home pujar on era abans?
63 És l'esperit que vivifica; la carn no serveix de res: les paraules que us dic, són esperit i són vida.
64 Però hi ha alguns de vosaltres que no creuen. Perquè Jesús sabia des del principi qui eren els que no creien i qui l'havia de trair.
65 I ell va dir: Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ha estat donat del meu Pare.
66 Des d'aleshores, molts dels seus deixebles van tornar enrere i ja no van caminar més amb ell.
67 Llavors Jesús digué als dotze: --Veu també anar-vos-en?
68 Llavors Simó Pere li respongué: Senyor, a qui anirem? tu tens les paraules de vida eterna.
69 I creiem i estem segurs que tu ets aquell Crist, el Fill del Déu viu.
70 Jesús els respongué: No us he escollit jo, dotze, i un de vosaltres és un dimoni?
71 Va parlar de Judes Iscariote, fill de Simó, perquè era ell qui l'havia de trair, que era un dels dotze.

CAPÍTOL 7

1 Després d'això, Jesús va caminar per Galilea, perquè no volia caminar amb els jueus, perquè els jueus volien matar-lo.
2 La festa dels tabernacles dels jueus era a prop.
3 Els seus germans li digueren: «Vés d'aquí i vés a Judea, perquè també els teus deixebles vegin les obres que fas.
4 Perquè no hi ha ningú que faci res en secret, i ell mateix busca ser conegut públicament. Si fas aquestes coses, mostra't al món.
5 Perquè els seus germans tampoc no creien en ell.
6 Llavors Jesús els digué: El meu temps encara no ha arribat, però el vostre temps està sempre a punt.
7 El món no us pot odiar; però a mi m'odia, perquè en testifico, que les seves obres són dolentes.
8 Pugeu a aquesta festa: encara no pujo a aquesta festa; perquè el meu temps encara no ha arribat.
9 Quan els va dir aquestes paraules, es va quedar encara a Galilea.
10 Però quan els seus germans van pujar, ell també va pujar a la festa, no obertament, sinó com en secret.
11 Llavors els jueus el van cercar a la festa i li van dir: On és?
12 I hi va haver molta murmuració entre la gent sobre ell, perquè alguns deien: És un home bo; altres van dir: No; però ell enganya el poble.
13 Però ningú va parlar d'ell obertament per por dels jueus.
14 Enmig de la festa, Jesús va pujar al temple i ensenyava.
15 I els jueus es van meravellar, dient: Com sap aquest home les lletres, sense haver après mai?
16 Jesús els respongué i digué: La meva doctrina no és meva, sinó del qui m'ha enviat.
17 Si algú vol fer la seva voluntat, sabrà de la doctrina, si és de Déu o si parlo de mi mateix.
18 Qui parla per si mateix busca la seva pròpia glòria;
19 ¿No us va donar Moisès la Llei i, tanmateix, cap de vosaltres la guarda? Per què vas a matar-me?
20 La gent va respondre i va dir: "Tu tens un dimoni; qui vol matar-te?
21 Jesús respongué i els digué: He fet una obra, i tots esteu meravellats.
22 Per tant, Moisès us va donar la circumcisió; (no perquè sigui de Moisès, sinó dels pares;) i el dissabte circumcidau un home.
23 Si un home rep la circumcisió en dissabte, perquè la llei de Moisès no sigui transgressada; Esteu enfadats amb mi, perquè he fet un home sencer el dissabte?
24 No jutgeu segons l'aparença, sinó jutgeu amb justícia.
25 Llavors alguns de Jerusalem van dir: No és aquest el que volen matar?
26 Però vet aquí que parla amb valentia, i no li diuen res. Saben realment els governants que aquest és el mateix Crist?
27 Però sabem d'on és aquest home, però quan Crist vindrà, ningú sap d'on és.
28 Llavors Jesús va cridar al temple mentre ensenyava, dient: Tots dos em coneixeu i sabeu d'on sóc;
29 Però jo el conec, perquè jo sóc d'ell, i ell m'ha enviat.
30 Llavors van intentar agafar-lo, però ningú no li va imposar les mans, perquè encara no havia arribat la seva hora.
31 I molts del poble van creure en ell i van dir: Quan vingui Crist, farà més miracles que els que aquest home ha fet?
32 Els fariseus van sentir que el poble murmurava aquestes coses sobre ell; i els fariseus i els grans sacerdots enviaren oficials perquè el prenguessin.
33 Llavors Jesús els digué: Encara estic amb vosaltres per una estona, i aleshores me'n vaig a qui m'ha enviat.
34 Em cercareu i no em trobareu; i on sóc, no podreu venir-hi.
35 Llavors els jueus es van dir entre ells: On anirà perquè no el trobarem? Anirà a trobar els dispersos entre els gentils i ensenyarà als gentils?
36 Quina és la manera de dir això que va dir: Em buscareu i no em trobareu; i on sóc, no hi podeu venir?
37 L'últim dia, aquell gran dia de la festa, Jesús es va aixecar i va cridar, dient: Si algú té set, que vingui a mi i begui.
38 Qui creu en mi, com diu l'Escriptura, del seu ventre brollaran rius d'aigua viva.
39 (Però això va dir de l'Esperit que haurien de rebre els qui creuen en ell, perquè l'Esperit Sant encara no havia estat donat, perquè Jesús encara no havia estat glorificat.)
40 Per tant, molts de la gent, quan van sentir aquesta paraula, van dir: En veritat, aquest és el profeta.
41 Altres deien: Aquest és el Crist. Però alguns deien: "Crist vindrà de Galilea?
42 No diu l'Escriptura: Que Crist ve de la descendència de David i de la ciutat de Betlem, on era David?
43 Així doncs, a causa d'ell hi va haver una divisió entre el poble.
44 I alguns d'ells l'haurien pres; però ningú no li va imposar les mans.
45 Llavors van venir els oficials als grans sacerdots i als fariseus; i els digueren: Per què no l'heu portat?
46 Els oficials van respondre: Mai ningú va parlar com aquest.

47 Llavors els fariseus els respongueren: --Esteu també enganyats?
48 Algú dels governants o dels fariseus ha cregut en ell?
49 Però aquest poble que no coneix la llei és maleït.
50 Nicodem els digué: (el que va venir a Jesús de nit, que era un d'ells)
51 La nostra llei jutja algú abans que l'escolti i sàpiga què fa?
52 Ells respongueren i li digueren: Tu també ets de Galilea? Busca i mira, perquè de Galilea no sorgeix cap profeta.
53 I cadascú se'n va anar a casa seva.

CAPÍTOL 8

1 Jesús va anar a la muntanya de les Oliveres.
2 I de bon matí va tornar al temple, i tot el poble va venir a ell; i es va asseure i els va ensenyar.
3 I els escribas i els fariseus li van portar una dona presa en adulteri; i quan la van posar al mig,
4 Ells li diuen: Mestre, aquesta dona va ser presa en adulteri, en el mateix acte.
5 Ara Moisès ens va ordenar a la Llei que els apedreguessin, però tu què dius?
6 Això deien, temptant-lo, perquè l'haguessin d'acusar. Però Jesús es va ajupir i amb el dit va escriure a terra, com si no els escoltés.
7 Llavors, quan continuaven preguntant-li, ell es va aixecar i els digué: El qui entre vosaltres no pecat, que primer li tiri una pedra.
8 I de nou es va ajupir i va escriure a terra.
9 I els qui ho van sentir, convençuts per la seva pròpia consciència, van sortir un a un, començant pels més grans, fins als últims; i Jesús es va quedar sol, i la dona estava enmig.
10 Quan Jesús es va aixecar i no va veure més que la dona, li va dir: Dona, on són els teus acusadors? no t'ha condemnat ningú?
11 Ella va dir: Ningú, Senyor. I Jesús li digué: Jo tampoc et condemno; vés i no pequis més.
12 Aleshores Jesús els va tornar a parlar, dient: Jo sóc la llum del món; el qui em segueix no caminarà en les tenebres, sinó que tindrà la llum de la vida.
13 Els fariseus, doncs, li digueren: --Tu testimonis de tu mateix; el teu registre no és cert.
14 Jesús respongué i els digué: Encara que doni testimoni de mi mateix, el meu testimoni és cert, perquè sé d'on he vingut i cap a on vaig; però no podeu dir d'on vinc ni cap a on vaig.
15 Vosaltres jutgeu segons la carn; No jutjo cap home.
16 Però si jutjo, el meu judici és veritable, perquè no estic sol, sinó jo i el Pare que m'ha enviat.
17 També està escrit a la teva llei que el testimoni de dos homes és veritable.
18 Jo sóc un testimoni de mi mateix, i el Pare que m'ha enviat en dóna testimoni.
19 Llavors li van dir: On és el teu Pare? Jesús va respondre: " No em coneixeu ni a mi ni al meu Pare; si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare".
20 Aquestes paraules va dir Jesús al tresor, mentre ensenyava al temple; i ningú no li va imposar les mans; perquè encara no havia arribat la seva hora.
21 Llavors Jesús els va tornar a dir: Vaig pel meu camí, i em buscareu i morireu en els vostres pecats; on jo vaig, no podeu venir.
22 Llavors els jueus digueren: Es matarà? perquè diu: On jo vaig, vosaltres no podeu venir.
23 I els digué: --Vosaltres sou de baix; Jo sóc de dalt: vosaltres sou d'aquest món; No sóc d'aquest món.
24 Per tant, us vaig dir que morireu en els vostres pecats, perquè si no creieu que jo sóc, morireu en els vostres pecats.
25 Llavors li van dir: Qui ets? I Jesús els digué: El mateix que us vaig dir des del principi.
26 Tinc moltes coses a dir i a jutjar de vosaltres; però el qui m'ha enviat és veritable; i dic al món les coses que he sentit d'ell.
27 No entenien que els parlava del Pare.
28 Llavors Jesús els digué: Quan hàgiu aixecat el Fill de l'home, aleshores sabreu que jo sóc ell i que no faig res per mi mateix; però tal com el meu Pare m'ha ensenyat, dic aquestes coses.
29 I el qui m'ha enviat és amb mi; el Pare no m'ha deixat sol; perquè sempre faig allò que li plau.
30 Mentre deia aquestes paraules, molts van creure en ell.
31 Llavors Jesús digué als jueus que creien en ell: Si continueu en la meva paraula, sou veritablement deixebles meus;
32 I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures.
33 Ells li respongueren: Som la descendència d'Abraham, i mai vam ser esclaus de ningú; com dius: Seràs lliure?
34 Jesús els respongué: En veritat, en veritat us dic: Qui comet pecat és servent del pecat.
35 I el servent no es queda a la casa per sempre, sinó que el Fill roman sempre.
36 Per tant, si el Fill us fa lliures, sereu realment lliures.
37 Sé que sou descendència d'Abraham; però vosaltres busqueu matar-me, perquè la meva paraula no té cabuda en vosaltres.
38 Jo parlo el que he vist amb el meu Pare, i vosaltres feu el que heu vist amb el vostre pare.
39 Ells van respondre i li van dir: Abraham és el nostre pare. Jesús els digué: Si fossis fills d'Abraham, faríeu les obres d'Abraham.
40 Però ara busqueu matar-me, un home que us ha dit la veritat que he sentit de Déu: això no va fer Abraham.
41 Vosaltres feu les obres del vostre pare. Llavors li van dir: No hem nascut de fornicació; tenim un sol Pare, fins i tot Déu.
42 Jesús els digué: Si Déu fos el vostre Pare, m'estimaries, perquè de Déu he sortit i he vingut; ni jo vaig venir per mi mateix, sinó que ell m'ha enviat.
43 Per què no enteneu el meu discurs? fins i tot perquè no podeu escoltar la meva paraula.
44 Vosaltres sou del vostre pare, el dimoni, i complireu els desitjos del vostre pare. Va ser un assassí des del principi, i no va romandre en la veritat, perquè no hi ha veritat en ell. Quan diu una mentida, parla de la seva pròpia, perquè és un mentider i el pare d'aquesta.
45 I perquè us dic la veritat, no em creieu.
46 Qui de vosaltres em convenç del pecat? I si dic la veritat, per què no em creus?
47 El qui és de Déu escolta les paraules de Déu; per tant, no les escolteu, perquè no sou de Déu.

48 Llavors els jueus van respondre i li van dir: No diem bé
que ets samarità i tens un dimoni?
49 Jesús respongué: No tinc dimoni; però jo honro el meu
Pare, i vosaltres em deshonreu.
50 I no busco la meva pròpia glòria: n'hi ha qui busca i
jutja.
51 En veritat, en veritat us dic: Si algú guarda la meva
paraula, no veurà mai la mort.
52 Llavors els jueus li van dir: Ara sabem que tens un
dimoni. Abraham ha mort, i els profetes; i tu dius: Si algú
guarda la meva paraula, mai no tastarà la mort.
53 Ets tu més gran que el nostre pare Abraham, que ha
mort? i els profetes han mort: a qui et fas?
54 Jesús va respondre: Si m'honro a mi mateix, el meu
honor no és res: és el meu Pare qui m'honora; del qual dieu
que és el vostre Déu:
55 Però no l'heu conegut; però jo el conec; i si digués que
no el conec, seré un mentider com vosaltres; però el conec i
guardo la seva paraula.
56 El teu pare Abraham es va alegrar de veure el meu dia, i
ho va veure i es va alegrar.
57 Llavors els jueus li van dir: Encara no tens cinquanta
anys, i has vist Abraham?
58 Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: Abans que
Abraham fos, jo sóc.
59 Llavors van agafar pedres per llançar-li contra ell, però
Jesús es va amagar i va sortir del temple, passant pel mig
d'ells, i així va passar.

CAPÍTOL 9

1 I quan Jesús passava, va veure un home cec des del seu
naixement.
2 I els seus deixebles li van preguntar, dient: Mestre, qui va
pecar, aquest o els seus pares, perquè hagués nascut cec?
3 Jesús va respondre: Ni aquest ha pecat, ni els seus pares,
sinó perquè les obres de Déu es manifestin en ell.
4 He de fer les obres del qui m'ha enviat, mentre és de dia:
arriba la nit, quan ningú no pot treballar.
5 Mentre estic al món, sóc la llum del món.
6 Després d'haver dit això, va escopir a terra, va fer fang
amb la saliva, i va ungir amb fang els ulls del cec,
7 I li digué: Vés a rentar-te a la piscina de Siloé (que és per
interpretació, Enviat). Ell doncs va marxar, es va rentar i va
venir veient.
8 Els veïns, doncs, i els que abans l'havien vist que era cec,
deien: ¿No és aquest el que s'asseia a suplicar?
9 Uns deien: Aquest és ell; altres deien: És com ell; però ell
deia: Ell sóc jo.
10 Per això li van dir: Com se t'han obert els ulls?
11 Ell respongué i digué: Un home que es diu Jesús va fer
fang, em va ungir els ulls i em va dir: Vés a la piscina de
Siloé i renta't;
12 Llavors li van dir: On és? Va dir, no ho sé.
13 Van portar als fariseus el que abans era cec.
14 I era un dia de dissabte quan Jesús va fer el fang i li va
obrir els ulls.
15 Llavors els fariseus també li van preguntar de nou com
havia rebut la vista. Ell els va dir: Em va posar fang als ulls,
em vaig rentar i em veig.
16 Per això alguns fariseus deien: Aquest home no és de
Déu, perquè no guarda el dissabte. Altres deien: Com pot
un home que és un pecador fer aquests miracles? I hi havia
una divisió entre ells.
17 Torn a dir al cec: Què dius d'ell que t'ha obert els ulls?
Ell va dir: És un profeta.
18 Però els jueus no van creure en ell, que havia estat cec i
va rebre la vista, fins que van cridar els pares d'aquell que
havia rebut la vista.
19 I els van preguntar, dient: És aquest el vostre fill, que
dieu que va néixer cec? com veu ara?
20 Els seus pares els respongueren i digueren: Sabem que
aquest és el nostre fill i que va néixer cec.
21 Però per quins mitjans veu ara, no ho sabem; o qui li ha
obert els ulls, no ho sabem: és major d'edat; pregunta-li: ell
parlarà per si mateix.
22 Aquestes paraules van dir els seus pares, perquè tenien
por dels jueus, perquè els jueus ja havien acordat que si
algú confessava que era el Crist, fos expulsat de la
sinagoga.
23 Per això els seus pares van dir: És major d'edat;
pregunta-li.
24 Llavors van tornar a cridar l'home que era cec i li van
dir: Lloa Déu: sabem que aquest home és un pecador.
25 Ell respongué i digué: Si és un pecador o no, no ho sé;
una cosa sé, que mentre era cec, ara ho veig.
26 Llavors li van tornar a dir: Què t'ha fet? com va obrir els
teus ulls?
27 Ell els respongué: Ja us ho he dit, i no heu sentit: per
què ho tornareu a sentir? Sereu també els seus deixebles?
28 Llavors el van insultar i li van dir: "Tu ets el seu
deixeble; però nosaltres som deixebles de Moisès.
29 Sabem que Déu va parlar a Moisès; pel que fa a aquest,
no sabem d'on és.
30 L'home respongué i els digué: Per què és una cosa
meravellosa, que no sabeu d'on és, però m'ha obert els ulls.
31 Ara sabem que Déu no escolta els pecadors; però si algú
és adorador de Déu i fa la seva voluntat, l'escolta.
32 Des dels inicis del món no es va sentir que ningú obrí
els ulls a un cec de naixement.
33 Si aquest home no fos de Déu, no podria fer res.
34 Ells respongueren i li digueren: Tu vas néixer en pecats,
i ens ensenyes? I el van expulsar.
35 Jesús va sentir que l'havien expulsat; i quan el va trobar,
li va dir: Creus en el Fill de Déu?
36 Ell respongué i digué: Qui és, Senyor, perquè cregui en
ell?
37 I Jesús li digué: L'has vist, i és ell qui parla amb tu.
38 I digué: Senyor, crec. I el va adorar.
39 I Jesús va dir: Per al judici he vingut a aquest món,
perquè els qui no veuen vegin; i perquè els qui veuen es
facin cecs.
40 I alguns dels fariseus que anaven amb ell van sentir
aquestes paraules i li van dir: També som cecs?
41 Jesús els digué: Si sou cecs, no tindrieu pecat; però ara
dieu: Ja veiem; per tant, el teu pecat roman.

CAPÍTOL 10

1 En veritat, en veritat us dic: Qui no entra per la porta al
ramat, sinó que puja per un altre camí, aquest és un lladre i
un lladre.
2 Però el qui entra per la porta és el pastor de les ovelles.

3 A ell li obre el porter; i les ovelles escolten la seva veu; i ell anomena les seves ovelles pel seu nom i les treu.
4 I quan treu les seves pròpies ovelles, va davant d'elles, i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu.
5 I no seguiran un estranger, sinó que fugiran d'ell, perquè no coneixen la veu dels estrangers.
6 Jesús els va dir aquesta paràbola, però no entenien quines coses eren les que els deia.
7 Llavors Jesús els va tornar a dir: En veritat, en veritat us dic que jo sóc la porta de les ovelles.
8 Tots els que han vingut abans de mi són lladres i lladres, però les ovelles no els van escoltar.
9 Jo sóc la porta: si algú entra per mi, se salvarà, entrarà i sortirà, i trobarà pastura.
10 El lladre no ve, sinó per robar, matar i destruir: jo he vingut perquè tinguin vida i la tinguin més abundantment.
11 Jo sóc el bon pastor: el bon pastor dóna la vida per les ovelles.
12 Però el que és mercenari, i no el pastor, del qual no són pròpies les ovelles, veu venir el llop, deixa les ovelles i fuig; i el llop les agafa i dispersa les ovelles.
13 El mercenari fuig, perquè és mercenari, i no es preocupa de les ovelles.
14 Jo sóc el bon pastor, conec les meves ovelles i sóc conegut de les meves.
15 Com el Pare em coneix, així també jo conec el Pare; i dono la meva vida per les ovelles.
16 I tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat; també les he de portar, i escoltaran la meva veu; i hi haurà un sol ramat i un sol pastor.
17 Per tant, el meu Pare m'estima, perquè dono la meva vida per recuperar-la.
18 Ningú no me la pren, sinó que jo mateix la poso. Tinc poder per deixar-ho, i tinc poder per tornar-lo a prendre. Aquest manament he rebut del meu Pare.
19 Per tant, hi va haver una altra divisió entre els jueus per aquestes paraules.
20 I molts d'ells deien: Té un dimoni i és boig; per què l'escoltes?
21 Altres deien: Aquestes no són paraules d'un qui té un dimoni. Pot un diable obrir els ulls dels cecs?
22 I era a Jerusalem la festa de la dedicació, i era hivern.
23 I Jesús caminava al temple, al porxo de Salomó.
24 Llavors els jueus es van acostar al seu voltant i li van dir: Fins quan ens faràs dubtar? Si tu ets el Crist, digues-nos-ho clarament.
25 Jesús els respongué: Us ho he dit, i no heu cregut: les obres que faig en nom del meu Pare donen testimoni de mi.
26 Però vosaltres no creieu, perquè no sou de les meves ovelles, com us he dit.
27 Les meves ovelles escolten la meva veu, les conec, i em segueixen:
28 I els dono la vida eterna; i mai periran, ni ningú els arrencarà de la meva mà.
29 El meu Pare, que els va donar, és més gran que tots; i ningú no els pot arrencar de la mà del meu Pare.
30 Jo i el meu Pare som un.
31 Llavors els jueus van tornar a agafar pedres per apedrellar-lo.
32 Jesús els respongué: « Us he mostrat moltes bones obres del meu Pare; per quina d'aquestes obres em lapideu?
33 Els jueus li respongueren, dient: No et apedrem per una bona obra; sinó per blasfèmia; i perquè tu, essent home, et fas Déu.
34 Jesús els respongué: No està escrit a la vostra Llei: Jo vaig dir: Sou déus?
35 Si els va anomenar déus als quals va venir la paraula de Déu, i l'Escriptura no es pot trencar;
36 D'aquell a qui el Pare ha santificat i enviat al món digueu: Vos blasfemes; perquè vaig dir: Sóc el Fill de Déu?
37 Si no faig les obres del meu Pare, no em cregueu.
38 Però si ho faig, encara que no em cregueu, creieu les obres, perquè conegueu i cregueu que el Pare està en mi i jo en ell.
39 Per això van tornar a intentar agafar-lo, però ell els va escapar de la mà,
40 I se'n va tornar més enllà del Jordà al lloc on Joan va batejar primer; i allí es va quedar.
41 I molts anaven a ell i deien: Joan no va fer cap miracle, però tot el que Joan va dir d'aquest home era veritat.
42 I molts van creure en ell allí.

CAPÍTOL 11

1 Un home que es deia Llàtzer estava malalt, de Betània, la ciutat de Maria i la seva germana Marta.
2 (Va ser aquella Maria la que va ungir el Senyor amb perfum i li va eixugar els peus amb els cabells, el germà de la qual Llàtzer estava malalt.)
3 Per això les seves germanes li van enviar a dir: Senyor, vet aquí que el que estimes està malalt.
4 Quan Jesús va sentir això, va dir: Aquesta malaltia no és per a la mort, sinó per a la glòria de Déu, perquè el Fill de Déu sigui glorificat per ella.
5 Jesús estimava Marta, la seva germana i Llàtzer.
6 Quan va saber, doncs, que estava malalt, es va quedar dos dies encara al mateix lloc on era.
7 Després d'això, diu als seus deixebles: Tornem a Judea.
8 Els seus deixebles li diuen: Mestre, els jueus darrerament han volgut apedregar-te; i hi vas de nou?
9 Jesús va respondre: No hi ha dotze hores al dia? Si algú camina de dia, no ensopega, perquè veu la llum d'aquest món.
10 Però si un home camina de nit, ensopega, perquè no hi ha llum en ell.
11 Va dir aquestes coses, i després els digué: El nostre amic Llàtzer dorm; però jo me'n vaig per despertar-lo del son.
12 Llavors els seus deixebles van dir: Senyor, si dorm, li farà bé.
13 Però Jesús parlava de la seva mort, però ells pensaven que havia parlat de descansar en el son.
14 Llavors Jesús els digué clarament: Llàtzer ha mort.
15 I m'alegro pel vostre amor de no ser-hi, perquè cregueu; tanmateix anem a ell.
16 Llavors Tomàs, que es diu Dídim, va dir als seus companys: --Anem també nosaltres, perquè morim amb ell.
17 Llavors, quan Jesús va venir, es va trobar que ja quatre dies havia estat a la tomba.
18 Betania era a prop de Jerusalem, a uns quinze estadis de distància:
19 I molts dels jueus van venir a Marta i Maria per consolar-les pel que fa al seu germà.

20 Llavors Marta, quan va sentir que Jesús venia, va anar a trobar-lo, però Maria es va quedar asseguda a casa.
21 Aleshores Marta va dir a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort.
22 Però sé que fins i tot ara, tot allò que demanis a Déu, Déu te'l donarà.
23 Jesús li digué: El teu germà ressuscitarà.
24 Marta li digué: Sé que ressuscitarà en la resurrecció de l'últim dia.
25 Jesús li digué: Jo sóc la resurrecció i la vida; el qui creu en mi, encara que fos mort, viurà.
26 I qui viu i creu en mi, no morirà mai. T'ho creus?
27 Ella li digué: Sí, Senyor: crec que tu ets el Crist, el Fill de Déu, que ha de venir al món.
28 I després d'haver-ho dit, se'n va anar i va cridar d'amagat a Maria, la seva germana, dient-li: El Mestre ha vingut i et crida.
29 Tan bon punt va sentir això, es va aixecar ràpidament i es va acostar a ell.
30 Jesús encara no havia arribat a la ciutat, sinó que era al lloc on Marta el va trobar.
31 Llavors els jueus que estaven amb ella a casa i la consolaven, quan van veure que Maria s'aixecava de pressa i sortia, la van seguir dient: "Se'n va al sepulcre a plorar-hi".
32 Llavors, quan Maria va arribar on era Jesús, i el va veure, es va arrossegar als seus peus i li va dir: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort.
33 Quan Jesús, doncs, la va veure plorant, i també els jueus que anaven amb ella plorant, va gemegar d'esperit i es va turbar.
34 I va dir: On l'heu posat? Ells li digueren: Senyor, vine i veuràs.
35 Jesús va plorar.
36 Llavors els jueus van dir: "Mira com l'estimava!
37 I alguns d'ells van dir: No podria aquest home, que va obrir els ulls als cecs, fer que ni aquest home morís?
38 Per tant, Jesús torna a gemec en ell mateix i arriba al sepulcre. Era una cova, i hi havia una pedra.
39 Jesús digué: Traieu-vos la pedra. Marta, la germana del mort, li diu: Senyor, ja fa pudor, perquè fa quatre dies que és mort.
40 Jesús li digué: No t'he dit que, si creus, veuries la glòria de Déu?
41 Llavors van treure la pedra del lloc on hi havia posat el mort. I Jesús va alçar els ulls i va dir: Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat.
42 I sabia que sempre m'escoltes, però a causa de la gent que està al costat ho vaig dir, perquè creguin que tu m'has enviat.
43 I quan va haver de dir això, va cridar amb una veu forta: Llàtzer, surt!
44 I el mort va sortir, lligat de peus i mans amb una tomba, i el seu rostre estava lligat amb un tovalló. Jesús els digué: Deixeu-lo anar i deixeu-lo anar.
45 Llavors molts dels jueus que anaven a Maria i havien vist les coses que feia Jesús, cregueren en ell.
46 Però alguns d'ells van anar als fariseus i els van explicar què havia fet Jesús.
47 Llavors els grans sacerdots i els fariseus van reunir un concili, i van dir: Què fem? perquè aquest home fa molts miracles.
48 Si el deixem així, tots creuran en ell, i vindran els romans i ens prendran el lloc i la nació.
49 I un d'ells, anomenat Caifàs, que era el gran sacerdot aquell mateix any, els digué: No sabeu res de res,
50 Ni considereu que és convenient per a nosaltres que un sol home mor per la gent i que no es perdi tota la nació.
51 I això no va dir per si mateix, sinó que, sent gran sacerdot aquell any, va profetitzar que Jesús moriria per aquella nació;
52 I no només per a aquella nació, sinó també per reunir en un sol els fills de Déu que estaven dispersos.
53 Llavors a partir d'aquell dia es van reunir per fer-lo morir.
54 Per tant, Jesús ja no va caminar més obertament entre els jueus; però d'allí se'n va anar a un país proper al desert, a una ciutat anomenada Efraïm, i allí va continuar amb els seus deixebles.
55 I la Pasqua dels jueus s'acostava, i molts van sortir del camp a Jerusalem abans de la Pasqua per purificar-se.
56 Llavors van buscar Jesús, i van parlar entre ells, mentre estaven al temple: Què us sembla que no vindrà a la festa?
57 I tant els grans sacerdots com els fariseus havien donat un manament que, si algú sabia on era, ho fes saber perquè el prenguessin.

CAPÍTOL 12

1 Llavors, sis dies abans de la Pasqua, Jesús va arribar a Betania, on hi havia Llàtzer, el que havia mort, a qui va ressuscitar d'entre els morts.
2 Allà li van fer un sopar; i Marta va servir; però Llàtzer era un dels que seien a taula amb ell.
3 Llavors Maria va agafar una lliura d'ungüent de nard, molt costós, va ungir els peus de Jesús i li va eixugar els peus amb els seus cabells; i la casa es va omplir de l'olor de l'ungüent.
4 Llavors diu un dels seus deixebles, Judes Iscariote, fill de Simó, que l'havia de trair:
5 Per què aquest ungüent no es va vendre per tres-cents denics i no es va donar als pobres?
6 Això va dir, no pas que es preocupés dels pobres; sinó perquè era un lladre, i tenia la bossa i portava el que hi posaven.
7 Llavors Jesús digué: Deixeu-la en pau; ella ho ha guardat fins al dia de la meva sepultura.
8 Perquè els pobres sempre teniu amb vosaltres; però a mi no sempre teniu.
9 Per tant, molta gent dels jueus sabia que ell era allà; i no només van venir per amor de Jesús, sinó també per veure Llàtzer, a qui havia ressuscitat d'entre els morts.
10 Però els grans sacerdots van consultar per fer matar també Llàtzer;
11 Perquè a causa d'ell molts dels jueus se'n van anar i van creure en Jesús.
12 L'endemà, molta gent que anava a la festa, quan van sentir que Jesús anava a Jerusalem,
13 Va agafar branques de palmeres, va sortir al seu encontre i va cridar: Hosanna: Beneït sigui el rei d'Israel que ve en nom del Senyor.
14 I Jesús, quan va trobar un ase jove, s'hi va asseure; tal com està escrit,

15 No tinguis por, filla de Sió: vet aquí, el teu rei ve assegut sobre el poltre d'un ase.
16 Al principi els seus deixebles no van entendre aquestes coses, però quan Jesús va ser glorificat, es van recordar que aquestes coses estaven escrites d'ell i que li havien fet aquestes coses.
17 Per tant, la gent que estava amb ell quan va cridar Llàtzer de la seva tomba i el va ressuscitar d'entre els morts, va donar testimoni.
18 Per això el poble també el va trobar, perquè va saber que havia fet aquest miracle.
19 Els fariseus, doncs, es deien entre ells: Enteneu com no guanyeu res? vet aquí, el món se'n va darrere d'ell.
20 I entre ells hi havia alguns grecs que pujaven a adorar a la festa:
21 Ell, doncs, va venir a Felip, que era de Betsaida de Galilea, i el va demanar, dient: Senyor, volem veure Jesús.
22 Felip ve i ho diu a Andreu; i Andreu i Felip ho tornen a dir a Jesús.
23 I Jesús els respongué dient: Ha arribat l'hora que el Fill de l'home sigui glorificat.
24 En veritat, en veritat us dic: si un blat de blat no cau a terra i mor, roman sol; però si mor, dóna molt de fruit.
25 Qui estima la seva vida, la perdrà; i qui odia la seva vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna.
26 Si algú em serveix, que em segueixi; i allà on sóc jo hi haurà també el meu servent: si algú em serveix, el meu Pare l'honorarà.
27 Ara la meva ànima està turbada; i què diré? Pare, salva'm d'aquesta hora, però per això he vingut a aquesta hora.
28 Pare, glorifica el teu nom. Llavors va arribar una veu del cel que deia: Jo l'he glorificat i ho tornaré a glorificar.
29 La gent, doncs, que estava present i ho sentia, deia que tronava; altres deien: Un àngel li va parlar.
30 Jesús respongué i digué: Aquesta veu no ha vingut per mi, sinó per vosaltres.
31 Ara és el judici d'aquest món: ara el príncep d'aquest món serà expulsat.
32 I jo, si m'alçaré de la terra, atrauré a tots els homes cap a mi.
33 Això va dir, indicant de quina mort havia de morir.
34 El poble li respongué: Hem sentit de la Llei que Crist roman per sempre; i tu, com dius: El Fill de l'home ha de ser elevat? qui és aquest Fill de l'home?
35 Llavors Jesús els digué: « Encara un poc de temps és la llum amb vosaltres. Camineu mentre tingueu la llum, perquè no us vingui la foscor, perquè el qui camina a les tenebres no sap on va.
36 Mentre tingueu llum, creieu en la llum, perquè sigueu fills de la llum. Això va dir Jesús, i se'n va anar i es va amagar d'ells.
37 Però encara que havia fet tants miracles davant d'ells, no van creure en ell:
38 Perquè es complís la paraula del profeta Isaies que va dir: Senyor, qui ha cregut el nostre informe? i a qui s'ha revelat el braç del Senyor?
39 Per tant, no podien creure, perquè Isaies tornà a dir:
40 Els ha encegat els ulls i els ha endurit el cor; que no vegin amb els ulls, ni entenguin amb el cor, i es converteixin, i jo els guari.
41 Això va dir Isaies, quan va veure la seva glòria i va parlar d'ell.
42 No obstant això, entre els principals governants també molts van creure en ell; però a causa dels fariseus no el van confessar, perquè no fossin expulsats de la sinagoga.
43 Perquè estimaven més la lloança dels homes que la lloança de Déu.
44 Jesús va cridar i va dir: Qui creu en mi, no creu en mi, sinó en el qui m'ha enviat.
45 I qui em veu, veu el qui m'ha enviat.
46 Jo he vingut llum al món, perquè qui creu en mi no es quedi en les tenebres.
47 I si algú escolta les meves paraules i no creu, jo no el jutjo, perquè no he vingut a jutjar el món, sinó a salvar-lo.
48 El qui em rebutja i no rep les meves paraules, té qui el jutja: la paraula que he dit, el jutjarà el darrer dia.
49 Perquè no he parlat de mi mateix; però el Pare que m'ha enviat, em va donar un manament, què havia de dir i què havia de parlar.
50 I sé que el seu manament és vida eterna; doncs, tot allò que dic, tal com el Pare em va dir, així ho dic.

CAPÍTOL 13

1 Abans de la festa de la Pasqua, quan Jesús va saber que havia arribat l'hora que havia de marxar d'aquest món cap al Pare, després d'haver estimat els seus que eren al món, els va estimar fins a la fi.
2 Un cop acabat el sopar, el dimoni s'havia posat en el cor de Judes Iscariote, fill de Simó, de trair-lo;
3 Jesús, sabent que el Pare ho havia lliurat tot a les seves mans, i que venia de Déu i se'n va anar a Déu;
4 Es va aixecar del sopar i es va deixar els vestits; i va agafar una tovallola i es va cenyir.
5 Després d'això, va abocar aigua en un recipient i va començar a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola amb què estava cenyit.
6 Llavors va anar a Simó Pere, i Pere li digué: Senyor, em rentes els peus?
7 Jesús respongué i li digué: El que faig ara no ho saps; però d'ara endavant ho sabràs.
8 Pere li digué: No em rentaràs mai els peus. Jesús li respongué: Si no et rento, no tens part amb mi.
9 Simó Pere li digué: Senyor, no només els meus peus, sinó també les meves mans i el meu cap.
10 Jesús li digué: El qui s'ha rentat no necessita sinó rentar-se els peus, sinó que està net de tot; i vosaltres sou nets, però no tots.
11 Perquè sabia qui l'havia de trair; per això va dir: No tots sou nets.
12 Després de rentar-los els peus, agafar-se la roba i tornar-se a asseure, els digué: Sabeu què us he fet?
13 Vosaltres em dieu Mestre i Senyor, i dieu bé; perquè així sóc.
14 Si, doncs, jo, el vostre Senyor i Mestre, us he rentat els peus; vosaltres també us heu de rentar els peus els uns als altres.
15 Perquè us he donat un exemple perquè feu com jo us he fet.
16 En veritat, en veritat us dic: El servent no és més gran que el seu senyor; ni l'enviat més gran que el qui l'ha enviat.
17 Si sabeu aquestes coses, feliços sou si les feu.

18 No parlo de tots vosaltres: sé a qui he escollit, però perquè es compleixi l'Escriptura: Qui menja pa amb mi ha alçat el taló contra mi.
19 Ara us ho dic abans que arribi, perquè, quan succeeixi, cregueu que jo sóc.
20 En veritat, en veritat us dic: Qui rep a qui jo envio, em rep a mi; i qui em rep, rep el qui m'ha enviat.
21 Quan Jesús va dir això, es va turbar d'esperit i va donar testimoni i va dir: En veritat, en veritat us dic que un de vosaltres em trairà.
22 Llavors els deixebles es van mirar els uns als altres, dubtant de qui parlava.
23 Ara, recolzat al pit de Jesús, un dels seus deixebles, a qui Jesús estimava.
24 Per tant, Simó Pere li va fer senyals perquè li preguntés de qui havia de ser ell.
25 Aleshores, estirat sobre el pit de Jesús, li digué: Senyor, qui és?
26 Jesús respongué: És aquell a qui donaré un sopar quan l'hagi mollat. I quan va haver de mullar el sopa, el va donar a Judes Iscariote, fill de Simó.
27 I després del sopar, Satanàs va entrar en ell. Llavors Jesús li digué: Això que fas, fes-ho de pressa.
28 Ara ningú a la taula no sabia amb quina intenció li deia això.
29 Perquè alguns d'ells pensaven, com Judes tenia la bossa, que Jesús li havia dit: Compra allò que necessitem per a la festa; o, que ha de donar alguna cosa als pobres.
30 Aleshores, després d'haver rebut el sopar, va sortir de seguida, i era de nit.
31 Per tant, quan va sortir, Jesús va dir: Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell.
32 Si Déu és glorificat en ell, Déu també el glorificarà en ell mateix, i de seguida el glorificarà.
33 Petits fills, encara estic amb vosaltres per una estona. Em cercareu, i com vaig dir als jueus: On vaig, no podeu venir; doncs ara et dic.
34 Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres; com jo us he estimat, que també us estimeu els uns als altres.
35 En això tots coneixeran que sou deixebles meus, si us estimeu els uns als altres.
36 Simó Pere li digué: Senyor, on vas? Jesús li respongué: On jo vaig, ara no em pots seguir; però després em seguiràs.
37 Pere li va dir: Senyor, per què no et puc seguir ara? donaré la meva vida per tu.
38 Jesús li respongué: Vols donar la teva vida per amor meu? En veritat, en veritat, et dic: El gall no cantarà fins que no m'hagis negat tres vegades.

CAPÍTOL 14

1 Que el vostre cor no es turbi: creieu en Déu, creieu també en mi.
2 A la casa del meu Pare hi ha moltes cases; si no fos així, us ho hauria dit. Vaig a preparar-te un lloc.
3 I si vaig i us preparo un lloc, tornaré i us rebré amb mi; perquè allà on sóc jo, també hi sigueu vosaltres.
4 I ja sabeu on vaig, i el camí.
5 Tomàs li digué: Senyor, no sabem on vas; i com podem saber el camí?
6 Jesús li digué: Jo sóc el camí, la veritat i la vida; ningú no ve al Pare sinó per mi.
7 Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare; i des d'ara el coneixeu i l'heu vist.
8 Felip li digué: Senyor, mostra'ns el Pare i ens n'hi ha prou.
9 Jesús li digué: Fa tant de temps que estic amb tu, i encara no em coneixes, Felip? qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare; i com dius doncs: Mostra'ns el Pare?
10 No creus que jo estic en el Pare i el Pare en mi? les paraules que us dic no les dic per mi mateix, sinó que el Pare que habita en mi, fa les obres.
11 Creieu-me que estic en el Pare, i el Pare en mi; o creieu-me per les mateixes obres.
12 En veritat, en veritat us dic: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig; i farà obres més grans que aquestes; perquè vaig al meu Pare.
13 I tot allò que demaneu en nom meu, ho faré, perquè el Pare sigui glorificat en el Fill.
14 Si demaneu alguna cosa en el meu nom, ho faré.
15 Si m'estimes, guarda els meus manaments.
16 I pregaré el Pare, i us donarà un altre Consolador, perquè romangui amb vosaltres per sempre;
17 Fins i tot l'Esperit de veritat; a qui el món no pot rebre, perquè no el veu ni el coneix; però vosaltres el coneixeu; perquè ell habita amb vosaltres i estarà en vosaltres.
18 No et deixaré sense consol: vindré a tu.
19 Encara un poc de temps, i el món no em veurà més; però vosaltres em veieu: perquè jo visc, vosaltres també viureu.
20 Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres.
21 Qui té els meus manaments i els guarda, és qui m'estima; i el qui m'estima serà estimat del meu Pare, i jo l'estimaré i em manifestaré a ell.
22 Judes li digué, no l'Iscariot: Senyor, com és que et manifestes a nosaltres i no al món?
23 Jesús respongué i li digué: Si algú m'estima, guardarà les meves paraules; i el meu Pare l'estimarà, i vindrem a ell i farem la nostra residència amb ell.
24 Qui no m'estima no guarda les meves paraules, i la paraula que escolteu no és meva, sinó del Pare que m'ha enviat.
25 Aquestes coses us he dit, encara que estic present amb vosaltres.
26 Però el Consolador, que és l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en el meu nom, us ensenyarà totes les coses i us recordarà tot allò que us he dit.
27 Us deixo la pau, la meva pau us la dono; jo no us la dono com la dona el món. Que el teu cor no es turbi, ni que tingui por.
28 Heu sentit com us vaig dir: Me n'en vaig i torno a vosaltres. Si m'estimés, t'alegraries, perquè he dit: Vaig al Pare, perquè el meu Pare és més gran que jo.
29 I ara us ho he dit abans que succeeixi, perquè quan succeeixi, cregueu.
30 D'ara endavant no parlaré gaire amb vosaltres, perquè ve el príncep d'aquest món i no té res en mi.
31 Però perquè el món sàpiga que estimo el Pare; i com el Pare em va manar, així ho faig. Aixeca't, anem d'aquí.

CAPÍTOL 15

1 Jo sóc la vinya veritable, i el meu Pare és el pagès.
2 Tota branca que hi ha en mi que no dóna fruit, l'elimina; i tota branca que dóna fruit, la neteja, perquè doni més fruit.
3 Ara esteu nets per la paraula que us he dit.
4 Resteu en mi, i jo en vosaltres. Com el sarment no pot donar fruit per si mateix, si no roman a la vinya; no podeu més, si no romaneu en mi.
5 Jo sóc la vinya, vosaltres sou els sarments: el qui roman en mi i jo en ell, aquest dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res.
6 Si algú no roman en mi, és llançat com una branca i s'asseca; i els homes els reuneixen i els llencen al foc, i són cremats.
7 Si romaneu en mi i les meves paraules romanen en vosaltres, demanareu el que vulgueu, i us serà fet.
8 En això és glorificat el meu Pare, que porteu molt fruit; així sereu els meus deixebles.
9 Com el Pare m'ha estimat, així també jo us he estimat: continueu en el meu amor.
10 Si guardeu els meus manaments, romandreu en el meu amor; així com jo he guardat els manaments del meu Pare i roman en el seu amor.
11 Us he dit aquestes coses perquè la meva alegria romangui en vosaltres i la vostra alegria sigui plena.
12 Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres, com jo us he estimat.
13 Ningú té un amor més gran que aquest, que un home doni la seva vida pels seus amics.
14 Vosaltres sou els meus amics, si feu el que us ordeno.
15 Des d'ara no us dic servidors; perquè el servent no sap què fa el seu senyor; però jo us he dit amics; perquè us ho he donat a conèixer tot el que he sentit del meu Pare.
16 No m'heu escollit a mi, sinó que jo us he escollit a vosaltres i us he ordenat perquè aneu i porteu fruit i el vostre fruit es mantingui, perquè tot el que demaneu al Pare en el meu nom, ell us ho doni. .
17 Això us ordeno: que us estimeu els uns als altres.
18 Si el món us odia, sabeu que m'ha odiat a mi abans que a vosaltres.
19 Si fossis del món, el món estimaria els seus; però com que no sou del món, sinó que jo us he escollit del món, per això el món us odia.
20 Recordeu la paraula que us vaig dir: El servent no és més gran que el seu senyor. Si m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres; si han guardat la meva paraula, també guardaran la teva.
21 Però totes aquestes coses us faran pel meu nom, perquè no coneixen el qui m'ha enviat.
22 Si no els hagués vingut i no els hagués parlat, no haurien tingut pecat, però ara no tenen cap capa pel seu pecat.
23 Qui m'odia, també odia el meu Pare.
24 Si no hagués fet entre ells les obres que cap altre home va fer, no haurien tingut pecat; però ara m'han vist i m'han odiat tant a mi com al meu Pare.
25 Però això succeeix perquè es compleixi la paraula escrita a la seva llei: M'han odiat sense cap causa.
26 Però quan vingui el Consolador, que jo us enviaré del Pare, l'Esperit de veritat, que prové del Pare, donarà testimoni de mi:
27 I vosaltres també donareu testimoni, perquè heu estat amb mi des del principi.

CAPÍTOL 16

1 Us he parlat aquestes coses perquè no us ofendiu.
2 Us faran fora de les sinagogues: sí, arriba el moment que qui us mati creurà que fa servei a Déu.
3 I aquestes coses us faran, perquè no han conegut el Pare ni a mi.
4 Però us he dit aquestes coses perquè, quan arribi el moment, us recordeu que us les he parlat. I aquestes coses no us vaig dir al principi, perquè estava amb vosaltres.
5 Però ara vaig cap al qui m'ha enviat; i cap de vosaltres em pregunta: On vas?
6 Però perquè us he dit aquestes coses, la tristesa us ha omplert el cor.
7 No obstant això, us dic la veritat; Us convé que me'n vagi; perquè si no me'n vaig, el Consolador no vindrà a vosaltres; però si me'n vaig, us l'enviaré.
8 I quan vingui, reprovarà el món del pecat, de la justícia i del judici:
9 Del pecat, perquè no creuen en mi;
10 De justícia, perquè vaig al meu Pare i ja no em veieu;
11 De judici, perquè el príncep d'aquest món és jutjat.
12 Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara no les podeu suportar.
13 Però quan vingui ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà a tota la veritat, perquè no parlarà per ell mateix; però tot el que escolti, ho dirà, i us ensenyarà el que vindrà.
14 Ell em glorificarà, perquè rebrà del meu i us ho ensenyarà.
15 Tot el que té el Pare és meu; per això vaig dir que prendrà del meu i us ho ensenyarà.
16 Un poc, i no em veureu; i de nou, un poc, i em veureu, perquè vaig al Pare.
17 Llavors alguns dels seus deixebles es van dir entre ells: Què és això que ens diu: Un poc i no em veureu; i de nou, un poc i em veureu; i: Perquè vaig al Pare?
18 Ells van dir, doncs: Què és això que diu: Una mica de temps? no podem dir el que diu.
19 Ara Jesús sabia que volien preguntar-li, i els digué: Pregunteu entre vosaltres el que he dit: Un poc i no em veureu; i de nou, un poc, i em veureu. ?
20 En veritat, en veritat us dic que plorareu i lamentareu, però el món s'alegrarà; i estareu tristos, però el vostre dolor es convertirà en alegria.
21 Una dona quan està en part té pena, perquè ha arribat la seva hora; però tan bon punt ha parit del nen, ja no es recorda de l'angoixa, per l'alegria que ha nascut un home al món.
22 I ara tens tristesa, però et tornaré a veure, i el teu cor s'alegrarà, i ningú no t'emportarà la teva alegria.
23 I aquell dia no em demanareu res. En veritat, en veritat us dic: tot allò que demaneu al Pare en nom meu, ell us ho donarà.
24 Fins ara no heu demanat res en el meu nom: demaneu i rebreu, perquè la vostra alegria sigui plena.
25 Aquestes coses us he dit amb proverbis, però arriba el moment que ja no us parlaré amb proverbis, sinó que us faré veure clarament el Pare.

26 Aquell dia demanareu en el meu nom, i no us dic que pregaré el Pare per vosaltres:
27 Perquè el Pare mateix us estima, perquè m'heu estimat i heu cregut que he sortit de Déu.
28 He sortit del Pare i he vingut al món; de nou, deixo el món i vaig al Pare.
29 Els seus deixebles li digueren: --Mira, ara parles clarament i no dius cap proverbi.
30 Ara estem segurs que ho saps totes i que no necessites que ningú et pregunti: per això creiem que has sortit de Déu.
31 Jesús els respongué: Ara creieu?
32 Heus aquí, ve l'hora, sí, ara ha arribat, que sereu dispersats, cadascú al seu, i em deixareu sol, però no estic sol, perquè el Pare és amb mi.
33 Us he dit aquestes coses perquè tingueu pau en mi. Al món tindreu tribulació; però estigueu ben animats; He vençut el món.

CAPÍTOL 17

1 Jesús va dir aquestes paraules, va alçar els ulls al cel i va dir: Pare, l'hora ha arribat; glorifica el teu Fill, perquè també el teu Fill et glorifiqui a tu:
2 Com tu li has donat poder sobre tota carn, perquè doni vida eterna a tots els que li has donat.
3 I això és la vida eterna: que et coneguin a tu, l'únic Déu veritable, i a Jesucrist, que tu has enviat.
4 T'he glorificat a la terra: he acabat l'obra que em vas donar.
5 I ara, oh Pare, glorifica'm amb tu mateix amb la glòria que jo tenia amb tu abans que el món fos.
6 He manifestat el teu nom als homes que em vas donar del món: eren teus, i tu els vas donar a mi; i han complert la teva paraula.
7 Ara saben que tot el que m'has donat és teu.
8 Perquè els he donat les paraules que em vas donar; i els han rebut, i han sabut que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.
9 Prego per ells: no prego pel món, sinó pels que m'has donat; perquè són teus.
10 I tot el meu és teu, i el teu és meu; i jo sóc glorificat en ells.
11 I ara ja no sóc al món, però aquests són al món, i vinc a tu. Pare Sant, guarda pel teu nom aquells que m'has donat, perquè siguin un, com nosaltres.
12 Mentre era amb ells al món, els vaig guardar en el teu nom; els que em vas donar els he guardat, i cap d'ells s'ha perdut, sinó el fill de la perdició; perquè es compleixi l'escriptura.
13 I ara vinc a tu; i aquestes coses les dic al món, perquè tinguin la meva alegria complerta en ells mateixos.
14 Els he donat la teva paraula; i el món els ha odiat, perquè no són del món, com jo no sóc del món.
15 No demano que els traieu del món, sinó que els preserveu del mal.
16 Ells no són del món, com jo no sóc del món.
17 Santifica'ls amb la teva veritat: la teva paraula és veritat.
18 Com tu m'has enviat al món, així també jo els he enviat a ells.
19 I per amor d'ells em santifico a mi mateix, perquè també ells siguin santificats per la veritat.
20 Ni prego només per aquests, sinó també per aquells que creuran en mi per la seva paraula;
21 perquè tots siguin un; com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu, perquè també ells siguin un en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat.
22 I els he donat la glòria que em vas donar; perquè siguin un, com nosaltres som un:
23 Jo en ells, i tu en mi, perquè siguin perfectes en un; i perquè el món sàpiga que tu m'has enviat i que els has estimat com tu m'has estimat a mi.
24 Pare, vull que també aquells que m'has donat siguin amb mi allà on sóc; perquè vegin la meva glòria, que m'has donat, perquè m'estimaves abans de la fundació del món.
25 Oh Pare just, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i aquests han conegut que tu m'has enviat.
26 I els he anunciat el teu nom i ho faré, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo en ells.

CAPÍTOL 18

1 Quan Jesús va haver de dir aquestes paraules, va sortir amb els seus deixebles pel riu Cedron, on hi havia un jardí, on va entrar ell i els seus deixebles.
2 I Judes, que el va trair, coneixia el lloc, perquè Jesús hi anava sovint amb els seus deixebles.
3 Aleshores Judes, després d'haver rebut una banda d'homes i oficials dels principals sacerdots i dels fariseus, hi arriba amb llanternes, torxes i armes.
4 Per tant, Jesús, coneixent tot el que li havia de passar, se'n va anar i els va dir: A qui cerqueu?
5 Ells li respongueren: Jesús de Natzaret. Jesús els digué: Jo sóc ell. I Judes, que el va trair, es va presentar amb ells.
6 Tan bon punt els va dir: Sóc jo, van marxar enrere i van caure a terra.
7 Llavors els va tornar a preguntar: A qui busqueu? I ells van dir: Jesús de Natzaret.
8 Jesús va respondre: Us he dit que jo sóc ell; per tant, si em cerqueu, deixeu anar aquests:
9 Perquè es complís la paraula que va dir: No n'he perdut cap dels que em vas donar.
10 Llavors Simó Pere, que tenia una espasa, la va estirar, va colpejar el servent del gran sacerdot i li va tallar l'orella dreta. El criat es deia Malc.
11 Llavors Jesús digué a Pere: " Fisca la teva espasa a la beina; no la beuré la copa que m'ha donat el meu Pare?
12 Llavors la banda, el capità i els oficials dels jueus van agafar Jesús i el van lligar,
13 I el va portar primer a Annas; perquè era sogre de Caifàs, que era el gran sacerdot aquell mateix any.
14 Ara bé, Caifàs era el que va donar consell als jueus que era convenient que un sol home morís pel poble.
15 I Simó Pere va seguir Jesús, i també un altre deixeble: aquell deixeble era conegut del gran sacerdot, i va entrar amb Jesús al palau del gran sacerdot.
16 Però Pere es va quedar fora a la porta. Llavors va sortir l'altre deixeble, que era conegut del gran sacerdot, va parlar amb la guardiana de la porta i va fer entrar Pere.
17 Aleshores la donzella que guardava la porta digué a Pere: No ets també tu un dels deixebles d'aquest home? Ell diu, no ho sóc.

18 I els servents i els oficials es van quedar allà, que havien fet un foc de brases; perquè feia fred; i es van escalfar; i Pere es va posar amb ells i es va escalfar.
19 Llavors el gran sacerdot va preguntar a Jesús pels seus deixebles i sobre la seva doctrina.
20 Jesús li respongué: He parlat obertament al món; Sempre he ensenyat a la sinagoga i al temple, on sempre acudeixen els jueus; i en secret no he dit res.
21 Per què em preguntes? Pregunteu als qui m'escolten què els he dit: vet aquí, ells saben el que he dit.
22 I quan va haver de dir això, un dels oficials que hi havia al costat va colpejar Jesús amb la palma de la seva mà, dient: "Així respons al gran sacerdot?
23 Jesús li respongué: Si he parlat malament, dóna testimoni del mal; però si està bé, per què em pegues?
24 Annas l'havia enviat lligat al gran sacerdot Caifàs.
25 I Simó Pere es va posar dret i es va escalfar. Ells li van dir, doncs: No ets tu també un dels seus deixebles? Ell ho va negar i va dir: No ho sóc.
26 Un dels servents del gran sacerdot, que era parent d'ell a qui Pere li va tallar l'orella, digué: No t'he vist jo al jardí amb ell?
27 Llavors Pere va negar una altra vegada; i de seguida el gall va tocar.
28 Llavors van portar Jesús de Caifàs a la sala del judici; i era d'hora; i ells mateixos no van entrar a la sala de judici, perquè no fossin contaminats; sinó perquè mengessin la Pasqua.
29 Llavors Pilat va sortir cap a ells i els va dir: Quina acusació porteu contra aquest home?
30 Ells van respondre i li van dir: Si no fos un malfactor, no t'hauríem lliurat.
31 Llavors Pilat els digué: Agafeu-lo i jutgeu-lo segons la vostra llei. Els jueus, doncs, li digueren: No ens és lícit fer morir ningú.
32 perquè es complís la paraula de Jesús que va dir, indicant de quina mort havia de morir.
33 Llavors Pilat va tornar a entrar al tribunal, va cridar Jesús i li va dir: «¿Ets tu el rei dels jueus?
34 Jesús li respongué: --Tu dius això de tu mateix, o t'ho han dit altres de mi?
35 Pilat va respondre: Sóc jueu? La teva pròpia nació i els grans sacerdots t'han lliurat a mi: què has fet?
36 Jesús respongué: El meu regne no és d'aquest món; si el meu regne fos d'aquest món, els meus servents lluitarien perquè no fos lliurat als jueus; però ara el meu regne no és d'aquí.
37 Pilat, doncs, li digué: «Així, ets un rei? Jesús respongué: Tu dius que sóc un rei. Per això vaig néixer, i per això vaig venir al món, per donar testimoni de la veritat. Tothom que és de la veritat escolta la meva veu.
38 Pilat li digué: Què és la veritat? I després d'haver dit això, tornà a sortir cap als jueus i els digué: No trobo en ell cap culpa.
39 Però teniu el costum que us alliberi un a la Pasqua: voleu, doncs, que us alliberi el rei dels jueus?
40 Llavors tots van tornar a cridar, dient: No aquest home, sinó Barrabàs. Ara Barrabàs era un lladre.

CAPÍTOL 19

1 Llavors Pilat va agafar Jesús i el va flagel·lar.
2 I els soldats van planxar una corona d'espines i se la van posar al cap, i li van posar una túnica de porpra.
3 I va dir: Salve, rei dels jueus! i el van colpejar amb les mans.
4 Pilat, doncs, tornà a sortir i els digué: "Mireu, us el presento, perquè sapigueu que no li trobo cap culpa.
5 Llavors va sortir Jesús amb la corona d'espines i la túnica de porpra. I Pilat els digué: Heus aquí l'home!
6 Quan els grans sacerdots i els oficials el van veure, van cridar, dient: Crucifiqueu-lo, crucifigueu-lo. Pilat els digué: Preneu-lo i crucificeu-lo, perquè no li trobo cap culpa.
7 Els jueus li van respondre: Tenim una llei, i per la nostra llei ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu.
8 Quan Pilat va sentir aquesta paraula, va tenir més por;
9 I va tornar a entrar al tribunal i va dir a Jesús: D'on ets? Però Jesús no li va respondre.
10 Llavors Pilat li digué: No em parles? No saps que tinc poder per crucificar-te i que tinc poder per alliberar-te?
11 Jesús va respondre: No podríeu tenir cap poder contra mi, si no us fos donat des de dalt; per tant, el que m'ha lliurat a vosaltres té el pecat més gran.
12 I des d'aleshores Pilat va intentar alliberar-lo, però els jueus van cridar, dient: Si deixes anar aquest home, no ets amic del Cèsar; qui es fa rei, parla contra Cèsar.
13 Per tant, quan Pilat va sentir aquesta paraula, va fer sortir Jesús i es va asseure al tribunal en un lloc que s'anomena el paviment, però en hebreu Gabbata.
14 I era la preparació de la Pasqua, cap a l'hora sisena, i digué als jueus: "Heus aquí el vostre rei!
15 Però ells cridaven: Fora-lo, fora-lo, crucifica-lo. Pilat els digué: Crucificaré el vostre rei? Els grans sacerdots van respondre: No tenim més rei que Cèsar.
16 Llavors, doncs, el va lliurar a ells perquè fos crucificat. I van agafar Jesús i el van endur.
17 I portant la seva creu va sortir a un lloc anomenat lloc de la calavera, que en hebreu es diu Gòlgota:
18 On el van crucificar, i amb ell dos més, a banda i banda, i Jesús al mig.
19 I Pilat va escriure un títol i el va posar a la creu. I l'escriptura era: JESÚS DE NAZARET EL REI DELS JEUS.
20 Llavors, molts dels jueus llegeixen aquest títol, perquè el lloc on Jesús va ser crucificat era a prop de la ciutat, i estava escrit en hebreu, grec i llatí.
21 Llavors els grans sacerdots dels jueus van dir a Pilat: No escriguis: El rei dels jueus; però que va dir: Jo sóc el rei dels jueus.
22 Pilat respongué: El que he escrit ho he escrit.
23 Llavors els soldats, quan van haver de crucificar Jesús, van agafar els seus vestits i en van fer quatre parts, una part per a cada soldat; i també el seu abric: ara l'abric era sense costura, teixit des de dalt per tot arreu.
24 Per tant, es van dir entre ells: No el trenquem, sinó que en tirem a sort, de qui serà, perquè es complís l'Escriptura que diu: Van repartir entre ells els meus vestits, i van tirar a sort la meva roba. Aquestes coses, doncs, van fer els soldats.

25 Al costat de la creu de Jesús es trobaven la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofás, i Maria Magdalena.
26 Quan Jesús, doncs, va veure la seva mare i el deixeble que ell estimava que estava a prop, va dir a la seva mare: Dona, vet aquí el teu fill!
27 Llavors diu al deixeble: Heus aquí la teva mare! I des d'aquella hora aquell deixeble la va portar a casa seva.
28 Després d'això, Jesús, sabent que ja s'havien fet totes les coses, perquè es complís l'Escriptura, diu: Tinc set.
29 Ara hi havia un recipient ple de vinagre, i van omplir de vinagre una esponja, la van posar sobre hisop i se la van posar a la boca.
30 Quan Jesús, doncs, va rebre el vinagre, va dir: Tot és acabat;
31 Els jueus, doncs, com que era la preparació perquè els cossos no es quedessin a la creu el dia de dissabte (perquè aquell dissabte era un gran dia), van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i que fossin endut.
32 Llavors van venir els soldats i van trencar les cames al primer i a l'altre que havia estat crucificat amb ell.
33 Però quan es van acostar a Jesús i van veure que ja era mort, no li van trencar les cames:
34 Però un dels soldats amb una llança li va travessar el costat i de seguida va sortir sang i aigua.
35 I qui ho va veure va donar testimoni, i el seu testimoni és veritable; i sap que diu veritat, perquè creieu.
36 Perquè aquestes coses es van fer perquè es complís l'Escriptura: No se li trencarà cap os.
37 I una altra escriptura diu: Miraran aquell a qui van traspassar.
38 Després d'això, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, va suplicar a Pilat que s'emportés el cos de Jesús; i Pilat li va donar permís. Va venir, doncs, i va prendre el cos de Jesús.
39 I també va venir Nicodem, que al principi va venir a Jesús de nit i va portar una barreja de mirra i àloe, d'unes cent lliures de pes.
40 Llavors van agafar el cos de Jesús i el van embolicar en llençols amb les aromes, com és la manera d'enterrar els jueus.
41 Al lloc on va ser crucificat hi havia un jardí; i al jardí un sepulcre nou, on encara no hi havia posat mai home.
42 Per tant, hi van posar Jesús a causa del dia de preparació dels jueus; perquè el sepulcre era a prop.

CAPÍTOL 20

1 El primer dia de la setmana, Maria Magdalena arriba de bon matí al sepulcre, quan encara era fosc, i veu que la pedra era treta del sepulcre.
2 Llavors va córrer i va anar a Simó Pere i a l'altre deixeble, a qui Jesús estimava, i els digué: S'han endut el Senyor del sepulcre, i no sabem on l'han posat.
3 Pere, doncs, va sortir i l'altre deixeble i van anar al sepulcre.
4 Llavors van córrer tots dos junts; i l'altre deixeble va superar Pere i va arribar primer al sepulcre.
5 I es va ajupir i, mirant dins, va veure els llençols ajaguts; però no va entrar.
6 Llavors va venir Simó Pere seguint-lo, va entrar al sepulcre, i va veure els llençols ajaguts,
7 I el tovalló que tenia al voltant del cap, no estirat amb la roba de lli, sinó embolicat en un lloc a part.
8 Llavors va entrar també l'altre deixeble, que va arribar primer al sepulcre, i va veure i va creure.
9 Perquè encara no sabien l'Escriptura, que havia de ressuscitar d'entre els morts.
10 Llavors els deixebles se'n van tornar a casa seva.
11 Però Maria es va quedar fora davant del sepulcre plorant; i mentre plorava, es va ajupir i va mirar el sepulcre.
12 I va veure dos àngels vestits de blanc asseguts, l'un al cap i l'altre als peus, on havia estat el cos de Jesús.
13 I li digueren: Dona, per què plores? Ella els digué: Perquè s'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat.
14 I quan va dir això, es va girar enrere i va veure Jesús dret, i no sabia que era Jesús.
15 Jesús li digué: Dona, per què plores? a qui busques? Ella, pensant que era el jardiner, li diu: Senyor, si l'heu portat d'aquí, digueu-me on l'heu posat, i jo me l'emportaré.
16 Jesús li digué: Maria. Ella es va girar i li va dir: Rabboni; és a dir, Mestre.
17 Jesús li digué: No em toquis; perquè encara no he pujat al meu Pare; però aneu als meus germans i digueu-los: Pujo al meu Pare i al vostre Pare; i al meu Déu i al vostre Déu.
18 Maria Magdalena va venir i va dir als deixebles que havia vist el Senyor i que ell li havia dit aquestes coses.
19 Aleshores, el mateix dia al vespre, que era el primer dia de la setmana, quan les portes on estaven reunits els deixebles estaven tancades per por dels jueus, Jesús va venir, es va posar al mig i els va dir: La pau sigui amb vosaltres.
20 I quan ho va dir, els va mostrar les mans i el costat. Aleshores els deixebles es van alegrar quan van veure el Senyor.
21 Llavors Jesús els va tornar a dir: La pau sigui amb vosaltres; com el meu Pare m'ha enviat, així també jo us envio a vosaltres.
22 I quan va haver dit això, va respirar sobre ells i els va dir: Rebeu l'Esperit Sant.
23 A qui perdoneu els pecats, se'ls perdonarà; i els pecats dels quals reteneu, seran retinguts.
24 Però Tomàs, un dels dotze, anomenat Dídim, no estava amb ells quan Jesús va venir.
25 Llavors els altres deixebles li van dir: Hem vist el Senyor. Però ell els digué: Si no veig a les seves mans l'empremta dels claus, si no posi el dit a l'empremta dels claus i no li fiqui la mà al costat, no ho creuré.
26 I després de vuit dies, els seus deixebles eren de nou dins, i Tomàs amb ells; aleshores Jesús va venir, les portes tancades, es va quedar al mig i va dir: La pau sigui amb vosaltres.
27 Llavors diu a Tomàs: Porta aquí el teu dit i mira les meves mans; i porta aquí la teva mà i fica-la al meu costat; i no sigues infidel, sinó creient.
28 Tomàs respongué i li digué: Senyor meu i Déu meu.
29 Jesús li digué: Tomàs, com que m'has vist, has cregut; feliços els qui no han vist i han cregut.
30 I realment Jesús va fer molts altres senyals davant dels seus deixebles, que no estan escrits en aquest llibre:
31 Però aquests estan escrits perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu; i perquè creient que tingueu vida pel seu nom.

CAPÍTOL 21

1 Després d'això, Jesús es va tornar a mostrar als deixebles al mar de Tiberíades; i així es va mostrar ell mateix.
2 Estaven junts Simó Pere, Tomàs, anomenat Dídim, i Natanael de Canà de Galilea, i els fills de Zebedeu i dos deixebles seus més.
3 Simó Pere els digué: Vaig a pescar. Li digueren: Nosaltres també anem amb tu. Van sortir i van entrar immediatament en un vaixell; i aquella nit no van agafar res.
4 Però quan ja va arribar el matí, Jesús es va quedar a la riba, però els deixebles no sabien que era Jesús.
5 Llavors Jesús els digué: Nens, teniu alguna cosa de menjar? Li van respondre: No.
6 I els digué: Llenceu la xarxa al costat dret del vaixell i trobareu. Per tant, van llançar, i ara no eren capaços de dibuixar-lo per la multitud de peixos.
7 Per tant, aquell deixeble a qui Jesús estimava digué a Pere: És el Senyor. Quan Simó Pere va sentir que era el Senyor, es va cenyir el seu abric de pescador (perquè estava nu) i es va llançar al mar.
8 I els altres deixebles van venir en un vaixell; (perquè no estaven lluny de terra, sinó com dues-centes colzades), arrossegant la xarxa amb els peixos.
9 Llavors, tan bon punt van arribar a terra, hi van veure un foc de brases, i hi posaven peixos i pa.
10 Jesús els digué: Porteu el peix que heu pescat ara.
11 Simó Pere va pujar i va estirar la xarxa a terra plena de cent cinquanta-tres peixos grans; i per tots eren tants, però la xarxa no es va trencar.
12 Jesús els digué: Veniu a sopar. I cap dels deixebles no es va atrevir a preguntar-li: Qui ets? sabent que era el Senyor.
13 Llavors ve Jesús, pren pa i els dóna, i també peix.
14 Ara és la tercera vegada que Jesús es mostra als seus deixebles, després d'haver ressuscitat d'entre els morts.
15 Quan van haver sopat, Jesús digué a Simó Pere: Simó, fill de Jonàs, m'estimes més que aquests? Ell li digué: Sí, Senyor; tu saps que t'estimo. Ell li digué: Dona menjar els meus anyells.
16 Ell li digué una altra vegada: Simó, fill de Jonàs, m'estimes? Ell li digué: Sí, Senyor; tu saps que t'estimo. Ell li digué: Pastura les meves ovelles.
17 Ell li digué per tercera vegada: Simó, fill de Jonàs, m'estimes? Pere es va afligir perquè li va dir per tercera vegada: M'estimes? I ell li digué: Senyor, tu ho saps totes; tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles.
18 En veritat, en veritat, et dic: Quan eres jove, et cenyàs i anaves on volies; però quan siguis vell, allargaràs les teves mans, i un altre et cenyirà i et portarà on volguessis. no voldria.
19 Això va dir, indicant amb quina mort havia de glorificar Déu. I quan hagué dit això, li digué: Segueix-me.
20 Llavors Pere, girant-se, va veure seguint el deixeble que Jesús estimava; el qual també es va recolzar al seu pit durant el sopar i va dir: Senyor, quin és el que et traeix?
21 En veure'l Pere, digué a Jesús: Senyor, i què farà aquest home?
22 Jesús li digué: Si vull que es quedi fins que jo vingui, què et passa? segueix-me.
23 Llavors es va difondre entre els germans aquesta paraula que aquell deixeble no morria; però Jesús no li va dir: No morirà; però, si vull que es quedi fins que jo vingui, què et passa?
24 Aquest és el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses i que les va escriure, i sabem que el seu testimoni és veritable.
25 I també hi ha moltes altres coses que va fer Jesús, les quals, si s'haguessin escrit cadascú, suposo que ni el món mateix podria contenir els llibres que s'han d'escriure. Amén.

Fets dels Apòstols

CAPÍTOL 1

1 He fet el primer tractat, oh Teòfil, de tot el que Jesús va
començar a fer i ensenyar,
2 Fins al dia en què va ser elevat, després que per l'Esperit
Sant va donar manaments als apòstols que havia escollit:
3 A qui també es va mostrar viu després de la seva passió
amb moltes proves infal·libles, essent vist d'ells quaranta
dies, i parlant de les coses relatives al Regne de Déu:
4 I, reunits amb ells, els va manar que no marxessin de
Jerusalem, sinó que esperessin la promesa del Pare, que,
diu, heu sentit parlar de mi.
5 Perquè Joan realment batejava amb aigua; però d'aquí
pocs dies sereu batejats amb l'Esperit Sant.
6 Quan es van reunir, li van preguntar, dient: Senyor,
tornaràs en aquest moment el regne a Israel?
7 I els digué: No us correspon a vosaltres saber els temps ni
les estacions que el Pare ha posat en el seu propi poder.
8 Però rebreu poder, després que l'Esperit Sant vingui sobre
vosaltres, i sereu testimonis de mi tant a Jerusalem, com a
tota Judea, i a Samaria i fins a l'extrem de la terra.
9 I quan va haver dit aquestes coses, mentre miraven, va
ser aixecat; i un núvol el va rebre fora de la seva vista.
10 I mentre miraven fixament al cel mentre ell pujava, vet
aquí, dos homes es van posar al costat amb vestits blancs;
11 El qual també va dir: Homes de Galilea, per què us
quedeu mirant al cel? aquest mateix Jesús, que és pres
d'entre vosaltres al cel, vindrà de la mateixa manera que
l'heu vist anar al cel.
12 Llavors van tornar a Jerusalem des de la muntanya
anomenada de les Oliveres, que és de Jerusalem un camí de
dissabte.
13 I quan van entrar, van pujar a una cambra alta, on
habitaven Pere, Jaume i Joan, Andreu, Felip i Tomàs,
Bartomeu i Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, i Simó Zelotes. i
Judes, germà de Jaume.
14 Tots ells van continuar d'acord en la pregària i la súplica,
amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els seus
germans.
15 En aquells dies, Pere es va aixecar enmig dels deixebles
i va dir: (el nombre de noms junts era d'uns cent vint).
16 Germans, cal que s'hagués complert aquesta Escriptura,
que l'Esperit Sant per boca de David va parlar abans sobre
Judes, que era el guia dels que van prendre Jesús.
17 Perquè estava comptat amb nosaltres i havia obtingut
part d'aquest ministeri.
18 Aquest home va comprar un camp amb la recompensa
de la iniquitat; i caient de cap, va esclatar enmig, i totes les
seves entranyes van brollar.
19 I tots els habitants de Jerusalem ho sabien; de manera
que aquest camp s'anomena en la seva llengua pròpia,
Aceldama, és a dir, El camp de la sang.
20 Perquè està escrit al llibre dels Salms: Que la seva
habitació sigui desolada, i que ningú hi habiti; i el seu
bisbat que un altre prengui.
21 Per això, d'aquests homes que han acompanyat amb
nosaltres tot el temps que el Senyor Jesús va entrar i sortir
entre nosaltres,
22 A partir del baptisme de Joan, fins al mateix dia que ell
va ser pres d'entre nosaltres, cal que algú sigui ordenat
perquè sigui testimoni amb nosaltres de la seva resurrecció.
23 I en van designar dos, Josep, anomenat Barsabàs, que es
deia Just, i Matías.
24 I van pregar i van dir: Tu, Senyor, que coneixes el cor
de tots els homes, mostra si d'aquests dos has escollit,
25 perquè participi d'aquest ministeri i apostolat, del qual
va caure Judes per transgressió, per anar al seu lloc.
26 I van repartir les seves sorts; i la sort va recaure sobre
Matías; i fou comptat amb els onze apòstols.

CAPÍTOL 2

1 I quan va arribar el dia de Pentecosta, tots es trobaven
d'una manera en un sol lloc.
2 I de sobte es va produir un soroll del cel com d'un vent
fort, i va omplir tota la casa on estaven asseguts.
3 I se'ls va aparèixer unes llengües trencades com de foc, i
es va asseure sobre cadascun d'ells.
4 I tots es van omplir de l'Esperit Sant i van començar a
parlar en altres llengües, tal com l'Esperit els va donar a
parlar.
5 I a Jerusalem habitaven jueus, homes devots, de totes les
nacions de sota el cel.
6 Quan es va fer soroll, la gent es va reunir i es va
confondre perquè cadascú els sentia parlar en la seva
llengua.
7 I tots van quedar meravellats i meravellats, i es deien l'un
a l'altre: «Mireu, no són galileus tots aquests que parlen?
8 I com escoltem cadascú en la nostra llengua, en què hem
nascut?
9 Parts, Medes i Elamites, i els habitants de Mesopotàmia,
Judea, Capadòcia, Pont i Àsia,
10 Frígia i Pàmfília, a Egipte i a les parts de Líbia al
voltant de Cirene, i estrangers de Roma, jueus i prosèlits,
11 Cretes i àrabs, els sentim parlar en la nostra llengua les
meravelles de Déu.
12 I tots estaven meravellats i dubtaven, i es deien els uns
als altres: Què vol dir això?
13 Altres es burlaven deien: Aquests homes estan plens de
vi nou.
14 Però Pere, aixecant-se amb els onze, va alçar la veu i els
va dir: Homes de Judea i tots els qui habiteu Jerusalem,
sigueu-ho conegut i escolteu les meves paraules:
15 Perquè aquests no estan borratxos, com penseu, ja que
no és més que la tercera hora del dia.
16 Però això és el que va dir el profeta Joel;
17 I passarà en els darrers dies, diu Déu, abocaré del meu
Esperit sobre tota carn; i els vostres fills i les vostres filles
profetitzaran, i els vostres joves tindran visions, i els
vostres vells somiaran somnis. :
18 I sobre els meus servents i sobre les meves serventes
abocaré en aquells dies el meu Esperit; i profetitzaran:
19 I faré meravelles a dalt del cel, i senyals a la terra avall;
sang, i foc i vapor de fum:
20 El sol es convertirà en foscor i la lluna en sang, abans
que vingui aquell gran i notable dia del Senyor:
21 I succeirà que qui invoqui el nom del Senyor serà salvat.
22 Homes d'Israel, escolteu aquestes paraules; Jesús de
Natzaret, un home aprovat per Déu entre vosaltres per
miracles, prodigis i signes, que Déu va fer per ell enmig de
vosaltres, com vosaltres mateixos sabeu:

23 L'heu pres, al ser lliurat pel consell determinat i la preconeixement de Déu, i amb mans dolentes l'heu crucificat i matat:
24 A qui Déu ha ressuscitat, després d'haver deixat anar els dolors de la mort, perquè no era possible que se'n retengués.
25 Perquè David parla d'ell: Sempre veia el Senyor davant meu, perquè és a la meva dreta, perquè no em mogui.
26 Per això el meu cor es va alegrar i la meva llengua es va alegrar; a més, la meva carn descansarà en esperança:
27 Perquè no deixaràs la meva ànima a l'infern, ni permetràs que el teu Sant vegi corrupció.
28 M'has fet conèixer els camins de la vida; em faràs ple d'alegria amb el teu rostre.
29 Germans, deixeu-me que us parli lliurement del patriarca David, que ha mort i ha estat enterrat, i el seu sepulcre és amb nosaltres fins avui.
30 Per tant, essent profeta, i sabent que Déu li havia jurat amb un jurament que del fruit dels seus lloms, segons la carn, ressuscitaria Crist perquè s'assegués al seu tron;
31 Ell, en veure això abans, va parlar de la resurrecció de Crist, que la seva ànima no va ser deixada a l'infern, ni la seva carn va veure corrupció.
32 Déu ha ressuscitat aquest Jesús, del qual tots som testimonis.
33 Per tant, exaltat per la dreta de Déu, i havent rebut del Pare la promesa de l'Esperit Sant, ha vessat això que ara veieu i escolteu.
34 Perquè David no ha pujat al cel, sinó que ell mateix diu: El Senyor va dir al meu Senyor: Seu a la meva dreta.
35 Fins que faci dels teus enemics els teus peus.
36 Per tant, que tota la casa d'Israel sàpiga amb certesa que Déu ha fet Senyor i Crist aquell Jesús a qui heu crucificat.
37 Quan van sentir això, es van punxar al cor i van dir a Pere i a la resta dels apòstols: Homes, germans, què farem?
38 Llavors Pere els va dir: Pendeu-vos i que cadascú de vosaltres sigui batejat en el nom de Jesucrist per a la remissió dels pecats, i rebreu el do de l'Esperit Sant.
39 Perquè la promesa és per a vosaltres, i per als vostres fills i per a tots els que són llunyans, tant com el Senyor, el nostre Déu, cridarà.
40 I amb moltes altres paraules testificava i exhortava, dient: Salveu-vos d'aquesta generació perversa.
41 Llavors els que van rebre la seva paraula de bon grat foren batejats, i aquell mateix dia se'ls hi van afegir unes tres mil ànimes.
42 I van continuar fermament en la doctrina dels apòstols i en la comunió, i en el part del pa i en les oracions.
43 I la por es va apoderar de tota ànima, i els apòstols van fer moltes meravelles i senyals.
44 I tots els qui creien estaven junts i tenien totes les coses en comú;
45 I va vendre les seves possessions i béns, i els va repartir entre tots els homes, segons cadascú necessitava.
46 I ells, perdurant cada dia d'un acord al temple, i partint el pa de casa en casa, menjaven la seva carn amb alegria i senzillesa de cor.
47 Lloant Déu i gaudint de tot el poble. I el Senyor afegia cada dia a l'església els que s'han de salvar.

CAPÍTOL 3

1 Pere i Joan van pujar junts al temple a l'hora de la pregària, que era l'hora novena.
2 I va ser portat un home coix des del ventre de la seva mare, que cada dia posaven a la porta del temple que s'anomena Bella, per demanar almoina als qui entraven al temple;
3 Ell, veient Pere i Joan a punt d'entrar al temple, va demanar una almoina.
4 I Pere, fixant-se en ell amb Joan, va dir: Mira'ns.
5 I els va fer cas, esperant rebre alguna cosa d'ells.
6 Llavors Pere va dir: No tinc plata ni or; però el que tinc et dono: en el nom de Jesucrist de Natzaret aixeca't i camina.
7 I el va agafar per la mà dreta i el va aixecar; i immediatament els seus peus i els ossos dels turmells van rebre força.
8 I es va aixecar d'un salt i va caminar, i va entrar amb ells al temple, caminant i saltant i lloant Déu.
9 I tot el poble el va veure caminar i lloar Déu:
10 I van saber que era ell qui s'asseia a demanar almoina a la Porta Bella del temple; i es van omplir de meravella i de meravella pel que li havia passat.
11 I mentre el coix que va ser guarit aguantava Pere i Joan, tot el poble va córrer cap a ells al porxo anomenat de Salomó, meravellat.
12 I quan Pere ho va veure, va respondre al poble: Homes d'Israel, per què us meravelleu d'això? o per què ens mireu tan atentament, com si per la nostra pròpia força o santedat haguéssim fet caminar aquest home?
13 El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, el Déu dels nostres pares, ha glorificat el seu Fill Jesús; a qui vau lliurar, i el vau negar davant de Pilat, quan ell estava decidit a deixar-lo anar.
14 Però vosaltres vau negar el Sant i el Just, i vau demanar que us concedissin un assassí;
15 I va matar el príncep de la vida, a qui Déu ha ressuscitat d'entre els morts; del qual som testimonis.
16 I el seu nom a través de la fe en el seu nom ha fet fort aquest home, a qui veieu i coneixeu: sí, la fe que hi ha en ell li ha donat aquesta perfecta salut davant de tots vosaltres.
17 I ara, germans, sé que ho heu fet per ignorància, com també ho van fer els vostres governants.
18 Però allò que Déu havia anunciat abans per boca de tots els seus profetes, que el Crist havia de patir, així ho ha complert.
19 Pendeu-vos, doncs, i convertiu-vos, perquè els vostres pecats siguin esborrats, quan vinguin els temps de refrigeri de la presència del Senyor;
20 I enviarà Jesucrist, que abans us va ser predicat:
21 A qui el cel ha de rebre fins als temps de restitució de totes les coses, que Déu ha parlat per boca de tots els seus sants profetes des dels inicis del món.
22 Perquè Moisès va dir realment als pares: El Senyor, el vostre Déu, us plantejarà un profeta d'entre els vostres germans, com jo; el escoltareu en tot el que us dirà.
23 I succeirà que tota ànima que no escolti aquell profeta serà exterminada d'entre el poble.
24 Sí, i tots els profetes des de Samuel i els següents, tots els que han parlat, també han predit aquests dies.

25 Vosaltres sou els fills dels profetes i de l'aliança que Déu va fer amb els nostres pares, dient a Abraham: I en la vostra descendència seran beneïdes totes les tribus de la terra.
26 A vosaltres primer Déu, després d'haver ressuscitat el seu Fill Jesús, l'ha enviat perquè us beneeixi, allunyant-vos a cadascú de les seves iniquitats.

CAPÍTOL 4

1 I mentre parlaven al poble, els sacerdots, el cap del temple i els saduceus els van acostar,
2 Contristats perquè ensenyaven al poble i predicaven per mitjà de Jesús la resurrecció d'entre els morts.
3 I els van imposar les mans i els van retenir fins a l'endemà, perquè ja era el vespre.
4 Però molts dels qui van sentir la paraula van creure; i el nombre dels homes era d'uns cinc mil.
5 I succeí que l'endemà, els seus governants, ancians i escribes,
6 I Annas, el gran sacerdot, i Caifàs, i Joan i Alexandre, i tots els que eren de la família del gran sacerdot, es van reunir a Jerusalem.
7 I quan els van posar al mig, van preguntar: Amb quin poder, o amb quin nom, heu fet això?
8 Aleshores Pere, ple de l'Esperit Sant, els digué: Vosaltres, governants del poble i ancians d'Israel,
9 Si avui som examinats de la bona acció feta a l'home impotent, per quins mitjans ha estat guarit;
10 Sigueu coneguts a tots vosaltres, i a tot el poble d'Israel, que amb el nom de Jesucrist de Natzaret, a qui vau crucificar, a qui Déu va ressuscitar d'entre els morts, aquest home es presenta aquí, sencer, davant vostre.
11 Aquesta és la pedra que heu rebutjat de vosaltres els constructors, que s'ha convertit en el cap de la cantonada.
12 Tampoc hi ha salvació en cap altre, perquè no hi ha cap altre nom sota el cel donat als homes, pel qual hem de ser salvats.
13 Quan van veure la gosadia de Pere i Joan, i van adonar-se que eren homes incults i ignorants, es van meravellar; i ells van saber que havien estat amb Jesús.
14 I veient l'home que havia estat guarit dempeus amb ells, no podien dir res en contra.
15 Però quan els havien manat de sortir del concili, van parlar entre ells:
16 dient: Què farem amb aquests homes? perquè realment un miracle notable ha estat fet per ells és evident a tots els que habiten a Jerusalem; i no ho podem negar.
17 Però perquè no s'estengui més entre el poble, amenacem-los amb rigor, que d'ara endavant no parlin a ningú en aquest nom.
18 I els van cridar i els van manar que no parlessin gens ni ensenyessin en el nom de Jesús.
19 Però Pere i Joan van respondre i els van dir: Si és correcte davant de Déu escoltar-vos més que Déu, jutgeu vosaltres.
20 Perquè no podem deixar de dir les coses que hem vist i sentit.
21 Llavors, quan els van haver amenaçat més, els van deixar anar, sense trobar res com els poguessin castigar, a causa del poble, perquè tots els homes glorificaven Déu pel que havia fet.
22 Perquè l'home tenia més de quaranta anys, a qui es va mostrar aquest miracle de curació.
23 I els van deixar anar, i van anar a la seva pròpia companyia i van informar de tot el que els grans sacerdots i els ancians els havien dit.
24 I quan ho van sentir, van alçar la veu a Déu d'una banda i van dir: Senyor, tu ets Déu, que has fet el cel, la terra, el mar i tot el que hi ha en ells.
25 Qui, per boca del teu servent David, ha dit: Per què s'enfadaven els pagans i el poble pensava coses vanes?
26 Els reis de la terra es van aixecar, i els governants es van reunir contra el Senyor i contra el seu Crist.
27 Perquè, en veritat, contra el teu sant fill Jesús, a qui has ungit, es van reunir tant Herodes com Ponç Pilat, amb els gentils i el poble d'Israel,
28 Perquè fer allò que la teva mà i el teu consell han decidit abans de fer-ho.
29 I ara, Senyor, mireu les seves amenaces; i concedeix als teus servents que amb tota valentia diguin la teva paraula:
30 Estenent la mà per guarir; i perquè es facin senyals i prodigis en el nom del teu sant fill Jesús.
31 I quan van haver pregat, el lloc on estaven reunits es va sacsejar; i tots van ser plens de l'Esperit Sant, i van dir la paraula de Déu amb valentia.
32 I la multitud dels que creien eren d'un sol cor i d'una ànima: ni cap d'ells deia que el que tenia de les coses que posseïa era seu; però tenien totes les coses en comú.
33 I amb gran poder van donar testimoniatge als apòstols de la resurrecció del Senyor Jesús, i una gran gràcia era sobre tots ells.
34 Tampoc n'hi va faltar ningú, perquè tots els propietaris de terres o cases els venien i portaven els preus de les coses venudes,
35 I els va posar als peus dels apòstols, i es va repartir a cadascú segons la necessitat.
36 I Josep, que pels apòstols es va anomenar Bernabé, (que s'interpreta, el fill de la consolació), un levita i del país de Xipre,
37 Tenint terra, la va vendre, va portar els diners i la va posar als peus dels apòstols.

CAPÍTOL 5

1 Però un home anomenat Anànies, amb Safira, la seva dona, va vendre una propietat,
2 I va retenir una part del preu, i la seva dona també en coneixia, i va portar una part i la va posar als peus dels apòstols.
3 Però Pere va dir: Anànies, per què Satanàs t'ha omplert el cor per mentir a l'Esperit Sant i per retenir una part del preu de la terra?
4 Mentre va romandre, no era el teu? i després de la seva venda, no estava en el teu propi poder? per què has concebut això en el teu cor? no has mentit als homes, sinó a Déu.
5 I Anànies, en sentir aquestes paraules, va caure a terra i va desaparèixer;
6 I els joves es van aixecar, el van ferir, el van portar fora i el van enterrar.
7 I passaven unes tres hores després, quan la seva dona, sense saber què havia fet, va entrar.

8 I Pere li respongué: Digues-me si has venut la terra per tant? I ella va dir: Sí, per tant.
9 Llavors Pere li va dir: Com és que us heu posat d'acord per temptar l'Esperit del Senyor? vet aquí, els peus dels que han enterrat el teu marit són a la porta i et portaran fora.
10 Llavors ella va caure immediatament als seus peus i va cedir l'espectre; i els joves van entrar, la van trobar morta i, portant-la fora, la van enterrar al costat del seu marit.
11 I una gran por es va apoderar de tota l'església i de tots els qui van sentir aquestes coses.
12 I de les mans dels apòstols es van fer molts signes i prodigis entre el poble; (i tots estaven d'acord al porxo de Salomó.
13 I de la resta, ningú no s'atrevia a unir-se a ells, però el poble els engrandeix.
14 I els creients eren més afegits al Senyor, multitud d'homes i dones.)
15 De tal manera que feien sortir els malalts als carrers i els posaven en llits i llits, perquè, com a mínim, l'ombra de Pere que passava per allà pogués eclipsar alguns d'ells.
16 També va venir una multitud de les ciutats dels voltants a Jerusalem, portant malalts i angoixats per esperits impurs, i tots van ser curats.
17 Llavors el gran sacerdot es va aixecar i tots els que eren amb ell (que és la secta dels saduceus) i es van omplir d'indignació:
18 I van posar les mans sobre els apòstols i els van posar a la presó comuna.
19 Però l'àngel del Senyor de nit va obrir les portes de la presó i les va fer sortir i va dir:
20 Vés, posa't i parla al temple al poble totes les paraules d'aquesta vida.
21 I quan ho van sentir, van entrar al temple de bon matí i van ensenyar. Però el gran sacerdot va venir i els qui eren amb ell, van reunir el concili i tot el senat dels fills d'Israel i van enviar a la presó perquè els portés.
22 Però quan els oficials van arribar i no els van trobar a la presó, van tornar i van dir:
23 dient: La presó ens va trobar tancada amb tota seguretat, i els guardians estaven fora davant les portes; però quan vam obrir, no vam trobar ningú a dins.
24 Quan el gran sacerdot, el capità del temple i els principals sacerdots van sentir aquestes coses, van dubtar d'ells de què seria això.
25 Llavors va venir un i els va informar, dient: Heus aquí, els homes que heu posat a la presó estan al temple i ensenyaven al poble.
26 Llavors el capità va anar amb els oficials i els va portar sense violència, perquè temien el poble que no fos apedregat.
27 I quan els van portar, els van presentar davant el concili; i el gran sacerdot els va preguntar:
28 dient: No us hem manat estrictament que no ensenyeu en aquest nom? i, vet aquí, heu omplert Jerusalem amb la vostra doctrina, i teniu la intenció de portar la sang d'aquest home sobre nosaltres.
29 Llavors Pere i els altres apòstols van respondre i van dir: Hem d'obeir Déu abans que els homes.
30 El Déu dels nostres pares va ressuscitar Jesús, a qui vau matar i el vau penjar a un arbre.
31 Déu l'ha exaltat amb la seva mà dreta perquè fos un príncep i un salvador, per donar el penediment a Israel i el perdó dels pecats.
32 I nosaltres som els seus testimonis d'aquestes coses; i també ho és l'Esperit Sant, que Déu ha donat als qui l'obeeixen.
33 Quan van sentir això, es van tallar el cor i van decidir matar-los.
34 Llavors es va aixecar allà un fariseu, de nom Gamaliel, un doctor de la Llei, que tenia fama entre tot el poble, i va ordenar que els apòstols fessin fora una mica;
35 I els va dir: Homes d'Israel, tingueu cura de què penseu fer respecte a aquests homes.
36 Perquè abans d'aquests dies es va alçar Teudas, gloriant-se de ser algú; al qual es van unir un nombre d'homes, uns quatre-cents: qui va ser assassinat; i tots, tots els qui l'obeïen, foren escampats i destruïts.
37 Després d'aquest home, Judes de Galilea es va aixecar en els dies de l'impost, i va atraure molta gent després d'ell; també va morir; i tots, fins i tot tots els que li obeïen, foren dispersats.
38 I ara us dic: Abstingueu-vos d'aquests homes i deixeu-los en pau, perquè si aquest consell o aquesta obra és d'home, no serà res.
39 Però si és de Déu, no el podeu enderrocar; perquè no us trobeu fins i tot per lluitar contra Déu.
40 I amb ell van estar d'acord, i quan van cridar els apòstols i els van colpejar, van manar que no parlessin en nom de Jesús, i els van deixar anar.
41 I van marxar de la presència del concili, contents d'haver estat considerats dignes de patir vergonya pel seu nom.
42 I cada dia al temple i a cada casa no deixaven d'ensenyar i predicar Jesucrist.

CAPÍTOL 6

1 I en aquells dies, quan el nombre dels deixebles es va multiplicar, es va aixecar una murmuració dels grecs contra els hebreus, perquè les seves vídues eren descuidades en el servei diari.
2 Llavors els dotze van cridar la multitud dels deixebles i van dir: No és raó que deixem la paraula de Déu i servim a les taules.
3 Per això, germans, busqueu entre vosaltres set homes d'honestedat, plens de l'Esperit Sant i de la saviesa, a qui puguem nomenar sobre aquest negoci.
4 Però nosaltres ens dedicarem contínuament a la pregària i al ministeri de la paraula.
5 I aquesta paraula va agradar a tota la multitud; i van escollir Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, i Felip, i Pròcor, i Nicanor, i Timó, i Pàrmenes i Nicolau, prosèlit d'Antioquia:
6 Els van posar davant dels apòstols, i quan van haver pregat, els van imposar les mans.
7 I la paraula de Déu va augmentar; i el nombre dels deixebles es va multiplicar molt a Jerusalem; i una gran companyia de sacerdots eren obedients a la fe.
8 I Esteve, ple de fe i de poder, va fer grans prodiges i miracles entre el poble.
9 Llavors es van aixecar alguns de la sinagoga, que s'anomena sinagoga dels Llibertins, i de Cireneus, i

d'Alexandrins, i dels de Cilícia i d'Àsia, discutint amb Esteve.
10 I no van poder resistir la saviesa i l'esperit amb què parlava.
11 Llavors van subbornar els homes, que deien: L'hem sentit pronunciar paraules blasfemes contra Moisès i contra Déu.
12 I van despertar el poble, els ancians i els escribas, i es van trobar sobre ell, el van agafar i el van portar al concili.
13 I va donar testimonis falsos que deien: Aquest home no deixa de pronunciar paraules blasfemes contra aquest lloc sant i la llei.
14 Perquè l'hem sentit dir que aquest Jesús de Natzaret destruirà aquest lloc i canviarà els costums que ens va lliurar Moisès.
15 I tots els que estaven asseguts al concili, mirant-lo fixament, van veure el seu rostre com el d'un àngel.

CAPÍTOL 7

1 Llavors el gran sacerdot va dir: Són aquestes coses així?
2 I va dir: Homes, germans i pares, escolteu; El Déu de la glòria es va aparèixer al nostre pare Abraham, quan era a Mesopotàmia, abans que habités a Charran,
3 I li va dir: Surt del teu país i de la teva parentela, i entra a la terra que et mostraré.
4 Llavors va sortir del país dels caldeus i es va habitar a Charran; i d'allà, quan el seu pare va morir, el va traslladar a aquesta terra, on ara viviu.
5 I no li va donar cap herència en ella, no, ni tan sols per posar-hi el peu, però va prometre que li la donaria com a possessió i a la seva descendència després d'ell, quan encara no tenia fills. .
6 I Déu va parlar d'aquesta manera: Que la seva descendència residís en una terra estranya; i que els fessin esclaus i els preguessin malament durant quatre-cents anys.
7 I jutjaré la nació a la qual estaran en servitud, va dir Déu; i després sortiran i em serviran en aquest lloc.
8 I li va donar l'aliança de la circumcisió; així Abraham va engendrar Isaac, i el va circumcidar el vuitè dia; i Isaac va engendrar Jacob; i Jacob va engendrar els dotze patriarques.
9 I els patriarques, moguts d'enveja, van vendre Josep a Egipte, però Déu estava amb ell.
10 I el va alliberar de totes les seves afliccions i li va donar gràcia i saviesa als ulls del faraó, rei d'Egipte; i el va posar governador d'Egipte i de tota la seva casa.
11 Llavors es va produir una carestia per tota la terra d'Egipte i Canaan, i una gran aflicció, i els nostres pares no van trobar subsistència.
12 Però quan Jacob va saber que hi havia blat a Egipte, va enviar primer els nostres pares.
13 I per segona vegada Josep es va donar a conèixer als seus germans; i la família de Josep va ser donada a conèixer al faraó.
14 Llavors va enviar Josep i va cridar a ell el seu pare Jacob i tota la seva família, seixanta-quinze ànimes.
15 Jacob va baixar a Egipte i va morir, ell i els nostres pares,
16 I van ser traslladats a Siquem i dipositats al sepulcre que Abraham va comprar per una suma de diners dels fills d'Emor, pare de Siquem.
17 Però quan s'acostava el temps de la promesa, que Déu havia jurat a Abraham, el poble va créixer i es va multiplicar a Egipte,
18 Fins que es va aixecar un altre rei que no coneixia Josep.
19 Aquests van actuar amb astucia amb els nostres parents, i van pregar malament els nostres pares, perquè expulsessin els seus fills petits, fins que no visquessin.
20 En aquest temps Moisès va néixer i era molt bonic i va nodrir-se a la casa del seu pare tres mesos:
21 I quan va ser expulsat, la filla del faraó el va agafar i el va alimentar per al seu propi fill.
22 I Moisès era docte en tota la saviesa dels egipcis, i era poderós en paraules i fets.
23 I quan ja tenia quaranta anys, li va venir al cor visitar els seus germans, els fills d'Israel.
24 I en veure que un d'ells patia mal, el va defensar, es venjà l'oprimit i va colpejar l'egipci.
25 Perquè pensava que els seus germans haurien entès com Déu els alliberaria amb la seva mà, però ells no ho van entendre.
26 I l'endemà se'ls va mostrar mentre es barallaven, i els hauria tornat a unir, dient: Senyors, sou germans; per què us feu mal els uns als altres?
27 Però el que feia mal al seu proïsme el va allunyar, dient: Qui t'ha fet governant i jutge sobre nosaltres?
28 Vols matar-me, com vas fer ahir a l'egipci?
29 Llavors Moisès va fugir amb aquesta paraula, i era foraster a la terra de Madian, on va engendrar dos fills.
30 I quan van passar quaranta anys, se li va aparèixer al desert de la muntanya de Sina un àngel del Senyor en una flama de foc en un arbust.
31 Quan Moisès ho va veure, es va quedar meravellat de la visió; i quan s'acostava per contemplar-lo, la veu del Senyor va arribar a ell:
32 dient: Jo sóc el Déu dels teus pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob. Llavors Moisès va tremolar i no es va atrevir a contemplar.
33 Llavors el Senyor li digué: Traieu-vos les sabates dels peus, perquè el lloc on esteu és terra santa.
34 He vist, he vist l'aflicció del meu poble que hi ha a Egipte, he sentit els seus gemecs i he baixat per salvar-lo. I ara vine, t'enviaré a Egipte.
35 Aquest Moisès a qui van rebutjar, dient: Qui et va posar com a governant i jutge? el mateix Déu va enviar per ser un governant i un alliberador per la mà de l'àngel que se li va aparèixer a la mata.
36 Els va fer sortir, després d'haver fet prodigis i senyals a la terra d'Egipte, al mar Roig i al desert quaranta anys.
37 Aquest és aquell Moisès, que va dir als fills d'Israel: El Senyor, el vostre Déu, us plantejarà un profeta d'entre els vostres germans, com jo; el escoltareu.
38 Aquest és ell, que estava a l'església al desert amb l'àngel que li va parlar a la muntanya de Sina, i amb els nostres pares, que va rebre els oracles vius per donar-nos-los:
39 A qui els nostres pares no van obeir, sinó que el van allunyar d'ells, i en el seu cor es van tornar a Egipte,
40 dient a Aaron: Fes-nos déus per anar davant nostre, perquè pel que fa a aquest Moisès, que ens va fer sortir de la terra d'Egipte, no sabem què li ha passat.
41 I van fer un vedell en aquells dies i van oferir sacrifici a l'ídol i es van alegrar de les obres de les seves pròpies mans.

42 Llavors Déu es va tornar i els va lliurar perquè adorassin l'exèrcit del cel; tal com està escrit al llibre dels profetes: Oh casa d'Israel, m'heu ofert bèsties sacrificades i sacrificis durant quaranta anys al desert?
43 Sí, vau agafar el tabernacle de Moloch i l'estrella del vostre déu Remfan, figures que vau fer per adorar-los, i us portaré més enllà de Babilònia.
44 Els nostres pares tenien el tabernacle del testimoni al desert, tal com ell havia ordenat, parlant a Moisès, que el fes segons la manera que havia vist.
45 El qual també els nostres pares que van venir després van portar amb Jesús a la possessió dels gentils, que Déu va expulsar davant dels nostres pares, fins als dies de David;
46 El qual va trobar gràcia davant Déu i va desitjar trobar un tabernacle per al Déu de Jacob.
47 Però Salomó li va construir una casa.
48 Però l'Altíssim no habita en temples fets amb mà; com diu el profeta,
49 El cel és el meu tron, i la terra el meu escabet: quina casa em construireu? diu el Senyor: o quin és el lloc del meu descans?
50 No ha fet la meva mà totes aquestes coses?
51 Vosaltres, de coll rígid i incircumcisos de cor i d'oïdes, us resistiu sempre a l'Esperit Sant; com van fer els vostres pares, també ho feu.
52 Quin dels profetes no han perseguit els vostres pares? i han matat els que abans anunciaven la vinguda del Just; dels quals sou ara els traïdors i assassins:
53 Que han rebut la llei per disposició dels àngels, i no l'han guardat.
54 Quan van sentir aquestes coses, es van tallar el cor, i el van cruixir de dents.
55 Però ell, ple de l'Esperit Sant, va alçar els ulls al cel i va veure la glòria de Déu, i Jesús dempeus a la dreta de Déu,
56 I va dir: Heus aquí, veig el cel obert i el Fill de l'home dret a la dreta de Déu.
57 Llavors van cridar amb una veu forta, van tapar les orelles i van córrer cap a ell d'una manera:
58 I el va expulsar de la ciutat i el van apedregar; i els testimonis van deixar els seus vestits als peus d'un jove que es deia Saül.
59 I van apedregar Esteve, invocant Déu i dient: Senyor Jesús, rep el meu esperit.
60 I es va agenollar i va cridar amb veu alta: Senyor, no els carregueu aquest pecat. I quan va dir això, es va adormir.

CAPÍTOL 8

1 I Saül estava d'acord amb la seva mort. I en aquell temps hi va haver una gran persecució contra l'església que hi havia a Jerusalem; i tots es van dispersar per les regions de Judea i Samaria, llevat dels apòstols.
2 I els homes devots van portar Esteve al seu enterrament i van fer grans lamentacions sobre ell.
3 Quant a Saül, va fer estralls a l'església, entrant a totes les cases, i arrossegant homes i dones els va posar a la presó.
4 Per tant, els dispersos anaven per tot arreu predicant la Paraula.
5 Aleshores Felip va baixar a la ciutat de Samaria i els va predicar Crist.
6 I el poble, d'unanimitat, va fer cas de les coses que deia Felip, escoltant i veient els miracles que feia.
7 Perquè els esperits impurs, cridant a gran veu, van sortir d'entre molts posseïts d'ells, i molts de paralítics i coixos van ser guarits.
8 I hi va haver una gran alegria en aquella ciutat.
9 Però hi havia un home, anomenat Simó, que abans a la mateixa ciutat feia màgia i feia embruixar la gent de Samaria, donant a conèixer que ell mateix era un gran:
10 A qui tots feien atenció, des del més petit al més gran, dient: Aquest home és el gran poder de Déu.
11 I el tenien en compte, perquè feia molt de temps que els havia embruixat amb bruixeries.
12 Però quan van creure que Felip predicava les coses sobre el Regne de Déu i el nom de Jesucrist, van ser batejats, homes i dones.
13 Llavors el mateix Simó també va creure; i quan va ser batejat, va estar amb Felip i va quedar meravellat, veient els miracles i els senyals que es feien.
14 Quan els apòstols que estaven a Jerusalem van sentir que Samaria havia rebut la paraula de Déu, els van enviar Pere i Joan:
15 Els quals, quan van baixar, van pregar per ells perquè rebin l'Esperit Sant:
16 (Perquè encara no havia caigut sobre cap d'ells; només ells van ser batejats en el nom del Senyor Jesús.)
17 Llavors els van imposar les mans i van rebre l'Esperit Sant.
18 I quan Simó va veure que l'Esperit Sant era donat per la imposició de les mans dels apòstols, els va oferir diners,
19 dient: Dóna'm també aquest poder, perquè a qui imposa les mans, rebi l'Esperit Sant.
20 Però Pere li digué: Els teus diners es perdin amb tu, perquè has pensat que el do de Déu es pot comprar amb diners.
21 No tens part ni sort en aquest assumpte, perquè el teu cor no és recte davant Déu.
22 Penedeix-te, doncs, d'aquesta teva maldat, i prega Déu, si potser et perdona el pensament del teu cor.
23 Perquè veig que ets en el fel de l'amargor i en el lligam de la iniquitat.
24 Llavors Simó va respondre i va dir: Pregueu el Senyor per mi, que no em vingui cap d'aquestes coses que heu dit.
25 I ells, després d'haver testimoniat i predicat la paraula del Senyor, van tornar a Jerusalem i van predicar l'evangeli a molts pobles dels samaritans.
26 I l'àngel del Senyor va parlar a Felip, dient: Aixeca't i vés cap al sud, pel camí que baixa de Jerusalem a Gaza, que és desert.
27 I es va aixecar i se'n va anar, i vet aquí un home d'Etiòpia, un eunuc de gran autoritat sota Candace, reina dels etíops, que tenia el càrrec de tot el seu tresor i havia vingut a Jerusalem per adorar.
28 Tornava, i assegut al seu carro va llegir el profeta Isaies.
29 Llavors l'Esperit va dir a Felip: Apropa't i uneix-te a aquest carro.
30 Aleshores Felip va córrer cap a ell i el va sentir llegir el profeta Isaies i li va dir: --Entens el que llegeixes?
31 I ell va dir: Com podré, si no em guia algun home? I va demanar a Felip que s'assegués amb ell.

32 El lloc de l'Escriptura que va llegir era aquest: El van portar com una ovella a la matança; i com un anyell mut davant el seu tollador, així no va obrir la boca:
33 En la seva humiliació, el seu judici va ser eliminat; i qui anunciarà la seva generació? perquè la seva vida és presa de la terra.
34 I l'eunuc va respondre a Felip i va dir: Et prego, de qui parla això el profeta? d'ell mateix o d'algun altre home?
35 Aleshores Felip va obrir la boca i va començar per la mateixa Escriptura i li va predicar Jesús.
36 I mentre seguien el seu camí, van arribar a una certa aigua; i l'eunuc va dir: Mira, aquí hi ha aigua; què m'impedeix ser batejat?
37 I Felip va dir: Si creus de tot cor, ho pots fer. I ell respongué i digué: Crec que Jesucrist és el Fill de Déu.
38 I va manar que el carro s'aturi; i tots dos van baixar a l'aigua, Felip i l'eunuc; i el va batejar.
39 I quan van sortir de l'aigua, l'Esperit del Senyor va agafar Felip, i l'eunuc no el va veure més; i va seguir el seu camí alegre.
40 Però Felip es va trobar a Azot i, passant, va predicar per totes les ciutats, fins que va arribar a Cesarea.

CAPÍTOL 9

1 I Saül, encara que respirava amenaces i matança contra els deixebles del Senyor, va anar al gran sacerdot:
2 I li va demanar cartes a Damasc a les sinagogues, perquè si trobava algú d'aquest camí, homes o dones, els portés lligats a Jerusalem.
3 I mentre anava de viatge, es va acostar a Damasc i, de sobte, va il·luminar al seu voltant una llum del cel:
4 I va caure a terra i va sentir una veu que li deia: Saül, Saule, per què em persegueixes?
5 I ell va dir: Qui ets, Senyor? I el Senyor va dir: Jo sóc Jesús, a qui tu persegueixes: et costa donar cops de peu contra els punys.
6 I ell, tremolant i meravellat, va dir: Senyor, què vols que faci? I el Senyor li va dir: Aixeca't i entra a la ciutat, i t'explicaran què has de fer.
7 I els homes que anaven amb ell es quedaren sense paraules, sentint una veu, però no veien ningú.
8 I Saül es va aixecar de la terra; i quan se li van obrir els ulls, no va veure ningú; però ells el van agafar de la mà i el van portar a Damasc.
9 I va estar tres dies sense veure, i no va menjar ni beure.
10 I hi havia a Damasc un deixeble que es deia Anànies; i el Senyor li va dir en una visió: Anànies. I digué: Heus aquí, Senyor.
11 I el Senyor li va dir: Aixeca't i vés al carrer que es diu Dret, i consulta a casa de Judes un que es diu Saül, de Tars, perquè vet aquí que prega:
12 I ha vist en una visió un home anomenat Anànies que entrava i li posava la mà per tal de recuperar la vista.
13 Llavors Anànies va respondre: Senyor, molts he sentit parlar d'aquest home quant de mal ha fet als teus sants a Jerusalem.
14 I aquí té autoritat dels principals sacerdots per lligar tots els qui invoquen el teu nom.
15 Però el Senyor li va dir: Ves-te'n, perquè és un vaixell escollit per a mi per portar el meu nom davant els gentils, els reis i els fills d'Israel.
16 Perquè li mostraré quantes coses ha de patir pel meu nom.
17 I Ananies se'n va anar i va entrar a la casa; i posant-li les mans sobre ell digué: Germà Saul, el Senyor, Jesús, que se t'ha aparegut pel camí on venies, m'ha enviat perquè recobreixis la vista i siguis ple de l'Esperit Sant.
18 I de seguida li va caure dels ulls com si fossin escates; i de seguida va rebre la vista, es va aixecar i va ser batejat.
19 I quan va rebre carn, es va enfortir. Aleshores, Saül va estar uns dies amb els deixebles que estaven a Damasc.
20 I de seguida va predicar Crist a les sinagogues, que és el Fill de Déu.
21 Però tots els que l'escoltaven estaven meravellats i deien: ¿No és aquest el que va destruir els qui invocaven aquest nom a Jerusalem, i va venir aquí per tal de portar-los lligats als grans sacerdots?
22 Però Saül va augmentar la força i va confondre els jueus que habitaven a Damasc, demostrant que aquest és el mateix Crist.
23 I després d'aquells molts dies, els jueus van decidir matar-lo:
24 Però Saül coneixia la seva espera. I vigilaven les portes dia i nit per matar-lo.
25 Llavors els deixebles el van agafar de nit i el van fer baixar per la paret en una cistella.
26 Quan Saül va arribar a Jerusalem, va intentar unir-se als deixebles, però tots li tenien por i no creien que fos deixeble.
27 Però Bernabé el va agafar, el va portar als apòstols i els va explicar com havia vist el Senyor pel camí, que li havia parlat i com havia predicat amb valentia a Damasc en nom de Jesús.
28 I estava amb ells entrant i sortint a Jerusalem.
29 I va parlar amb valentia en el nom del Senyor Jesús, i va discutir contra els grecs, però ells van intentar matar-lo.
30 La qual cosa, quan els germans ho van saber, el van fer baixar a Cesarea i el van enviar a Tars.
31 Aleshores les esglésies van descansar per tota Judea, Galilea i Samaria, i es van edificar; i caminant en el temor del Senyor i en el consol de l'Esperit Sant, es van multiplicar.
32 I succeí que, mentre Pere passava per tots els llocs, també va baixar als sants que habitaven a Lida.
33 I allí va trobar un home anomenat Enees, que havia guardat el seu llit vuit anys i estava malalt de paràlisi.
34 I Pere li digué: Enees, Jesucrist et guareix; aixeca't i fes el teu llit. I es va aixecar de seguida.
35 I tots els que habitaven a Lida i Saró el van veure i es van tornar al Senyor.
36 Hi havia a Jope una deixeble que es deia Tabita, que per interpretació s'anomena Dorcas; aquesta dona estava plena de bones obres i d'almoines que feia.
37 I succeí en aquells dies que ella estava malalta i va morir; quan es van rentar, la van posar a una cambra alta.
38 I com que Lida era a prop de Jope, i els deixebles havien sentit que Pere hi era, li enviaren dos homes per demanar-li que no es retardés a venir a ells.
39 Llavors Pere es va aixecar i va anar amb ells. Quan va arribar, el van portar a la cambra alta; i totes les vídues es van quedar al seu costat plorant i mostrant-li els abrics i els vestits que Dorcas feia mentre ella era amb ells.

40 Però Pere els va fer fora tots, es va agenollar i va pregar; i girant-lo cap al cos, va dir: Tabita, aixeca't. I va obrir els ulls, i quan va veure Pere, es va aixecar.
41 I li va donar la mà, la va aixecar, i quan va haver cridat els sants i les vídues, la va presentar viva.
42 I va ser conegut per tot Jope; i molts van creure en el Senyor.
43 I succeí que es va quedar molts dies a Jope amb un tal Simó adober.

CAPÍTOL 10

1 A Cesarea hi havia un home que es deia Corneli, un centurió de la banda que es deia la banda italiana,
2 Un home devot i que tenia por de Déu amb tota la seva casa, que donava moltes almoines al poble i pregava Déu sempre.
3 Va veure evidentment en una visió cap a l'hora novena del dia un àngel de Déu que venia a ell i li deia: Corneli.
4 I quan el va mirar, va tenir por i va dir: Què és, Senyor? I ell li digué: Les teves oracions i la teva almoina han pujat com a record davant de Déu.
5 I ara envia homes a Jope i crida a un tal Simó, que es diu Pere:
6 S'allotja amb un tal Simó adober, la casa del qual és a la vora del mar: ell et dirà què has de fer.
7 I quan l'àngel que parlava amb Corneli se'n va anar, va cridar dos dels seus servents, i un soldat devot dels qui l'esperaven contínuament;
8 I quan els va declarar totes aquestes coses, els va enviar a Jope.
9 L'endemà, mentre anaven de viatge i s'acostaven a la ciutat, Pere va pujar al terrat a pregar cap a l'hora sisena:
10 I va tenir molta gana i volia menjar; però mentre es preparaven, va caure en estat de tràngol,
11 I va veure el cel obrir-se i un vas que baixava cap a ell, com si fos un gran llençol teixit per les quatre cantonades i baixat a terra:
12 En què hi havia tota mena de bèsties de quatre peus de la terra, i feres salvatges, i reptils i ocells del cel.
13 I hi va haver una veu: Aixeca't, Pere; matar i menjar.
14 Però Pere va dir: No és així, Senyor; perquè no he menjat mai res que sigui comun o impur.
15 I la veu li va tornar a dir per segona vegada: El que Déu ha purificat, no ho digueu comú.
16 Això es va fer tres vegades, i el vaixell va ser rebut de nou al cel.
17 Mentre Pere dubtava en si mateix del que significaria aquesta visió que havia vist, vet aquí que els homes que havien estat enviats de Corneli havien consultat la casa de Simó i es van posar davant de la porta.
18 I va cridar i va preguntar si Simó, que es deia Pere, hi havia allotjat.
19 Mentre Pere pensava en la visió, l'Esperit li digué: Heus aquí, tres homes et cerquen.
20 Aixeca't, doncs, baixa, i vés amb ells, sense dubtar res, perquè jo els he enviat.
21 Llavors Pere va baixar a trobar els homes que li havien enviat de Corneli; i va dir: Heus aquí, jo sóc el que busqueu; quina és la causa per la qual heu vingut?
22 I van dir: Corneli el centurió, un home just, que tem Déu i de bona reputació entre tota la nació dels jueus, va ser advertit de Déu per part d'un àngel sant que t'enviés a casa seva i que t'escoltés. paraules de tu.
23 Llavors els va cridar i els va allotjar. L'endemà, Pere se'n va anar amb ells, i uns germans de Jope el van acompanyar.
24 I l'endemà van entrar a Cesarea. I Corneli els esperava, i havia convocat els seus parents i amics propers.
25 I quan Pere entrava, Corneli se li va trobar, es va arrossegar als seus peus i el va adorar.
26 Però Pere el va aixecar i li va dir: Aixeca't; Jo mateix també sóc un home.
27 I mentre parlava amb ell, va entrar i va trobar molts que s'havien reunit.
28 I els digué: Sabeu que és il·legal que un home jueu s'acompanyi o vingui a un d'una altra nació; però Déu m'ha indicat que no hauria d'anomenar cap home comú o impur.
29 Per això vaig venir a vosaltres sense contestar-me, tan bon punt vaig ser enviat a buscar: us demano, doncs, per quina intenció m'heu fet venir?
30 I Corneli va dir: Fa quatre dies que vaig estar dejunant fins a aquesta hora; i a l'hora novena vaig pregar a casa meva, i he aquí, un home es va presentar davant meu amb vestits brillants,
31 I va dir: Corneli, la teva pregària ha estat escoltada, i la teva almoina es recorda davant dels ulls de Déu.
32 Envieu, doncs, a Jope i crideu Simó, que es diu Pere; s'allotja a la casa d'un tal Simó adober a la vora del mar, el qual, quan vingui, et parlarà.
33 De seguida, doncs, vaig enviar a tu; i bé has fet que has vingut. Ara, doncs, som tots aquí presents davant Déu, per escoltar tot allò que Déu us ha manat.
34 Llavors Pere va obrir la boca i va dir: De veritat entenc que Déu no fa referència a les persones;
35 Però a totes les nacions qui el tem i fa la justícia, és acceptat amb ell.
36 La paraula que Déu va enviar als fills d'Israel, predicant la pau per Jesucrist: (ell és el Senyor de tots:)
37 Aquesta paraula, ho dic, ja la sabeu, que es va publicar per tota Judea i va començar des de Galilea, després del baptisme que va predicar Joan;
38 Com Déu va ungir Jesús de Natzaret amb l'Esperit Sant i amb poder; perquè Déu estava amb ell.
39 I som testimonis de totes les coses que va fer tant a la terra dels jueus com a Jerusalem; a qui van matar i van penjar a un arbre:
40 Déu el va ressuscitar el tercer dia i el va mostrar obertament;
41 No a tot el poble, sinó als testimonis escollits abans de Déu, fins i tot a nosaltres, que vam menjar i beure amb ell després que va ressuscitar d'entre els morts.
42 I ens va manar predicar al poble i testimoniar que és ell qui va ser ordenat per Déu per ser el jutge dels vius i els morts.
43 D'ell donen testimoni tots els profetes que, pel seu nom, qui creu en ell rebrà la remissió dels pecats.
44 Mentre Pere encara deia aquestes paraules, l'Esperit Sant va caure sobre tots els qui van escoltar la paraula.
45 I els que creien de la circumcisió estaven meravellats, tots els que anaven amb Pere, perquè també s'havia vessat el do de l'Esperit Sant sobre els gentils.
46 Perquè els van sentir parlar en llengües i glorificar Déu. Aleshores Pere va respondre:

47 Pot algú prohibir l'aigua perquè no siguin batejats aquests que han rebut l'Esperit Sant tan bé com nosaltres?
48 I va manar que fossin batejats en el nom del Senyor. Llavors li pregaren que s'hi detés uns dies.

CAPÍTOL 11

1 I els apòstols i els germans que estaven a Judea van sentir que els gentils també havien rebut la paraula de Déu.
2 I quan Pere va pujar a Jerusalem, els que eren de la circumcisió van disputar amb ell:
3 dient: Vas entrar amb homes incircumcisos i has menjat amb ells.
4 Però Pere va assajar el tema des del principi i els va exposar per ordre, dient:
5 Jo estava a la ciutat de Jopà pregant; i en estat de tràngol vaig veure una visió: un vaixell baixava, com si fos un gran llençol, baixat del cel per quatre cantons; i fins i tot em va arribar:
6 En això, quan vaig haver fixat els meus ulls, vaig pensar i vaig veure bèsties de quatre peus de la terra, i bèsties salvatges, i reptils i ocells del cel.
7 I vaig sentir una veu que em deia: Aixeca't, Pere; matar i menjar.
8 Però jo vaig dir: No és així, Senyor, perquè no m'ha entrat mai a la boca res de comú o impur.
9 Però la veu em va tornar a respondre des del cel: El que Déu ha purificat, no ho digueu comú.
10 I això es va fer tres vegades, i tots van ser aixecats de nou al cel.
11 I, vet aquí, de seguida que ja havien vingut tres homes a la casa on jo era, enviats a mi des de Cesarea.
12 I l'Esperit em va demanar que anés amb ells, sense dubtar res. A més, aquests sis germans em van acompanyar i vam entrar a casa d'aquell home:
13 I ens va ensenyar com havia vist un àngel a casa seva, que es va aixecar i li va dir: Envia homes a Jope i crida Simó, que es diu Pere;
14 Qui et dirà paraules per les quals tu i tota la teva casa sereu salvats.
15 I quan vaig començar a parlar, l'Esperit Sant va caure sobre ells, com sobre nosaltres al principi.
16 Llavors em vaig recordar de la paraula del Senyor, que deia: Joan va batejar amb aigua; però vosaltres sereu batejats amb l'Esperit Sant.
17 Per tant, doncs, Déu els va fer el mateix do que a nosaltres, que vam creure en el Senyor Jesucrist; què era jo, que podia resistir Déu?
18 Quan van sentir aquestes coses, van callar i van glorificar Déu, dient: Aleshores Déu també ha concedit el penediment als gentils per a la vida.
19 Els qui es van dispersar per la persecució que va sorgir al voltant d'Esteve van viatjar fins a Fenícia, Xipre i Antioquia, predicant la paraula a ningú sinó als jueus.
20 I alguns d'ells eren homes de Xipre i de Cirene, els quals, quan van arribar a Antioquia, van parlar als grecs predicant el Senyor Jesús.
21 I la mà del Senyor estava amb ells, i un gran nombre va creure i es va tornar al Senyor.
22 Llavors, la notícia d'aquestes coses va arribar a oïdes de l'església que era a Jerusalem, i van enviar Bernabé perquè anés fins a Antioquia.
23 El qual, quan va arribar, i va veure la gràcia de Déu, es va alegrar i els va exhortar a tots perquè s'unís al Senyor amb propòsit de cor.
24 Perquè era un home bo i ple de l'Esperit Sant i de fe; i molta gent es va afegir al Senyor.
25 Llavors Bernabé va marxar cap a Tars, per buscar Saül:
26 I quan el va trobar, el va portar a Antioquia. I succeí que un any sencer es reuniren amb l'església i ensenyaren molta gent. I els deixebles van ser anomenats cristians primer a Antioquia.
27 I en aquests dies van venir profetes de Jerusalem a Antioquia.
28 I es va aixecar un d'ells, anomenat Agabus, i va indicar per l'Esperit que hi hauria una gran manca per tot el món, cosa que va passar en temps de Cèsar Claudi.
29 Llavors els deixebles, cadascú segons la seva capacitat, van decidir enviar socors als germans que habitaven a Judea:
30 Això també van fer, i ho van enviar als ancians per mans de Bernabé i de Saül.

CAPÍTOL 12

1 En aquell temps, el rei Herodes va estendre les mans per molestar alguns de l'església.
2 I va matar a Jaume, germà de Joan, amb l'espasa.
3 I com que va veure que els jueus agradaven, va continuar agafant també Pere. (Llavors eren els dies dels àzims.)
4 I quan el va detenir, el va posar a la presó i el va lliurar a quatre quartons de soldats perquè el guardessin; amb la intenció després de Pasqua de portar-lo a la gent.
5 Pere, doncs, va ser tancat a la presó, però l'Església va pregar sense parar a Déu per ell.
6 I quan Herodes el volia fer sortir, aquella nit, Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes; i els guardians davant la porta guardaven la presó.
7 I vet aquí que l'àngel del Senyor va venir sobre ell i una llum va il·luminar a la presó; i va colpejar Pere al costat i el va aixecar dient: Aixeca't de pressa. I se li van caure les cadenes de les mans.
8 I l'àngel li va dir: Cenyu-vos i lligar-vos les sandàlies. I així ho va fer. I ell li digué: Llença el teu vestit al voltant i segueix-me.
9 I va sortir i el va seguir; i no sabia que era veritat allò que va fer l'àngel; però va pensar que tenia una visió.
10 Quan van passar el primer i el segon barri, van arribar a la porta de ferro que dóna a la ciutat; que els va obrir per si mateix; i van sortir i van passar per un carrer; i tot seguit l'àngel se'n va anar.
11 I quan Pere va tornar en si, va dir: Ara sé amb certesa que el Senyor ha enviat el seu àngel i m'ha alliberat de la mà d'Herodes i de tota l'esperança del poble dels jueus.
12 I quan va haver-hi pensat, va arribar a casa de Maria, la mare de Joan, que es deia Marc; on molts estaven reunits resant.
13 I quan Pere trucava a la porta de la porta, una donzella va venir a escoltar, que es deia Roda.
14 I quan va conèixer la veu de Pere, no va obrir la porta d'alegria, sinó que va córrer i va explicar com Pere es trobava davant la porta.
15 I li van dir: Estàs boja. Però ella constantment afirmava que així i tot. Llavors van dir: És el seu àngel.

16 Però Pere va continuar trucant; i quan van obrir la porta i el van veure, van quedar meravellats.
17 Però ell, fent-los senyals amb la mà perquè callessin, els va explicar com el Senyor l'havia fet sortir de la presó. I ell va dir: Vés a ensenyar aquestes coses a Jaume i als germans. I se'n va anar i va anar a un altre lloc.
18 Tan bon punt es va fer de dia, no hi va haver cap mena d'agitació entre els soldats, què va ser de Pere.
19 I quan Herodes l'havia cercat i no el va trobar, va examinar els guardians i va ordenar que fossin morts. I va baixar de Judea a Cesarea, i allí es va quedar.
20 Herodes es va disgustar molt dels de Tir i de Sidó; però ells es van acostar d'una manera a ell i, després d'haver fet amic a Blast el camarlenc del rei, van demanar la pau; perquè el seu país es nodria del país del rei.
21 I un dia fixat, Herodes, vestit amb vestits reials, es va asseure al seu tron i els va fer una oració.
22 I el poble va fer un crit, dient: És la veu d'un déu, i no d'un home.
23 I de seguida l'àngel del Senyor el va colpejar, perquè no donava la glòria a Déu;
24 Però la paraula de Déu va créixer i es va multiplicar.
25 I Bernabé i Saule van tornar de Jerusalem, quan havien complert el seu ministeri, i es van endur amb ells Joan, que es deia Marc.

CAPÍTOL 13

1 A l'església que hi havia a Antioquia hi havia profetes i mestres; com Bernabé, i Simeó que es deia Níger, i Luci de Cirene, i Manaën, que havia estat criat amb Herodes el tetrarca, i Saül.
2 Mentre ministraven al Senyor i dejunaven, l'Esperit Sant va dir: Aparteu-me Bernabé i Saül per a l'obra a la qual els he cridat.
3 I quan van haver dejunat i pregat, i els van imposar les mans, els van fer marxar.
4 Així que, enviats per l'Esperit Sant, se'n van anar a Selèucia; i des d'allí van navegar cap a Xipre.
5 Quan eren a Salamina, van predicar la paraula de Déu a les sinagogues dels jueus, i també tenien Joan com a ministre.
6 I quan havien passat per l'illa fins a Pafos, van trobar un bruixot, un fals profeta, un jueu, que es deia Barjesús:
7 Que estava amb el diputat del país, Sergi Pau, un home prudent; que va cridar Bernabé i Saule i va desitjar escoltar la paraula de Déu.
8 Però Elimas el bruixot (perquè així és el seu nom per interpretació) els va resistir, buscant allunyar el diputat de la fe.
9 Aleshores Saül, que també s'anomena Pau, ple de l'Esperit Sant, va posar els seus ulls sobre ell:
10 I va dir: Oh ple de tota astúcia i de tota maldat, fill del diable, enemic de tota justícia, no deixaràs de pervertir els camins rectes del Senyor?
11 I ara, vet aquí, la mà del Senyor és damunt teu, i seràs cec, sense veure el sol durant un temps. I de seguida va caure sobre ell una boira i una foscor; i va anar cercant-ne qui el portés de la mà.
12 Llavors el diputat, quan va veure el que s'havia fet, va creure, meravellat de la doctrina del Senyor.
13 Quan Pau i la seva colla es van deslligar de Pafos, van arribar a Perge, a Pàmfília, i Joan, partint d'ells, va tornar a Jerusalem.
14 Però quan van sortir de Perge, van arribar a Antioquia de Pisídia, van entrar a la sinagoga el dissabte i es van asseure.
15 I després de la lectura de la Llei i dels profetes, els caps de la sinagoga els van enviar a dir: Homes i germans, si teniu alguna paraula d'exhortació per al poble, parleu.
16 Llavors Pau es va aixecar i, fent un gest amb la mà, va dir: Homes d'Israel, i vosaltres que temeu Déu, escolteu.
17 El Déu d'aquest poble d'Israel va escollir els nostres pares i va exaltar el poble quan vivien com a estrangers a la terra d'Egipte, i amb un braç alt els va fer sortir d'ella.
18 I al voltant del temps de quaranta anys va patir els seus costums al desert.
19 I després d'haver destruït set nacions a la terra de Canaan, els va repartir la seva terra per sorteig.
20 Després d'això, els va donar jutges durant uns quatre-cents cinquanta anys, fins al profeta Samuel.
21 Després van demanar un rei, i Déu els va donar Saül, fill de Cis, un home de la tribu de Benjamí, durant quaranta anys.
22 I quan el va haver destituït, els va aixecar David perquè fos el seu rei; a qui també va donar testimoni i va dir: He trobat David, fill de Jessè, un home segons el meu cor, que complirà tota la meva voluntat.
23 De la descendència d'aquest home, Déu, segons la seva promesa, va aixecar un salvador a Israel, Jesús:
24 Quan Joan havia predicat per primera vegada abans de la seva vinguda el baptisme de penediment a tot el poble d'Israel.
25 I quan Joan acabava el seu camí, va dir: Qui us penseu que sóc jo? Jo no sóc ell. Però, vet aquí, després meu ve un, a qui no sóc digne de deslligar-li les sabates dels seus peus.
26 Homes i germans, fills de l'estirp d'Abraham, i tots aquells entre vosaltres que tem Déu, a vosaltres és enviada la paraula d'aquesta salvació.
27 Perquè els qui habiten a Jerusalem i els seus governants, perquè no el coneixien, ni les veus dels profetes que es llegeixen cada dissabte, els han complert en condemnar-lo.
28 I encara que no van trobar en ell cap causa de mort, van demanar a Pilat que el matés.
29 I quan van haver complert tot el que estava escrit d'ell, el van baixar de l'arbre i el van posar en un sepulcre.
30 Però Déu el va ressuscitar d'entre els morts:
31 I durant molts dies es va veure dels que pujaven amb ell de Galilea a Jerusalem, que són els seus testimonis davant el poble.
32 I us comuniquem una bona nova que la promesa que es va fer als pares,
33 Déu ens ha complert el mateix per a nosaltres els seus fills, ja que ha ressuscitat Jesús; com també està escrit en el salm segon: Tu ets el meu Fill, jo t'he engendrat avui.
34 I pel que fa al fet que el va ressuscitar d'entre els morts, ara per no tornar més a la corrupció, va dir d'aquesta manera: Et donaré les pietats certes de David.
35 Per això també diu en un altre salm: No permetràs que el teu Sant vegi corrupció.
36 Perquè David, després d'haver servit la seva pròpia generació per la voluntat de Déu, es va adormir, va ser posat als seus pares i va veure la corrupció:

37 Però aquell, a qui Déu va ressuscitar, no va veure corrupció.
38 Sigueu, doncs, coneguts, homes i germans, que per mitjà d'aquest home us és predicat el perdó dels pecats:
39 I per ell tots els qui creuen són justificats de totes les coses, de les quals no podríeu ser justificats per la llei de Moisès.
40 Compte, doncs, que no us vingui el que es parla en els profetes;
41 Heus aquí, menyspreadors, meravelleu-vos i pereu, perquè jo faig una obra en els vostres dies, una obra que no creureu de cap manera, encara que algú us la declari.
42 I quan els jueus van sortir de la sinagoga, els gentils van suplicar que aquestes paraules els fossin predicades el dissabte següent.
43 Quan la congregació es va dissoldre, molts dels jueus i dels prosèlits religiosos van seguir Pau i Bernabé, els quals, parlant-los, els van persuadir de continuar en la gràcia de Déu.
44 I el dissabte següent, gairebé tota la ciutat es va reunir per escoltar la paraula de Déu.
45 Però quan els jueus van veure la multitud, es van omplir d'enveja i van parlar contra les coses que deia Pau, contradient i blasfemant.
46 Llavors Pau i Bernabé es van atrevir i van dir: Calia que primer us haguéssiu dit la paraula de Déu; però com que la deixeu de vosaltres i us considereu indignes de la vida eterna, aquí ens tornem als gentils. .
47 Perquè així ens ha manat el Senyor, dient: T'he posat com a llum dels gentils, perquè siguis per a la salvació fins als confins de la terra.
48 I quan els gentils van sentir això, es van alegrar i van glorificar la paraula del Senyor; i tots els que estaven ordenats per a la vida eterna van creure.
49 I la paraula del Senyor es va publicar per tota la regió.
50 Però els jueus van despertar les dones devotes i honorables i els principals de la ciutat, van provocar persecució contra Pau i Bernabé, i els van expulsar de les seves costes.
51 Però van sacsejar la pols dels seus peus contra ells i van arribar a Iconi.
52 I els deixebles es van omplir d'alegria i de l'Esperit Sant.

CAPÍTOL 14

1 I succeí que a Iconi van entrar tots dos junts a la sinagoga dels jueus, i van parlar així, que una gran multitud de jueus i també de grecs van creure.
2 Però els jueus no creients van despertar els pagans i van fer malament els seus pensaments contra els germans.
3 Per tant, van romandre molt de temps parlant amb valentia en el Senyor, el qual va donar testimoni de la paraula de la seva gràcia i va permetre que es fessin senyals i prodigis amb les seves mans.
4 Però la multitud de la ciutat estava dividida: una part es va mantenir amb els jueus i una part amb els apòstols.
5 I quan hi va haver un assalt tant dels gentils com dels jueus amb els seus governants, per fer-los maltractament i apedregar-los,
6 Se'n van desconfiar i van fugir a Listra i Derbe, ciutats de Licaònia, i a la regió que hi ha al voltant.
7 I allà van predicar l'evangeli.
8 I un home assegut a Listra, impotent als seus peus, que era coixí des del ventre de la seva mare, que no havia caminat mai:
9 Aquest mateix va sentir parlar Pau, el qual, mirant-lo fixament, va adonar-se que tenia fe per ser guarit,
10 Va dir amb veu forta: Deixeu-vos dret sobre els vostres peus. I va saltar i va caminar.
11 I quan la gent va veure el que havia fet Pau, va alçar la veu i va dir en la parla de Licaònia: Els déus han baixat cap a nosaltres a semblança d'home.
12 I van anomenar Bernabé Júpiter; i Pau, Mercuri, perquè era el principal orador.
13 Llavors el sacerdot de Júpiter, que estava davant de la seva ciutat, va portar bous i garlandes a les portes, i hauria fet sacrificis amb el poble.
14 Quan els apòstols Bernabé i Pau ho van sentir, es van esquinçar els vestits i van córrer entre la gent, cridant:
15 I dient: Senyors, per què feu aquestes coses? També som homes de passions semblants a vosaltres, i us prediquem que us torneu d'aquestes vanitats al Déu vivent, que va fer el cel, la terra, el mar i tot el que hi ha.
16 Que antigament van permetre que totes les nacions caminssin pel seu propi camí.
17 No obstant això, no es va deixar sense testimoni, ja que va fer el bé, i ens va donar pluja del cel i estacions fecundes, omplint els nostres cors de menjar i alegria.
18 I amb aquestes paraules, amb prou feines van frenar el poble, perquè no els havien fet sacrificis.
19 I hi van arribar uns jueus d'Antioquia i d'Iconi, que van persuadir el poble i, després d'haver apedregat Pau, el van treure de la ciutat, creient que havia estat mort.
20 No obstant això, mentre els deixebles es trobaven al seu voltant, es va aixecar i va entrar a la ciutat; i l'endemà va marxar amb Bernabé a Derbe.
21 I quan havien predicat l'evangeli a aquella ciutat i havien ensenyat a molts, van tornar a Listra, a Iconi i a Antioquia,
22 Confirmant les ànimes dels deixebles i exhortant-los a perseverar en la fe, i que, després de moltes tribulacions, hem d'entrar al Regne de Déu.
23 I quan els havien ordenat ancians a cada església, i havien pregat amb dejuni, els van encomanar al Senyor, en qui creien.
24 I després d'haver passat per Pisídia, van arribar a Pàmfília.
25 I quan van haver predicat la paraula a Perge, van baixar a Attàlia:
26 I d'allí van navegar cap a Antioquia, des d'on havien estat recomanats a la gràcia de Déu per l'obra que havien fet.
27 I quan van arribar, i van reunir l'església, van assajar tot el que Déu havia fet amb ells, i com havia obert la porta de la fe als gentils.
28 I allí es van quedar molt temps amb els deixebles.

CAPÍTOL 15

1 I alguns homes que baixaven de Judea van ensenyar als germans i els deien: Si no us circumcidau a la manera de Moisès, no podreu ser salvats.
2 Per tant, quan Pau i Bernabé van tenir una discrepància i disputes no petites amb ells, van decidir que Pau i Bernabé,

i alguns altres d'ells, pugin a Jerusalem als apòstols i als ancians sobre aquesta qüestió.
3 I portats per l'església, van passar per Fenícia i Samaria, anunciant la conversió dels gentils, i van provocar una gran alegria a tots els germans.
4 I quan van arribar a Jerusalem, van ser rebuts per l'església, els apòstols i els ancians, i van declarar tot el que Déu havia fet amb ells.
5 Però alguns de la secta dels fariseus que creien es van aixecar i van dir: Calia circumcidar-los i manar-los que guardessin la llei de Moisès.
6 I els apòstols i els ancians es van reunir per estudiar aquesta qüestió.
7 I quan hi havia hagut molta discussió, Pere es va aixecar i els va dir: Homes, germans, ja sabeu que fa temps que Déu va escollir entre nosaltres perquè els gentils escoltessin per la meva boca la paraula de l'evangeli. i creure.
8 I Déu, que coneix els cors, els va donar testimoni, donant-los l'Esperit Sant, tal com ens va fer a nosaltres;
9 I no poseu cap diferència entre nosaltres i ells, purificant els seus cors per la fe.
10 Ara, doncs, per què tempteu Déu a posar al coll dels deixebles un jou que ni els nostres pares ni nosaltres vam poder suportar?
11 Però creiem que per la gràcia del Senyor Jesucrist serem salvats, com ells.
12 Llavors tota la gent va callar i va escoltar Bernabé i Pau, i els van explicar quins miracles i meravelles havia fet Déu entre els gentils amb ells.
13 I després d'haver callat, Jaume va respondre dient: Homes i germans, escolteu-me.
14 Simeó ha explicat com Déu al principi va visitar els gentils per treure'ls un poble pel seu nom.
15 I amb això coincideixen les paraules dels profetes; tal com està escrit,
16 Després d'això, tornaré i reconstruiré el tabernacle de David, que ha caigut; i reconstruiré les seves ruïnes, i ho aixecaré:
17 Perquè la resta dels homes cerquin el Senyor, i tots els gentils, sobre els quals rep el meu nom, diu el Senyor, que fa totes aquestes coses.
18 Conegudes de Déu són totes les seves obres des del principi del món.
19 Per això, la meva sentència és que no molestem els qui d'entre els gentils s'han convertit a Déu:
20 Però que els escrivim que s'abstinguin de la contaminació dels ídols, de la fornicació, de les coses estrangulades i de la sang.
21 Perquè Moisès d'antic té a totes les ciutats els qui el prediquen, que es llegeixen a les sinagogues cada dissabte.
22 Aleshores, els apòstols i els ancians, amb tota l'Església, van agradar enviar homes escollits de la seva pròpia companyia a Antioquia amb Pau i Bernabé; és a dir, Judes, anomenat Barsabàs, i Silas, homes principals entre els germans:
23 I van escriure cartes per ells d'aquesta manera; Els apòstols, els ancians i els germans envien una salutació als germans que són dels gentils d'Antioquia, de Síria i de Cilícia:
24 Pel que hem sentit, alguns que van sortir d'entre nosaltres us han molestat amb paraules, subvertint les vostres ànimes, dient: Us heu de circumcidar i complir la llei, a qui no els vam donar cap manament.
25 Ens va semblar bé, reunits d'unanimitat, enviar-vos homes escollits amb els nostres estimats Bernabé i Pau,
26 Homes que han posat la vida en perill pel nom de nostre Senyor Jesucrist.
27 Per tant, hem enviat Judes i Silas, que també us explicaran les mateixes coses per boca.
28 Perquè a l'Esperit Sant i a nosaltres ens va semblar bé no imposar-vos cap càrrega més gran que aquestes coses necessàries;
29 Que us absteniu dels aliments oferts als ídols, i de la sang, i de les coses estrangulades i de la fornicació; Que vagis bé.
30 Llavors, quan els van acomiadar, van arribar a Antioquia; i quan van haver reunit la gent, van lliurar l'epístola:
31 Els quals, després d'haver llegit, es van alegrar del consol.
32 I Judes i Silas, que també eren profetes, van exhortar els germans amb moltes paraules i els van confirmar.
33 I després d'haver-s'hi quedat un temps, els van deixar anar en pau dels germans als apòstols.
34 No obstant això, Silas va agradar quedar-s'hi encara.
35 També Pau i Bernabé es van quedar a Antioquia, ensenyant i predicant la paraula del Senyor, amb molts altres.
36 I uns dies després Pau va dir a Bernabé: Tornem a visitar els nostres germans a totes les ciutats on hem predicat la paraula del Senyor, i veurem com ho fan.
37 I Bernabé va decidir portar amb ells Joan, que es deia Marc.
38 Però a Pau no li va semblar bé endur-se'l amb ells, que va marxar d'ells de Pàmfília i no va anar amb ells a l'obra.
39 I la discussió va ser tan aguda entre ells, que es van separar l'un de l'altre; i així Bernabé va agafar Marc i va navegar cap a Xipre;
40 I Pau va escollir Silas i se'n va anar, recomanat pels germans a la gràcia de Déu.
41 I va passar per Síria i Cilícia, confirmant les esglésies.

CAPÍTOL 16

1 Llavors va arribar a Derbe i a Listra; i vet aquí que hi havia un deixeble, que es deia Timoteu, fill d'una dona, que era jueva i creia; però el seu pare era grec:
2 La qual cosa va ser ben informada pels germans que eren a Listra i Iconi.
3 Ell voldria que Pau sortís amb ell; i el va prendre i el va circumcidar a causa dels jueus que hi havia en aquells barris, perquè sabien tot que el seu pare era grec.
4 I mentre anaven per les ciutats, els van donar els decrets que havien de complir, que havien estat ordenats pels apòstols i els ancians que eren a Jerusalem.
5 Així les esglésies es consolidaven en la fe, i augmentaven en nombre cada dia.
6 Quan havien recorregut Frígia i la regió de Galàcia, i l'Esperit Sant els va prohibir predicar la paraula a Àsia,
7 Quan van arribar a Mísia, van intentar anar a Bitínia, però l'Esperit no els va permetre.
8 I passant per Mísia, van baixar a Troas.

9 I una visió va aparèixer a Pau de nit; Un home de Macedònia es va aixecar i li va pregar, dient: Passa a Macedònia i ajuda'ns.
10 I després que va veure la visió, de seguida vam intentar anar a Macedònia, aconseguint que el Senyor ens havia cridat perquè els predicéssim l'evangeli.
11 Per tant, sortint de Troas, arribàrem recte a Samotràcia, i l'endemà a Neàpolis;
12 I d'allí a Filips, que és la ciutat principal d'aquella part de Macedònia i una colònia; i vam estar a aquella ciutat uns dies.
13 I el dissabte vam sortir de la ciutat per la vora d'un riu, on s'acostumava a pregar; i ens vam asseure i vam parlar amb les dones que hi anaven.
14 I una dona, anomenada Lídia, venedora de porpra, de la ciutat de Tiàtira, que adorava Déu, ens va escoltar; el Senyor li va obrir el cor perquè s'ocupés de les coses que havien dit Pau.
15 I quan va ser batejada ella i la seva casa, ens va suplicar, dient: Si m'heu jutjat com a fidel al Senyor, entreu a casa meva i quedeu-hi. I ella ens va limitar.
16 I succeí que, mentre anàvem a la pregària, ens va trobar una donzella posseïda per un esperit d'endevinació, que va aportar molts guanys als seus amos amb l'endevina:
17 Aquests ens seguien Pau i nosaltres, i cridaven, dient: Aquests homes són els servents del Déu Altíssim, que ens mostren el camí de la salvació.
18 I això va fer molts dies. Però Pau, entristat, es va girar i va dir a l'esperit: En nom de Jesucrist, t'ordono que surtis d'ella. I va sortir a la mateixa hora.
19 I quan els seus amos van veure que l'esperança dels seus guanys havia desaparegut, van agafar Pau i Silas i els van atreure a la plaça dels governants.
20 I els va portar als magistrats, dient-los: Aquests homes, que són jueus, molesten molt la nostra ciutat.
21 I ensenya costums que no ens és lícit rebre ni observar, essent romans.
22 I la multitud es va aixecar contra ells; i els magistrats es van arrencar els vestits i van ordenar que els apallissin.
23 I després d'haver-los imposat moltes cops, els van llançar a la presó, ordenant al carcerer que els guardés amb seguretat:
24 El qual, després d'haver rebut tal ordre, els va ficar a la presó de dins i els va fixar els peus a la cepa.
25 I a mitjanit Pau i Silas van pregar i cantar lloances a Déu; i els presoners els van escoltar.
26 I de sobte es va produir un gran terratrèmol, de manera que els fonaments de la presó es van sacsejar; i de seguida es van obrir totes les portes i es van deslligar les lligams de tots.
27 I el guardià de la presó, despertant-se del son, i veient les portes de la presó obertes, va treure l'espasa i s'hauria matat, pensant que els presoners havien fugit.
28 Però Pau va cridar amb veu alta, dient: No et facis mal, perquè tots som aquí.
29 Llavors va cridar una llum i va entrar, tremolat, va caure davant Pau i Silas,
30 I els va fer sortir i els va dir: Senyors, què he de fer per ser salvat?
31 I ells digueren: Creieu en el Senyor Jesucrist, i sereu salvats tu i la teva casa.
32 I li van dir la paraula del Senyor i a tots els que eren a casa seva.
33 I els va agafar a la mateixa hora de la nit i els va rentar les batides; i de seguida fou batejat, ell i tots els seus.
34 I quan els va portar a casa seva, els va posar menjar davant i es va alegrar, creient en Déu amb tota la seva casa.
35 I quan es va fer de dia, els magistrats van enviar els sergents a dir: Deixeu anar aquells homes.
36 I el guardià de la presó va dir això a Pau: Els magistrats us han enviat a deixar anar; ara, doncs, vés i vés en pau.
37 Però Pau els digué: Ens han colpejat públicament sense condemnar-nos, essent romans, i ens han posat a la presó; i ara ens treuen en secret? no, de veritat; però que vinguin ells mateixos i ens portin fora.
38 I els sergents van dir aquestes paraules als magistrats, i van tenir por quan van sentir que eren romans.
39 I van venir i els van suplicar, els van fer sortir i els van demanar que marxessin de la ciutat.
40 I van sortir de la presó i van entrar a casa de Lídia; i quan van veure els germans, els van consolar i se n'han anat.

CAPÍTOL 17

1 Quan havien passat per Amfípolis i Apol·lònia, van arribar a Tessalònica, on hi havia una sinagoga dels jueus:
2 I Pau, segons les seves costums, va entrar a ells, i tres dies de dissabte va discutir amb ells a partir de les Escriptures:
3 Obrint i al·legant que Crist havia d'haver patit i ressuscitat d'entre els morts; i que aquest Jesús, a qui us predico, és Crist.
4 I alguns d'ells van creure i es van unir amb Pau i Silas; i dels grecs devots una gran multitud, i de les dones principals no poques.
5 Però els jueus que no creien, moguts per l'enveja, van agafar amb ells alguns lascives de la classe més vil, van reunir una colla, van provocar un rebombori a tota la ciutat i van assaltar la casa de Jàson i van intentar fer-los sortir. a la gent.
6 I quan no els van trobar, van atreure Jàson i alguns germans cap als governants de la ciutat, cridant: Aquests que han capgirat el món també han vingut aquí;
7 A qui Jàson ha rebut; i tots aquests fan contraris als decrets de Cèsar, dient que hi ha un altre rei, un Jesús.
8 I van torbar el poble i els governants de la ciutat quan van sentir aquestes coses.
9 I quan havien pres seguretat de Jàson i de l'altre, els van deixar anar.
10 I els germans de seguida van enviar Pau i Silas de nit a Berea, els quals, en arribar-hi, van entrar a la sinagoga dels jueus.
11 Aquests eren més nobles que els de Tessalònica, ja que rebien la paraula amb tota prontitud i escudrien les Escriptures cada dia per saber si aquelles coses eren així.
12 Per això molts d'ells van creure; també de dones honorables que eren gregues, i d'homes, no pocs.
13 Però quan els jueus de Tessalònica van saber que la paraula de Déu era predicada de Pau a Berea, també van arribar-hi i van despertar el poble.

14 Llavors, de seguida, els germans van enviar Pau perquè se n'anés cap al mar, però Silas i Timoteu s'hi van quedar encara.
15 I els que conduïen Pau el van portar a Atenes, i van rebre un manament a Silas i Timoteu que vinguessin a ell amb tota celeritat, se n'anaren.
16 Mentre Pau els esperava a Atenes, el seu esperit es va agitar en ell, quan va veure la ciutat totalment entregada a la idolatria.
17 Per tant, discutia a la sinagoga amb els jueus i amb els devots, i cada dia al mercat amb els que s'hi trobaven.
18 Aleshores, alguns filòsofs dels epicuris i dels estoics es van trobar amb ell. I alguns deien: Què dirà aquest balbuceador? d'altres, sembla que és un exponent de déus estranys, perquè els va predicar Jesús i la resurrecció.
19 I el van agafar i el van portar a l'Areòpag, dient: Podem saber quina és aquesta nova doctrina de la qual parles?
20 Perquè ens portes certes coses estranyes a les nostres orelles; per tant, volem saber què volen dir aquestes coses.
21 (Perquè tots els atenesos i els estrangers que hi eren, no passaven el seu temps en res més, sinó per explicar o escoltar alguna cosa nova.)
22 Llavors Pau es va quedar al mig del turó de Mart i va dir: Homes d'Atenes, veig que en tot sou massa supersticiosos.
23 Perquè mentre passava i veia les vostres devocions, vaig trobar un altar amb aquesta inscripció: AL DÉU DESCONEGUT. Per tant, a qui adoreu ignorantment, jo us ho declaro.
24 Déu que va fer el món i totes les coses que hi ha, ja que és el Senyor del cel i de la terra, no habita en temples fets per mà;
25 Tampoc és adorat amb les mans dels homes, com si necessitava de res, ja que dona a tots la vida, l'alè i totes les coses;
26 I ha fet d'una sang totes les nacions dels homes per habitar a tota la faç de la terra, i ha determinat els temps abans assenyalats i els límits de la seva habitació;
27 Per tal que cerquin el Senyor, si és que el trobessin i el trobessin, encara que no estigui lluny de cadascun de nosaltres:
28 Perquè en ell vivim, ens movem i som; com també han dit alguns dels vostres poetes: Perquè també som descendència seva.
29 Per tant, com que som descendència de Déu, no hem de pensar que la divinitat s'assembla a l'or, o la plata o la pedra, gravats per art i artificis humans.
30 I els temps d'aquesta ignorància Déu va fer l'ullet; però ara ordena a tots els homes arreu que es penedeixin:
31 Perquè ha fixat un dia en el qual jutjarà el món amb justícia per aquell home que ha ordenat; del qual ha donat seguretat a tots els homes, ja que l'ha ressuscitat d'entre els morts.
32 I quan van sentir parlar de la resurrecció dels morts, uns es van burlar, i d'altres van dir: "Tornarem a escoltar-te sobre aquest tema".
33 Llavors Pau va marxar d'entre ells.
34 No obstant això, alguns homes es van unir a ell i van creure; entre els quals hi havia Dionís l'areopagita, i una dona anomenada Damaris, i altres amb ells.

CAPÍTOL 18

1 Després d'això, Pau va marxar d'Atenes i va arribar a Corint;
2 I va trobar un jueu que es deia Àquila, nascut al Pont, recentment vingut d'Itàlia, amb la seva esposa Priscil·la; (perquè Claudi havia manat a tots els jueus que marxessin de Roma:) i anà a trobar-los.
3 I com que era del mateix ofici, es va quedar amb ells i va treballar, perquè per la seva ocupació eren fabricants de tendes.
4 I cada dissabte discutia a la sinagoga i persuadia els jueus i els grecs.
5 I quan Silas i Timoteu van arribar de Macedònia, Pau es va sentir forçat en l'esperit i va donar testimoni als jueus que Jesús era el Crist.
6 I quan es van oposar i van blasfemar, ell va sacsejar els seus vestits i els va dir: La vostra sang sigui sobre els vostres propis caps; Estic net: d'ara endavant aniré als gentils.
7 I va marxar d'allà i va entrar a la casa d'un home anomenat Just, que adorava Déu, la casa del qual s'unia fortament a la sinagoga.
8 I Crisp, el cap de la sinagoga, va creure en el Senyor amb tota la seva casa; i molts dels corintis que ho van sentir van creure i van ser batejats.
9 Llavors el Senyor va dir a Pau durant la nit en una visió:
No tinguis por, sinó parla i no callis.
10 Perquè jo estic amb tu, i ningú no t'imposarà per fer-te mal, perquè tinc molta gent en aquesta ciutat.
11 I va estar allí un any i sis mesos, ensenyant la paraula de Déu entre ells.
12 I quan Galió era el diputat d'Acaia, els jueus es van aixecar d'unanimitat contra Pau i el van portar al tribunal.
13 dient: Aquest home persuadi els homes perquè adorin Déu en contra de la llei.
14 I quan Pau estava a punt d'obrir la boca, Galió va dir als jueus: Si es tractés d'una injustícia o d'una injustícia dolenta, oh jueus, m'agradaria que us suportés.
15 Però si es tracta de paraules i de noms i de la vostra llei, mireu-hi; perquè no seré jutge d'aquestes coses.
16 I els va expulsar del seient del judici.
17 Llavors tots els grecs van agafar Sòstenes, el cap de la sinagoga, i el van colpejar davant el tribunal. I a Galió no li importava cap d'aquestes coses.
18 Després d'això, Pau s'hi va quedar encara una bona estona, després es va acomiadar dels germans i va navegar d'allí cap a Síria, i amb ell Priscil·la i Àquila; havent-se esquillat el cap a Cencrea, perquè tenia un vot.
19 I va arribar a Efes i els va deixar allà; però ell mateix va entrar a la sinagoga i va discutir amb els jueus.
20 Quan li van demanar que s'estigués més temps amb ells, no va consentir;
21 Però els va acomiadar i va dir: He de celebrar aquesta festa que vindrà a Jerusalem, però tornaré a vosaltres, si Déu vol. I va marxar d'Efes.
22 I quan va desembarcar a Cesarea, va pujar i va saludar l'església, va baixar a Antioquia.
23 I després d'haver-hi passat una estona, se'n va anar i va recórrer per ordre tot el país de Galàcia i Frígia, enfortint tots els deixebles.

24 I un jueu anomenat Apol·lo, nascut a Alexandria, un home eloqüent i poderós en les Escriptures, va arribar a Efes.
25 Aquest home va ser instruït en el camí del Senyor; i sent fervent d'esperit, parlava i ensenyava diligentment les coses del Senyor, coneixent només el baptisme de Joan.
26 I va començar a parlar amb valentia a la sinagoga; quan Àquila i Priscil·la ho van sentir, el van portar a ells i li van exposar més perfectament el camí de Déu.
27 I quan va estar disposat a passar a Acaia, els germans van escriure, exhortant els deixebles a rebre'l, els quals, quan va arribar, va ajudar molt els qui havien cregut gràcies a la gràcia:
28 Perquè va convèncer poderosament els jueus, i això públicament, mostrant per les Escriptures que Jesús era el Crist.

CAPÍTOL 19

1 I succeí que, mentre Apol·lo era a Corint, Pau, després de passar per les costes altes, va arribar a Efes, i va trobar alguns deixebles,
2 Ell els digué: Heu rebut l'Esperit Sant des que heu cregut? I li digueren: Ni tan sols hem sentit si hi ha algun Esperit Sant.
3 I els va dir: En què, doncs, heu estat batejats? I ells digueren: Al baptisme de Joan.
4 Aleshores Pau va dir: En veritat Joan va batejar amb el baptisme de penediment, dient al poble que creguessin en el que vindria després d'ell, és a dir, en Jesucrist.
5 Quan van sentir això, van ser batejats en el nom del Senyor Jesús.
6 I quan Pau els va haver d'imposar les mans, l'Esperit Sant va caure sobre ells; i van parlar en llengües i profetitzar.
7 I tots els homes eren uns dotze.
8 I va entrar a la sinagoga i va parlar amb valentia durant tres mesos, discutint i persuadant les coses sobre el Regne de Déu.
9 Però quan diversos es van endurir i no van creure, sinó que van parlar malament d'aquell camí davant la multitud, es va apartar d'ells i va separar els deixebles, discutint cada dia a l'escola d'un tal Tiran.
10 I això va continuar durant dos anys; de manera que tots els qui habitaven a Àsia van escoltar la paraula del Senyor Jesús, tant jueus com grecs.
11 I Déu va fer miracles especials per mans de Pau:
12 De manera que del seu cos es portaven als malalts mocadors o davantals, i les malalties s'allunyaven d'ells, i els esperits dolents en sortien.
13 Llavors alguns dels jueus errants, exorcistes, es van encarregar d'invocar el nom del Senyor Jesús sobre els que tenien esperits dolents, dient: Us conjurem per Jesús, que Pau predica.
14 I set fills d'un tal Sceva, jueu i cap dels sacerdots, ho feien.
15 I l'esperit maligne va respondre i va dir: Conec Jesús, i conec Pau; però qui sou?
16 I l'home en qui hi havia l'esperit maligne va saltar sobre ells, els va vèncer i els va imposar, de manera que van fugir d'aquella casa nus i ferits.
17 I això ho sabien també tots els jueus i grecs que habitaven a Efes; i la por va caure sobre tots ells, i el nom del Senyor Jesús va ser magnificat.
18 I molts que creien van venir i es van confessar i van mostrar les seves obres.
19 També molts d'ells que utilitzaven arts curioses van reunir els seus llibres i els van cremar davant de tots els homes; i van comptar-ne el preu i en van trobar cinquanta mil peces de plata.
20 La paraula de Déu va créixer amb força i es va imposar.
21 Un cop acabades aquestes coses, Pau es va proposar amb l'esperit, quan havia passat per Macedònia i Acaia, d'anar a Jerusalem, dient: Després que hi hagi estat, també he de veure Roma.
22 Llavors va enviar a Macedònia dos dels qui el servien, Timoteu i Erast; però ell mateix es va quedar una temporada a Àsia.
23 I al mateix temps es va aixecar un gran enrenou per aquell camí.
24 Perquè un home anomenat Demetri, un argenter, que feia santuaris de plata per a Diana, va aportar un guany no petit als artesans;
25 Ell va convocar amb els obrers de la mateixa ocupació i els va dir: Senyors, ja sabeu que amb aquest ofici tenim la nostra riquesa.
26 A més, veieu i escolteu que aquest Pau, no sol a Efes, sinó gairebé per tota l'Àsia, ha persuadit i ha rebutjat molta gent, dient que no són déus els fets amb les mans.
27 De manera que no només aquest nostre ofici corre el perill de ser anul·lat; però també que el temple de la gran deessa Diana fos menyspreat, i la seva magnificència fos destruïda, a qui tota Àsia i el món venera.
28 I quan van sentir aquestes paraules, es van omplir d'ira i van cridar, dient: Gran és Diana dels Efesis.
29 I tota la ciutat es va omplir de confusió; i després d'haver agafat Gai i Aristarc, homes de Macedònia, companys de viatge de Pau, es van precipitar d'unanimitat al teatre.
30 I quan Pau va voler entrar a la gent, els deixebles no el van permetre.
31 I alguns dels principals d'Àsia, que eren amics seus, li van enviar a demanar-li que no s'aventuressin al teatre.
32 Uns, doncs, cridaven una cosa i els altres una altra, perquè l'assemblea estava confusa; i la majoria no sabien per què s'ajuntaven.
33 I van treure Alexandre d'entre la multitud, i els jueus el van presentar. I Alexandre va fer un gest amb la mà i volia defensar el poble.
34 Però quan es van adonar que era jueu, tots amb una sola veu durant dues hores van cridar: "Gran és Diana dels Efesis".
35 Llavors el secretari va apaivagar la gent, va dir: Homes d'Efes, quin home no sàpiga que la ciutat dels Efesis és un adorador de la gran deessa Diana i de la imatge que va caure de Júpiter. ?
36 Donat que aquestes coses no es poden oposar, hauríeu de callar i no fer res imprudent.
37 Perquè heu portat aquí aquests homes, que no són ni lladres d'esglésies, ni blasfems de la vostra deessa.
38 Per tant, si Demetri i els artesans que estan amb ell tenen un afer contra algú, la llei està oberta i hi ha diputats: que es tractin mútuament.

39 Però si pregunteu alguna cosa sobre altres qüestions, es decidirà en una assemblea legal.
40 Perquè estem en perill de ser qüestionats per l'enrenou d'avui, no hi ha cap causa per la qual puguem donar compte d'aquesta concurrència.
41 I després d'haver dit això, va acomiadar l'assemblea.

CAPÍTOL 20

1 I quan va cessar l'enrenou, Pau va cridar a ell els deixebles, els va abraçar i va marxar per anar a Macedònia.
2 I després d'haver recorregut aquells llocs i els va exhortar molt, va arribar a Grècia,
3 I hi va estar tres mesos. I quan els jueus el van fer l'embolic, mentre estava a punt d'embarcar cap a Síria, es va proposar tornar per Macedònia.
4 I allà el va acompanyar a Àsia Sopater de Berea; i dels tessalonics, Aristarc i Secundus; i Gai de Derbe, i Timoteu; i d'Àsia, Tíquic i Tròfim.
5 Aquests que anaven davant ens van quedar a Troas.
6 I vam marxar de Filips després dels dies dels àzims, i en cinc dies vam arribar a Troas; on vam estar set dies.
7 I el primer dia de la setmana, quan els deixebles es van reunir per partir el pa, Pau els va predicar, disposat a marxar l'endemà; i va continuar el seu discurs fins a mitjanit.
8 I hi havia molts llums a la cambra superior, on estaven reunits.
9 Un jove que es deia Eutic, assegut a una finestra, havia caigut en un somni profund; i mentre Pau estava predicant durant molt de temps, es va enfonsar amb el son i va caure del tercer altell i va ser aixecat mort.
10 Llavors Pau va baixar i va caure damunt d'ell i, abraçant-lo, va dir: No us molesteu; perquè la seva vida està en ell.
11 Quan, doncs, va tornar a pujar, va haver partit el pa, va menjar i va parlar una llarga estona, fins que es va fer el dia, així que va marxar.
12 I van portar el jove amb vida, i es van consolar no gaire.
13 I vam anar abans al vaixell i vam navegar cap a Assos, amb la intenció d'acollir-hi Pau, perquè així ho havia ordenat, pensant-se d'anar a peu.
14 I quan es va trobar amb nosaltres a Assos, el vam acollir i vam arribar a Mitilene.
15 I vam navegar d'allí, i l'endemà arribàrem davant de Quios; i l'endemà arribàrem a Samos i ens quedàrem a Trogil·li; i l'endemà vam arribar a Milet.
16 Perquè Pau s'havia decidit a navegar per Efes, perquè no volia passar el temps a Àsia; perquè s'apressava, si li era possible, a ser a Jerusalem el dia de Pentecosta.
17 I des de Milet va enviar a Efes, i va cridar els ancians de l'església.
18 I quan es van acostar a ell, els va dir: Ja sabeu, des del primer dia que vaig entrar a Àsia, com he estat amb vosaltres en totes les estacions,
19 Servint el Senyor amb tota humilitat d'ànim, i amb moltes llàgrimes i temptacions, que em van sorgir per l'embolic dels jueus:
20 I com no vaig guardar res del que us fos profitós, sinó que us he ensenyat i us he ensenyat públicament i de casa en casa,
21 Donant testimoni tant als jueus com als grecs, el penediment cap a Déu i la fe en el nostre Senyor Jesucrist.
22 I ara, vet aquí, vaig lligat amb l'esperit a Jerusalem, sense saber les coses que m'hi passaran:
23 Llevat que l'Esperit Sant testimonia a totes les ciutats, dient que els lligams i les afliccions m'aguanten.
24 Però res d'aquestes coses no em commou, ni considero estimada la meva vida per a mi mateix, perquè pugui acabar el meu camí amb alegria i el ministeri que he rebut del Senyor Jesús, per donar testimoni de l'evangeli de la gràcia de Déu. .
25 I ara, vet aquí, sé que tots vosaltres, entre els quals he anat predicant el Regne de Déu, no em veureu més la cara.
26 Per això us porto a consignar avui que sóc pur de la sang de tots els homes.
27 Perquè no m'he defugit d'anunciar-vos tot el consell de Déu.
28 Tingueu cura, doncs, de vosaltres mateixos i de tot el ramat del qual l'Esperit Sant us ha fet supervisors, per alimentar l'església de Déu, que ell ha comprat amb la seva pròpia sang.
29 Perquè sé que, després de la meva marxa, entraran entre vosaltres llops dolents, que no perdonaran el ramat.
30 També de vosaltres mateixos s'aixecaran homes que diguin coses perverses, per atraure deixebles després d'ells.
31 Per tant, vetlleu i recordeu que durant tres anys no vaig deixar d'advertir a tothom nit i dia amb llàgrimes.
32 I ara, germans, us encomano a Déu i a la paraula de la seva gràcia, que pot edificar-vos i donar-vos una herència entre tots els santificats.
33 No he cobejat la plata, ni l'or ni els vestits de ningú.
34 Sí, vosaltres mateixos sabeu que aquestes mans han servit a les meves necessitats i als qui estaven amb mi.
35 Us he mostrat totes les coses que, treballant així, heu de mantenir els febles i recordar les paraules del Senyor Jesús, com va dir: És més feliç donar que rebre.
36 I quan va haver de dir això, es va agenollar i va pregar amb tots ells.
37 I tots van plorar molt, i van caure al coll de Pau i el van besar,
38 Entristit sobretot per les paraules que va dir, perquè no veussin més el seu rostre. I el van acompanyar fins al vaixell.

CAPÍTOL 21

1 I succeí que, després d'haver-nos tret d'ells i d'haver-nos llançat, arribàrem amb un camí recte a Coos, i l'endemà a Rodes, i d'allí a Pàtara:
2 I en trobar un vaixell que navegava cap a Fenícia, vam pujar a bord i vam marxar.
3 Quan vam descobrir Xipre, la vam deixar a l'esquerra i vam navegar cap a Síria i vam desembarcar a Tir, perquè allí el vaixell havia de descarregar la seva càrrega.
4 I en trobar-nos deixebles, vam estar-hi set dies, i el qual va dir a Pau per l'Esperit que no pugés a Jerusalem.
5 I quan vam haver complert aquells dies, vam marxar i vam marxar; i tots ens van portar al nostre camí, amb dones i fills, fins que vam sortir de la ciutat; i ens vam agenollar a la riba i vam pregar.
6 I quan ens vam acomiadar els uns dels altres, vam agafar el vaixell; i van tornar a casa una altra vegada.

7 I quan vam haver acabat el nostre viatge des de Tir, vam arribar a Ptolemaida, vam saludar els germans i ens vam quedar un dia amb ells.
8 L'endemà, els que érem de la companyia de Pau vam marxar i vam arribar a Cesarea; i vam entrar a casa de l'evangelista Felip, que era un dels set; i es va quedar amb ell.
9 I el mateix home tenia quatre filles, verges, que profetitzaven.
10 I mentre hi vam estar molts dies, va baixar de Judea un profeta anomenat Agabus.
11 I quan va arribar a nosaltres, va agafar el cinturó de Pau, es va lligar les mans i els peus, i va dir: Així diu l'Esperit Sant: Així els jueus de Jerusalem lligaran l'home que té aquest cinturó i el lliuraran a les mans dels gentils.
12 I quan vam sentir aquestes coses, tant nosaltres com els d'aquell lloc, li vam suplicar que no pugés a Jerusalem.
13 Llavors Pau va respondre: Què vols dir plorar i trencar el meu cor? perquè estic disposat no només a ser lligat, sinó també a morir a Jerusalem pel nom del Senyor Jesús.
14 I quan no es va convèncer, vam parar i vam dir: Es faci la voluntat del Senyor.
15 Després d'aquells dies, vam agafar els nostres carruatges i vam pujar a Jerusalem.
16 També van anar amb nosaltres alguns dels deixebles de Cesarea, i van portar amb ells un Mnason de Xipre, un vell deixeble, amb qui ens havíem d'allotjar.
17 I quan vam arribar a Jerusalem, els germans ens van rebre amb molt de gust.
18 I l'endemà Pau va entrar amb nosaltres a en Jaume; i tots els ancians eren presents.
19 I després d'haver-los saludat, va declarar particularment les coses que Déu havia fet entre els gentils amb el seu ministeri.
20 I quan ho van sentir, van glorificar el Senyor i li van dir: Tu veus, germà, quants milers de jueus creuen; i tots són zelosos de la llei:
21 I se'ls informa de tu que ensenyes a tots els jueus que són entre els gentils a abandonar Moisès, dient que no han de circumcidar els seus fills, ni seguir els costums.
22 Què és, doncs? la multitud ha de reunir-se, perquè sentiran que has vingut.
23 Fes, doncs, això que et diem: tenim quatre homes que els fan un vot;
24 Preneu-los i purifiqueu-vos amb ells, i poseu-los càrrecs perquè s'afaitin el cap; i tots sàpiguen que les coses de les quals se'ls va informar sobre vosaltres no són res; però que tu també camines ordenadament i guardes la llei.
25 Pel que fa als gentils que creuen, hem escrit i hem arribat a la conclusió que no observen tal cosa, excepte només que es guarden de les coses oferts als ídols, i de la sang, i dels estrangulats i de la fornicació.
26 Llavors Pau va agafar els homes, i l'endemà, purificant-se amb ells, va entrar al temple per indicar el compliment dels dies de la purificació, fins que s'oferia una ofrena per a cadascun d'ells.
27 I quan els set dies gairebé van acabar, els jueus que eren d'Àsia, quan el van veure al temple, van despertar tot el poble i li van imposar les mans.
28 Cridant: Homes d'Israel, ajuda: Aquest és l'home que ensenya a tots els homes a tot arreu contra el poble, la llei i aquest lloc;
29 (Perquè ja havien vist abans amb ell a la ciutat Tròfim, un efesí, a qui pensaven que Pau havia portat al temple.)
30 I tota la ciutat es va emocionar, i la gent va córrer amunt; i van agafar Pau i el van treure del temple; i de seguida es van tancar les portes.
31 I mentre anaven a punt de matar-lo, va arribar la notícia al capità de la banda que tota Jerusalem estava agitada.
32 Ell, immediatament, va agafar soldats i centurions i va córrer cap a ells; i quan van veure el capità en cap i els soldats, van deixar de colpejar Pau.
33 Llavors el capità es va apropar, el va agafar i va manar que el lligués amb dues cadenes; i li va demanar qui era i què havia fet.
34 I uns cridaven una cosa, els altres una altra, entre la multitud: i quan no podia saber la certesa del tumult, va manar que el portés al castell.
35 I quan va arribar a les escales, va ser així que va ser portat dels soldats per la violència del poble.
36 Perquè la multitud del poble seguia després, cridant: "Feu-lo".
37 I quan Pau havia de ser conduït al castell, va dir al capità: --Puc parlar-te? Qui va dir: Saps parlar grec?
38 ¿No ets tu aquell egipci que abans d'aquests dies va fer un escàndol i va portar al desert quatre mil homes que eren assassins?
39 Però Pau va dir: Sóc un home que sóc jueu de Tars, una ciutat de Cilícia, un ciutadà d'una ciutat gens menyspreable;
40 I quan li va donar llicència, Pau es va aixecar a les escales i va fer un gest amb la mà a la gent. I quan es va fer un gran silenci, els va parlar en llengua hebrea, dient:

CAPÍTOL 22

1 Homes, germans i pares, escolteu la meva defensa que us presento ara.
2 (I quan van sentir que els parlava en llengua hebrea, van guardar més silenci, i ell diu:)
3 Realment sóc un home jueu, nascut a Tars, una ciutat de Cilícia, però criat en aquesta ciutat als peus de Gamaliel, i ensenyant segons la manera perfecta de la llei dels pares, i tenia zel per Déu, com sou tots avui.
4 I vaig perseguir aquest camí fins a la mort, lligant i lliurant a les presons homes i dones.
5 Com també en donen testimoni el gran sacerdot, i tots els ancians, dels quals també vaig rebre cartes als germans i vaig anar a Damasc per portar a Jerusalem els qui hi eren lligats perquè fossin castigats.
6 I succeí que, mentre anava de viatge, i m'acostava a Damasc cap al migdia, de sobte va lluir des del cel una gran llum al meu voltant.
7 I vaig caure a terra, i vaig sentir una veu que em deia: Saule, Saule, per què em persegueixes?
8 I vaig respondre: Qui ets, Senyor? I em va dir: Jo sóc Jesús de Natzaret, a qui tu persegueixes.
9 I els qui estaven amb mi van veure realment la llum i van tenir por; però no van sentir la veu del qui em parlava.
10 I vaig dir: Què faré, Senyor? I el Senyor em va dir: Aixeca't i vés a Damasc; i allí se t'informarà de totes les coses que t'han de fer.
11 I com que no podia veure per la glòria d'aquella llum, conduït per la mà dels qui eren amb mi, vaig arribar a Damasc.

12 I un tal Anànies, un home devot segons la Llei, que tenia bones notícies de tots els jueus que hi vivien,
13 Va venir a mi, es va aixecar i em va dir: Germà Saül, rep la vista. I a la mateixa hora el vaig mirar.
14 I ell va dir: El Déu dels nostres pares t'ha escollit perquè coneguis la seva voluntat, veus el Just i escoltes la veu de la seva boca.
15 Perquè tu seràs el seu testimoni davant tots els homes del que has vist i sentit.
16 I ara per què t'hi quedes? aixeca't, bateja't i renta els teus pecats, invocant el nom del Senyor.
17 I succeí que, quan vaig tornar a Jerusalem, mentre pregava al temple, estava en tràngol;
18 I el vaig veure que em deia: " Afanya't i surt ràpidament de Jerusalem, perquè no rebran el teu testimoniatge sobre mi".
19 I vaig dir: Senyor, ells saben que vaig empresonar i colpejar a totes les sinagogues els qui creien en tu:
20 I quan es va vessar la sang del teu màrtir Esteve, jo també estava present, consentint la seva mort, i guardava els vestits dels qui el van matar.
21 I em va dir: Ves-te'n, perquè t'enviaré molt lluny als gentils.
22 I van donar-li audiència a aquesta paraula, i després van alçar la veu i van dir: Allunya't de la terra a aquest tipus, perquè no convé que visqui.
23 I mentre cridaven, es van treure la roba i van llançar pols a l'aire,
24 El capità en cap manà que el fessin entrar al castell, i manà que fos examinat per flagellació; perquè sàpiga per què cridaven tant contra ell.
25 I mentre el lligaven amb corretges, Pau va dir al centurió que estava present: Ets lícit flagel·lar un home romà i sense condemnar?
26 Quan el centurió ho va sentir, va anar i ho va dir al capità en cap, dient: Compte amb el que fas, perquè aquest home és romà.
27 Llavors va venir el capità i li va dir: Digues-me, ets romà? Va dir: Sí.
28 I el capità va respondre: Amb una gran suma vaig obtenir aquesta llibertat. I Pau va dir: Però jo vaig néixer lliure.
29 Llavors es van allunyar de seguida d'aquell qui l'hauria d'examinar; i el capità també va tenir por, quan va saber que era romà i perquè l'havia lligat.
30 L'endemà, perquè hagués sabut la certesa per què era acusat pels jueus, el va deslligar de les seves cadenes i va manar que es presentessin els principals sacerdots i tot el seu consell, i va fer baixar Pau i el va posar davant d'ells.

CAPÍTOL 23

1 I Pau, mirant atentament el concili, digué: Homes, germans, he viscut amb tota bona consciència davant de Déu fins avui.
2 I el gran sacerdot Anànies va ordenar als qui eren al seu costat que el copessin a la boca.
3 Llavors Pau li va dir: Déu et copejarà, paret blanquejada, perquè estàs assegut per jutjar-me segons la llei i, en contra de la llei, m'ordenas que sigui copejat?
4 I els assistents van dir: Injuries el gran sacerdot de Déu?
5 Llavors Pau va dir: No sabia, germans, que ell fos el gran sacerdot, perquè està escrit: No parlaràs malament del cap del teu poble.
6 Però quan Pau es va adonar que una part eren saduceus i l'altra fariseu, va cridar en el concili: - Germans, sóc fariseu, fill d'un fariseu; de l'esperança i de la resurrecció dels morts em diuen en qüestió.
7 I després d'haver-ho dit, va sorgir una discordia entre els fariseus i els saduceus, i la gent es va dividir.
8 Perquè els saduceus diuen que no hi ha resurrecció, ni àngel, ni esperit; però els fariseus confessen les dues coses.
9 I es va aixecar un gran crit; i els escribas que eren de la part dels fariseus es van aixecar i es van barallar, dient: No trobem cap mal en aquest home; però si un esperit o un àngel li ha parlat, no lluitem contra ell. Déu.
10 I quan es va produir una gran dissensió, el capità en cap, tement que Pau no se'ls hagués destrossat, va ordenar als soldats que baixessin i que l'agafinssin per la força d'entre ells i el fessin entrar al castell.
11 I la nit següent, el Senyor es va presentar al seu costat i li va dir: Estigues d'ànim, Pau, perquè com has donat testimoni de mi a Jerusalem, també has de donar testimoni a Roma.
12 I quan es va fer de dia, alguns dels jueus es van unir i es van lligar sota una maledicció, dient que no menjarien ni beurien fins que no haguessin matat Pau.
13 I eren més de quaranta els que havien fet aquesta conspiració.
14 I es van acostar als principals sacerdots i als ancians, i els van dir: Ens hem lligat sota una gran maledicció que no menjarem res fins que hàgim matat Pau.
15 Ara, doncs, amb el consell, indiqueu al capità en cap que us el farà baixar demà, com si volguéssiu preguntar alguna cosa més perfectament sobre ell; i nosaltres, o sempre que s'apropi, estem disposats a matar-lo.
16 I quan el fill de la germana de Pau va saber de l'embolic d'ells, va anar, va entrar al castell i ho va dir a Pau.
17 Llavors Pau va cridar a un dels centurions i li va dir: Porta aquest jove al capità en cap, perquè té alguna cosa a dir-li.
18 Llavors el va agafar i el va portar al capità en cap i va dir: El pres Pau em va cridar a ell i em va pregar que et portés aquest jove, que té alguna cosa a dir-te.
19 Llavors el capità en cap el va agafar de la mà i se'n va anar amb ell a part i li va preguntar: Què és això que m'has de dir?
20 I digué: Els jueus s'han posat d'acord a demanar-te que demà facis baixar Pau al concili, com si l'interroguessin una mica més perfectament.
21 Però no els cedeixis, perquè d'ells s'amaguen més de quaranta homes que s'han compromès amb un jurament de no menjar ni beure fins que no l'hagin matat; i ara ja estan preparats. buscant una promesa de tu.
22 Llavors, el capità en cap va deixar marxar el jove i li va manar: No diguis a ningú que m'has ensenyat aquestes coses.
23 I ell li va cridar dos centurions i li va dir: Prepara dos-cents soldats per anar a Cesarea, seixanta-deu genets i dos-cents llanciers a l'hora tercera de la nit;
24 Proporcioneu-los bèsties perquè s'acostin Pau i el portin segur al governador Fèlix.
25 I va escriure una carta d'aquesta manera:

26 Claudi Lisies saluda a l'excel·lent governador Fèlix.
27 Aquest home va ser pres dels jueus, i hauria de ser assassinat per ells; llavors vaig venir amb un exèrcit i el vaig rescatar, entenent que era romà.
28 I quan volia saber la causa per la qual l'acusaven, el vaig presentar al seu consell:
29 A qui vaig veure que estava acusat de qüestions de la seva llei, però que no tenia cap càrrec digne de mort o de cadena.
30 I quan em van explicar com els jueus feien embuscades a l'home, vaig enviar-te de seguida i vaig donar manament als seus acusadors que diguessin davant teu el que tenien contra ell. Adéu.
31 Llavors els soldats, tal com els havia manat, van agafar Pau i el van portar de nit a Antípatris.
32 L'endemà van deixar els genets per anar amb ell i van tornar al castell:
33 Quan van arribar a Cesarea i van lliurar l'epístola al governador, també li van presentar Pau.
34 I quan el governador va haver llegit la carta, va preguntar de quina província era. I quan va entendre que era de Cilícia;
35 T'escoltaré, va dir, quan vinguin també els teus acusadors. I va manar que el guardés a la sala de judici d'Herodes.

CAPÍTOL 24

1 Al cap de cinc dies, el gran sacerdot Anànies va baixar amb els ancians i amb un orador anomenat Tèrtul, que va informar el governador contra Pau.
2 I quan el van cridar, Tèrtul va començar a acusar-lo, dient: "Atès que per tu gaudim d'una gran quietud, i que per la teva providència es fan actes molt dignes a aquesta nació.
3 Ho acceptem sempre, i en tot lloc, noble Fèlix, amb tot agraïment.
4 No obstant això, que no us sigui més tediós, us prego que ens escolteu algunes paraules de la vostra clemència.
5 Perquè hem trobat aquest home un home pestídic, un motor de sedició entre tots els jueus del món, i un cap de la secta dels natzarèos:
6 Qui també ha anat a profanar el temple, a qui hem pres i voldríem jutjar segons la nostra llei.
7 Però el capità en cap Lisies va venir sobre nosaltres i amb molta violència se'l va treure de les nostres mans.
8 Manant als seus acusadors que vinguin a tu; examinant qui tu mateix podràs conèixer totes aquestes coses de les quals l'acusem.
9 I els jueus també van assentir, dient que això era així.
10 Llavors Pau, després que el governador li va fer una senya perquè parlés, va respondre: Com que sé que fa molts anys que sou jutge d'aquesta nació, em responc amb més alegria:
11 Perquè entenguis que encara no fa més que dotze dies que vaig pujar a Jerusalem per adorar.
12 I no em van trobar al temple discutint amb ningú, ni aixecant el poble, ni a les sinagogues ni a la ciutat:
13 Tampoc poden provar les coses de les quals ara m'acusen.
14 Però això et confesso que, segons el camí que anomenen heretgia, jo adoro el Déu dels meus pares, creient tot el que està escrit a la llei i als profetes:
15 I tingueu l'esperança en Déu, que ells mateixos també permeten, que hi haurà una resurrecció dels morts, tant dels justos com dels injustos.
16 I en això m'exerceixo per tenir sempre una consciència lliure d'ofensa cap a Déu i cap als homes.
17 Després de molts anys vaig venir a portar almoina a la meva nació i ofrenes.
18 Llavors alguns jueus d'Àsia em van trobar purificat al temple, ni amb multitud ni tumult.
19 Qui hauria d'haver estat aquí abans que tu, i oposar-se, si tinguessin alguna cosa contra mi.
20 O bé que aquests mateixos diguin aquí, si han trobat en mi alguna cosa mal feta, mentre jo estava davant del concili,
21 Llevat d'aquesta única veu, que vaig cridar enmig d'ells: "Avui, pel que fa a la resurrecció dels morts, he estat posat en qüestió per vosaltres.
22 Quan Fèlix va escoltar aquestes coses, coneixent millor aquell camí, les va ajornar i va dir: Quan baixi el capità Lisies, sabré el final de la vostra qüestió.
23 I va manar a un centurió que guardés Pau i que li deixés llibertat, i que no prohibés a cap dels seus coneguts servir o venir a ell.
24 I al cap d'uns dies, quan Fèlix va venir amb la seva dona Drusil·la, que era jueva, va fer cridar Pau i el va escoltar sobre la fe en Crist.
25 I mentre raonava sobre la justícia, la temprança i el judici a venir, Fèlix es va tremolar i va respondre: «Vés-te'n per aquesta vegada; quan tingui una temporada convenient, et trucaré.
26 També esperava que Pau li haguessin donat diners per tal de deixar-lo anar;
27 Però al cap de dos anys, Porci Festus va entrar a l'habitació de Fèlix; i Fèlix, disposat a mostrar un plaer als jueus, va deixar Pau lligat.

CAPÍTOL 25

1 Quan Festus va arribar a la província, al cap de tres dies va pujar de Cesarea a Jerusalem.
2 Llavors el gran sacerdot i el cap dels jueus el van denunciar contra Pau i el van suplicar:
3 I va demanar favor contra ell, que l'enviés a buscar a Jerusalem, fent embuts en el camí per matar-lo.
4 Però Festus va respondre que Pau s'havia de guardar a Cesarea i que ell mateix hi aniria aviat.
5 Per tant, els qui puguin, va dir ell, baixin amb mi i acusin aquest home, si hi ha alguna maldat en ell.
6 I quan va estar entre ells més de deu dies, va baixar a Cesarea; i l'endemà, assegut al tribunal, va ordenar que el portassin Pau.
7 I quan va arribar, els jueus que baixaven de Jerusalem es van quedar al voltant i van presentar contra Pau moltes i greus queixes, que no van poder provar.
8 Mentre ell responia per ell mateix: Ni contra la llei dels jueus, ni contra el temple, ni encara contra Cèsar, no he ofès res.
9 Però Festus, disposat a fer un plaer als jueus, respongué a Pau i digué: --Vols pujar a Jerusalem i ser jutjat allà davant meu per aquestes coses?

10 Llavors Pau va dir: Estic davant del tribunal del Cèsar, on hauria de ser jutjat: no he fet cap mal als jueus, com tu saps molt bé.
11 Perquè si sóc un delinqüent o he comès alguna cosa digne de mort, no em nego a morir; però si no hi ha cap d'aquestes coses de les quals aquests m'acusen, ningú no m'hi lliurarà. Faig una crida al Cèsar.
12 Aleshores Festus, quan va haver de parlar amb el concili, va respondre: Has apel·lat al Cèsar? al Cèsar aniràs.
13 I al cap d'uns dies, el rei Agripa i Bernice van arribar a Cesarea per saludar a Festus.
14 I quan hi havien estat molts dies, Festus va declarar la causa de Pau al rei, dient: "Hi ha un home que Fèlix ha deixat presoner;
15 De qui, quan jo era a Jerusalem, els grans sacerdots i els ancians dels jueus m'han informat, desitjant tenir judici contra ell.
16 A qui vaig respondre: No és costum dels romans lliurar a ningú a la mort, abans que l'acusat tingui els acusadors cara a cara i tingui llicència per respondre per si mateix del crim comès contra ell.
17 Per tant, quan van arribar aquí, l'endemà, sense cap demora, em vaig asseure al seient del judici i vaig ordenar que fes sortir l'home.
18 Contra els quals, quan els acusadors es van aixecar, no van presentar cap acusació de coses com jo suposava:
19 Però tenien contra ell certes qüestions sobre la seva pròpia superstició i sobre un tal Jesús, que era mort, a qui Pau afirmava que era viu.
20 I com que dubtava d'aquesta mena de preguntes, li vaig preguntar si aniria a Jerusalem i allí seria jutjat d'aquestes qüestions.
21 Però quan Pau va demanar que fos reservat a August, vaig ordenar que el guardessin fins que el pogués enviar al Cèsar.
22 Aleshores Agripa va dir a Festus: Jo també voldria escoltar l'home. Demà, li va dir, l'escoltareu.
23 I l'endemà, quan Agripa i Bernice van arribar amb gran pompa, i van entrar al lloc de l'audiència, amb els principals capitans i els principals homes de la ciutat, per ordre de Festus va fer sortir Pau.
24 I Festus va dir: El rei Agripa, i tots els homes que són aquí amb nosaltres, veieu aquest home, sobre el qual tota la multitud dels jueus m'han tractat, tant a Jerusalem com també aquí, cridant que no ha de fer-ho. viure més temps.
25 Però quan vaig veure que no havia comès res digne de mort, i que ell mateix ha apel·lat a August, he decidit enviar-lo.
26 Dels quals no tinc res cert per escriure al meu senyor. Per això l'he portat davant vostre, i especialment davant vostre, oh rei Agripa, perquè, després d'haver-ho fet, tingués alguna cosa per escriure.
27 Perquè no em sembla raonable enviar un presoner, i no amb això significar els crims que s'han comès contra ell.

CAPÍTOL 26

1 Llavors Agripa va dir a Pau: Se't permet parlar per tu mateix. Aleshores Pau va estendre la mà i va respondre per ell mateix:
2 Em penso feliç, rei Agripa, perquè avui respondré per mi mateix davant teu pel que fa a tot el que m'acusen els jueus:
3 Sobretot perquè sé que ets expert en tots els costums i qüestions que hi ha entre els jueus; per això et suplico que m'escoltis amb paciència.
4 La meva manera de viure des de la meva joventut, que va ser al principi entre la meva pròpia nació a Jerusalem, conec tots els jueus;
5 Que em van conèixer des del principi, si volguessin testimoniar, que després de la secta més estreta de la nostra religió jo vivia fariseu.
6 I ara estic i sóc jutjat per l'esperança de la promesa feta per Déu als nostres pares:
7 A la qual esperen arribar les nostres dotze tribus, que serveixen a Déu dia i nit. Per això, rei Agripa, sóc acusat dels jueus.
8 Per què s'ha de pensar que Déu ressuscita els morts com una cosa increïble?
9 En veritat vaig pensar amb mi mateix que havia de fer moltes coses contràries al nom de Jesús de Natzaret.
10 Això també vaig fer a Jerusalem; i molts dels sants vaig tancar a la presó, després d'haver rebut l'autoritat dels grans sacerdots; i quan van ser assassinats, vaig donar la meva veu contra ells.
11 I els vaig castigar sovint a totes les sinagogues i els vaig obligar a blasfemar; i sent molt boig contra ells, els vaig perseguir fins a ciutats estranyes.
12 Llavors anava a Damasc amb autoritat i comissió dels principals sacerdots,
13 Al migdia, oh rei, vaig veure en el camí una llum del cel, per sobre de la brillantor del sol, que brillava al meu voltant i als que anaven amb mi.
14 I quan vam caure tots a terra, vaig sentir una veu que em parlava i deia en llengua hebrea: Saule, Saule, per què em persegueixes? et costa donar cops de peu contra les punxes.
15 I vaig dir: Qui ets, Senyor? I digué: Jo sóc Jesús, a qui tu persegueixes.
16 Però aixeca't i posa't sobre els teus peus: perquè jo t'he aparegut amb aquest propòsit, per fer-te ministre i testimoni tant d'aquestes coses que has vist com d'aquelles en què t'aparèiré;
17 alliberant-te del poble i dels gentils, a qui ara t'envio,
18 Per obrir-los els ulls i convertir-los de les tenebres a la llum, i del poder de Satanàs a Déu, perquè rebin el perdó dels pecats i l'herència entre els santificats per la fe que hi ha en mi.
19 Aleshores, oh rei Agripa, no vaig ser desobedient a la visió celestial:
20 Però primer els va mostrar als de Damasc, a Jerusalem i a totes les costes de Judea, i després als gentils, que es penedirien i es tornessin a Déu, i fessin obres adequades per al penediment.
21 Per això els jueus em van agafar al temple i van anar a punt de matar-me.
22 Per tant, havent obtingut l'ajuda de Déu, continuo fins avui, donant testimoni tant als petits com als grans, sense dir res més que les que els profetes i Moisès van dir que vindrien:
23 Que el Crist patís, i que ell fos el primer que ressuscitaria d'entre els morts i que il·luminés el poble i els gentils.
24 I mentre parlava així per si mateix, Festus va dir amb veu alta: Pau, estàs fora de tu mateix; molt aprenentatge et fa boig.

25 Però ell digué: No estic boig, noble Festus; però digueu paraules de veritat i de sobrietat.
26 Perquè el rei sap d'aquestes coses, davant del qual també parlo lliurement; perquè estic convençut que cap d'aquestes coses li queda amagada; car això no es feia en un racó.
27 Rei Agripa, creus els profetes? Sé que tu creus.
28 Llavors Agripa va dir a Pau: Gairebé tu em convences perquè sigui cristià.
29 I Pau va dir: "Vull a Déu que no només tu, sinó també tots els qui m'escolten avui, fossis gairebé i totalment com sóc jo, llevat d'aquests llaços.
30 I quan va haver parlat així, el rei es va aixecar, el governador i Bernice i els qui s'asseien amb ells:
31 I quan es van apartar, van parlar entre ells i deien: Aquest home no fa res digne de mort o de cadena.
32 Aleshores Agripa va dir a Festus: Aquest home hauria estat posat en llibertat si no hagués apel·lat al Cèsar.

CAPÍTOL 27

1 I quan es va decidir que havíem de navegar cap a Itàlia, van lliurar Pau i alguns altres presoners a un que es deia Juli, centurió de la banda d'August.
2 I entrant en una nau d'Adramittium, ens vam botar, amb la intenció de navegar per les costes d'Àsia; un Aristarc, un macedoni de Tessalònica, amb nosaltres.
3 I l'endemà vam tocar Sidó. I Juli va suplicar amb cortesia Pau i li va donar llibertat d'anar als seus amics a refrescar-se.
4 I quan vam sortir d'allà, vam navegar per sota de Xipre, perquè els vents eren contraris.
5 I quan havíem navegat el mar de Cilícia i Pàmfília, arribem a Mira, una ciutat de Lícia.
6 I allí el centurió va trobar un vaixell d'Alexandria que navegava cap a Itàlia; i ens hi va posar.
7 I quan havíem navegat a poc a poc molts dies, i amb prou feines havíem arribat al costat de Cnidus, sense que el vent ens va fer front, vam navegar sota Creta, enfront de Salmone;
8 I, amb prou feines passar-lo, arribà a un lloc que es diu Els bons paradis; prop d'on hi havia la ciutat de Lasea.
9 Quan es va passar molt de temps i quan navegar era perillós, perquè el dejuni ja havia passat, Pau els va advertir:
10 I els digué: Senyors, entenc que aquest viatge comportarà danys i molts danys, no només de l'embarcament i del vaixell, sinó també de les nostres vides.
11 No obstant això, el centurió va creure més en l'amo i en l'amo de la nau que en les coses que deia Pau.
12 I com que el refugi no era còmode per hivernar, la majoria va aconsellar marxar també d'allí, si de qualsevol manera podien arribar a Fenícia i allí hivernar; que és un refugi de Creta i es troba al sud-oest i al nord-oest.
13 I quan el vent del sud va bufar suaument, suposant que havien aconseguit el seu propòsit, es van perdre d'allí, van navegar a prop de Creta.
14 Però no gaire després es va aixecar contra ell un vent tempestuós, anomenat Euroclidon.
15 I quan el vaixell va quedar atrapat i no va poder suportar el vent, la vam deixar conduir.
16 I corrent per sota d'una illa que es diu Clauda, teníem molta feina per arribar amb la barca:
17 Els quals, després d'haver agafat, van fer servir ajudes, per sota del vaixell; i, tement que caiguessin a les arenes movedisses, van tirar la vela, i així van ser empès.
18 I ens trobàvem moltíssim amb una tempesta, l'endemà van il·luminar el vaixell;
19 I el tercer dia vam llançar amb les nostres pròpies mans els equips de la nau.
20 I quan en molts dies no van aparèixer ni el sol ni les estrelles, i una tempesta no petita va caure sobre nosaltres, aleshores es va eliminar tota l'esperança de ser salvats.
21 Però després d'una llarga abstinència, Pau es va presentar enmig d'ells i va dir: Senyors, hauríeu d'haver escoltat a mi i no haver-vos deslligat de Creta i haver guanyat aquest mal i aquesta pèrdua.
22 I ara us exhorto a estar d'ànim, perquè no hi haurà pèrdua de la vida de ningú entre vosaltres, sinó de la nau.
23 Perquè aquesta nit m'ha acompanyat l'àngel de Déu, de qui sóc i a qui serveixo,
24 dient: No tinguis por, Pau; t'has de portar davant del Cèsar, i vet aquí que Déu t'ha donat a tots els que naveguen amb tu.
25 Per tant, senyors, tingueu molta ànims, perquè crec en Déu, que serà tal com m'ha dit.
26 Tanmateix, hem de ser llançats a una determinada illa.
27 Però quan va arribar la catorzena nit, mentre anàvem pujant i baixant per Adrià, cap a la mitjanit els mariners van pensar que s'acostaven a algun país;
28 I van sonar i el van trobar vint braces; i quan van haver avançat una mica, van tornar a sonar i el van trobar a quinze braces.
29 Llavors, tement que haguéssim caigut sobre les roques, van llançar quatre àncores de popa i van desitjar el dia.
30 I quan els mariners estaven a punt de fugir del vaixell, quan havien baixat la barca al mar, sota el color, com si volguessin llançar les àncores fora del vaixell de proa,
31 Pau va dir al centurió i als soldats: Si aquests no es queden a la nau, no podreu salvar-vos.
32 Llavors els soldats van tallar les cordes de la barca i la van deixar caure.
33 I mentre s'acostava el dia, Pau els demanava a tots que prenguessin carn, dient: Aquest dia és el catorze dia que us heu detingut i heu continuat dejunant sense prendre res.
34 Per això us prego que preneu una mica de carn, perquè això és per a la vostra salut, perquè no caurà cap cabell del cap de cap de vosaltres.
35 I després d'haver-ho dit, va agafar pa i va donar gràcies a Déu davant de tots;
36 Llavors tots es van alegrar i també van prendre carn.
37 I en total érem a la nau dues-centes seixanta-setze ànimes.
38 I quan van haver menjat prou, van alleugerir el vaixell i van llançar el blat al mar.
39 I quan es va fer de dia, no coneixien la terra, però van descobrir un rierol amb una riba, en el qual estaven pensats, si era possible, de ficar el vaixell.
40 I quan van aixecar les àncores, es van encaminar al mar, van deixar anar les cintes del timó, van hissar la vela major al vent i es van dirigir cap a la costa.
41 I van caure en un lloc on dos mars s'ajuntaven, van encallar el vaixell; i l'avantguarda es va enganxar ràpid i va

romandre immòbil, però la part posterior es va trencar amb la violència de les onades.
42 I el consell dels soldats era matar els presoners, perquè cap d'ells no nedant i s'escapés.
43 Però el centurió, disposat a salvar Pau, els va apartar del seu propòsit; i va ordenar que els qui sabien nedar es llancéssin primer al mar i arribessin a terra:
44 I la resta, uns a taules i altres a trossos trencats de la nau. I així va succeir que van escapar tots segurs a terra.

CAPÍTOL 28

1 I quan es van escapar, van saber que l'illa es deia Melita.
2 I la gent bàrbara ens va mostrar una gran bondat, perquè van encendre un foc i ens van rebre a tots a causa de la pluja actual i del fred.
3 I quan Pau va recollir un feix de pals i els va posar al foc, un escurçó va sortir de l'escalfor i es va lligar a la mà.
4 I quan els bàrbars van veure la bèstia verinosa penjada a la seva mà, es van dir entre ells: Sens dubte, aquest home és un assassí, a qui, tot i que ha escapat del mar, la venjança no permet viure.
5 I va sacsejar la bèstia al foc i no va sentir cap mal.
6 No obstant això, miraven quan s'havia d'inflar o caure mort de sobte; però després d'haver-los mirat una bona estona i no van veure que no li venia cap mal, van canviar d'opinió i van dir que era un déu.
7 Als mateixos barris hi havia possessions del cap de l'illa, que es deia Publi; que ens va rebre i ens va allotjar tres dies amb cortesia.
8 I succeí que el pare de Publi jaia malalt d'una febre i d'un flux sanguini, a qui Pau va entrar i va pregar, i li va imposar les mans i el va guarir.
9 Aleshores, quan això va ser fet, també van venir altres que tenien malalties a l'illa i es van curar:
10 Qui també ens va honrar amb molts honors; i quan vam marxar, ens van carregar les coses necessàries.
11 I al cap de tres mesos vam marxar en un vaixell d'Alexandria, que havia hivernat a l'illa, el signe del qual era Càstor i Pollux.
12 I desembarcant a Siracusa, hi vam quedar tres dies.
13 I d'allí vam agafar una brúixola i vam arribar a Rhegium; i al cap d'un dia va bufar el vent del sud, i l'endemà vam arribar a Puteoli:
14 On vam trobar germans i ens van demanar que ens quedéssim set dies, i així vam anar cap a Roma.
15 I des d'allí, quan els germans van sentir parlar de nosaltres, van venir a trobar-nos fins al fòrum d'Apius i a les tres tavernes; els quals Pau, en veure'ls, va donar gràcies a Déu i es va valorar.
16 I quan vam arribar a Roma, el centurió va lliurar els presoners al capità de la guàrdia, però Pau es va deixar habitar sol amb un soldat que el guardava.
17 I succeí que, al cap de tres dies, Pau va reunir els caps dels jueus; i quan es van reunir, els va dir: Homes germans, encara que no he comès res contra el poble o els costums dels nostres pares. , però vaig ser lliurat presoner de Jerusalem en mans dels romans.
18 Qui, després d'haver-me examinat, m'haurien deixat anar, perquè no hi havia cap causa de mort en mi.
19 Però quan els jueus van parlar en contra, em vaig veure obligat a apel·lar al Cèsar; no és que hagués hagut d'acusar la meva nació.
20 Per això us he cridat per veure't i parlar amb vosaltres, perquè per l'esperança d'Israel estic lligat amb aquesta cadena.
21 I li digueren: No vam rebre cartes de Judea sobre tu, ni cap dels germans que van venir no t'ha dit ni ha parlat cap mal de tu.
22 Però volem escoltar de tu el que penses, perquè pel que fa a aquesta secta, sabem que a tot arreu es parla en contra.
23 I quan li van fixar un dia, molts van venir a ell al seu allotjament; a qui va exposar i donar testimoni del Regne de Déu, persuadant-los de Jesús, tant per la llei de Moisès com pels profetes, des del matí fins al vespre.
24 I alguns van creure les coses que s'havien dit, i altres no van creure.
25 I com que no es van posar d'acord entre ells, se'n van anar, després que Pau hagués dit una paraula: Bé va parlar l'Esperit Sant per mitjà del profeta Isaies als nostres pares.
26 dient: Aneu a aquest poble i digueu: En escoltar, escoltareu i no entendreu; i veient veureu, i no us adonareu:
27 Perquè el cor d'aquest poble s'ha engrossat, les seves orelles s'han enfosquit d'oïda, i els seus ulls han tancat; perquè no veiessin amb els ulls, no sentissin amb les orelles, no entenguessin amb el cor, no es convertissin i jo els guarís.
28 Sapigueu, doncs, que la salvació de Déu és enviada als gentils, i que ho escoltaran.
29 I quan va haver dit aquestes paraules, els jueus se'n van anar i van discutir molt entre ells.
30 I Pau va viure dos anys sencers a la seva casa de lloguer, i va rebre tots els que li entraven.
31 Predicant el Regne de Déu i ensenyant les coses que concerneixen al Senyor Jesucrist, amb tota confiança, sense que ningú li ho prohibisca.

Romans

CAPÍTOL 1

1 Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, separat per a l'evangeli de Déu,
2 (Que havia promès abans pels seus profetes a les sagrades Escriptures,)
3 Pel que fa al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, que va ser fet de la descendència de David segons la carn;
4 I va ser declarat Fill de Déu amb poder, segons l'esperit de santedat, per la resurrecció d'entre els morts:
5 Per qui hem rebut la gràcia i l'apostolat per l'obediència a la fe entre totes les nacions, pel seu nom:
6 Entre els quals també sou els anomenats de Jesucrist:
7 A tots els qui són a Roma, estimats de Déu, cridats a ser sants: gràcia i pau per part de Déu, el nostre Pare, i del Senyor Jesucrist.
8 En primer lloc, dono gràcies al meu Déu per mitjà de Jesucrist per tots vosaltres, perquè la vostra fe es parla a tot el món.
9 Perquè Déu és el meu testimoni, a qui serveixo amb el meu esperit en l'evangeli del seu Fill, que sempre us recordo en les meves oracions;
10 Demanant-me, si de cap manera ara, per fi, podria tenir un viatge pròsper per la voluntat de Déu per venir a vosaltres.
11 Perquè desitjo veure-us, per poder-vos impartir algun do espiritual, perquè pugueu ser establerts;
12 És a dir, perquè jo sigui consolat amb vosaltres per la fe mútua de vosaltres i de mi.
13 No vull que ignoreu, germans, que sovint m'he proposat d'anar a vosaltres (però fins ara m'han deixat) per tal de tenir fruit també entre vosaltres, com entre els altres gentils.
14 Sóc deutor tant amb els grecs com amb els bàrbars; tant als savis com als no savis.
15 Per tant, per molt que estigui en mi, estic disposat a anunciar l'evangeli també a vosaltres, que sou a Roma.
16 Perquè no m'avergonyeixo de l'evangeli de Crist, perquè és el poder de Déu per a la salvació de tot aquell que creu; al jueu primer, i també al grec.
17 Perquè en ella es revela la justícia de Déu de fe en fe, tal com està escrit: El just viurà per la fe.
18 Perquè la ira de Déu es revela des del cel contra tota impietat i injustícia dels homes, que mantenen la veritat en la injustícia;
19 Perquè allò que es pot conèixer de Déu és manifest en ells; perquè Déu els ho ha mostrat.
20 Perquè les coses invisibles d'ell des de la creació del món es veuen clarament, sent enteses per les coses fetes, fins i tot el seu poder etern i divinitat; perquè siguin sense excusa:
21 Perquè, quan van conèixer Déu, no el van glorificar com a Déu, ni li van agrair; però es van fer vanes en la seva imaginació, i el seu cor insensat es va enfosquir.
22 En confessar-se savis, es van convertir en ximples,
23 I va canviar la glòria del Déu incorruptible en una imatge semblant a l'home corruptible, als ocells, a les bèsties de quatre peus i als reptils.
24 Per això Déu també els va lliurar a la impuresa a causa dels desitjos del seu propi cor, per deshonrar els seus propis cossos entre ells:
25 Que va canviar la veritat de Déu en mentida, i va adorar i servir la criatura més que el Creador, que és beneït per sempre. Amén.
26 Per això Déu els va lliurar a afectes vils, perquè fins i tot les seves dones van canviar l'ús natural en un ús contrari a la natura.
27 I també els homes, deixant l'ús natural de la dona, es van cremar en la seva luxúria els uns envers els altres; homes amb homes treballant allò que no és adequat, i rebent en ells mateixos la compensació del seu error que s'havia de fer.
28 I encara que no els agradava retenir Déu en el seu coneixement, Déu els va lliurar a una ment reprovada perquè fessin allò que no és convenient;
29 Estant plens de tota injustícia, fornicació, maldat, cobdícia, maldat; ple d'enveja, assassinat, debat, engany, malignitat; xiuxiuejers,
30 Maltractadors, odiadors de Déu, rencorosos, orgullosos, fanfarrons, inventors de coses dolentes, desobedients als pares,
31 Sense comprensió, trencadors de pactes, sense afecte natural, implacables, implacables:
32 Els quals, sabent el judici de Déu, que els qui cometen aquestes coses són dignes de mort, no només ho fan, sinó que es complauen en els qui les fan.

CAPÍTOL 2

1 Per tant, ets inexcusable, oh home, qui siguis qui jutgis; perquè tu, jutge, fas les mateixes coses.
2 Però estem segurs que el judici de Déu és segons la veritat contra els qui cometen aquestes coses.
3 I creus això, oh home, que jutges els qui fan aquestes coses i les mateixes, que fugiràs del judici de Déu?
4 O menysprees les riqueses de la seva bondat, tolerància i paciencia; sense saber que la bondat de Déu et porta al penediment?
5 Però, segons la teva duresa i cor impenitent, atresora per a tu ira contra el dia de la ira i la revelació del just judici de Déu;
6 Qui pagarà a cadascú segons les seves obres:
7 A aquells que amb paciència per fer el bé cerquen la glòria, l'honor i la immortalitat, la vida eterna:
8 Però als qui contenen i no obeeixen la veritat, sinó que obeeixen la injustícia, la indignació i la ira,
9 Tribulació i angoixa, sobre tota ànima de l'home que fa el mal, del jueu primer, i també del gentil;
10 Però glòria, honor i pau a tot home que fa el bé, primer al jueu, i també al gentil:
11 Perquè no hi ha respecte a les persones amb Déu.
12 Perquè tots els qui han pecat sense la llei també peririen sense la llei; i tots els que han pecat segons la llei seran jutjats per la llei;
13 (Perquè no els oients de la llei són justos davant Déu, sinó que els complidors de la llei seran justificats.
14 Perquè quan els gentils, que no tenen la llei, fan per naturalesa les coses que conté la llei, aquests, que no tenen la llei, són llei per a ells mateixos:
15 que mostren l'obra de la Llei escrita en els seus cors, testimoniant també la seva consciència, i els seus

pensaments mesquins en acusar-se o excusar-se els uns als altres;)
16 El dia en què Déu jutjarà els secrets dels homes per Jesucrist, segons el meu evangeli.
17 Heus aquí, et diuen jueu, et descanses en la llei, i et glories de Déu,
18 I coneix la seva voluntat, i aprova les coses que són més excel·lents, sent instruït per la llei;
19 I estàs segur que tu mateix ets un guia dels cecs, una llum dels qui estan a les tenebres,
20 Un instructor dels insensats, un mestre dels nens, que té la forma del coneixement i de la veritat en la llei.
21 Tu, doncs, que ensenyes a un altre, no t'ensenyes a tu mateix? tu que predices que un home no ha de robar, ho robes?
22 Tu que dius que un home no ha de cometre adulteri, comet adulteri? tu que aborreixes els ídols, comet un sacrilegi?
23 Tu que et glories de la llei, deshonres Déu en violar la llei?
24 Perquè el nom de Déu és blasfemat entre els gentils per mitjà vostre, tal com està escrit.
25 Perquè la circumcisió és realment profitosa, si observes la llei, però si transgresses la llei, la teva circumcisió es convertirà en incircumcisió.
26 Per tant, si l'incircumcisió guarda la justícia de la llei, la seva incircumcisió no es comptarà com a circumcisió?
27 I la incircumcisió que és per naturalesa, si compleix la llei, no us jutjarà a vosaltres, que per la lletra i la circumcisió transgrediu la llei?
28 Perquè no és jueu, el que ho és per fora; tampoc ho és la circumcisió, que és exterior en la carn:
29 Però ell és jueu, que ho és per dins; i la circumcisió és la del cor, en l'esperit, i no en la lletra; la lloança del qual no és dels homes, sinó de Déu.

CAPÍTOL 3

1 Quin avantatge té doncs el jueu? o quin benefici té la circumcisió?
2 Molt en tots els sentits: principalment, perquè els van encomanar els oracles de Déu.
3 I si alguns no creguessin? la seva incredulitat farà sense efecte la fe de Déu?
4 Déu n'hi do: sí, que Déu sigui veritable, però cada home mentider; com està escrit: perquè siguis justificat en les teves paraules i venci quan et jutgin.
5 Però si la nostra injustícia encomia la justícia de Déu, què direm? És injust Déu qui es venja? (Parlo com un home)
6 Déu n'hi do, perquè llavors com jutjarà Déu el món?
7 Perquè si la veritat de Déu ha abundat més amb la meva mentida per a la seva glòria; per què tanmateix sóc jutjat com a pecador?
8 I no, més aviat, (com se'ns diu calumniament, i com alguns afirmen que diem): Fem el mal, perquè vingui el bé? la condemnació del qual és justa.
9 Què llavors? som millors que ells? No, de cap manera, perquè abans hem provat tant als jueus com als gentils que tots estan sota pecat;
10 Com està escrit: No hi ha cap just, no, ni un:
11 No hi ha ningú que entengui, no hi ha ningú que busqui Déu.
12 Tots han desaparegut, junts s'han tornat inútils; no hi ha ningú que faci el bé, no, ni un.
13 La seva gola és un sepulcre obert; amb la seva llengua han fet servir l'engany; el verí de l'aspide és sota els seus llavis:
14 La boca del qual és plena de malediccions i amargor:
15 Els seus peus són ràpids per vessar sang:
16 La destrucció i la misèria són en els seus camins:
17 I no han conegut el camí de la pau:
18 No hi ha por de Déu davant els seus ulls.
19 Ara sabem que qualsevol cosa que digui la llei, ho diu als qui estan sota la llei, perquè tota boca sigui tancada i tot el món es faci culpable davant Déu.
20 Per tant, pels fets de la llei cap carn serà justificat davant d'ell, perquè per la llei és el coneixement del pecat.
21 Però ara la justícia de Déu sense la llei es manifesta, sent testimoniatge per la llei i els profetes;
22 Fins i tot la justícia de Déu que és per la fe en Jesucrist per a tots i sobre tots els qui creuen, perquè no hi ha diferència:
23 Perquè tots han pecat i estan destituïts de la glòria de Déu;
24 Justificats gratuïtament per la seva gràcia mitjançant la redempció que és en Crist Jesús:
25 A qui Déu ha exposat com a propiciació mitjançant la fe en la seva sang, per declarar la seva justícia per a la remissió dels pecats passats, mitjançant la tolerància de Déu;
26 Per declarar, dic, en aquest moment la seva justícia, perquè sigui just i el justificador del qui creu en Jesús.
27 On és doncs la gloria? Està exclòs. Per quina llei? d'obres? No, sinó per la llei de la fe.
28 Per tant, concloem que l'home és justificat per la fe sense els fets de la llei.
29 És només el Déu dels jueus? no és també dels gentils? Sí, també dels gentils:
30 Donat que és un sol Déu, que justificarà la circumcisió per la fe, i la incircumcisió per la fe.
31 Aleshores, per mitjà de la fe invalidem la llei? Déu n'hi do: sí, establim la llei.

CAPÍTOL 4

1 Què direm, doncs, que ha trobat Abraham, el nostre pare, pel que fa a la carn?
2 Perquè si Abraham va ser justificat per les obres, té de què gloriar-se; però no davant de Déu.
3 Perquè què diu l'Escriptura? Abraham va creure en Déu, i li va ser comptat com a justícia.
4 Ara bé, al qui treballa, la recompensa no es considera com a gràcia, sinó com a deute.
5 Però al qui no treballa, sinó que creu en el qui justifica els impius, la seva fe és comptada com a justícia.
6 Igual que David també descriu la felicitat de l'home, a qui Déu imputa justícia sense obres,
7 dient: Feliços aquells a qui les iniquitats són perdonades i els pecats són coberts.
8 Feliç l'home a qui el Senyor no imputarà pecat.
9 Aquesta benedicció ve, doncs, només sobre la circumcisió, o també sobre la incircumcisió? perquè diem que la fe va ser comptada a Abraham com a justícia.

10 Com es va comptar llavors? quan estava en circumcisió, o en incircumcisió? No en la circumcisió, sinó en la incircumcisió.
11 I va rebre el signe de la circumcisió, un segell de la justícia de la fe que encara no estava circumcidat, perquè fos el pare de tots els qui creuen, encara que no estiguessin circumcidats; perquè també se'ls imputés la justícia:
12 I el pare de la circumcisió als qui no només són de la circumcisió, sinó que també segueixen els passos de la fe del nostre pare Abraham, que tenia encara incircumcis.
13 Perquè la promesa de ser l'hereu del món no va ser a Abraham ni a la seva descendència per la llei, sinó per la justícia de la fe.
14 Perquè si els qui són de la llei són hereus, la fe és anul·lada i la promesa no té efecte:
15 Perquè la llei produeix ira, perquè on no hi ha llei, no hi ha transgressió.
16 Per tant, és per fe, perquè sigui per gràcia; fins al final la promesa podria ser segura per a tota la llavor; no només al que és de la llei, sinó també al que és de la fe d'Abraham; qui és el pare de tots nosaltres,
17 (Tal com està escrit: T'he fet pare de moltes nacions) davant d'aquell en qui va creure, Déu, que dóna vida als morts i anomena les coses que no són com si fossin.
18 Qui va creure contra l'esperança en l'esperança, per arribar a ser pare de moltes nacions, segons el que es va dir: Així serà la teva descendència.
19 I no sent feble en la fe, no considerava el seu propi cos ara mort, quan tenia uns cent anys, ni encara la mort del ventre de Sara.
20 Ell no es va tambalejar davant la promesa de Déu per incredulitat; però va ser fort en la fe, donant glòria a Déu;
21 I estava plenament convençut que el que havia promès també podia complir.
22 I, per tant, se li va imputar com a justícia.
23 Ara bé, no estava escrit només per ell, que se li imputés;
24 Però també per a nosaltres, a qui s'imputarà, si creiem en aquell que va ressuscitar d'entre els morts Jesús, el nostre Senyor;
25 Qui va ser lliurat per les nostres ofenses i va ressuscitar per a la nostra justificació.

CAPÍTOL 5

1 Per tant, justificats per la fe, tenim pau amb Déu per mitjà del nostre Senyor Jesucrist:
2 Per qui també tenim accés per fe a aquesta gràcia en què ens trobem, i ens alegrem en l'esperança de la glòria de Déu.
3 I no només això, sinó que també ens gloriem en les tribulacions, sabent que la tribulació produeix paciència;
4 I paciència, experiència; i experiència, esperança:
5 I l'esperança no fa vergonya; perquè l'amor de Déu és vessat als nostres cors per l'Esperit Sant que ens ha estat donat.
6 Perquè quan encara estàvem sense força, Crist va morir en el seu moment pels impius.
7 Perquè amb prou feines morirà un home just, però potser per un home bo algú gosaria morir.
8 Però Déu ens reconeix el seu amor envers nosaltres, perquè quan encara érem pecadors, Crist va morir per nosaltres.
9 Molt més, doncs, justificats ara per la seva sang, per ell serem salvats de la ira.
10 Perquè si, quan érem enemics, vam ser reconciliats amb Déu per la mort del seu Fill, molt més, essent reconciliats, serem salvats per la seva vida.
11 I no només això, sinó que també ens alegrem en Déu per mitjà del nostre Senyor Jesucrist, per qui ara hem rebut l'expiació.
12 Per tant, com per un sol home el pecat va entrar al món i la mort pel pecat; i així la mort va passar sobre tots els homes, perquè tots han pecat:
13 (Perquè fins que la llei hi havia pecat al món, però el pecat no s'imputa quan no hi ha llei.
14 No obstant això, la mort va regnar des d'Adam fins a Moisès, fins i tot sobre els que no havien pecat com la transgressió d'Adam, que és la figura del futur.
15 Però no com l'ofensa, també ho és el regal. Perquè si per l'ofensa d'un sol molts han mort, molt més la gràcia de Déu i el do de la gràcia, que és d'un sol home, Jesucrist, ha abundat per a molts.
16 I no com va ser per part d'un que va pecar, així és el do: perquè el judici va ser d'un per a la condemna, però el do gratuït és de moltes faltes per a la justificació.
17 Perquè si per culpa d'un sol home la mort va regnar per un; molt més els qui reben l'abundància de gràcia i del do de la justícia regnaran en vida per un sol, Jesucrist.)
18 Per tant, com per l'ofensa d'un sol judici va arribar a condemnar tots els homes; així mateix, per la justícia d'un, el do gratuït va venir sobre tots els homes per a la justificació de la vida.
19 Perquè com per la desobediència d'un sol home molts van ser convertits en pecadors, així per l'obediència d'un sol molts seran fets justos.
20 A més, la llei va entrar perquè el pecat abundés. Però on abundava el pecat, la gràcia abundava molt més:
21 perquè com el pecat ha regnat fins a la mort, així també regni la gràcia per mitjà de la justícia fins a la vida eterna per Jesucrist, nostre Senyor.

CAPÍTOL 6

1 Què direm doncs? Continuarem en el pecat, perquè la gràcia abundi?
2 Déu n'hi do. Com podem viure-hi més, que estem morts al pecat?
3 No sabeu que tants de nosaltres que vam ser batejats en Jesucrist vam ser batejats en la seva mort?
4 Per tant, som enterrats amb ell pel baptisme a la mort, perquè com Crist va ressuscitar d'entre els morts per la glòria del Pare, així també nosaltres caminem en novetat de vida.
5 Perquè si hem estat plantats junts a semblança de la seva mort, serem també a semblança de la seva resurrecció:
6 Sabent això, que el nostre vell ha estat crucificat amb ell, perquè el cos del pecat sigui destruït, perquè d'ara en endavant no servim el pecat.
7 Perquè el mort està alliberat del pecat.
8 Ara bé, si som morts amb Crist, creiem que també viurem amb ell:
9 Sabent que Crist ressuscitat d'entre els morts ja no mor; la mort ja no té domini sobre ell.

10 Perquè en morir, va morir al pecat una vegada; però en viu, viu per a Déu.
11 De la mateixa manera, considereu-vos també vosaltres mateixos morts al pecat, però vius per a Déu per Jesucrist, Senyor nostre.
12 No deixeu, doncs, que el pecat regni en el vostre cos mortal, perquè l'obeïu en els seus desitjos.
13 Tampoc entregueu els vostres membres com a instruments d'injustícia al pecat, sinó que entreu a Déu, com els que viuen d'entre els morts, i els vostres membres com a instruments de justícia a Déu.
14 Perquè el pecat no dominarà sobre vosaltres, perquè no esteu sota la llei, sinó sota la gràcia.
15 Què doncs? pecarem, perquè no estem sota la llei, sinó sota la gràcia? Déu n'hi do.
16 No sabeu que a qui us deixeu servir per obeir, sou els seus servents a qui obeïu; ja sigui del pecat fins a la mort, o de l'obediència a la justícia?
17 Però sigui agraït a Déu perquè sou servidors del pecat, però heu obeït de cor la forma de doctrina que us va ser lliurada.
18 Aleshores, alliberats del pecat, us heu convertit en servidors de la justícia.
19 Parlo a la manera dels homes a causa de la debilitat de la vostra carn, perquè com heu lliurat els vostres membres servents a la impuresa i a la iniquitat a la iniquitat; així mateix, ara doneu els vostres membres servents a la justícia a la santedat.
20 Perquè quan éreu servidors del pecat, estaveu lliures de la justícia.
21 Quin fruit vau tenir aleshores d'aquelles coses de les quals ara us avergonyeu? perquè el final d'aquestes coses és la mort.
22 Però ara, alliberats del pecat i convertits en servidors de Déu, teniu el vostre fruit per a la santedat i la fi, la vida eterna.
23 Perquè el sou del pecat és la mort; però el do de Déu és la vida eterna per Jesucrist, nostre Senyor.

CAPÍTOL 7

1 No sabeu, germans, (perquè parlo als qui coneixen la llei) com la llei domina l'home mentre viu?
2 Perquè la dona que té marit està lligada per la llei al seu marit mentre ell viu; però si el marit és mort, queda alliberada de la llei del seu marit.
3 Així, doncs, si, mentre viu el seu marit, es casa amb un altre home, serà anomenada adúltera; però si el seu marit és mort, està lliure d'aquesta llei; perquè no sigui adúltera, encara que estigui casada amb un altre home.
4 Per això, germans meus, vosaltres també heu mort a la llei pel cos de Crist; perquè us caseu amb un altre, fins i tot amb aquell que ha ressuscitat d'entre els morts, perquè portem fruit a Déu.
5 Perquè quan estàvem en la carn, els moviments dels pecats, que eren per la llei, actuaven en els nostres membres per donar fruit a la mort.
6 Però ara estem alliberats de la Llei, el mort en què estàvem retinguts; que hem de servir en novetat d'esperit, i no en vellesa de la lletra.
7 Què direm doncs? La llei és pecat? Déu n'hi do. No, jo no havia conegut el pecat, sinó per la llei, perquè no havia conegut la luxúria, si la llei no hagués dit: No cobejaràs.
8 Però el pecat, aprofitant l'ocasió pel manament, va fer en mi tota mena de concupiscència. Perquè sense la llei el pecat era mort.
9 Perquè una vegada vaig viure sense la llei, però quan va arribar el manament, el pecat va reviure i vaig morir.
10 I el manament, que va ser ordenat per a la vida, vaig trobar que era per a la mort.
11 Perquè el pecat, aprofitant el manament, em va enganyar i em va matar.
12 Per això la llei és santa, i el manament és sant, just i bo.
13 Aleshores, el que és bo em va fer mort? Déu n'hi do. Però el pecat, perquè es mostri pecat, obra en mi la mort amb allò que és bo; perquè el pecat pel manament esdevingués molt pecador.
14 Perquè sabem que la llei és espiritual, però jo sóc carnal, venut al pecat.
15 Perquè el que faig no ho permeto; perquè el que vull, no ho faig; però el que odio, ho faig.
16 Si, doncs, faig allò que no vull, accepto que la llei és bona.
17 Ara bé, ja no sóc jo qui ho faig, sinó el pecat que habita en mi.
18 Perquè sé que en mi (és a dir, en la meva carn) no hi ha res de bo, perquè la voluntat és present amb mi; però no trobo com fer allò que és bo.
19 No faig el bé que vull; però el mal que no vull, ho faig.
20 Ara bé, si faig allò que no voldria, ja no sóc jo qui ho faig, sinó el pecat que habita en mi.
21 Trobo doncs una llei que, quan vull fer el bé, el mal és present amb mi.
22 Perquè em delecto en la llei de Déu segons l'home interior:
23 Però veig una altra llei en els meus membres, lluitant contra la llei de la meva ment i que em porta captivitat a la llei del pecat que hi ha als meus membres.
24 Oh miserable que sóc! qui em lliurarà del cos d'aquesta mort?
25 Dono gràcies a Déu per Jesucrist, nostre Senyor. Així doncs, amb la ment jo mateix serveixo la llei de Déu; però amb la carn la llei del pecat.

CAPÍTOL 8

1 Per tant, ara no hi ha cap condemna per als qui estan en Crist Jesús, que no caminen segons la carn, sinó segons l'Esperit.
2 Perquè la llei de l'Esperit de vida en Crist Jesús m'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort.
3 Perquè el que la llei no podia fer, ja que era feble per la carn, Déu va enviar el seu propi Fill amb semblança de carn pecadora, i pel pecat, va condemnar el pecat en la carn:
4 perquè la justícia de la Llei es compleixi en nosaltres, que no anem segons la carn, sinó segons l'Esperit.
5 Perquè els qui són segons la carn es preocupen de les coses de la carn; però els que són segons l'Esperit les coses de l'Esperit.
6 Perquè tenir una ment carnal és la mort; però tenir una ment espiritual és vida i pau.

7 Perquè la ment carnal és enemistat contra Déu, perquè no està subjecta a la llei de Déu, ni pot estar-ho.
8 Així, doncs, els qui són en la carn no poden agradar a Déu.
9 Però vosaltres no esteu en la carn, sinó en l'Esperit, si és que l'Esperit de Déu habita en vosaltres. Ara bé, si algú no té l'Esperit de Crist, no és del seu.
10 I si Crist és en vosaltres, el cos està mort a causa del pecat; però l'Esperit és vida a causa de la justícia.
11 Però si l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts habita en vosaltres, el que va ressuscitar Crist d'entre els morts també donarà vida als vostres cossos mortals pel seu Esperit que habita en vosaltres.
12 Per tant, germans, som deutors, no a la carn, per viure segons la carn.
13 Perquè si viviu segons la carn, morireu; però si per l'Esperit mortifiqueu les obres del cos, viureu.
14 Perquè tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu, són fills de Déu.
15 Perquè no heu rebut l'esperit d'esclavitud de nou a la por; però vosaltres heu rebut l'Esperit d'adopció, pel qual cridem: Abba, Pare.
16 L'Esperit mateix dóna testimoni amb el nostre esperit que som fills de Déu:
17 I si són fills, llavors hereus; hereus de Déu i cohereus amb Crist; si és així que patim amb ell, perquè també junts siguem glorificats.
18 Perquè crec que els sofriments d'aquest temps no són dignes de ser comparats amb la glòria que es revelarà en nosaltres.
19 Perquè l'esperança sincera de la criatura espera la manifestació dels fills de Déu.
20 Perquè la criatura s'ha sotmès a la vanitat, no voluntàriament, sinó a causa d'aquell qui l'ha sotmès amb esperança,
21 Perquè la mateixa criatura també serà alliberada de l'esclavitud de la corrupció a la llibertat gloriosa dels fills de Déu.
22 Perquè sabem que tota la creació gemega i patia dolors junts fins ara.
23 I no només ells, sinó també nosaltres mateixos, que tenim les primícies de l'Esperit, nosaltres mateixos gemem dins nostre, esperant l'adopció, és a dir, la redempció del nostre cos.
24 Perquè som salvats per l'esperança, però l'esperança que es veu no és esperança; perquè allò que un home veu, per què espera encara?
25 Però si esperem allò que no veiem, ho esperem amb paciència.
26 De la mateixa manera, l'Esperit també ajuda les nostres debilitats, perquè no sabem per què hem de pregar com cal;
27 I qui sondeja els cors sap quina és la ment de l'Esperit, perquè intercessió pels sants segons la voluntat de Déu.
28 I sabem que totes les coses col·laboren per al bé dels qui estimen Déu, dels qui són cridats segons el seu propòsit.
29 Perquè els qui va conèixer d'abans, també els va predestinar perquè fossin conformats a la imatge del seu Fill, perquè fos el primogènit entre molts germans.
30 A més, als qui va predestinar, els va cridar també; i als qui va cridar, també els va justificar; i als qui va justificar, també els va glorificar.
31 Què direm doncs a aquestes coses? Si Déu és per nosaltres, qui pot estar en contra nostre?
32 Aquell que no va perdonar el seu propi Fill, sinó que el va lliurar per tots nosaltres, com no ens donarà totes les coses amb ell?
33 Qui acusarà alguna cosa als elegits de Déu? És Déu qui justifica.
34 Qui és el que condemna? És Crist que va morir, més aviat, que ha ressuscitat, que està a la dreta de Déu, que també intercessió per nosaltres.
35 Qui ens separarà de l'amor de Crist? serà la tribulació, o l'angoixa, o la persecució, o la fam, o la nuesa, o el perill, o l'espasa?
36 Com està escrit: Per amor teu som morts tot el dia; som comptats com ovelles per a la matança.
37 No, en totes aquestes coses som més que vencedors per mitjà d'aquell que ens ha estimat.
38 Perquè estic convençut que ni la mort, ni la vida, ni els àngels, ni els principats, ni els poders, ni les coses presents, ni les futures,
39 Ni l'altura, ni la profunditat, ni cap altra criatura, ens podrà separar de l'amor de Déu, que és en Crist Jesús, nostre Senyor.

CAPÍTOL 9

1 Dic la veritat en Crist, no menteixo, la meva consciència també em dóna testimoni en l'Esperit Sant,
2 Que tinc una gran pesadesa i un dolor constant al cor.
3 Perquè podria desitjar que jo mateix fos maleït de Crist per als meus germans, els meus parents segons la carn:
4 Qui són israelites? a qui correspon l'adopció, i la glòria, i els pactes, i la donació de la llei, i el servei de Déu i les promeses;
5 De qui són els pares, i dels quals, pel que fa a la carn, va venir Crist, que és sobre tots, Déu beneït per sempre. Amén.
6 No com si la paraula de Déu no tingués efecte. Perquè no tots són Israel els que són d'Israel:
7 Tampoc, perquè són la descendència d'Abraham, tots són fills, sinó: En Isaac s'anomenarà la teva descendència.
8 És a dir, els fills de la carn no són fills de Déu, sinó que els fills de la promesa són considerats com a descendència.
9 Perquè aquesta és la paraula de la promesa: En aquest moment vindré, i Sara tindrà un fill.
10 I no només això; però quan Rebeca també havia concebut per un, fins i tot pel nostre pare Isaac;
11 (Perquè els fills encara no han nascut, ni han fet ni bé ni mal, perquè el propòsit de Déu, segons l'elecció, no sigui per les obres, sinó per qui crida;)
12 Se li va dir: El gran servirà el més jove.
13 Tal com està escrit: Jacob he estimat, però Esaú he odiat.
14 Què direm doncs? Hi ha injustícia amb Déu? Déu n'hi do.
15 Perquè diu a Moisès: Tindré compassió de qui m'apiadaré, i tindré compassió de qui tindré compassió.
16 Així, doncs, no és del qui vol ni del qui corre, sinó de Déu qui mostra misericòrdia.
17 Perquè l'Escriptura diu al faraó: Fins i tot amb aquest mateix propòsit t'he ressuscitat, per mostrar el meu poder en tu i perquè el meu nom sigui proclamat per tota la terra.
18 Per tant, té pietat de qui vol, i de qui vol endureix.

19 Aleshores, em diràs: Per què encara troba culpa? Perquè
qui s'ha resistit a la seva voluntat?
20 No, però, home, qui ets tu que contestes contra Déu? La
cosa formada dirà a qui la va formar: Per què m'has fet així?
21 El terrisser no té poder sobre el fang, d'un mateix tros,
per fer un vaixell per a honor i un altre per a deshonrar?
22 I si Déu, disposat a mostrar la seva ira i a donar a
conèixer el seu poder, suportés amb molta paciència els
vasos de la ira aptes per a la destrucció:
23 I perquè fes conèixer les riqueses de la seva glòria en els
vasos de misericòrdia, que abans havia preparat per a la
glòria,
24 A nosaltres, a qui ha cridat, no només dels jueus, sinó
també dels gentils?
25 Com també diu a Osee, els anomenaré el meu poble,
que no era el meu poble; i la seva estimada, que no era
estimada.
26 I succeirà que al lloc on se'ls va dir: No sou el meu
poble; allí seran anomenats fills del Déu viu.
27 Isaies també crida sobre Israel: Encara que el nombre
dels fills d'Israel sigui com la sorra del mar, una resta serà
salvat.
28 Perquè acabarà l'obra i l'escurçarà amb justícia, perquè
el Senyor farà una obra curta sobre la terra.
29 I com Isaies va dir abans: Si el Senyor de Sabaot no ens
hagués deixat una descendència, hauríem estat com
Sodoma i semblats a Gomorra.
30 Què direm doncs? Que els gentils, que no van seguir la
justícia, han assolit la justícia, la justícia que és de la fe.
31 Però Israel, que va seguir la llei de justícia, no ha arribat
a la llei de justícia.
32 Per què? Perquè no ho buscaven per la fe, sinó com per
les obres de la llei. Perquè van ensopegar amb aquella
pedra d'ensopegada;
33 Tal com està escrit: Heus aquí, poso a Sion una pedra
d'ensopegada i una roca d'escàndol; i qui creu en ell no
s'avergonyeix.

CAPÍTOL 10

1 Germans, el desig del meu cor i la pregària a Déu per
Israel és que es salvi.
2 Perquè els porto testimoni que tenen un zel per Déu, però
no segons el coneixement.
3 Perquè ignorant la justícia de Déu i tractant d'establir la
seva pròpia justícia, no s'han sotmès a la justícia de Déu.
4 Perquè Crist és la fi de la llei per a la justícia de tots els
qui creuen.
5 Perquè Moisès descriu la justícia que prové de la llei, que
l'home que fa aquestes coses viurà d'això.
6 Però la justícia que prové de la fe diu així: No digueu en
el vostre cor: Qui pujarà al cel? (és a dir, fer baixar Crist de
dalt:)
7 O: Qui baixarà a les profunditats? (és a dir, fer ressuscitar
Crist d'entre els morts.)
8 Però què diu? La paraula és a prop teu, a la teva boca i al
teu cor: és a dir, la paraula de fe, que prediquem;
9 Que si confesses amb la teva boca el Senyor Jesús, i
creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts,
seràs salvat.
10 Perquè amb el cor l'home creu fins a la justícia; i amb la
boca es confessa per a la salvació.
11 Perquè l'Escriptura diu: Qui creu en ell no s'avergonyeix.
12 Perquè no hi ha diferència entre el jueu i el grec, perquè
el mateix Senyor de tots és ric per a tots els qui l'invoquen.
13 Perquè qui invoqui el nom del Senyor serà salvat.
14 Com invocaran, doncs, aquell en qui no han cregut? i
com creuran en aquell de qui no han sentit parlar? i com
escoltaran sense predicador?
15 I com predicaran, si no són enviats? com està escrit:
Que bonics són els peus dels qui anuncien l'evangeli de la
pau i porten bones notícies!
16 Però no tots han obeït l'evangeli. Perquè Isaies diu:
Senyor, qui ha cregut el nostre informe?
17 Així doncs, la fe ve per l'escolta, i l'escolta per la
paraula de Déu.
18 Però jo dic: No han sentit? Sí, en veritat, el seu so va
arribar a tota la terra, i les seves paraules fins als confins
del món.
19 Però jo dic: Israel no ho sabia? Primer diu Moisès: Us
provocaré la gelosia per part dels qui no són poble, i per
una nació insensata us faré ira.
20 Però Isaies és molt agosarat i diu: Em van trobar els que
no em cercaven; Vaig ser manifestat als qui no em
preguntaven.
21 Però a Israel diu: Tot el dia he estès les meves mans a
un poble desobedient i contrari.

CAPÍTOL 11

1 Aleshores dic: ¿Ha rebutjat Déu el seu poble? Déu n'hi
do. Perquè jo també sóc israelita, de la descendència
d'Abraham, de la tribu de Benjamí.
2 Déu no ha rebutjat el seu poble que ell va conèixer. No
sabeu què diu l'Escriptura d'Elies? com intercedeix a Déu
contra Israel, dient:
3 Senyor, han matat els teus profetes i han destruït els teus
altars; i em quedo sol, i em busquen la vida.
4 Però què li diu la resposta de Déu? M'he reservat set mil
homes, que no han doblegat el genoll davant la imatge de
Baal.
5 Així, doncs, en aquest temps també hi ha una resta
segons l'elecció de la gràcia.
6 I si és per gràcia, ja no és per obres; en cas contrari, la
gràcia no és més gràcia. Però si és d'obres, llavors ja no és
gràcia; en cas contrari, el treball ja no és obra.
7 Què llavors? Israel no ha obtingut allò que busca; però
l'elecció ho ha aconseguit, i la resta van quedar encegats
8 (Segons està escrit: Déu els ha donat esperit de somni,
ulls perquè no vegin i orelles perquè no escoltin) fins avui.
9 I David digué: Que la seva taula sigui un parany, un
parany, un escull i una recompensa per a ells.
10 Que els seus ulls siguin enfosquits, perquè no vegin, i
inclineu-los sempre l'esquena.
11 Aleshores dic: Han ensopegat perquè caiguessin? Déu
n'hi do, sinó més aviat per la seva caiguda la salvació ha
arribat als gentils, per provocar-los a la gelosia.
12 Ara bé, si la caiguda d'ells és la riquesa del món, i la
disminució d'ells la riquesa dels gentils; quant més la seva
plenitud?
13 Perquè us parlo, gentils, en tant que sóc l'apòstol dels
gentils, exalto el meu ofici:
14 Si d'alguna manera puc provocar a imitar els que són la
meva carn, i salvar alguns d'ells.

15 Perquè si expulsar-los és la reconciliació del món, què serà rebre'ls, sinó la vida d'entre els morts?
16 Perquè si la primicia és santa, també ho és el terró; i si l'arrel és santa, també ho són les branques.
17 I si es tallen algunes de les branques, i tu, com que ets una olivera salvatge, t'has empeltat entre elles, i amb elles participaves de l'arrel i la grossa de l'olivera;
18 No us glorieu contra les branques. Però si et glories, no portes l'arrel, sinó l'arrel tu.
19 Llavors diràs: Les branques s'han trencat perquè m'empeltin.
20 Bé; a causa de la incredulitat s'han trencat, i tu estàs dempeus per la fe. No siguis altíssim, sinó por:
21 Perquè si Déu no va perdonar les branques naturals, vés amb compte que tampoc no et perdona a tu.
22 Mireu, doncs, la bondat i la severitat de Déu: sobre els que van caure, la severitat; però cap a tu, bondat, si continues en la seva bondat: sinó també seràs exterminat.
23 I ells també, si no es mantenen encara en la incredulitat, seran empeltats, perquè Déu els pot empeltar de nou.
24 Perquè si t'has tallat de l'olivera que és per naturalesa salvatge i t'has empeltat contra la natura en una bona olivera, quant més aquestes, que són les branques naturals, seran empeltades a la seva pròpia olivera?
25 Perquè no voldria, germans, que ignoreu aquest misteri, per no ser savis en els vostres propis conceptes; aquesta ceguesa en part ha passat a Israel, fins que entri la plenitud dels gentils.
26 I així tot Israel serà salvat, tal com està escrit: Sortirà de Sió el Libertador, i allunyarà la impietat de Jacob.
27 Perquè aquest és el meu pacte amb ells, quan els llevaré els pecats.
28 Pel que fa a l'evangeli, són enemics per amor vostre; però pel que fa a l'elecció, són estimats per amor dels pares.
29 Perquè els dons i la crida de Déu són sense penediment.
30 Perquè com en temps passats no heu cregut Déu, ara heu obtingut misericòrdia per la seva incredulitat:
31 Així també aquests no han cregut ara, perquè per la vostra misericòrdia també ells tinguin misericòrdia.
32 Perquè Déu els ha conclòs a tots en la incredulitat, per tenir misericòrdia de tots.
33 Oh la profunditat de les riqueses tant de la saviesa com del coneixement de Déu! que inescrutables són els seus judicis, i que els seus camins no es poden descobrir!
34 Perquè qui ha conegut la ment del Senyor? o qui ha estat el seu conseller?
35 O qui li ha donat primer, i li tornarà a ser recompensat?
36 Perquè d'ell, i per ell, i per a ell són totes les coses: a qui sigui la glòria per sempre. Amén.

CAPÍTOL 12

1 Per tant, germans, us demano per la misericòrdia de Déu que presenteu els vostres cossos com un sacrifici viu, sant, agradable a Déu, que és el vostre servei raonable.
2 I no us conformeu a aquest món, sinó que transformeu-vos mitjançant la renovació de la vostra ment, perquè comproveu quina és la voluntat de Déu, bona, acceptable i perfecta.
3 Perquè dic, a través de la gràcia que m'ha donat, a tots els homes d'entre vosaltres que no es considerin més alt del que hauria de pensar; sinó pensar amb sobrietat, tal com Déu ha donat a cadascú la mesura de la fe.
4 Perquè com tenim molts membres en un sol cos, i tots els membres no tenen el mateix càrrec:
5 Per tant, som molts, un sol cos en Crist, i tots membres els uns dels altres.
6 Tenint doncs dons diferents segons la gràcia que ens és donada, ja sigui profecia, profetitzem segons la proporció de la fe;
7 O ministeri, esperem en el nostre ministeri; o el qui ensenya, en ensenyar;
8 O el qui exhorta, a l'exhortació: el qui dóna, que ho faci amb senzillesa; el que mana, amb diligència; el que mostra misericòrdia, amb alegria.
9 Que l'amor sigui sense dissimulació. Aborreix el que és dolent; adherir-se al que és bo.
10 Estigueu afectuosos els uns als altres amb amor fraternal; en honor preferint-se mútuament;
11 No és mandrós en els negocis; fervent d'esperit; servir el Senyor;
12 Alegre en l'esperança; pacient en la tribulació; continua instantània en l'oració;
13 Distribuint a la necessitat dels sants; donat a l'hospitalitat.
14 Beneïu els qui us persegueixen: beneïu i no maleïu.
15 Alegra't amb els qui s'alegren, i plora amb els qui ploren.
16 Sigueu iguals els uns envers els altres. No tingueu en compte les coses altes, sinó condescendeu amb els homes de baix nivell. No siguis savi en els teus propis conceptes.
17 No pagueu a ningú mal per mal. Proporcioneu coses honestes a la vista de tots els homes.
18 Si és possible, viviu en pau amb tots els homes.
19 Estimats, no us vengeu, sinó deixeu lloc a la ira, perquè està escrit: La venjança és meva; Li pagaré, diu el Senyor.
20 Per tant, si el teu enemic té fam, alimenta'l; si té set, dóna-li de beure, perquè en fer-ho amuntegaràs brases de foc sobre el seu cap.
21 No us deixeu vèncer del mal, sinó venç el mal amb el bé.

CAPÍTOL 13

1 Que cada ànima estigui subjecta als poders superiors. Perquè no hi ha poder sinó de Déu: els poders existents són ordenats per Déu.
2 Per tant, qui es resisteix al poder, resisteix l'ordenança de Déu; i els qui resisteixen rebran per si mateixos la condemnació.
3 Perquè els governants no són un terror per a les bones obres, sinó per a les dolentes. Aleshores, no tindràs por del poder? fes el que és bo, i tindreu lloança del mateix:
4 Perquè ell és el ministre de Déu per a tu per al bé. Però si fas el que és dolent, tinguis por; perquè no porta l'espasa en va, perquè és el ministre de Déu, un venjador per executar la ira contra el qui fa el mal.
5 Per això cal que estigueu subjectes, no només per la ira, sinó també per la consciència.
6 Perquè per això també pagueu tribut, perquè són ministres de Déu, que s'ocupen contínuament d'això mateix.
7 Doneu, doncs, a tots els seus drets: tribut a qui calgui tribut; costum a qui costum; por a qui por; honor a qui honor.

8 No deu res a ningú, sinó estimar-se els uns als altres, perquè el qui estima l'altre ha complert la llei.
9 Per això: No cometràs adulteri, no mataràs, no robaràs, no donaràs testimoniatge fals, no cobejaràs; i si hi ha algun altre manament, s'entén breument en aquesta dita: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
10 L'amor no fa mal al seu proïsme; per tant, l'amor és el compliment de la llei.
11 I això, sabent el temps, que ara és hora de despertar-nos del son, perquè ara és més propera la nostra salvació que quan creiem.
12 La nit s'ha esgotat, el dia s'acosta: llencem, doncs, les obres de les tenebres, i vestim-nos l'armadura de la llum.
13 Caminem sincerament, com de dia; no en disturbis i embriaguesa, no en cambra i desenfrenada, no en baralles i enveges.
14 Però vestiu-vos del Senyor Jesucrist, i no us proveu de la carn per acomplir-ne els desitjos.

CAPÍTOL 14

1 Rebeu el que és feble en la fe, però no a les disputes dubtoses.
2 Perquè un creu que pot menjar de tot; un altre, que és feble, menja herbes.
3 Que el qui menja no menyspreï el qui no menja; i el qui no menja no jutgi el qui menja, perquè Déu l'ha rebut.
4 Qui ets tu que jutges el servent d'un altre? davant el seu propi amo es manté o cau. Sí, serà sostingut, perquè Déu el pot mantenir.
5 Un home estima un dia per sobre d'un altre; un altre estima cada dia igual. Que cada home estigui plenament convençut en la seva pròpia ment.
6 Qui mira el dia, el té en compte el Senyor; i el qui no té en compte el dia, el Senyor no el té en compte. Qui menja, menja per al Senyor, perquè dona gràcies a Déu; i qui no menja, al Senyor no menja, i dona gràcies a Déu.
7 Perquè cap de nosaltres viu per a si mateix, i ningú no mor per si mateix.
8 Perquè si vivim, vivim per al Senyor; i si morim, morim al Senyor; per tant, si vivim, o morim, som del Senyor.
9 Perquè, per això, Crist va morir, va ressuscitar i va ressuscitar, perquè fos el Senyor tant dels morts com dels vius.
10 Però per què jutges el teu germà? o per què descartes el teu germà? perquè tots estarem davant del tribunal de Crist.
11 Perquè està escrit: Com jo visc, diu el Senyor, tot genoll s'acoblarà davant mi, i tota llengua confessarà a Déu.
12 Llavors, cadascú de nosaltres donarà compte de si mateix a Déu.
13 Per tant, no ens jutgem més els uns als altres, sinó que jutgem més aviat això: que ningú no posi un escull ni una ocasió per caure en el camí del seu germà.
14 Sé, i estic convençut pel Senyor Jesús, que no hi ha res impur per si mateix;
15 Però si el teu germà s'entristeix amb el teu menjar, ara no camines amb caritat. No destrueixis amb la teva carn aquell per qui va morir Crist.
16 Que no es parli malament del vostre bé:
17 Perquè el Regne de Déu no és menjar ni beure; sinó justícia, pau i alegria en l'Esperit Sant.
18 Perquè aquell que en aquestes coses serveix Crist és agradable a Déu i aprovat pels homes.
19 Seguim, doncs, les coses que fan la pau i les coses amb les quals uns poden edificar els altres.
20 Perquè la carn no destruïu l'obra de Déu. De fet, totes les coses són pures; però és dolent per aquell home que menja amb ofensa.
21 És bo ni menjar carn, ni beure vi, ni res amb què el teu germà ensopegui, s'ofengui o es debiliti.
22 Tens fe? tingues-ho per a tu davant de Déu. Feliç el qui no es condemna a si mateix en allò que permet.
23 I el qui dubta és condemnat si menja, perquè no menja per fe, perquè tot allò que no és de fe és pecat.

CAPÍTOL 15

1 Els forts, doncs, hem de suportar les debilitats dels febles i no agradar-nos a nosaltres mateixos.
2 Que cadascú de nosaltres agradi al seu proïsme pel seu bé per a l'edificació.
3 Perquè ni Crist es va agradar a si mateix; però, com està escrit, els insults dels que t'han insultat van caure sobre mi.
4 Perquè tot allò que s'havia escrit abans, s'ha escrit per a la nostra educació, perquè, gràcies a la paciència i al consol de les Escriptures, tinguem esperança.
5 Ara bé, el Déu de la paciència i de la consolació us permeti ser semblants els uns als altres segons Crist Jesús:
6 perquè amb una sola ment i una sola boca glorifiqueu Déu, el Pare del nostre Senyor Jesucrist.
7 Per tant, rebeu-vos els uns als altres, com també Crist ens va rebre per a la glòria de Déu.
8 Ara dic que Jesucrist va ser un ministre de la circumcisió per a la veritat de Déu, per confirmar les promeses fetes als pares:
9 I perquè els gentils glorifiquin Déu per la seva misericòrdia; com està escrit: Per això et confessaré entre els gentils i cantaré al teu nom.
10 I de nou diu: Alegreu-vos, gentils, amb el seu poble.
11 I de nou: Lloeu el Senyor, tots els gentils; i lloeu-lo, tots vosaltres.
12 I de nou, Isaies diu: Hi haurà una arrel de Jessè, i el que s'aixecarà per regnar sobre els gentils; en ell confiaran els gentils.
13 Ara bé, el Déu de l'esperança us ompli de tota alegria i pau en creure, perquè abundeu en esperança mitjançant el poder de l'Esperit Sant.
14 I jo també estic convençut de vosaltres, germans meus, que vosaltres també sou plens de bondat, plens de tot coneixement, capaços també d'amonestar-vos els uns als altres.
15 No obstant això, germans, us he escrit amb més valentia d'alguna manera, com per recordar-vos, a causa de la gràcia que Déu m'ha donat.
16 perquè jo fos el ministre de Jesucrist als gentils, ministrant l'evangeli de Déu, perquè l'ofrena dels gentils fos acceptable, sent santificat per l'Esperit Sant.
17 Tinc, doncs, de què em gloriar per Jesucrist en les coses que pertanyen a Déu.
18 Perquè no m'atreviré a parlar de res de les coses que Crist no ha fet per mi, per fer obeir els gentils, amb paraules i fets,

19 A través de poderosos signes i prodigis, pel poder de l'Esperit de Déu; de manera que des de Jerusalem i al voltant fins a Il·líric, he predicat plenament l'evangeli de Crist.
20 Sí, així m'he esforçat per predicar l'evangeli, no on es va nomenar Crist, per no edificar sobre el fonament d'un altre home:
21 Però tal com està escrit: A qui no s'ha parlat, veuran, i els qui no han sentit ho entendran.
22 Per això també m'he vist molt impedit de venir a vosaltres.
23 Però ara ja no tens lloc en aquestes parts i tens un gran desig de venir a tu durant molts anys;
24 Sempre que faci el meu viatge a Espanya, vindré a tu, perquè confio veure't en el meu camí i ser portat cap allà per tu, si abans m'omple una mica de la teva companyia.
25 Però ara vaig a Jerusalem per servir els sants.
26 Perquè els de Macedònia i d'Acaia han volgut fer una contribució per als pobres sants que són a Jerusalem.
27 De veritat els ha agradat; i són els seus deutors. Perquè si els gentils s'han fet partícips de les seves coses espirituals, el seu deure és també servir-los en coses carnals.
28 Per tant, quan hagi fet això i els hagi segellat aquest fruit, vindré per vosaltres a Espanya.
29 I estic segur que, quan vingui a vosaltres, vindré amb la plenitud de la benedicció de l'evangeli de Crist.
30 Ara us suplico, germans, per amor del Senyor Jesucrist i per l'amor de l'Esperit, que lluiteu amb mi en les vostres pregàries a Déu per mi;
31 perquè pugui ser alliberat dels qui no creuen a Judea; i perquè el meu servei que tinc per Jerusalem sigui acceptat pels sants;
32 perquè vingui a vosaltres amb alegria per la voluntat de Déu, i que amb vosaltres sigui refrescat.
33 Ara el Déu de la pau sigui amb tots vosaltres. Amén.

CAPÍTOL 16

1 Us recomano la nostra germana Febe, que és serventa de l'església de Cencrea:
2 Que la rebeu en el Senyor, com convé als sants, i que l'ajudeu en qualsevol cosa que necessiti de vosaltres, perquè ha estat la socorradora de molts, i també de mi mateix.
3 Saludeu Priscil·la i Àquila, els meus ajudants en Crist Jesús:
4 Els qui per la meva vida han posat els seus propis colls, als quals no només jo dono gràcies, sinó també totes les esglésies dels gentils.
5 També saludeu l'església que hi ha a casa seva. Saluteu el meu estimat Epenet, que és la primicia d'Acaia per a Crist.
6 Saludeu Maria, que ens ha fet molta feina.
7 Saluteu Andrònic i Júnia, els meus parents i els meus companys de presó, que són notables entre els apòstols, que també estaven en Crist abans que jo.
8 Saludeu Amplies, el meu estimat en el Senyor.
9 Saluteu Urbà, el nostre ajudant en Crist, i Staquis, el meu estimat.
10 Saluteu Apel·les aprovat en Crist. Saludeu els qui són de la casa d'Aristòbul.
11 Saluteu Herodió, el meu parent. Saludeu els que són de la casa de Narcís, que estan en el Senyor.
12 Saluteu Trifena i Trifosa, que treballen en el Senyor. Saluteu l'estimada Pèrsis, que va treballar molt en el Senyor.
13 Saludeu a Ruf, escollit en el Senyor, a la seva mare i a la meva.
14 Saluteu Asíncrit, Flegon, Hermes, Pàtrobas, Hermes i els germans que són amb ells.
15 Saludeu a Filòleg, a Júlia, a Nereu i a la seva germana, a Olimp i a tots els sants que són amb ells.
16 Saluteu-vos els uns als altres amb un petó sant. Les esglésies de Crist us saluden.
17 Ara us demano, germans, que marqueu aquells que causen divisions i ofenses contràries a la doctrina que heu après; i evitar-los.
18 Perquè els qui són així no serveixen el nostre Senyor Jesucrist, sinó el seu propi ventre; i amb bones paraules i discursos justos enganyen els cors dels senzills.
19 Perquè la vostra obediència ha arribat a tots els homes. Per tant, m'alegro en favor vostre; però, tanmateix, voldria que sigueu savis en allò que és bo i senzills pel que fa al mal.
20 I el Déu de la pau colpejarà Satanàs sota els vostres peus aviat. La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb vosaltres. Amén.
21 Us saluden Timoteu, el meu company de feina, i Luci, Jàson i Sosípater, els meus parents.
22 Jo Terci, que he escrit aquesta epístola, us saludo en el Senyor.
23 Gaius el meu amfitrió i de tota l'Església us saluden. Et saluda Erast, el camarlenc de la ciutat, i Quart, un germà.
24 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb tots vosaltres. Amén.
25 Ara a aquell qui té poder per confirmar-vos segons el meu evangeli i la predicació de Jesucrist, segons la revelació del misteri, que s'ha mantingut en secret des dels inicis del món,
26 Però ara s'ha manifestat, i per les Escriptures dels profetes, segons el manament del Déu etern, s'ha donat a conèixer a totes les nacions per l'obediència de la fe:
27 A Déu únic savi, sigui glòria per Jesucrist per sempre. Amén. (Escrit als romans des de Corint, i enviat per Febe, servent de l'església de Cencrea.)

1 Corintis

CAPÍTOL 1

1 Pau, cridat a ser apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu, i Sòstenes, el nostre germà,
2 A l'església de Déu que és a Corint, als santificats en Crist Jesús, cridats a ser sants, amb tots els que en tot lloc invoquen el nom de Jesucrist, nostre Senyor, tant d'ells com del nostre:
3 Gràcia i pau a vosaltres de Déu, el nostre Pare, i del Senyor Jesucrist.
4 Sempre dono gràcies al meu Déu en nom vostre, per la gràcia de Déu que us ha donat Jesucrist;
5 Que en tot us enriqueixeu amb ell, en tota paraula i en tot coneixement;
6 Així com el testimoni de Crist es va confirmar en vosaltres:
7 De manera que no us enrereu en cap regal; esperant la vinguda de nostre Senyor Jesucrist:
8 Qui també us confirmarà fins a la fi, perquè sigueu irreprensibles el dia del nostre Senyor Jesucrist.
9 Déu és fidel, pel qual heu estat cridats a la comunió del seu Fill Jesucrist, el nostre Senyor.
10 Ara us suplico, germans, pel nom de nostre Senyor Jesucrist, que tots parleu el mateix i que no hi hagi divisions entre vosaltres; sinó que estigueu perfectament units en la mateixa ment i en el mateix judici.
11 Perquè m'ha estat declarat de vosaltres, germans meus, pels qui són de la casa de Cloe, que hi ha contencions entre vosaltres.
12 Ara dic això: que cadascú de vosaltres dieu: Jo sóc de Pau; i jo d'Apol·los; i jo de Cefas; i jo de Crist.
13 Està Crist dividit? Pau va ser crucificat per tu? o heu estat batejats en el nom de Pau?
14 Dono gràcies a Déu que no he batejat cap de vosaltres, sinó Crisp i Gai;
15 No fos que ningú digués que jo havia batejat en el meu propi nom.
16 I també vaig batejar la casa d'Estefanas; a més, no sé si n'he batejat cap altre.
17 Perquè Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a predicar l'evangeli; no amb saviesa de paraules, perquè la creu de Crist no quedi sense efecte.
18 Perquè la predicació de la creu és una bogeria per als qui moren; però per als que som salvats és el poder de Déu.
19 Perquè està escrit: Destruiré la saviesa dels savis i destruiré l'enteniment dels savis.
20 On és el savi? on és l'escrivà? on és el que disputa aquest món? Déu no ha tornat insensata la saviesa d'aquest món?
21 Perquè després que en la saviesa de Déu el món per saviesa no va conèixer Déu, va agradar a Déu salvar els qui creuen amb la bogeria de la predicació.
22 Perquè els jueus demanen un senyal, i els grecs busquen la saviesa:
23 Però nosaltres prediquem Crist crucificat, per als jueus un ensopegat, i per als grecs una bogeria;
24 Però per als anomenats, tant jueus com grecs, Crist, el poder de Déu i la saviesa de Déu.
25 Perquè la bogeria de Déu és més sàvia que els homes; i la feblesa de Déu és més forta que els homes.
26 Perquè veieu la vostra vocació, germans, com no es diuen molts savis segons la carn, ni molts poderosos, ni molts nobles:
27 Però Déu ha escollit les coses insensates del món per confondre els savis; i Déu ha escollit les coses febles del món per confondre les coses poderoses;
28 I les coses viles del món i les que són menyspreades, Déu ha escollit, sí, i les que no ho són, per destruir les que són:
29 perquè cap carn s'hagi de gloriar davant seu.
30 Però d'ell sou en Crist Jesús, que per Déu ens ha fet saviesa, justícia, santificació i redempció:
31 Que, tal com està escrit: Qui es gloria, que es glorifiqui en el Senyor.

CAPÍTOL 2

1 I jo, germans, quan vaig venir a vosaltres, no vaig venir amb excel·lència de paraula ni de saviesa, declarant-vos el testimoni de Déu.
2 Perquè vaig decidir no saber res entre vosaltres, excepte Jesucrist i ell crucificat.
3 I jo estava amb vosaltres amb debilitat, por i molt de tremolor.
4 I el meu discurs i la meva predicació no van ser amb paraules seductores de saviesa humana, sinó en demostració de l'Esperit i del poder:
5 Que la vostra fe no es mantingui en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.
6 No obstant això, parlem saviesa entre els qui són perfectes, però no la saviesa d'aquest món, ni la dels prínceps d'aquest món, que s'esgoten.
7 Però parlem de la saviesa de Déu en un misteri, la saviesa oculta, que Déu va ordenar davant del món per a la nostra glòria:
8 Cosa que cap dels prínceps d'aquest món no la coneixia, perquè si ho sabien, no haurien crucificat el Senyor de la glòria.
9 Però com està escrit: L'ull no ha vist, ni l'orella no ha sentit, ni han entrat en el cor de l'home, les coses que Déu ha preparat per als qui l'estimen.
10 Però Déu ens les ha revelat mitjançant el seu Esperit, perquè l'Esperit investiga totes les coses, sí, les coses profundes de Déu.
11 Perquè, quin home sap les coses de l'home, sinó l'esperit de l'home que hi ha en ell? així mateix, ningú no coneix les coses de Déu, sinó l'Esperit de Déu.
12 Ara bé, no hem rebut l'esperit del món, sinó l'esperit que és de Déu; perquè puguem conèixer les coses que Déu ens ha donat gratuïtament.
13 Les quals també parlem, no amb les paraules que ensenya la saviesa humana, sinó les que ensenya l'Esperit Sant; comparant coses espirituals amb espirituals.
14 Però l'home natural no rep les coses de l'Esperit de Déu, perquè són una bogeria per a ell, i ell no les pot conèixer, perquè es discerneixen espiritualment.
15 Però el qui és espiritual jutja totes les coses, però ell mateix no és jutjat per ningú.
16 Perquè qui ha conegut la ment del Senyor perquè l'instrueixi? Però tenim la ment de Crist.

CAPÍTOL 3

1 I jo, germans, no us podria parlar com a espirituals, sinó com a carnals, com a nens en Crist.
2 Us he alimentat amb llet, i no amb carn, perquè fins ara no ho podríeu suportar, ni ara ho podeu fer.
3 Perquè encara sou carnals; perquè mentre hi ha entre vosaltres enveja, baralles i divisions, no sou carnals i camineu com els homes?
4 Perquè mentre algú diu: Jo sóc de Pau; i un altre, jo sóc d'Apol·los; no sou carnals?
5 Qui és, doncs, Pau, i qui és Apol·lo, sinó els ministres pels quals heu cregut, tal com el Senyor va donar a cadascú?
6 He plantat, Apol·lo ha regat; però Déu va donar l'augment.
7 Així, doncs, ni el que planta res, ni el que rega; sinó Déu que dóna l'augment.
8 Ara bé, el qui planta i el qui rega són un, i cadascú rebrà la seva pròpia recompensa segons el seu propi treball.
9 Perquè som treballadors juntament amb Déu: vosaltres sou el conreu de Déu, sou l'edifici de Déu.
10 Segons la gràcia de Déu que m'ha estat donada, com a savi mestre d'obres, he posat els fonaments, i un altre hi edifica. Però que cadascú tingui cura de com construeix sobre això.
11 Perquè ningú no pot posar un altre fonament que el que està posat, que és Jesucrist.
12 Ara bé, si algú construeix sobre aquest fonament or, plata, pedres precioses, fusta, fenc, rostoll;
13 L'obra de cadascú es manifestarà, perquè el dia la declararà, perquè serà revelada pel foc; i el foc provarà l'obra de cadascú de quina mena és.
14 Si es manté l'obra d'algú que ha construït sobre ella, rebrà una recompensa.
15 Si l'obra d'algú és cremada, patirà pèrdua; però ell mateix serà salvat; tanmateix com pel foc.
16 No sabeu que sou el temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres?
17 Si algú contamina el temple de Déu, Déu el destruirà; perquè el temple de Déu és sant, el qual sou vosaltres.
18 Que ningú s'enganyi a si mateix. Si algú d'entre vosaltres sembla savi en aquest món, que esdevingui un ximple, perquè sigui savi.
19 Perquè la saviesa d'aquest món és una bogeria per a Déu. Perquè està escrit: Pren els savis amb la seva pròpia astucia.
20 I de nou: El Senyor sap que els pensaments dels savis són vans.
21 Per tant, que ningú es glorifiqui en els homes. Perquè totes les coses són teves;
22 Ja sigui Pau, o Apol·los, o Cefas, o el món, o la vida, o la mort, o les coses presents o les futures; tots són teus;
23 I vosaltres sou de Crist; i Crist és de Déu.

CAPÍTOL 4

1 Que un home ens consideri així com als ministres de Crist i administradors dels misteris de Déu.
2 A més, es demana als administradors que un home sigui considerat fidel.
3 Però amb mi és molt poca cosa que sigui jutjat per vosaltres o pel judici d'un home: sí, no em jutjo a mi mateix.
4 Perquè no sé res per mi mateix; però no estic justificat per això, però el que em jutja és el Senyor.
5 Per tant, no jutgeu res abans del temps, fins que vingui el Senyor, que traurà a la llum les coses ocultes de les tenebres i manifestarà els consells dels cors: i llavors tothom tindrà lloança de Déu.
6 I aquestes coses, germans, les he traslladat en una figura a mi i a Apol·lo per amor vostre; perquè aprengueu en nosaltres a no pensar en els homes per sobre del que està escrit, perquè ningú de vosaltres s'enfati l'un contra l'altre.
7 Perquè qui et fa diferenciar d'un altre? i què tens que no hagis rebut? ara si el vas rebre, per què et glories, com si no l'haguessis rebut?
8 Ara sou plens, ara sou rics, heu regnat com a reis sense nosaltres;
9 Perquè crec que Déu ens ha exposat els darrers, els apòstols, com estava destinat a la mort, perquè hem estat fets un espectacle al món, als àngels i als homes.
10 Nosaltres som insensats per amor de Crist, però vosaltres sou savis en Crist; nosaltres som febles, però vosaltres sou forts; sou honorables, però nosaltres som menyspreats.
11 Fins a l'actualitat tenim fam i set, i estem nus, som copejats i no tenim un lloc segur;
12 I treballem, treballant amb les nostres pròpies mans: insultats, beneïm; sent perseguits, ho patim:
13 En ser difamats, preguem: som fets com la brutícia del món i som l'excrement de totes les coses fins avui.
14 No escric aquestes coses per avergonyir-vos, sinó que us adverteixo com els meus fills estimats.
15 Perquè encara que tingueu deu mil mestres en Crist, però no teniu molts pares, perquè en Crist Jesús us he engendrat per mitjà de l'evangeli.
16 Per això us demano que sigueu meus seguidors.
17 Per això us he enviat Timoteu, que és el meu fill estimat i fidel en el Senyor, que us farà recordar els meus camins que són en Crist, tal com ensenyo a tot arreu a cada església.
18 Ara alguns estan inflats, com si no volgués venir a vosaltres.
19 Però aviat vindré a vosaltres, si el Senyor vol, i coneixerà, no la paraula dels que s'enfaden, sinó el poder.
20 Perquè el Regne de Déu no és en paraula, sinó en poder.
21 Què voleu? Vindré a vosaltres amb vara, o amb amor i amb esperit de mansuïtat?

CAPÍTOL 5

1 Sovint s'informa que hi ha fornicació entre vosaltres, i una fornicació que no s'anomena ni tan sols entre els gentils, perquè algú tingui la dona del seu pare.
2 I esteu inflats, i no us heu plorat, perquè el qui ha fet aquesta acció sigui tret d'entre vosaltres.
3 Perquè jo, en veritat, com absent de cos, però present en esperit, ja he jutjat, com si fos present, sobre aquell que ha fet aquesta acció,
4 En nom del nostre Senyor Jesucrist, quan estigueu reunits, i el meu esperit, amb el poder de nostre Senyor Jesucrist,
5 Lliurar un tal a Satanàs per a la destrucció de la carn, perquè l'esperit es salvi el dia del Senyor Jesús.
6 La teva glòria no és bona. No sabeu que una mica de llevat lleva tot el terròs?

7 Netegeu, doncs, el llevat vell, perquè sigueu un terròs nou, com sou àzim. Perquè fins i tot Crist, la nostra Pasqua, és sacrificat per nosaltres:
8 Per tant, celebrem la festa, no amb llevat antic, ni amb llevat de malícia i maldat; però amb el pa àzim de la sinceritat i la veritat.
9 Us vaig escriure en una epístola per no estar amb fornicadors:
10 Tanmateix, no del tot amb els fornicadors d'aquest món, ni amb els cobedors, ni els extorsionadors, ni amb els idòlatres; perquè llavors haureu de sortir del món.
11 Però ara us he escrit que no feu companyia, si algú que es diu germà és fornicador, o avar, o idòlatra, o maltractador, o borratxo o estorsionador; amb tal no per no menjar.
12 Perquè, què he de fer per jutjar també els que són fora? no jutgeu els que hi ha dins?
13 Però els qui són sense Déu jutgen. Per tant, allunyeu d'entre vosaltres aquest malvat.

CAPÍTOL 6

1 S'atreveix algú de vosaltres, que té un afer contra un altre, a presentar la llei davant els injustos i no davant els sants?
2 No sabeu que els sants jutjaran el món? i si el món és jutjat per vosaltres, sou indignes de jutjar les coses més petites?
3 No sabeu que jutjarem els àngels? quantes coses més pertanyen a aquesta vida?
4 Si, doncs, teniu judicis sobre coses relacionades amb aquesta vida, poseu-los perquè jutgin els menys estimats a l'església.
5 Parlo a la teva vergonya. És així que no hi ha cap home savi entre vosaltres? no, no algú que pugui jutjar entre els seus germans?
6 Però el germà s'entén amb el germà, i això davant els infidels.
7 Ara, doncs, hi ha una falta total entre vosaltres, perquè aneu a la justícia els uns amb els altres. Per què no us preneu més aviat malament? per què no us deixeu més aviat estafar?
8 No, vosaltres feu el mal, i defraudéu, i això els vostres germans.
9 ¿No sabeu que els injustos no heretaran el Regne de Déu? No us enganyeu: ni fornicadors, ni idòlatres, ni adúlters, ni efeminats, ni maltractadors d'ells mateixos amb la humanitat,
10 Ni els lladres, ni els cobedors, ni els borratxos, ni els insultants, ni els extorsionadors, heretaran el regne de Déu.
11 I aquests ereu alguns de vosaltres; però vosaltres sou rentats, però sou santificats, però sou justificats en el nom del Senyor Jesús i per l'Esperit del nostre Déu.
12 Totes les coses em són lícites, però no totes les coses són convenients: totes les coses em són lícites, però no em posaré sota el poder de ningú.
13 Carns per a la panxa, i la panxa per carns, però Déu els destruirà tant a ella com a ells. Ara el cos no és per a la fornicació, sinó per al Senyor; i el Senyor pel cos.
14 I Déu ha ressuscitat el Senyor, i també ens ressuscitarà amb el seu propi poder.
15 No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? Prendré, doncs, els membres de Crist i els convertiré en membres d'una prostituta? Déu n'hi do.
16 Què? No sabeu que el que s'uneix a una prostituta és un sol cos? perquè dos, diu, seran una sola carn.
17 Però el que s'uneix al Senyor és un sol esperit.
18 Fugir de la fornicació. Tot pecat que comet un home és fora del cos; però el qui comet fornicació peca contra el seu propi cos.
19 Què? No sabeu que el vostre cos és el temple de l'Esperit Sant que hi ha en vosaltres, que teniu de Déu, i que no sou propis?
20 Perquè sou comprats amb un preu; per tant, glorificau Déu en el vostre cos i en el vostre esperit, que són de Déu.

CAPÍTOL 7

1 Ara, pel que fa a les coses de les quals m'heu escrit: És bo que un home no toqui cap dona.
2 No obstant això, per evitar la fornicació, que cada home tingui la seva pròpia dona, i que cada dona tingui el seu propi marit.
3 Que el marit doni a la dona la benevolença deguda, i també la dona amb el marit.
4 La dona no té el poder del seu propi cos, sinó el marit; i també el marit no té el poder del seu propi cos, sinó la dona.
5 No us defrauïu els uns als altres, tret que sigui amb consentiment durant un temps, perquè us dediqueu al dejuni i a l'oració; i torneu a reunir-vos, perquè Satanàs no us tempti per la vostra incontinència.
6 Però això ho dic per permís, i no per manament.
7 Perquè voldria que tots els homes fossin igual que jo mateix. Però cada home té el seu propi do de Déu, un d'aquesta manera i un altre després d'aquesta.
8 Per tant, dic als solters i a les vídues: Els és bo que es mantinguin igual que jo.
9 Però si no poden contenir, que es casin, perquè és millor casar-se que cremar-se.
10 I als casats els ordeno, però no jo, sinó el Senyor: que la dona no s'allunyi del seu marit:
11 Però si ella se'n va, que es quedi soltera o que es reconcilii amb el seu marit, i que el marit no renunciï a la seva dona.
12 Però a la resta dic jo, no el Senyor: si algun germà té una dona que no creu, i ella vol habitar amb ell, que no la repudi.
13 I la dona que té un marit que no creu, i si vol habitar amb ella, que no el deixi.
14 Perquè el marit no creient és santificat per la dona, i l'esposa no creient és santificada pel marit; sinó els vostres fills estarien impurs; però ara són sants.
15 Però si el no creient se'n va, que se'n vagi. Un germà o una germana no estan sotmesos a esclavitud en aquests casos, però Déu ens ha cridat a la pau.
16 Perquè què saps, oh dona, si salvaràs el teu marit? o com saps, home, si salvaràs la teva dona?
17 Però tal com Déu ha repartit a cadascú, com el Senyor ha cridat a tothom, que camini. I així ho ordeno a totes les esglésies.
18 Es diu algú circumcidat? que no es torni incircumcis. Algú és anomenat incircumcisió? que no es circumcida.

19 La circumcisió no és res, i la incircumcisió no és res,
sinó guardar els manaments de Déu.
20 Que cadascú es mantingui en la mateixa vocació en què
va ser cridat.
21 Et diuen ser servent? no us preocupeu: però si us
permeten ser lliures, feu-ne servir més aviat.
22 Perquè el que és cridat en el Senyor, essent un servent,
és l'home lliure del Senyor; de la mateixa manera, el que és
cridat, essent lliure, és servent de Crist.
23 Sou comprats amb un preu; no sigueu servidors dels
homes.
24 Germans, que cada home, en el qual és cridat, hi
romangui amb Déu.
25 Ara, pel que fa a les verges, no tinc cap manament del
Senyor, però dono el meu judici, com una persona que ha
obtingut misericòrdia del Senyor per ser fidel.
26 Suposo, doncs, que això és bo per a l'angoixa actual, dic
que és bo per a un home que ho sigui.
27 Estàs lligat a una dona? busqueu no perdre's. Estàs
deslligat d'una dona? no busquis dona.
28 Però si et cases, no has pecat; i si una verge es casa, no
ha pecat. No obstant això, aquests tindran problemes en la
carn, però jo us estalvio.
29 Però això dic, germans, el temps és curt: queda que els
dos que tenen esposes siguin com si no en tinguessin;
30 I els que ploren, com si no plorissin; i els que s'alegren,
com si no s'alegren; i els que compren, com si no
tinguessin;
31 I els que fan servir aquest món, com no abusant-ne,
perquè la moda d'aquest món passa.
32 Però us voldria sense cura. El solter té cura de les coses
que pertanyen al Senyor, com pot agradar al Senyor:
33 Però el casat té cura de les coses del món, de com pot
agradar a la seva dona.
34 També hi ha diferència entre una dona i una verge. La
dona soltera té cura de les coses del Senyor, perquè sigui
santa tant en cos com en esperit; però la casada es preocupa
de les coses del món, com pot agradar al seu marit.
35 I això us dic pel vostre benefici; no perquè us llença un
llaç, sinó per allò que és bonic, i perquè escolteu el Senyor
sense distraccions.
36 Però si algú creu que es porta malament amb la seva
verge, si ella passa la flor de la seva edat i ho necessita, que
faci el que vulgui, no peca: que es casin.
37 No obstant això, qui es manté ferm en el seu cor, sense
necessitat, sinó que té poder sobre la seva pròpia voluntat i
ha decretat en el seu cor que mantindrà la seva verge, fa bé.
38 Llavors, el qui la dona en matrimoni fa bé; però qui no
la dona en matrimoni ho fa millor.
39 La dona està obligada per la llei mentre viu el seu marit;
però si el seu marit és mort, té llibertat per casar-se amb qui
vulgui; només en el Senyor.
40 Però és més feliç si roman així, segons el meu judici; i
també crec que tinc l'Esperit de Déu.

CAPÍTOL 8

1 Ara, pel que fa a les coses oferts als ídols, sabem que tots
tenim coneixement. El coneixement infla, però la caritat
edifica.
2 I si algú creu que sap alguna cosa, encara no sap res com
hauria de saber-ho.
3 Però si algú estima Déu, el mateix se sap d'ell.
4 Per tant, pel que fa al menjar d'aquelles coses que
s'ofereixen en sacrifici als ídols, sabem que un ídol no és
res al món, i que no hi ha cap altre Déu que un sol.
5 Perquè encara que hi hagi qui s'anomenen déus, ja sigui
al cel o a la terra (com hi ha molts déus i molts senyors),
6 Però per a nosaltres només hi ha un Déu, el Pare, del qual
són totes les coses, i nosaltres en ell; i un sol Senyor
Jesucrist, pel qual són totes les coses, i nosaltres per ell.
7 No obstant això, no hi ha en tothom aquest coneixement;
perquè alguns amb consciència de l'ídol fins avui en
mengen com una cosa ofert a un ídol; i la seva consciència,
sent feble, està contaminada.
8 Però la carn no ens recomana a Déu; tampoc, si no
mengem, som pitjors.
9 Però tingueu cura que aquesta vostra llibertat es
converteixi de cap manera en un obstacle per als febles.
10 Perquè si algú et veu, que té coneixement, assegut a
dinar al temple dels ídols, la consciència d'aquell que és
dèbil no s'anirà envalentonada per menjar les coses que
s'ofereixen als ídols;
11 I pel teu coneixement perirà el germà feble, per qui va
morir Crist?
12 Però quan pequeu així contra els germans i fereu la seva
consciència feble, pequeu contra Crist.
13 Per tant, si la carn fa ofendre el meu germà, no menjaré
carn mentre el món es mantingui, perquè no faci ofendre el
meu germà.

CAPÍTOL 9

1 No sóc apòstol? no sóc lliure? No he vist Jesucrist nostre
Senyor? no sou la meva obra en el Senyor?
2 Si no sóc apòstol per als altres, sens dubte ho sóc per a
vosaltres, perquè el segell del meu apostolat sou vosaltres
en el Senyor.
3 La meva resposta als qui m'examinen és aquesta:
4 No tenim poder per menjar i beure?
5 No tenim el poder de portar una germana, una dona, així
com altres apòstols, i com els germans del Senyor i Cefas?
6 O només jo i Bernabé, no tenim poder per deixar de
treballar?
7 Qui fa una guerra cada cop al seu càrrec? Qui planta una
vinya i no menja del seu fruit? o qui pastura un ramat i no
menja de la llet del ramat?
8 Dic aquestes coses com a home? o la llei no diu el mateix?
9 Perquè està escrit a la Llei de Moisès: No posaràs morrió
a la boca del bou que trepitja el gra. Déu té cura dels bous?
10 O ho diu del tot per amor nostre? Per a nosaltres, sens
dubte, això està escrit: que qui llaura llauri amb esperança;
i que el que trilla amb esperança sigui partícip de la seva
esperança.
11 Si us hem sembrat coses espirituals, és gran que collim
les vostres coses carnals?
12 Si altres són partícips d'aquest poder sobre vosaltres, no
ho som nosaltres? No obstant això, no hem utilitzat aquest
poder; però patiu-ho tot, per no impedir l'evangeli de Crist.
13 No sabeu que els qui ministran coses santes viuen de les
coses del temple? i els que esperen a l'altar són partícips de
l'altar?
14 Així mateix, el Senyor ha ordenat que els qui prediquen
l'evangeli visquin de l'evangeli.

15 Però no he fet servir cap d'aquestes coses, ni he escrit aquestes coses perquè se'm fessin així, perquè seria millor per a mi morir que ningú anul·li la meva glòria.
16 Perquè encara que prediqui l'evangeli, no tinc res de què gloriar-me, perquè la necessitat m'ha imposat; sí, ai de mi, si no predico l'evangeli!
17 Perquè si faig això de bon grat, tinc una recompensa;
18 Quina és, doncs, la meva recompensa? En veritat, quan predico l'evangeli, pugui fer l'evangeli de Crist sense cap càrrec, per no abusar del meu poder en l'evangeli.
19 Perquè, encara que estic lliure de tots els homes, m'he fet servir de tots per guanyar-ne més.
20 I per als jueus em vaig fer com un jueu, per guanyar-los; als que estan sota la llei, com sota la llei, perquè jo pugui guanyar els que estan sota la llei;
21 Als que no estan sense llei, com sense llei (no sent sense llei a Déu, sinó sota la llei a Crist), per tal de guanyar els qui estan sense llei.
22 Als febles em vaig fer com a feble, per poder guanyar els febles;
23 I això ho faig per amor de l'evangeli, per poder-ne participar amb vosaltres.
24 ¿No sabeu que els que corren en una carrera corren tots, però un rep el premi? Corre, doncs, que ho aconsegueixis.
25 I tot home que lluita pel domini és temperat en totes les coses. Ara ho fan per obtenir una corona corruptible; però nosaltres un incorruptible.
26 Així doncs corro, no amb tanta incertesa; així que lluito jo, no com qui bat l'aire:
27 Però em guardo sota el meu cos i el sotmet, perquè no sigui de cap manera que, quan hagi predicat als altres, jo mateix sigui un nàufrag.

CAPÍTOL 10

1 A més, germans, no voldria que ignoreu que tots els nostres pares estaven sota el núvol i tots van passar pel mar;
2 I tots foren batejats per Moisès al núvol i al mar;
3 I tots menjaven la mateixa carn espiritual;
4 I tots van beure la mateixa beguda espiritual, perquè bevien de la Roca espiritual que els seguia, i aquella Roca era Crist.
5 Però en molts d'ells Déu no es va agradar bé, perquè van ser enderrocats al desert.
6 Ara bé, aquestes coses eren els nostres exemples, per tal de no desitjar coses dolentes, com ells també desitjaven.
7 No sigueu idòlatres, com alguns d'ells; com està escrit: El poble es va asseure a menjar i beure, i es va aixecar per jugar.
8 Tampoc fornicam, com alguns d'ells van cometre, i van caure en un sol dia vint-i-tres mil.
9 Tampoc provem Crist, com alguns d'ells també van temptar, i van ser destruïts per serps.
10 Ni murmureu, com alguns d'ells també van murmurar, i van ser destruïts pel destructor.
11 Ara bé, totes aquestes coses els van succeir com a exemple, i estan escrites per amonestar-nos, sobre els quals han arribat la fi del món.
12 Per tant, que qui es cregui que està dret, vigili que no caigui.
13 No us ha pres cap temptació que no sigui comú a l'home; però Déu és fidel, que no permetrà que sigueu temptats més enllà del que podeu; però amb la temptació també trobareu un camí per escapar, perquè pugueu suportar-la.
14 Per això, estimats meus, fugiu de la idolatria.
15 Parlo com a savis; jutja el que et dic.
16 La copa de benedicció que beneïm, no és la comunió de la sang de Crist? El pa que partim, no és la comunió del cos de Crist?
17 Perquè som molts un sol pa i un sol cos, perquè tots som partícips d'aquest únic pa.
18 Mireu Israel segons la carn: no són els qui mengen dels sacrificis participants de l'altar?
19 Què dic doncs? que l'ídol és alguna cosa, o el que s'ofereix en sacrifici als ídols és alguna cosa?
20 Però jo dic que les coses que els gentils sacrifiquen, ho sacrifiquen als dimonis, i no a Déu; i no voldria que tingueu comunió amb els dimonis.
21 No podeu beure la copa del Senyor ni la copa dels dimonis: no podeu ser partícips de la taula del Senyor i de la taula dels dimonis.
22 Provoquem el Senyor a la gelosia? som més forts que ell?
23 Totes coses em són lícites, però tot no és convenient: tot em és lícit, però tot no edifica.
24 Que ningú busqui la seva, sinó la riquesa de cadascú.
25 Tot el que es ven a la caiguda, que mengeu sense fer cap pregunta per motiu de consciència:
26 Perquè del Senyor és la terra i la seva plenitud.
27 Si algun dels que no creuen us convida a una festa i esteu disposats a anar-hi; mengeu tot el que us posi davant, sense fer cap pregunta per raó de consciència.
28 Però si algú us diu: Això és ofert en sacrifici als ídols, no mengeu per causa del qui ho va mostrar ni per motiu de consciència, perquè del Senyor és la terra i la seva plenitud.
29 La consciència, dic, no la teva, sinó la de l'altre: perquè per què es jutja la meva llibertat per la consciència d'un altre?
30 Perquè si per gràcia en sóc partícip, per què se'm parla malament per allò pel qual dono gràcies?
31 Per tant, tant si mengeu com beveu, o feu qualsevol cosa, feu-ho tot per a la glòria de Déu.
32 No feu cap ofensa, ni als jueus, ni als gentils, ni a l'església de Déu:
33 Així com agrada a tots els homes en totes les coses, no buscant el meu propi benefici, sinó el benefici de molts, perquè siguin salvats.

CAPÍTOL 11

1 Sigueu seguidors meus, com jo també ho sóc de Crist.
2 Ara us lloo, germans, perquè us recordeu de mi en totes les coses i guardeu les ordenances tal com us les vaig donar.
3 Però vull que sapigueu que el cap de cada home és Crist; i el cap de la dona és l'home; i el cap de Crist és Déu.
4 Tot home que prega o profetitza, amb el cap cobert, deshonra el seu cap.
5 Però tota dona que prega o profetitza amb el cap descobert, deshonra el seu cap, perquè tot això és com si estigués afaitada.
6 Perquè si la dona no està coberta, que també sigui esquilada; però si és una vergonya que una dona es rapi o es rapi, que es cobreixi.

7 Perquè un home no s'ha de cobrir el cap, perquè és imatge i glòria de Déu; però la dona és la glòria de l'home.
8 Perquè l'home no és de la dona; sinó la dona de l'home.
9 L'home tampoc no va ser creat per a la dona; però la dona per l'home.
10 Per això la dona ha de tenir poder sobre el seu cap a causa dels àngels.
11 Tanmateix, ni l'home sense la dona, ni la dona sense l'home, en el Senyor.
12 Perquè com la dona és de l'home, així també l'home és de la dona; però totes les coses de Déu.
13 Jutgeu en vosaltres mateixos: és bo que una dona pregui Déu descoberta?
14 No us ensenya ni tan sols la mateixa naturalesa que si un home té els cabells llargs, és una vergonya?
15 Però si una dona té els cabells llargs, és una glòria per a ella, perquè els seus cabells se li donen com a coberta.
16 Però si algú sembla discutir, no tenim aquest costum, ni les esglésies de Déu.
17 Ara bé, en això que us declaro, no us lloo, que no us reuniu per a millor, sinó per a pitjor.
18 Perquè en primer lloc, quan us reuniu a l'església, escolto que hi ha divisions entre vosaltres; i en part m'ho crec.
19 Perquè també cal que hi hagi heretgies entre vosaltres, perquè els que són aprovats es manifestin entre vosaltres.
20 Per tant, quan us reuniu en un sol lloc, això no és menjar el sopar del Senyor.
21 Perquè en menjar, cadascú pren el seu propi sopar abans que l'altre; i un té gana i un altre està borratxo.
22 Què? No teniu cases per menjar i beure? o menyspreeu l'església de Déu i feu vergonya als qui no en tenen? Què et diré? us lloaré en això? No et lloo.
23 Perquè jo he rebut del Senyor allò que també us he lliurat, que el Senyor Jesús la mateixa nit en què va ser traït va prendre pa:
24 I després d'haver donat gràcies, el va trencar i va dir: Preneu, mengeu: aquest és el meu cos, que us ha trencat; feu-ho en memòria de mi.
25 De la mateixa manera, després d'haver sopat, va prendre la copa, dient: Aquesta copa és el nou testament de la meva sang;
26 Perquè cada cop que mengeu aquest pa i beveu aquesta copa, anuncieu la mort del Senyor fins que vingui.
27 Per tant, qui mengi aquest pa i begui aquesta copa del Senyor, indignament, serà culpable del cos i la sang del Senyor.
28 Però que un home s'examini a si mateix, i així mengi d'aquell pa i begui d'aquesta copa.
29 Perquè el qui menja i beu indignament, menja i beu la condemna a si mateix, sense discernir el cos del Senyor.
30 Per això molts són febles i malalts entre vosaltres, i molts dormen.
31 Perquè si volguéssim jutjar-nos a nosaltres mateixos, no serem jutjats.
32 Però quan som jutjats, som castigats pel Senyor, perquè no siguem condemnats amb el món.
33 Per això, germans meus, quan us reuniu per menjar, espereu-vos els uns als altres.
34 I si algú té gana, que mengi a casa; que no us junteu a la condemna. I la resta ho posaré en ordre quan vingui.

CAPÍTOL 12

1 Pel que fa als dons espirituals, germans, no vull que ignoreu.
2 Ja sabeu que sou gentils, portats a aquests ídols muts, tal com us van conduir.
3 Per això us dono a entendre que ningú que parla per l'Esperit de Déu diu Jesús maleït, i que ningú no pot dir que Jesús és el Senyor sinó per l'Esperit Sant.
4 Ara bé, hi ha diversitat de dons, però el mateix Esperit.
5 I hi ha diferències d'administracions, però el mateix Senyor.
6 I hi ha diversitat d'operacions, però és el mateix Déu que ho fa tot en tots.
7 Però la manifestació de l'Esperit és donada a cadascú perquè sigui profitós.
8 Perquè a un és donat per l'Esperit la paraula de saviesa; a un altre la paraula de coneixement pel mateix Esperit;
9 A un altre fe pel mateix Esperit; a un altre els dons de la curació pel mateix Esperit;
10 A un altre l'obra de miracles; a una altra profecia; a un altre discernidor dels esperits; a un altre diversos tipus de llengües; a un altre la interpretació de les llengües:
11 Però tot això obra el mateix Esperit, repartint a cadascú per separat com vol.
12 Perquè com el cos és un i té molts membres, i tots els membres d'aquest cos, sent molts, són un sol cos, així també és Crist.
13 Perquè per un sol Esperit som tots batejats en un sol cos, ja siguin jueus o gentils, si siguem esclaus o lliures; i tots han estat fets beure d'un sol Esperit.
14 Perquè el cos no és un membre, sinó molts.
15 Si el peu diu: Perquè no sóc la mà, no sóc del cos; no és doncs del cos?
16 I si l'orella diu: Perquè no sóc l'ull, no sóc del cos; no és doncs del cos?
17 Si tot el cos fos un ull, on estaria l'oïda? Si el conjunt fos escoltant, on era l'olor?
18 Però ara Déu ha posat els membres a cadascun d'ells en el cos, com li ha volgut.
19 I si tots fossin un sol membre, on era el cos?
20 Però ara són molts membres, però un sol cos.
21 I l'ull no pot dir a la mà: No tinc necessitat de tu; ni tampoc el cap als peus: No tinc necessitat de tu.
22 Més encara, els membres del cos, que semblen més febles, són necessaris:
23 I els membres del cos, que creiem que són menys honorables, els hi concedim més honor; i les nostres parts desagradables tenen una bellesa més abundant.
24 Perquè les nostres parts belles no en tenen necessitat, però Déu ha temperat el cos, després d'haver donat més honor a la part que mancava.
25 Que no hi hagi cisma en el cos; sinó que els membres han de tenir la mateixa cura els uns pels altres.
26 I si un membre pateix, tots els membres pateixen amb ell; o un membre sigui honrat, tots els membres s'alegren amb això.
27 Ara vosaltres sou el cos de Crist, i els membres en particular.
28 I Déu n'ha posat alguns a l'església, primer apòstols, segon profetes, tercer mestres, després miracles, després dons de curacions, ajuts, governs, diversitat de llengües.

29 Tots són apòstols? tots són profetes? tots són professors? tots són obradors de miracles?
30 Tens tots els dons de la curació? tots parlen en llengües? interpreten tots?
31 Però desitgeu els millors dons, però us mostro un camí més excel·lent.

CAPÍTOL 13

1 Encara que parli les llengües dels homes i dels àngels, i no tingui caritat, sóc com un bronze que sona o un címbal que sona.
2 I encara que tinc el do de la profecia, i entenc tots els misteris i tot el coneixement; i encara que tinc tota la fe, per poder treure muntanyes, i no tinc caritat, no sóc res.
3 I encara que dono tots els meus béns per alimentar els pobres, i encara que dono el meu cos per ser cremat, i no tinc caritat, no em serveix de res.
4 La caritat suporta llargament i és amable; la caritat no enveja; la caritat no es gloria, no s'enfada,
5 No es comporta de manera indecent, no busca el seu, no s'irrita fàcilment, no pensa cap mal;
6 No s'alegra de la iniquitat, sinó que s'alegra de la veritat;
7 Tot ho suporta, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.
8 La caritat no falla mai; però si hi ha profecies, fallaran; tant si hi ha llengües, cessaran; si hi ha coneixement, desapareixerà.
9 Perquè coneixem en part, i profetitzem en part.
10 Però quan arribi allò que és perfecte, llavors allò que és en part serà eliminat.
11 Quan era nen, parlava com un nen, entenia com un nen, pensava com un nen, però quan em vaig fer home, vaig deixar les coses infantils.
12 Perquè ara veiem a través d'un vidre, fosc; però després cara a cara: ara ho sé en part; però aleshores sabré com també sóc conegut.
13 I ara romanen la fe, l'esperança, la caritat, aquests tres; però el més gran d'aquests és la caritat.

CAPÍTOL 14

1 Seguiu la caritat i desitgeu els dons espirituals, sinó que profetitzeu.
2 Perquè el qui parla en una llengua desconeguda no parla als homes, sinó a Déu, perquè ningú l'entén; però en l'esperit parla misteris.
3 Però el qui profetitza parla als homes per edificar, exhortar i consolar.
4 Qui parla en llengua desconeguda s'edifica a si mateix; però el qui profetitza edifica l'església.
5 M'agradaria que tots parleu en llengües, sinó més aviat que profetitzeu; perquè més gran és el qui profetitza que el que parla en llengües, si no n'interpreta, perquè l'església rebi l'edificació.
6 Ara, germans, si vinc a vosaltres parlant en llengües, de què us serviré, si no us parli per revelació, o per coneixement, o per profetització o per doctrina?
7 I fins i tot les coses sense vida que donen so, ja siguin flautes o arpa, si no fan distinció en els sons, com es sabrà què és el que es toca?
8 Perquè si la trompeta fa un so incert, qui es prepararà per a la batalla?
9 De la mateixa manera vosaltres, si no pronuncieu per la llengua paraules fàcils d'entendre, com es sabrà el que es diu? perquè parlareu a l'aire.
10 Hi ha, potser, tantes classes de veus al món, i cap d'elles no té significació.
11 Per tant, si no conec el significat de la veu, seré un bàrbar per al qui parla, i el qui parla serà per a mi un bàrbar.
12 Així mateix, vosaltres, com que sou celosos dels dons espirituals, busqueu que us supereu en l'edificació de l'església.
13 Per tant, que el qui parla en una llengua desconeguda pregui perquè interpreti.
14 Perquè si prego en una llengua desconeguda, el meu esperit prega, però el meu enteniment és infructuós.
15 Què és llavors? Pregaré amb l'esperit, i també ho pregaré amb l'enteniment: cantaré amb l'esperit, i també amb l'enteniment.
16 En cas contrari, quan beneeixis amb l'esperit, com dirà el que ocupa l'habitació dels ignorants Amén en la teva donació de gràcies, ja que no entén el que dius?
17 Perquè, en veritat, dones bé gràcies, però l'altre no és edificat.
18 Dono gràcies al meu Déu, parlo en llengües més que tots vosaltres:
19 Però, a l'església, prefereixo dir cinc paraules amb el meu enteniment, per ensenyar també als altres amb la meva veu, que deu mil paraules en una llengua desconeguda.
20 Germans, no sigueu nens en intel·ligència; però amb malícia sigueu fills, però en intel·ligència sigueu homes.
21 A la llei està escrit: Amb homes d'altres llengües i altres llavis parlaré a aquest poble; i no obstant això, no m'escoltaran, diu el Senyor.
22 Per tant, les llengües són un senyal no per als qui creuen, sinó per als qui no creuen; però profetitzar no serveix per als qui no creuen, sinó per als qui creuen.
23 Si, doncs, tota l'església s'ajunta en un sol lloc, i tots parlen en llengües, i hi entren els incultes o els incrédulos, no diran que sou bojos?
24 Però si tots profetitzen, i entra algú que no creu, o un incult, està convençut de tots, és jutjat per tots:
25 I així es manifesten els secrets del seu cor; i així, caient a terra, adorarà Déu i dirà que Déu és en vosaltres de veritat.
26 Com és, doncs, germans? quan us reuniu, cadascú de vosaltres té un salm, té una doctrina, té una llengua, té una revelació, té una interpretació. Que es faci tot per edificar.
27 Si algú parla en llengua desconeguda, que sigui de dos, o com a màxim de tres, i això per descomptat; i que un interpreti.
28 Però si no hi ha intèrpret, que calli a l'església; i que parli a si mateix i a Déu.
29 Que els profetes parlin dos o tres, i que l'altre jutgi.
30 Si alguna cosa es revela a un altre que està assegut, que el primer calli.
31 Perquè tots podeu profetitzar un per un, perquè tots aprenguin i tots siguin consolats.
32 I els esperits dels profetes estan subjectes als profetes.
33 Perquè Déu no és l'autor de la confusió, sinó de la pau, com en totes les esglésies dels sants.
34 Que les vostres dones callin a les esglésies, perquè no els és permès parlar; però se'ls mana que estiguin sota obediència, com també diu la llei.

35 I si volen aprendre alguna cosa, que preguntin als seus marits a casa, perquè és una vergonya que les dones parlin a l'església.
36 Què? ha sortit la paraula de Déu de tu? o només us ha arribat?
37 Si algú es considera profeta o espiritual, que reconegui que les coses que us escric són manaments del Senyor.
38 Però si algú és ignorant, que sigui ignorant.
39 Per això, germans, desitgeu profetitzar i no prohibeu parlar en llengües.
40 Que es faci tot amb dignitat i ordre.

CAPÍTOL 15

1 A més, germans, us declaro l'evangeli que us vaig predicar, que també heu rebut i en el qual esteu dempeus;
2 Per la qual també sou salvats, si guardeu en memòria el que us vaig predicar, si no heu cregut en va.
3 Perquè us he donat abans de tot allò que també vaig rebre, com que Crist va morir pels nostres pecats segons les Escriptures;
4 I que va ser enterrat i que va ressuscitar el tercer dia, segons les Escriptures:
5 I que fou vist a Cefas, després als dotze:
6 Després d'això, es va veure entre més de cinc-cents germans alhora; dels quals la major part romanen fins al present, però alguns s'han quedat adormits.
7 Després d'això, Jaume el va veure; després de tots els apòstols.
8 I, finalment, també se'l va veure a mi, com a un nascut fora del temps.
9 Perquè jo sóc el més petit dels apòstols, que no sóc digne de ser anomenat apòstol, perquè vaig perseguir l'Església de Déu.
10 Però per la gràcia de Déu sóc el que sóc; i la seva gràcia que em va ser concedida no va ser en va; però vaig treballar més que tots ells; però no jo, sinó la gràcia de Déu que estava amb mi.
11 Per tant, tant si fos jo com ells, així prediquem, i així heu cregut.
12 Ara bé, si es predica Crist que va ressuscitar d'entre els morts, com diuen alguns entre vosaltres que no hi ha resurrecció dels morts?
13 Però si no hi ha resurrecció dels morts, llavors Crist no ha ressuscitat;
14 I si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és vana, i també la vostra fe.
15 Sí, i ens trobem com a falsos testimonis de Déu; perquè hem donat testimoni de Déu que va ressuscitar Crist, a qui no va ressuscitar, si és que els morts no ressuscitaran.
16 Perquè si els morts no ressuscitan, llavors Crist no ha ressuscitat:
17 I si Crist no ha ressuscitat, la vostra fe és vana; encara esteu en els vostres pecats.
18 Llavors també els qui s'han adormit en Crist, periren.
19 Si només en aquesta vida tenim esperança en Crist, som els més miserables de tots els homes.
20 Però ara Crist ha ressuscitat d'entre els morts i s'ha convertit en la primicia dels qui dormien.
21 Perquè com que per un home va venir la mort, per un home també va venir la resurrecció dels morts.
22 Perquè com tots moren en Adam, així en Crist tots seran reviscats.
23 Però cadascú segons el seu ordre: Crist, les primicies; després els que són de Crist a la seva vinguda.
24 Aleshores arribarà la fi, quan hagi lliurat el regne a Déu, el Pare; quan hagi derrocat tota regla, tota autoritat i poder.
25 Perquè ha de regnar, fins que hagi posat tots els enemics sota els seus peus.
26 L'últim enemic que serà destruït és la mort.
27 Perquè tot ho ha posat sota els seus peus. Però quan diu que totes les coses són sotmeses a ell, és evident que ell és excepte, que li va sotmetre totes les coses.
28 I quan totes les coses li siguin sotmeses, aleshores també el Fill mateix se sotmetrà a aquell que li sotmet totes les coses, perquè Déu sigui tot en tots.
29 Si no, què faran els batejats pels morts, si els morts no ressuscitan? per què són llavors batejats pels morts?
30 I per què estem en perill cada hora?
31 Jo protesto per la vostra alegria que tinc en Jesucrist, Senyor nostre, que moro cada dia.
32 Si a la manera dels homes he lluitat contra les bèsties a Efes, què m'avantatge si els morts no ressuscitan? mengem i bevem; perquè demà morirem.
33 No us enganyeu: les males comunicacions corrompeixen les bones maneres.
34 Desperteu-vos a la justícia i no pequins; perquè alguns no tenen coneixement de Déu: ho dic per a la vostra vergonya.
35 Però algun dirà: Com ressuscitan els morts? i amb quin cos vénen?
36 Insensat, allò que sembres no es viu, si no mor:
37 I el que sembres, no sembres el cos que serà, sinó gra nu, pot ser de blat o d'algun altre gra:
38 Però Déu li dóna un cos com li ha volgut, i a cada llavor el seu propi cos.
39 No tota carn és la mateixa carn, però hi ha una carn d'home, una altra carn de bèsties, una altra de peixos i una altra d'ocells.
40 També hi ha cossos celestes i cossos terrestres, però una és la glòria dels celestials i una altra la glòria dels terrestres.
41 Hi ha una glòria del sol, una altra de la lluna i una altra de la glòria dels estels, perquè una estrella es diferencia d'una altra en glòria.
42 Així també és la resurrecció dels morts. És sembrat en corrupció; s'aixeca en la incorrupció:
43 És sembrat en deshonor; ressuscita en glòria: és sembrat en feblesa; s'eleva al poder:
44 Es sembra un cos natural; s'eleva un cos espiritual. Hi ha un cos natural, i hi ha un cos espiritual.
45 I així està escrit: El primer home Adam es va fer una ànima viva; l'últim Adam es va convertir en un esperit vivificant.
46 No obstant això, no va ser primer allò que és espiritual, sinó allò que és natural; i després allò que és espiritual.
47 El primer home és de la terra, terrenal; el segon home és el Senyor del cel.
48 Com és el terrenal, tals són també els que són terrenals; i com és el celestial, tals són també els que són celestials.
49 I com hem portat la imatge del terrenal, també portarem la imatge del celestial.

50 Ara dic això, germans, que la carn i la sang no poden heretar el regne de Déu; ni la corrupció hereta la incorrupció.
51 Heus aquí, us mostro un misteri; No tots dormirem, però tots serem canviats,
52 En un moment, en un obrir i tancar d'ulls, a l'última trompeta: perquè sonarà la trompeta, i els morts ressuscitaran incorruptibles, i serem transformats.
53 Perquè aquest corruptible ha de vestir-se d'incorrupció, i aquest mortal ha de vestir-se d'immortalitat.
54 Així, quan aquest corruptible s'hagi vestit d'incorrupció, i aquest mortal s'hagi vestit d'immortalitat, aleshores es complirà la dita que està escrita: La mort s'ha engolit en la victòria.
55 Oh mort, on és el teu agulló? Oh sepulcre, on és la teva victòria?
56 L'agulla de la mort és el pecat; i la força del pecat és la llei.
57 Però gràcies a Déu, que ens dóna la victòria per mitjà del nostre Senyor Jesucrist.
58 Per tant, els meus estimats germans, sigueu ferms, inamovibles, sempre abundants en l'obra del Senyor, ja que sabeu que el vostre treball no és en va en el Senyor.

CAPÍTOL 16

1 Ara, pel que fa a la recaptació per als sants, tal com he ordenat a les esglésies de Galàcia, també feu-ho vosaltres.
2 El primer dia de la setmana, que cadascú de vosaltres guardeu-lo al costat, tal com Déu l'ha fet prosperar, perquè no hi hagi reunions quan jo vingui.
3 I quan vingui, a qui aproveu per les vostres cartes, els enviaré perquè porti la vostra generositat a Jerusalem.
4 I si és convenient que jo també hi vagi, ells aniran amb mi.
5 Ara vindré a vosaltres quan hagi passat per Macedònia, perquè sí que passo per Macedònia.
6 I potser em quedaré, sí, i l'hivern amb vosaltres, perquè em porteu al meu viatge allà on vagi.
7 Perquè ara no et veurem pel camí; però confio quedar-me una estona amb tu, si el Senyor ho permet.
8 Però em quedaré a Efes fins a Pentecosta.
9 Perquè se m'ha obert una porta gran i eficaç, i hi ha molts adversaris.
10 Ara bé, si ve Timoteu, vetlleu perquè sigui amb vosaltres sense por, perquè ell fa l'obra del Senyor, com jo també.
11 Que ningú, doncs, el menyspreï, sinó que conduïu-lo en pau, perquè vingui a mi, perquè l'espero amb els germans.
12 Pel que fa al nostre germà Apol·lo, li vaig desitjar molt que vingués a vosaltres amb els germans; però vindrà quan tingui temps convenient.
13 Vigileu, estigueu ferms en la fe, deixeu-vos com els homes, sigueu forts.
14 Que totes les vostres coses es facin amb caritat.
15 Us ho suplico, germans (ja coneixeu la casa d'Estefanas, que són les primícies d'Acaia, i que s'han enganxat al ministeri dels sants)
16 Que us sotmeteu a aquests i a tots els que ens ajuden i treballen.
17 M'alegro de la vinguda d'Estefanas, Fortunat i Acaic, perquè el que et faltava t'han suministrat.
18 Perquè han refrescat el meu esperit i el vostre; per tant, reconeixeu els qui són així.
19 Les esglésies d'Àsia us saluden. Àquila i Priscila us saluden molt en el Senyor, amb l'església que hi ha a casa seva.
20 Tots els germans us saluden. Saludeu-vos els uns als altres amb un petó sant.
21 La salutació de mi Pau amb la meva pròpia mà.
22 Si algú no estima el Senyor Jesucrist, que sigui Anathema Maranatha.
23 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb vosaltres.
24 El meu amor sigui amb tots vosaltres en Crist Jesús. Amén. (La primera epístola als Corintis va ser escrita des de Filips per Estefanes i Fortunat i Acaic i Timoteu.)

2 Corintis

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu, i el nostre germà Timoteu, a l'església de Déu que és a Corint, amb tots els sants que hi ha a tota Acaia:
2 Gràcia i pau a vosaltres de part de Déu nostre Pare i del Senyor Jesucrist.
3 Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare de misericòrdia i Déu de tota consolació;
4 Qui ens consola en totes les nostres tribulacions, perquè puguem consolar els qui es troben en qualsevol problema, amb el consol amb què nosaltres mateixos som consolats de Déu.
5 Perquè com els sofriments de Crist abunden en nosaltres, així també abunda el nostre consol de Crist.
6 I tant si estem afligits, és per a la vostra consolació i salvació, que és efectiu en el suport dels mateixos sofriments que també patim; o si ens consol, és per a la vostra consolació i salvació.
7 I la nostra esperança en vosaltres és ferma, sabent que, com sou partícips dels sofriments, també ho sereu del consol.
8 Perquè no volem, germans, que ignoreu la nostra aflicció que ens va arribar a Àsia, que vam ser premuts desmesurats, per sobre de les forces, de tal manera que vam desesperar fins i tot la vida:
9 Però teníem la sentència de mort en nosaltres mateixos, perquè no confiéssim en nosaltres mateixos, sinó en Déu que ressuscita els morts:
10 Qui ens va alliberar d'una mort tan gran i ens allibera; en qui confiem que encara ens alliberarà;
11 Vosaltres també ajudeu plegats pregant per nosaltres, perquè el don que ens ha fet gràcies a moltes persones sigui agraït per molts en nom nostre.
12 Perquè la nostra alegria és aquest, el testimoni de la nostra consciència, que amb senzillesa i sinceritat santa, no amb saviesa carnal, sinó per gràcia de Déu, hem tingut la nostra conversa al món, i més abundantment amb vosaltres.
13 Perquè no us escrivim res més que el que llegiu o reconegueu; i confio que ho reconeixereu fins al final;
14 Com també ens heu reconegut en part, que som el vostre goig, així com vosaltres també sou nostre en el dia del Senyor Jesús.
15 I amb aquesta confiança m'havia proposat venir abans a vosaltres, perquè tinguéssiu un segon benefici;
16 I passar pel vostre costat a Macedònia, i tornar de Macedònia a vosaltres, i de vosaltres per ser portat pel meu camí cap a Judea.
17 Per tant, quan vaig pensar així, vaig fer servir la lleugeresa? o les coses que jo proposo, ho proposo segons la carn, que amb mi hi hagi un sí, i un no no?
18 Però com que Déu és veritat, la nostra paraula envers vosaltres no va ser sí i no.
19 Perquè el Fill de Déu, Jesucrist, que va ser predicat entre vosaltres per nosaltres, fins i tot per mi i Silvano i Timoteu, no va ser sí i no, sinó que hi va haver sí en ell.
20 Perquè totes les promeses de Déu en ell són sí, i en ell Amén, per a la glòria de Déu per nosaltres.
21 Ara bé, el que ens confirma amb vosaltres en Crist i ens ha ungit, és Déu;
22 Qui també ens ha segellat, i ha donat les ganes de l'Esperit en els nostres cors.
23 A més a més, invoco Déu com a testimoni sobre la meva ànima, que per estalviar-vos encara no he vingut a Corint.
24 No perquè dominem la vostra fe, sinó que som ajudants de la vostra alegria, perquè per la fe esteu dempeus.

CAPÍTOL 2

1 Però m'he decidit amb mi mateix: no tornaria a trobar-vos amb pesadesa.
2 Perquè si us faig pena, qui és, doncs, el que em fa alegrar-me, sinó el que m'afligeix?
3 I això mateix us vaig escriure perquè, quan vingués, no tingués pena d'aquells dels quals hauria d'alegrar-me; tenint confiança en tots vosaltres, que la meva alegria és l'alegria de tots vosaltres.
4 Perquè des de molta aflicció i angoixa de cor us vaig escriure amb moltes llàgrimes; no perquè us contristeu, sinó perquè conegueu l'amor que us tinc més abundantment.
5 Però si algú ha causat dolor, no m'ha afligit a mi, sinó en part, perquè no us cobreixi a tots.
6 Per a un home així n'hi ha prou amb aquest càstig, que va ser infligit per molts.
7 De manera que, al contrari, hauríeu de perdonar-lo i consolar-lo, perquè potser no s'engoli amb una gran pena.
8 Per això us suplico que confirmeu el vostre amor envers ell.
9 Perquè també he escrit per a això, perquè conegui la prova de vosaltres, si sou obedients en tot.
10 A qui perdoneu alguna cosa, jo també perdono; perquè si jo vaig perdonar alguna cosa, a qui la vaig perdonar, jo la vaig perdonar per vosaltres en la persona de Crist;
11 Perquè Satanàs no s'aprofiti de nosaltres, perquè no ignorem els seus artificis.
12 A més, quan vaig arribar a Troas per predicar l'evangeli de Crist, i el Senyor em va obrir una porta,
13 No vaig tenir descans en el meu esperit, perquè no vaig trobar el meu germà Titus; però, acomiadant-me d'ells, vaig marxar d'allí a Macedònia.
14 Ara bé, gràcies a Déu, que sempre ens fa triomfar en Crist, i ens fa manifestar l'olor del seu coneixement a tot arreu.
15 Perquè som per a Déu un dolç olor de Crist, en els que es salven i en els que moren:
16 Per a aquell som olor de mort fins a mort; i a l'altre el sabor de la vida a la vida. I qui és suficient per a aquestes coses?
17 Perquè no som tants els que corrompeixen la paraula de Déu, sinó com a sincers, sinó com a Déu, davant de Déu parlem en Crist.

CAPÍTOL 3

1 Comencem de nou a elogiar-nos a nosaltres mateixos? o necessitem, com alguns altres, epístoles de compliment per a vosaltres, o cartes de compliment de vosaltres?
2 Vosaltres sou la nostra epístola escrita en els nostres cors, coneguda i llegida de tots els homes:

3 En la mesura que esteu manifestament declarats com l'epístola de Crist administrada per nosaltres, escrita no amb tinta, sinó amb l'Esperit del Déu viu; no en taules de pedra, sinó en taules carnoses del cor.
4 I tal confiança tenim a Déu per mitjà de Crist:
5 No és que siguem suficients de nosaltres mateixos per pensar qualsevol cosa com de nosaltres mateixos; però la nostra suficiència és de Déu;
6 Qui també ens ha fet ministres capaços del nou testament; no de la lletra, sinó de l'esperit: perquè la lletra mata, però l'esperit dóna vida.
7 Però si el servei de la mort, escrit i gravat en pedres, era gloriós, de manera que els fills d'Israel no poguessin contemplar amb fermesa el rostre de Moisès per la glòria del seu rostre; quina glòria havia de ser eliminada:
8 Com no serà més gloriós el servei de l'esperit?
9 Perquè si el ministeri de la condemna és la glòria, molt més el ministeri de la justícia supera en glòria.
10 Perquè fins i tot allò que es va fer gloriós no va tenir glòria en aquest sentit, a causa de la glòria que supera.
11 Perquè si allò que s'ha acabat era gloriós, molt més el que queda és gloriós.
12 Com que tenim tal esperança, fem servir una paraula molt clara:
13 I no com Moisès, que es va posar un vel sobre la seva cara, perquè els fills d'Israel no poguessin mirar amb fermesa la fi del que és abolit:
14 Però les seves ments estaven encegades, perquè fins avui queda el mateix vel sense treure en la lectura de l'antic testament; el qual vel és eliminat en Crist.
15 Però fins al dia d'avui, quan es llegeix Moisès, el vel està al seu cor.
16 No obstant això, quan es torni cap al Senyor, el vel serà tret.
17 Ara bé, el Senyor és aquest Esperit; i on hi ha l'Esperit del Senyor, hi ha llibertat.
18 Però tots nosaltres, mirant amb la cara oberta com en un vidre la glòria del Senyor, som transformats en la mateixa imatge de glòria en glòria, tal com per l'Esperit del Senyor.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, com que tenim aquest ministeri, com hem rebut misericòrdia, no ens desmaiem;
2 Però heu renunciat a les coses ocultes de la deshonestedat, no caminant amb astúcia, ni manipulant la paraula de Déu amb engany; sinó per la manifestació de la veritat recomanant-nos a la consciència de cadascú davant de Déu.
3 Però si el nostre evangeli s'amaga, és amagat per als que s'han perdut:
4 En els quals el déu d'aquest món ha encegat la ment dels qui no creuen, perquè no els brilli la llum del gloriós evangeli de Crist, que és la imatge de Déu.
5 Perquè no prediquem nosaltres mateixos, sinó Jesucrist, el Senyor; i nosaltres mateixos els vostres servents per amor de Jesús.
6 Perquè Déu, que va ordenar que la llum brillés de les tenebres, ha resplendit als nostres cors per donar la llum del coneixement de la glòria de Déu en el rostre de Jesucrist.
7 Però tenim aquest tresor en recipients de terra, perquè l'excel·lència del poder sigui de Déu, i no de nosaltres.
8 Estem angoixats per totes bandes, però no angoixats; estem perplexos, però no desesperats;
9 Perseguits, però no abandonats; abatut, però no destruït;
10 Portant sempre en el cos la mort del Senyor Jesús, perquè també la vida de Jesús es manifesti en el nostre cos.
11 Perquè els que vivim sempre som lliurats a la mort per amor de Jesús, perquè també la vida de Jesús es manifesti en la nostra carn mortal.
12 Així doncs, la mort actua en nosaltres, però la vida en vosaltres.
13 Tenim el mateix esperit de fe, tal com està escrit: He cregut, i per això he parlat; també creiem, i per tant parlem;
14 Sabent que el qui va ressuscitar el Senyor Jesús també ens ressuscitarà per Jesús i ens presentarà amb vosaltres.
15 Perquè tot és per amor vostre, perquè la gràcia abundant, mitjançant l'acció de gràcies de molts, redundi a la glòria de Déu.
16 Per això no ens desmaiem; però encara que el nostre home exterior mor, l'home interior es renova dia a dia.
17 Perquè la nostra lleugera aflicció, que és només per un moment, ens fa un pes de glòria molt més gran i etern;
18 Mentre no mirem les coses que es veuen, sinó les que no es veuen, perquè les coses que es veuen són temporals; però les coses que no es veuen són eternes.

CAPÍTOL 5

1 Perquè sabem que si la nostra casa terrenal d'aquest tabernacle fos dissolta, tindrem un edifici de Déu, una casa no feta per mà, eterna al cel.
2 Perquè en això gemem, desitjant fervorosament ser revestits de la nostra casa que ve del cel:
3 Si és així que, vestits, no ens trobarem nus.
4 Perquè nosaltres, que estem en aquest tabernacle, gemem carregats; no perquè voldríem despullar-nos, sinó revestir-nos perquè la vida mortal s'empassés.
5 Ara bé, el que ens ha fet per la mateixa cosa és Déu, que també ens ha donat les ganes de l'Esperit.
6 Per tant, sempre estem segurs, sabent que, mentre estem a casa en el cos, estem absents del Senyor:
7 (Perquè caminem per fe, no per vista:)
8 Estem segurs, dic, i més aviat volem estar absents del cos i estar presents amb el Senyor.
9 Per això treballem perquè, presents o absents, siguem acceptats per ell.
10 Perquè tots hem de comparèixer davant el tribunal de Crist; perquè cadascú rebi les coses fetes en el seu cos, segons el que ha fet, siguin bones o dolentes.
11 Coneixent, doncs, el terror del Senyor, persuadem els homes; però som manifestats a Déu; i espero que també es manifestin en les vostres consciències.
12 Perquè no us recomanem de nou, sinó que us donem ocasió de gloriar-vos en favor nostre, perquè tingueu alguna cosa a respondre als qui es glorien en aparença, i no en cor.
13 Perquè tant si estem fora de nosaltres, és per Déu; o si som sobris, és per la vostra causa.
14 Perquè l'amor de Crist ens constreny; perquè així jutgem que si un moria per tots, llavors tots estarien morts:
15 I que va morir per tots, perquè els qui viuen no visquin d'ara endavant per a ells mateixos, sinó per aquell que va morir per ells i va ressuscitar.

16 Per això, des d'ara no coneixem ningú segons la carn: sí, encara que hem conegut Crist segons la carn, ara ja no el coneixem més.
17 Per tant, si algú està en Crist, és una criatura nova: les coses velles han passat; vet aquí, totes les coses són noves.
18 I totes les coses són de Déu, que ens ha reconciliat amb ell per Jesucrist, i ens ha donat el ministeri de la reconciliació;
19 És a dir, que Déu estava en Crist, reconciliant el món amb ell mateix, sense imputar-los les seves faltes; i ens ha confiat la paraula de reconciliació.
20 Ara, doncs, som ambaixadors de Crist, com si Déu us hagués suplicat per nosaltres: us preguem, en lloc de Crist, que us reconcilieu amb Déu.
21 Perquè ell ha fet pecat per nosaltres, el que no va conèixer pecat; perquè siguem fets justícia de Déu en ell.

CAPÍTOL 6

1 Nosaltres, doncs, com a treballadors juntament amb ell, us preguem també que no rebeu la gràcia de Déu en va.
2 (Perquè diu: T'he escoltat en un temps acceptat, i en el dia de la salvació t'he socorregut: vet aquí, ara és el temps acceptat; vet aquí, ara és el dia de la salvació.)
3 Sense ofendre en res, perquè el ministeri no sigui culpable:
4 Però en tot aprovant-nos com a ministres de Déu, amb molta paciència, en afliccions, en necessitats, en angoixes,
5 En cops, en presons, en tumults, en treballs, en vetlles, en dejunis;
6 Per puresa, per coneixement, per paciència, per bondat, per l'Esperit Sant, per amor sense fingir,
7 Per la paraula de veritat, pel poder de Déu, per l'armadura de la justícia a la dreta i a l'esquerra,
8 Amb l'honor i la deshonra, amb la mala reputació i la bona reputació: com a enganyadors, i tanmateix veritables;
9 Com desconegut, i tanmateix ben conegut; com morint, i vet aquí que vivim; com castigat, i no assassinat;
10 Com tristos, però sempre contents; com a pobres, però fent rics molts; com si no tingués res, però posseïa totes les coses.
11 Oh, corintis, la nostra boca està oberta per a vosaltres, el nostre cor s'ha engrandit.
12 No esteu estrets en nosaltres, sinó que esteu estrets en les vostres entranyes.
13 Ara bé, per compensar-ho, (parlo com als meus fills), engrandiu-vos també vosaltres.
14 No us jugueu desigualment amb els infidels, perquè quina comunió té la justícia amb la injustícia? i quina comunió té la llum amb les tenebres?
15 I quina concòrdia té Crist amb Belial? o quina part té el qui creu amb un infidel?
16 I quin acord té el temple de Déu amb els ídols? perquè sou el temple del Déu vivent; com Déu ha dit: Habitaré en ells i caminaré en ells; i jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble.
17 Per això, sortiu d'entre ells i separeu-vos, diu el Senyor, i no toqueu allò impur; i et rebré,
18 I seré un Pare per a vosaltres, i sereu els meus fills i filles, diu el Senyor Totpoderós.

CAPÍTOL 7

1 Tenint, doncs, aquestes promeses, estimats, purifiquem-nos de tota brutícia de la carn i de l'esperit, perfeccionant la santedat en el temor de Déu.
2 Rebeu-nos; no hem fet mal a ningú, no hem corromput ningú, no hem defraudat ningú.
3 No dic això per condemnar-vos, perquè ja he dit abans que esteu en el nostre cor per morir i viure amb vosaltres.
4 Gran és la meva audàcia de parlar envers vosaltres, gran és la meva glòria de vosaltres: estic ple de consolació, estic molt feliç en tota la nostra tribulació.
5 Perquè quan vam arribar a Macedònia, la nostra carn no va tenir repòs, però estàvem inquietats per totes bandes; fora hi havia baralles, dins hi havia pors.
6 No obstant això, Déu, que consola els abatuts, ens va consolar amb l'arribada de Tit;
7 I no només amb la seva vinguda, sinó pel consol amb què va ser consolat en tu, quan ens va dir el teu desig fervent, el teu dol, la teva ment fervent envers mi; perquè em vaig alegrar més.
8 Perquè, tot i que us he fet penedir amb una carta, no em penedeixo, tot i que em vaig penedir, perquè veig que la mateixa epístola us ha fet pena, encara que només fos per un temps.
9 Ara m'alegro, no perquè hagueu estat afligits, sinó que us heu entristit fins al penediment, perquè us heu entristit d'una manera piadosa, perquè no rebeu mal en res.
10 Perquè la tristesa santa produeix el penediment per a la salvació de la qual no es penedirà, però la tristesa del món produeix la mort.
11 Perquè mireu això mateix, que us entristeu d'una manera piadosa, quina cura va fer en vosaltres, sí, quina claredat de vosaltres mateixos, sí, quina indignació, sí, quina por, sí, quin desig vehement, sí, quin zel, sí, quina venjança! En totes les coses us heu aprovat a ser clars en aquest assumpte.
12 Per això, tot i que us vaig escriure, no ho vaig fer per la seva causa que havia fet el mal, ni per la seva causa que va patir el mal, sinó perquè us aparegués la nostra preocupació per vosaltres a la vista de Déu.
13 Per tant, ens vam consolar en el vostre consol; sí, i molt més ens alegrem per l'alegria de Tit, perquè el seu esperit va ser refrescat per tots vosaltres.
14 Perquè si m'he glorificat d'alguna cosa amb ell de vosaltres, no m'avergonyeixo; però com us hem dit totes les coses amb veritat, així també la nostra gloria, que vaig fer davant Tit, es troba com a veritat.
15 I el seu afecte interior és més abundant cap a vosaltres, mentre recorda l'obediència de tots vosaltres, com el vau rebre amb por i tremolor.
16 Per tant, m'alegro de tenir confiança en vosaltres en totes les coses.

CAPÍTOL 8

1 A més, germans, us fem saber la gràcia de Déu atorgada a les esglésies de Macedònia;
2 Com que, en una gran prova d'aflicció, l'abundància de la seva alegria i la seva profunda pobresa van abundar fins a les riqueses de la seva liberalitat.

3 Perquè, del seu poder, porto testimoni, sí, i més enllà del seu poder estaven disposats a ells mateixos;
4 Pregant-nos amb molta súplica perquè rebéssim el do i prenguéssim sobre nosaltres la comunió del servei dels sants.
5 I això no van fer com esperàvem, sinó que primer es van lliurar al Senyor ia nosaltres per la voluntat de Déu.
6 De tal manera que demanàvem a Tit, que com ell havia començat, així també acabés en vosaltres la mateixa gràcia.
7 Per tant, com abundeu en totes les coses, en la fe, en la paraula i en el coneixement, en tota diligència i en el vostre amor per nosaltres, vetlleu que també abundeu en aquesta gràcia.
8 No parlo per manament, sinó per motius de la voluntat dels altres, i per demostrar la sinceritat del vostre amor.
9 Perquè coneixeu la gràcia de nostre Senyor Jesucrist, que tot i que era ric, però per amor vostre s'ha fet pobre, perquè vosaltres, per la seva pobresa, sigueu rics.
10 I aquí dono el meu consell: perquè això és convenient per a vosaltres, que ja heu començat abans, no només a fer, sinó també a avançar fa un any.
11 Ara, doncs, fes-ho; que com hi havia una disposició a la voluntat, també hi pot haver una actuació del que teniu.
12 Perquè si primer hi ha una ment voluntariosa, s'accepta segons allò que l'home té, i no segons allò que no té.
13 Perquè no vull dir que els altres homes siguin alleujats i vosaltres carregats:
14 Però per una igualtat, perquè ara en aquest moment la vostra abundància sigui un subministrament per a la seva mancança, perquè la seva abundància també sigui un subministrament per a la vostra mancança: perquè hi hagi igualtat:
15 Com està escrit: Qui havia reunit molt no tenia res; i el que havia reunit poc no li va faltar.
16 Però gràcies a Déu, que ha posat la mateixa cura sincera en el cor de Tit per vosaltres.
17 Perquè, en efecte, va acceptar l'exhortació; però sent més avançat, ell mateix va anar a vosaltres.
18 I hem enviat amb ell el germà, la lloança del qual es troba en l'evangeli a totes les esglésies;
19 I no només això, sinó qui també va ser escollit de les esglésies per viatjar amb nosaltres amb aquesta gràcia, que és administrada per nosaltres per a la glòria del mateix Senyor, i la declaració de la vostra disposició:
20 Evitant això, perquè ningú no ens culpi en aquesta abundància que administrem nosaltres:
21 Proporcionant coses honestes, no només als ulls del Senyor, sinó també als ulls dels homes.
22 I hem enviat amb ells el nostre germà, a qui hem demostrat moltes vegades diligent en moltes coses, però ara molt més diligent, en la gran confiança que tinc en vosaltres.
23 Si algú demana a Titus, ell és el meu company i col·laborador pel que fa a vosaltres; o els nostres germans són consultats, són els missatgers de les esglésies i la glòria de Crist.
24 Per això, mostreu-los i davant les esglésies la prova del vostre amor i de la nostra gloria per vosaltres.

CAPÍTOL 9

1 Perquè pel que fa al servei dels sants, és superflu que us escrigui:
2 Perquè conec la valentia de la vostra ment, per la qual em glorio de vosaltres davant els de Macedònia, que Acaia estava preparada fa un any; i el teu zel ha provocat molts.
3 No obstant això, he enviat els germans, perquè la nostra gloria de vosaltres no sigui en va en aquest sentit; perquè, com he dit, estigueu preparats:
4 No sigui que si els de Macedònia vénen amb mi i us troben sense estar preparats, nosaltres (que no diguem, vosaltres) ens avergonyíem d'aquesta mateixa gloria confiada.
5 Per tant, vaig pensar que era necessari exhortar els germans perquè anessin abans a vosaltres i us aportessin per endavant la vostra generositat, de la qual ja us heu adonat abans, perquè la mateixa pogués estar a punt, com a generositat i no com a cobdícia. .
6 Però això dic: Qui sembra poc, també segarà amb moderació; i qui sembra generosament, també segarà generosament.
7 Cadascú segons el que proposi en el seu cor, que doni; no a contracor, ni per necessitat: perquè Déu estima qui dona alegre.
8 I Déu pot fer que tota gràcia abundi cap a vosaltres; perquè vosaltres, tenint sempre tota suficiència en totes les coses, abundeu per a tota bona obra:
9 (Com està escrit: Ell s'ha dispersat, ha donat als pobres: la seva justícia roman per sempre).
10 Ara bé, el qui dóna la llavor al sembrador també serveix el pa per menjar, i multiplica la teva llavor sembrada i augmenta els fruits de la teva justícia;)
11 Enriquits en tot per a tota generositat, que per mitjà nostre fa acció de gràcies a Déu.
12 Perquè l'administració d'aquest servei no només supleix la manca dels sants, sinó que també és abundant gràcies a moltes accions de gràcies a Déu;
13 Mentre que amb l'experiment d'aquest ministeri glorifiquen Déu per la vostra subjecció professada a l'evangeli de Crist, i per la vostra distribució liberal a ells i a tots els homes;
14 I per la seva pregària per vosaltres, que us anhelen per la gràcia de Déu en vosaltres.
15 Gràcies a Déu pel seu do indicible.

CAPÍTOL 10

1 Ara, jo mateix Pau, us demano per la mansuetud i la gentilesa de Crist, que en presència sóc humil entre vosaltres, però sent absent sóc atrevit amb vosaltres:
2 Però us demano que no sigui atrevit quan estic present amb aquesta confiança, amb la qual crec que és atrevit contra alguns, que pensen en nosaltres com si haguéssim caminat segons la carn.
3 Perquè encara que caminem en la carn, no ens lluitem segons la carn:
4 (Perquè les armes de la nostra guerra no són carnals, sinó poderoses per mitjà de Déu fins a l'enderroc de forts forts;)
5 Derrotant les imaginacions i tot allò elevat que s'enalti contra el coneixement de Déu, i portant captivitat tot pensament a l'obediència de Crist;

6 I estar disposat a venjar tota desobediència, quan la vostra obediència s'hagi complert.
7 Mireu les coses des de l'aspecte exterior? Si algú confia en si mateix que és de Crist, que torni a pensar per si mateix: que, com ell és de Crist, també som de Crist.
8 Perquè encara que em gloriés una mica més de la nostra autoritat, que el Senyor ens ha donat per a l'edificació, i no per a la vostra destrucció, no m'hauria d'avergonyir:
9 Per tal que no sembli que us espantaria amb cartes.
10 Perquè les seves cartes, diuen, són pesades i poderoses; però la seva presència corporal és feble, i el seu discurs menyspreable.
11 Que pensi això, que tal com som de paraula per lletres quan estem absents, tals serem també de fet quan som presents.
12 Perquè no ens atrevim a fer-nos del nombre, ni a comparar-nos amb alguns que s'elogien a si mateixos, però ells, mesurant-se per si mateixos i comparant-se entre ells, no són savis.
13 Però no ens gloriem de les coses sense la nostra mesura, sinó segons la mesura de la regla que Déu ens ha distribuït, una mesura per arribar fins a vosaltres.
14 Perquè no ens estirem més enllà de la nostra mesura, com si no haguéssim arribat fins a vosaltres, perquè també hem arribat fins a vosaltres predicant l'evangeli de Crist:
15 No gloriar-nos de coses sense la nostra mesura, és a dir, dels treballs dels altres; però tenint l'esperança, quan la vostra fe s'augmenti, que serem engrandits per vosaltres segons la nostra regla en abundància,
16 Per predicar l'evangeli a les regions més enllà de vosaltres, i no per gloriar-nos de les coses d'un altre home preparats a les nostres mans.
17 Però el qui es gloria, que es glorifiqui en el Senyor.
18 Perquè no el qui es recomana a si mateix és aprovat, sinó el que el Senyor recomana.

CAPÍTOL 11

1 Tant de bo poguéssiu suportar-me una mica en la meva bogeria: i realment suporteu-me.
2 Perquè estic gelós de tu amb una gelosia de Déu, perquè t'he desposat amb un sol marit, per presentar-te com una verge pura a Crist.
3 Però temo que, de cap manera, com la serp va enganyar Eva amb la seva astúcia, així la vostra ment es corrompi de la senzillesa que hi ha en Crist.
4 Perquè si el que ve predica un altre Jesús, a qui nosaltres no hem predicat, o si rebeu un altre esperit, que no heu rebut, o un altre evangeli que no heu acceptat, ho haureu de suportar.
5 Perquè suposo que no anava ni una mica enrere dels principals apòstols.
6 Però encara que sóc groller en el discurs, no en el coneixement; però ens hem manifestat plenament entre vosaltres en totes les coses.
7 He comès una ofensa en humiliar-me a mi mateix perquè sou exaltats, perquè us he predicat gratuïtament l'evangeli de Déu?
8 Vaig robar altres esglésies, cobrant-les un sou, per fer-vos servei.
9 I quan vaig estar amb vosaltres i vaig necessitar, no vaig cobrar a ningú; perquè el que em faltava, els van suplir els germans vinguts de Macedònia; em mantindré.
10 Com que la veritat de Crist està en mi, ningú m'impedirà aquesta gloria a les regions d'Acaia.
11 Per què? perquè no t'estimo? Déu ho sap.
12 Però el que faig, ho faré, per tal de tallar l'ocasió als qui en desitgen; perquè en on es glorien, es trobin igual que nosaltres.
13 Perquè aquests són falsos apòstols, treballadors enganyosos, que es transformen en apòstols de Crist.
14 I cap meravella; perquè Satanàs mateix es transforma en un àngel de llum.
15 Per tant, no és gran cosa que els seus ministres també es transformin com a ministres de justícia; la fi dels quals serà segons les seves obres.
16 Torno a dir: Que ningú no em consideri ximple; si no és així, rebeu-me com un ximple, perquè em glorifi una mica.
17 El que dic, no ho dic segons el Senyor, sinó com una insensatesa, amb aquesta confiança de gloria.
18 Veient que molts es glorien segons la carn, jo també me'n gloriaré.
19 Perquè patiu els insensats de bon grat, ja que sou savis.
20 Perquè patiu, si algú us posa en servitud, si algú us devora, si algú us pren, si algú s'exalta, si algú us colpeja a la cara.
21 Parlo d'oprobi, com si haguéssim estat febles. Però allà on algú és atrevit, (parlo insensat), també sóc agosarat.
22 Són hebreus? jo també. Són israelites? Jo també. Són la descendència d'Abraham? jo també.
23 Són ministres de Crist? (parlo com un ximple) Sóc més; en treballs més abundants, en ratlles per sobre de mesura, en presons més freqüents, en morts sovint.
24 Dels jueus cinc vegades vaig rebre quaranta cops menys una.
25 Tres cops em van colpejar amb vares, una vegada vaig ser apedregat, tres cops vaig patir un naufragi, una nit i un dia he estat al fons;
26 En viatges sovint, en perills d'aigües, en perills de lladres, en perills pels meus compatriotes, en perills pels pagans, en perills a la ciutat, en perills al desert, en perills al mar, en perills entre falses germans;
27 En el cansament i el dolor, en les vetlles sovint, en la fam i la set, en els dejunis sovint, en el fred i la nuesa.
28 A més de les coses que hi ha a fora, el que em ve cada dia, la cura de totes les esglésies.
29 Qui és feble, i jo no sóc feble? qui s'ofesa i jo no em crema?
30 Si he de necessitar glòria, gloriaré de les coses que afecten a les meves debilitats.
31 El Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que és beneït per sempre, sap que no menteix.
32 A Damasc, el governador sota el rei Aretas va guardar la ciutat dels Damasquins amb una guarnició, desitjant detenir-me:
33 I per una finestra en una cistella em vaig fer baixar per la paret i vaig escapar de les seves mans.

CAPÍTOL 12

1 Sens dubte, no em convé gloriar. Vindré a visions i revelacions del Senyor.

2 Fa més de catorze anys que vaig conèixer un home en Crist (si en el cos, no puc dir-ho; o si fora del cos, no ho puc dir: Déu ho sap);
3 I jo vaig conèixer un home com aquest (si en el cos o fora del cos, no puc dir: Déu ho sap;)
4 Com va ser arrossegat al paradís i va escoltar paraules indescriptibles, que a un home no és lícit pronunciar.
5 D'un com tal me gloriaré, però no em gloriaré de mi mateix, sinó de les meves debilitats.
6 Perquè encara que voldria gloriar-me, no seré un ximple; perquè diré la veritat: però ara m'ho deixo, perquè ningú no pensi de mi per sobre del que veu que sóc o que escolta parlar de mi.
7 I perquè no fos exaltat per sobre de la mesura per l'abundància de les revelacions, em va ser donada una espina a la carn, el missatger de Satanàs perquè em bufés, perquè no fos exaltat per sobre de mesura.
8 Per això vaig demanar tres vegades al Senyor que s'allunyés de mi.
9 I em va dir: La meva gràcia et n'hi ha prou, perquè la meva força es perfecciona en la debilitat. Per tant, amb molt de gust em gloriaré més aviat de les meves debilitats, perquè el poder de Crist reposi sobre mi.
10 Per això em complau en les debilitats, en els oprobios, en les necessitats, en les persecucions, en les angoixes per amor de Crist; perquè quan sóc feble, llavors sóc fort.
11 M'he convertit en un ximple en la glòria; m'heu obligat, perquè m'hauria d'haver elogiat de vosaltres, perquè en res no estic enrere dels apòstols més importants, encara que no soc res.
12 Certament, els signes d'un apòstol es van fer entre vosaltres amb tota paciència, en signes, i prodigis i en fets poderoses.
13 Perquè, en què vau ser inferior a les altres esglésies, si no és que jo mateix no us era una càrrega? perdoneu-me aquest error.
14 Heus aquí, per tercera vegada estic disposat a venir a vosaltres; i no us seré una càrrega, perquè no busco els vostres, sinó vosaltres; perquè els fills no han d'amagar per als pares, sinó els pares per als fills.
15 I amb molt de gust gastaré i em gastaré per vosaltres; encara que com més t'estimo, menys m'estimaré.
16 Però sigui així, jo no us vaig carregar; tanmateix, sent astut, us vaig agafar amb engany.
17 Us he tret un guany per algun dels que us he enviat?
18 Vaig demanar a Titus i amb ell vaig enviar un germà. T'ha guanyat Titus? no hem caminat amb el mateix esperit? no hem fet els mateixos passos?
19 De nou, penseu que ens disculpem davant vostre? parlem davant de Déu en Crist; però tot ho fem, estimats, per a la vostra edificació.
20 Perquè tinc por que, quan vingui, no us trobaré com voldria, i que se us trobi com no voldrieu: que no hi hagi debats, enveges, ira, baralles, calumnias, xiuxiueigs, inflors, tumults:
21 I no sigui que, quan torni, el meu Déu m'humiliarà entre vosaltres, i jo ploraré molts que ja han pecat i no s'han penedit de la impuresa, la fornicació i la lascivia que han comès.

CAPÍTOL 13

1 Aquesta és la tercera vegada que vinc a tu. En boca de dos o tres testimonis s'establirà cada paraula.
2 T'ho he dit abans, i t'ho predic, com si fos present, la segona vegada; i ara, absent, escric als qui fins ara han pecat, i a tots els altres, que, si torno, no perdonaré:
3 Ja que cerqueu una prova que Crist parla en mi, que per a vosaltres no és feble, sinó poderós en vosaltres.
4 Perquè encara que va ser crucificat per la debilitat, però viu pel poder de Déu. Perquè nosaltres també som febles en ell, però viurem amb ell pel poder de Déu envers vosaltres.
5 Examineu-vos a vosaltres mateixos, si esteu en la fe; demostra el teu propi. No sabeu vosaltres mateixos que Jesucrist és en vosaltres, si no sou reprovats?
6 Però confio que sabreu que no som reprovats.
7 Ara prego a Déu que no facis cap mal; no per semblar aprovats, sinó perquè feu el que és honest, encara que siguem com a reprovats.
8 Perquè no podem fer res contra la veritat, sinó per la veritat.
9 Perquè ens alegrem quan som febles i vosaltres sou forts; i això també volem, la vostra perfecció.
10 Per tant, escric aquestes coses sent absent, perquè, essent present, no utilitzi l'agudesa, segons el poder que el Senyor m'ha donat per edificar, i no per a destrucció.
11 Finalment, germans, adéu. Sigues perfecte, sigues còmode, sigues d'una ment, viu en pau; i el Déu de l'amor i la pau serà amb vosaltres.
12 Saludeu-vos els uns als altres amb un petó sant.
13 Tots els sants us saluden.
14 La gràcia del Senyor Jesucrist, l'amor de Déu i la comunió de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres. Amén.
(La segona epístola als corintis va ser escrita des de Filips, una ciutat de Macedònia, per Tit i Lucas.)

Gàlates

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol, (no d'homes, ni d'home, sinó per Jesucrist, i Déu Pare, que el va ressuscitar d'entre els morts;)
2 I tots els germans que són amb mi, a les esglésies de Galàcia:
3 Gràcia i pau a vosaltres de part de Déu Pare i del nostre Senyor Jesucrist,
4 que es va entregar a si mateix pels nostres pecats, per alliberar-nos d'aquest món dolent, segons la voluntat de Déu i Pare nostre:
5 A qui sigui la glòria pels segles dels segles. Amén.
6 Em sorprèn que tan aviat us allunyeu d'aquell que us va cridar a la gràcia de Crist per a un altre evangeli:
7 Que no és un altre; però n'hi ha alguns que us molesten i volen pervertir l'evangeli de Crist.
8 Però encara que nosaltres, o un àngel del cel, us prediquem un altre evangeli que el que us hem predicat, que sigui maleït.
9 Com hem dit abans, també ho torno a dir ara: Si algú us anuncia un altre evangeli que el que heu rebut, que sigui maleït.
10 Perquè ara persuaixo els homes o Déu? o busco agradar als homes? perquè si encara agradava als homes, no seria el servent de Crist.
11 Però us confirmo, germans, que l'evangeli que va ser predicat de mi no és home.
12 Perquè ni ho vaig rebre d'home, ni m'ho vaig ensenyar, sinó per revelació de Jesucrist.
13 Perquè ja heu sentit parlar de la meva conversa en el passat en la religió dels jueus, com vaig perseguir sense mesura l'església de Déu i la vaig malgastar:
14 I vaig beneficiar en la religió dels jueus més que molts dels meus iguals a la meva pròpia nació, sent més gran zel per les tradicions dels meus pares.
15 Però quan va agradar a Déu, que em va apartar del ventre de la meva mare i em va cridar per la seva gràcia,
16 per revelar el seu Fill en mi, a fi de predicar-lo entre els pagans; immediatament no vaig parlar amb carn i ossos:
17 Tampoc vaig pujar a Jerusalem als qui van ser apòstols abans que jo; però vaig anar a Aràbia i vaig tornar a Damasc.
18 Després de tres anys vaig pujar a Jerusalem per veure Pere, i vaig estar amb ell quinze dies.
19 Però els altres apòstols no en vaig veure cap, excepte Jaume, germà del Senyor.
20 Ara bé, les coses que us escric, vet aquí, davant Déu, no menteixo.
21 Després vaig arribar a les regions de Síria i de Cilícia;
22 I era desconegut de cara a les esglésies de Judea que estaven en Crist:
23 Però només havien sentit que el qui ens perseguia en temps passats ara predica la fe que abans va destruir.
24 I van glorificar Déu en mi.

CAPÍTOL 2

1 Llavors, catorze anys després, vaig tornar a pujar a Jerusalem amb Bernabé i em vaig endur també Titus amb mi.
2 I vaig pujar per revelació, i els vaig comunicar l'evangeli que predico entre els gentils, però en privat als que tenien fama, perquè de cap manera no hagués córrer, o hagués córrer, en va.
3 Però ni Titus, que era grec, que era grec, no es va veure obligat a circumcidar-se:
4 I això a causa dels falsos germans que van entrar sense adonar-se, que van entrar en secret per espiar la nostra llibertat que tenim en Crist Jesús, a fi de portar-nos a la servitud:
5 A qui vam donar lloc per subjecció, no, no per una hora; perquè la veritat de l'evangeli continuï amb vosaltres.
6 Però d'aquests que semblaven una mica, (fossin el que fos, no m'importa: Déu no accepta la persona de ningú;) perquè els que semblaven estar una mica en conferència no m'hi van afegir res:
7 Però al contrari, quan van veure que l'evangeli de la incircumcisió m'havia encarregat, com l'evangeli de la circumcisió va ser a Pere;
8 (Perquè el qui va actuar amb eficàcia en Pere per a l'apostolat de la circumcisió, aquest va ser poderós en mi davant els gentils:)
9 I quan Jaume, Cefas i Joan, que semblaven pilars, van adonar-se de la gràcia que m'havien donat, em van donar a mi i a Bernabé la mà dreta de comunió; perquè nosaltres anéssim als pagans, i ells a la circumcisió.
10 Només ells voldrien que ens recordéssim dels pobres; el mateix que jo també tenia ganes de fer.
11 Però quan Pere va arribar a Antioquia, li vaig resistir de cara, perquè havia de ser culpable.
12 Perquè abans que vinguessin alguns de Jaume, menjava amb els gentils, però quan van arribar, es va retirar i es va separar, tement els que eren de la circumcisió.
13 I els altres jueus feien semblants amb ell; de tal manera que Bernabé també es va deixar emportar amb la seva dissimulació.
14 Però quan vaig veure que no caminaven rectes segons la veritat de l'evangeli, vaig dir a Pere davant de tots: Si tu, que ets jueu, vius a la manera dels gentils i no com els jueus, per què obligues els gentils a viure com els jueus?
15 Nosaltres, que som jueus per naturalesa, i no pecadors dels gentils,
16 Sabent que un home no és justificat per les obres de la Llei, sinó per la fe de Jesucrist, també hem cregut en Jesucrist, per tal de ser justificats per la fe de Crist, i no per les obres de la Llei. perquè per les obres de la llei cap carn serà justificada.
17 Però si, mentre busquem ser justificats per Crist, nosaltres també ens trobem pecadors, és doncs Crist el ministre del pecat? Déu n'hi do.
18 Perquè si reconstrueixo les coses que vaig destruir, em faig un transgressor.
19 Perquè jo per la llei estic mort a la llei, per poder viure per a Déu.
20 Estic crucificat amb Crist, però visc; però no jo, sinó Crist viu en mi; i la vida que ara visc en la carn, la visc per la fe del Fill de Déu, que m'ha estimat i es va lliurar per mi.

21 Jo no frustra la gràcia de Déu, perquè si la justícia arriba per la llei, aleshores Crist és mort en va.

CAPÍTOL 3

1 Oh insensats Gàlates, qui us ha embruixat perquè no obeïu la veritat, davant els ulls dels quals Jesucrist ha estat evidentment exposat, crucificat entre vosaltres?
2 Només això voldria aprendre de vosaltres: heu rebut l'Esperit per les obres de la Llei o per l'escolta de la fe?
3 Sou tan ximples? havent començat en l'Esperit, ara sou perfeccionats per la carn?
4 Heu patit tantes coses en va? si encara és en va.
5 Per tant, el qui us ministra l'Esperit i fa miracles entre vosaltres, ho fa per les obres de la llei o per l'escolta de la fe?
6 Així com Abraham va creure en Déu, i li va ser imputat com a justícia.
7 Sabeu, doncs, que els qui són de fe són fills d'Abraham.
8 I l'Escriptura, preveient que Déu justificaria els pagans mitjançant la fe, va predicar abans de l'evangeli a Abraham, dient: En tu seran beneïdes totes les nacions.
9 Així, doncs, els qui creuen són beneïts amb el fidel Abraham.
10 Perquè tots els que són de les obres de la Llei estan sota la maledicció, perquè està escrit: Maleït tot aquell que no persevera en totes les coses que estan escrites al llibre de la Llei per fer-les.
11 Però que ningú no és justificat per la llei davant de Déu, és evident: perquè el just viurà per la fe.
12 I la llei no és de fe, sinó: L'home que les compleix, viurà en elles.
13 Crist ens ha redimit de la maledicció de la Llei, convertint-nos en maledicció per nosaltres, perquè està escrit: Maleït tot el que està penjat d'un arbre.
14 perquè la benedicció d'Abraham vingués sobre els gentils per mitjà de Jesucrist; perquè rebem la promesa de l'Esperit mitjançant la fe.
15 Germans, parlo a la manera dels homes; Encara que no sigui més que un pacte d'un home, però, si es confirma, ningú no l'anul·la ni l'afegeix.
16 Ara a Abraham i a la seva descendència es van fer les promeses. No diu: I a les llavors, com a moltes; sinó com d'un, I a la teva descendència, que és Crist.
17 I això dic: que l'aliança, que va ser confirmada abans de Déu en Crist, la llei, que va ser quatre-cents trenta anys després, no pot anul·lar, perquè no tingués efecte la promesa.
18 Perquè si l'herència prové de la llei, ja no és de la promesa; sinó que Déu la va donar a Abraham per promesa.
19 Per què, doncs, serveix la llei? Es va afegir a causa de les transgressions, fins que vingués la llavor a qui s'havia fet la promesa; i va ser ordenat pels àngels de la mà d'un mediador.
20 Ara bé, un mediador no és un mediador d'un, sinó que Déu és un.
21 La llei, doncs, és contraria a les promeses de Déu? Déu n'hi do: perquè si s'hagués donat una llei que hagués pogut donar vida, en veritat la justícia hauria estat per la llei.
22 Però l'Escriptura ho conclou tot sota el pecat, perquè la promesa per la fe de Jesucrist fos donada als qui creuen.
23 Però abans que arribés la fe, estàvem guardats sota la llei, tancats a la fe que després s'hauria de revelar.
24 Per això, la Llei era el nostre mestre d'escola per portar-nos a Crist, a fi de ser justificats per la fe.
25 Però després d'arribar la fe, ja no estem sota un mestre d'escola.
26 Perquè tots sou fills de Déu per la fe en Crist Jesús.
27 Perquè tots els que heu estat batejats en Crist us heu vestit de Crist.
28 No hi ha ni jueu ni grec, no hi ha ni esclau ni lliure, no hi ha ni home ni dona, perquè tots sou un en Crist Jesús.
29 I si sou de Crist, aleshores sou descendència d'Abraham i hereus segons la promesa.

CAPÍTOL 4

1 Ara dic que l'hereu, mentre és un nen, no difereix res d'un servent, encara que sigui el senyor de tot;
2 Però està sota tutors i governadors fins al temps fixat pel pare.
3 Així mateix, nosaltres, quan érem nens, estàvem en servitud sota els elements del món:
4 Però quan va arribar la plenitud del temps, Déu va enviar el seu Fill, fet de dona, fet sota la llei,
5 per redimir els que estaven sota la llei, a fi de rebre l'adopció de fills.
6 I perquè sou fills, Déu ha enviat l'Esperit del seu Fill als vostres cors, cridant: Abba, Pare!
7 Per tant, ja no ets un servent, sinó un fill; i si és fill, llavors un hereu de Déu per Crist.
8 Però, doncs, quan no coneixíeu Déu, vau fer servei als qui per naturalesa no són déus.
9 Però ara, després d'haver conegut Déu, o més aviat de ser coneguts de Déu, com us torneu als elements febles i captaires, als quals voleu tornar a ser esclaus?
10 Observeu els dies, els mesos, els temps i els anys.
11 Tinc por de tu, que no t'hagi fet feina en va.
12 Germans, us suplico, sigueu com jo; perquè sóc com vosaltres: no m'heu fet mal.
13 Ja sabeu com, per la malaltia de la carn, us vaig anunciar l'evangeli al principi.
14 I la meva temptació que hi havia a la meva carn no vau menysprear ni rebutjar; però em va rebre com un àngel de Déu, com Crist Jesús.
15 On és, doncs, la felicitat de què vau parlar? perquè us porto testimoni que, si hagués estat possible, us hauríeu tret els ulls i m'ho hauríeu donat.
16 M'he convertit, doncs, en el vostre enemic, perquè us dic la veritat?
17 Us afecten amb zel, però no bé; sí, us exclourien, perquè els afecteu.
18 Però és bo ser afectat amb zel sempre en una cosa bona, i no només quan estic amb vosaltres.
19 Fills meus, dels quals torno a patir fins que Crist sigui format en vosaltres,
20 Desitjo estar ara amb tu i canviar la meva veu; perquè dubto de tu.
21 Digueu-me, vosaltres que voleu estar sota la llei, no escolteu la llei?
22 Perquè està escrit que Abraham va tenir dos fills, l'un d'una esclava i l'altre d'una dona lliure.

23 Però el que era de l'esclava va néixer segons la carn; però el de la dona lliure era per promesa.
24 Quines coses són una al·legoria, perquè aquests són els dos pactes; el de la muntanya del Sinaí, que engendra a l'esclavitud, que és Agar.
25 Perquè aquest Agar és la muntanya del Sinaí a Aràbia, i respon a la Jerusalem que és ara, i està en servitud amb els seus fills.
26 Però Jerusalem de dalt és lliure, que és la mare de tots nosaltres.
27 Perquè està escrit: Alegra't, estèril que no pareixes; esclata i plora, tu que no estàs de part, perquè la desolada té molts més fills que la que té marit.
28 Ara nosaltres, germans, com Isaac, som fills de la promesa.
29 Però com llavors el qui va néixer segons la carn va perseguir el que va néixer segons l'Esperit, així és ara.
30 Tanmateix, què diu l'Escriptura? Fora l'esclava i el seu fill, perquè el fill de l'esclava no serà hereu amb el fill de la dona lliure.
31 Aleshores, germans, no som fills de l'esclava, sinó de la lliure.

CAPÍTOL 5

1 Estigueu, doncs, ferms en la llibertat amb què Crist ens ha fet lliures, i no us torneu a enredar amb el jou de l'esclavitud.
2 Heus aquí, jo Pau us dic que si us circumcidau, Crist no us servirà de res.
3 Perquè torno a testimoniar a tot home circumcidat que és un deutor de complir tota la llei.
4 Crist no us ha deixat d'afectar, qui sigui justificat per la llei; esteu caiguts de la gràcia.
5 Perquè nosaltres per l'Esperit esperem l'esperança de la justícia per la fe.
6 Perquè en Jesucrist ni la circumcisió serveix de res, ni la incircumcisió; sinó la fe que obra per amor.
7 Vau córrer bé; Qui us ha impedit que no obeïssiu la veritat?
8 Aquesta persuasió no ve del qui us crida.
9 Una mica de llevat lleva tot el terró.
10 Tinc confiança en vosaltres per mitjà del Senyor, que no us semblarà cap altra cosa; però el qui us molesta portarà el seu judici, sigui qui sigui.
11 I jo, germans, si encara predico la circumcisió, per què pateix encara persecució? llavors s'acaba l'ofensa de la creu.
12 Voldria que fins i tot fossin tallats, cosa que us molesta.
13 Perquè, germans, heu estat cridats a la llibertat; només no utilitzeu la llibertat per a una ocasió a la carn, sinó que serviu-vos els uns als altres per amor.
14 Perquè tota la llei es compleix en una paraula, fins i tot en aquesta; Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.
15 Però si us mossegueu i us devoreu els uns als altres, tingueu cura de no ser consumits els uns dels altres.
16 Això us dic, doncs: Camineu en l'Esperit, i no complireu els desitjos de la carn.
17 Perquè la carn vol contra l'Esperit, i l'Esperit contra la carn; i aquests són contraris l'un a l'altre, de manera que no podeu fer les coses que voleu.
18 Però si us deixeu guiar per l'Esperit, no esteu sota la llei.
19 Ara bé, les obres de la carn són evidents, qui són aquestes; L'adulteri, la fornicació, la impuresa, la lascivia,
20 La idolatria, la bruixeria, l'odi, la divergència, les emulacions, la ira, la baralla, les sediciós, les heretgies,
21 Enveges, assassinats, embriagueses, revetlles i coses semblants: del que us dic abans, com també us he dit en el passat, que els qui fan aquestes coses no heretaran el Regne de Déu.
22 Però el fruit de l'Esperit és amor, alegria, pau, paciència, bondat, fe,
23 mansuetud, temprança: contra aquests no hi ha llei.
24 I els que són de Crist han crucificat la carn amb els afectes i les luxúries.
25 Si vivim en l'Esperit, caminem també en l'Esperit.
26 No desitgem la glòria vana, provocant-nos els uns als altres, envejant-nos els uns als altres.

CAPÍTOL 6

1 Germans, si un home és atropellat en una falta, vosaltres que sou espirituals, restaurau-lo amb esperit de mansuïtat; considerant-te a tu mateix, no sigui que tu també siguis temptat.
2 Porteu les càrregues dels altres i així compliu la llei de Crist.
3 Perquè si un home es considera alguna cosa, quan no és res, s'enganya a si mateix.
4 Però que cadascú demostri la seva pròpia obra, i aleshores s'alegrarà en si mateix, i no en un altre.
5 Perquè cadascú portarà la seva pròpia càrrega.
6 Que el qui s'ensenya en la paraula comuniqui al qui ensenya en totes les coses bones.
7 No us deixeu enganyar; No se'n burla de Déu: perquè tot allò que l'home sembra, això també segarà.
8 Perquè el qui sembra per a la seva carn, de la carn segarà corrupció; però el qui sembra per a l'Esperit, de l'Esperit segarà vida eterna.
9 I no ens cansem de fer el bé, perquè al seu temps segarem, si no ens cansem.
10 Així doncs, quan tenim l'oportunitat, fem el bé a tots els homes, especialment als qui són de la família de la fe.
11 Ja veieu la gran carta que us he escrit amb la meva pròpia mà.
12 Tots els qui desitgen fer una bona manifestació en la carn, us obliguen a ser circumcidats; només perquè no pateixin persecució per la creu de Crist.
13 Perquè ni els mateixos que estan circumcidats guarden la llei; però desitgen que us circumcidan, perquè es gloriin en la vostra carn.
14 Però Déu n'hi do que em glorifiqui, llevat de la creu del nostre Senyor Jesucrist, per qui el món m'ha estat crucificat i jo per al món.
15 Perquè en Crist Jesús ni la circumcisió serveix de res, ni la incircumcisió, sinó una nova criatura.
16 I tots els qui caminen segons aquesta regla, la pau sigui amb ells i la misericòrdia i sobre l'Israel de Déu.
17 D'ara endavant que ningú em molesti, perquè porto en el meu cos les marques del Senyor Jesús.
18 Germans, la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén. (Als Gàlates escrits des de Roma.)

Efesis

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu, als sants que són a Efes i als fidels en Jesucrist:
2 Gràcia i pau siguin per part de Déu, el nostre Pare, i del Senyor Jesucrist.
3 Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït amb totes les benediccions espirituals als llocs celestials en Crist:
4 Tal com ens ha escollit en ell abans de la fundació del món, perquè siguem sants i irreprensibles davant d'ell en amor:
5 havent-nos predestinat a l'adopció de fills per Jesucrist per a ell mateix, segons el bon plaer de la seva voluntat,
6 Per lloança de la glòria de la seva gràcia, en què ens ha fet acceptats en l'estimat.
7 En qui tenim la redempció per la seva sang, el perdó dels pecats, segons les riqueses de la seva gràcia;
8 En què ha abundat cap a nosaltres en tota saviesa i prudència;
9 Havent-nos donat a conèixer el misteri de la seva voluntat, segons el seu bon plaer que s'ha proposat en si mateix:
10 perquè, en la dispensació de la plenitud dels temps, reunís en un sol totes les coses en Crist, tant les que hi ha al cel com a la terra; fins i tot en ell:
11 En qui també hem obtingut una herència, essent predestinats segons el propòsit d'aquell qui ho fa totes les coses segons el consell de la seva pròpia voluntat:
12 perquè siguem per lloança de la seva glòria, el primer que va confiar en Crist.
13 En qui també vau confiar, després d'escoltar la paraula de veritat, l'evangeli de la vostra salvació; en qui també després d'això vau creure, vau ser segellat amb l'Esperit Sant de la promesa,
14 que és la garantia de la nostra herència fins a la redempció de la possessió adquirida, per a lloança de la seva glòria.
15 Per això també jo, després d'haver sentit a parlar de la vostra fe en el Senyor Jesús i del vostre amor a tots els sants,
16 No deixeu de donar gràcies per vosaltres, fent menció de vosaltres en les meves oracions;
17 perquè el Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare de la glòria, us doni esperit de saviesa i de revelació en el coneixement d'ell:
18 Els ulls del teu enteniment són il·luminats; perquè conegueu quina és l'esperança de la seva vocació i quina és la riquesa de la glòria de la seva herència en els sants,
19 I quina és la immensa grandesa del seu poder per a nosaltres, els qui creiem, segons l'operació del seu poder poderós,
20 La qual cosa va fer en Crist, quan el va ressuscitar d'entre els morts i el va posar a la seva dreta als llocs celestials,
21 Molt per sobre de tot principat, i poder, i poder, i domini, i tot nom que es diu, no només en aquest món, sinó també en el que ha de venir:
22 I ha posat totes les coses sota els seus peus, i li ha donat com a cap de totes les coses a l'església,
23 que és el seu cos, la plenitud d'aquell que ho omple tot en tots.

CAPÍTOL 2

1 I ha ressuscitat vosaltres, que estaveu morts en delits i pecats;
2 En què en el passat vau caminar segons el curs d'aquest món, segons el príncep del poder de l'aire, l'esperit que ara obra en els fills de la desobediència:
3 Entre els quals també vam conversar tots en temps passats en els desitjos de la nostra carn, complint els desitjos de la carn i de la ment; i eren per naturalesa fills de la ira, igual que els altres.
4 Però Déu, que és ric en misericòrdia, pel seu gran amor amb què ens estima,
5 Fins i tot quan estàvem morts en pecats, ens ha donat vida juntament amb Crist (per gràcia sou salvats;)
6 I ens ha ressuscitat junts i ens ha fet seure junts als llocs celestials en Crist Jesús:
7 perquè en els segles vinents mostri la gran riquesa de la seva gràcia en la seva bondat envers nosaltres mitjançant Crist Jesús.
8 Perquè per gràcia sou salvats mitjançant la fe; i això no de vosaltres mateixos: és el do de Déu:
9 No per obres, perquè ningú es glorifiqui.
10 Perquè som la seva obra, creats en Crist Jesús per a les bones obres, que Déu ha ordenat abans perquè caminem en elles.
11 Per això, recordeu que ja sou antics gentils en la carn, que s'anomenen incircumcisió pel que s'anomena circumcisió en la carn feta a mà;
12 que en aquell temps estaveu sense Crist, estrangers de la comunitat d'Israel i estrangers dels pactes de la promesa, sense esperança i sense Déu en el món:
13 Però ara, en Crist Jesús, vosaltres, que de vegades éreu llunyà, sou apropats per la sang de Crist.
14 Perquè ell és la nostra pau, qui n'ha fet un i ha enderrocat el mur de separació del mig entre nosaltres;
15 Havent abolit en la seva carn l'enemistat, fins i tot la llei dels manaments continguda en les ordenances; perquè fer en si mateix de dos un sol home nou, fent la pau;
16 I per reconciliar tots dos amb Déu en un sol cos mitjançant la creu, havent matat per això l'enemistat:
17 I va venir i va anunciar la pau a vosaltres, que estaveu lluny, i als qui estaven a prop.
18 Perquè per mitjà d'ell tots dos tenim accés al Pare per mitjà d'un sol Esperit.
19 Ara, doncs, ja no sou estrangers ni estrangers, sinó conciutadans dels sants i de la casa de Déu;
20 I estan construïts sobre el fonament dels apòstols i dels profetes, sent Jesucrist mateix la pedra angular;
21 En qui tot l'edifici ben enquadrat es converteix en un temple sant en el Senyor:
22 En qui vosaltres també sou edificats junts per a una habitació de Déu mitjançant l'Esperit.

CAPÍTOL 3

1 Per això jo Pau, el presoner de Jesucrist per a vosaltres, gentils,

2 Si heu sentit parlar de la dispensació de la gràcia de Déu que m'ha estat donada a vosaltres:
3 Com que per revelació em va fer conèixer el misteri; (com he escrit abans en poques paraules,
4 Per això, quan llegiu, podreu entendre el meu coneixement del misteri de Crist)
5 La qual cosa en altres èpoques no va ser donada a conèixer als fills dels homes, com ara és revelada als seus sants apòstols i profetes per l'Esperit;
6 perquè els gentils siguin cohereus i del mateix cos, i participants de la seva promesa en Crist mitjançant l'evangeli:
7 Del qual vaig ser nomenat ministre, d'acord amb el do de la gràcia de Déu que m'ha donat per l'acció efectiva del seu poder.
8 A mi, que sóc menys que el més petit de tots els sants, m'ha donat aquesta gràcia, que predico entre els gentils les inescrutables riqueses de Crist;
9 I per fer veure a tots els homes quina és la comunió del misteri, que des del principi del món ha estat amagada en Déu, que va crear totes les coses per Jesucrist:
10 Per tal que ara els principats i potestats dels llocs celestials fossin coneguts per l'església la saviesa múltiple de Déu,
11 Segons el propòsit etern que va proposar en Jesucrist, Senyor nostre:
12 En qui tenim audàcia i accés amb confiança per la fe en ell.
13 Per això desitjo que no us desmaieu de les meves tribulacions per vosaltres, que és la vostra glòria.
14 Per això m'inclino de genolls davant el Pare del nostre Senyor Jesucrist,
15 Del qual es diu tota la família del cel i de la terra,
16 perquè us permeti, segons les riqueses de la seva glòria, ser enfortits amb força pel seu Esperit en l'home interior;
17 perquè Crist habiti en els vostres cors per fe; que vosaltres, arrelats i fonamentats en l'amor,
18 Que sigui capaç de comprendre amb tots els sants quina és l'amplada, la longitud, la profunditat i l'alçada;
19 I conèixer l'amor de Crist, que sobrepassa el coneixement, perquè sigueu plens de tota la plenitud de Déu.
20 Ara, a aquell qui pot fer molt més que tot allò que demanem o pensem, segons el poder que obra en nosaltres,
21 A ell sigui la glòria a l'Església per Jesucrist per tots els segles, pels segles dels segles. Amén.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, jo, el presoner del Senyor, us suplico que camineu dignes de la vocació amb què sou cridats,
2 Amb tota humilitat i mansedumbre, amb molta paciència, tolerant-se els uns als altres amb amor;
3 Esforçant per mantenir la unitat de l'Esperit en el vincle de la pau.
4 Hi ha un sol cos i un sol Esperit, tal com sou cridats en una esperança de la vostra crida;
5 Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme,
6 Un sol Déu i Pare de tots, que està per sobre de tots, i per tots, i en tots vosaltres.
7 Però a cadascú de nosaltres és donada la gràcia segons la mesura del do de Crist.
8 Per això diu: Quan va pujar a dalt, va portar captivitat i va donar regals als homes.
9 (Ara que va pujar, què és sinó que també va baixar primer a les parts baixes de la terra?
10 El que va baixar és també el mateix que va pujar molt per sobre de tots els cels, per omplir-ho tot.)
11 I en va donar alguns, apòstols; i alguns, profetes; i alguns, evangelistes; i alguns, pastors i mestres;
12 Per al perfeccionament dels sants, per a l'obra del ministeri, per a l'edificació del cos de Crist:
13 Fins que tots arribem a la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, a un home perfecte, a la mesura de la estatura de la plenitud de Crist:
14 Que d'ara endavant ja no siguem nens, arrossegats i arrossegats per tot vent de doctrina, per l'engany dels homes i l'astucia, amb la qual s'amaguen per enganyar;
15 Però dient la veritat amb amor, creixin en ell en totes les coses, que és el cap, el Crist:
16 De qui tot el cos, ben unit i compactat per allò que proporciona cada articulació, d'acord amb l'acció eficaç a la mesura de cada part, fa que el cos augmenti fins a l'edificació de si mateix en l'amor.
17 Això, doncs, dic, i testifico en el Senyor, que d'ara endavant no camineu com caminen els altres gentils, en la vanitat de la seva ment.
18 Tenint l'enteniment enfosquit, alienats de la vida de Déu per la ignorància que hi ha en ells, a causa de la ceguesa del seu cor:
19 Els quals, deixant de sentir-se, s'han lliurat a la lascivia, per fer tota impuresa amb avaricia.
20 Però vosaltres no heu après Crist;
21 Si és així que l'heu escoltat i heu estat ensenyats per ell, com la veritat és en Jesús:
22 Que desposseguеu pel que fa a la conversa anterior l'home vell, que es corromp segons els desitjos enganyosos;
23 I renova't en l'esperit de la teva ment;
24 I que us vestiu de l'home nou, que segons Déu és creat en justícia i santedat veritable.
25 Per tant, descartant la mentida, digueu cadascú la veritat al seu proïsme, perquè som membres els uns dels altres.
26 Enfadeu-vos i no pequeu; que el sol no es posin sobre la vostra ira.
27 Ni doneu lloc al dimoni.
28 Que el qui roba no robi més, sinó que treballi, treballant amb les seves mans el que és bo, perquè hagi de donar-li al qui ho necessita.
29 Que de la vostra boca no surti cap comunicació corrupta, sinó allò que és bo per a l'ús d'edificar, perquè serveixi gràcia als oients.
30 I no contristeu l'Esperit Sant de Déu, pel qual sou segellats per al dia de la redempció.
31 Que siguin allunyats de vosaltres tota amargura, ira, ira, clam i malversació, amb tota malícia:
32 I sigueu amables els uns amb els altres, de cor tendre, perdonant-vos els uns als altres, tal com Déu us ha perdonat a vosaltres per amor de Crist.

CAPÍTOL 5

1 Sigueu, doncs, seguidors de Déu, com fills estimats;

2 I camina en amor, com també Crist ens ha estimat, i s'ha donat ell mateix per nosaltres en ofrena i sacrifici a Déu en olor dolça.
3 Però la fornicació, i tota impuresa o cobdícia, no s'anomenin una vegada entre vosaltres, com convé als sants;
4 Ni la brutícia, ni les paraules insensates, ni les bromes, que no són convenients, sinó més aviat donar gràcies.
5 Perquè ja sabeu que cap fornicari, ni impur, ni home cobejós, que sigui idòlatra, no té cap herència en el Regne de Crist i de Déu.
6 Que ningú us enganyi amb paraules vanes, perquè per això ve la ira de Déu sobre els fills de la desobediència.
7 No sigueu, doncs, participants amb ells.
8 Perquè de vegades éreu foscor, però ara sou llum en el Senyor: camineu com fills de la llum:
9 (Perquè el fruit de l'Esperit és en tota bondat, justícia i veritat;)
10 Provant el que és agradable al Senyor.
11 I no tingueu comunió amb les obres infructuoses de les tenebres, sinó que reprendeu-les.
12 Perquè és una vergonya fins i tot parlar de les coses que es fan d'ells en secret.
13 Però totes les coses que són reprovades es manifesten per la llum, perquè tot allò que es manifesta és llum.
14 Per això diu: Desperta, tu que dorms, i aixeca't d'entre els morts, i Crist t'il·luminarà.
15 Mira, doncs, que camineu amb prudència, no com a ximples, sinó com a savis,
16 Redimir el temps, perquè els dies són dolents.
17 Per tant, no sigueu insensats, sinó que enteneu quina és la voluntat del Senyor.
18 I no us embriagueu amb el vi, on hi ha excés; però sigueu plens de l'Esperit;
19 Parlant entre vosaltres mateixos amb salms, himnes i càntics espirituals, cantant i fent melodia al Senyor en el vostre cor;
20 Donant sempre gràcies per totes les coses a Déu i el Pare en el nom de nostre Senyor Jesucrist;
21 Someteu-vos els uns als altres en la por de Déu.
22 Esposes, sotmeteu-vos als vostres marits, com al Senyor.
23 Perquè el marit és el cap de la dona, així com Crist és el cap de l'Església, i ell és el salvador del cos.
24 Per tant, com l'església està subjecta a Crist, així les dones siguin als seus marits en tot.
25 Marits, estimeu les vostres dones, com també Crist va estimar l'Església i es va lliurar per ella;
26 Per santificar-lo i netejar-lo amb el rentat d'aigua per la paraula,
27 Per tal de presentar-se a si mateix una església gloriosa, sense taques, ni arrugues, ni res semblant; sinó que sigui santa i sense taca.
28 Així els homes han d'estimar les seves dones com els seus propis cossos. Qui estima la seva dona s'estima a si mateix.
29 Perquè ningú encara ha odiat la seva pròpia carn; però el nodreix i l'estima, com el Senyor l'església:
30 Perquè som membres del seu cos, de la seva carn i dels seus ossos.
31 Per això l'home deixarà el seu pare i la seva mare i s'unirà a la seva dona, i tots dos seran una sola carn.
32 Aquest és un gran misteri, però jo parlo de Crist i de l'Església.
33 Tanmateix, que cadascú de vosaltres en particular estimi la seva dona com a ell mateix; i la dona veu que venera el seu marit.

CAPÍTOL 6

1 Fills, obeïu els vostres pares en el Senyor, perquè això és correcte.
2 Honra el teu pare i la teva mare; (que és el primer manament amb promesa;)
3 Que et vagi bé i que visquis llargament a la terra.
4 I, pares, no provoqueu la ira dels vostres fills, sinó que crieu-los amb l'educació i l'admonició del Senyor.
5 Servants, sigueu obedients als qui són els vostres amos segons la carn, amb por i tremolor, amb la soledat del vostre cor, com a Crist;
6 No amb el servei dels ulls, com els que agrada als homes; sinó com a servidors de Crist, fent la voluntat de Déu des del cor;
7 Fes servei amb bona voluntat, com al Senyor, i no als homes:
8 Sabent que qualsevol cosa bona que fa un home, la rebrà del Senyor, sigui esclau o lliure.
9 I, mestres, feu les mateixes coses amb ells, evitant les amenaces, sabent que el vostre Mestre també és al cel; ni hi ha respecte a les persones amb ell.
10 Finalment, germans meus, sigueu forts en el Senyor i en el poder de la seva força.
11 Vestiu-vos amb tota l'armadura de Déu, perquè pugueu resistir les estratègies del dimoni.
12 Perquè no lluitem contra la carn i la sang, sinó contra els principats, contra els poders, contra els governants de les tenebres d'aquest món, contra la maldat espiritual als llocs alts.
13 Per tant, preneu-vos tota l'armadura de Déu, perquè pugueu resistir en el dia dolent i, després de fer-ho tot, mantenir-vos dempeus.
14 Estigueu, doncs, tenint els lloms cenyits de veritat i portant el pectoral de la justícia;
15 I els vostres peus calçats amb la preparació de l'evangeli de la pau;
16 Per sobre de tot, agafant l'escut de la fe, amb el qual podreu apagar tots els dards de foc dels malvats.
17 I agafa el casc de la salvació i l'espasa de l'Esperit, que és la paraula de Déu:
18 Pregant sempre amb tota pregària i súplica en l'Esperit, i vetllant-hi amb tota perseverança i súplica per tots els sants;
19 I per a mi, que em doni la paraula, perquè pugui obrir la boca amb valentia, per donar a conèixer el misteri de l'evangeli,
20 Per això sóc un ambaixador en lligams, per tal de parlar-hi amb valentia, com hauria de parlar.
21 Però perquè també conegueu els meus afers i com ho faig, Tíquic, un germà estimat i fidel ministre en el Senyor, us ho farà saber tot:
22 A qui us he enviat amb el mateix propòsit, perquè conegueu els nostres afers i ell consol els vostres cors.
23 Pau als germans i amor amb fe, de part de Déu Pare i del Senyor Jesucrist.
24 La gràcia sigui amb tots els qui estimen el nostre Senyor Jesucrist amb sinceritat. Amén. (Als efesis escrit des de Roma, per Tíquic.)

Filipenses

CAPÍTOL 1

1 Pau i Timoteu, servidors de Jesucrist, a tots els sants en Crist Jesús que són a Filips, amb els bisbes i els diaques:
2 Gràcia i pau a vosaltres de Déu, el nostre Pare, i del Senyor Jesucrist.
3 Dono gràcies al meu Déu per cada record de tu,
4 Sempre en cada pregària meva per tots vosaltres demanant amb alegria,
5 Per la vostra comunió en l'evangeli des del primer dia fins ara;
6 Estant segurs d'això mateix, que el qui ha començat una bona obra en vosaltres, la farà fins al dia de Jesucrist:
7 Així com és convenient que pensi això de tots vosaltres, perquè us tinc al cor; en la mesura que tant en els meus lligams com en la defensa i confirmació de l'evangeli, tots sou partícips de la meva gràcia.
8 Perquè Déu és el meu testimoni, quant m'anhelo a tots vosaltres en les entranyes de Jesucrist.
9 I això prego, perquè el vostre amor abundi encara més i més en coneixement i en tot judici;
10 perquè aproveu coses excel·lents; perquè sigueu sincers i sense ofensa fins al dia de Crist;
11 Estant plens dels fruits de la justícia, que són per Jesucrist, per a la glòria i lloança de Déu.
12 Però m'agradaria que entenguéssiu, germans, que les coses que em van passar han caigut més aviat per a l'avanç de l'evangeli;
13 De manera que els meus lligams en Crist es manifesten a tot el palau i a tots els altres llocs;
14 I molts dels germans del Senyor, confiats amb els meus lligams, són molt més atrevits a pronunciar la paraula sense por.
15 Certament, alguns prediquen Crist fins i tot per enveja i baralles; i alguns també de bona voluntat:
16 L'un predica el Crist de la contesa, no amb sinceritat, pensant afegir aflicció als meus lligams:
17 Però l'altre d'amor, sabent que estic preparat per defensar l'evangeli.
18 Què doncs? no obstant això, de totes maneres, ja sigui en pretensió o en veritat, Crist és predicat; i jo en això m'alegro, sí, i m'alegraré.
19 Perquè sé que això es convertirà en la meva salvació mitjançant la vostra pregària i el subministrament de l'Esperit de Jesucrist,
20 Segons la meva sincera expectació i la meva esperança, que en res no m'avergonyiré, sinó que amb tota valentia, com sempre, així ara també Crist serà magnificat en el meu cos, sigui per la vida o per la mort.
21 Perquè per a mi viure és Crist, i morir és guany.
22 Però si visc en la carn, aquest és el fruit del meu treball; però no sé què triaré.
23 Perquè estic en una situació estreta entre dos, amb el desig de marxar i d'estar amb Crist; que és molt millor:
24 No obstant això, romandre en la carn és més necessari per a vosaltres.
25 I tenint aquesta confiança, sé que em quedaré i continuaré amb tots vosaltres per al vostre progrés i alegria de la fe;
26 perquè la vostra alegria sigui més abundant per a mi en Jesucrist, quan torni a trobar-vos.
27 Només que la vostra conversa sigui com correspon a l'evangeli de Crist: perquè vinc i us veig, o si no estic absent, pugui escoltar els vostres afers, que us mantingueu ferms en un sol esperit, amb un mateix esperit lluitant junts per la fe. de l'evangeli;
28 I en res aterrit pels vostres adversaris: la qual cosa és per a ells una mostra evident de perdició, sinó per a vosaltres de salvació i la de Déu.
29 Perquè us és donat en favor de Crist, no només de creure en ell, sinó també de patir per ell;
30 Tenint el mateix conflicte que heu vist en mi, i ara escolteu que hi ha en mi.

CAPÍTOL 2

1 Si, doncs, hi ha algun consol en Crist, si algun consol d'amor, si alguna comunió de l'Esperit, si hi ha entranyes i misericòrdies,
2 Compleu la meva alegria, que tingueu la mateixa mentalitat, tenint el mateix amor, essent d'un mateix acord, d'una ment.
3 Que no es faci res per disputes o vanagloria; però amb humilitat d'ànim que cadascú estimi millor que ells mateixos.
4 No mireu cadascú en les seves coses, sinó també en les coses dels altres.
5 Que estigui en vosaltres aquesta ment, que també hi havia en Crist Jesús:
6 Qui, essent en la forma de Déu, no pensava que era un robatori ser igual a Déu:
7 Però no es va perdre fama, va prendre sobre ell la forma d'un servent i va ser fet a semblança d'homes:
8 I trobant-se a la moda d'home, es va humiliar i es va fer obedient fins a la mort, fins i tot la mort de creu.
9 Per això també Déu l'ha exaltat molt, i li ha donat un nom que és per sobre de tot nom:
10 Que en el nom de Jesús s'inclinin tots els genolls, de les coses del cel, i de la terra i de sota la terra;
11 I que tota llengua confessi que Jesucrist és el Senyor, per a la glòria de Déu Pare.
12 Per això, estimats meus, com sempre heu obeït, no només en la meva presència, sinó ara molt més en la meva absència, treballeu amb por i tremolor per la vostra pròpia salvació.
13 Perquè Déu és el que obra en vosaltres tant el voler com el fer segons la seva bona voluntat.
14 Fes-ho tot sense murmuracions i disputes:
15 Perquè sigueu irreprensibles i inofensius, fills de Déu, sense retreure, enmig d'una nació tortuosa i perversa, entre la qual brilleu com a llums al món;
16 Sostenint la paraula de vida; perquè jo pugui alegrar-me en el dia de Crist, que no he córrer en va, ni he treballat en va.
17 Sí, i si m'ofereix el sacrifici i el servei de la vostra fe, m'alegro i m'alegro amb tots vosaltres.
18 Per la mateixa causa també alegreu-vos i alegreu-vos amb mi.
19 Però confio en el Senyor Jesús que us enviarà aviat Timoteu, perquè també jo pugui ser de gran consolació quan conegui el vostre estat.

20 Perquè no tinc cap home semblant, que naturalment es preocupi pel teu estat.
21 Perquè tots busquen el seu, no el que és de Jesucrist.
22 Però sabeu la prova d'ell que, com a fill amb el pare, ha servit amb mi en l'evangeli.
23 Per tant, espero enviar-lo de seguida, tan aviat com veuré com em sortirà.
24 Però confio en el Senyor que jo també vindré aviat.
25 No obstant això, vaig pensar que era necessari enviar-vos Epafrodit, el meu germà, company de treball i company de guerra, però el vostre missatger i el qui va servir les meves necessitats.
26 Perquè enyorava tots vosaltres, i estava ple de pes, perquè havíeu sentit que havia estat malalt.
27 Perquè, de fet, estava malalt a prop de la mort, però Déu va tenir pietat d'ell; i no només sobre ell, sinó també sobre mi, perquè no tingués pena sobre pena.
28 L'he enviat, doncs, amb més cura, perquè, quan el torneu a veure, us alegreu, i jo sigui menys trist.
29 Rebeu-lo, doncs, en el Senyor amb tota alegria; i tenir tal reputació:
30 Perquè, per l'obra de Crist, estava a prop de la mort, sense tenir en compte la seva vida, per suplir la vostra falta de servei envers mi.

CAPÍTOL 3

1 Finalment, germans meus, alegreu-vos en el Senyor. Escriure't les mateixes coses, per a mi, de fet, no és greu, però per a tu és segur.
2 Compte amb els gossos, compte amb els malvats treballadors, compte amb la concisió.
3 Perquè som els circumcisos, que adorem Déu amb esperit, ens alegrem en Crist Jesús i no confiem en la carn.
4 Encara que també podria tenir confiança en la carn. Si algun altre creu que té de què confiar en la carn, jo més:
5 Circumcidat el vuitè dia, de la descendència d'Israel, de la tribu de Benjamí, un hebreu dels hebreus; pel que fa a la llei, un fariseu;
6 Quant al zel, perseguint l'església; tocant la justícia que hi ha a la llei, irreprensible.
7 Però les coses que per a mi eren guanys, les considerava pèrdues per a Crist.
8 Sí, sens dubte, i considero totes les coses com una pèrdua per l'excel·lència del coneixement de Crist Jesús, el meu Senyor;
9 I ser trobat en ell, no tenint la meva pròpia justícia, que és de la llei, sinó la que és per la fe de Crist, la justícia que és de Déu per la fe:
10 perquè jo el conegui, i el poder de la seva resurrecció i la comunió dels seus sofriments, convertint-se en conformitat a la seva mort;
11 Si de qualsevol manera pogués arribar a la resurrecció dels morts.
12 No com si ja hagués assolit, ni tampoc fos perfecte, sinó que ho segueixo, per tal d'apoderar-me d'allò pel qual també he estat pres de Crist Jesús.
13 Germans, no crec que m'hagi detingut, sinó que faig una cosa: oblidar-me de les coses que hi ha darrere i avançar-me a les que hi ha abans:
14 M'apunto cap a la marca per aconseguir el premi de la gran vocació de Déu en Crist Jesús.
15 Per tant, tots els que som perfectes, tinguem aquest sentit: i si en alguna cosa penseu d'una altra manera, Déu us ho revelarà fins i tot.
16 No obstant això, on ja hem arribat, seguim la mateixa regla, pensem en la mateixa cosa.
17 Germans, sigueu junts meus, i marqueu els qui caminen de tal manera que ens teniu com a exemple.
18 (Perquè caminen molts, dels quals us he parlat sovint, i ara us dic fins i tot plorant, que són enemics de la creu de Crist:
19 Els quals tenen la fi és la destrucció, el Déu dels quals és el seu ventre, i la glòria dels quals és en la seva vergonya, els quals compten amb les coses terrenals.)
20 Perquè la nostra conversa és al cel; d'on també esperem el Salvador, el Senyor Jesucrist:
21 Qui canviarà el nostre cos vil, perquè sigui modelat com el seu cos gloriós, segons l'obra per la qual pot fins i tot sotmetre totes les coses a si mateix.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, germans meus estimats i anhelats, alegria i corona meva, manteniu-vos ferms en el Senyor, estimats meus.
2 Demano Euòdies, i demano Síntique que siguin d'un mateix sentit en el Senyor.
3 I també us prego, veritable company de jou, que ajudeu les dones que van treballar amb mi en l'evangeli, amb Climent també i amb altres companys meus, els noms dels quals estan al llibre de la vida.
4 Alegreu-vos sempre en el Senyor; i de nou us dic: Alegreu-vos.
5 Que la vostra moderació sigui coneguda per tots els homes. El Senyor és a prop.
6 Compte amb res; però en tot, fes conèixer a Déu les teves peticions, amb pregària i súplica amb acció de gràcies.
7 I la pau de Déu, que sobrepassa tot enteniment, guardarà els vostres cors i ments per mitjà de Crist Jesús.
8 Finalment, germans, tot allò que és vertader, tot allò que és honest, tot allò que és just, tot allò que és pur, tot allò que és amable, tot allò que és de bona reputació; si hi ha alguna virtut, i si hi ha alguna lloança, pensa en aquestes coses.
9 Les coses que heu après i rebut, i escoltat i vist en mi, feu, i el Déu de pau serà amb vosaltres.
10 Però em vaig alegrar molt en el Senyor, que ara al final la teva cura de mi ha tornat a florir; en què també vau tenir cura, però us va faltar l'oportunitat.
11 No és que parli de mancança, perquè he après, en qualsevol estat que estic, amb això a contentar-me.
12 Jo sé com estar humiliat i sé com abundar: a tot arreu i en totes les coses se'm ensenya tant a estar saciat com a tenir gana, a abundar i a patir necessitat.
13 Tot ho puc fer per mitjà de Crist que m'enforteix.
14 Malgrat que heu fet bé, us heu comunicat amb la meva aflicció.
15 Ara vosaltres, els filipencs, sabeu també que, al principi de l'evangeli, quan vaig marxar de Macedònia, cap església no em va parlar pel que fa a donar i rebre, sinó vosaltres només.
16 Perquè fins i tot a Tessalònica heu enviat una vegada i una altra a la meva necessitat.

17 No perquè desitgi un do, sinó que desitjo fruit que
abundi per compte teu.
18 Però ho tinc tot i abundo: estic ple d'haver rebut
d'Epafrodit les coses que et van enviar, una olor de dolça
olor, un sacrifici agradable i agradable a Déu.
19 Però el meu Déu suplirà totes les vostres necessitats
segons les seves riqueses en glòria per Crist Jesús.
20 Ara bé, a Déu i el nostre Pare sigui la glòria pels segles
dels segles. Amén.
21 Saluteu tots els sants en Crist Jesús. Els germans que
estan amb mi us saluden.
22 Tots els sants us saluden, sobretot els de la casa del
Cèsar.
23 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb tots
vosaltres. Amén. (Als Filipencs escrit des de Roma, per
Epafrodit.)

Colossencs

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu, i el nostre germà Timoteu,
2 Als sants i germans fidels en Crist que són a Colosses: Gràcia i pau a vosaltres, de part de Déu nostre Pare i del Senyor Jesucrist.
3 Donem gràcies a Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist, pregant sempre per vosaltres,
4 Ja que hem sentit parlar de la vostra fe en Crist Jesús i de l'amor que teniu a tots els sants,
5 Per l'esperança que us té guardada al cel, de la qual ja heu sentit abans en la paraula de la veritat de l'evangeli;
6 que ha vingut a vosaltres, com a tot el món; i dóna fruit, com també en vosaltres, des del dia que en vau sentir i vau conèixer la gràcia de Déu en veritat:
7 Com també heu après d'Epafras, el nostre estimat company de servei, que és per a vosaltres un ministre fidel de Crist;
8 que també ens va declarar el vostre amor en l'Esperit.
9 Per això també nosaltres, des del dia que ho vam sentir, no deixem de pregar per vosaltres i de desitjar que us ompliu del coneixement de la seva voluntat amb tota saviesa i enteniment espiritual;
10 perquè pugueu caminar dignes del Senyor a tot allò que us agrada, sent fructífers en tota bona obra i creixent en el coneixement de Déu;
11 Enfortit amb tota força, segons el seu poder gloriós, per a tota paciència i paciència amb alegria;
12 Donant gràcies al Pare, que ens ha fet aptes per ser partícips de l'herència dels sants en la llum:
13 Qui ens ha alliberat del poder de les tenebres i ens ha traslladat al regne del seu estimat Fill:
14 En qui tenim la redempció per la seva sang, fins i tot el perdó dels pecats:
15 Qui és la imatge del Déu invisible, el primogènit de tota criatura:
16 Perquè per ell van ser creades totes les coses, les que hi ha al cel i a la terra, visibles i invisibles, siguin trons, o dominis, o principats o poders: totes les coses van ser creades per ell i per a ell:
17 I ell és abans de totes les coses, i en ell totes les coses consisteixen.
18 I ell és el cap del cos, l'església: qui és el principi, el primogènit d'entre els morts; que en totes les coses tingués la preeminència.
19 Perquè va agradar al Pare que en ell habités tota la plenitud;
20 I, després d'haver fet la pau amb la sang de la seva creu, per ell per reconciliar totes les coses amb ell mateix; per ell, dic, siguin coses de la terra o del cel.
21 I vosaltres, que alguna vegada vau ser alienats i enemics en la vostra ment per obres dolentes, ara ell ha reconciliat
22 En el cos de la seva carn a través de la mort, per presentar-vos sants i irreprensibles i irreprensibles als seus ulls:
23 Si continueu en la fe fonamentada i ferma, i no us allunyeu de l'esperança de l'evangeli, que heu escoltat i que va ser predicat a totes les criatures que hi ha sota el cel; del qual jo Pau en sóc fet ministre;
24 Que ara m'alegro dels meus sofriments per vosaltres, i ompliu amb la meva carn el que queda darrere de les afliccions de Crist per amor del seu cos, que és l'Església:
25 Del qual se'm fa ministre, segons la dispensació de Déu que m'ha estat donada per a vosaltres, per complir la paraula de Déu;
26 Fins i tot el misteri que s'ha amagat des dels segles i de les generacions, però ara s'ha manifestat als seus sants:
27 A qui Déu voldria fer saber quina és la riquesa de la glòria d'aquest misteri entre els gentils; que és Crist en vosaltres, l'esperança de la glòria:
28 A qui prediquem, advertint a tothom i ensenyant a tothom amb tota saviesa; perquè presentem tot home perfecte en Crist Jesús:
29 Per això també treballo, lluitant segons la seva obra, la qual obra en mi poderosament.

CAPÍTOL 2

1 Perquè m'agradaria que sabíssiu quin gran conflicte tinc per vosaltres, i per a ells a Laodicea, i per a tots els que no han vist el meu rostre en la carn;
2 perquè els seus cors siguin consolats, units en l'amor, i per a totes les riqueses de la plena seguretat de l'enteniment, per al reconeixement del misteri de Déu, i del Pare i de Crist;
3 En qui s'amaguen tots els tresors de la saviesa i del coneixement.
4 I això dic, perquè ningú us enganyi amb paraules seductores.
5 Perquè encara que estic absent en la carn, estic amb vosaltres en l'esperit, alegre i contemplant el vostre ordre i la fermesa de la vostra fe en Crist.
6 Així, doncs, com heu rebut Jesucrist, el Senyor, així camineu en ell:
7 Arrelats i edificats en ell, i consolidats en la fe, tal com us han ensenyat, abundant-hi en acció de gràcies.
8 Tingueu cura que ningú us saquei amb la filosofia i l'engany van, segons la tradició dels homes, segons els rudiments del món, i no segons Crist.
9 Perquè en ell habita corporalment tota la plenitud de la divinitat.
10 I sou complets en ell, que és el cap de tot principat i poder:
11 En qui també sou circumcidats amb la circumcisió feta sense mans, en despullar el cos dels pecats de la carn per la circumcisió de Crist:
12 Enterrat amb ell en el baptisme, en el qual també heu ressuscitat amb ell per la fe de l'operació de Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts.
13 I vosaltres, com que esteu morts en els vostres pecats i en la incircumcisió de la vostra carn, ell us ha donat vida juntament amb ell, havent-vos perdonat totes les ofenses;
14 Esborrant la lletra de les ordenances que ens era contrària, i la va treure del camí, clavant-la a la seva creu;
15 I després d'haver destrossat els principats i els poders, els va fer una mostra obertament, triomfant-los en ella.
16 Per tant, ningú us jutgi per menjar, ni per beure, ni pel que fa a una festa, ni a la lluna nova ni als dies de dissabte:
17 que són ombra de les coses futures; però el cos és de Crist.

18 Que ningú us enganyi de la vostra recompensa amb humilitat voluntària i adoració dels àngels, entrometint-se en allò que no ha vist, inflat inútilment per la seva ment carnal,
19 I no agafar el cap, del qual tot el cos, amb articulacions i llaços, s'ha alimentat i es va unir, augmenta amb el creixement de Déu.
20 Per tant, si sou morts amb Crist pels rudiments del món, per què, com si viviu al món, esteu subjectes a les ordenances?
21 (No tocar; no tastar; no manipular;
22 Quins han de perir tots amb l'ús;) després dels manaments i doctrines dels homes?
23 Les quals tenen certament una demostració de saviesa en l'adoració de la voluntat, la humilitat i la negligència del cos; no en cap honor a la satisfacció de la carn.

CAPÍTOL 3

1 Si, doncs, heu ressuscitat amb Crist, busqueu les coses de dalt, on Crist està assegut a la dreta de Déu.
2 Posa el teu afecte en les coses de dalt, no en les de la terra.
3 Perquè sou morts, i la vostra vida està amagada amb Crist en Déu.
4 Quan Crist, que és la nostra vida, aparegui, llavors vosaltres també us apareixereu amb ell en glòria.
5 Mortifiqueu, doncs, els vostres membres que hi ha a la terra; la fornicació, la impuresa, l'afecte desmesurat, la concupiscència dolenta i la cobdícia, que és idolatria:
6 Per això, la ira de Déu ve sobre els fills de la desobediència:
7 En el qual també vau caminar algun temps, quan viviu en ells.
8 Però ara vosaltres també deixeu de banda tot això; ira, ira, malícia, blasfèmia, comunicació bruta de la teva boca.
9 No us mentiu els uns als altres, ja que us heu desposseït del vell amb les seves obres;
10 I vestiu-vos de l'home nou, que es renova en coneixement segons la imatge del qui el va crear:
11 On no hi ha ni grec ni jueu, circumcisió ni incircumcisió, bàrbar, escita, esclau ni lliure, sinó que Crist és tot i en tots.
12 Revestiu-vos, doncs, com a elegits de Déu, sants i estimats, de les entranyes de misericòrdia, de bondat, d'humilitat d'ànim, de mansuïtat, de patiment;
13 Suportant-se els uns als altres i perdonant-se els uns als altres, si algú té una baralla contra algú, així com Crist us va perdonar, així també ho feu.
14 I sobretot, vestiu-vos de la caritat, que és el lligam de la perfecció.
15 I que la pau de Déu domini en els vostres cors, a la qual també sou cridats en un sol cos; i sigueu agraïts.
16 Que la paraula de Crist habiti en vosaltres abundantment en tota saviesa; Ensenyeu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, cantant amb gràcia en els vostres cors al Senyor.
17 I tot el que feu de paraula o d'obra, feu-ho tot en nom del Senyor Jesús, donant gràcies a Déu i Pare per ell.
18 Esposes, sotmeteu-vos als vostres marits, com convé al Senyor.
19 Marits, estimeu les vostres dones i no us agradin.
20 Fills, obeïu els vostres pares en tot, perquè això és agradable al Senyor.
21 Pares, no provoqueu la ira dels vostres fills, perquè no es desanimin.
22 Servants, obeïu en tot els vostres amos segons la carn; no amb el servei dels ulls, com els que agrada als homes; però amb senzillesa de cor, tement de Déu:
23 I qualsevol cosa que feu, feu-ho de cor, com per al Senyor, i no per als homes;
24 Sabent que del Senyor rebreu la recompensa de l'herència, perquè serviu el Senyor Crist.
25 Però el qui fa mal, rebrà el mal que ha fet; i no hi ha respecte a les persones.

CAPÍTOL 4

1 Mestres, doneu als vostres servents allò que és just i igual; sabent que també teniu un Mestre al cel.
2 Continueu en la pregària i vetlleu-hi amb acció de gràcies;
3 Pregant també per nosaltres, perquè Déu ens obrí una porta d'expressió, per parlar del misteri de Crist, pel qual també estic presoner:
4 perquè ho manifesti, com hauria de parlar.
5 Camineu amb saviesa cap als qui són fora, redimint el temps.
6 Que el vostre discurs sigui sempre amb gràcia, condimentat amb sal, perquè sapigueu com heu de respondre a cadascú.
7 Tíquic us explicarà tot el meu estat, que és un germà estimat, un ministre fidel i un company de servei en el Senyor:
8 A qui us he enviat amb el mateix propòsit, perquè conegui el vostre estat i consola els vostres cors;
9 Amb Onèsim, un germà fidel i estimat, que és un de vosaltres. Us donaran a conèixer tot el que es fa aquí.
10 Us saluda Aristarc, el meu company de presó, i Marc, fill de la germana de Bernabé, (tot a qui heu rebut manaments: si ve a vosaltres, rebeu-lo);
11 I Jesús, que es diu Justus, que són de la circumcisió. Només aquests són els meus companys de feina del Regne de Déu, que m'han consolat.
12 Epafras, que és un de vosaltres, servent de Crist, us saluda, treballant sempre fervorosament per vosaltres en les pregàries, perquè estigueu perfectes i complets en tota la voluntat de Déu.
13 Perquè li porto testimoni que té un gran zel per vosaltres, els qui són a Laodicea i els a Hieràpolis.
14 Lluc, el metge estimat, i Demas, us saluden.
15 Saluteu els germans de Laodicea, Nimfes i l'església que hi ha a casa seva.
16 I quan es llegeixi aquesta epístola entre vosaltres, feu que es llegeixi també a l'església de Laodicea; i que també llegiu l'epístola de Laodicea.
17 I digues a Arquip: Compte amb el ministeri que has rebut en el Senyor.
18 La salutació de la meva mà Pau. Recordeu els meus vincles. La gràcia sigui amb tu. Amén. (Escrit de Roma a Colossencs per Tíquic i Onèsim.)

1 Tessalonicencs

CAPÍTOL 1

1 Pau, i Silvano i Timoteu, a l'església dels tessalonicencs que està en Déu Pare i en el Senyor Jesucrist: Gràcia i pau a vosaltres, de part de Déu, nostre Pare, i del Senyor Jesucrist.
2 Donem gràcies a Déu sempre per tots vosaltres, fent menció de vosaltres en les nostres oracions;
3 Recordant sense parar la vostra obra de fe, i treball d'amor i paciència d'esperança en el nostre Senyor Jesucrist, davant de Déu i Pare nostre;
4 Coneixent, estimats germans, la vostra elecció de Déu.
5 Perquè el nostre evangeli no us ha arribat només amb paraules, sinó també amb poder, amb l'Esperit Sant i amb molta seguretat; com ja sabeu quina mena d'homes érem entre vosaltres per amor vostre.
6 I us heu fet seguidors de nosaltres i del Senyor, havent rebut la paraula en molta aflicció, amb alegria de l'Esperit Sant:
7 De manera que vau ser un exemple per a tots els qui creuen a Macedònia i a Acaia.
8 Perquè de vosaltres va ressonar la paraula del Senyor no només a Macedònia i Acaia, sinó també a tot arreu la vostra fe en Déu s'escampa; de manera que no hem de parlar de res.
9 Perquè ells mateixos mostren de nosaltres quina manera d'entrar vam tenir per a vosaltres, i com us vau tornar a Déu dels ídols per servir el Déu viu i veritable;
10 I per esperar el seu Fill del cel, a qui va ressuscitar d'entre els morts, Jesús, que ens va alliberar de la ira futura.

CAPÍTOL 2

1 Per vosaltres mateixos, germans, sabeu la nostra entrada a vosaltres, que no va ser en va:
2 Però fins i tot després que havíem patit abans i ens implorés vergonyosamente, com ja sabeu, a Filips, en el nostre Déu vam tenir la valentia d'anunciar-vos l'evangeli de Déu amb molta disputa.
3 Perquè la nostra exhortació no va ser per engany, ni per impuresa, ni per engany:
4 Però com Déu ens va permetre confiar en l'evangeli, així ho parlem; no com a plaer als homes, sinó a Déu, que prova els nostres cors.
5 Perquè ni en cap moment vam fer servir paraules afalagadores, com ja sabeu, ni un mantell de cobdícia; Déu n'és testimoni:
6 Ni dels homes hem buscat la glòria, ni de vosaltres, ni dels altres, quan podríem ser llastos, com els apòstols de Crist.
7 Però vam ser mansos entre vosaltres, com una nodrisa estima els seus fills:
8 Així, doncs, desitjant-vos afectuosament, volíem haver-vos impartit no només l'evangeli de Déu, sinó també la nostra pròpia ànima, perquè ens éreu estimats.
9 Perquè recordeu, germans, el nostre treball i treball; perquè treballant nit i dia, perquè no volíem ser a càrrec de cap de vosaltres, us vam predicar l'evangeli de Déu.
10 Vosaltres sou testimonis, i Déu també, com ens hem comportat de sant, justament i irreprensiblement entre vosaltres que creieu:
11 Com ja sabeu com us vam exhortar, consolar i encarregar a cadascú de vosaltres, com fa un pare als seus fills,
12 perquè camineu dignes de Déu, que us ha cridat al seu regne i glòria.
13 Per això també donem gràcies a Déu sense parar, perquè quan vau rebre la paraula de Déu que vau escoltar de nosaltres, no la vau rebre com a paraula d'homes, sinó com és en veritat, la paraula de Déu, que amb efecte. també actua en vosaltres que creieu.
14 Perquè vosaltres, germans, us heu fet seguidors de les esglésies de Déu que a Judea són en Crist Jesús, perquè també heu patit com els vostres compatriotes, com els jueus.
15 Que van matar el Senyor Jesús i els seus propis profetes, i ens han perseguit; i no agraden a Déu i són contraris a tots els homes:
16 Ens prohibeix parlar als gentils perquè es salven, per omplir sempre els seus pecats, perquè la ira ha vingut sobre ells fins a l'extrem.
17 Però nosaltres, germans, en ser allunyats de vosaltres per un breu temps de presència, no de cor, ens hem esforçat més a veure el vostre rostre amb gran desig.
18 Per això voldríem venir a vosaltres, jo Pau, una vegada i una altra; però Satanàs ens va impedir.
19 Perquè quina és la nostra esperança, o alegria, o corona d'alegria? No esteu fins i tot vosaltres en presència de nostre Senyor Jesucrist en la seva vinguda?
20 Perquè vosaltres sou la nostra glòria i alegria.

CAPÍTOL 3

1 Per això, quan ja no ens vam poder resistir més, vam pensar que era bo quedar-nos sols a Atenes;
2 I va enviar Timoteu, el nostre germà i ministre de Déu, i el nostre col·laborador en l'evangeli de Crist, perquè us consolidés i us consolés pel que fa a la vostra fe:
3 Perquè ningú no es senti mogut per aquestes afliccions, perquè vosaltres mateixos sabeu que hi som designats.
4 Perquè, en veritat, quan estàvem amb vosaltres, us vam dir abans que patiríem tribulacions; tal com va passar, i ja ho sabeu.
5 Per això, quan ja no vaig poder aguantar més, vaig enviar a conèixer la vostra fe, no fos cas que el temptador us hagi temptat i el nostre treball sigui en va.
6 Però ara, quan Timoteu va venir de vosaltres a nosaltres, i ens va anunciar la vostra fe i caritat, i que sempre tingueu un bon record de nosaltres, desitjant molt veure'ns, com també nosaltres veure't a tu:
7 Per tant, germans, hem estat consolats per vosaltres en totes les nostres afliccions i angoixes per la vostra fe:
8 Perquè ara vivim, si esteu ferms en el Senyor.
9 Quines gràcies podem tornar a Déu per vosaltres, per tota l'alegria amb què ens alegrem per amor vostre davant el nostre Déu?
10 Preguem de dia i de nit per veure el teu rostre i perfeccionar allò que falta a la teva fe?
11 Ara Déu mateix i el nostre Pare, i el nostre Senyor Jesucrist, ens indiquen el nostre camí cap a vosaltres.

12 I el Senyor us farà créixer i abundar en amor els uns envers els altres i envers tots els homes, tal com ho fem nosaltres amb vosaltres:
13 Fins al final, pot consolidar el vostre cor irreprensible en santedat davant Déu, el nostre Pare, en la vinguda del nostre Senyor Jesucrist amb tots els seus sants.

CAPÍTOL 4

1 A més, germans, us preguem i us exhortem pel Senyor Jesús a que, com heu rebut de nosaltres com heu de caminar i agradar a Déu, així abundeu més i més.
2 Perquè ja sabeu quins manaments us hem donat pel Senyor Jesús.
3 Perquè aquesta és la voluntat de Déu, la vostra santificació, que us abstingueu de la fornicació:
4 Que cadascú de vosaltres sàpiga tenir el seu vaixell en santificació i honor;
5 No en la concupiscència, com els gentils que no coneixen Déu:
6 Que ningú vagi més enllà i defraudéi el seu germà en cap cas, perquè el Senyor és el venjador de tots aquests, com nosaltres també us hem advertit i testimoniat.
7 Perquè Déu no ens ha cridat a la impuresa, sinó a la santedat.
8 Per tant, el qui menysprea, no menysprea l'home, sinó Déu, que també ens ha donat el seu Esperit Sant.
9 Però pel que fa a l'amor fraternal, no necessiteu que us escric, perquè vosaltres mateixos heu estat ensenyats per Déu a estimar-vos els uns als altres.
10 I ho feu amb tots els germans que hi ha a tota Macedònia; però us preguem, germans, que cregueu més i més;
11 I que estudieu a estar en silenci, a fer els vostres propis negocis i a treballar amb les vostres pròpies mans, tal com us hem manat;
12 perquè camineu honestament amb els que són fora, i no us falti de res.
13 Però no vull que ignoreu, germans, sobre els qui dormen, perquè no us entristeu, com els altres que no tenen esperança.
14 Perquè si creiem que Jesús va morir i va ressuscitar, així també Déu els portarà amb ell als qui dormen en Jesús.
15 Perquè això us diem amb la paraula del Senyor: els que estem vius i ens quedem fins a la vinguda del Senyor, no els impedirem als qui dormen.
16 Perquè el Senyor mateix baixarà del cel amb un crit, amb la veu de l'arcàngel i amb la trompeta de Déu, i els morts en Crist ressuscitaran primer:
17 Llavors, els que estem vius i que ens quedem, serem arrossegats juntament amb ells pels núvols, per trobar el Senyor a l'aire, i així estarem sempre amb el Senyor.
18 Per tant, consolau-vos els uns als altres amb aquestes paraules.

CAPÍTOL 5

1 Però dels temps i de les estacions, germans, no necessiteu que us escric.
2 Perquè vosaltres mateixos sabeu perfectament que el dia del Senyor ve com un lladre a la nit.
3 Perquè quan diguin: Pau i seguretat; llavors la destrucció sobtada arriba sobre ells, com el part sobre una dona encinta; i no s'escaparan.
4 Però vosaltres, germans, no esteu a les tenebres perquè aquell dia us arribi com un lladre.
5 Tots sou fills de la llum i fills del dia: no som de la nit ni de les tenebres.
6 Per tant, no dormim com els altres; però vigilem i siguem sobris.
7 Perquè els que dormen dormen a la nit; i els qui s'emborratxen s'embriaguen a la nit.
8 Però nosaltres, que som del dia, siguem sobris, vestint-nos la coraza de la fe i de l'amor; i per un casc, l'esperança de la salvació.
9 Perquè Déu no ens ha destinat a la ira, sinó a obtenir la salvació pel nostre Senyor Jesucrist,
10 Qui va morir per nosaltres perquè, despert o dormint, visquéssim amb ell.
11 Per tant, consoleu-vos junts i edifiqueu-vos els uns als altres, com també ho feu.
12 I us preguem, germans, que conegueu els qui treballen entre vosaltres, que us superen en el Senyor i us admonin;
13 I estimar-los molt altament en amor per la seva feina. I estigueu en pau entre vosaltres.
14 Ara us exhortem, germans, a advertir els rebels, consolar els febles, recolzar els febles, tenir paciència amb tots els homes.
15 Mira que ningú pagui mal per mal a ningú; però seguiu sempre el que és bo, tant entre vosaltres com per a tots els homes.
16 Alegra't per sempre més.
17 Pregueu sense parar.
18 Doneu gràcies en tot, perquè aquesta és la voluntat de Déu en Crist Jesús respecte a vosaltres.
19 No apagueu l'Esperit.
20 No menyspreeu les profecies.
21 Proveu totes les coses; aguanta el que és bo.
22 Abstenir-se de tota aparença de mal.
23 I el mateix Déu de la pau us santificarà completament; i prego a Déu que tot el vostre esperit, ànima i cos siguin preservats sense culpa fins a la vinguda del nostre Senyor Jesucrist.
24 Fidel és qui us crida, que també ho farà.
25 Germans, pregueu per nosaltres.
26 Saludeu tots els germans amb un petó sant.
27 Us demano pel Senyor que aquesta epístola sigui llegida a tots els germans sants.
28 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb vosaltres. Amén. (La primera epístola als tessalonicencs va ser escrita des d'Atenes.)

2 Tessalonicencs

CAPÍTOL 1

1 Pau, i Silvano i Timoteu, a l'església dels tessalonicencs en Déu nostre Pare i en el Senyor Jesucrist:
2 Gràcia i pau per a vosaltres de part de Déu nostre Pare i del Senyor Jesucrist.
3 Hem de donar sempre gràcies a Déu per vosaltres, germans, com convé, perquè la vostra fe creix moltíssim i la caritat de tots els uns envers els altres abunda;
4 De manera que nosaltres mateixos ens gloriem de vosaltres a les Esglésies de Déu per la vostra paciència i fe en totes les vostres persecucions i tribulacions que patiu:
5 La qual cosa és una mostra manifesta del just judici de Déu, perquè pugueu ser considerats dignes del Regne de Déu, pel qual també patiu:
6 Donat que Déu és una cosa justa compensar la tribulació als qui et molesten;
7 I a vosaltres, que esteu angoixats, descanseu amb nosaltres, quan el Senyor Jesús es manifesti des del cel amb els seus àngels poderosos,
8 En flames de foc, venjant-se dels qui no coneixen Déu, i que no obeeixen l'evangeli de nostre Senyor Jesucrist:
9 Qui serà castigat amb una destrucció eterna de la presència del Senyor i de la glòria del seu poder;
10 Quan vingui per ser glorificat en els seus sants, i per ser admirat per tots els qui creuen (perquè s'ha cregut el nostre testimoniatge entre vosaltres) en aquell dia.
11 Per això també preguem sempre per vosaltres, perquè el nostre Déu us consideri dignes d'aquesta vocació, i complisca amb força tota la voluntat de la seva bondat i l'obra de la fe:
12 perquè el nom de nostre Senyor Jesucrist sigui glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, segons la gràcia del nostre Déu i del Senyor Jesucrist.

CAPÍTOL 2

1 Ara us preguem, germans, per la vinguda del nostre Senyor Jesucrist i per la nostra reunió davant d'ell,
2 Que no us trobeu aviat la ment, ni us turbuleu, ni per l'esperit, ni per la paraula, ni per la lletra com la nostra, com que el dia de Crist és a prop.
3 Que ningú us enganyi de cap manera: perquè aquell dia no arribarà, si no arriba primer una destitució, i es revela aquell home de pecat, el fill de la perdició;
4 Que s'oposa i s'enalça per sobre de tot allò que s'anomena Déu o que és adorat; de manera que ell com a Déu s'asseu al temple de Déu, mostrant-se a si mateix que és Déu.
5 No us recordeu que, quan encara era amb vosaltres, us vaig dir aquestes coses?
6 I ara ja sabeu què s'hi deté perquè es revelés en el seu temps.
7 Perquè el misteri de la iniquitat ja funciona; només el qui ara deixa ho deixarà, fins que sigui tret del camí.
8 I llavors es revelarà aquell malvat, a qui el Senyor consumirà amb l'esperit de la seva boca i destruirà amb la brillantor de la seva vinguda:
9 Fins i tot aquell, la vinguda del qual és després de l'obra de Satanàs amb tot poder i senyals i prodiges mentiders,
10 I amb tota mena d'engany d'injustícia en els que moren; perquè no van rebre l'amor de la veritat per ser salvats.
11 I per això Déu els enviarà una forta il·lusió perquè creguin en una mentida:
12 perquè fossin condemnats tots els qui no creien la veritat, sinó que es complauen en la injustícia.
13 Però estem obligats a donar sempre gràcies a Déu per vosaltres, germans estimats del Senyor, perquè Déu us ha escollit des del principi per a la salvació mitjançant la santificació de l'Esperit i la creença en la veritat:
14 A la qual us va cridar pel nostre evangeli, per obtenir la glòria de nostre Senyor Jesucrist.
15 Per tant, germans, manteniu-vos ferms i manteniu les tradicions que us han ensenyat, ja sigui de paraula o de la nostra epístola.
16 Ara el mateix Senyor nostre Jesucrist, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat i ens ha donat un consol etern i una bona esperança per la gràcia,
17 Consola els vostres cors, i confirmau-vos en tota bona paraula i obra.

CAPÍTOL 3

1 Finalment, germans, pregueu per nosaltres, perquè la paraula del Senyor sigui lliure i sigui glorificada, tal com és amb vosaltres:
2 I perquè puguem ser alliberats dels homes irrazonables i dolents, perquè no tots els homes tenen fe.
3 Però el Senyor és fidel, qui us consolidarà i us protegirà del mal.
4 I tenim confiança en el Senyor que us toca, que tant feu com fareu les coses que us manem.
5 I el Senyor dirigeix els vostres cors a l'amor de Déu i a la paciència que espera Crist.
6 Ara us manem, germans, en nom del nostre Senyor Jesucrist, que us allunyeu de tot germà que camina desordenat, i no segons la tradició que ha rebut de nosaltres.
7 Perquè vosaltres mateixos sabeu com ens heu de seguir, perquè no ens vam comportar de manera desordenada entre vosaltres;
8 Tampoc no menjàvem de res el pa de ningú; però hem treballat amb treball i treball nit i dia, perquè no poguéssim ser a càrrec de cap de vosaltres:
9 No perquè no tinguem poder, sinó per fer-nos un exemple per a vosaltres per seguir-nos.
10 Perquè fins i tot quan estàvem amb vosaltres, us vam manar això: si algú no vol treballar, tampoc no mengi.
11 Perquè escoltem que hi ha alguns que caminen entre vosaltres desordenadament, que no treballen gens, sinó que s'ocupen.
12 Ara els que són tals els manem i els exhortem pel nostre Senyor Jesucrist, que treballin amb calma i mengin el seu propi pa.
13 Però vosaltres, germans, no us canseu de fer el bé.
14 I si algú no obeeix la nostra paraula en aquesta epístola, tingueu en compte aquest home i no tingueu cap companyia amb ell, perquè s'avergonyi.
15 Però no el considereu com un enemic, sinó que l'amonesteu com un germà.
16 Ara bé, el mateix Senyor de la pau us donarà la pau sempre per tots els mitjans. El Senyor sigui amb tots vosaltres.

17 La salutació de Pau amb la meva pròpia mà, que és el
testimoni en cada epístola: així escric.
18 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb tots
vosaltres. Amén. (La segona epístola als tessalonicencs va
ser escrita des d'Atenes.)

1 Timoteu

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol de Jesucrist per manament de Déu, nostre Salvador, i Senyor Jesucrist, que és la nostra esperança;
2 A Timoteu, el meu propi fill en la fe: gràcia, misericòrdia i pau de part de Déu nostre Pare i de Jesucrist, nostre Senyor.
3 Com et demanava que et quedés encara a Efes, quan vaig anar a Macedònia, perquè manessis a alguns que no ensenyessin cap altra doctrina,
4 Tampoc feu cas de les faules i de les genealogies infinites, que donen qüestions, en lloc de l'edificació de Déu que és en la fe;
5 Ara bé, el fi del manament és la caritat d'un cor pur, i de bona consciència i de fe sense fingir:
6 De la qual alguns, havent-se desviat, s'han desviat cap a un tinteig inútil;
7 Desitjant ser mestres de la llei; sense entendre el que diuen, ni el que afirmen.
8 Però sabem que la llei és bona, si algú la fa servir legalment;
9 Sabent això, que la llei no s'ha fet per a un home just, sinó per als injustos i desobedients, per als impius i els pecadors, per als impies i els profans, per als assassins de pares i per als assassins de mares, per als homicidas,
10 Per als fornicaris, pels que es contaminen amb la humanitat, pels lladres de menes, pels mentiders, per les persones perjurades i si hi ha alguna altra cosa que sigui contrària a la bona doctrina;
11 Segons el gloriós evangeli del Déu beneït, que va ser confiat a la meva confiança.
12 I dono gràcies a Crist Jesucrist, nostre Senyor, que m'ha capacitat, perquè m'ha considerat fidel, posant-me al ministeri;
13 que abans era blasfem, perseguidor i perjudicial; però vaig obtenir misericòrdia, perquè ho vaig fer ignorant i incredulitat.
14 I la gràcia del nostre Senyor va ser molt abundant amb la fe i l'amor que hi ha en Crist Jesús.
15 Aquesta és una paraula fidel i digna de ser acceptada per tothom: que Crist Jesús va venir al món per salvar els pecadors; dels quals sóc el cap.
16 No obstant això, per això vaig obtenir misericòrdia, perquè en mi primer Jesucrist manifestés tota la paciència, com a model per als qui creguin en ell per a la vida eterna.
17 Ara, al Rei etern, immortal, invisible, únic Déu savi, sigui honor i glòria pels segles dels segles. Amén.
18 T'encomano aquest encàrrec, fill Timoteu, d'acord amb les profecies que t'han anat abans, perquè amb elles puguis fer una bona guerra;
19 Tenint fe i bona consciència; que alguns, havent descartat la fe, han naufragat:
20 Dels quals himeneu i Alexandre; que he lliurat a Satanàs, perquè aprenguin a no blasfemar.

CAPÍTOL 2

1 Exhorto, doncs, que, en primer lloc, es facin súpliques, oracions, intercessions i agraïments per tots els homes;
2 Per als reis i per a tots els que tenen autoritat; perquè puguem portar una vida tranquil·la i pacífica amb tota pietat i honestedat.
3 Perquè això és bo i acceptable als ulls de Déu, nostre Salvador;
4 Qui vol que tots els homes siguin salvats i arribin al coneixement de la veritat.
5 Perquè hi ha un sol Déu i un sol mediador entre Déu i els homes, l'home Jesucrist;
6 Ell es va donar a si mateix en rescat per a tots, perquè fos testimoniat a temps.
7 Per això sóc ordenat predicador i apòstol (parlo la veritat en Crist, i no menteix); mestre dels gentils en fe i veritat.
8 Vull, doncs, que els homes preguin a tot arreu, aixecant les mans santes, sense ira ni dubtes.
9 De la mateixa manera, que les dones s'adornen amb vestits modestos, amb vergonya i sobrietat; no amb cabells brots, ni or, ni perles, ni vestits costosos;
10 Però (que convé dones que professen la pietat) amb bones obres.
11 Que la dona aprengui en silenci amb tota subjecció.
12 Però no permeto que una dona ensenyi ni usurpi l'autoritat sobre l'home, sinó que estigui en silenci.
13 Perquè primer Adam es va formar, després Eva.
14 I Adam no es va enganyar, sinó que la dona enganyada estava en la transgressió.
15 No obstant això, es salvarà en la maternitat, si es mantenen en la fe, la caritat i la santedat amb sobrietat.

CAPÍTOL 3

1 Aquesta és una dita veritable: Si un home vol el càrrec de bisbe, desitja una bona obra.
2 El bisbe, doncs, ha de ser irreprensible, marit d'una sola dona, vigilant, sobri, de bona conducta, hospitalari, apte per ensenyar;
3 No donat al vi, ni batedor, ni avariciós de guanys bruts; però pacient, no barallador, no cobejós;
4 Un que governa bé la seva casa, tenint els seus fills sotmesos amb tota gravetat;
5 (Perquè si un home no sap com governar la seva pròpia casa, com s'encarregarà de l'Església de Déu?)
6 No és un novell, no sigui que, enaltit d'orgull, caigui en la condemna del dimoni.
7 A més ha de tenir una bona notícia dels que són fora; perquè no caigui en l'oprobi i en el parany del dimoni.
8 De la mateixa manera, els diaques han de ser seriosos, no doblats, no donats a molt de vi, no cobdiciosos de guanys bruts;
9 Sostenint el misteri de la fe en una consciència pura.
10 I que aquests també siguin provats primer; després que facin servir l'ofici de diaca, sent considerats irreprensibles.
11 Així mateix, les seves dones han de ser serioses, no calumniadores, sòbries i fidels en tot.
12 Que els diaques siguin marits d'una sola dona, que governin bé els seus fills i les seves cases.
13 Perquè els qui han fet servir bé l'ofici de diaca s'adquireixen un bon grau i una gran valentia en la fe que hi ha en Crist Jesús.
14 T'escric aquestes coses amb l'esperança de venir a tu aviat:

15 Però si m'atreveixo molt, perquè sàpigues com t'has de comportar a la casa de Déu, que és l'església del Déu viu, el pilar i la base de la veritat.
16 I sense polèmica és gran el misteri de la pietat: Déu va ser manifestat en la carn, justificat en l'Esperit, vist als àngels, predicat als gentils, cregut en el món, rebut a la glòria.

CAPÍTOL 4

1 Ara bé, l'Esperit parla expressament que en els darrers temps alguns s'allunyaran de la fe, prestant atenció als esperits seductors i a les doctrines dels dimonis;
2 Parlar mentides amb hipocresia; tenir la seva consciència cremada amb un ferro calent;
3 Prohibeixen casar-se i manen abstenir-se de menjars que Déu ha creat per ser rebuts amb acció de gràcies als qui creuen i coneixen la veritat.
4 Perquè tota criatura de Déu és bona, i no s'ha de rebutjar res, si és rebuda amb acció de gràcies:
5 Perquè és santificat per la paraula de Déu i la pregària.
6 Si recordes aquestes coses als germans, seràs un bon ministre de Jesucrist, nodrit de les paraules de fe i de bona doctrina, a les quals has arribat.
7 Però rebutja les faules profanes i de velles, i exerceix-te més aviat a la pietat.
8 Perquè l'exercici corporal serveix de poc, però la pietat és útil per a totes les coses, tenint la promesa de la vida que és ara i de la que ha de venir.
9 Aquesta és una paraula fidel i digna de ser acceptada per tots.
10 Perquè, per tant, treballem i patim oprobios, perquè confiem en el Déu viu, que és el Salvador de tots els homes, especialment dels qui creuen.
11 Aquestes coses mana i ensenya.
12 Que ningú menyspreï la teva joventut; però sigues un exemple dels creients, en paraula, en conversa, en caritat, en esperit, en fe, en puresa.
13 Fins que vingui, atenció a la lectura, a l'exhortació, a la doctrina.
14 No descuidis el do que hi ha en tu, que et va ser donat per profecia, amb l'imposició de les mans del presbiteri.
15 Mediteu en aquestes coses; entrega't totalment a ells; perquè el teu benefici aparegui a tots.
16 Compte amb tu mateix i amb la doctrina; Continua en ells: perquè fent això, et salvaràs a tu mateix i als qui t'escolten.

CAPÍTOL 5

1 No reprendis a un ancià, sinó prega-lo com a pare; i els més joves com a germans;
2 Les dones grans com a mares; les petites com a germanes, amb tota puresa.
3 Honra les vídues que són realment vídues.
4 Però si alguna vídua té fills o nebots, que aprengui primer a mostrar pietat a casa i a compensar els seus pares, perquè això és bo i acceptable davant Déu.
5 Ara bé, la que és vídua i desolada, confia en Déu i continua en súpliques i oracions nit i dia.
6 Però la que viu en el plaer és morta mentre viu.
7 I aquestes coses encarreguen perquè siguin irreprensibles.
8 Però si algú no té cura dels seus, i especialment dels de la seva casa, ha negat la fe i és pitjor que un infidel.
9 Que la vídua no sigui presa en el nombre de menys de seixanta anys, que hagi estat la dona d'un sol home,
10 Ben informat de bones obres; si ha criat fills, si ha allotjat forasters, si ha rentat els peus dels sants, si ha alleujat els afligits, si ha seguit amb diligència tota bona obra.
11 Però les vídues més joves es neguen, perquè quan hagin començat a descarar-se contra Crist, es casaran;
12 Tenint condemna, perquè han rebutjat la seva primera fe.
13 I també aprenen a estar ociosos, vagant de casa en casa; i no sols ociosos, sinó també ximples i entrebancs, parlant coses que no haurien de ser.
14 Vull, doncs, que les dones més joves es casin, tinguin fills, guiïn la casa, no donin cap ocasió a l'adversari de parlar amb reproch.
15 Perquè alguns ja s'han apartat de Satanàs.
16 Si un home o una dona creients tenen vídues, que les alleugen, i que l'església no sigui acusada; perquè pugui alleujar els que són vídues.
17 Que els ancians que governen bé siguin considerats dignes de doble honor, especialment els que treballen en la paraula i la doctrina.
18 Perquè l'Escriptura diu: No posaràs morrió al bou que trepitja el blat. I, el treballador és digne de la seva recompensa.
19 No rebeu cap acusació contra un ancià, sinó davant dos o tres testimonis.
20 Els que pequen, reprendin davant de tots, perquè els altres també tinguin por.
21 T'encoratjo davant Déu, i el Senyor Jesucrist i els àngels elegits, que observes aquestes coses sense preferir-te els uns als altres, sense fer res per parcialitat.
22 No posis les mans de sobte a ningú, ni participis dels pecats dels altres: mantén-te pur.
23 No beguis més aigua, sinó fes servir una mica de vi per amor al teu estómac i a les teves malalties sovint.
24 Els pecats d'alguns homes estan oberts per endavant, van abans al judici; i alguns homes que segueixen.
25 De la mateixa manera també les bones obres d'alguns es manifesten per endavant; i els que són d'una altra manera no es poden amagar.

CAPÍTOL 6

1 Que tots els servents que estiguin sota el jou considerin els seus propis amos dignes de tot honor, perquè el nom de Déu i la seva doctrina no siguin blasfemats.
2 I els qui tenen amos creients, que no els menysprein, perquè són germans; sinó fer-los servir, perquè són fidels i estimats, participants del benefici. Aquestes coses ensenyen i exhorten.
3 Si algú ensenya el contrari, i no accepta les paraules sanes, fins i tot les paraules de nostre Senyor Jesucrist, i la doctrina que és segons la pietat;
4 És orgullós, no sap res, sinó que ama les preguntes i les disputes de les paraules, d'on provenen l'enveja, les baralles, les baranes, les males conjectures,
5 Perverses disputes d'homes de ment corrupta i desproveïts de la veritat, suposant que el guany és la pietat: allunyeu-vos d'aquests.

6 Però la pietat amb contentament és un gran guany.
7 Perquè no hem portat res a aquest món, i és cert que no podem treure res.
8 I tenint menjar i vestit, estiguem-ne contents.
9 Però els qui volen ser rics cauen en la temptació i en un parany, i en moltes luxúries insensates i perjudicials, que ofeguen els homes en la destrucció i la perdició.
10 Perquè l'amor als diners és l'arrel de tots els mals, els quals, mentre alguns cobejaven, s'han equivocat de la fe i s'han travessat amb molts dolors.
11 Però tu, home de Déu, fuig d'aquestes coses; i seguiu la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuïtat.
12 Lluita el bon combat de la fe, agafa la vida eterna, a la qual també has estat cridat, i has professat una bona professió davant molts testimonis.
13 T'encarrego davant Déu, que tot ho fa, i davant Jesucrist, que davant Ponç Pilat va ser testimoni d'una bona confessió;
14 Que guardis aquest manament sense taca, irreprensible, fins a l'aparició de nostre Senyor Jesucrist:
15 Que en els seus temps mostrarà, qui és el benaventurat i únic Potent, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors;
16 Qui només té la immortalitat, habitant en la llum a la qual ningú pot acostar-se; a qui ningú no ha vist ni pot veure: a qui sigui l'honor i el poder eterns. Amén.
17 Demana als rics d'aquest món que no siguin alts, ni confiïn en les riqueses incertes, sinó en el Déu viu, que ens dóna totes les coses amb riquesa per gaudir;
18 Que facin el bé, que siguin rics en bones obres, disposats a repartir, disposats a comunicar-se;
19 Preparant-se un bon fonament per al temps vinent, perquè s'apoderin de la vida eterna.
20 O Timoteu, guarda allò que has confiat, evitant els balbuceigs profans i vans i les oposicions de la ciència falsament anomenada:
21 La qual cosa alguns diuen que han errat pel que fa a la fe. La gràcia sigui amb tu. Amén. (El primer a Timoteu va ser escrit des de Laodicea, que és la ciutat principal de Phrygia Pacatiana.)

2 Timoteu

CAPÍTOL 1

1 Pau, apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu, segons la promesa de vida que és en Crist Jesús,
2 A Timoteu, el meu estimat fill: gràcia, misericòrdia i pau de Déu Pare i de Jesucrist nostre Senyor.
3 Dono gràcies a Déu, a qui serveixo des dels meus avantpassats amb pura consciència, que, sense parar, tinc record de tu en les meves oracions nit i dia;
4 Desitjant molt veure't, recordant les teves llàgrimes, perquè m'ompli d'alegria;
5 Quan recordo la fe no fingida que hi ha en tu, que va habitar primer en la teva àvia Lois i en la teva mare Eunice; i estic convençut que també en tu.
6 Per això et recordo que has despertat el do de Déu, que és en tu amb la posada de les meves mans.
7 Perquè Déu no ens ha donat l'esperit de por; sinó de poder, i d'amor i d'una ment sana.
8 No t'avergonyis, doncs, del testimoni del nostre Senyor, ni de mi el seu presoner; sinó que participa de les afliccions de l'evangeli segons el poder de Déu;
9 Qui ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no segons les nostres obres, sinó segons el seu propi propòsit i gràcia, que ens va ser donada en Crist Jesús abans que el món fos,
10 Però ara es manifesta amb l'aparició del nostre Salvador Jesucrist, que ha abolit la mort i ha fet a la llum la vida i la immortalitat per mitjà de l'evangeli:
11 Per això sóc nomenat predicador, apòstol i mestre dels gentils.
12 Per això també pateixo aquestes coses, però no m'avergonyeixo, perquè sé en qui he cregut, i estic convençut que pot guardar el que li he encarregat fins a aquell dia.
13 Mantingueu fermament la forma de les paraules sanes, que heu sentit parlar de mi, amb la fe i l'amor que hi ha en Crist Jesús.
14 La bona cosa que t'ha estat encarregada guarda per l'Esperit Sant que habita en nosaltres.
15 Això ho saps: tots els qui són a Àsia s'han allunyat de mi; dels quals són Phygel i Hermògens.
16 El Senyor faci pietat a la casa d'Onífor; perquè sovint em va refrescar, i no es va avergonyir de la meva cadena:
17 Però, quan era a Roma, em va buscar molt diligentment i em va trobar.
18 El Senyor li permeti trobar misericòrdia del Senyor aquell dia; i tu saps molt bé quantes coses em va servir a Efes.

CAPÍTOL 2

1 Tu, doncs, fill meu, enforteix-te en la gràcia que hi ha en Crist Jesús.
2 I les coses que has sentit de mi entre molts testimonis, encarregues-les a homes fidels, que també puguin ensenyar als altres.
3 Per tant, suporteu la duresa, com un bon soldat de Jesucrist.
4 Cap home que lluita s'enreda amb els afers d'aquesta vida; perquè agrada a aquell qui l'ha escollit com a soldat.
5 I si un home també lluita pels mestres, però no és coronat, llevat que no lluiti legalment.
6 El pagès que treballa ha de ser el primer participant dels fruits.
7 Considereu el que us dic; i el Senyor et doni enteniment en totes les coses.
8 Recordeu que Jesucrist, de la descendència de David, va ressuscitar d'entre els morts segons el meu evangeli:
9 En què patim problemes, com un malfactor, fins a lligams; però la paraula de Déu no està obligada.
10 Per tant, ho suporto tot per amor dels elegits, perquè ells també aconsegueixin la salvació que és en Crist Jesús amb glòria eterna.
11 És una dita fidel: Perquè si som morts amb ell, també viurem amb ell:
12 Si patim, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà:
13 Si no creiem, encara és fidel: no pot negar-se a si mateix.
14 Recordeu-los d'aquestes coses, ordenant-los davant el Senyor que no lluitin per paraules sense cap benefici, sinó per subvertir els oients.
15 Estudia per mostrar-te aprovat davant Déu, un obrer que no s'ha d'avergonyir, que divideix correctament la paraula de veritat.
16 Però eviteu les bafarades profanes i vanes, perquè augmentaran la impietat.
17 I la seva paraula menjarà com un cancre; d'ells Himeneu i Filet;
18 Els qui s'han equivocat pel que fa a la veritat, dient que la resurrecció ja ha passat; i enderrocar la fe d'alguns.
19 No obstant això, el fonament de Déu és ferm, amb aquest segell: El Senyor coneix els seus. I: Que tot aquell que anomena el nom de Crist s'allunyi de la iniquitat.
20 Però en una gran casa no només hi ha vasos d'or i d'argent, sinó també de fusta i de terra; i uns per honrar, i altres per deshonrar.
21 Per tant, si algú es purga d'aquests, serà un vaixell d'honor, santificat i apte per a l'ús de l'amo, i preparat per a tota bona obra.
22 Fugiu també dels desitjos juvenils, però seguiu la justícia, la fe, la caritat, la pau, amb els qui invoquen el Senyor amb un cor pur.
23 Però eviten les preguntes insensates i sense aprenentatge, sabent que fan disputes de gènere.
24 I el servent del Senyor no ha de lluitar; però sigueu gentils amb tots els homes, aptes per ensenyar, pacients,
25 En mans de mansuetuds ensenya els qui s'oposen; si Déu potser els donarà el penediment al reconeixement de la veritat;
26 I perquè es recuperin del parany del dimoni, que ell ha pres captius a voluntat seva.

CAPÍTOL 3

1 Sapigueu també això que en els darrers dies vindran temps perillosos.
2 Perquè els homes seran amants de si mateixos, cobdiciosos, fanfarrons, orgullós, blasfems, desobedients als pares, desagraïts, impies,
3 Sense afecte natural, trencadors de treves, falsos acusadors, incontinents, ferotges, menyspreadors dels bons,

4 Traïdors, embriagadors, altíssims, amants dels plaers més que amants de Déu;
5 Tenint una figura de pietat, però negant-ne el poder: allunyeu-vos d'aquests.
6 Perquè d'aquesta mena són els que s'arrossegaven a les cases i condueixen captives dones ximples carregades de pecats, endudes per diverses concupiscències,
7 Sempre aprenent, i mai poden arribar al coneixement de la veritat.
8 Ara bé, com Jannès i Jambres es van oposar a Moisès, també aquests es resisteixen a la veritat: homes de ment corrupta, reprovats pel que fa a la fe.
9 Però no avançaran més, perquè la seva bogeria serà manifesta a tots els homes, com també ho va ser la seva.
10 Però tu coneixes perfectament la meva doctrina, manera de viure, propòsit, fe, paciència, caritat, paciència,
11 Persecucions, afliccions, que em van venir a Antioquia, a Iconi, a Listra; quines persecucions vaig patir, però de totes em va alliberar el Senyor.
12 Sí, i tots els qui vulguin viure de manera piadosa en Crist Jesús patiran persecució.
13 Però els homes dolents i els seductors aniran pitjor i pitjor, enganyant i sent enganyats.
14 Però continua en les coses que has après i de les quals has estat segur, sabent de qui les has après;
15 I que des de petit has conegut les sagrades Escriptures, que poden fer-te savi per a la salvació mitjançant la fe que és en Crist Jesús.
16 Totes les Escriptures són inspirades per Déu i són útils per a la doctrina, per a la reprovació, per a la correcció, per a l'ensenyament de la justícia:
17 perquè l'home de Déu sigui perfecte, completament equipat per a totes les bones obres.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, t'encarrego davant Déu i davant del Senyor Jesucrist, que jutjarà els vius i els morts en la seva aparició i el seu regne;
2 Predica la paraula; ser instantani en temporada, fora de temporada; reprova, reprova, exhorta amb tota paciència i doctrina.
3 Perquè arribarà el temps en què no suportaran la sana doctrina; però seguint els seus propis desitjos s'amuntegaran mestres, amb picor d'orelles;
4 I apartaran les orelles de la veritat i es convertiran en faules.
5 Però vetlla't en totes les coses, suporta les afliccions, fes l'obra d'evangelista, demostra plenament el teu ministeri.
6 Perquè ara estic preparat per ser ofert, i l'hora de la meva partida és a prop.
7 He lluitat una bona lluita, he acabat el meu camí, he guardat la fe:
8 Des d'ara m'ha guardat una corona de justícia, que el Senyor, el jutge just, em donarà aquell dia: i no només a mi, sinó també a tots els qui estimen la seva aparició.
9 Feu la vostra diligència per venir aviat a mi:
10 Perquè Demas m'ha abandonat, estimant el món actual, i se n'ha anat a Tessalònica; Creixent a Galàcia, Titus a Dalmàcia.
11 Només en Lluc està amb mi. Preneu Marc i porteu-lo amb vosaltres, perquè em serveix per al ministeri.
12 I a Tíquic he enviat a Efes.
13 El mantell que vaig deixar a Troas amb Carp, quan vinguis, porta amb tu, i els llibres, però sobretot els pergamins.
14 Alexandre el forger em va fer molt mal: el Senyor el premia segons les seves obres:
15 De qui tingueu cura també; perquè ha resistit molt les nostres paraules.
16 A la meva primera resposta, ningú no em va acompanyar, però tots em van abandonar: prego Déu que no se'ls encarrega.
17 No obstant això, el Senyor va estar amb mi i em va enfortir; perquè per mi la predicació fos plenament coneguda i que tots els gentils ho sentissin; i vaig ser alliberat de la boca del lleó.
18 I el Senyor em lliurarà de tota obra dolenta i em preservarà per al seu regne celestial: a qui sigui la glòria pels segles dels segles. Amén.
19 Saluteu Prisca i Àquila, i la casa d'Onesífor.
20 Erast es va quedar a Corint, però a Tròfim he deixat malalt a Milet.
21 Fes la teva diligència per venir abans de l'hivern. Et saluda Eubul, Pudens, Linus, Clàudia i tots els germans.
22 Que el Senyor Jesucrist sigui amb el teu esperit. La gràcia sigui amb tu. Amén. (La segona epístola a Timoteu, ordenat primer bisbe de l'església dels Efesis, va ser escrita des de Roma, quan Pau va ser portat davant Neró per segona vegada.)

Titus

CAPÍTOL 1

1 Pau, servent de Déu i apòstol de Jesucrist, segons la fe dels elegits de Déu i el reconeixement de la veritat que és segons la pietat;
2 Amb l'esperança de la vida eterna, que Déu, que no pot mentir, va prometre abans del començament del món;
3 Però ha manifestat al seu temps la seva paraula mitjançant la predicació, que m'ha encomanada segons el manament de Déu, nostre Salvador;
4 A Titus, el meu propi fill segons la fe comuna: gràcia, misericòrdia i pau de Déu Pare i del Senyor Jesucrist, nostre Salvador.
5 Per això et vaig deixar a Creta, perquè ordenassis les coses que falten i ordenessis ancians a cada ciutat, tal com t'havia nomenat.
6 Si algú és irreprensible, el marit d'una sola dona, que tingui fills fidels, no acusats de motí o rebels.
7 Perquè un bisbe ha de ser irreprensible, com a administrador de Déu; no obstinat, no aviat enfadat, no donat al vi, no vaguista, no donat a lucre brut;
8 Però amant de l'hospitalitat, amant dels homes bons, sobri, just, sant, temperat;
9 Mantenint ferma la paraula fidel tal com se li ha ensenyat, a fi de poder exhortar i convèncer, amb la sana doctrina, els contraris.
10 Perquè hi ha molts parlants i enganydors rebels i vans, especialment els de la circumcisió:
11 Els quals cal tancar la boca, els quals destrueixen cases senceres, ensenyant coses que no convien, per a un benefici brut.
12 Un d'ells, fins i tot un profeta propi, va dir: Els crecians són sempre mentiders, bèsties dolentes, panxes lentes.
13 Aquest testimoni és cert. Per això, reprendeu-los durament, perquè siguin sans en la fe;
14 Sense fer cas de les faules jueves i dels manaments dels homes que es desvien de la veritat.
15 Totes les coses són pures per als purs; però fins i tot la seva ment i consciència estan contaminades.
16 Professen que coneixen Déu; però en les obres el neguen, sent abominables i desobedients, i reprovats per a tota bona obra.

CAPÍTOL 2

1 Però digues les coses que esdevenen sana doctrina:
2 Que els vells siguin sobris, greus, temperats, sans en la fe, en la caritat, en la paciència.
3 Les velles també, que es comporten com convé la santedat, no falses acusadores, no donades a molt vi, mestres de coses bones;
4 perquè ensenyin a les dones joves a ser sobries, a estimar els seus marits, a estimar els seus fills,
5 Que siguin discrets, casts, guardians de casa, bons, obedients als seus marits, perquè la paraula de Déu no sigui blasfemada.
6 Els joves també exhorten a ser prudents.
7 En totes les coses, mostrant-vos un model de bones obres: en la doctrina mostrant incorruptibilitat, gravetat, sinceritat,
8 Parla sana, que no es pot condemnar; perquè el contrari s'avergonyi, sense tenir res dolent a dir de vosaltres.
9 Exhorta als servents a ser obedients als seus propis amos i a agradar-los bé en totes les coses; no tornar a respondre;
10 No robant, sinó mostrant tota bona fidelitat; perquè adornin en totes les coses la doctrina de Déu nostre Salvador.
11 Perquè la gràcia de Déu que porta la salvació s'ha aparegut a tots els homes,
12 ensenyant-nos que, negant la impietat i els desitjos mundans, hem de viure amb sobria, justícia i piadosa en aquest món present;
13 Esperem la benaurada esperança i l'aparició gloriosa del gran Déu i el nostre Salvador Jesucrist;
14 Ell es va entregar a si mateix per nosaltres, per redimir-nos de tota iniquitat i purificar-se per ell mateix un poble propi, celós de les bones obres.
15 Aquestes coses parlen, exhorten i reprenden amb tota autoritat. Que ningú et menysprei.

CAPÍTOL 3

1 Recordeu-los que estiguin subjectes als principats i als poders, que obeeixin als magistrats, que estiguin preparats per a tota bona obra,
2 No parlar mal de ningú, no ser baralles, sinó amable, mostrant tota mansuetud a tots els homes.
3 Perquè nosaltres també érem de vegades insensats, desobedients, enganyats, servint diverses luxúries i plaers, vivint en malícia i enveja, odiosos i odiant-nos els uns als altres.
4 Però després d'això va aparèixer la bondat i l'amor de Déu, nostre Salvador envers els homes,
5 No per obres de justícia que hem fet, sinó segons la seva misericòrdia, ens va salvar, mitjançant el rentat de la regeneració i la renovació de l'Esperit Sant;
6 La qual ens va vessar abundantment per Jesucrist, nostre Salvador;
7 Perquè, justificats per la seva gràcia, siguem fets hereus segons l'esperança de la vida eterna.
8 Aquesta és una paraula fidel, i vull que ho afirmis constantment, perquè els qui han cregut en Déu tinguin cura de fer les bones obres. Aquestes coses són bones i profitoses per als homes.
9 Però eviteu les qüestions insensates, les genealogies, les disputes i les disputes sobre la llei; perquè són inútils i vanidosos.
10 Un home que és heretí després de la primera i segona amonestació rebutja;
11 Sabent que aquell que és tal és subvertit i peca, sent condemnat per si mateix.
12 Quan t'enviï Artemas o Tíquic, procura't venir a mi a Nicòpolis, perquè allí m'he decidit a hivernar.
13 Porteu Zenas, l'advocat de la llei, i Apol·lo amb diligència, perquè no els falti res.
14 I que els nostres aprenguin també a mantenir les bones obres per als usos necessaris, perquè no siguin infructuoses.
15 Tots els que estan amb mi et saluden. Saludeu els qui ens estimen en la fe. La gràcia sigui amb tots vosaltres. Amén. (Va ser escrit a Titus, ordenat primer bisbe de l'església dels crecians, de Nicòpolis de Macedònia.)

Filemó

CAPÍTOL 1

1 Pau, presoner de Jesucrist, i el nostre germà Timoteu, a Filemó, el nostre estimat i col·laborador,
2 I a la nostra estimada Afia, i a Arquip, el nostre company de guerra, i a l'església de casa teva:
3 Gràcia i pau a vosaltres de part de Déu nostre Pare i del Senyor Jesucrist.
4 Dono gràcies al meu Déu, fent menció de tu sempre en les meves oracions,
5 Sentant el teu amor i fe que tens cap al Senyor Jesús i envers tots els sants;
6 perquè la comunicació de la vostra fe es faci efectiva mitjançant el reconeixement de totes les coses bones que hi ha en vosaltres en Crist Jesús.
7 Perquè tenim gran alegria i consol en el teu amor, perquè les entranyes dels sants són refrescades per tu, germà.
8 Per això, tot i que en Crist m'atreviria a manar-te el que convé,
9 Però, per amor, t'ho suplico, com Pau, el vell, i ara també presoner de Jesucrist.
10 Et suplico pel meu fill Onèsim, que he engendrat en els meus lligams:
11 que en el passat us era inútil, però ara és útil per a mi i per a mi:
12 A qui he tornat a enviar: tu, doncs, rebeu-lo, és a dir, les meves entranyes:
13 A qui jo hauria retingut amb mi, perquè en el teu lloc m'hagués servit amb els lligams de l'evangeli:
14 Però sense la teva ment no faria res; que el teu benefici no sigui com per necessitat, sinó de bon grat.
15 Perquè potser, doncs, va marxar per un temps, perquè el rebis per sempre;
16 Ara no com un servent, sinó més que un servent, un germà estimat, especialment per a mi, però quant més per a tu, tant en la carn com en el Senyor?
17 Per tant, si em consideres soci, rep-lo com a mi mateix.
18 Si t'ha fet mal o et deu alguna cosa, posa-ho a compte meu;
19 Jo, Pau, l'he escrit de la meva pròpia mà, ho pagaré, encara que no et dic com et deus a mi a més a tu mateix.
20 Sí, germà, deixa'm gaudir de tu en el Senyor: refresca les meves entranyes en el Senyor.
21 Tenint confiança en la teva obediència t'he escrit, sabent que tu també faràs més del que dic.
22 Però prepara'm també un allotjament, perquè confio que per les teves oracions se't donaré.
23 Allà et saluda Epafras, el meu company de presó en Crist Jesús;
24 Marc, Aristarc, Demas, Lucas, els meus companys de feina.
25 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

Hebreus

CAPÍTOL 1

1 Déu, que en diverses ocasions i de diverses maneres va parlar antigament als pares pels profetes,
2 En aquests darrers dies ens ha parlat pel seu Fill, a qui ha nomenat hereu de totes les coses, per qui també ha fet els mons;
3 El qual, essent la lluentor de la seva glòria i la imatge expressa de la seva persona, i sostenint totes les coses amb la paraula del seu poder, després d'haver purificat per si mateix els nostres pecats, s'assegué a la dreta de la Majestat de l'alt;
4 Ser fet molt millor que els àngels, ja que per herència ha obtingut un nom més excel·lent que ells.
5 Perquè a quin dels àngels va dir alguna vegada: Tu ets el meu Fill, jo t'he engendrat avui? I de nou, jo seré per a ell un Pare, i ell serà per a mi un Fill?
6 I de nou, quan introdueix al món el primogènit, diu: I que tots els àngels de Déu l'adorin.
7 I dels àngels diu: Qui fa dels seus àngels esperits i dels seus ministres una flama de foc.
8 Però al Fill li diu: El teu tron, oh Déu, és per sempre i per sempre; un ceptre de justícia és el ceptre del teu regne.
9 Has estimat la justícia i has odiat la iniquitat; per això Déu, el teu Déu, t'ha ungit amb l'oli de l'alegria per sobre dels teus companys.
10 I tu, Senyor, al principi has fundat la terra; i els cels són obra de les teves mans:
11 Periran; però tu et quedes; i tots s'envelliran com un vestit;
12 I els doblaràs com una vestimenta, i seran canviats; però tu ets el mateix, i els teus anys no s'acabaran.
13 Però a quin dels àngels va dir en algun moment: Seieu a la meva dreta, fins que faci dels vostres enemics els vostres peus?
14 No són tots esperits ministradors, enviats per servir als qui seran hereus de la salvació?

CAPÍTOL 2

1 Per tant, hem de prestar més atenció a les coses que hem escoltat, per no deixar-les escapar en cap moment.
2 Perquè si la paraula pronunciada pels àngels va ser ferma, i tota transgressió i desobediència va rebre una justa recompensa de recompensa;
3 Com escaparem, si descuidem una salvació tan gran; que al principi va començar a ser parlat pel Senyor, i ens va ser confirmat pels qui el van escoltar;
4 Déu també els dóna testimoni, amb signes i prodigis, i amb diversos miracles i dons de l'Esperit Sant, segons la seva pròpia voluntat?
5 Perquè no ha sotmès als àngels el món vinent, del qual parlem.
6 Però un en un lloc va donar testimoni, dient: Què és l'home, perquè el recordis? o el fill de l'home, que el visitis?
7 El vas fer una mica més baix que els àngels; el vas coronar amb glòria i honor, i el vas posar sobre les obres de les teves mans:
8 Has posat totes les coses sota els seus peus. Perquè en sotmetre-li tot, no va deixar res que no li fos sotmès. Però ara no veiem encara totes les coses sotmeses a ell.
9 Però veiem Jesús, que va ser fet una mica més baix que els àngels pel patiment de la mort, coronat de glòria i honor; que per la gràcia de Déu tasti la mort per a cada home.
10 Perquè va ser que aquell per a qui són totes les coses i per qui són totes les coses, en portar molts fills a la glòria, fes perfecte el cap de la seva salvació mitjançant els sofriments.
11 Perquè tant el qui santifica com els qui són santificats són tots d'un, per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans,
12 dient: proclamaré el teu nom als meus germans, enmig de l'església et cantaré lloança.
13 I de nou, posaré la meva confiança en ell. I de nou: Heus aquí jo i els fills que Déu m'ha donat.
14 Així doncs, com que els nens participen de la carn i la sang, també ell mateix n'ha participat; perquè amb la mort destruís aquell que tenia el poder de la mort, és a dir, el dimoni;
15 I allibereu els qui, per por de la mort, van estar tota la vida sotmesos a l'esclavitud.
16 Perquè, en veritat, no va prendre sobre ell la naturalesa d'àngels; però va agafar sobre ell la descendència d'Abraham.
17 Per això, en tot, calia fer-lo semblant als seus germans, perquè fos un gran sacerdot misericordiós i fidel en les coses de Déu, per fer la reconciliació pels pecats del poble.
18 Perquè ell mateix ha patit sent temptat, pot socórrer els qui són temptats.

CAPÍTOL 3

1 Per això, germans sants, participants de la vocació celestial, considereu l'apòstol i gran sacerdot de la nostra professió, Jesucrist;
2 Que va ser fidel al qui el va designar, com també ho va ser Moisès a tota la seva casa.
3 Perquè aquest home va ser considerat digne de més glòria que Moisès, perquè el qui ha edificat la casa té més honor que la casa.
4 Perquè cada casa és construïda per algú; però el qui va construir totes les coses és Déu.
5 I Moisès, en veritat, va ser fidel a tota la seva casa, com a servent, com a testimoni de les coses que s'havien de dir després;
6 Però Crist com un fill sobre la seva pròpia casa; de qui som casa, si mantenim ferma fins al final la confiança i l'alegria de l'esperança.
7 Per això (com diu l'Esperit Sant: Avui si escolteu la seva veu,
8 No enduriu el vostre cor, com en la provocació, el dia de la temptació al desert:
9 Quan els vostres pares em van temptar, em van provar i van veure les meves obres durant quaranta anys.
10 Per això em vaig afligir d'aquella generació i vaig dir: Sempre s'equivoquen en el seu cor; i no han conegut els meus camins.
11 Així que vaig jurar en la meva ira: No entraran al meu repòs.)

12 Estigueu atents, germans, que no hi hagi en cap de vosaltres un cor dolent d'incredulitat que s'allunyi del Déu viu.
13 Però exhorteu-vos els uns als altres cada dia, mentre s'anomena Avui; perquè cap de vosaltres no s'endureixi per l'engany del pecat.
14 Perquè som fets partícips de Crist, si mantenim fermament el principi de la nostra confiança fins al final;
15 Mentre es diu: Si avui escolteu la seva veu, no enduriu el vostre cor, com en la provocació.
16 Perquè alguns, quan ho van sentir, van provocar, però no tots els que van sortir d'Egipte per Moisès.
17 Però amb qui es va afligir durant quaranta anys? ¿No va ser amb els que havien pecat, els cadàvers dels quals van caure al desert?
18 I a qui va jurar que no entrarien al seu repòs, sinó als que no van creure?
19 Així doncs, veiem que no podien entrar a causa de la incredulitat.

CAPÍTOL 4

1 Temem, doncs, que, en quedar-nos una promesa d'entrar al seu repòs, algun de vosaltres sembli que no l'aconsegueix.
2 Perquè a nosaltres també se'ns va predicar l'evangeli, però la paraula predicada no els va servir de res, perquè no estava barrejada amb fe en els qui l'escoltaven.
3 Perquè els qui hem cregut entrem en el repòs, com ell va dir: Com he jurat en la meva ira, si entren al meu repòs, encara que les obres s'havien acabat des de la fundació del món.
4 Perquè va parlar en un lloc del setè dia d'aquesta manera: I Déu va descansar el setè dia de totes les seves obres.
5 I de nou en aquest lloc, si entren al meu repòs.
6 Atès que, per tant, queda que alguns hi han d'entrar, i aquells a qui s'ha predicat per primera vegada no hi van entrar per incredulitat:
7 De nou, limita un dia, dient en David: Avui, després de tant de temps; com es diu: Si avui escolteu la seva veu, no enduriu el vostre cor.
8 Perquè si Jesús els hagués donat repòs, després no hauria parlat d'un altre dia.
9 Per tant, queda un repòs per al poble de Déu.
10 Perquè el qui ha entrat al seu repòs, també ha cessat de les seves pròpies obres, com Déu va fer de les seves.
11 Treballem, doncs, per entrar en aquest repòs, perquè ningú caigui seguint el mateix exemple d'incredulitat.
12 Perquè la paraula de Déu és ràpida, poderosa i més esmolada que qualsevol espasa de dos talls, penetra fins a la separació de l'ànima i l'esperit, de les articulacions i de la medul·la, i discerneix els pensaments i les intencions del cor.
13 Tampoc hi ha cap criatura que no sigui manifesta als seus ulls, sinó que totes les coses estan nues i obertes als ulls d'aquell amb qui hem de fer.
14 Com que tenim, doncs, un gran gran sacerdot, que ha passat al cel, Jesús, el Fill de Déu, mantenim la nostra professió.
15 Perquè no tenim cap gran sacerdot que no pugui ser tocat pel sentiment de les nostres debilitats; però va ser temptat en tots els aspectes com nosaltres, però sense pecat.
16 Per tant, apropem-nos amb valentia al tron de la gràcia, per tal d'obtenir misericòrdia i trobar gràcia per ajudar-nos en el moment de la necessitat.

CAPÍTOL 5

1 Perquè tot gran sacerdot pres d'entre els homes és ordenat per als homes en les coses que pertanyen a Déu, perquè ofereixi tant dons com sacrificis pels pecats:
2 Qui pot tenir compassió dels ignorants i dels que estan fora de camí; perquè també ell mateix està envoltat de malaltia.
3 I per això ha d'oferir pels pecats, com pel poble, així també per ell mateix.
4 I ningú no es pren aquest honor, sinó aquell que és cridat per Déu, com va ser Aaron.
5 Així també Crist no es va glorificar a si mateix per ser nomenat gran sacerdot; però el que li va dir: Tu ets el meu Fill, avui jo t'he engendrat.
6 Com també diu en un altre lloc: Tu ets sacerdot per sempre segons l'ordre de Melquisedec.
7 El qual en els dies de la seva carn, quan havia ofert oracions i súpliques amb fort crit i llàgrimes a aquell qui podia salvar-lo de la mort, i va ser escoltat en el que temia;
8 Encara que era fill, va aprendre a obeir amb les coses que va patir;
9 I en ser fet perfecte, es va convertir en l'autor de la salvació eterna per a tots els qui l'obeeixen;
10 Cridat per Déu gran sacerdot segons l'ordre de Melquisedec.
11 De qui tenim moltes coses a dir i difícils de dir, ja que sou avorrits d'oïda.
12 Perquè quan de moment haureu de ser mestres, necessiteu que us ensenyi de nou quins són els primers principis dels oracles de Déu; i s'han convertit en els que necessiten llet, i no carn forta.
13 Perquè tot el que consumeix llet és inexpert en la paraula de justícia, perquè és un nen.
14 Però la carn forta és dels grans, fins i tot els que per raó de l'ús tenen els sentits exercits per discernir el bé i el mal.

CAPÍTOL 6

1 Per tant, deixant els principis de la doctrina de Crist, anem a la perfecció; no tornar a posar els fonaments del penediment de les obres mortes i de la fe en Déu,
2 De la doctrina dels baptismes, de l'imposició de mans, de la resurrecció dels morts i del judici etern.
3 I això farem, si Déu ho permet.
4 Perquè és impossible per als qui una vegada van ser il·luminats i han tastat el do celestial i van ser fets participants de l'Esperit Sant,
5 I han tastat la bona paraula de Déu i els poders del món vinent,
6 Si cauen, per renovar-los de nou fins al penediment; veient que es crucificaven de nou el Fill de Déu entre ells, i el posaven en vergonya.
7 Perquè la terra que beu de la pluja que hi arriba sovint i produeix herbes adequades per a aquells que la curen, rep la benedicció de Déu:
8 Però allò que porta espines i espines és rebutjat i està a prop de la maledicció; el final del qual és ser cremat.

9 Però, estimats, estem convençuts de coses millors de vosaltres i de coses que acompanyen la salvació, encara que parlem així.
10 Perquè Déu no és injust per oblidar la vostra obra i treball d'amor, que heu mostrat envers el seu nom, en el fet que heu ministrat als sants i ho feu.
11 I desitgem que cadascú de vosaltres mostri la mateixa diligència amb la plena seguretat de l'esperança fins al final:
12 Que no sigueu ganduls, sinó seguidors d'aquells que per fe i paciència hereten les promeses.
13 Perquè quan Déu va fer una promesa a Abraham, perquè no podia jurar per més gran, va jurar per ell mateix:
14 dient: De ben segur que beneeixo et beneiré, i multiplicant-te et multiplicaré.
15 I així, després d'haver suportat pacientment, va aconseguir la promesa.
16 Perquè els homes, en veritat, juren pel més gran, i un jurament de confirmació és per a ells el fi de tota lluita.
17 En què Déu, desitjant mostrar més abundantment als hereus de la promesa la immutabilitat del seu consell, ho va confirmar mitjançant un jurament:
18 perquè amb dues coses immutables, en les quals Déu era impossible mentir, tinguem un fort consol, els qui hem fugit per refugiar-nos per agafar l'esperança que tenim davant:
19 Esperança que tenim com a àncora de l'ànima, segura i ferma, i que s'endinsa dins del vel;
20 On entrà el precursor per a nosaltres, Jesús, nomenat gran sacerdot per sempre, segons l'ordre de Melquisedec.

CAPÍTOL 7

1 Per aquest Melquisedec, rei de Salem, sacerdot del Déu Altíssim, que va trobar Abraham que tornava de la matança dels reis i el va beneir;
2 A qui Abraham també li va donar la desena part de tot; primer sent per interpretació Rei de justícia, i després també Rei de Salem, que és, Rei de pau;
3 Sense pare, sense mare, sense descendència, sense principi de dies, ni fi de vida; però fet semblant al Fill de Déu; és sacerdot contínuament.
4 Mireu ara com de gran era aquest home, a qui fins i tot el patriarca Abraham va donar la desena part del botí.
5 I, en veritat, els que són dels fills de Leví, que reben l'ofici del sacerdoci, tenen el manament de prendre el delme del poble segons la llei, és a dir, dels seus germans, encara que surtin dels lloms d'Abraham. :
6 Però aquell del qual no es compta d'ells la descendència va rebre el delme d'Abraham i va beneir el qui tenia les promeses.
7 I sense cap contradicció, el menys és beneït del millor.
8 I aquí els homes que moren reben el delme; però allà els rep, dels quals es testimonia que viu.
9 I, com puc dir, també Leví, que rep el delme, va pagar el delme en Abraham.
10 Perquè encara era als lloms del seu pare, quan Melquisedec el va trobar.
11 Si, doncs, la perfecció era pel sacerdoci levític, (perquè sota ell el poble va rebre la llei), quina necessitat hi havia més que s'aixequés un altre sacerdot segons l'ordre de Melquisedec i no fos anomenat segons l'ordre d'Aaron?
12 Com que el sacerdoci és canviat, és necessari també un canvi de la llei.
13 Perquè aquell de qui es parlen aquestes coses pertany a una altra tribu, de la qual ningú no assistia a l'altar.
14 Perquè és evident que el nostre Senyor va sorgir de Judà; de la qual Moisès no va parlar res sobre el sacerdoci.
15 I encara és molt més evident: perquè a semblança de Melquisedec sorgeix un altre sacerdot,
16 El qual ha estat fet, no segons la llei d'un manament carnal, sinó segons el poder d'una vida sense fi.
17 Perquè ell testimonia: Tu ets sacerdot per sempre segons l'ordre de Melquisedec.
18 Perquè, en veritat, hi ha una anul·lació del manament anterior per la seva debilitat i la seva inutilitat.
19 Perquè la llei no va perfeccionar res, sinó la introducció d'una esperança millor; per la qual ens apropem a Déu.
20 I en tant que no sense jurament va ser nomenat sacerdot:
21 (Perquè aquells sacerdots van ser creats sense jurament, però això amb un jurament per part d'aquell que li va dir: El Senyor va jurar i no es penedirà: Tu ets sacerdot per sempre segons l'ordre de Melquisedec.)
22 Per tant, Jesús es va fer fiador d'un testament millor.
23 I realment eren molts sacerdots, perquè no se'ls va permetre continuar a causa de la mort:
24 Però aquest, perquè perdura per sempre, té un sacerdoci immutable.
25 Per tant, també pot salvar fins al màxim els qui s'acosten a Déu per ell, ja que viu sempre per intercedir per ells.
26 Perquè aquest gran sacerdot ens va convertir en nosaltres, que és sant, inofensiu, sense taques, separat dels pecadors i elevat més alt que els cels;
27 Qui no necessita diàriament, com aquells grans sacerdots, oferir sacrificis, primer pels seus propis pecats, i després pels del poble: per això ho va fer una vegada, quan es va oferir ell mateix.
28 Perquè la llei fa grans sacerdots els homes malalts; però la paraula del jurament, que hi havia des de la llei, fa el Fill, que és consagrat per sempre.

CAPÍTOL 8

1 Ara bé, de les coses que hem dit, aquesta és la suma: tenim un gran sacerdot com aquest, que està situat a la dreta del tron de la Majestat al cel;
2 Un ministre del santuari i del veritable tabernacle que el Senyor va aixecar, i no un home.
3 Perquè tot gran sacerdot està ordenat per oferir dons i sacrificis; per tant, és necessari que aquest home també tingui alguna cosa per oferir.
4 Perquè si fos a la terra, no seria sacerdot, ja que hi ha sacerdots que ofereixen ofrenes segons la llei:
5 Que serveixen a l'exemple i a l'ombra de les coses celestials, com Moisès va ser amonestat de Déu quan estava a punt de fer el tabernacle: perquè, mira, diu, que fas totes les coses segons el model que t'ha mostrat a la muntanya.
6 Però ara ha obtingut un ministeri més excel·lent, en quant també és el mediador d'una aliança millor, que es va establir sobre millors promeses.
7 Perquè si la primera aliança hagués estat impecable, no s'hauria de buscar lloc per a la segona.

8 Per haver-los recriminat, diu: Heus aquí, vénen dies, diu el Senyor, en què faré una nova aliança amb la casa d'Israel i amb la casa de Judà:
9 No segons l'aliança que vaig fer amb els seus pares el dia que els vaig agafar de la mà per fer-los sortir de la terra d'Egipte; perquè no van continuar en el meu pacte, i jo no els vaig tenir en compte, diu el Senyor.
10 Perquè aquest és l'aliança que faré amb la casa d'Israel després d'aquells dies, diu el Senyor; Posaré les meves lleis a la seva ment i les escriuré en els seus cors, i seré per a ells un Déu, i ells seran per a mi un poble.
11 I no ensenyaran cadascun al seu proïsme, ni cadascú al seu germà, dient: Coneix el Senyor, perquè tots em coneixeran, des del més petit fins al més gran.
12 Perquè tindré misericòrdia de la seva injustícia, i no me'n recordaré més dels seus pecats i de les seves iniquitats.
13 Quan diu: Un nou pacte, ha fet vell el primer. Ara el que decau i envelleix està a punt per desaparèixer.

CAPÍTOL 9

1 Llavors, certament, la primera aliança també tenia ordenances de servei diví i un santuari mundà.
2 Perquè es va fer un tabernacle; la primera, on hi havia el canelobre, la taula i el pa de la proposta; que s'anomena el santuari.
3 I després del segon vel, el tabernacle que s'anomena el més sant de tots;
4 que tenia l'encenser d'or i l'arca de l'aliança recobertes d'or al voltant, on hi havia l'olla d'or que tenia el mannà, la vara d'Aaron que brotava i les taules de l'aliança;
5 I sobre ella els querubins de glòria que feien ombra al propiciatori; de la qual ara no podem parlar especialment.
6 Ara bé, quan aquestes coses eren ordenades així, els sacerdots entraven sempre al primer tabernacle, fent el servei de Déu.
7 Però a la segona anava sol el gran sacerdot un cop l'any, no sense sang, que oferia per ell mateix i pels errors del poble:
8 L'Esperit Sant significava que el camí cap al més sant de tots encara no s'havia manifestat, mentre que el primer tabernacle encara estava dempeus:
9 La qual cosa era una figura per al temps present, en la qual s'oferien regals i sacrificis, que no podien fer perfecte el que feia el servei, pel que fa a la consciència;
10 Que només es van mantenir en menjars i begudes, i diversos rentats i ordenances carnals, imposades fins al temps de la reforma.
11 Però Crist vingut com a gran sacerdot de les coses bones futures, per un tabernacle més gran i perfecte, no fet amb mà, és a dir, no d'aquest edifici;
12 Ni amb la sang de cabres i vedells, sinó amb la seva pròpia sang, va entrar una vegada al lloc sant, havent obtingut la redempció eterna per a nosaltres.
13 Perquè si la sang de bous i de cabres, i les cendres d'una vaquilla que ruixa els impurs, santifiquen per a la purificació de la carn:
14 Quant més la sang de Crist, que per l'Esperit etern es va oferir sense taca a Déu, purificarà la vostra consciència de les obres mortes per servir el Déu viu?
15 I per això és el mediador del nou testament, perquè per mitjà de la mort, per a la redempció de les transgressions que hi havia sota el primer testament, els cridats rebin la promesa de l'herència eterna.
16 Perquè on hi ha testament, també cal que hi hagi la mort del testador.
17 Perquè un testament és efectiu després de la mort dels homes; en cas contrari, no té cap mena de força mentre viu el testador.
18 Amb això ni el primer testament es va dedicar sense sang.
19 Perquè, quan Moisès va dir tots els preceptes a tot el poble segons la llei, va prendre la sang dels vedells i dels cabres, amb aigua, llana escarlata i hisop, i va aspersar el llibre i tot el poble.
20 dient: Aquesta és la sang del pacte que Déu us ha manat.
21 A més, va aspersar amb sang tant el tabernacle com tots els utensilis del ministeri.
22 I gairebé totes les coses són purificades per la llei amb sang; i sense vessament de sang no hi ha remissió.
23 Per tant, era necessari que els models de les coses del cel fossin purificats amb aquests; però les mateixes coses celestials amb millors sacrificis que aquests.
24 Perquè Crist no entra als llocs sants fets amb les mans, que són les figures dels veritables; sinó al cel mateix, per aparèixer ara davant de Déu per nosaltres:
25 Ni tanmateix que s'oferís sovint, com el gran sacerdot entra cada any al lloc sant amb sang d'altres persones;
26 Perquè llavors havia d'haver patit sovint des de la fundació del món; però ara una vegada a la fi del món ha aparegut per eliminar el pecat amb el sacrifici de si mateix.
27 I com és que els homes morin una vegada, però després el judici:
28 Així, Crist va ser ofert una vegada per portar els pecats de molts; i als qui l'esperen els apareixerà per segona vegada sense pecat per a la salvació.

CAPÍTOL 10

1 Perquè la llei, que té l'ombra de les coses bones que han de venir, i no la mateixa imatge de les coses, no pot mai amb els sacrificis que oferien any rere any perfeccionar contínuament els que hi vinguin.
2 Perquè, aleshores, no haurien deixat de ser oferts? perquè els adoradors una vegada purgats no haurien de tenir més consciència dels pecats.
3 Però en aquests sacrificis cada any es torna a recordar els pecats.
4 Perquè no és possible que la sang dels bous i dels bocs elimini els pecats.
5 Per això, quan arriba al món, diu: No has volgut ni sacrifici ni ofrena, però m'has preparat un cos.
6 No t'has complagut amb els holocausts i els sacrificis pel pecat.
7 Llavors vaig dir: Heus aquí, vinc (al volum del llibre està escrit de mi), a fer la teva voluntat, oh Déu.
8 Més amunt, quan va dir: Sacrifici, ofrena, holocausto i ofrena pel pecat no vas voler, ni t'hi vas agradar; que ofereix la llei;
9 Llavors va dir: Heus aquí, vinc a fer la teva voluntat, oh Déu. Treu el primer, per establir el segon.
10 Per aquesta voluntat som santificats mitjançant l'ofrena del cos de Jesucrist una vegada per sempre.

11 I tots els sacerdots es mantenen cada dia ministrant i oferint sovint els mateixos sacrificis, que mai no poden treure els pecats:
12 Però aquest home, després d'haver ofert un sol sacrifici pels pecats per sempre, es va asseure a la dreta de Déu;
13 Des d'ara espera fins que els seus enemics es converteixin en l'esmbori dels seus peus.
14 Perquè amb una sola ofrena ha perfeccionat per sempre els santificats.
15 D'això també l'Esperit Sant ens és testimoni, perquè després d'això ja havia dit abans:
16 Aquest és l'aliança que faré amb ells després d'aquells dies, diu el Senyor: posaré les meves lleis al seu cor i les escriuré en el seu cor;
17 I no me'n recordaré més dels seus pecats i iniquitats.
18 Ara bé, on hi ha la remissió d'aquests, no hi ha més ofrena pel pecat.
19 Tenint, doncs, germans, la valentia d'entrar al Santíssim per la sang de Jesús,
20 Per un camí nou i viu, que ell ens ha consagrat, a través del vel, és a dir, la seva carn;
21 I tenir un gran sacerdot sobre la casa de Déu;
22 Apropem-nos amb un cor veritable, amb plena seguretat de fe, amb el cor esquitxat d'una consciència dolenta i el nostre cos rentat amb aigua pura.
23 Mantinguem ferma la professió de la nostra fe sense vacil·lar; (perquè és fidel el que va prometre;)
24 I considerem-nos els uns als altres per provocar l'amor i les bones obres:
25 No abandonant la reunió de nosaltres mateixos, com alguns són; però exhortant-se els uns als altres: i tant més com veieu que s'acosta el dia.
26 Perquè si pequem voluntàriament després d'haver rebut el coneixement de la veritat, no queda més sacrifici pels pecats,
27 Però una esperança espantosa del judici i una indignació ardent, que devorarà els adversaris.
28 El que menyspreava la llei de Moisès va morir sense pietat sota dos o tres testimonis:
29 De quin càstig més greu, suposeu, serà considerat digne el qui ha trepitjat el Fill de Déu i ha considerat impropia la sang de l'aliança amb la qual va ser santificat, i ha fet mal als Esperit de gràcia?
30 Perquè coneixem el que ha dit: La venjança és meva, jo pagaré, diu el Senyor. I de nou, el Senyor jutjarà el seu poble.
31 És terrible caure a les mans del Déu viu.
32 Però recordeu els dies anteriors, en què, després de ser il·luminats, vau suportar una gran lluita d'afliccions;
33 En part, mentre ereu fets un mirador tant pels oprobios com per les afliccions; i en part, mentre vau ser companys d'aquells que eren tan usats.
34 Perquè vau tenir compassió de mi en els meus lligams, i vau prendre alegrement el saqueig dels vostres béns, sabent en vosaltres que teniu al cel una substància millor i duradora.
35 No descarteu, doncs, la vostra confiança, que té una gran recompensa de recompensa.
36 Perquè necessiteu paciència perquè, després d'haver fet la voluntat de Déu, rebeu la promesa.
37 Perquè encara un poc de temps, i el que vindrà vindrà i no s'hi demorarà.
38 Ara el just viurà per la fe; però si algú es retira, la meva ànima no es complau en ell.
39 Però nosaltres no som dels que retrocedeixen a la perdició; sinó dels que creuen a la salvació de l'ànima.

CAPÍTOL 11

1 Ara bé, la fe és la substància de les coses esperades, l'evidència de les coses que no es veuen.
2 Perquè per això els ancians van obtenir un bon informe.
3 Mitjançant la fe entenem que els mons van ser estructurats per la paraula de Déu, de manera que les coses que es veuen no van ser fetes de les que apareixen.
4 Per la fe Abel va oferir a Déu un sacrifici més excel·lent que Caí, pel qual va obtenir testimoni que era just, Déu testimoniant els seus dons;
5 Per la fe, Enoc va ser traslladat perquè no veiés la mort; i no es va trobar, perquè Déu l'havia traslladat, perquè abans de la seva traducció tenia aquest testimoniatge que va agradar a Déu.
6 Però sense fe és impossible agradar-lo, perquè el qui s'apropa a Déu ha de creure que és i que és el recompensador dels qui el cerquen amb diligència.
7 Per la fe Noè, sent advertit de Déu de coses que encara no s'havien vist, mogut de por, va preparar una arca per salvar la seva casa; per la qual va condemnar el món, i es va fer hereu de la justícia que és per fe.
8 Per la fe Abraham, quan va ser cridat per sortir a un lloc que després havia de rebre com a herència, va obeir; i va sortir, sense saber on anava.
9 Per la fe va viure a la terra de la promesa, com en un país estrany, habitant en tabernacles amb Isaac i Jacob, els hereus amb ell de la mateixa promesa:
10 Perquè esperava una ciutat que tingui fonaments, el constructor i el creador de la qual és Déu.
11 Per la fe també la Sara mateixa va rebre força per concebre descendència, i va néixer quan va passar d'edat, perquè va jutjar fidel el que havia promès.
12 Per tant, fins i tot d'un va sorgir allà, i ell gairebé mort, tants com les estrelles del cel en multitud i com la sorra que hi ha a la vora del mar innombrables.
13 Tots aquests van morir amb fe, no havent rebut les promeses, sinó després d'haver-les vistes de lluny, i es van convèncer d'elles, les van abraçar i van confessar que eren forasters i pelegrins a la terra.
14 Perquè els qui diuen aquestes coses declaren clarament que busquen un país.
15 I realment, si haguessin tingut en compte aquell país d'on van sortir, haurien tingut oportunitat de tornar.
16 Però ara desitgen un país millor, és a dir, un celestial; per això Déu no s'avergonyeix de ser anomenat el seu Déu, perquè els ha preparat una ciutat.
17 Per la fe Abraham, quan va ser provat, va oferir Isaac; i el que havia rebut les promeses va oferir el seu fill únic,
18 De qui es va dir: En Isaac es dirà la teva descendència:
19 Comptant que Déu el podia ressuscitar, fins i tot d'entre els morts; d'on també el va rebre en figura.
20 Per la fe Isaac va beneir Jacob i Esaú pel que fa a les coses futures.
21 Per la fe Jacob, quan estava moribund, va beneir els dos fills de Josep; i adorava, recolzat a la part superior del seu bastó.

22 Per la fe Josep, quan va morir, va fer esment de la marxa dels fills d'Israel; i va donar manaments sobre els seus ossos.
23 Per la fe, Moisès, quan va néixer, va ser amagat tres mesos dels seus pares, perquè veien que era un nen adequat; i no tenien por del manament del rei.
24 Per la fe, Moisès, quan va arribar als anys, va negar-se a ser anomenat fill de la filla del faraó;
25 Preferint patir afliccions amb el poble de Déu, que no pas gaudir dels plaers del pecat durant un temps;
26 Considerant l'oprobi de Crist com una riquesa més gran que els tresors d'Egipte, perquè estimava la recompensa de la recompensa.
27 Per la fe va abandonar Egipte, sense por de la ira del rei, perquè va aguantar, com veient l'invisible.
28 Per la fe va celebrar la Pasqua i l'aspersió de sang, perquè no els toqués el qui va destruir els primogènits.
29 Per la fe van passar pel mar Roig com per terra seca, cosa que els egipcis pretenien fer es van ofegar.
30 Per la fe, les muralles de Jericó van caure després d'haver estat envoltades uns set dies.
31 Per la fe, la ramera Rahab no va morir amb els que no creien, quan havia rebut els espies amb pau.
32 I què diré més? perquè no em faltaria el temps per parlar de Gedeó, i de Barac, i de Samsó i de Jefte; també de David, de Samuel i dels profetes:
33 Qui amb la fe va sotmetre els regnes, va fer la justícia, va aconseguir promeses, va tancar la boca dels lleons,
34 Va apagar la violència del foc, va escapar del fil de l'espasa, es van fer forts de la debilitat, es van fer valents en la lluita, van fer fugir els exèrcits dels alienígenes.
35 Les dones van rebre els seus morts ressuscitats; i altres van ser torturats, no acceptant la salvació; perquè obtinguessin una millor resurrecció:
36 I d'altres van ser jutjats per burles cruels i flagellacions, sí, a més de lligams i empresonament:
37 Van ser apedregats, serrats, temptats, morts amb l'espasa: vagaven amb pells d'ovella i de cabra; ser indigent, afligit, turmentat;
38 (dels quals el món no era digne:) vagaven pels deserts, i per les muntanyes, i per les cavernes i les coves de la terra.
39 I tots aquests, havent obtingut una bona notícia per la fe, no van rebre la promesa:
40 Déu ens ha proveït alguna cosa millor, perquè ells no fossin perfectes sense nosaltres.

CAPÍTOL 12

1 Per això, veient que nosaltres també estem envoltats d'un núvol de testimonis tan gran, deixem de banda tot pes i el pecat que ens assetja amb tanta facilitat, i correm amb paciència la carrera que ens presenta,
2 Mirant a Jesús, l'autor i consumador de la nostra fe; qui, per l'alegria que se li posava davant, va suportar la creu, menyspreant la vergonya, i es posa a la dreta del tron de Déu.
3 Perquè considereu aquell que va suportar tanta contradicció dels pecadors contra ell mateix, perquè no us canseu i canseu la vostra ment.
4 Encara no heu resistit fins a la sang, lluitant contra el pecat.
5 I heu oblidat l'exhortació que us diu com a nens: Fill meu, no menyspreeu la correcció del Senyor, ni us defalliu quan us reprenguin per ell.
6 Perquè el Senyor castiga a qui estima, i flagella tots els fills que rep.
7 Si suporteu la correcció, Déu us tractarà com a fills; perquè quin fill és aquell a qui el pare no castiga?
8 Però si sou sense càstig, del qual tots participen, sou bastards, i no fills.
9 A més, hem tingut pares de la nostra carn que ens van corregir, i els vam reverenciar: no hauríem d'estar més aviat sotmesos al Pare dels esperits i viure?
10 Perquè, en veritat, durant uns dies ens van castigar segons el seu propi plaer; però ell pel nostre benefici, perquè puguem ser partícips de la seva santedat.
11 Ara bé, cap castig de moment sembla alegre, sinó trist; tanmateix després dóna el fruit pacífic de la justícia als qui s'exerceixen.
12 Per tant, alça les mans que pengen i els genolls febles;
13 I feu camins rectes per als vostres peus, no sigui que el que és coix no es desviï del camí; sinó que més aviat es guareixi.
14 Seguiu la pau amb tots els homes i la santedat, sense la qual ningú veurà el Senyor:
15 Mirant amb diligència que ningú no deixi la gràcia de Déu; perquè cap arrel d'amargor que broixi us molesti, i així molts es contaminin;
16 Perquè no hi hagi cap fornicador o profà com Esaú, que per un bocí de carn va vendre el seu dret de primogenitura.
17 Perquè ja sabeu com després, quan va haver d'heretar la benedicció, va ser rebutjat, perquè no va trobar cap lloc de penediment, tot i que el va buscar amb cura amb llàgrimes.
18 Perquè no heu arribat a la muntanya que es podia tocar i cremada amb foc, ni a la foscor, ni a les tenebres ni a la tempesta,
19 I el so de la trompeta i la veu de les paraules; la qual veu els qui l'escoltaven demanaven que la paraula no se'ls digués més:
20 (Perquè no van poder suportar allò que els havia manat, i si fins i tot una bèstia toca la muntanya, serà apedregada o travessada amb un dard:
21 I tan terrible va ser la vista, que Moisès va dir: Tinc molta por i tremo.
22 Però vosaltres heu arribat a la muntanya de Sió i a la ciutat del Déu vivent, la Jerusalem celestial, i a una innombrable companyia d'àngels,
23 A l'assemblea general i a l'església dels primogènits, que estan escrits al cel, i a Déu, el jutge de tots, i als esperits dels homes justos fets perfeccionats,
24 I a Jesús, el mediador de la nova aliança, i a la sang de l'aspersió, que parla coses millors que la d'Abel.
25 Mireu que no rebutgeu el que parla. Perquè si no s'escapaven els qui van rebutjar el que parlava a la terra, molt més no escaparem, si ens allunyem del qui parla des del cel:
26 Aleshores, la veu del qual va sacsejar la terra, però ara ho ha promès, dient: Una vegada més, no només tremolo la terra, sinó també el cel.
27 I aquesta paraula, una vegada més, significa l'eliminació de les coses que s'agiten, com de les coses fetes, perquè les coses que no es poden sacsejar es mantinguin.

28 Per això, rebent un regne que no es pot moure, tinguem
la gràcia, per la qual podem servir Déu de manera
agradable amb reverència i temor de Déu:
29 Perquè el nostre Déu és un foc consumidor.

CAPÍTOL 13

1 Que continuï l'amor fraternal.
2 No us oblideu d'acollir estrangers, perquè per això alguns
han acollit àngels sense saber-ho.
3 Recordeu-vos dels que estan lligats, com lligats amb ells;
i els que pateixen l'adversitat, com si també esteu vosaltres
mateixos en el cos.
4 El matrimoni és honorable en tots, i el llit impecable;
però Déu jutjarà els fornicaris i els adúlters.
5 Que la teva conversa sigui sense cobdícia; i contenteu-
vos amb les coses que teniu, perquè ha dit: Mai et deixaré
ni t'abandonaré.
6 Perquè puguem dir amb valentia: El Senyor és el meu
ajudant, i no tindré por del que em farà l'home.
7 Recordeu-vos dels qui us governen, que us han parlat la
paraula de Déu: la fe dels quals segueix, tenint en compte
el final de la seva conversa.
8 Jesucrist és el mateix ahir, avui i pels segles dels segles.
9 No us deixeu portar per doctrines diverses i estranyes.
Perquè és bo que el cor estigui establert amb gràcia; no
amb carns, que no han aprofitat els que s'hi han ocupat.
10 Tenim un altar del qual no tenen dret a menjar els qui
serveixen el tabernacle.
11 Perquè els cossos d'aquelles bèsties, la sang de les quals
és portada al santuari pel gran sacerdot per culpa del pecat,
són cremades fora del campament.
12 Per això també Jesús, per santificar el poble amb la seva
pròpia sang, va patir fora de la porta.
13 Sortim, doncs, cap a ell fora del campament, portant el
seu oprobio.
14 Perquè aquí no tenim una ciutat permanent, sinó que
busquem una que vindrà.
15 Per ell, doncs, oferim contínuament el sacrifici de
lloança a Déu, és a dir, el fruit dels nostres llavis donant
gràcies al seu nom.
16 Però no us oblideu de fer el bé i de comunicar-vos,
perquè Déu està complagut amb aquests sacrificis.
17 Obeïu els qui governen sobre vosaltres i poseu-vos-hi,
perquè vetllen per les vostres ànimes, com els que han de
donar comptes, perquè ho facin amb alegria, i no amb pena,
perquè això us és inútil.
18 Pregueu per nosaltres, perquè confiem que tenim una
bona consciència, disposats a viure amb honestedat en tot.
19 Però us demano més aviat que feu això, perquè us torni
més aviat.
20 Ara el Déu de la pau, que va fer tornar d'entre els morts
el nostre Senyor Jesús, el gran pastor de les ovelles, per la
sang de l'aliança eterna,
21 Perfeccioneu-vos en tota bona obra per fer la seva
voluntat, obrant en vosaltres allò que és agradable als seus
ulls, per Jesucrist; a qui sigui la glòria pels segles dels
segles. Amén.
22 I us demano, germans, que patiu la paraula d'exhortació,
perquè us he escrit una carta en poques paraules.
23 Sabeu que el nostre germà Timoteu és posat en llibertat;
amb qui, si ve en breu, ens veurem.
24 Saluteu tots els qui us governen i tots els sants. Els
d'Itàlia us saluden.
25 La gràcia sigui amb tots vosaltres. Amén.

Jaume

CAPÍTOL 1

1 Jaume, servent de Déu i del Senyor Jesucrist, salutacions a les dotze tribus disperses.
2 Germans meus, considereu-ho tot d'alegria quan caieu en diverses temptacions;
3 Sabent això, que la prova de la vostra fe fa paciència.
4 Però deixeu que la paciència tingui la seva obra perfecta, perquè sigueu perfectes i complets, sense mancar de res.
5 Si algú de vosaltres no té saviesa, que la demani a Déu, que dóna a tots amb generositat i no recrimina; i li serà donat.
6 Però que demani amb fe, sense vacil·lar. Perquè el qui vacil·la és com una onada del mar impulsada pel vent i arrossegada.
7 Perquè aquest home no es pensi que rebrà res del Senyor.
8 Un home de doble ment és inestable en tots els seus camins.
9 Que el germà de baix grau s'alegri d'haver estat exaltat:
10 Però el ric, perquè s'ha humiliat, perquè com la flor de l'herba passarà.
11 Perquè el sol no surt més aviat amb una calor ardent, sinó que seca l'herba, i la seva flor cau, i la gràcia de la seva moda perdrà; així també l'home ric desapareixerà en els seus camins.
12 Feliç l'home que suporta la temptació, perquè quan sigui provat, rebrà la corona de vida que el Senyor ha promès als qui l'estimen.
13 Que ningú digui quan és temptat: Sóc temptat per Déu, perquè Déu no pot ser temptat pel mal, ni tempta ningú.
14 Però cadascú és temptat quan el seu propi desig l'allunya i l'indueix.
15 Llavors, quan la luxúria ha concebut, engendra el pecat; i el pecat, quan s'ha acabat, produeix la mort.
16 No us equivoqueu, els meus estimats germans.
17 Tot bon do i tot do perfecte és de dalt, i baixa del Pare de les llums, amb qui no hi ha variabilitat, ni ombra de canvi.
18 De la seva pròpia voluntat ens va engendrar amb la paraula de veritat, perquè fóssim una mena de primicies de les seves criatures.
19 Per això, els meus estimats germans, que cadascú sigui prompte a escoltar, lent a parlar, lent a la ira:
20 Perquè la ira de l'home no obra la justícia de Déu.
21 Per tant, descobreix tota brutícia i superfluïtat de la dolentia, i rebeu amb mansedumbre la paraula empeltada, que pot salvar les vostres ànimes.
22 Però sigueu complidors de la paraula, i no només oients, enganyant-vos a vosaltres mateixos.
23 Perquè si algú escolta la paraula, i no fa, és semblant a un home que contempla el seu rostre natural en un vidre:
24 Perquè es mira a si mateix, se'n va, i de seguida s'oblida de quina mena d'home era.
25 Però qui mira la llei perfecta de la llibertat i hi persevera, no essent un oient oblidat, sinó un realitzador de l'obra, aquest home serà beneït en la seva obra.
26 Si algú d'entre vosaltres sembla ser religiós i no frena la seva llengua, sinó que enganya el seu propi cor, la religió d'aquest home és vana.
27 La religió pura i sense contaminació davant Déu i Pare és aquesta: visitar els orfes i les vídues en la seva aflicció, i mantenir-se sense taques del món.

CAPÍTOL 2

1 Germans meus, no tingueu la fe en el nostre Senyor Jesucrist, el Senyor de la glòria, amb respecte a les persones.
2 Perquè si ve a la vostra assemblea un home amb un anell d'or, vestit de bons vestits, i també hi entra un pobre amb vestits vils;
3 I teniu respecte al qui porta la roba alegre, i li dieu: Seieu aquí en un bon lloc; i digues als pobres: Queda't allà, o asseu-te aquí sota els meus peus.
4 No sou, doncs, parcials en vosaltres mateixos, i us heu convertit en jutges de mals pensaments?
5 Escolteu, els meus estimats germans: ¿No ha escollit Déu els pobres d'aquest món rics en fe, i hereus del regne que ha promès als qui l'estimen?
6 Però vosaltres heu menyspreat els pobres. Els rics no us oprimeixen i us atrauen davant els tribunals?
7 ¿No blasfemen aquell digne nom amb què sou anomenats?
8 Si compliu la llei reial segons l'Escriptura: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix, faràs bé:
9 Però si teniu respecte a les persones, pequeu i esteu convençuts de la llei com a transgressors.
10 Perquè qui guarda tota la llei i, tanmateix, ofen en un punt, és culpable de tot.
11 Perquè el que va dir: No cometis adulteri, també va dir: No matis. Ara bé, si no cometes adulteri, però si mates, et convertiràs en un transgressor de la llei.
12 Així parleu i feu així, com els que seran jutjats per la llei de la llibertat.
13 Perquè tindrà un judici sense misericòrdia, qui no ha tingut misericòrdia; i la misericòrdia s'alegra contra el judici.
14 De què serveix, germans meus, encara que algú digui que té fe i no té obres? pot la fe salvar-lo?
15 Si un germà o una germana està nu i sense menjar diari,
16 I un de vosaltres els diu: Marxeu-vos en pau, escalfeu-vos i ompliu-vos; malgrat això, no els doneu les coses que són necessàries per al cos; de què treu?
17 Així mateix, la fe, si no té obres, és morta, sent sola.
18 Sí, algú pot dir: Tu tens fe, i jo tinc obres; mostra'm la teva fe sense les teves obres, i jo et mostraré la meva fe amb les meves obres.
19 Tu creus que hi ha un sol Déu; tu fas bé: els dimonis també creuen i tremolen.
20 Però sabràs, home vanitós, que la fe sense obres és morta?
21 No es va justificar Abraham, el nostre pare, per les obres, quan va oferir Isaac el seu fill sobre l'altar?
22 Veus com la fe es va fer amb les seves obres, i per les obres la fe es va perfeccionar?
23 I es va complir l'Escriptura que diu: Abraham va creure a Déu, i se li va imputar com a justícia; i va ser anomenat Amic de Déu.
24 Veieu, doncs, com l'home és justificat per les obres, i no només per la fe.
25 De la mateixa manera, Rahab, la prostituta, no es va justificar per les obres, quan va rebre els missatgers i els havia enviat per un altre camí?

26 Perquè com el cos sense esperit és mort, així també la fe sense obres és morta.

CAPÍTOL 3

1 Germans meus, no sigueu molts mestres, sabent que rebrem una condemna més gran.
2 Perquè en moltes coses ofegem a tots. Si algú no ofen en paraules, aquest és un home perfecte, i també capaç de frenar tot el cos.
3 Heus aquí, posem trossos a la boca dels cavalls perquè ens obeeixin; i donem la volta al seu cos sencer.
4 Mireu també els vaixells, que encara que són tan grans i són impulsats per vents ferotges, però amb un timó molt petit, allà on vol dir el governador.
5 Així mateix, la llengua és un membre petit i presumeix de grans coses. Mira, quina gran cosa s'encén un petit foc!
6 I la llengua és un foc, un món d'iniquitat; així ho és la llengua entre els nostres membres, que contamina tot el cos i incendia el curs de la natura; i s'ha incendiat l'infern.
7 Perquè tota mena de bèsties, i d'ocells, de serps i de coses del mar, és domada i ha estat domesticada per la humanitat:
8 Però ningú no pot domesticar la llengua; és un mal indisciplinat, ple de verí mortal.
9 Amb això beneïm Déu, el Pare; i amb això maleim els homes, que són fets a semblança de Déu.
10 De la mateixa boca surten la benedicció i la maledicció. Germans meus, aquestes coses no haurien de ser així.
11 ¿Una font surt al mateix lloc aigua dolça i amarga?
12 La figuera, germans meus, pot donar olives? o una vinya, figues? per tant, cap font pot donar aigua salada i fresca.
13 Qui és entre vosaltres un home savi i dotat de coneixement? que mostri en una bona conversa les seves obres amb mansuetud de saviesa.
14 Però si teniu amarga enveja i baralles al vostre cor, no us glorieu i no mentiu contra la veritat.
15 Aquesta saviesa no descendeix de dalt, sinó que és terrenal, sensual, diabòlica.
16 Perquè on hi ha enveja i baralles, hi ha confusió i tota obra dolenta.
17 Però la saviesa que ve de dalt és primer pura, després pacífica, amable i fàcil de suplicar, plena de misericòrdia i de bons fruits, sense parcialitat i sense hipocresia.
18 I el fruit de la justícia és sembrat en pau dels qui fan la pau.

CAPÍTOL 4

1 D'on venen les guerres i els combats entre vosaltres? No vénen d'aquí, fins i tot de les vostres concupiscències que lluiten als vostres membres?
2 Desitgeu i no teniu: mateu i desitgeu tenir, i no podeu obtenir: lluiteu i guerreu, però no teniu, perquè no demaneu.
3 Demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, per tal de consumir-lo en els vostres desitjos.
4 Adúlters i adúlters, no sabeu que l'amistat del món és enemistat amb Déu? Qui, doncs, vol ser amic del món, és enemic de Déu.
5 Creieu que l'Escriptura diu en va: L'esperit que habita en nosaltres desitja l'enveja?
6 Però ell dóna més gràcia. Per això diu: Déu resisteix als orgullós, però fa gràcia als humils.
7 Someteu-vos, doncs, a Déu. Resistiu al dimoni, i ell fugirà de vosaltres.
8 Apropa't a Déu, i ell s'apropararà a tu. Netegeu-vos les mans, pecadors; i purifiqueu els vostres cors, doblement.
9 Sigueu afligits, ploreu i ploreu: que el vostre riure es converteixi en dol, i la vostra alegria en tristesa.
10 Humilieu-vos davant el Senyor, i ell us alçarà.
11 No us parleu malament els uns dels altres, germans. Qui parla malament del seu germà i jutja el seu germà, parla malament de la llei i jutja la llei; però si tu jutges la llei, no ets un complidor de la llei, sinó un jutge.
12 Hi ha un sol legislador, que pot salvar i destruir: qui ets tu que jutges un altre?
13 Aneu a ara, vosaltres que dieu: Avui o demà entrarem a una ciutat així, i hi romandrem un any, i comprarem i vendrem, i obtindrem guanys:
14 Mentre que no sabeu què serà l'endemà. Per a què és la teva vida? Fins i tot és un vapor, que apareix una mica de temps i després s'esvaeix.
15 Per això hauríeu de dir: Si el Senyor vol, viurem, i farem això o allò.
16 Però ara us alegreu de les vostres glories: tota alegria com aquesta és dolenta.
17 Per tant, al qui sap fer el bé i no ho fa, li és pecat.

CAPÍTOL 5

1 Aneu ara, homes rics, ploreu i udoleu per les vostres misèries que us vindran damunt.
2 Les teves riqueses s'han corromput, i les teves vestidures s'han corromput.
3 El teu or i la teva plata s'han enfonsat; i l'òxid d'ells serà un testimoni contra vosaltres, i menjarà la vostra carn com si fos foc. Heu acumulat tresors junts durant els últims dies.
4 Heus aquí, el salari dels treballadors que han segat els vostres camps, que és de vosaltres retingut per frau, crida; i els crits dels que han segat han arribat a les oïdes del Senyor de la Sabaot.
5 Heu viscut amb plaer a la terra, i heu estat descarats; heu nodrit els vostres cors, com en un dia de matança.
6 Heu condemnat i matat els justos; i no et resisteix.
7 Per tant, germans, tingueu paciència fins a la vinguda del Senyor. Heus aquí, el pagès espera el fruit preciós de la terra, i té molta paciència amb ell, fins que rebi la pluja primerenca i tardana.
8 Sigueu també pacients; Consolideu els vostres cors: perquè la vinguda del Senyor s'acosta.
9 No us resentiu els uns als altres, germans, perquè no us condemnin;
10 Preneu, germans meus, els profetes, que han parlat en nom del Senyor, com a exemple de patiment i de paciència.
11 Heus aquí, considerem feliços els que aguanten. Heu sentit parlar de la paciència de Job i heu vist la fi del Senyor; que el Senyor és molt lamentable i de tendra misericòrdia.
12 Però sobretot, germans meus, no jureu, ni pel cel, ni per la terra, ni per cap altre jurament: però que el vostre sí sigui sí; i el teu no, no; per no caure en la condemna.
13 Hi ha algun afligit entre vosaltres? que pregui. Hi ha alguna alegria? que canti salms.

14 Hi ha algun malalt entre vosaltres? que cridi als ancians
de l'església; i que preguin per ell, ungin-lo amb oli en el
nom del Senyor:
15 I la pregària de la fe salvarà el malalt, i el Senyor el
ressuscitarà; i si ha comès pecats, li seran perdonats.
16 Confesseu-vos les vostres faltes els uns als altres i
pregueu els uns pels altres, perquè pugueu ser curats. La
pregària fervent i eficaç d'un home just és molt útil.
17 Elies era un home subjecte a passions semblants a les
que estem nosaltres, i va pregar fervorosament perquè no
plogués; i no va ploure sobre la terra durant tres anys i sis
mesos.
18 I va tornar a pregar, i el cel va donar pluja i la terra va
donar el seu fruit.
19 Germans, si algun de vosaltres s'equivoca de la veritat i
algú el converteix;
20 Que sàpiga que el que converteix el pecador de l'error
del seu camí salvarà una ànima de la mort i amagarà una
multitud de pecats.

1 Pere

CAPÍTOL 1

1 Pere, apòstol de Jesucrist, als forasters dispersos pel Pont,
Galàcia, Capadòcia, Àsia i Bitínia,
2 Escollits segons la preconeixement de Déu Pare,
mitjançant la santificació de l'Esperit, per a l'obediència i
l'aspersió de la sang de Jesucrist: Gràcia i pau siguin
multiplicades.
3 Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que
segons la seva abundant misericòrdia ens ha tornat a
engendrar a una esperança viva per la resurrecció de
Jesucrist d'entre els morts,
4 A una herència incorruptible i sense contaminació, i que
no s'esvaeix, reservada per a vosaltres al cel,
5 Que són guardats pel poder de Déu mitjançant la fe per a
la salvació preparada per ser revelada en l'últim temps.
6 En què us alegreu molt, encara que ara per un temps, si
cal, esteu en la pesadesa per múltiples temptacions:
7 Perquè la prova de la vostra fe, que és molt més preuada
que l'or que es perd, encara que sigui provada amb foc, es
trobi per lloança, honor i glòria en l'aparició de Jesucrist:
8 A qui, no havent vist, estimeu; en qui, encara que ara no
el veieu, però creient, us alegreu amb una alegria
indescriptible i plena de glòria:
9 Rebre el final de la vostra fe, fins i tot la salvació de les
vostres ànimes.
10 De la qual salvació han consultat i buscat diligentment
els profetes, que van profetitzar de la gràcia que us hauria
de venir:
11 Buscant què significava, o quin temps, l'Esperit de Crist
que hi havia en ells, quan testimoniava per endavant els
sofriments de Crist i la glòria que havia de seguir.
12 A qui se'ls va revelar que no a ells mateixos, sinó a
nosaltres van ministrar les coses que ara us han anunciat els
qui us han predicat l'evangeli amb l'Esperit Sant enviat del
cel; les coses que els àngels volen mirar.
13 Per tant, cenyeu-vos els lloms de la vostra ment, sigueu
sobris i espereu fins al final la gràcia que us serà aportada
en la revelació de Jesucrist;
14 Com a fills obedients, no formant-vos segons els
desitjos anteriors en la vostra ignorància:
15 Però com el que us ha cridat és sant, també sigueu sants
en tota mena de conversa;
16 Perquè està escrit: Sigueu sants; perquè sóc sant.
17 I si invoqueu el Pare, que sense respecte a les persones
jutja segons l'obra de cadascú, passeu el temps de la vostra
estada aquí amb por:
18 Com que sabeu que no heu estat redimits amb coses
corruptibles, com ara plata i or, de la vostra inútil
conversació rebuda per tradició dels vostres pares;
19 Però amb la sang preciosa de Crist, com d'un anyell
sense taca i sense taca:
20 Qui, en veritat, va ser preordenat abans de la fundació
del món, però es va manifestar per a vosaltres en aquests
últims temps,
21 Qui per ell creu en Déu, que el va ressuscitar d'entre els
morts i li va donar glòria; perquè la vostra fe i esperança
estiguin en Déu.
22 Com que heu purificat les vostres ànimes en obeir la
veritat per mitjà de l'Esperit fins a un amor no fingit dels
germans, mireu-vos els uns als altres amb un cor pur amb
fervor:
23 Ser nascut de nou, no de llavor corruptible, sinó
d'incorruptible, per la paraula de Déu, que viu i roman per
sempre.
24 Perquè tota carn és com l'herba, i tota la glòria de
l'home com la flor de l'herba. L'herba es seca, i la seva flor
cau:
25 Però la paraula del Senyor dura per sempre. I aquesta és
la paraula que us anuncia l'evangeli.

CAPÍTOL 2

1 Per això, deixant de banda tota malícia i tota mena
d'engany, i hipocresies, i enveges i tots els mals parlars,
2 Com a nens acabats de néixer, desitgeu la llet sincera de
la paraula, perquè creixeu amb ella:
3 Si és així, heu tastat que el Senyor té misericòrdia.
4 A qui venint, com una pedra viva, realment prohibida
pels homes, però escollida de Déu i preciosa,
5 També vosaltres, com a pedres vives, sou construïts una
casa espiritual, un sacerdoci sant, per oferir sacrificis
espirituals, agradables a Déu per Jesucrist.
6 Per això també hi ha contingut en l'Escriptura: Heus aquí,
poso a Sió una pedra angular principal, escollida, preciosa;
i qui creu en ell no serà confós.
7 Per a vosaltres, doncs, que creieu que és preciós, però per
als desobedients, la pedra que els constructors van rebutjar,
aquesta es converteix en el cap de la cantonada.
8 I una pedra d'ensopegada i una pedra d'ensopegada, fins i
tot per als qui ensopeguen amb la paraula, essent
desobedients;
9 Però vosaltres sou una generació escollida, un sacerdoci
reial, una nació santa, un poble particular; perquè
manifesteu les lloances d'aquell que us ha cridat de les
tenebres a la seva llum meravellosa:
10 Que antigament no eren poble, però ara són poble de
Déu; que no havien obtingut misericòrdia, però ara n'han
obtingut misericòrdia.
11 Estimats, us suplico, com a forasters i pelegrins,
absteneu-vos dels desitjos carnals, que lluiten contra
l'ànima;
12 Tenint una conducta honesta entre els gentils, perquè,
mentre parlin contra vosaltres com a malfactors, amb les
vostres bones obres, que contemplaran, glorifiquin Déu el
dia de la visita.
13 Someteu-vos a totes les ordenances dels homes per
amor del Senyor: ja sigui al rei, com a suprem;
14 O als governants, com als enviats per ell per al càstig
dels malfactors i per lloar els qui fan el bé.
15 Perquè així és la voluntat de Déu, que amb el bé fer
callar la ignorància dels insensats:
16 Com a lliures, i no fent servir la vostra llibertat com a
capa de malícia, sinó com a servidors de Déu.
17 Honra tots els homes. Estimar la fraternitat. Temeu Déu.
Honra el rei.
18 Servants, sigueu subjectes als vostres amos amb tota por;
no només per als bons i gentils, sinó també per als rebels.
19 Perquè això és digne d'agraïment, si un home per
consciència davant de Déu suporta dolor, patint
injustament.

20 Perquè, quina glòria és si, quan us bategen per les vostres faltes, ho suporteu amb paciència? però si, quan feu el bé i patiu per això, ho suporteu amb paciència, això és agradable a Déu.
21 Perquè fins i tot per això heu estat cridats, perquè també Crist va patir per nosaltres, deixant-nos un exemple perquè seguiu els seus passos.
22 Qui no va pecar, ni es va trobar engany a la seva boca:
23 El qual, quan va ser insultat, no va injuriar més; quan patia, no amenaçava; però es va entregar al qui jutja amb justícia:
24 Ell mateix va portar els nostres pecats en el seu propi cos sobre l'arbre, perquè nosaltres, sent morts als pecats, visquéssim per a la justícia; per les cops del qual vau ser curat.
25 Perquè éreu com ovelles que s'estraven; però ara heu tornat al pastor i bisbe de les vostres ànimes.

CAPÍTOL 3

1 De la mateixa manera, dones, sigueu sotmeses als vostres marits; que, si algú no obeeix la paraula, també pot ser guanyat sense la paraula per la conversa de les esposes;
2 Mentre contemplen la teva casta conversa juntament amb la por.
3 L'adorn dels quals no sigui l'adorn exterior de trenar els cabells, de portar-se d'or o de vestir-se;
4 Però que sigui l'home amagat del cor, en allò que no és corruptible, fins i tot l'ornament d'un esperit mansu i tranquil, que és de gran preu als ulls de Déu.
5 Perquè així en els temps vells també les dones santes, que confiaven en Déu, s'adornaven, estant sotmeses als seus marits:
6 Així com Sara va obeir Abraham, anomenant-lo senyor: de qui sou filles, sempre que feu el bé i no tingueu por de cap sorpresa.
7 De la mateixa manera, vosaltres, marits, habiteu amb ells segons el coneixement, donant honor a la dona, com al vas més feble, i com a hereus junts de la gràcia de la vida; que les teves pregàries no siguin obstaculitzades.
8 Finalment, sigueu tots d'un mateix pensament, tingueu compassió els uns dels altres, estimeu-vos com a germans, sigueu pietats, sigueu cortès:
9 No convertint mal per mal, ni insultar per insult, sinó, al contrari, beneir; sabent que hi sou cridats, per heretar una benedicció.
10 Perquè qui vulgui estimar la vida i veure bons dies, que no faci mal la seva llengua i els seus llavis perquè no parlin engany:
11 Que defugi el mal i faci el bé; que cerqui la pau i la segueixi.
12 Perquè els ulls del Senyor estan sobre els justos, i les seves orelles estan obertes a les seves pregàries, però el rostre del Senyor és contra els qui fan el mal.
13 I qui és el que us farà mal, si sou seguidors del que és bo?
14 Però si patiu per causa de la justícia, feliços sou; i no tingueu por del seu terror, ni us turbeu;
15 Però santifiqueu el Senyor Déu en els vostres cors, i estigueu sempre preparats per donar resposta a tot home que us demani una raó de l'esperança que hi ha en vosaltres amb mansuetud i temor:
16 Tenir bona consciència; perquè, mentre parlen mal de vosaltres, com dels malfactors, s'avergonyin els que falsament acusen la vostra bona conversa en Crist.
17 Perquè és millor, si la voluntat de Déu és així, que patiu per fer el bé que per fer mal.
18 Perquè també Crist també ha patit una vegada pels pecats, el just pels injustos, per portar-nos a Déu, sent mort en la carn, però vivificat per l'Esperit:
19 Per això també va anar i va predicar als esperits a la presó;
20 Que alguna vegada eren desobedients, quan una vegada la longanimitat de Déu esperava en els dies de Noè, mentre l'arca es preparava, on poques, és a dir, vuit ànimes es salvaven amb l'aigua.
21 La figura semblant a la qual fins i tot el baptisme ens salva ara (no l'eliminació de la brutícia de la carn, sinó la resposta d'una bona consciència cap a Déu) amb la resurrecció de Jesucrist:
22 Qui ha anat al cel i està a la dreta de Déu; els àngels i les autoritats i els poders se li sotmeten.

CAPÍTOL 4

1 Per tant, com que Crist ha patit per nosaltres en la carn, armeu-vos igualment amb la mateixa ment: perquè el qui ha patit en la carn ha cessat del pecat;
2 Que ja no visqui la resta del seu temps en la carn segons els desitjos dels homes, sinó segons la voluntat de Déu.
3 Perquè el temps passat de la nostra vida ens pot ser suficient per haver fet la voluntat dels gentils, quan caminàvem en lascivia, luxúries, excés de vi, revetlles, banquets i idolatries abominables:
4 En què creuen estrany que no corregis amb ells fins al mateix excés de motí, parlant malament de tu:
5 Qui donarà comptes al qui està disposat a jutjar els vius i els morts.
6 Perquè per això també es va anunciar l'evangeli als morts, perquè fossin jutjats segons els homes en la carn, però visquin segons Déu en l'esperit.
7 Però el final de totes les coses és a prop: sigueu, doncs, sobris i vetlleu per a la pregària.
8 I sobretot tingueu una caritat fervent entre vosaltres, perquè la caritat cobrirà la multitud de pecats.
9 Utilitzeu l'hospitalitat els uns amb els altres sense ressentir.
10 Tal com cadascú ha rebut el do, també el serviu els uns als altres, com a bons administradors de la múltiple gràcia de Déu.
11 Si algú parla, que parli com els oracles de Déu; si algú ministra, que ho faci segons la capacitat que Déu li dóna, perquè Déu sigui glorificat en totes les coses per mitjà de Jesucrist, a qui sigui la lloança i el domini pels segles dels segles. Amén.
12 Estimats, no us resulti estrany la prova de foc que us ha de provar, com si us passés alguna cosa estranya:
13 Però alegreu-vos, en la mesura que sou partícips dels sofriments de Crist; perquè, quan la seva glòria sigui revelada, també us alegrareu amb una alegria extraordinària.
14 Si us retreuen pel nom de Crist, feliços sou; perquè l'esperit de glòria i de Déu reposa sobre vosaltres: per part d'ells se'l parla malament, però per part vostra és glorificat.

15 Però que cap de vosaltres pateixi com a assassí, o com a lladre, o com a malvat, o com a ocupat en els assumptes dels altres.
16 Però si algú pateix com a cristià, que no s'avergonyi; però que glorifiqui Déu en aquest nom.
17 Perquè ha arribat el moment que el judici ha de començar a la casa de Déu; i si primer comença per nosaltres, quin serà el final dels qui no obeeixen l'evangeli de Déu?
18 I si el just amb prou feines es salva, on apareixeran els impius i el pecador?
19 Per tant, que els qui pateixen segons la voluntat de Déu li encarreguen la guarda de la seva ànima fent el bé, com a un Creador fidel.

CAPÍTOL 5

1 Exhorto els ancians que són entre vosaltres, que també sóc ancian i testimoni dels patiments de Crist, i també partícip de la glòria que es revelarà:
2 Apaixeu el ramat de Déu que hi ha entre vosaltres, controlant-lo, no per força, sinó de bon grat; no per un lucre brut, sinó amb una ment preparada;
3 Ni com a senyors de l'herència de Déu, sinó com a exemples per al ramat.
4 I quan aparegui el pastor principal, rebreu una corona de glòria que no s'esvaeix.
5 De la mateixa manera, els més joves, sotmeteu-vos als grans. Sí, tots estigueu sotmesos els uns als altres i revestiu-vos d'humilitat, perquè Déu resisteix als orgullosos i dóna gràcia als humils.
6 Humilieu-vos, doncs, sota la mà poderosa de Déu, perquè ell us exalti en el seu moment:
7 Posa tota la teva preocupació sobre ell; perquè ell es preocupa per tu.
8 Sigues sobri, vigila; perquè el teu adversari, el dimoni, camina com un lleó rugent, buscant a qui devorar:
9 Els quals resistiu ferms en la fe, sabent que les mateixes afliccions s'acompleixen en els vostres germans que són al món.
10 Però el Déu de tota gràcia, que ens ha cridat a la seva glòria eterna per Jesucrist, després d'haver patit un temps, us perfecciona, consolida, enforteix, assenta.
11 A ell sigui la glòria i el domini pels segles dels segles. Amén.
12 Per Silvà, un germà fidel per a vosaltres, com suposo, us he escrit breument, exhortant i testimoniant que aquesta és la veritable gràcia de Déu en la qual esteu dempeus.
13 L'església que és a Babilònia, escollida juntament amb vosaltres, us saluda; i també Marc meu fill.
14 Saludeu-vos els uns als altres amb un petó de caritat. La pau sigui amb tots els que esteu en Crist Jesús. Amén.

La segona epístola de Pere

CAPÍTOL 1

1 Simó Pere, servent i apòstol de Jesucrist, als qui han obtingut una fe tan preciosa com nosaltres mitjançant la justícia de Déu i Salvador nostre Jesucrist:
2 La gràcia i la pau us siguin multiplicades pel coneixement de Déu i de Jesús, el nostre Senyor,
3 Segons el seu poder diví ens ha donat totes les coses que pertanyen a la vida i a la pietat, mitjançant el coneixement d'aquell que ens ha cridat a la glòria i a la virtut:
4 Per la qual cosa ens són donades promeses molt grans i precioses, perquè amb aquestes pugueu ser partícips de la naturalesa divina, havent fugit de la corrupció que hi ha al món per la luxúria.
5 I a més d'això, donant tota diligència, afegeix a la teva fe virtut; i al coneixement de la virtut;
6 I al coneixement temprança; i a la temprança paciència; i a la paciència la pietat;
7 I a la pietat bondat fraternal; i a la bondat fraternal caritat.
8 Perquè si aquestes coses són en vosaltres i abunden, us fan que no siguiu estèrils ni infructuosos en el coneixement del nostre Senyor Jesucrist.
9 Però el que no té aquestes coses és cec i no pot veure de lluny, i ha oblidat que va ser purificat dels seus antics pecats.
10 Per tant, més aviat, germans, vetlleu per assegurar la vostra vocació i elecció, perquè si feu aquestes coses, no caureu mai:
11 Perquè així us serà donada una entrada abundant al regne etern del nostre Senyor i Salvador Jesucrist.
12 Per tant, no em descuidaré de recordar-vos sempre aquestes coses, encara que les conegueu i estigueu establerts en la veritat present.
13 Sí, crec que convé, mentre estic en aquest tabernacle, despertar-vos recordant-vos;
14 Sabent que aviat hauré de desfer aquest meu tabernacle, tal com m'ha mostrat el nostre Senyor Jesucrist.
15 A més, m'esforçaré perquè, després de la meva mort, pugueu tenir aquestes coses sempre en memòria.
16 Perquè, quan us vam donar a conèixer el poder i la vinguda del nostre Senyor Jesucrist, no hem seguit faules enginyades, sinó que vam ser testimonis oculars de la seva majestat.
17 Perquè va rebre de Déu Pare honor i glòria, quan li va arribar una veu tal de la glòria excel·lent: Aquest és el meu Fill estimat, en qui m'he complagut.
18 I aquesta veu que venia del cel la vam sentir quan estàvem amb ell a la muntanya santa.
19 També tenim una paraula de profecia més segura; en què feu bé que us fixeu en compte, com a una llum que brilla en un lloc fosc, fins que el dia s'albiqui i l'estrella del dia sorgeixi en els vostres cors:
20 Sabent això primer, que cap profecia de l'Escriptura té cap interpretació privada.
21 Perquè la profecia no es va produir antigament per voluntat humana, sinó que els homes sants de Déu van parlar mentre eren moguts per l'Esperit Sant.

CAPÍTOL 2

1 Però també hi havia falsos profetes entre el poble, de la mateixa manera que hi haurà entre vosaltres falsos mestres, que en secret introduiran heretgies condemnables, fins i tot negant el Senyor que els va comprar, i portaran sobre ells una ràpida destrucció.
2 I molts seguiran els seus camins perniciosos; per raó de qui el camí de la veritat serà mal parlat.
3 I per la cobdícia, amb paraules fintes, faran mercaderies de vosaltres: el judici dels quals fa temps que no s'atura, i la seva condemnació no s'adorm.
4 Perquè si Déu no va perdonar els àngels que van pecar, sinó que els va llançar a l'infern i els va lliurar a les cadenes de les tenebres, perquè fossin reservats per al judici;
5 I no va salvar el món antic, sinó que va salvar Noè, la vuitena persona, un predicador de justícia, que va fer arribar el diluvi sobre el món dels impies;
6 I convertint les ciutats de Sodoma i Gomorra en cendres, les va condemnar amb un enderrocament, convertint-les en un exemple per als que després havien de viure impius;
7 I va lliurar el just Lot, molest per la conversa bruta dels malvats:
8 (Perquè aquell home just que habita entre ells, en veure i escoltar, molestava la seva ànima justa dia a dia amb les seves accions il·lícites;)
9 El Senyor sap alliberar els piadosos de les temptacions i reservar els injustos per al dia del judici perquè siguin castigats:
10 Però sobretot els que caminen segons la carn en la concupiscencia de la impuresa i menyspreen el govern. Són presumptuosos, obstinats, no tenen por de parlar mal de les dignitats.
11 Mentre que els àngels, que són més grans en poder i poder, no els presenten acusacions insultants davant el Senyor.
12 Però aquests, com a bèsties naturals brutes, fetes per ser preses i destruïdes, parlen malament de les coses que no entenen; i periran completament en la seva pròpia corrupció;
13 I rebrà la recompensa de la injustícia, com els que consideren plaer amotinar-se durant el dia. Taques que són i taques, lluint-se amb els seus propis enganys mentre festegen amb tu;
14 Tenint els ulls plens d'adulteri i que no poden deixar de pecat; seduir les ànimes inestables: un cor que han exercit amb pràctiques cobdàries; nens maleïts:
15 Que han abandonat el camí correcte i s'han desviat, seguint el camí de Balaam, fill de Bosor, que estimava el sou de la injustícia;
16 Però va ser recriminat per la seva iniquitat: l'ase mut que parlava amb veu humana va prohibir la bogeria del profeta.
17 Aquests són pous sense aigua, núvols portats per la tempesta; a qui la boira de les tenebres està reservada per sempre.
18 Perquè, quan diuen paraules de vanitat, grans i inflades, atrauen amb les concupiscències de la carn i amb molta

desfàcia els que estaven nets s'escapaven dels qui viuen en l'error.
19 Tot i que els prometen la llibertat, ells mateixos són servidors de la corrupció; perquè un home és vençut, d'aquest és servit.
20 Perquè, si després d'haver escapat de les contaminacions del món mitjançant el coneixement del Senyor i Salvador Jesucrist, tornen a quedar-s'hi enredats i vençuts, el darrer fi és pitjor per a ells que el principi.
21 Perquè els hauria estat millor no haver conegut el camí de la justícia que, després d'haver-lo conegut, apartar-se del manament sant que se'ls havia donat.
22 Però els va passar segons el veritable proverbi: El gos torna al seu vòmit; i la truja que se li va rentar rebolcar-se al fang.

CAPÍTOL 3

1 Aquesta segona epístola, estimats, ara us escric; en tots dos els quals excito la vostra ment pura a manera de record:
2 Perquè us recordeu de les paraules que van ser pronunciades abans pels sants profetes, i del manament que hem donat, els apòstols del Senyor i Salvador:
3 Sabent primer això, que vindran en els darrers dies burladors, caminant segons els seus propis desitjos,
4 I dient: On és la promesa de la seva vinguda? perquè des que els pares es van adormir, tot continua com des del principi de la creació.
5 Per això, volent ignoren que, per la paraula de Déu, els cels eren des d'antic, i la terra s'alçava fora de l'aigua i dins de l'aigua:
6 Per la qual cosa el món que era aleshores, vessat d'aigua, va morir:
7 Però els cels i la terra, que són ara, per la mateixa paraula, són guardats per al foc per al dia del judici i de la perdició dels homes impius.
8 Però, estimats, no ignoreu aquesta única cosa, que un dia és amb el Senyor com mil anys, i mil anys com un dia.
9 El Senyor no retarda la seva promesa, com alguns ho consideren tardan; però és pacient amb nosaltres, no desitjant que ningú es perdi, sinó que tots arribin al penediment.
10 Però el dia del Senyor vindrà com un lladre a la nit; en el qual els cels passaran amb gran soroll, i els elements es fondran amb calor ardent, també la terra i les obres que hi ha es cremaran.
11 Donat que totes aquestes coses seran dissoltes, quina mena de persones hauríeu de ser en tota santa conducta i pietat,
12 Buscant i afanyant-se a l'arribada del dia de Déu, en què els cels, en flames, es dissolen i els elements es fondran amb una calor ardent?
13 No obstant això, segons la seva promesa, esperem uns nous cels i una nova terra, on habita la justícia.
14 Per això, estimats, donat que espereu aquestes coses, sigueu diligents perquè us trobin en pau, sense taca i irreprensibles.
15 I tingueu en compte que la paciència del nostre Senyor és la salvació; tal com també us ha escrit el nostre estimat germà Pau, segons la saviesa que se li ha donat;
16 Com també en totes les seves epístoles, parlant en elles d'aquestes coses; en les quals hi ha algunes coses difícils d'entendre, que els qui són incultes i inestables arrenquen, com també ho fan amb les altres escriptures, per a la seva pròpia destrucció.
17 Vosaltres, doncs, estimats, ja que ja sabeu aquestes coses abans, tingueu cura de no caure de la vostra pròpia fermesa, deixant-vos portar per l'error dels malvats.
18 Però creixeu en la gràcia i en el coneixement del nostre Senyor i Salvador Jesucrist. A ell sigui la glòria ara i per sempre. Amén.

La primera epístola de Joan

CAPÍTOL 1

1 El que va ser des del principi, el que hem sentit, el que hem vist amb els nostres ulls, el que hem mirat i les nostres mans han manejat, de la Paraula de vida;
2 (Perquè la vida es va manifestar, i nosaltres l'hem vist, donem testimoni i us mostrem la vida eterna, que era amb el Pare i que ens va ser manifestada;)
3 El que hem vist i sentit us ho comuniquem, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres; i realment la nostra comunió és amb el Pare i amb el seu Fill Jesucrist.
4 I aquestes coses us escrivim perquè la vostra alegria sigui plena.
5 Aquest és, doncs, el missatge que hem sentit d'ell i us declarem: Déu és llum i no hi ha en ell cap foscor.
6 Si diem que estem en comunió amb ell i caminem en les tenebres, mentim i no fem la veritat:
7 Però si caminem en la llum, com ell és en la llum, tenim comunió els uns amb els altres, i la sang de Jesucrist, el seu Fill, ens neteja de tot pecat.
8 Si diem que no tenim pecat, ens enganyem a nosaltres mateixos, i la veritat no és en nosaltres.
9 Si confessem els nostres pecats, ell és fidel i just per perdonar-nos els nostres pecats i per netejar-nos de tota injustícia.
10 Si diem que no hem pecat, el fem mentider, i la seva paraula no és en nosaltres.

CAPÍTOL 2

1 Fills meus, us escric aquestes coses perquè no pequeu. I si algú peca, tenim un advocat davant el Pare, Jesucrist, el just:
2 I ell és la propiciació pels nostres pecats, i no només pels nostres, sinó també pels pecats de tot el món.
3 I per això sabem que el coneixem, si guardem els seus manaments.
4 Qui diu: El conec, i no guarda els seus manaments, és mentider, i la veritat no és en ell.
5 Però qui guarda la seva paraula, l'amor de Déu és perfeccionat en ell; per això sabem que estem en ell.
6 Qui diu que roman en ell també ha de caminar, tal com va caminar.
7 Germans, no us escric cap manament nou, sinó un manament vell que teníeu des del principi. L'antic manament és la paraula que heu sentit des del principi.
8 De nou, us escric un manament nou, que és veritat en ell i en vosaltres, perquè les tenebres han passat i la llum veritable ara brilla.
9 El qui diu que està a la llum i odia el seu germà, està a les tenebres fins ara.
10 Qui estima el seu germà roman en la llum, i no hi ha cap motiu d'ensopegada en ell.
11 Però el qui odia el seu germà és a les tenebres i camina a les tenebres i no sap on va, perquè aquesta foscor li ha encegat els ulls.
12 Us escric, nens petits, perquè els vostres pecats us són perdonats per amor del seu nom.
13 Us escric, pares, perquè heu conegut el que és des del principi. Us escric, joves, perquè heu vençut el malvat. Us escric, fills, perquè heu conegut el Pare.
14 Us he escrit, pares, perquè coneixeu el que és des del principi. Us he escrit, joves, perquè sou forts, i la paraula de Déu roman en vosaltres, i heu vençut el malvat.
15 No estimeu el món, ni les coses que hi ha al món. Si algú estima el món, l'amor del Pare no és en ell.
16 Perquè tot el que hi ha al món, la concupiscencia de la carn, i la concupiscencia dels ulls i l'orgull de la vida, no és del Pare, sinó que és del món.
17 I el món passa, i la seva luxúria, però el qui fa la voluntat de Déu roman per sempre.
18 Nens, és l'última vegada; i com heu sentit que l'anticrist vindrà, fins i tot ara hi ha molts anticrists; per la qual sabem que és l'última vegada.
19 Van sortir d'entre nosaltres, però no eren dels nostres; perquè si haguessin estat dels nostres, sens dubte haurien continuat amb nosaltres; però van sortir per tal de manifestar que no eren tots nosaltres.
20 Però vosaltres teniu una unció del Sant, i ho sabeu totes les coses.
21 No us he escrit perquè no coneixeu la veritat, sinó perquè la sabeu i que cap mentida no és de la veritat.
22 Qui és un mentider sinó aquell que nega que Jesús és el Crist? Ell és l'anticrist, que nega el Pare i el Fill.
23 Qui nega el Fill, aquest no té el Pare; (però) qui reconeix el Fill té també el Pare.
24 Que, doncs, romangui en vosaltres allò que heu sentit des del principi. Si allò que heu escoltat des del principi roman en vosaltres, vosaltres també perseverareu en el Fill i en el Pare.
25 I aquesta és la promesa que ens ha promès: la vida eterna.
26 Us he escrit aquestes coses sobre els que us sedueixen.
27 Però la unció que heu rebut d'ell roman en vosaltres, i no necessiteu que ningú us ensenyi, sinó com la mateixa unció us ensenya de totes les coses, i és veritat, i no és mentida, i tal com ha ensenyat. vosaltres, romandreu en ell.
28 I ara, nens petits, romangueu en ell; perquè, quan aparegui, tinguem confiança i no ens avergonyim davant d'ell en la seva vinguda.
29 Si sabeu que ell és just, sabeu que tot el que fa la justícia neix d'ell.

CAPÍTOL 3

1 Mireu, quin amor ens ha donat el Pare perquè ens diguin fills de Déu; per tant, el món no ens coneix, perquè no el coneixia.
2 Estimats, ara som fills de Déu, i encara no s'ha vist com serem; però sabem que, quan aparegui, serem com ell; perquè el veurem tal com és.
3 I tot home que té aquesta esperança en ell es purifica, tal com ell és pur.
4 Qui comet pecat també transgredeix la llei, perquè el pecat és transgressió de la llei.
5 I ja sabeu que es va manifestar per llevar-nos els pecats; i en ell no hi ha pecat.
6 Qui roman en ell no peca; qui peca no l'ha vist ni l'ha conegut.

7 Fills, que ningú us enganyi: el qui fa la justícia és just, com ell és just.
8 El qui comet pecat és del dimoni; perquè el dimoni peca des del principi. Amb aquest propòsit es va manifestar el Fill de Déu, perquè destruís les obres del dimoni.
9 Qui és nascut de Déu no comet pecat; perquè la seva descendència roman en ell, i no pot pecar, perquè és nascut de Déu.
10 En això es manifesten els fills de Déu i els fills del dimoni: el qui no fa la justícia no és de Déu, ni el qui no estima el seu germà.
11 Perquè aquest és el missatge que heu sentit des del principi: que ens estimem els uns als altres.
12 No com Caín, que era d'aquell malvat i va matar el seu germà. I per què el va matar? Perquè les seves pròpies obres eren dolentes, i les del seu germà justes.
13 Germans meus, no us meravelleu si el món us odia.
14 Sabem que hem passat de la mort a la vida, perquè estimem els germans. Qui no estima el seu germà roman en la mort.
15 Qui odia el seu germà és un assassí; i ja sabeu que cap assassí té la vida eterna en ell.
16 D'aquesta manera veiem l'amor de Déu, perquè ell ha donat la seva vida per nosaltres, i nosaltres hem de donar la nostra vida pels germans.
17 Però qui té els béns d'aquest món i veu el seu germà en necessitat i li tanca les entranyes de compassió, com habita en ell l'amor de Déu?
18 Fills meus, no estimem amb paraules, ni amb llengua; sinó de fet i de veritat.
19 I per això sabem que som de la veritat, i assegurarem els nostres cors davant d'ell.
20 Perquè si el nostre cor ens condemna, Déu és més gran que el nostre cor i ho sap tot.
21 Estimats, si el nostre cor no ens condemna, llavors tenim confiança en Déu.
22 I qualsevol cosa que demanem, ho rebem d'ell, perquè guardem els seus manaments i fem allò que li agrada.
23 I aquest és el seu manament: que creguem en el nom del seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres, tal com ell ens va donar.
24 I qui guarda els seus manaments habita en ell, i ell en ell. I per això sabem que ell roman en nosaltres per l'Esperit que ens ha donat.

CAPÍTOL 4

1 Estimats, no cregueu tots els esperits, sinó proveu els esperits si són de Déu, perquè molts falsos profetes han sortit al món.
2 Així coneixeu l'Esperit de Déu: tot esperit que confessa que Jesucrist ha vingut en la carn és de Déu:
3 I tot esperit que no confessa que Jesucrist ha vingut en la carn no és de Déu; i aquest és l'esperit de l'anticrist, del qual heu sentit que vindria; i encara ara ja ho és al món.
4 Vosaltres sou de Déu, nens petits, i els heu vençut, perquè el que està en vosaltres és més gran que el que és al món.
5 Són del món; per tant, parlen del món, i el món els escolta.
6 Som de Déu: qui coneix Déu ens escolta; qui no és de Déu no ens escolta. Per això coneixem l'esperit de la veritat i l'esperit de l'error.
7 Estimats, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor és de Déu; i tot aquell que estima és nascut de Déu i coneix Déu.
8 Qui no estima no coneix Déu; perquè Déu és amor.
9 En això es va manifestar l'amor de Déu envers nosaltres, perquè Déu va enviar el seu Fill unigènit al món, perquè visquéssim per ell.
10 En això hi ha l'amor, no en què hem estimat Déu, sinó que ell ens ha estimat a nosaltres i ha enviat el seu Fill perquè fos la propiciació pels nostres pecats.
11 Estimats, si Déu ens ha estimat així, també ens hem d'estimar els uns als altres.
12 Ningú no ha vist Déu en cap moment. Si ens estimem els uns als altres, Déu habita en nosaltres, i el seu amor es perfecciona en nosaltres.
13 Per això sabem que habitem en ell, i ell en nosaltres, perquè ens ha donat del seu Esperit.
14 I hem vist i testimoniem que el Pare va enviar el Fill perquè fos el Salvador del món.
15 Qui confessa que Jesús és el Fill de Déu, Déu habita en ell, i ell en Déu.
16 I hem conegut i cregut l'amor que Déu ens té. Déu és amor; i qui habita en l'amor habita en Déu, i Déu en ell.
17 En això el nostre amor es perfecciona, perquè tinguem valentia el dia del judici: perquè com ell és, així som nosaltres en aquest món.
18 No hi ha por en l'amor; però l'amor perfecte expulsa la por, perquè la por té un turment. Qui té por no es perfecciona en l'amor.
19 L'estimem, perquè ell ens va estimar primer.
20 Si algú diu: Jo estimo Déu, i odia el seu germà, és mentider; perquè qui no estima el seu germà que ha vist, com pot estimar Déu que no ha vist?
21 I d'ell tenim aquest manament: que qui estima Déu estimi també el seu germà.

CAPÍTOL 5

1 Qui creu que Jesús és el Crist, ha nascut de Déu; i tot aquell qui estima el que va engendrar, també estima el que és engendrat d'ell.
2 En això sabem que estimem els fills de Déu, quan estimem Déu i guardem els seus manaments.
3 Perquè aquest és l'amor de Déu: guardar els seus manaments, i els seus manaments no són greus.
4 Perquè tot allò que ha nascut de Déu venç el món; i aquesta és la victòria que venç el món, la nostra fe.
5 Qui és el que venç el món, sinó el que creu que Jesús és el Fill de Déu?
6 Aquest és el que va venir amb aigua i sang, Jesucrist; no només amb aigua, sinó amb aigua i sang. I és l'Esperit qui dóna testimoni, perquè l'Esperit és veritat.
7 Perquè n'hi ha tres que donen testimoni al cel, el Pare, la Paraula i l'Esperit Sant, i aquests tres són un.
8 I n'hi ha tres que donen testimoni a la terra, l'Esperit, l'aigua i la sang, i aquests tres coincideixen en un.
9 Si rebem el testimoni dels homes, el testimoni de Déu és més gran, perquè aquest és el testimoni de Déu que ha donat testimoni del seu Fill.

10 Qui creu en el Fill de Déu té el testimoni en ell mateix; perquè no creu el testimoni que Déu va donar del seu Fill.
11 I aquest és el testimoni, que Déu ens ha donat la vida eterna, i aquesta vida és en el seu Fill.
12 Qui té el Fill té vida; i qui no té el Fill de Déu no té vida.
13 Aquestes coses us he escrit als qui creieu en el nom del Fill de Déu; perquè sàpigues que tens la vida eterna, i que creus en el nom del Fill de Déu.
14 I aquesta és la confiança que tenim en ell: que, si demanem alguna cosa segons la seva voluntat, ens escolta:
15 I si sabem que ens escolta, qualsevol cosa que li demanem, sabem que tenim les peticions que li vam demanar.
16 Si algú veu que el seu germà comet un pecat que no és de mort, ho demanarà i li donarà la vida per aquells que no pequen fins a la mort. Hi ha un pecat de mort: no dic que pregui per això.
17 Tota injustícia és pecat, i hi ha un pecat que no és mort.
18 Sabem que qui ha nascut de Déu no peca; però el que és engendrat de Déu es guarda, i el malvat no el toca.
19 I sabem que som de Déu, i que el món sencer està en la maldat.
20 I sabem que el Fill de Déu ha vingut i ens ha donat enteniment, perquè coneguem el veritable, i estem en aquell que és veritable, en el seu Fill Jesucrist. Aquest és el veritable Déu i la vida eterna.
21 Fills, guardau-vos dels ídols. Amén.

Segon Joan

CAPÍTOL 1

1 El major a la dona electa i als seus fills, a qui estimo en la veritat; i no només jo, sinó també tots els que han conegut la veritat;
2 Per amor de la veritat, que habita en nosaltres i que estarà amb nosaltres per sempre.
3 La gràcia sigui amb vosaltres, la misericòrdia i la pau de Déu Pare i del Senyor Jesucrist, Fill del Pare, en veritat i amor.
4 Em vaig alegrar molt de trobar els teus fills caminant en la veritat, tal com hem rebut un manament del Pare.
5 I ara et suplico, senyora, no com si t'hagués escrit un manament nou, sinó el que teníem des del principi, que ens estimem els uns als altres.
6 I això és l'amor, que seguim els seus manaments. Aquest és el manament: Que, com heu sentit des del principi, camineu en ell.
7 Perquè molts enganyadors han entrat al món, que no confessen que Jesucrist ha vingut en la carn. Això és un enganyador i un anticrist.
8 Mireu que no perdem les coses que hem fet, sinó que rebem una recompensa plena.
9 Qui transgredi i no es manté en la doctrina de Crist, no té Déu. Qui roman en la doctrina de Crist, té tant el Pare com el Fill.
10 Si algú ve a vosaltres i no us porta aquesta doctrina, no el rebeu a casa vostra, ni li digueu que Déu us desitgi:
11 Perquè el qui li demana a Déu que sigui ràpid participa de les seves accions dolentes.
12 Tenint moltes coses per escriure-vos, no voldria escriure amb paper i tinta, però confio en venir a vosaltres i parlar cara a cara, perquè la nostra alegria sigui plena.
13 Els fills de la teva germana elegida et saluden. Amén.

Tercer Joan

CAPÍTOL 1

1 L'ancià al ben estimat Gai, a qui estimo en la veritat.
2 Estimats, desitjo sobretot que prosperis i estiguis en salut, tal com prospera la teva ànima.
3 Perquè em vaig alegrar molt quan van venir els germans i van donar testimoni de la veritat que hi ha en tu, tal com tu camines en la veritat.
4 No tinc més alegria que escoltar que els meus fills caminen amb veritat.
5 Estimats, tot el que fas amb els germans i amb els estrangers, fas fidelment;
6 Que heu donat testimoni de la vostra caritat davant l'església; a qui, si feu el seu camí d'acord amb la llei de Déu, els farà bé:
7 Perquè per amor del seu nom van sortir sense prendre res dels gentils.
8 Així doncs, hem de rebre tals persones, perquè puguem ser col·laboradors de la veritat.
9 Vaig escriure a l'església, però Diòtrefes, a qui li agrada tenir la preeminència entre ells, no ens rep.
10 Per tant, si vinc, recordaré les seves accions que fa, parlant contra nosaltres amb paraules malicioses; i no content amb això, ni ell mateix rep els germans, i els prohibeix i els expulsa de l'església.
11 Estimats, no seguiu allò que és dolent, sinó allò que és bo. Qui fa el bé és de Déu, però el qui fa el mal no ha vist Déu.
12 Demetri té bones notícies de tots els homes i de la veritat mateixa: sí, i també donem testimoni; i sabeu que el nostre registre és cert.
13 Tenia moltes coses per escriure, però no t'escriuré amb tinta i ploma:
14 Però confio que aviat et veurem i parlarem cara a cara. La pau sigui amb tu. Els nostres amics et saluden. Saludeu els amics pel seu nom.

Jude

CAPÍTOL 1

1 Judes, servent de Jesucrist i germà de Jaume, als qui han estat santificats i conservats per Déu Pare
en Jesucrist, i s'anomena:
2 La gràcia per a vosaltres i la pau i l'amor es multipliqui.
3 Estimats, quan vaig fer tot el possible per escriure't sobre la salvació general, era necessari que ho fes
escrivint-vos i exhortant-vos a lluitar amb fervor per la fe donada una vegada als sants
ha estat lliurat.
4 Perquè hi ha persones que s'han col·locat sense saber-ho, que estan predestinades per a aquest judici, malvats
persones que canvien la gràcia del nostre Déu en llibertat i l'únic Senyor Déu i el nostre Senyor Jesucrist
renunciat 5 Aleshores us recordaré, encara que ja ho sabieu una vegada, que el Senyor, després d'enviar el poble
va salvar Egipte, després va destruir els infidels.
6 I els àngels que no van mantenir la seva primera posició, sinó que van deixar la seva pròpia residència, els té en cadenes eternes sota
la foscor es va mantenir fins al judici del gran dia.
7 Igual que Sodoma i Gomorra i les ciutats que els envolten de la mateixa manera, entregant-se a la fornicació i
van perseguir carns estranyes, poseu-vos com a exemple, mentre pateixen la venjança del foc etern.
8 De la mateixa manera, aquests somiadors bruts profanen la carn, menyspreen el domini i parlen malament de la dignitat.
9 Però l'arcàngel Miquel, quan es va disputar amb el dimoni pel que va lluitar pel cos de Moisès, no va
no es va atrevir a presentar una acusació calumniosa contra ell, sinó que va dir: El Senyor et reprendi.
10 Però parlen malament de les coses que no saben; però el que saben per naturalesa, com les bèsties brutes, així es destrueixen a si mateixos.
11 Ai d'ells! perquè van seguir el camí de Caín i van córrer amb avarícia després de l'error de Balaam per
recompensa, i va morir en la contradicció de Core.
12 Aquestes són taques a les teves festes d'amor, quan festegen amb tu, alimentant-se sense por: núvols
són sense aigua, portats pels vents? arbres els fruits dels quals es marceixen, sense fruit, dues vegades morts, al
arrels arrencades;
13 Furioses onades del mar, que fan escuma de la seva pròpia vergonya; estrelles errants, a qui la foscor de la
la foscor es conserva per sempre.
14 I Enoc, el setè d'Adam, també va profetitzar sobre ells i va dir: Heus aquí, el Senyor ve amb deu milers de
els seus sants,
15 per executar el judici sobre tots i per condemnar tots els malvats entre ells per totes les seves accions dolentes
que han comès malament, i de tots els seus discursos durs que els malvats pecadors han parlat contra ell.
16 Aquests són murmuradors, queixar-se que caminen segons els seus propis desitjos; i les seves boques parlen gran emoció
paraules, amb admiració perquè la gent s'aprofiti.
17 Però, estimats, recordeu les paraules pronunciades abans pels apòstols de nostre Senyor Jesucrist;
18 Com us van dir que en el darrer temps hi haurà d'haver burladors que segons els seus propis malvats
les luxúries han de caminar.
19 Aquests són els que se separen, sensualment, sense l'Esperit.
20 Però vosaltres, estimats, edificau-vos sobre la vostra santíssima fe, mentre pregueu en l'Esperit Sant,
21 mantingueu-vos en l'amor de Déu, mentre espereu la misericòrdia de nostre Senyor Jesucrist fins al
vida eterna.
22 I amb alguns tingueu compassió, la qual cosa marca la diferència:
23 I els altres salven amb por traient-los del foc; odien fins i tot la roba tacada per la carn.
24 I a aquell qui pot evitar-te de caure i presentar-te irreprensible davant de la seva glòria
posat amb gran alegria,
25 A l'únic Déu savi, el nostre Salvador, sigui la glòria i la majestat, el domini i el poder, ara i sempre. Amén

Revelació

CAPÍTOL 1

1 La revelació de Jesucrist, que Déu li va donar, per mostrar als seus servents les coses que han de succeir aviat; i ell va enviar i ho va indicar pel seu àngel al seu servent Joan:
2 Que va donar testimoni de la paraula de Déu i del testimoniatge de Jesucrist i de totes les coses que va veure.
3 Feliç el qui llegeix i els qui escolten les paraules d'aquesta profecia i guarden les coses que hi ha escrites, perquè el temps s'acosta.
4 Joan a les set esglésies que hi ha a Àsia: gràcia i pau a vosaltres, d'aquell que és, i que era i ha de venir; i dels set Esperits que hi ha davant del seu tron;
5 I de Jesucrist, que és el testimoni fidel, el primer fill dels morts i el príncep dels reis de la terra. A aquell que ens va estimar i ens va rentar dels nostres pecats amb la seva pròpia sang,
6 I ens ha fet reis i sacerdots de Déu i el seu Pare; a ell sigui la glòria i el domini pels segles dels segles. Amén.
7 Heus aquí, ve amb núvols; i tots els ulls el veuran, i també els qui el van traspassar; i totes les tribus de la terra ploraran per ell. Tot i així, Amén.
8 Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, diu el Senyor, que és, que era i que ha de venir, el Totpoderós.
9 Jo Joan, que també sóc el vostre germà i company en la tribulació i en el regne i la paciència de Jesucrist, era a l'illa que s'anomena Patmos, per la paraula de Déu i pel testimoni de Jesucrist.
10 Jo estava en l'Esperit el dia del Senyor, i vaig sentir darrere meu una gran veu, com de trompeta,
11 dient: Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el primer i l'últim; a Efes, i a Esmirna, i a Pèrgam, i a Tiàtira, i a Sardes, i a Filadèlfia i a Laodicea.
12 I em vaig girar per veure la veu que parlava amb mi. I girat, vaig veure set canelobres d'or;
13 I al mig dels set candeleros, un semblant al Fill de l'home, vestit amb un vestit fins als peus, i cenyit al voltant dels pits amb un cinturó d'or.
14 El seu cap i els seus cabells eren blancs com la llana, blancs com la neu; i els seus ulls eren com una flama de foc;
15 I els seus peus semblaven a llautó fi, com si fossin cremats en un forn; i la seva veu com el so de moltes aigües.
16 I tenia set estrelles a la mà dreta, i de la seva boca sortia una espasa esmolada de dos talls, i el seu rostre era com el sol brilla amb la seva força.
17 I quan el vaig veure, vaig caure als seus peus com mort. I em va posar la mà dreta damunt i em va dir: No tinguis por; Sóc el primer i l'últim:
18 Jo sóc el que viu i era mort; i vet aquí que sóc viu per sempre, Amén; i tenen les claus de l'infern i de la mort.
19 Escriu les coses que has vist, les coses que són i les que seran més endavant;
20 El misteri de les set estrelles que has vist a la meva mà dreta i els set candeleros d'or. Les set estrelles són els àngels de les set esglésies; i els set canelobres que has vist són les set esglésies.

CAPÍTOL 2

1 Escriu a l'àngel de l'església d'Efes: Això diu el qui porta les set estrelles a la mà dreta, que camina enmig dels set candeleros d'or;
2 Conec les teves obres, el teu treball i la teva paciència, i com no pots suportar els dolents; i has provat els qui diuen que són apòstols i no ho són, i els has trobat mentiders.
3 I has suportat i has tingut paciència, i per amor del meu nom has treballat i no t'has desmaiat.
4 No obstant això, tinc alguna cosa contra tu, perquè has deixat el teu primer amor.
5 Recorda, doncs, d'on has caigut, penedeix-te i fes les primeres obres; o bé vindré ràpidament a tu i trauré el teu canelobre del seu lloc, si no et penedis.
6 Però això tens, que odies els fets dels nicolaïtes, que jo també odio.
7 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies; Al qui venci, li donaré a menjar de l'arbre de la vida, que és enmig del paradís de Déu.
8 I escriviu a l'àngel de l'església d'Esmirna; Això diu el primer i l'últim, que era mort i viu;
9 Conec les teves obres, la tribulació i la pobresa (però tu ets ric) i conec la blasfèmia d'aquells que diuen que són jueus, i no ho són, sinó que són la sinagoga de Satanàs.
10 No tingueu por de res de les coses que patireu: vet aquí, el dimoni en tirarà alguns de vosaltres a la presó, perquè sigueu provats; i tindreu tribulació deu dies: sigueu fidels fins a la mort, i jo et donaré una corona de vida.
11 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies; El qui venci no serà ferit de la segona mort.
12 I escriu a l'àngel de l'església de Pèrgam: Això diu el qui té l'espasa esmolada de dues vores;
13 Conec les teves obres i on vius, fins i tot on és el seient de Satanàs; i tu mantens ferm el meu nom i no has negat la meva fe, fins i tot en aquells dies en què Antipas va ser el meu màrtir fidel, que va ser assassinat entre vosaltres, on Satanàs. habita.
14 Però tinc algunes coses contra tu, perquè hi tens els que mantenen la doctrina de Balaam, que va ensenyar a Balac a llançar una pedra d'ensopegada davant els fills d'Israel, a menjar coses sacrificades als ídols i a fornicar.
15 Així ho tens tu també amb els que mantenen la doctrina dels nicolaïtes, cosa que jo odio.
16 Converteix-te; o vindré ràpidament a tu i lluitaré contra ells amb l'espasa de la meva boca.
17 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies; Al qui venci, li donaré a menjar del mannà amagat, i li donaré una pedra blanca, i a la pedra un nom nou escrit, que ningú no coneix, excepte el qui el rep.
18 I escriviu a l'àngel de l'església de Tiàtira; Això diu el Fill de Déu, que té els seus ulls com una flama de foc i els seus peus com llautó fi;
19 Conec les teves obres, i la caritat, i el servei, i la fe, i la teva paciència i les teves obres; i l'últim ser més que el primer.
20 No obstant això, tinc algunes coses contra tu, perquè permets que la dona Jezabel, que es diu profetessa, ensenyi i sedueixi els meus servents perquè fornicaran i mengi coses sacrificades als ídols.
21 I li vaig donar espai perquè es penedís de la seva fornicació; i ella no es va penedir.

22 Heus aquí, la llençaré al llit, i els que cometen adulteri amb ella en una gran tribulació, si no es penedeixen dels seus fets.
23 I mataré els seus fills amb la mort; i totes les esglésies sabran que jo sóc el que escudria les regnes i els cors, i us donaré a cadascun segons les vostres obres.
24 Però a vosaltres us dic, i a la resta de Tiàtira, tots els que no tenen aquesta doctrina i no han conegut les profunditats de Satanàs, tal com parlen; No us posaré cap altra càrrega.
25 Però allò que ja teniu, reteneu-vos fins que jo vingui.
26 I al qui venci i mantingui les meves obres fins al final, a ell li donaré poder sobre les nacions:
27 I els regirà amb una vara de ferro; com els vasos d'un terrisser, seran trencats fins a esgarrifar-se, tal com jo he rebut del meu Pare.
28 I li donaré l'estrella del matí.
29 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies.

CAPÍTOL 3

1 I escriviu a l'àngel de l'església de Sardes; Això diu el qui té els set Esperits de Déu i les set estrelles; Conec les teves obres, que tens un nom que vius i estàs mort.
2 Estigueu atents i enfortiu les coses que queden, que estan a punt de morir, perquè no he trobat les vostres obres perfectes davant Déu.
3 Recorda, doncs, com has rebut i escoltat, i mantén-te ferm i penedeix-te. Per tant, si no vetlles, vindré sobre tu com un lladre, i no sabràs a quina hora vindré sobre tu.
4 Fins i tot a Sardes tens uns quants noms que no han contaminat els seus vestits; i caminaran amb mi de blanc, perquè són dignes.
5 El qui venci, serà vestit amb vestits blancs; i no esborraré el seu nom del llibre de la vida, sinó que confessaré el seu nom davant el meu Pare i davant els seus àngels.
6 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies.
7 I escriu a l'àngel de l'església de Filadèlfia: Això diu el sant, el veritable, el que té la clau de David, el qui obre i ningú tanca; i tanca, i ningú no obre;
8 Conec les teves obres: he posat davant teu una porta oberta i ningú no la pot tancar, perquè tens una mica de força, has guardat la meva paraula i no has negat el meu nom.
9 Heus aquí, els faré de la sinagoga de Satanàs, els quals diuen que són jueus i no ho són, però menteixen; vet aquí, els faré venir a adorar davant els teus peus i a saber que t'he estimat.
10 Com que has guardat la paraula de la meva paciència, també jo et guardaré de l'hora de la temptació, que vindrà sobre tot el món, per provar els qui habiten la terra.
11 Heus aquí, vinc de pressa: aguanta el que tens, perquè ningú et porti la corona.
12 Al qui venci, faré un pilar al temple del meu Déu, i no sortirà més; i escriuré sobre ell el nom del meu Déu i el nom de la ciutat del meu Déu, que és la nova Jerusalem. , que baixa del cel del meu Déu: i hi escriuré el meu nou nom.
13 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies.
14 I escriviu a l'àngel de l'església de Laodicea; Això diu l'Amén, el testimoni fidel i veritable, l'inici de la creació de Déu;
15 Conec les teves obres, que no ets ni fred ni calent: m'agradaria que fossis fred o calent.
16 Així doncs, com que ets tebi, i ni fred ni calent, t'esputo de la meva boca.
17 Perquè dius: Sóc ric, m'he enriquit de béns i no tinc necessitat de res; i no saps que ets desgraciat, miserable, pobre, cec i nu:
18 T'aconsello que compres de mi or provat al foc, perquè siguis ric; i vestits blancs, perquè et vesteixis i no aparegui la vergonya de la teva nuesa; i ungeu-vos els ulls amb col·liri, perquè vegeu.
19 A tots els que estimo, els reprendo i castigo: sigueu, doncs, zelosos i penedeu-vos.
20 Heus aquí, estic a la porta i truco: si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a ell i soparé amb ell, i ell amb mi.
21 Al qui venci, li concediré que s'asseu amb mi al meu tron, tal com jo també he vençut i estic assegut amb el meu Pare al seu tron.
22 Qui tingui orella, que escolti el que l'Esperit diu a les esglésies.

CAPÍTOL 4

1 Després d'això, vaig mirar i vaig veure que es va obrir una porta al cel; i la primera veu que vaig sentir va ser com la d'una trompeta parlant amb mi; que va dir: Puja aquí, i et mostraré les coses que han de passar més endavant.
2 I de seguida vaig estar en l'esperit; i he aquí, un tron es va asseure al cel, i un seia al tron.
3 I el que s'asseia tenia l'aspecte d'un jaspi i una pedra de sardina; i hi havia un arc de Sant Martí al voltant del tron, a la vista com una maragda.
4 I al voltant del tron hi havia vint-i-quatre seients; i sobre els seients vaig veure vint-i-quatre ancians asseguts, vestits amb vestits blancs; i tenien al cap corones d'or.
5 I del tron sortien llamps, trons i veus; i davant del tron hi havia set llums de foc, que són els set Esperits de Déu.
6 I davant del tron hi havia un mar de vidre semblant al cristall: i al mig del tron, i al voltant del tron, hi havia quatre bèsties plenes d'ulls davant i darrere.
7 I la primera bèstia era com un lleó, i la segona bèstia com un vedell, i la tercera bèstia tenia una cara com un home, i la quarta bèstia era com una àguila voladora.
8 I les quatre bèsties tenien sis ales cadascuna d'elles al seu voltant; i estaven plens d'ulls per dins; i no descansen dia ni nit, dient: Sant, sant, sant, Senyor Déu Totpoderós, que era, és i ha de venir.
9 I quan aquestes bèsties donen glòria, honor i gràcies a aquell que va seure al tron, que viu pels segles dels segles,
10 Els vint-i-quatre ancians es arrosseguen davant el qui seu al tron i adoren el qui viu pels segles dels segles, i llancen les seves corones davant del tron, dient:
11 Ets digne, Senyor, de rebre glòria, honor i poder, perquè tu has creat totes les coses, i pel teu plaer són i van ser creades.

CAPÍTOL 5

1 I vaig veure a la mà dreta del que estava assegut al tron un llibre escrit per dins i per darrere, segellat amb set segells.
2 I vaig veure un àngel fort que proclamava amb veu alta: Qui és digne d'obrir el llibre i deslligar-ne els segells?
3 I cap home al cel, ni a la terra, ni sota la terra, va poder obrir el llibre, ni mirar-hi.
4 I vaig plorar molt, perquè no es va trobar ningú digne d'obrir i llegir el llibre, ni de mirar-lo.
5 I un dels ancians em va dir: No ploris: vet aquí que el lleó de la tribu de Judà, l'arrel de David, ha vençut per obrir el llibre i per deslligar-ne els set segells.
6 I vaig veure, i he aquí, enmig del tron i de les quatre bèsties, i enmig dels ancians, hi havia un anyell com havia estat sacrificat, que tenia set banyes i set ulls, que són els set Esperits. de Déu enviat per tota la terra.
7 I va venir i va agafar el llibre de la mà dreta del que estava assegut al tron.
8 I quan va prendre el llibre, les quatre bèsties i els vint-i-quatre ancians es van arrossegar davant de l'Anyell, amb arpes i copes d'or plenes d'olors, que són les oracions dels sants.
9 I van cantar un cant nou, dient: Ets digne d'agafar el llibre i d'obrir-ne els segells, perquè vas ser assassinat i ens has redimit per Déu amb la teva sang de tota tribu, llengua i poble. i nació;
10 I ens has fet per al nostre Déu reis i sacerdots, i regnarem a la terra.
11 I vaig mirar, i vaig escoltar la veu de molts àngels al voltant del tron i de les bèsties i dels ancians; i el nombre d'ells era deu mil vegades deu mil i milers de milers;
12 dient amb veu alta: Digne és l'Anyell que va ser inmolat de rebre poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i benedicció.
13 I totes les criatures que hi ha al cel, i a la terra, i sota la terra, i les que hi ha al mar, i tot el que hi ha en elles, vaig sentir que deia: La benedicció, l'honor, la glòria i el poder siguin al qui seu al tron, i a l'Anyell pels segles dels segles.
14 I les quatre bèsties van dir: Amén. I els vint-i-quatre ancians es van arrossegar i van adorar el qui viu pels segles dels segles.

CAPÍTOL 6

1 I vaig veure quan l'Anyell va obrir un dels segells, i vaig sentir, com el so d'un tro, que una de les quatre bèsties deia: Vine i ho veuràs.
2 I vaig veure, i vaig veure un cavall blanc; i el que seia sobre ell tenia un arc; i li fou donada una corona;
3 I quan va obrir el segon segell, vaig sentir que la segona bèstia deia: Vine i ho veuràs.
4 I va sortir un altre cavall que era vermell; i es va donar poder al qui hi havia assegut per treure la pau de la terra i que es matessin els uns als altres; i li va ser donada una gran espasa.
5 I quan va obrir el tercer segell, vaig sentir que la tercera bèstia deia: Vine i ho veuràs. I vaig veure, i he aquí un cavall negre; i el que seia sobre ell tenia un parell de balances a la mà.
6 I vaig sentir una veu enmig de les quatre bèsties que deia: Una mesura de blat per un cèntim i tres mesures d'ordi per un cèntim; i mira que no facis mal a l'oli i al vi.
7 I quan va obrir el quart segell, vaig sentir la veu de la quarta bèstia que deia: Vine i veuràs.
8 I vaig mirar i vaig veure un cavall pàl·lid, i el seu nom que seia sobre ell era Mort, i l'infern el seguia. I se'ls va donar poder sobre la quarta part de la terra, per matar amb l'espasa, i amb fam, i amb la mort, i amb les bèsties de la terra.
9 I quan va obrir el cinquè segell, vaig veure sota l'altar les ànimes dels morts per la paraula de Déu i pel testimoniatge que tenien:
10 I van cridar amb una veu forta, dient: Fins quan, Senyor, sant i veritable, no jutjaràs i no venjaràs la nostra sang sobre els qui habiten la terra?
11 I es va donar a cadascun d'ells túnics blancs; i se'ls va dir que descansessin encara una mica de temps, fins que s'haguessin complert també els seus companys i els seus germans, que havien de ser assassinats com ells.
12 I vaig veure quan va obrir el sisè segell, i vaig veure que hi va haver un gran terratrèmol; i el sol es va fer negre com un sac de pèl, i la lluna es va fer com la sang;
13 I les estrelles del cel van caure a la terra, com una figuera llança les seves figues prematures quan és sacsejada per un vent fort.
14 I el cel va marxar com un rotlle quan s'enrotlla; i totes les muntanyes i illes van ser mogudes del seu lloc.
15 I els reis de la terra, i els grans, i els rics, i els principals capitans, i els poderosos, i tots els esclaus i tots els homes lliures, es van amagar als caus i a les roques de les muntanyes;
16 I va dir a les muntanyes i les roques: Caieu sobre nosaltres i amagueu-nos de la cara d'aquell qui seu al tron i de la ira de l'Anyell.
17 Perquè ha arribat el gran dia de la seva ira; i qui podrà aguantar?

CAPÍTOL 7

1 I després d'això vaig veure quatre àngels dempeus als quatre angles de la terra, sostenint els quatre vents de la terra, perquè el vent no bufés sobre la terra, ni sobre el mar, ni sobre cap arbre.
2 I vaig veure un altre àngel que pujava des de l'est, que tenia el segell del Déu vivent; i va cridar amb una gran veu als quatre àngels, als quals va ser donat per fer mal a la terra i al mar:
3 dient: No facis mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que haguem segellat al front els servents del nostre Déu.
4 I vaig escoltar el nombre dels segellats: i n'hi havia cent quaranta-quatre mil segellats de totes les tribus dels fills d'Israel.
5 De la tribu de Judà foren segellats dotze mil. De la tribu de Rubén van ser segellats dotze mil. De la tribu de Gad foren segellats dotze mil.
6 De la tribu d'Aser van ser segellats dotze mil. De la tribu de Nepthalim van ser segellats dotze mil. De la tribu de Manassès foren segellats dotze mil.
7 De la tribu de Simeó foren segellats dotze mil. De la tribu de Leví foren segellats dotze mil. De la tribu d'Issacar eren segellats dotze mil.

8 De la tribu de Zabuló van ser segellats dotze mil. De la tribu de Josep foren segellats dotze mil. De la tribu de Benjamí foren segellats dotze mil.
9 Després d'això vaig veure, i he aquí una gran multitud, que ningú no podia comptar, de totes les nacions, tribus, pobles i llengües, es va aixecar davant del tron i davant de l'Anyell, vestit amb túnices blanques i palmeres. a les seves mans;
10 I cridaven amb veu forta, dient: Salvació al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell.
11 I tots els àngels es van posar al voltant del tron, i al voltant dels ancians i les quatre bèsties, i es van arrossegar davant el tron de cara i van adorar Déu.
12 dient: Amén: la benedicció i la glòria, i la saviesa, i l'acció de gràcies, i l'honor, i el poder i la força, siguin per al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.
13 I un dels ancians va respondre, dient-me: Què són aquests que van vestits amb túnices blanques? i d'on van venir?
14 I li vaig dir: Senyor, tu ho saps. I em va dir: Aquests són els que han sortit d'una gran tribulació i han rentat els seus vestits i els han blanquejat amb la sang de l'Anyell.
15 Per això estan davant el tron de Déu i el serveixen dia i nit al seu temple; i el qui seu al tron habitarà entre ells.
16 Ja no tindran fam, ni set; ni el sol els il·luminarà, ni cap calor.
17 Perquè l'Anyell que està enmig del tron els alimentarà i els conduirà a fonts vives d'aigües, i Déu eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.

CAPÍTOL 8

1 I quan va obrir el setè segell, es va fer un silenci al cel al voltant de mitja hora.
2 I vaig veure els set àngels que estaven davant de Déu; i els van donar set trompetes.
3 I un altre àngel va venir i es va quedar a l'altar amb un encensari d'or; i se li va donar molt d'encens perquè l'oferís amb les oracions de tots els sants sobre l'altar d'or que hi havia davant del tron.
4 I el fum de l'encens, que venia amb les pregàries dels sants, pujava davant Déu de la mà de l'àngel.
5 I l'àngel va agafar l'encenser, el va omplir amb el foc de l'altar i el va llançar a la terra; i hi va haver veus, trons, llamps i un terratrèmol.
6 I els set àngels que tenien les set trompetes es van preparar per tocar.
7 El primer àngel va tocar la trompeta, i van seguir calamarsa i foc barrejats amb sang, i van ser llençats a la terra; i la tercera part dels arbres es va cremar, i tota l'herba verda es va cremar.
8 I el segon àngel va tocar la trompeta, i com una gran muntanya ardent de foc va ser llançada al mar; i la tercera part del mar es va convertir en sang;
9 I la tercera part de les criatures que estaven al mar i tenien vida, van morir; i la tercera part de les naus foren destruïdes.
10 I el tercer àngel va tocar, i va caure una gran estrella del cel, ardent com una llàntia, i va caure sobre la tercera part dels rius i sobre les fonts d'aigües;
11 I el nom de l'estrella es diu Ajenjo; i la tercera part de les aigües es va convertir en ajenjo; i molts homes van morir per les aigües, perquè es van amargar.
12 I el quart àngel va tocar la trompeta, i la tercera part del sol va ser colpejada, la tercera part de la lluna i la tercera part de les estrelles; així com la tercera part d'ells es va enfosquir, i el dia no lluïa ni una tercera part, i la nit també.
13 I vaig veure, i vaig sentir un àngel volant pel mig del cel, que deia amb una veu forta: Ai, ai, ai, als habitants de la terra a causa de les altres veus de la trompeta dels tres àngels, que són encara per sonar!

CAPÍTOL 9

1 I el cinquè àngel va tocar la trompeta i vaig veure que una estrella queia del cel a la terra, i li va ser donada la clau de l'absolut.
2 I va obrir l'abisme; i s'alçava un fum de la fossa, com el fum d'un gran forn; i el sol i l'aire es van enfosquir a causa del fum de la fossa.
3 I del fum van sortir llagostes a la terra, i se'ls va donar poder, com els escorpins de la terra.
4 I se'ls va ordenar que no fessin mal a l'herba de la terra, ni a cap cosa verda, ni a cap arbre; però només aquells homes que no tenen el segell de Déu al front.
5 I se'ls va donar que no els matessin, sinó que fossin turmentats durant cinc mesos; i el seu turment era com el turment d'un escorpí quan colpeja un home.
6 I en aquells dies els homes buscaran la mort i no la trobaran; i voldran morir, i la mort fugirà d'ells.
7 I les formes de les llagostes eren semblants a cavalls preparats per a la batalla; i sobre els seus caps tenien com corones com l'or, i els seus rostres eren com els rostres dels homes.
8 I tenien els cabells com els de les dones, i les seves dents eren com les de lleons.
9 I tenien un pectoral, com un pectoral de ferro; i el so de les seves ales era com el so dels carros de molts cavalls corrent a la batalla.
10 I tenien cues semblants a escorpins, i hi havia picades a les seves cues, i el seu poder era fer mal als homes durant cinc mesos.
11 I tenien un rei sobre ells, que és l'àngel de l'absolut, el nom del qual en llengua hebrea és Abaddon, però en llengua grega es diu Apol·lió.
12 Un ai ha passat; i, vet aquí, vindran dos mals més d'ara endavant.
13 I el sisè àngel va tocar la trompeta, i vaig sentir una veu procedent de les quatre banyes de l'altar d'or que hi ha davant Déu:
14 dient al sisè àngel que tenia la trompeta: Deixa anar els quatre àngels que estan lligats al gran riu Eufrates.
15 I es van alliberar els quatre àngels, que estaven preparats per a una hora, un dia, un mes i un any, per matar la tercera part dels homes.
16 I el nombre de l'exèrcit dels genets era de dos-cents mil; i vaig sentir el nombre d'ells.
17 I així vaig veure els cavalls en la visió i els que hi anaven asseguts, amb corasses de foc, de jacint i de sofre; i els caps dels cavalls eren com els de lleons; i de la seva boca sortia foc, fum i sofre.

18 Per aquests tres va morir la tercera part dels homes, pel foc, pel fum i pel sofre, que sortia de la seva boca.
19 Perquè el seu poder és a la seva boca i a les seves cues, perquè les seves cues eren semblants a serps i tenien cap, i amb elles fan mal.
20 I la resta d'homes que no van morir per aquestes plagues encara no es van penedir de les obres de les seves mans, per no adorar dimonis i ídols d'or, plata, llautó, pedra i fusta; ni pot veure, ni sentir, ni caminar:
21 Ni es van penedir dels seus assassinats, ni dels seus bruixements, ni de la seva fornicació, ni dels seus robatoris.

CAPÍTOL 10

1 I vaig veure un altre àngel poderós baixar del cel, vestit amb un núvol; i un arc de Sant Martí era sobre el seu cap, i el seu rostre era com el sol, i els seus peus com a columnes de foc:
2 I tenia a la mà un llibret obert, i va posar el peu dret sobre el mar i el peu esquerre sobre la terra,
3 I va cridar amb una veu forta, com quan rugeix un lleó; i quan va haver plorat, set trons van pronunciar les seves veus.
4 I quan els set trons van haver pronunciat les seves veus, vaig estar a punt d'escriure; i vaig sentir una veu del cel que em deia: Segella les coses que van dir els set trons i no les escriguis.
5 I l'àngel que vaig veure dempeus sobre el mar i sobre la terra va alçar la mà al cel,
6 I va jurar per aquell que viu pels segles dels segles, que va crear el cel i les coses que hi ha, i la terra, i les coses que hi ha, i el mar i les coses que hi ha, que hi hauria temps ja no:
7 Però en els dies de la veu del setè àngel, quan comenci a sonar, el misteri de Déu s'hauria d'acabar, tal com ha anunciat als seus servents els profetes.
8 I la veu que vaig sentir des del cel em va tornar a parlar i em va dir: Vés i agafa el llibret que està obert a la mà de l'àngel que està dret sobre el mar i sobre la terra.
9 I vaig anar a trobar l'àngel i li vaig dir: Dona'm el llibret. I em va dir: Agafa'l i menja'l; i amargarà el teu ventre, però a la teva boca serà dolç com la mel.
10 I vaig agafar el llibret de la mà de l'àngel i el vaig menjar; i a la meva boca era dolç com la mel: i tan bon punt l'havia menjat, el meu ventre era amarg.
11 I em va dir: Has de tornar a profetitzar davant de molts pobles, nacions, llengües i reis.

CAPÍTOL 11

1 I em van donar una canya semblant a una vara; i l'àngel es va posar dempeus i digué: Aixeca't i mesura el temple de Déu, l'altar i els qui s'hi adoran.
2 Però el pati que és fora del temple deixa de banda i no el mesura; perquè és donat als gentils, i la ciutat santa trepitjaran quaranta-dos mesos.
3 I donaré poder als meus dos testimonis, i profetitzaran mil dos-cents seixanta dies, vestits de sac.
4 Aquests són les dues oliveres i els dos canelobres que hi ha davant el Déu de la terra.
5 I si algú els vol fer mal, el foc surt de la seva boca i devora els seus enemics; i si algú els vol fer mal, ha de ser assassinat d'aquesta manera.
6 Aquests tenen poder per tancar el cel, perquè no plogui en els dies de la seva profecia, i tenen poder sobre les aigües per convertir-les en sang i per colpejar la terra amb totes les plagues, tantes vegades com vulguin.
7 I quan hagin acabat el seu testimoni, la bèstia que pugi de l'abisme els farà la guerra, els vencerà i els matarà.
8 I els seus cadàvers reposaran al carrer de la gran ciutat, que espiritualment s'anomena Sodoma i Egipte, on també el nostre Senyor va ser crucificat.
9 I els dels pobles, tribus i llengües i nacions veuran els seus cadàvers tres dies i mig, i no permetran que els seus cadàvers siguin posats a sepulcres.
10 I els qui habiten la terra s'alegraran per ells, s'alegraran i s'enviaran regals els uns als altres; perquè aquests dos profetes van turmentar els qui habitaven a la terra.
11 I al cap de tres dies i mig, l'Esperit de vida de Déu va entrar en ells, i es van posar dempeus; i una gran por va caure sobre els qui els veien.
12 I van sentir una gran veu del cel que els deia: Pugeu aquí. I van pujar al cel en un núvol; i els seus enemics els van veure.
13 A aquella mateixa hora hi va haver un gran terratrèmol, i la desena part de la ciutat va caure, i en el terratrèmol van morir set mil homes; i la resta es va espantar i va donar glòria al Déu del cel.
14 El segon ai ha passat; i, vet aquí, el tercer ai arriba ràpidament.
15 I el setè àngel va tocar la trompeta; i hi va haver grans veus al cel que deien: Els regnes d'aquest món s'han convertit en els regnes del nostre Senyor i del seu Crist; i regnarà pels segles dels segles.
16 I els vint-i-quatre ancians, que estaven asseguts davant Déu als seus seients, es van arrossegar amb la cara i van adorar Déu.
17 dient: Et donem gràcies, Senyor Déu Totpoderós, que ets, que eres i que has de venir; perquè has pres el teu gran poder i has regnat.
18 I les nacions es van indignar, i ha arribat la teva ira, i el temps dels morts, perquè fossin jutjats, i que donessis recompensa als teus servents, els profetes, i als sants, i als qui temen el teu nom. petit i gran; i hauria de destruir els que destrueixen la terra.
19 I el temple de Déu es va obrir al cel, i es va veure al seu temple l'arca del seu testament; i hi va haver llamps, veus, trons, un terratrèmol i una gran calamarsa.

CAPÍTOL 12

1 I va aparèixer una gran meravella al cel; una dona vestida amb el sol, i la lluna sota els seus peus, i sobre el seu cap una corona de dotze estrelles:
2 I ella, que estava embarassada, va plorar, patia de part i va patir dolor de parir.
3 I va aparèixer una altra meravella al cel; i vet aquí un gran drac vermell, que tenia set caps i deu banyes i set corones al cap.
4 I la seva cua va treure la tercera part de les estrelles del cel i les va llançar a la terra; i el drac es va posar davant de

la dona que estava a punt de parir, per devorar el seu fill
tan bon punt naixia.
5 I va donar a llum un nen home, que havia de governar
totes les nacions amb una vara de ferro, i el seu fill va ser
arrossegat a Déu i al seu tron.
6 I la dona va fugir al desert, on té un lloc preparat per Déu,
perquè l'alimentessin allí mil dos-cents seixanta dies.
7 I hi va haver una guerra al cel: Miquel i els seus àngels
van lluitar contra el drac; i el drac va lluitar i els seus
àngels,
8 I no es va imposar; ni el seu lloc ja no es va trobar al cel.
9 I el gran drac va ser expulsat, aquella serp antiga,
anomenada Diable i Satanàs, que enganya el món sencer:
va ser llançat a la terra, i els seus àngels van ser llançats
amb ell.
10 I vaig escoltar una veu forta que deia al cel: Ara ha
arribat la salvació, la força i el regne del nostre Déu i el
poder del seu Crist; i nit.
11 I el van vèncer amb la sang de l'Anyell i amb la paraula
del seu testimoni; i no van estimar la seva vida fins a la
mort.
12 Alegreu-vos, doncs, cels i els qui hi habiteu. Ai dels
habitants de la terra i del mar! perquè el dimoni ha baixat a
vosaltres amb una gran ira, perquè sap que té poc temps.
13 I quan el drac va veure que havia estat llançat a la terra,
va perseguir la dona que va donar a llum el nen.
14 I a la dona li van ser donades dues ales d'una gran àguila
perquè volés al desert, al seu lloc, on es nodreix de la cara
de la serp durant un temps, temps i mig temps.
15 I la serp va llançar de la seva boca aigua com un riu
després de la dona, perquè la fes emportar pel diluvi.
16 I la terra va ajudar la dona, i la terra li va obrir la boca i
va engolir el riu que el drac va llançar de la seva boca.
17 I el drac es va indignar amb la dona i va anar a fer la
guerra amb la resta de la seva descendència, que guarden
els manaments de Déu i tenen el testimoni de Jesucrist.

CAPÍTOL 13

1 I em vaig posar sobre la sorra del mar, i vaig veure que
una bèstia pujava del mar, amb set caps i deu banyes, i
sobre les seves banyes deu corones, i sobre els seus caps el
nom de blasfèmia.
2 I la bèstia que vaig veure era com un lleopard, i els seus
peus eren com els d'un ós, i la seva boca com la boca d'un
lleó; i el drac li va donar el seu poder, el seu seient i una
gran autoritat.
3 I vaig veure un dels seus caps com ferit de mort; i la seva
ferida mortal va ser curada; i tot el món es va meravellar
després de la bèstia.
4 I van adorar el drac que va donar poder a la bèstia; i van
adorar la bèstia, dient: Qui és semblant a la bèstia? qui és
capaç de fer la guerra amb ell?
5 I se li va donar una boca que parlava grans coses i
blasfèmies; i se li va donar poder per continuar quaranta-
dos mesos.
6 I va obrir la boca per blasfemar contra Déu, per
blasfemar el seu nom, el seu tabernacle i els qui habiten al
cel.
7 I se li va donar fer la guerra als sants i vèncer-los, i se li
va donar poder sobre totes les tribus, llengües i nacions.
8 I tots els habitants de la terra l'adoraran, els noms dels
quals no estan escrits al llibre de la vida de l'Anyell inmolat
des de la fundació del món.
9 Si algú té orella, que escolti.
10 El qui condueix a la captivitat anirà a la captivitat; el qui
mata amb l'espasa ha de ser matat amb l'espasa. Aquí hi ha
la paciència i la fe dels sants.
11 I vaig veure una altra bèstia que pujava de la terra; i
tenia dues banyes com un anyell, i parlava com un drac.
12 I exerceix tot el poder de la primera bèstia davant seu, i
fa que la terra i els qui hi habiten adorin la primera bèstia,
la ferida mortal de la qual va ser curada.
13 I fa grans meravelles, de manera que fa baixar foc del
cel a la terra davant els ulls dels homes,
14 I enganya els qui habiten a la terra mitjançant aquells
miracles que tenia poder de fer davant la bèstia; dient als
habitants de la terra que fessin una imatge a la bèstia, que
va tenir la ferida d'una espasa i va viure.
15 I tenia el poder de donar vida a la imatge de la bèstia,
perquè la imatge de la bèstia parlés i fer que tots els qui no
l'adoressin fossin matats.
16 I fa que tots, petits i grans, rics i pobres, lliures i esclaus,
rebin una marca a la mà dreta o al front:
17 I perquè ningú no pogués comprar ni vendre, excepte el
que tenia la marca, o el nom de la bèstia o el nombre del
seu nom.
18 Aquí hi ha la saviesa. Que el que tingui intel·ligència
compti el nombre de la bèstia, perquè és el nombre d'un
home; i el seu nombre és sis-cents setanta-sis.

CAPÍTOL 14

1 I vaig mirar, i vaig veure un anyell dret a la muntanya de
Sió, i amb ell cent quaranta-quatre mil, amb el nom del seu
Pare escrit al front.
2 I vaig sentir una veu del cel, com la veu de moltes aigües,
i com la veu d'un gran tro; i vaig escoltar la veu d'arpistes
que tocaven amb les seves arpes:
3 I van cantar com una cançó nova davant el tron, i davant
les quatre bèsties i els ancians: i ningú no va poder
aprendre aquella cançó sinó els cent quaranta-quatre mil,
que van ser redimits de la terra.
4 Aquests són els que no es van contaminar amb dones;
perquè són verges. Aquests són els que segueixen l'Anyell
allà on va. Aquests van ser redimits d'entre els homes, sent
les primícies per a Déu i per a l'Anyell.
5 I a la seva boca no es va trobar cap engany, perquè són
sense culpa davant el tron de Déu.
6 I vaig veure un altre àngel volar enmig del cel, amb
l'evangeli etern per predicar als qui habiten la terra i a tota
nació, tribu, llengua i poble,
7 dient amb veu alta: Temeu Déu i doneu-li glòria; perquè
ha arribat l'hora del seu judici: i adorau el qui va fer el cel,
la terra, el mar i les fonts de les aigües.
8 I va seguir un altre àngel, dient: Ha caigut, ha caigut
Babilònia, aquesta gran ciutat, perquè va fer beure totes les
nacions del vi de la ira de la seva fornicació.
9 I el tercer àngel els va seguir, dient amb veu forta: Si algú
adora la bèstia i la seva imatge i rep la seva marca al front
o a la mà,
10 Aquest beurà del vi de la ira de Déu, que s'aboca sense
barreja a la copa de la seva indignació; i serà turmentat

amb foc i sofre davant dels sants àngels i davant de l'Anyell:
11 I el fum del seu turment s'eleva pels segles dels segles; i no tenen repòs de dia ni de nit, els qui adoren la bèstia i la seva imatge, i els qui reben la marca del seu nom.
12 Aquí hi ha la paciència dels sants: aquí els que guarden els manaments de Déu i la fe de Jesús.
13 I vaig sentir una veu del cel que em deia: Escriu: Feliços els morts que moren en el Senyor des d'ara: Sí, diu l'Esperit, perquè descansin dels seus treballs; i les seves obres els segueixen.
14 I vaig mirar i vaig veure un núvol blanc, i sobre el núvol hi havia un assegut com el Fill de l'home, amb una corona d'or al cap i una falç esmolada a la mà.
15 I un altre àngel va sortir del temple, cridant amb una gran veu al que estava assegut al núvol: Introdueix la teva falç i sega, perquè ha arribat l'hora de segar; perquè la collita de la terra és madura.
16 I el que estava assegut al núvol va llançar la seva falç a la terra; i la terra va ser segada.
17 I un altre àngel va sortir del temple que és al cel, ell també tenia una falç esmolada.
18 I un altre àngel va sortir de l'altar, que tenia poder sobre el foc; i va cridar amb un fort crit al que tenia la falç esmolada, dient: Introdueix la teva falç esmolada i recull els raïms de la vinya de la terra; perquè el seu raïm està ben madur.
19 I l'àngel va ficar la seva falç a la terra, va collir la vinya de la terra i la va llançar al gran prems de la ira de Déu.
20 I el prems va ser trepitjat fora de la ciutat, i del prems va sortir sang, fins a les brides dels cavalls, en l'espai de mil sis-cents estades.

CAPÍTOL 15

1 I vaig veure un altre senyal al cel, gran i meravellós, set àngels que tenien les set últimes plagues; perquè en ells s'omple la ira de Déu.
2 I vaig veure com un mar de vidre barrejat amb foc; i els que havien aconseguit la victòria sobre la bèstia, i sobre la seva imatge, sobre la seva marca i sobre el nombre del seu nom, es troben al mar de vidre. , tenint les arpes de Déu.
3 I canten el cant de Moisès, servent de Déu, i el cant de l'Anyell, dient: Grans i meravelloses són les teves obres, Senyor Déu Totpoderós; Justes i veritables són els teus camins, rei dels sants.
4 Qui no et temerà, Senyor, i glorificarà el teu nom? perquè només tu ets sant; perquè totes les nacions vindran i adoraran davant teu; perquè els teus judicis es manifesten.
5 I després d'això, vaig mirar i vaig veure que es va obrir el temple del tabernacle del testimoni al cel:
6 I els set àngels van sortir del temple, amb les set plagues, vestits de lli pur i blanc, i amb els pits cenyits amb cintes d'or.
7 I una de les quatre bèsties va donar als set àngels set copes d'or plenes de la ira de Déu, que viu pels segles dels segles.
8 I el temple es va omplir de fum de la glòria de Déu i del seu poder; i ningú no va poder entrar al temple, fins que es van complir les set plagues dels set àngels.

CAPÍTOL 16

1 I vaig escoltar una gran veu que sortia del temple que deia als set àngels: Aneu i aboqueu sobre la terra les copes de la ira de Déu.
2 I el primer se'n va anar i va vessar la seva ampolla sobre la terra; i va caure una llaga sorollosa i greu sobre els homes que tenien la marca de la bèstia i sobre els que adoraven la seva imatge.
3 I el segon àngel va vessar la seva ampolla sobre el mar; i esdevingué com la sang d'un mort; i tota ànima viva moria al mar.
4 I el tercer àngel va vessar la seva ampolla sobre els rius i les fonts d'aigües; i es van convertir en sang.
5 I vaig sentir que l'àngel de les aigües deia: Tu ets just, Senyor, que eres, que eres i seràs, perquè has jutjat així.
6 Perquè han vessat la sang de sants i profetes, i tu els has donat a beure sang; perquè són dignes.
7 I vaig sentir un altre de l'altar que deia: Així, Senyor Déu Totpoderós, els teus judicis són veritables i justos.
8 I el quart àngel va vessar la seva ampolla sobre el sol; i se li va donar poder per cremar els homes amb foc.
9 I els homes es van cremar amb una gran calor i van blasfemar el nom de Déu, que té poder sobre aquestes plagues, i no es van penedir per donar-li glòria.
10 I el cinquè àngel va vessar la seva ampolla sobre el seient de la bèstia; i el seu regne era ple de tenebres; i es van rosegar la llengua pel dolor,
11 I van blasfemar el Déu del cel a causa dels seus dolors i llagues, i no es van penedir de les seves obres.
12 I el sisè àngel va vessar la seva ampolla sobre el gran riu Eufrates; i les seves aigües es van assecar, perquè es preparés el camí dels reis de llevant.
13 I vaig veure tres esperits impurs com granotes sortir de la boca del drac, i de la boca de la bèstia i de la boca del fals profeta.
14 Perquè són esperits de dimonis, que fan miracles, que surten als reis de la terra i del món sencer, per reunir-los a la batalla d'aquell gran dia de Déu Totpoderós.
15 Heus aquí, vinc com un lladre. Feliç el qui vetlla i guarda els seus vestits, perquè no camini nu i vegin la seva vergonya.
16 I els va reunir en un lloc anomenat en llengua hebrea Armagedon.
17 I el setè àngel va vessar la seva ampolla a l'aire; i va sortir una gran veu del temple del cel, des del tron, que deia: Ja està fet.
18 I hi va haver veus, i trons i llamps; i hi va haver un gran terratrèmol, com no hi havia des que els homes eren a la terra, un terratrèmol tan gran i tan gran.
19 I la gran ciutat es va dividir en tres parts, i les ciutats de les nacions van caure; i la gran Babilònia es va recordar davant de Déu, per donar-li la copa del vi de l'ardència de la seva ira.
20 I totes les illes van fugir, i les muntanyes no es van trobar.
21 I va caure sobre els homes una gran calamarsa del cel, cada pedra del pes d'un talent; i els homes van blasfemar Déu a causa de la plaga de la calamarsa; perquè la seva plaga era molt gran.

CAPÍTOL 17

1 I va venir un dels set àngels que tenien les set copes i va parlar amb mi i em va dir: Vine aquí; Et mostraré el judici de la gran prostituta que està asseguda sobre moltes aigües:
2 Amb qui els reis de la terra han fornicat, i els habitants de la terra s'han embriagat amb el vi de la seva fornicació.
3 Així que em va portar en esperit al desert; i vaig veure una dona asseguda sobre una bèstia de color escarlata, plena de noms de blasfèmia, que tenia set caps i deu banyes.
4 I la dona anava vestida de color porpra i escarlata, i adornada amb or, pedres precioses i perles, amb una copa d'or a la mà plena d'abominacions i brutícia de la seva fornicació:
5 I al seu front hi havia escrit un nom: MISTERI, BABILÒNIA LA GRAN, LA MARE DE LES PUTES I DE LES ABOMINACIONS DE LA TERRA.
6 I vaig veure la dona embriagada de la sang dels sants i de la sang dels màrtirs de Jesús; i quan la vaig veure, em vaig meravellar amb gran admiració.
7 I l'àngel em va dir: Per què et vas meravellar? T'explicaré el misteri de la dona i de la bèstia que la porta, que té els set caps i les deu banyes.
8 La bèstia que vas veure era i no és; i pujaran de l'absolut i aniran a la perdició; i els qui habiten a la terra s'admiraran, els noms dels quals no estaven escrits al llibre de la vida des de la fundació del món, quan veuran la bèstia que era i no ho és, i tanmateix és.
9 I aquí hi ha la ment que té saviesa. Els set caps són set muntanyes, sobre les quals s'asseu la dona.
10 I hi ha set reis: cinc han caigut, i un és, i l'altre encara no ha vingut; i quan vingui, ha de continuar un curt espai.
11 I la bèstia que era, i que no és, és el vuitè, i és dels set, i va a la perdició.
12 I les deu banyes que has vist són deu reis, que encara no han rebut cap regne; però rep el poder com a reis una hora amb la bèstia.
13 Aquests tenen una mateixa ment i donaran el seu poder i força a la bèstia.
14 Aquests faran la guerra contra l'Anyell, i l'Anyell els vencerà, perquè és el Senyor dels senyors i el Rei dels reis; i els qui estan amb ell són cridats, escollits i fidels.
15 I em va dir: Les aigües que has vist, on està asseguda la puta, són pobles i multituds, i nacions i llengües.
16 I les deu banyes que has vist a la bèstia, aquestes odiaran la puta, la deixaran desolada i nua, i menjaran la seva carn i la cremaran amb foc.
17 Perquè Déu ha posat en els seus cors complir la seva voluntat, acordar i donar el seu regne a la bèstia, fins que es compleixin les paraules de Déu.
18 I la dona que vas veure és aquella gran ciutat que regna sobre els reis de la terra.

CAPÍTOL 18

1 Després d'això, vaig veure baixar del cel un altre àngel que tenia un gran poder; i la terra es va il·luminar amb la seva glòria.
2 I va cridar amb una veu forta, dient: Babilònia la gran ha caigut, ha caigut, i s'ha convertit en l'habitació dels dimonis, la presa de tot esperit impur i la gàbia de tots els ocells impurs i odiosos.
3 Perquè totes les nacions han begut del vi de la ira de la seva fornicació, i els reis de la terra han fornicat amb ella, i els mercaders de la terra s'han enriquit amb l'abundància de les seves delícies.
4 I vaig sentir una altra veu del cel que deia: Sortiu d'ella, poble meu, perquè no participeu dels seus pecats i no rebeu de les seves plagues.
5 Perquè els seus pecats han arribat fins al cel, i Déu s'ha recordat de les seves iniquitats.
6 Recompenseu-la tal com ella us ha recompensat a vosaltres, i dobleu-la al seu doble segons les seves obres: a la copa que ha omplert, ompliu-la fins al doble.
7 Quant s'ha glorificat a si mateixa i ha viscut deliciosament, tant turment i dolor doneu-li: perquè ella diu en el seu cor: Jo sento reina, i no sóc vídua, i no veuré cap pena.
8 Per això vindran les seves plagues en un sol dia: la mort, el dol i la fam; i serà totalment cremada amb foc, perquè és fort el Senyor Déu que la jutja.
9 I els reis de la terra, que han fornicat i han viscut deliciosament amb ella, la ploraran i es lamentaran per ella, quan veuran el fum de la seva crema,
10 Quedant lluny per por del seu turment, dient: Ai, ai, aquesta gran ciutat Babilònia, aquesta ciutat poderosa! perquè en una hora arriba el teu judici.
11 I els mercaders de la terra ploraran i ploraran per ella; perquè ningú ja no compra la seva mercaderia:
12 La mercaderia d'or, plata i pedres precioses, i perles, i lli fi, i porpra, i seda i escarlata, i tota la teva fusta, i tots els vaixells d'ivori i tots els recipients de fusta preciosa. , i de llautó, i de ferro i de marbre,
13 I canyella, olors, ungüents, encens, vi, oli, farina fina, blat, bèsties, ovelles, cavalls, carros, esclaus i ànimes dels homes.
14 I els fruits que la teva ànima desitjava s'han allunyat de tu, i totes les coses que eren delicades i boniques s'han retirat de tu, i ja no les trobaràs.
15 Els mercaders d'aquestes coses, que es van fer rics per ella, s'aturaran lluny per por del seu turment, plorant i lamentant,
16 I dient: Ai, ai, aquesta gran ciutat, que anava vestida de lli fi, porpra i escarlata, i adornada amb or, pedres precioses i perles!
17 Perquè en una hora tan grans riqueses s'han esgotat. I tots els mestres de vaixells, i tota la companyia dels vaixells, i els mariners i tots els qui comerciaven per mar, es van quedar lluny,
18 I van cridar quan van veure el fum de la seva crema, dient: Quina ciutat s'assembla a aquesta gran ciutat!
19 I es van llançar pols al cap i van cridar, plorant i lamentant, dient: Ai, ai, aquesta gran ciutat, en què s'havien enriquit tots els qui tenien vaixells al mar a causa del seu preu! perquè en una hora és desolada.
20 Alegreu-vos per ella, tu cel, i sants apòstols i profetes; perquè Déu t'ha venjat d'ella.
21 I un àngel poderós va agafar una pedra com una gran pedra de molí i la va llançar al mar, dient: Així serà enderrocada amb violència aquella gran ciutat Babilònia, i ja no es trobarà més.
22 I la veu dels arpistes, i músics, i de flauters i trompetes, no s'escoltarà més en tu; i cap artesà, de qualsevol ofici que

sigui, no es trobarà més en tu; i el so de la pedra de molí ja no s'escoltarà en tu;
23 I la llum d'una espelma ja no brillarà en tu; i la veu del nuvi i de la núvia no s'escoltarà més en tu, perquè els teus mercaders eren els grans homes de la terra; perquè tots els pobles van ser enganyats pels teus encanteris.
24 I en ella es va trobar la sang dels profetes, i dels sants i de tots els que van ser assassinats a la terra.

CAPÍTOL 19

1 Després d'això, vaig sentir una gran veu de molta gent al cel que deia: Al·leluia; Salvació, glòria, honor i poder al Senyor, el nostre Déu:
2 Perquè els seus judicis són veritables i justos, perquè ha jutjat la gran puta, que va corrompre la terra amb la seva fornicació, i ha venjat la sang dels seus servents de la seva mà.
3 I de nou van dir: Al·leluia. I el seu fum va pujar per sempre i per sempre.
4 I els vint-i-quatre ancians i les quatre bèsties es van arrossegar i van adorar Déu que estava assegut al tron, dient: Amén! Al·leluia.
5 I una veu va sortir del tron que deia: Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents i els qui el temeu, tant petits com grans.
6 I vaig sentir com la veu d'una gran multitud, i com la veu de moltes aigües, i com la veu d'uns trons poderosos, que deien: Al·leluia, perquè el Senyor Déu omnipotent regna.
7 Alegrem-nos i alegrem-nos, i donem-li honor, perquè les noces de l'Anyell han arribat, i la seva dona s'ha preparat.
8 I se li va concedir que es vestís de lli fi, net i blanc, perquè el lli fi és la justícia dels sants.
9 I em va dir: Escriu: Feliços els qui són cridats al sopar de les noces de l'Anyell. I em va dir: Aquestes són les veritables paraules de Déu.
10 I vaig caure als seus peus per adorar-lo. I em va dir: Mira que no ho facis: sóc el teu company de servei i dels teus germans que tenen el testimoni de Jesús: adora Déu, perquè el testimoni de Jesús és l'esperit de profecia.
11 I vaig veure el cel obert, i vaig veure un cavall blanc; i el que seia sobre ell era anomenat Fidel i Veritable, i amb justícia jutja i fa la guerra.
12 Els seus ulls eren com una flama de foc, i sobre el seu cap hi havia moltes corones; i tenia escrit un nom, que ningú no coneixia, sinó ell mateix.
13 I anava vestit amb una vestidura mullada en sang, i el seu nom s'anomena Paraula de Déu.
14 I els exèrcits que eren al cel el seguien sobre cavalls blancs, vestits de lli fi, blanc i net.
15 I de la seva boca surt una espasa esmolada, que amb ella va colpejar les nacions, i els regirà amb una vara de ferro;
16 I a la vestidura i a la cuixa porta un nom escrit: REI DELS REIS I SENYOR DELS SENYORS.
17 I vaig veure un àngel dret al sol; i va cridar amb una gran veu, dient a tots els ocells que volen enmig del cel: Veniu i reuniu-vos al sopar del gran Déu;
18 perquè pugueu menjar la carn dels reis, la carn dels capitans, la carn dels valents, la carn dels cavalls, i dels que s'hi asseuen, i la carn de tots els homes, tant lliures com esclaus, petit i gran.
19 I vaig veure la bèstia i els reis de la terra i els seus exèrcits reunits per fer la guerra contra el que estava assegut al cavall i contra el seu exèrcit.
20 I la bèstia va ser presa, i amb ella el fals profeta que va fer miracles davant seu, amb els quals va enganyar els qui havien rebut la marca de la bèstia i els que adoraven la seva imatge. Tots dos van ser llançats vius a un llac de foc cremant de sofre.
21 I la resta va ser assassinada amb l'espasa del que estava assegut al cavall, la qual va sortir de la seva boca, i tots els ocells es van omplir de la seva carn.

CAPÍTOL 20

1 I vaig veure baixar del cel un àngel que tenia la clau de l'absolut i una gran cadena a la mà.
2 I va agafar el drac, aquella serp vella, que és el Diable i Satanàs, i el va lligar durant mil anys,
3 Llançar-lo a l'absolut, tancar-lo i posar-li un segell, perquè no enganyés més les nacions, fins que s'hagin complert els mil anys;
4 I vaig veure uns trons, i s'hi van asseure, i se'ls va donar el judici; i vaig veure les ànimes dels que van ser decapitat pel testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, i que no havien adorat la bèstia. ni la seva imatge, ni havia rebut la seva marca al front ni a les mans; i van viure i regnar amb Crist mil anys.
5 Però la resta dels morts no tornaren a viure fins que s'acabessin els mil anys. Aquesta és la primera resurrecció.
6 Feliç i sant el qui participa en la primera resurrecció: sobre aquests, la segona mort no té poder, sinó que seran sacerdots de Déu i de Crist, i regnaran amb ell mil anys.
7 I quan hagin passat els mil anys, Satanàs serà alliberat de la seva presó,
8 I sortirà a enganyar les nacions que hi ha als quatre quarts de la terra, Gog i Magog, per reunir-los per a la batalla; el nombre dels quals és com la sorra del mar.
9 I van pujar per l'amplada de la terra i van envoltar el campament dels sants i la ciutat estimada; i va baixar foc de Déu del cel i els va devorar.
10 I el dimoni que els va enganyar va ser llançat al llac de foc i sofre, on hi ha la bèstia i el fals profeta, i serà turmentat dia i nit pels segles dels segles.
11 I vaig veure un gran tron blanc i el que hi havia assegut, davant dels quals la terra i el cel van fugir; i no hi havia lloc per a ells.
12 I vaig veure els morts, petits i grans, dempeus davant Déu; i es van obrir els llibres; i es va obrir un altre llibre, que és el llibre de la vida; i els morts van ser jutjats per les coses que estaven escrites en els llibres, segons les seves obres.
13 I el mar va lliurar els morts que hi havia; i la mort i l'infern van lliurar els morts que hi havia en ells, i tots van ser jutjats segons les seves obres.
14 I la mort i l'infern van ser llançats al llac de foc. Aquesta és la segona mort.
15 I qui no es va trobar escrit al llibre de la vida, va ser llançat al llac de foc.

CAPÍTOL 21

1 I vaig veure un cel nou i una terra nova, perquè el primer cel i la primera terra havien passat; i no hi havia més mar.
2 I jo Joan vaig veure baixar del cel la ciutat santa, la nova Jerusalem, preparada com una núvia adornada per al seu marit.
3 I vaig escoltar una gran veu del cel que deia: Heus aquí, el tabernacle de Déu és amb els homes, i ell habitarà amb ells, i ells seran el seu poble, i Déu mateix estarà amb ells i serà el seu Déu.
4 I Déu eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls; i no hi haurà més mort, ni pena, ni crits, ni més dolor, perquè les coses anteriors han passat.
5 I el que estava assegut al tron va dir: Heus aquí, faig noves totes les coses. I em va dir: Escriu, perquè aquestes paraules són veritables i fidels.
6 I em va dir: Ja està fet. Sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i el final. Al qui té set, li donaré gratuïtament la font de l'aigua de la vida.
7 El qui vencerà heretarà totes les coses; i jo seré el seu Déu, i ell serà el meu fill.
8 Però els temibles, els incrèduls, els abominables, els assassins, els fornicadors, els bruixots, els idòlatres i tots els mentiders, tindran la seva part al llac que crema amb foc i sofre: que és la segona mort.
9 I es va acostar a mi un dels set àngels que tenien les set copes plenes de les set últimes plagues, i em va parlar, dient: Vine aquí, et mostraré la núvia, la dona de l'Anyell.
10 I em va portar amb l'esperit a una muntanya gran i alta, i em va mostrar aquella gran ciutat, la santa Jerusalem, que baixava del cel de part de Déu.
11 Tenint la glòria de Déu: i la seva llum era com una pedra preciosa, com una pedra de jaspi, clara com el cristall;
12 Tenia un mur gran i alt, i tenia dotze portes, i a les portes dotze àngels, i hi havia noms escrits, que són els noms de les dotze tribus dels fills d'Israel:
13 A llevant tres portes; al nord tres portes; al sud tres portes; i a ponent tres portes.
14 I la muralla de la ciutat tenia dotze fonaments, i en ells els noms dels dotze apòstols de l'Anyell.
15 I el que parlava amb mi tenia una canya d'or per mesurar la ciutat, les seves portes i la seva muralla.
16 I la ciutat era quadrada, i la llargada era tan gran com l'amplada; i va mesurar la ciutat amb la canya, dotze mil estades. La longitud i l'amplada i l'alçada d'aquesta són iguals.
17 I va mesurar la seva paret, cent quaranta-quatre colzades, segons la mesura d'un home, és a dir, de l'àngel.
18 I la seva muralla era de jaspi, i la ciutat era d'or pur, semblant a un vidre clar.
19 I els fonaments de la muralla de la ciutat estaven guarnits amb tota mena de pedres precioses. El primer fonament va ser jaspi; el segon, safir; el tercer, una calcedònia; el quart, una maragda;
20 El cinquè, sardonix; el sisè, sardius; el setè, crisòlit; el vuitè, beril; el novè, un topazi; el desè, un crisopràs; l'onzè, un jacint; el dotzè, una ametista.
21 I les dotze portes eren dotze perles; cada porta eren d'una perla, i el carrer de la ciutat era d'or pur, com un vidre transparent.
22 I no hi vaig veure cap temple, perquè el Senyor Déu Totpoderós i l'Anyell en són el temple.
23 I la ciutat no necessitava ni el sol ni la lluna per brillar-hi, perquè la glòria de Déu l'il·luminava, i l'Anyell n'és la llum.
24 I les nacions dels que es salven caminaran a la seva llum, i els reis de la terra hi portaran la seva glòria i honor.
25 I les seves portes no estaran tancades de dia, perquè no hi haurà nit.
26 I hi portaran la glòria i l'honor de les nacions.
27 I de cap manera no hi entrarà cap cosa que contamini, ni res que faci abominació ni faci mentida, sinó els que estan escrits al llibre de la vida de l'Anyell.

CAPÍTOL 22

1 I em va mostrar un riu pur d'aigua de vida, clar com el cristall, que sortia del tron de Déu i de l'Anyell.
2 Al mig del carrer, i a banda i banda del riu, hi havia l'arbre de la vida, que donava dotze espècies de fruits i donava els seus fruits cada mes; i les fulles de l'arbre servien per a la curació de les nacions.
3 I no hi haurà més maledicció, sinó que hi haurà el tron de Déu i de l'Anyell; i els seus servents el serviran:
4 I veuran el seu rostre; i el seu nom serà al seu front.
5 I no hi haurà nit; i no necessiten espelma, ni llum del sol; perquè el Senyor Déu els il·lumina, i regnaran pels segles dels segles.
6 I em va dir: Aquestes paraules són fidels i veritables; i el Senyor Déu dels sants profetes va enviar el seu àngel per mostrar als seus servents les coses que s'han de fer aviat.
7 Heus aquí, vinc aviat: feliç el qui guarda les paraules de la profecia d'aquest llibre.
8 I jo Joan vaig veure aquestes coses i les vaig sentir. I quan vaig sentir i veure, em vaig arrossegar per adorar davant els peus de l'àngel que m'havia mostrat aquestes coses.
9 Llavors em diu: Mira que no ho facis, perquè sóc el teu company de servei, i dels teus germans els profetes, i dels que guarden les dites d'aquest llibre: adorau Déu.
10 I em va dir: No segelleu les paraules de la profecia d'aquest llibre, perquè el temps és a prop.
11 El que és injust, que sigui encara injust; i el que és brut, que sigui encara brut; i el que és just, que sigui just encara; i el que és sant, que sigui encara sant.
12 I vet aquí que vinc aviat; i la meva recompensa és amb mi, per donar a cadascú segons sigui la seva obra.
13 Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi i el final, el primer i l'últim.
14 Feliços els qui compleixen els seus manaments, perquè tinguin dret a l'arbre de la vida i puguin entrar per les portes a la ciutat.
15 Perquè fora hi ha gossos, i bruixots, i fornicaris, i assassins, i idòlatres, i tothom qui estima i menteix.
16 Jo Jesús he enviat el meu àngel per donar-vos testimoni d'aquestes coses a les esglésies. Sóc l'arrel i la descendència de David, i l'estrella brillant i matinal.
17 I l'Esperit i la núvia diuen: Vine. I que el qui escolti digui: Vine. I que vingui el que té set. I qui vulgui, que prengui l'aigua de la vida lliurement.

18 Perquè testifico a tot home que escolta les paraules de la
profecia d'aquest llibre: Si algú hi afegeix a aquestes coses,
Déu li afegirà les plagues que estan escrites en aquest llibre:
19 I si algú treu de les paraules del llibre d'aquesta profecia,
Déu traurà la seva part del llibre de la vida, de la ciutat
santa i de les coses que estan escrites en aquest llibre.
20 El qui testimonia aquestes coses diu: Segur que vindré
aviat. Amén. Així i tot, vine, Senyor Jesús.
21 La gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb tots
vosaltres. Amén.